

กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

โดย
นางสาวลักษณ สุดประเสริฐ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา แบบ 2.1

ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา แบบ 2.1

ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE STRATEGIC APPROACH FOR ORGANIZING ORIENTEERING SPORTS TO
ENHANCE ADVENTURE TOURISM IN PATTAYA CITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy RECREATION TOURISM AND SPORT MANAGEMENT
Department of Education Foundations
Academic Year 2025
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา
โดย	นางสาวลักษณ สุตะประเสริฐ
สาขาวิชา	การจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา แบบ 2.1
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ศาสตราจารย์ ดร. คณิต เขียววิชัย
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรรณวิสา บุญมาก อาจารย์ ดร. วิจิต อิมอาร์มย์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. คณิต เขียววิชัย)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร. สมบัติ กาญจนกิจ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ศาสตราจารย์ ดร. คณิต เขียววิชัย)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรรณวิสา บุญมาก)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร. วิจิต อิมอาร์มย์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ ดร. วรรณวีร์ บุญคุ้ม)

660630031 : การจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา แบบ 2.1

คำสำคัญ : กีฬาโอเรียนเตียร์, การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย, กลยุทธ์การจัดการ, เมืองพัทยา, การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

นาง เสาวลักษณ์ สุดประเสริฐ: กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ศาสตราจารย์ ดร. คณิต เทียววิชัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ได้แก่ (1) ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา (2) พัฒนากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา และ (3) ตรวจสอบความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ดังกล่าว โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยผสานวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 4 กลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) และเมทริกซ์ TOWS เพื่อกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ รวมทั้งใช้สถิติเชิงพรรณนาในการอธิบายแนวโน้มของข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า เมืองพัทยามีจุดแข็งสำคัญ 8 มิติ อาทิ ความพร้อมด้านคมนาคม ที่พักแรม โครงสร้างพื้นฐาน ภาพลักษณ์เมืองท่องเที่ยวและเมืองกีฬา ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวและภูมิประเทศ ตลอดจนความร่วมมือของภาคีในพื้นที่ ขณะที่จุดอ่อนพบ 7 มิติ ได้แก่ ความหนาแน่นของพื้นที่เมือง ข้อจำกัดด้านงบประมาณ นโยบาย และนวัตกรรม รวมถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเมืองอย่างรวดเร็ว ด้านโอกาสพบ 8 มิติ เช่น การเติบโตของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กระแสรักสุขภาพ การสนับสนุนจากภาครัฐ เทคโนโลยี และศักยภาพพื้นที่ทหารในจังหวัดชลบุรี ส่วนอุปสรรคพบ 7 มิติ ได้แก่ การรับรู้ของสังคม ข้อจำกัดด้านกฎหมาย สิ่งแวดล้อม บุคลากร สภาพอากาศ และกลไกการประสานงานจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย TOWS Matrix สามารถกำหนดกลยุทธ์หลักได้ 14 กลยุทธ์ ครอบคลุมกลยุทธ์เชิงรุก เชิงแก้ไข เชิงป้องกัน และเชิงรับ

ผลการวิจัยค้นพบบทกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ภายใต้แนวคิด “PATTAYA Model” เพื่อเป็นแนวทางเชิงกลยุทธ์ในการยกระดับเมืองพัทยาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยด้วยกีฬาโอเรียนเตียร์ ประกอบด้วย 7 มิติ ได้แก่ 1) นวัตกรรมผลิตภัณฑ์และบริการ (Product Innovation) 2) อัตลักษณ์การผจญภัย (Adventurous Identity) 3) ความเป็นเลิศที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี (Tech-Driven Excellence) 4) การพัฒนา

ศักยภาพบุคลากร (Talent Empowerment) 5) การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย (Alliance Governance) 6) ความยืดหยุ่นในการสร้างผลผลิตและรับมือความเสี่ยง(Yielding Agility) และ7) การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (Authentic Engagement) สำหรับผลการตรวจสอบความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ดังกล่าวมีความเหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในบริบทพื้นที่เมืองพัทยา ซึ่งผลจากการศึกษาในครั้งนี้จะช่วยสร้างองค์ความรู้และแนวทางเชิงกลยุทธ์ที่เป็นรูปธรรมสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผนพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยด้วยกีฬาไอรยีนเทียร์ริง ตลอดจนใช้เป็นฐานข้อมูลสำคัญในการตัดสินใจเชิงบริหารเพื่อส่งเสริมศักยภาพการดำเนินงานให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายของเมืองพัทยาอย่างยั่งยืน

660630031 : Major RECREATION TOURISM AND SPORT MANAGEMENT

Keyword : Orienteering, Adventure Tourism, Management Strategy, Pattaya City, Sport Tourism

Mrs. Saowaluk SUDPRASERT : THE STRATEGIC APPROACH FOR ORGANIZING ORIENTEERING SPORTS TO ENHANCE ADVENTURE TOURISM IN PATTAYA CITY Thesis advisor : Professor Kanit Kheovichai, Ph.D.

This thesis aims to develop strategic approaches for organizing orienteering sport to promote adventure tourism in Pattaya City. The specific objectives are: 1) to examine and analyze the current conditions of orienteering activities for adventure tourism promotion in Pattaya; 2) to develop strategic frameworks for organizing orienteering sport to enhance adventure tourism in Pattaya; and 3) to examine the feasibility of the proposed strategies. The study employed a Research and Development (R&D) approach was employed by integrating qualitative and quantitative research methods. Data were collected through in-depth interviews with key informants from four stakeholder groups. The data were analyzed using SWOT analysis and the TOWS matrix to identify strategic directions, while descriptive statistics were used to describe data trends.

The findings revealed that Pattaya possesses eight major strengths in promoting adventure tourism, including transportation accessibility, accommodation capacity, tourism and sports city image, diversity of tourist attractions and topography, positive attitudes of local communities, strong stakeholder collaboration, and well-developed infrastructure and tourism marketing systems. However, seven key weaknesses were identified, such as urban density, limited large-scale public spaces, budget constraints, lack of integrated policies, insufficient innovation, and rapid urban and structural changes. Regarding external factors, eight opportunities were identified, including the growth of sports tourism, increasing health-conscious trends, continuous government support, technological advancement, educational institution involvement, recovery of domestic tourism, supportive international tourism policies, and the high potential of military and controlled areas in Pattaya–Chonburi for

orienteering activities. Meanwhile, seven major threats were found, including limited public awareness of orienteering, legal and environmental restrictions, regional competition in Southeast Asia, rapidly changing tourist behavior, weather-related constraints, limited human resources and expertise, and coordination and management challenges. Based on the SWOT analysis, a TOWS Matrix was applied to formulate 14 core strategies encompassing proactive, corrective, defensive, and adaptive strategies.

Furthermore, the synthesis and integration of empirical data in this research led to the definition of a strategic model under the concept of the “PATTAYA Model” as a strategic guideline to elevate Pattaya City into a hub for adventure tourism through orienteering, consisting of 7 dimensions 1) Product Innovation 2) Adventurous Identity 3) Tech-Driven Excellence 4) Talent Empowerment 5) Alliance Governance 6) Yielding Agility and 7) Authentic Engagement. Regarding the feasibility validation of the strategies, it was found that the aforementioned strategies are appropriate and can be practically implemented within the context of Pattaya City. The results of this study will contribute to the creation of concrete knowledge and strategic guidelines for relevant agencies in planning development and enhancing competitive advantages in adventure tourism through orienteering, as well as serving as a vital database for administrative decision-making to promote operational potential in alignment with the area's context and the target groups of Pattaya City sustainably.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือและสนับสนุนจากบุคคลหลายท่านที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และเป็นกำลังใจสำคัญตลอดระยะเวลาการศึกษา 3 ปีที่ผ่านมา

กราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.คณิต เขียววิชัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ซึ่งเป็น “ครูผู้ให้” ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความเมตตาและความเชี่ยวชาญ ทั้งในด้านวิชาการ และหลักคิดในการทำงาน ได้กรุณาถ่ายทอดองค์ความรู้ ชี้แนะแนวทางตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการทำวิทยานิพนธ์ สละเวลาตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เสมอมา พร้อมด้วยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรณวิสา บุญมาก และอาจารย์ ดร.วิจิต อัมมอรรถมย์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา และช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ตลอดจนคณาจารย์ในหลักสูตรทุกท่าน ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และบ่มเพาะความเป็นนักวิชาการให้แก่ผู้วิจัย

กราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ อาจารย์ผู้เป็นจุดเริ่มต้นบ่มเพาะความรู้ ความเชี่ยวชาญในสายนั้น ทนทานการและการท่องเที่ยว ตั้งแต่การศึกษาระดับปริญญาโท จนถึงวันนี้ที่ท่านให้ความเมตตาเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอก พร้อมด้วยรองศาสตราจารย์ ดร.วรรณวีร์ บุญคุ้ม กรรมการสอบ ที่ได้ให้คำแนะนำเชิงวิชาการอย่างลุ่มลึก รอบคอบ พร้อมตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องด้วยความเมตตา ส่งผลให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีคุณภาพ และมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สมาคม รวมทั้งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ที่ได้มอบโอกาสอันมีค่าในชีวิตด้วยการสนับสนุนให้ได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก เพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ พร้อมสนับสนุนทุนการศึกษาตลอดหลักสูตร

ท้ายที่สุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวที่เป็นแรงผลักดัน พร้อมสนับสนุนในทุกย่างก้าวของชีวิต ขอขอบคุณสามีที่อยู่เคียงข้าง คอยช่วยเหลือ ส่งเสริม และเป็นกำลังใจให้เสมอ ความสำเร็จในการศึกษาระดับสูงสุดนี้ จึงมิใช่เพียงความภาคภูมิใจของผู้วิจัยแต่เพียงผู้เดียว หากแต่เป็นความสำเร็จร่วมกันของทุกคนในครอบครัว เพื่อน บุคคลรอบตัวที่รักและปรารถนาดีต่อผู้วิจัยเสมอมา

เสาวลักษณ์ สุดประเสริฐ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	5
1.3 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเชิงกลยุทธ์	8
2.1.1 ความหมายของการจัดการเชิงกลยุทธ์.....	8
2.1.2 องค์ประกอบในการจัดการเชิงกลยุทธ์.....	11
2.1.3 กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์	12
2.1.4 การประเมินกลยุทธ์.....	13
2.2 แนวคิดทฤษฎี SWOT และ TOWS Matrix.....	15
2.2.1 องค์ประกอบของ SWOT Analysis.....	16
2.2.2 หลักการการเลือกทรัพยากรในการบริหาร (4M) สู่การวิเคราะห์ SWOT Analysis....	17

2.2.3 การเชื่อมโยง SWOT Analysis สู่การกำหนดกลยุทธ์ TOWS Matrix	18
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์	19
2.3.1 ประวัติกีฬาโอเรียนเตียร์	20
2.3.2 ลักษณะการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์	21
2.3.3 จุดควบคุม (Control Points) และการอธิบายจุดควบคุม (Control Descriptions) ..	28
2.3.4 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโอเรียนเตียร์	30
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism)	34
2.4.1 ความหมายคำนิยามของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	34
2.4.2 ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	35
2.4.3 แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	36
2.4.4 ประสบการณ์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	37
2.4.5 การบริหารจัดการความเสี่ยงในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	38
2.4.6 แนวโน้มและการพัฒนาในอนาคตของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	39
2.4.7 กีฬาโอเรียนเตียร์กับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในประเทศไทย	41
2.5 ความเป็นมาและบริบทเมืองพัทยา	42
2.5.1 ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเขตปกครองพิเศษพัทยา	44
2.5.2 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัย	51
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	53
2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย	62
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	64
3.1 พื้นที่การวิจัย	64
3.2 ผู้ให้ข้อมูลหลัก	64
3.3 กระบวนการวิจัย	65
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	70

3.5 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	72
3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล	80
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	80
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
4.1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ในเมืองพัทยา	83
4.2 การยกร่างกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา	111
4.3 การตรวจสอบความเป็นไปได้ของกลยุทธ์	202
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	208
สรุปผลการวิจัย.....	208
อภิปรายผลการวิจัย	233
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	256
รายการอ้างอิง	261
ภาคผนวก ก บริบทเมืองพัทยา.....	269
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	279
ภาคผนวก ค คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	297
ภาคผนวก ง ข้อมูลผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ให้ข้อมูลหลัก.....	313
ภาคผนวก จ หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย สัมภาษณ์ และผู้เชี่ยวชาญรับรองกลยุทธ์	319
ภาคผนวก ฉ การตรวจสอบความเป็นไปได้ของกลยุทธ์	332
ภาคผนวก ช หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์จากผลงานวิทยานิพนธ์	347
ภาคผนวก ซ ภาพประกอบการดำเนินการทำวิจัย.....	351
ประวัติผู้เขียน	359

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์เชิงลึก	73
ตารางที่ 2 ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสนทนากลุ่ม	77
ตารางที่ 3 จำนวนและรหัสผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ....	83
ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ TOWS Matrix กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงผจญภัยในเมืองพัทยา.....	116
ตารางที่ 5 สรุปกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา	188
ตารางที่ 6 เกณฑ์การตรวจสอบความสมเหตุสมผลและความเป็นไปได้เชิงประจักษ์.....	203
ตารางที่ 7 สรุปกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยา ตาม PATTAYA Model.....	227

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ความสำคัญของการจัดการเชิงกลยุทธ์	10
ภาพที่ 2 เป้าหมายของการจัดการเชิงกลยุทธ์	11
ภาพที่ 3 กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์.....	13
ภาพที่ 4 แสดงแมทริกซ์ TOWS เพื่อกำหนดกลยุทธ์ (The TOWS matrix)	14
ภาพที่ 5 ตัวอย่างเข็มทิศที่ใช้ในการแข่งขันโอเรียนเตียร์.....	21
ภาพที่ 6 ตัวอย่างบัตรควบคุมสำหรับการแข่งขันโอเรียนเตียร์.....	22
ภาพที่ 7 ตัวอย่างธงสีส้ม-ขาว สัญลักษณ์จุดควบคุมสำหรับการแข่งขันโอเรียนเตียร์	23
ภาพที่ 8 กรอบแนวคิดการวิจัย	63
ภาพที่ 9 แผนภาพสรุปกรอบขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	69
ภาพที่ 10 พันธกิจการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ...	112
ภาพที่ 11 ตัวชี้วัดความสำเร็จการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง พัทยา	114
ภาพที่ 12 ภาพรวมกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง พัทยา	187
ภาพที่ 13 กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ระยะ สั้น.....	200
ภาพที่ 14 กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ระยะ กลาง	201
ภาพที่ 15 กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ระยะ ยาว	202
ภาพที่ 16 กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยาตาม PATTAYA Model.....	232

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่มีอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เติบโตอย่างรวดเร็ว และมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ โดยรายได้จากการท่องเที่ยวคิดเป็นกว่า 17 เปอร์เซ็นต์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) และประเทศไทยยังอยู่ในอันดับที่ 8 ของโลกในด้านการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Sharafuddin, 2015; IETA, 2023) การท่องเที่ยวในประเทศไทยมีความหลากหลายทั้งในด้านสถานที่ท่องเที่ยวและรูปแบบกิจกรรมที่รองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่าง ๆ ตั้งแต่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ธรรมชาติ ไปจนถึงการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัย โดยพบว่าการเติบโตของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism) มีอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 65 ต่อปี ระหว่างปี 2019-2023 (Adventure Travel Trade Association [ATTA], 2023) การท่องเที่ยวในรูปแบบนี้ไม่เพียงแต่สร้างรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่น แต่ยังช่วยส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ในส่วนของแนวโน้มการท่องเที่ยวในประเทศไทยเองก็มีการเปลี่ยนไปจากการท่องเที่ยวแบบเดิมที่เน้นแค่การพักผ่อนและชมสถานที่ มาสู่การท่องเที่ยวที่เน้นประสบการณ์เฉพาะตัว และกิจกรรมที่มีความท้าทายมากขึ้น โดยการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเป็นหนึ่งในรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในประเทศไทย (Belias et al., 2017; Sharafuddin, 2015) โดยกิจกรรมผจญภัย เช่น การปีนเขา ล่องแก่ง ขี่จักรยานเสือภูเขา และกีฬาแนวผจญภัยอื่น ๆ ได้กลายเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะที่ชื่นชอบความท้าทาย และการสัมผัสธรรมชาติอย่างใกล้ชิดแก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย

อีกหนึ่งกิจกรรมที่มีศักยภาพและนักท่องเที่ยวให้ความสนใจในประเทศไทย คือ กิจกรรมเชิงกีฬาและนันทนาการ (Rungruang & Na Thalang, 2024) โดยกิจกรรมเชิงกีฬาและนันทนาการถือเป็นหนึ่งในประเภทของกิจกรรมเชิงผจญภัยแบบเบา (soft adventure) ซึ่งจะเน้นการผจญภัยที่มีความเสี่ยงต่ำและเหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการความสนุกสนานควบคู่กับการออกกำลังกายและกีฬากลางแจ้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคหลังโควิด-19 ที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับกิจกรรมกลางแจ้ง และการท่องเที่ยวที่ปลอดภัย (Belias et al., 2017) ทำให้การจัดกิจกรรมกีฬานันทนาการและผจญภัยในพื้นที่ท่องเที่ยวสามารถเพิ่มความน่าสนใจและขยายฐานนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เอลซีเอชเอ็ม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, n.d.) ดังนั้น กิจกรรมเชิงกีฬาและนันทนาการ จึงเป็น

ทางเลือกที่ดีสำหรับผู้ที่ต้องการสัมผัสประสบการณ์ผจญภัยในรูปแบบที่ปลอดภัยและเหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Martin García et al., 2024; Shukla et al., 2024) โดยเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย ด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวกว่า 10 ล้านคนต่อปีในช่วงก่อนสถานการณ์ โควิด-19 (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2567) อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภาคตะวันออกของประเทศไทย ด้วยทำเลที่ตั้งติดชายทะเลและมีภูมิประเทศที่หลากหลาย ทั้งชายหาด ภูเขา และพื้นที่สีเขียวซึ่งเอื้อต่อการพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัยและกีฬา (IETA, 2023) นอกจากนี้ เมืองพัทยาได้กำหนดยุทธศาสตร์สำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน โดยเน้นการสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการเติบโตของเมือง ส่งเสริมความปลอดภัย และพัฒนาภาพลักษณ์เมืองพัทยาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลกที่มีนวัตกรรมและเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) (IETA, 2023) รวมถึงในด้านสิ่งแวดล้อม เมืองพัทยาได้ริเริ่มโครงการ “Pattaya Go Green” ที่มุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ และสนับสนุนการใช้นานยนต์ไฟฟ้า เพื่อเปลี่ยนเมืองพัทยาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีคาร์บอนต่ำ (The Pattaya News, 2025) และเพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น ไม่เพียงแต่การท่องเที่ยวทางทะเล สถานบันเทิง และการช้อปปิ้ง ที่เป็นรูปแบบเดิมในเมืองพัทยา เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ โดยเฉพาะกลุ่ม Millennials และ Generation Z ที่แสวงหาประสบการณ์การท่องเที่ยวที่แตกต่างและท้าทาย ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวที่ใช้กีฬาเป็นกิจกรรมผจญภัยในแหล่งท่องเที่ยว

โดยหนึ่งในกีฬาที่เหมาะสมแก่การยกระดับเพื่อเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวในเมืองพัทยา คือ กีฬาโอเรียนเทียร์ริง (Orienteering) เนื่องจากกีฬาโอเรียนเทียร์ริงเป็นกีฬาที่ผสมผสานการใช้ทักษะการนำทางกับการเดินป่าหรือวิ่ง และผจญภัยในธรรมชาติซึ่งช่วยกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับธรรมชาติอย่างใกล้ชิดโดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากนัก กล่าวได้ว่ากีฬาโอเรียนเทียร์ริงมีความสอดคล้องกับแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบซอฟต์แอดเวนเจอร์ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ให้ประสบการณ์การผจญภัยในธรรมชาติอย่างปลอดภัยและเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวทั่วไปที่ต้องการความท้าทายแต่ไม่ต้องการความเสี่ยงสูง (สิริพร อิมหุณ, 2560) อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเมืองคาร์บอนต่ำ เพราะเป็นกิจกรรมที่ใช้พลังงานจากธรรมชาติเป็นหลักและลดการใช้พลังงานฟอสซิล (Wu et al., 2022) โดยผู้เข้าร่วมจะต้องใช้แผนที่และเข็มทิศในการนำทางผ่านจุดควบคุมต่างๆ ในเวลาที่กำหนด ซึ่งกีฬาโอเรียนเทียร์ริง (Orienteering) เป็นกีฬาที่ผสมผสานระหว่างการวิ่ง

และการใช้ทักษะการนำทางด้วยแผนที่และเข็มทิศในภูมิประเทศที่หลากหลาย มีต้นกำเนิดในประเทศสวีเดนตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19 และเริ่มเข้ามาในประเทศไทยประมาณเกือบ 10 ปีที่ผ่านมา (Belias et al., 2017) ปัจจุบันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงกำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั่วโลก โดยมีการจัดการแข่งขันระดับนานาชาติในหลายประเทศโดยยุโรปถือเป็นภูมิภาคที่มีกีฬาโอเรียนเทียร์ริงแพร่หลายและพัฒนาอย่างเข้มข้นมากที่สุด โดยเฉพาะในประเทศกลุ่มแอสกันดิเนเวีย เช่น สวีเดน นอร์เวย์ และฟินแลนด์ มีการจัดการแข่งขันระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง เช่น World Orienteering Championships (WOC) ซึ่งจัดขึ้นทุกปี (International Orienteering Federation [IOF], 2024) และมีประเทศเจ้าภาพหมุนเวียนไปในหลายประเทศในยุโรป ตัวอย่างเช่น WOC 2023 จัดขึ้นที่เมือง Flims Laax ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยมีผู้เข้าร่วมจากกว่า 50 ประเทศ หรือ ในรายการแข่งขัน WOC 2019 จัดในประเทศนอร์เวย์ ซึ่งเน้นการแข่งขันในสภาพป่าเขาที่ยากต่อการนำทาง นอกจากนี้ยังมีการแข่งขัน European Orienteering Championships (EOC) ซึ่งจัดขึ้นทุกสองปี และรายการ O-Ringen ที่สวีเดน ซึ่งเป็นงานโอเรียนเทียร์ริงที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยมีผู้เข้าร่วมมากกว่าหมื่นคนต่อปี โดยในภูมิภาคเอเชียก็มีการพัฒนาและจัดการแข่งขันระดับนานาชาติขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น Asian Orienteering Championships (AOC) เป็นการแข่งขันระดับทวีปที่จัดขึ้นโดย International Orienteering Federation (IOF) ตัวอย่างประเทศเจ้าภาพที่ผ่านมา ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ หรือแม้แต่ประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์มีการพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์ริงอย่างเข้มข้น โดยมีการแข่งขัน Oceania Orienteering Championships เป็นประจำ ในขณะที่ในอเมริกาเหนือ ทั้งสหรัฐอเมริกาและแคนาดาก็มีสมาคมโอเรียนเทียร์ริงระดับชาติ และเคยเป็นเจ้าภาพจัดรายการ WOC ในระดับเยาวชน (Junior World Orienteering Championships - JWOC) มาแล้ว (International Orienteering Federation [IOF], 2024)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เบื้องต้นกับทางนายกสมาคมกีฬาโอเรียนเทียร์ริงแห่งประเทศไทย พบว่า เมืองพัทยาเคยมีการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริง (วิ่งตามแผนที่) ขึ้น โดยพัทยาเป็นเมืองแรกๆ ที่มีการจัดกิจกรรมกีฬาโอเรียนเทียร์ริงขึ้นหลังสถานการณ์โควิด-19 โดยสมาคมกีฬาโอเรียนเทียร์ริงแห่งประเทศไทยในฐานะผู้จัด ได้เลือกเมืองพัทยาเป็นสถานที่จัดการแข่งขันรายการ Thailand International Orienteering Championship 2021 ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 26 ธันวาคม 2564 ถึง 6 มกราคม 2565 ที่เมืองพัทยาและเกาะล้าน จังหวัดชลบุรี (สมาคมกีฬาโอเรียนเทียร์ริงแห่งประเทศไทย, 2021) จากนั้นดำเนินการจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่องด้วยการจัดการแข่งขันรายการ Thailand Sprint Orienteering Championship 2022 ที่อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี

ระหว่างวันที่ 14-15 พฤษภาคม 2565 และการจัดการแข่งขันรายการแข่งขัน NSDF Thailand Orienteering Championship 2022 ที่อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระหว่างวันที่ 8-12 ธันวาคม 2565 ซึ่งพบว่า มีผู้เข้าร่วมการแข่งขันกว่า 608 คนจากหลากหลายประเทศ และในปี พ.ศ. 2567 มีการจัดแข่งขันถึง 3 ครั้ง โดยรายการแข่งขัน NSDF Thailand Orienteering Championships 2023 จัดที่จังหวัดนครปฐม ในระหว่างวันที่ 25-30 มกราคม 2567 มีผู้เข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 98 คน และที่จังหวัดเชียงใหม่ 2 ครั้ง ได้แก่ การแข่งขันรายการ ASEAN Orienteering League ในระหว่างวันที่ 12-16 กันยายน 2567 โดยมีนักกีฬา จำนวน 211 คน จาก 13 ประเทศ อาทิ อเมริกา ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส สิงคโปร์ ไต้หวัน เป็นต้น และรายการแข่งขัน ASIAN & International Orienteering Championship 2024 ที่มีผู้ร่วมการแข่งขันทั้งในเอเชียและยุโรปรวม 420 คน โดยพบว่า เกิดมูลค่าเศรษฐกิจหมุนเวียนจากการท่องเที่ยวและงานแข่งขัน รวม 9,307,500 บาท (การสัมภาษณ์เบื้องต้น, 18 เมษายน 2568) ถือเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยวให้แก่เมืองจัดการแข่งขัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงศักยภาพของการนำกีฬานี้นี้มาบูรณาการเพื่อเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวให้แก่เมืองพัทยา เนื่องจากพัทยาคือเมืองที่มีจุดเด่นในด้านการมีลักษณะภูมิประเทศที่หลากหลายทั้งพื้นที่ชายหาด ภูเขา และพื้นที่เมือง ซึ่งมีศักยภาพอย่างยิ่งในการพัฒนาเป็นจุดหมายปลายทางสำหรับกีฬาโอเรียนเตียร์ รวมถึงเป็นการช่วยเสริมภาพลักษณ์ของเมืองพัทยาในฐานะ Sports City และ Sports Tourism สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองที่เน้นการเพิ่มกิจกรรมกีฬาและนันทนาการหลากหลายรูปแบบ และด้วยลักษณะของกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพราะใช้พื้นที่ธรรมชาติอย่างยั่งยืนโดยไม่ทำลายระบบนิเวศ ทำให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของเมืองพัทยาที่ต้องการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม กล่าวได้ว่า การส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์ในพัทยาจะช่วยเพิ่มทางเลือกใหม่ในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะที่ชื่นชอบกิจกรรมกลางแจ้งและการท้าทายทางร่างกายและจิตใจ อีกทั้งยังช่วยกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่นและส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติ (Belias et al., 2017; Martín García et al., 2024)

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาของ Soonthornthum and Wang (2024) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ในมณฑลกว่างตุง ประเทศจีน ซึ่งมีบริบทและความท้าทายคล้ายคลึงกันกับเมืองพัทยา พบว่า การพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยยังเผชิญกับความท้าทายหลายประการ ได้แก่ การขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการแข่งขัน ข้อจำกัดด้านการประชาสัมพันธ์และการตลาด การขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่

เกี่ยวข้อง รวมถึงความท้าทายในการจัดการพื้นที่และเส้นทางการแข่งขันให้มีความปลอดภัยและยั่งยืน ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้การจัดกิจกรรมยังไม่สามารถขยายตัวได้อย่างเต็มที่ โดยงานวิจัย พบว่า การจัดการที่ดีต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ การวางแผนประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้การแข่งขันดำเนินไปอย่างราบรื่นและปลอดภัย (Soonthornthum et al., 2024) ดังนั้น การศึกษากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย จึงเป็นช่องว่างที่สำคัญที่ยังไม่ได้รับการเติมเต็มอย่างครบถ้วน ซึ่งจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์และพัฒนากลยุทธ์ที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพัฒนาท้องถิ่น การส่งเสริมนี้จะช่วยขยายกลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยว เพิ่มรายได้และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่ (Belias et al., 2017) อีกทั้ง งานวิจัยนี้จะช่วยเติมเต็มช่องว่างทางวิชาการและเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนา กิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัยในเมืองพัทยารูปแบบและมีประสิทธิภาพ โดยจะมุ่งศึกษาวิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน แนวคิดทฤษฎี และประเมินความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โดยคำนึงถึงมิติด้านการจัดการ การตลาด ความยั่งยืน และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่นในการร่วมมือกันพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน (Martín García et al., 2024)

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

1.2.2 เพื่อพัฒนากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

1.2.3 เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดย ผสานวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ แล้วนำมา

วิเคราะห์สังเคราะห์เพื่อสร้างและพัฒนากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา โดยผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา คือ การศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารในประเด็นสำคัญ เกี่ยวกับการจัดการกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

1.3.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ เขตปกครองพิเศษพัทยา อยู่ในภาคตะวันออกของประเทศไทย อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีพิกัดทางภูมิศาสตร์ คือ เส้นรุ้งที่ 13 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 101 องศา ตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร เป็นระยะทาง 150 กิโลเมตรโดยประมาณ

1.3.3 ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ประกอบด้วย 1) กลุ่มผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบนโยบายการสนับสนุน และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย 2) กลุ่มนักวิชาการและตัวแทนจากสมาคมโอเรียนเทียร์ 3) กลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว และ ร้านค้าบริการ และ 4) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่สนใจหรือมีประสบการณ์เล่นกีฬาโอเรียนเทียร์ จำนวน 7 – 15 คน

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.4.1 การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism) หมายถึง รูปแบบการท่องเที่ยวที่ผสมผสานระหว่างการท่องเที่ยวกับกิจกรรมที่มีความท้าทายและตื่นเต้น โดยนักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์แปลกใหม่ ตื่นเต้น เร้าใจ ได้ท้าทายศักยภาพของตนเอง ผ่านกิจกรรมที่มีการผจญภัยในรูปแบบต่างๆ (Janowski et al , 2021)

1.4.2 การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบเบา (Soft Adventure) หมายถึง รูปแบบของการท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมผจญภัยในระดับเบา หรือไม่เน้นความเสี่ยงสูง ซึ่งเหมาะสำหรับคนทั่วไปที่ต้องการประสบการณ์แปลกใหม่ สนุก ตื่นเต้น แต่ไม่ต้องการความท้าทายทางกายหรือจิตใจในระดับรุนแรงโดยผู้เล่นไม่จำเป็นต้องมีทักษะเฉพาะทางสูง มุ่งเน้นการสัมผัสธรรมชาติ วัฒนธรรม และการผจญภัยเบา ๆ เหมาะสำหรับครอบครัว เด็ก ผู้สูงอายุ หรือผู้ที่ไม่ใช่นักผจญภัยมืออาชีพ (Janowski et al , 2021)

1.4.3 กีฬาโอเรียนเทียร์ (Orienteering) หมายถึง กิจกรรมกีฬาที่ผู้เข้าร่วมต้องใช้ทักษะการนำทางด้วยแผนที่และเข็มทิศ เพื่อเดินทางผ่านจุดควบคุมต่างๆ ที่กำหนดให้ภายในเวลาที่กำหนด โดยผสมผสานทักษะการวิ่งและการผจญภัยในรูปแบบต่างๆเข้าในกิจกรรม เช่น วิ่ง เดินป่า ชีจักรยาน พายเรือแคนู เป็นต้น (International Orienteering Federation, 2024)

1.4.4 กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์ หมายถึง แนวทางการดำเนินการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบแนวคิดและทฤษฎีการจัดการกลยุทธ์และสภาพปัจจุบันการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

1.5.2 ทราบแนวทางในการพัฒนาการจัดการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

1.5.3 ทำให้รู้ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การจัดการกีฬาโอเรียนเทียริงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยใน
เมืองพัทยา ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเชิงกลยุทธ์
- 2.2 แนวคิดทฤษฎี SWOT และ TOWS Matrix
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียริง
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย
- 2.5 บริบทพื้นที่เมืองพัทยา
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเชิงกลยุทธ์

2.1.1 ความหมายของการจัดการเชิงกลยุทธ์

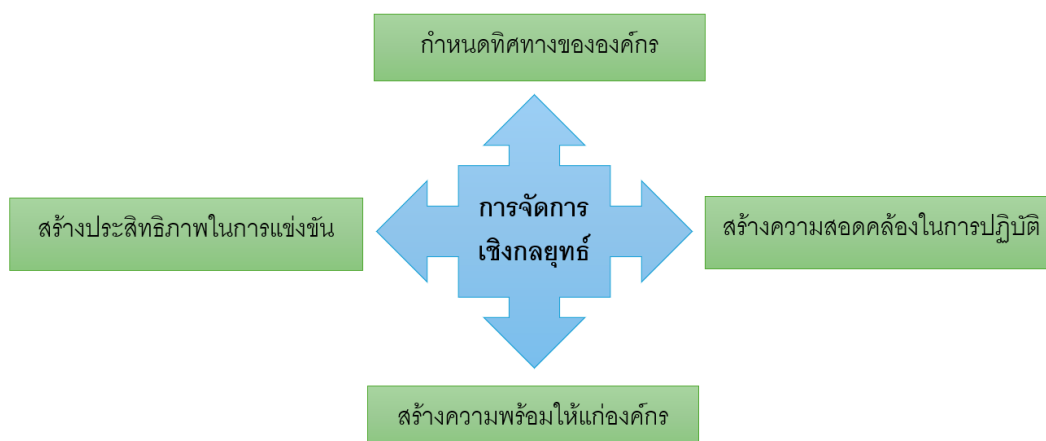
การจัดการเชิงกลยุทธ์ คือ การกำหนดภารกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของกิจการทั้งใน
ระยะสั้นและระยะยาว ดังนั้นองค์กรจึงต้องมีการวางแผนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ดำเนินงาน
ตามภารกิจ ฉะนั้น องค์กรจึงต้องพิจารณาถึงจุดแข็งที่มีแล้วนำมาใช้ประโยชน์ และพิจารณาจุดอ่อน
ขององค์กรเพื่อหาแนวทางกำจัดจุดอ่อนนั้น (ณัฐพันธ์ เชนนนท์, 2552)

โดยปัจจุบันกลยุทธ์ไม่ได้ถูกจำกัดขอบเขตว่าเป็นงานของผู้บริหารระดับสูงเท่านั้น หลาย
องค์กรได้จัดตั้งหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่เชิงกลยุทธ์ของธุรกิจขึ้น ถ้าสังเกตจากข่าวสารในรายการ
โทรทัศน์ หรือวารสารที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศหรือต่างประเทศ จะพบว่า
เนื้อความในข่าวนั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงและมีผลกระทบที่มีต่อการดำเนินธุรกิจในอนาคต เช่น การ
ลงทุนในอุตสาหกรรม ดัชนีทางเศรษฐกิจ หรือการเปิดเสรีทางการค้า เป็นต้น โดยเฉพาะการประกอบ
ธุรกิจในปัจจุบันที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง
และเทคโนโลยี ตลอดจนกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินของธุรกิจ เช่น ผู้ขาย ลูกค้า และคู่แข่ง เป็น
ต้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรในด้านต่าง ๆ เช่น การตลาด การเงิน การผลิต และ

การบริการ แม้กระทั่งการดำเนินกิจกรรมภายในองค์กรก็ล้วนแต่ได้รับผลกระทบ ด้วยการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้สร้างแรงกดดันให้กับองค์กร ส่งผลให้ผู้บริหารต้องมีความยืดหยุ่นกว้างไกล สามารถตัดสินใจในโอกาส หรือปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ โดยต้องคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นทั้งในระยะสั้น และระยะยาวอย่างเหมาะสม การที่บุคคลโดยเฉพาะผู้ที่สนใจศึกษาในสาขาวิชาบริหารธุรกิจสามารถ นำความรู้ทักษะและความชำนาญในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เรียนไปประยุกต์ในการทำงานได้อย่างประสบความสำเร็จจำเป็นต้องมีความเข้าใจในกลยุทธ์เป็นอย่างดี โดยที่การจัดการเชิงกลยุทธ์จะช่วยให้ผู้เรียน สามารถบูรณาการความรู้และประสบการณ์ทางธุรกิจเข้าด้วยกันเพื่อให้เข้าใจศักยภาพของธุรกิจอย่างเต็มที่

นอกจากนี้การจัดการเชิงกลยุทธ์ยังช่วยให้ผู้บริหารสามารถประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจให้ ดำเนินได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการจัดการเชิงกลยุทธ์มีประโยชน์ต่อองค์กร 4 ประการ ดังนี้

1. การกำหนดทิศทางขององค์กร (Set Direction) กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ช่วยให้ ผู้บริหารเกิดความเข้าใจ และมีวิสัยทัศน์ต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ทำให้สามารถกำหนด วัตถุประสงค์และทิศทางการดำเนินงานของธุรกิจได้อย่างเป็นรูปธรรม
2. สร้างความสอดคล้องในการปฏิบัติ (Harmony) การจัดการเชิงกลยุทธ์ให้ความสนใจกับ การกำหนด การประยุกต์ การตรวจสอบ และการควบคุมกลยุทธ์ขององค์กร แนวคิดนี้ก่อให้เกิด วิสัยทัศน์และความเข้าใจร่วมกันในวัตถุประสงค์ และแนวทางการดำเนินธุรกิจ ซึ่งจะทำให้การจัดสรร ทรัพยากรและการดำเนินงานเป็นเอกภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร
3. สร้างความพร้อมให้แก่องค์กร (Provide Readiness) การศึกษา วิเคราะห์ สภาพแวดล้อมและกำหนด กลยุทธ์ช่วยให้ผู้บริหารในส่วนต่างๆ และทำให้องค์กรเกิดความเข้าใจใน ภาพรวมและศักยภาพของธุรกิจ ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยที่มีต่อองค์กรทำให้องค์กรมีความพร้อม ต่อการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้น
4. สร้างประสิทธิภาพในการแข่งขัน (Improve Competitive Efficiency) การจัดการเชิงกล ยุทธ์ช่วยสร้างประสิทธิภาพและศักยภาพในการแข่งขันให้แก่ธุรกิจ เนื่องจากการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์ ช่วยพัฒนาความสามารถของผู้บริหาร และยังช่วยเตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพแก่สมาชิกใน องค์กร ตลอดจนสร้างความเข้าใจและรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและคู่แข่ง จึงทำ ให้สามารถจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงานและเป้าหมายซึ่งจะช่วยให้ธุรกิจดำเนินงานอย่าง เหมาะสม และใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพที่ 1 ความสำคัญของการจัดการเชิงกลยุทธ์

ที่มา : (ณัฏฐพันธ์ เจริญนนท์, 2552) การจัดการเชิงกลยุทธ์(ฉบับปรับปรุงใหม่)

ในสถานการณ์ปัจจุบันในการประกอบธุรกิจจะสามารถดำรงอยู่ได้ ผู้บริหารจะต้องมีความสามารถและความเข้าใจ มีการปรับตัว และฉกฉวยโอกาสที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารในฐานะผู้นำจะต้องสามารถกำหนดทิศทางและนำพาองค์กรไปสู่จุดหมายที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การจัดการเชิงกลยุทธ์จึงเป็นงานสำคัญของผู้บริหารในทุกๆ องค์กร โดยคำว่า การจัดการเชิง กลยุทธ์ (Strategic Management) ได้มีผู้ให้ความหมายไว้อย่างมากมายและหลากหลาย ดังนี้

การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นแนวทางสำคัญในการกำหนดทิศทางและนำพาองค์กรไปสู่จุดหมายที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงถือเป็นภารกิจสำคัญของผู้บริหารในทุกองค์กร นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการเชิงกลยุทธ์ไว้อย่างหลากหลาย โดย ศุภกิตต์ เศษรักษา (2568) อธิบายว่าเป็นแนวทางหรือแผนการดำเนินงานทั้งหมดขององค์กรที่ถูกกำหนดขึ้นโดยมีการจัดสรรทรัพยากรอย่าง

มีประสิทธิภาพเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ นลชนันท์ และคณะ (2565) ที่มองว่าการจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการปรับปรุงที่ให้ความสำคัญกับการพิจารณาวัตถุประสงค์ นโยบาย และแผนงานต่างๆ ที่ได้รับการคิดและจัดระเบียบอย่างเป็นระบบ เพื่อกำหนดเป้าหมายและทิศทางการดำเนินงานขององค์กรตามลำดับขั้นตอน นอกจากนี้ สุชาติ ธโนภาณุวัฒน์ (2564) ได้ขยายความเพิ่มเติมว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นทั้งการตัดสินใจและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุผลตามที่ต้องการกำหนด โดยครอบคลุมกระบวนการตั้งแต่การกำหนด กลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ

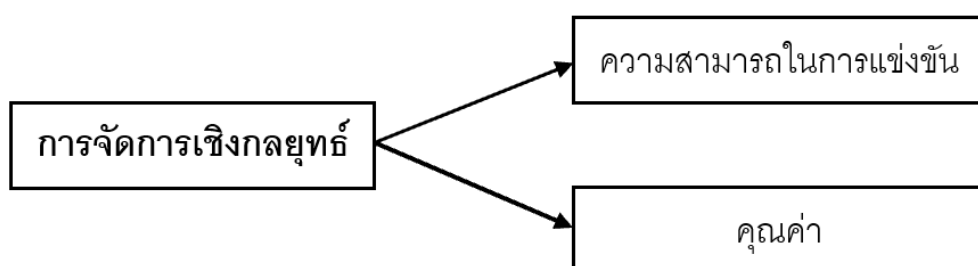
ตลอดจนการประเมินผลกลยุทธ์ ฦัฎฐพັນท์ เฆจรนันทน์ (2552) ได้เน้นย้ำว่าองค์กรจำเป็นต้องวิเคราะห์ทั้งจุดแข็งเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ และพิจารณาจุดอ่อนเพื่อหาแนวทางแก้ไข พร้อมทั้งวางแผนกิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับภารกิจขององค์กร

จากแนวคิดข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการที่เป็นระบบ มุ่งเน้นการวางแผนและจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพิจารณาทั้งจุดแข็ง จุดอ่อน และปัจจัยแวดล้อมต่างๆ เพื่อนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ผ่านกระบวนการตั้งแต่การกำหนดกลยุทธ์ การนำไปปฏิบัติ และการประเมินผล

2.1.2 องค์ประกอบในการจัดการเชิงกลยุทธ์

การจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและข้อมูลสำคัญของธุรกิจที่ใช้ประกอบการตัดสินใจ การวางแผนทางการดำเนินงาน และควบคุมการปฏิบัติงานเชิงกลยุทธ์ขององค์กร เพื่อสร้างความมั่นใจว่าองค์กรจะสามารถดำเนินการพัฒนาได้อย่างสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่การจัดการเชิงกลยุทธ์มีเป้าหมายสำคัญ 2 ประการ คือ

1. สร้างและดำรงความสามารถในการแข่งขัน (Competitive Capacity) การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทำให้ธุรกิจปรับตัวอยู่ตลอด การกำหนดและการดำเนินกลยุทธ์จะช่วยให้ธุรกิจมีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงและสามารถพัฒนาตนเองให้ มีศักยภาพในการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง
2. สร้างคุณค่า (Create Value) การจัดการเชิงกลยุทธ์ช่วยสร้างคุณค่า (Value) แก่เจ้าของหรือผู้ถือหุ้น (Shareholder) ตลอดจนสร้างความพอใจให้แก่ผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder) ของธุรกิจ เช่น พนักงาน ผู้ขายวัตถุดิบ และลูกค้า เป็นต้น

ภาพที่ 2 เป้าหมายของการจัดการเชิงกลยุทธ์

ที่มา : (ฦัฎฐพັນท์ เฆจรนันทน์, 2552) การจัดการเชิงกลยุทธ์(ฉบับปรับปรุงใหม่)

จากแนวคิดทฤษฎีการจัดการเชิงกลยุทธ์สรุปได้ว่า ความสำคัญของการจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นการกำหนดวิสัยทัศน์ ทิศทาง ภารกิจ และวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างเป็นระบบและเป็นการนำแนวทางในการดำเนินงานที่คิดค้นขึ้นนำมาประยุกต์ใช้เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย และพบกับความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น

2.1.3 กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์

การตัดสินใจของผู้บริหารระดับสูง เช่น การขยายการผลิต การผลิตสินค้าชนิดใหม่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างธุรกิจ การเพิ่มหรือลดทุน หรือการถอนตัวออกจากการแข่งขันต่างเป็นการตัดสินใจที่มีผลต่อการดำเนินงานและอนาคตขององค์กร ซึ่งการตัดสินใจในลักษณะนี้เรียกว่า "การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ (Strategic Decision)" โดยที่การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์จะเป็นพื้นฐานสำคัญของกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management Process) ซึ่งมีส่วนประกอบสำคัญดังต่อไปนี้ (ณัฐพันธุ์ เจริญนนท์, 2552)

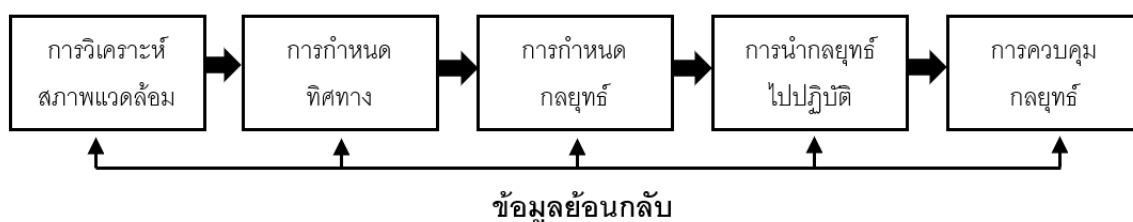
1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment Analysis) ผู้บริหารหรือนักกลยุทธ์ (Strategist) ต้องศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยในด้านต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ สภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment) และสภาพแวดล้อมภายใน (Internal Environment) โดยทำการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) และอุปสรรค (Threat) หรือเรียกว่าการวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis) ว่าปัจจัยนั้นมีส่วนเอื้ออำนวยหรือมีผลเสียต่อการดำเนินงานขององค์กรอย่างไรบ้าง

2. การกำหนดทิศทางขององค์กร (Set Organization Direction) ผู้บริหารจะนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์โอกาสและข้อจำกัดมาประมวลผลเพื่อกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ขององค์กร โดยการกำหนดทิศทางขององค์กรสามารถทำได้ในลักษณะของการกำหนดภารกิจและการตั้งเป้าหมาย (Mission and Goal Establishment) ขององค์กร

3. การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) หมายถึง การนำทิศทางขององค์กรที่มาพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานในอนาคตขององค์กร โดยจะกำหนดกลยุทธ์ตามระดับชั้นภายในองค์กร ตั้งแต่กลยุทธ์องค์กร กลยุทธ์ธุรกิจ และกลยุทธ์ตามหน้าที่

4. การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation) หมายถึง การนำกลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นประยุกต์ในการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรมผ่านการจัดโครงสร้างบุคลากรและการประสานงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ

5. การควบคุมและการประเมินกลยุทธ์ (Strategy Evaluation and Control) หมายถึง การติดตามและตรวจสอบ (Monitoring) เพื่อวิเคราะห์ปัญหา กำหนดแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาให้กลยุทธ์ที่กำลังดำเนินการอยู่ให้เกิดความสอดคล้องกับสถานการณ์จริง เพื่อองค์การจะได้คุณค่าสูงสุดจากการดำเนินงาน ตลอดจนทำการประเมินผลจากการดำเนินกลยุทธ์ว่าประสบผลสำเร็จดังที่ตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่

ภาพที่ 3 กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์

ที่มา : (ณัฐพันธ์ เขจรนันท์, 2552) การจัดการเชิงกลยุทธ์(ฉบับปรับปรุงใหม่)

จากแนวคิดทฤษฎีกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์สรุปได้ว่า กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการที่องค์กรต้องทำต่อเนื่องในการควบคุมดูแลและประเมินผลจากการดำเนินธุรกิจ โดยผู้บริหารต้องทำการประเมินกลยุทธ์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อทำการประเมินว่ากลยุทธ์ที่เลือกและนำไปปฏิบัติได้ผลอย่างไร และบรรลุผลสำเร็จหรือไม่

2.1.4 การประเมินกลยุทธ์

การประเมินกลยุทธ์ (Evaluation of Strategy) ผู้บริหารต้องทำการประเมินกลยุทธ์ เพื่อให้แน่ใจว่า กลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นนั้นเหมาะสมกับความต้องการและตรงกับสถานการณ์ขององค์การ เพื่อให้แน่ใจว่าจะเกิดประโยชน์แก่องค์การทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ดังนั้น ผู้บริหารจะตัดสินใจเลือกกลยุทธ์ใดมาใช้ในการดำเนินงานจะต้องทำการวิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกการที่องค์การจะพัฒนากลยุทธ์ขึ้นด้วยกระบวนการที่ได้กล่าวมา ผู้บริหารองค์การย่อมต้องการความมั่นใจ

ว่าการเลือกกลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นนั้นมีความเหมาะสมอย่างแท้จริง (ณัฐพันธ์ เขจรนันท์, 2552) โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินกลยุทธ์คือ แมททริกซ์ TOWS (TOWS Matrix) ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. จุดแข็ง (Strengths) และโอกาส (Opportunities) เป็นการใช้จุดแข็งเพื่อสร้างข้อได้เปรียบจากโอกาส โดยมุ่งเน้นใช้กลยุทธ์การเจริญเติบโต (Growth strategy) จะเรียกว่ากลยุทธ์ SO (SO strategy)

2. จุดอ่อน (Weaknesses) และโอกาส (Opportunities) เป็นการแก้ไขจุดอ่อนเพื่อสร้างข้อได้เปรียบจากโอกาส โดยมุ่งเน้นใช้กลยุทธ์การขยายตัว (Growth strategy) จะเรียกว่ากลยุทธ์ WO (WO strategy)

3. จุดแข็ง (Strengths) และอุปสรรค (Threats) เป็นการใช้จุดแข็งเพื่อเอาชนะอุปสรรค โดยมุ่งเน้นใช้กลยุทธ์ขยายตัวอย่างใดอย่างหนึ่ง จะเรียกว่ากลยุทธ์ ST (ST strategy)

4. จุดอ่อน (Weaknesses) และอุปสรรค (Threats) เป็นการใช้กลยุทธ์ในการตัดทอน จะเรียกว่า กลยุทธ์ WT (WT strategy)

	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
โอกาส (Opportunities)	1 	2
อุปสรรค (Threats)	3 	4

ภาพที่ 4 แสดงแมททริกซ์ TOWS เพื่อกำหนดกลยุทธ์ (The TOWS matrix)

ที่มา : (ณัฐพันธ์ เขจรนันท์, 2552) การจัดการเชิงกลยุทธ์(ฉบับปรับปรุงใหม่)

ดังนั้น การประเมินกลยุทธ์จึงถือเป็นขั้นตอนสำคัญในกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ผู้บริหารต้องดำเนินการเพื่อให้มั่นใจว่ากลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ขององค์กร ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการประเมินกลยุทธ์คือ แมททริกซ์ TOWS ซึ่งช่วยในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร สำหรับในบริบทการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อการผจญภัยท่องเที่ยวเชิงผจญภัยนั้น การประยุกต์ใช้แมททริกซ์ TOWS ทำให้เกิดกลยุทธ์ที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ SO ช่วยให้สามารถใช้ประโยชน์จากภูมิประเทศที่หลากหลายและทรัพยากรธรรมชาติอันอุดมสมบูรณ์เพื่อพัฒนาเส้นทางโอเรียนเตียร์ที่มีเอกลักษณ์ สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่กำลังเติบโต ขณะที่กลยุทธ์ WO มุ่งแก้ไขข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรผ่านความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ และการใช้เทคโนโลยี ในส่วนของกลยุทธ์ ST ช่วยให้สามารถรับมือกับความท้าทายจากฤดูกาลท่องเที่ยวและการแข่งขันที่รุนแรง โดยการพัฒนารูปแบบกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ส่วนกลยุทธ์ WT เน้นการบริหารความเสี่ยงและการสร้างพันธมิตรเพื่อลดข้อจำกัดด้านทรัพยากรและผลกระทบจากปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้

การนำแนวคิดการประเมินกลยุทธ์ด้วยแมทริกซ์ TOWS มาประยุกต์ใช้ในบริบทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโอเรียนเตียร์ไม่เพียงช่วยในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความน่าสนใจและตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน โดยคำนึงถึงมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อันเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวในปัจจุบัน

ท้ายที่สุดแล้ว ความสำเร็จในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาโอเรียนเตียร์ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารในการประเมินและเลือกใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์ขององค์กร โดยอาศัยเครื่องมือการวิเคราะห์อย่างแมทริกซ์ TOWS เป็นกรอบในการพิจารณาทางเลือกกลยุทธ์ และการตัดสินใจเชิง กลยุทธ์อย่างเป็นระบบ

2.2 แนวคิดทฤษฎี SWOT และ TOWS Matrix

SWOT Analysis เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ โดยคำว่า SWOT เป็นตัวย่อมาจาก Strengths (จุดแข็ง), Weaknesses (จุดอ่อน), Opportunities (โอกาส) และ Threats (อุปสรรค) ซึ่งถูกพัฒนาขึ้นในช่วงทศวรรษ 1960 โดย Albert Humphrey ที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด โดยSWOT Analysis เป็นเครื่องมือที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในการวางแผนกลยุทธ์ เนื่องจากมีความเรียบง่ายและสามารถประยุกต์ใช้ได้หลากหลายบริบท นอกจากนี้ สุชาติ ธโนภาณุวัฒน์ (2564) อธิบายว่า SWOT Analysis เป็นกรอบแนวคิดที่ช่วยให้องค์กรสามารถระบุและประเมินปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงานขององค์กร โดยปัจจัยภายในประกอบด้วยจุดแข็งและจุดอ่อน ซึ่งเป็นปัจจัยที่องค์กรสามารถควบคุมได้ ในขณะที่ปัจจัยภายนอกประกอบด้วยโอกาสและอุปสรรค ซึ่งเป็นปัจจัยที่องค์กรไม่สามารถควบคุมได้โดยตรง แต่ต้องปรับตัวหรือตอบสนองต่อปัจจัยเหล่านั้น

จากคำนิยามข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า SWOT Analysis เป็นเครื่องมือการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ที่ช่วยในการประเมินสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกองค์กรหรือแหล่งท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นการระบุและเข้าใจจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคที่มีผลต่อการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่การวางแผนและพัฒนากลยุทธ์ที่เหมาะสม ที่จะช่วยให้องค์กรสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในระยะยาว

2.2.1 องค์ประกอบของ SWOT Analysis

1. จุดแข็ง (Strengths)

จุดแข็ง หมายถึง คุณลักษณะหรือความสามารถภายในองค์กรที่ช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายได้ดีกว่าคู่แข่ง ตามที่ ศุภกิตติ์ เศษรักษา (2568) ได้อธิบายไว้ว่า จุดแข็งเป็นคุณลักษณะเฉพาะที่องค์กรมีเหนือกว่าคู่แข่ง เช่น ทรัพยากรที่มีคุณค่า ทักษะและความสามารถที่โดดเด่น เทคโนโลยีที่ทันสมัย หรือชื่อเสียงของแบรนด์ การระบุจุดแข็งอย่างชัดเจนช่วยให้องค์กรสามารถใช้ประโยชน์จากความสำเร็จเปรียบเทียบกับคู่แข่งในการพัฒนากลยุทธ์ทางธุรกิจโดยได้เน้นย้ำว่าจุดแข็งไม่ได้เป็นเพียงทรัพยากรที่จับต้องได้เท่านั้น แต่ยังรวมถึงทรัพยากรที่จับต้องไม่ได้ เช่น วัฒนธรรมองค์กร ความรู้และทักษะของพนักงาน และความสัมพันธ์กับลูกค้าและพันธมิตรทางธุรกิจ ซึ่งสามารถเป็นแหล่งที่มาของความได้เปรียบในการแข่งขันที่ยั่งยืน

2. จุดอ่อน (Weaknesses)

จุดอ่อน หมายถึง ข้อบกพร่องหรือข้อจำกัดภายในองค์กรที่ขัดขวางความสามารถขององค์กรในการบรรลุเป้าหมาย Helms (2010) อธิบายว่าจุดอ่อนเป็นปัจจัยภายในที่ทำให้องค์กรเสียเปรียบในการแข่งขัน เช่น การขาดทรัพยากรหรือทักษะที่จำเป็น เทคโนโลยีที่ล้าสมัย หรือกระบวนการที่ไม่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ Leiber, T., et al. (2020) เสนอว่า การระบุจุดอ่อนอย่างตรงไปตรงมาและซื่อสัตย์เป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาองค์กร เนื่องจากช่วยให้องค์กรสามารถกำหนดแนวทางในการแก้ไขหรือลดจุดอ่อนเหล่านั้น ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงประสิทธิภาพโดยรวมขององค์กร

3. โอกาส (Opportunities)

โอกาส หมายถึง ปัจจัยภายนอกที่องค์กรสามารถใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาหรือขยายธุรกิจ Sabbaghi et al (2004) ระบุว่าโอกาสอาจเกิดจากการเปลี่ยนแปลงในตลาด แนวโน้มใหม่ๆ ในอุตสาหกรรม การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาล หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภค อีกทั้ง การวิจัยของ Wang (2007) แสดงให้เห็นว่าความสามารถ

ในการระบุและตอบสนองต่อโอกาสอย่างรวดเร็วสามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันที่สำคัญ โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว องค์กรที่มีกระบวนการในการติดตามและประเมินโอกาสอย่างเป็นระบบมักจะประสบความสำเร็จในการปรับตัวและเติบโตในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

4. อุปสรรค (Threats)

อุปสรรค หมายถึง ปัจจัยภายนอกที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือการเติบโตขององค์กร Wang (2007) อธิบายว่า อุปสรรคอาจรวมถึงการเข้ามาของคู่แข่งรายใหม่ การเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีที่ทำให้ผลิตภัณฑ์หรือบริการขององค์กรล้าสมัย หรือการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ลดความต้องการในผลิตภัณฑ์หรือบริการขององค์กร โดยตามที่ Leiber et al. (2020) เสนอไว้ว่า การประเมินอุปสรรคอย่างรอบคอบช่วยให้องค์กรสามารถพัฒนากลยุทธ์เชิงป้องกันหรือลดผลกระทบของอุปสรรคเหล่านั้น ซึ่งสามารถป้องกันหรือลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับองค์กรในอนาคต

2.2.2 หลักการการเลือกทรัพยากรในการบริหาร (4M) สู่การวิเคราะห์ SWOT Analysis

แนวคิดทรัพยากรในการบริหาร(4M) เป็นแนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานหรือการพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม รวมถึงการพัฒนาชุมชนและการท่องเที่ยว เพื่อสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยจำเป็นต้องพิจารณาในหลากหลายมิติ ซึ่งสามารถจัดแบ่งออกได้ตามองค์ประกอบหลัก ได้แก่ Man, Money, Material และ Management โดยมีรายละเอียดดังนี้:

1) ด้าน Man (คน) คือ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและมีความเป็นมืออาชีพ ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของภาคการท่องเที่ยว อีกทั้ง การส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยวยังเป็นแนวทางที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นกลยุทธ์เชิงรุกที่ช่วยให้เกิดความยั่งยืนทางการท่องเที่ยว โดย พรหมโชติ และคณะ (2559) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนในภาคเหนือของประเทศไทย พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนช่วยให้การท่องเที่ยวสอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของท้องถิ่น อันเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความยั่งยืนในระยะยาว

2) ด้าน Money (เงิน) ซึ่งประเด็นด้านการเงินเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการระดมทุน การจัดสรรงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ หรือ

การส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจและแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ โดยการส่งเสริมการลงทุนในแหล่งท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์และโดดเด่น เป็นกลยุทธ์สำคัญในการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของการท่องเที่ยวไทยในเวทีโลก ซึ่งไม่เพียงแต่ส่งเสริมเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น แต่ยังสร้างความแตกต่างในระดับประเทศอีกด้วย (Zhang, X., 2012).

3) ด้าน Material (วัสดุอุปกรณ์) ในการพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวให้มีความอุดมสมบูรณ์และยั่งยืน รวมถึงการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นแนวทางที่ได้รับความสนใจมากขึ้นในปัจจุบัน เรณู และคณะ (2567) ชี้ให้เห็นว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถยกระดับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างประสบการณ์ใหม่ๆ การสื่อสารข้อมูลหรือการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างชาญฉลาด

4) ด้าน Management (การจัดการ) คือ การมีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนท้องถิ่น เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ นพพล และ คณะ (2562) พบว่า กลยุทธ์การสร้างความร่วมมือระหว่างทุกภาคส่วนช่วยส่งเสริมความเป็นเอกภาพในการพัฒนา มีทิศทางที่ชัดเจน และเอื้อต่อการแบ่งปันทรัพยากร ความรู้ และความเชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาอย่างยั่งยืน

2.2.3 การเชื่อมโยง SWOT Analysis สู่การกำหนดกลยุทธ์ TOWS Matrix

โดยในกระบวนการวางแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์สถานการณ์เป็นขั้นตอนพื้นฐานที่มีความสำคัญ ซึ่ง TOWS Matrix เป็นเครื่องมือวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ที่พัฒนาต่อยอดจาก SWOT Analysis โดยมุ่งเน้นการนำข้อมูลจากการวิเคราะห์ SWOT มาใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับองค์กรหรือแหล่งท่องเที่ยว TOWS Matrix ประกอบด้วยกลยุทธ์ 4 รูปแบบ ได้แก่ กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategies), กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategies), กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategies) และกลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategies) ซึ่งเป็นการจับคู่ระหว่างปัจจัยภายในและภายนอก เพื่อสร้างกลยุทธ์ที่เหมาะสม 4 รูปแบบ ได้แก่

1. SO Strategy (ใช้จุดแข็งสร้างโอกาส)
2. ST Strategy (ใช้จุดแข็งเพื่อลดภัยคุกคาม)
3. WO Strategy (ใช้โอกาสเพื่อลดจุดอ่อน) และ

4. WT Strategy (ลดจุดอ่อนเพื่อหลีกเลี่ยงภัยคุกคาม)

ซึ่งเป็นแนวทางที่ช่วยให้เกิดกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับสภาพจริงมากยิ่งขึ้น

โดย นพพล และ คณะ (2562) ศึกษาการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย โดยใช้ SWOT Analysis และต่อยอดด้วย TOWS Matrix ในการกำหนดกลยุทธ์ พบว่า แนวทางนี้ช่วยให้สามารถระบุทิศทางการพัฒนาได้ชัดเจน เช่น การใช้จุดแข็งของวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในยุคปัจจุบัน ในทำนองเดียวกัน Reihanian et al. (2012) ได้ประยุกต์ใช้ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรม โดยเน้นกลยุทธ์ SO ที่ใช้จุดแข็งของพื้นที่ เช่น มูลค่าทางประวัติศาสตร์และความโดดเด่นของสถาปัตยกรรมโบราณ มาสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้แก่ชุมชนและส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นไปพร้อมกัน นอกจากนี้ พรหมโชติ และคณะ (2559) ได้นำเสนอการวางกลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาคเหนือ โดยเน้นการใช้จุดแข็งด้านความหลากหลายทางชีวภาพและการสนับสนุนจากภาครัฐ มาจับคู่กับโอกาสในกระแสความนิยมท่องเที่ยวสีเขียวผ่านกลยุทธ์ SO และ ST ขณะที่ เรณู และคณะ (2567) วิเคราะห์การฟื้นฟูธุรกิจท่องเที่ยวในยุคหลังโควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ ST โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ระบบจองออนไลน์และการสื่อสารผ่านโซเชียลมีเดีย เพื่อรับมือกับพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปของนักท่องเที่ยว อีกทั้งในด้านกลยุทธ์ WO และ WT นั้นได้เสนอการเสริมสร้างทักษะของคนในชุมชนผ่านโครงการฝึกอบรมด้านการบริการ เพื่อแก้ไขจุดอ่อนด้านความรู้และศักยภาพ พร้อมทั้งใช้โอกาสจากการสนับสนุนของภาครัฐในการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งเป็นตัวอย่างของกลยุทธ์ WO ที่ประยุกต์ได้อย่างเหมาะสม

จากวรรณกรรมข้างต้นจะเห็นได้ว่า การเชื่อมโยง SWOT Analysis กับ TOWS Matrix เป็นกระบวนการที่ช่วยให้การวางแผนกลยุทธ์ในด้านการท่องเที่ยวมีความครอบคลุม มีทิศทางที่ชัดเจน และสามารถปรับตัวได้ตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะในยุคที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวต้องเผชิญกับความท้าทายรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ เทคโนโลยี หรือพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์

กีฬาโอเรียนเตียร์ (Orienteering) เป็นกีฬาผจญภัยที่มีรากฐานมาจากประเทศสแกนดิเนเวียตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19 ซึ่งผสมผสานทักษะการนำทาง การอ่านแผนที่ และสมรรถภาพทางกายเข้าด้วยกันอย่างลงตัว ในปัจจุบัน กีฬานี้ได้พัฒนาและแพร่หลายไปทั่วโลก

กลายเป็นทั้งกีฬาเพื่อการแข่งขันและกิจกรรมนันทนาการที่สร้างประสบการณ์อันน่าตื่นเต้นให้กับผู้เข้าร่วม โดยโอเรียนเทียร์ริงมีแนวคิดพื้นฐานในการฝึกฝนให้ผู้เล่นสามารถนำทางตนเองจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งในภูมิประเทศที่ไม่คุ้นเคย โดยอาศัยเพียงแผนที่และเข็มทิศเป็นเครื่องมือหลัก ผู้เข้าร่วมต้องค้นหาจุดควบคุม (Control Points) ที่กำหนดไว้ตามลำดับในเวลาที่ยรวดเร็วที่สุด ซึ่งต้องอาศัยทั้งการตัดสินใจเลือกเส้นทาง การอ่านภูมิประเทศ และความสามารถในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง (World Orienteering Day, 2023) ซึ่งความน่าสนใจของโอเรียนเทียร์ริงอยู่ที่ความหลากหลายของรูปแบบการเล่น ไม่ว่าจะเป็นโอเรียนเทียร์ริงทางบก (Foot Orienteering) การปั่นจักรยานข้ามเขา (Mountain Bike Orienteering) การเล่นในเขตเมือง (Urban Orienteering) หรือแม้แต่การเล่นในฤดูหนาวด้วยสกี (Ski Orienteering) ความหลากหลายนี้ทำให้กีฬานี้สามารถปรับเข้ากับบริบทของพื้นที่และฤดูกาลที่แตกต่างกัน เปิดโอกาสให้ผู้คนทุกเพศทุกวัยสามารถเข้าถึงและสนุกกับกิจกรรมนี้ได้ (Sport Science SWU, 2024)

ในบริบทของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โอเรียนเทียร์ริงได้กลายเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากตอบสนองต่อแนวโน้มการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป โดยนักท่องเที่ยวในปัจจุบันไม่เพียงต้องการเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังมองหาประสบการณ์ที่ท้าทาย สร้างการเรียนรู้และเชื่อมโยงกับธรรมชาติ Morgan et al. (2023) ซึ่งโอเรียนเทียร์ริงสามารถตอบโจทย์ความต้องการเหล่านี้ได้อย่างครบถ้วน

2.3.1 ประวัติกีฬาโอเรียนเทียร์ริง

กีฬาโอเรียนเทียร์ริงมีจุดเริ่มต้นในประเทศสวีเดนในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 โดยคำว่า "Orienteering" มาจากภาษาสวีเดนว่า *orientering* ซึ่งหมายถึงการนำทางหรือการหาทิศทางโดยใช้แผนที่และเข็มทิศ (Bangkok Biz News, 2022) กีฬาโอเรียนเทียร์ริงในยุคแรกนั้นเป็นกิจกรรมที่ใช้ในกองทัพเพื่อฝึกฝนทหารในการนำทางและเคลื่อนที่ในพื้นที่ที่ไม่คุ้นเคยอย่างมีประสิทธิภาพ ก่อนที่จะเปิดให้ประชาชนทั่วไปเข้าร่วมในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 (oorunningblog, 2014) ต่อมาในปี 1893 มีการจัดการแข่งขันโอเรียนเทียร์ริงครั้งแรกในประเทศสวีเดน โดยเป็นการแข่งขันที่ใช้แผนที่และเข็มทิศในการค้นหาจุดควบคุมตามเส้นทางที่กำหนด ซึ่งได้รับความสนใจอย่างรวดเร็วและแพร่หลายไปยังประเทศสแกนดิเนเวียอื่น ๆ เช่น นอร์เวย์และฟินแลนด์ (International Orienteering Federation, 2024) หลังจากสงครามโลกครั้งที่สอง กีฬาโอเรียนเทียร์ริงได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างมาก เนื่องจาก

การพัฒนาเทคโนโลยีแผนที่และเข็มทิศที่มีความแม่นยำและราคาถูกลง ทำให้กีฬานี้เข้าถึงประชาชนทั่วไปได้ง่ายขึ้น (Bangkok Biz News, 2022)

ภาพที่ 5 ตัวอย่างเข็มทิศที่ใช้ในการแข่งขันโอเรียนเทียร์ริง

ที่มา: [Orienteering - Wikipedia](#)

หลังจากการถือกำเนิด 30 กว่าปี โอเรียนเทียร์ริงจึงเริ่มได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเพิ่มมีการประดิษฐ์เข็มทิศที่ราคาไม่แพงและมีความแม่นยำ โดยในปี 1961 มีการก่อตั้งสมาพันธ์โอเรียนเทียร์ริงนานาชาติ(International Orienteering Federation: IOF) ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการกำหนดกฎเกณฑ์การแข่งขัน ส่งเสริมการจัดกิจกรรม และประสานงานระหว่างประเทศสมาชิก ปัจจุบัน IOF มีสมาชิกกว่า 76 ประเทศทั่วโลก (International Orienteering Federation, 2024) และกีฬาโอเรียนเทียร์ริงได้รับการบรรจุในโปรแกรมการแข่งขันระดับนานาชาติหลายรายการ เช่น กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาโลก (World Games) และยังอยู่ในกระบวนการพิจารณาเพื่อเป็นกีฬาระดับโอลิมปิกในอนาคต (World Orienteering Day, 2023)

2.3.2 ลักษณะการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริง

โอเรียนเทียร์ริงเป็นคำเรียกรวม ของกีฬาประเภทที่ต้องเดินทางในพื้นที่แห่งหนึ่ง เพื่อไปยังจุดต่าง ๆ ที่กำหนด โดยอาศัยแผนที่และเข็มทิศนำทาง โดยการเดินทางจะเป็นแบบใดก็ได้ อาทิเช่น ถ้า

เดินทางโดยเรือแคนูก็จะเรียกว่า Canoe orienteering ถ้าเดินทางด้วยจักรยานเสือภูเขาก็น่าจะเรียกว่า Mountain bike orienteering แต่สำหรับโอเรียนเทียร์ริงที่กล่าวถึงในที่นี่ ใช้การเดินทางด้วยเท้า ชื่อเต็ม ๆ จึงเป็น Foot orienteering นั่นเอง เป็นกีฬาที่ผู้เล่นต้องใช้แผนที่และเข็มทิศในการเดินทางไปยังจุดควบคุมหลายจุดในพื้นที่ธรรมชาติที่กำหนด โดยผู้เล่นต้องตัดสินใจเลือกเส้นทางที่เหมาะสมที่สุดเพื่อทำให้เวลาให้เร็วที่สุด (Sport Science SWU, 2024)

การแข่งขันส่วนใหญ่จัดในพื้นที่ธรรมชาติ ที่มีความสวยงามและมีภูมิประเทศหลากหลาย เช่นป่าที่มีทั้งบริเวณป่าโปร่ง ป่าดิบ ลำธาร บึง โขดหิน เนินเขา ทั้งนี้เพื่อทดสอบการตัดสินใจและทักษะการใช้แผนที่และเข็มทิศ เนื่องจากการเดินทางไปยังจุดที่กำหนดแต่ละจุด ซึ่งเรียกว่าจุดควบคุม (control point) อาจจำเป็นต้องใช้เส้นทางที่ไม่เป็นเส้นตรง เพราะมีภูมิประเทศอันเป็นอุปสรรคกีดขวางอยู่ ก่อนปล่อยตัว นักกีฬาจะได้รับแจกเข็มทิศและแผนที่ซึ่งทำขึ้นเป็นพิเศษสำหรับการแข่งขันโอเรียนเทียร์ริงโดยเฉพาะ ซึ่งนอกจากจะมีเส้นบอกระดับความสูงของพื้นที่แล้ว ยังบอกลักษณะของภูมิประเทศด้วย เช่นบริเวณนี้เป็นป่า พื้นที่เพาะปลูก ลำธาร ฯลฯ โดยใช้สัญลักษณ์ที่กำหนดเป็นมาตรฐานจาก IOF เพื่อให้ให้นักกีฬาทุกชาติทุกภาษาเข้าใจตรงกัน (International Orienteering Federation, 2024)

ภาพที่ 6 ตัวอย่างบัตรควบคุมสำหรับการแข่งขันโอเรียนเทียร์ริง

ที่มา: Orienteering - Wikipedia

นอกจากนี้ นักกีฬายังต้องถือกระดาษสำหรับทำเครื่องหมาย หรือที่เรียกว่าบัตรควบคุม (control card) ติดตัวไปด้วย เมื่อไปถึงจุดควบคุมแต่ละจุดซึ่งมีสัญลักษณ์มาตรฐานเหมือนกันทั่วโลก คือ ธงสีส้ม-ขาว ก็ให้นำเครื่องเจาะกระดาษที่จุดนั้น เจาะบัตรควบคุมในช่องที่กำหนดไว้ รูปแบบของเข็มเจาะจะเป็นเครื่องพิสูจน์ว่านักกีฬาได้ผ่านจุดควบคุมนั้นๆ จริงหรือไม่ และเพื่อป้องกันให้นักกีฬารั้งตามกัน โดยไม่ใช่แผนที่โดยปกติจะทำการปล่อยตัวทีละคน ห่างกันอย่างน้อย 1 นาที หรือมีฉะนั้นก็ปล่อยตัวคนละจุด รอบบริเวณแข่งขัน

ภาพที่ 7 ตัวอย่างธงสีส้ม-ขาว สัญลักษณ์จุดควบคุมสำหรับการแข่งขันโอเรียนเทียร์ริง

ที่มา: Orienteering - Wikipedia

วิธีการหาผู้ชนะ

มีสองแบบแล้วแต่จะกำหนด นั่นคือแบบเก็บคะแนนและแบบทำเวลา โดยในแบบแรก จุดควบคุมแต่ละจุดจะมีคะแนนให้ไม่เท่ากันแล้วแต่ความยากง่าย นักกีฬาจะต้องพยายามวิ่งหาจุดควบคุมให้ได้คะแนนมากที่สุดและต้องกลับมาที่เส้นชัยให้ทันเวลาที่กำหนด กรณีที่กลับมาล่าช้าจะถูกหักคะแนนตามจำนวนนาที่ ผู้ชนะคือผู้ที่ได้คะแนนสะสมสูงที่สุด

อีกแบบหนึ่ง ซึ่งนิยมกันมากกว่าคือแบบทำเวลา นักกีฬาจะต้องวิ่งผ่านจุดควบคุมทุกจุด ผู้ชนะคือผู้ที่ทำเวลานับแต่ปล่อยตัวจนถึงเข้าเส้นชัยได้น้อยที่สุด

องค์ประกอบและประเภทการแข่งขัน

โอเรียนเทียร์ริงเป็นกีฬาที่ผู้เข้าแข่งขันต้องใช้ทั้งความสามารถทางกายภาพและทักษะการนำทาง โดยจะได้รับแผนที่มีการทำเครื่องหมายจุดควบคุมซึ่งต้องค้นหาและเดินทางไปตามลำดับที่กำหนด ผู้ชนะคือผู้ที่สามารถเสร็จสิ้นเส้นทางทั้งหมดได้ในเวลาน้อยที่สุด (World Orienteering Day, 2023) แผนที่ที่ใช้ในการแข่งขันจะมีรายละเอียดสูงกว่าแผนที่ภูมิประเทศทั่วไป โดยแสดงความหนาแน่นของป่า แหล่งน้ำ เส้นทาง ถนน และลักษณะสำคัญอื่นๆ ของภูมิประเทศ สัญลักษณ์บนแผนที่ได้รับการมาตรฐานโดยสหพันธ์โอเรียนเทียร์ริงนานาชาติ (IOF) เพื่อให้ผู้เข้าแข่งขันสามารถอ่านได้โดยไม่ว่าจะมาจากประเทศใด (Sport Science SWU, 2024).

สหพันธ์โอเรียนเทียร์ริงนานาชาติ (IOF) ได้แบ่งการแข่งขันโอเรียนเทียร์ริงออกเป็น 3 ประเภทหลัก ซึ่งแต่ละประเภทมีลักษณะเฉพาะและความท้าทายที่แตกต่างกัน ได้แก่ ระยะสปринท์ (Sprint) ระยะกลาง (Middle distance) และระยะไกลหรือคลาสสิก (Long distance) (International Orienteering Federation, 2024).

ทั้งนี้ มาตรฐานการแข่งขันแต่ละประเภทจะถูกกำหนดโดย IOF เพื่อให้การแข่งขันในระดับนานาชาติมีมาตรฐานเดียวกัน โดยแต่ละประเภทมีลักษณะและกฎการตัดสินที่ต่างกัน การทำความเข้าใจการเล่นแต่ละประเภทเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้เข้าร่วมและเจ้าหน้าที่เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการแข่งขันที่เป็นธรรม และการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพโดยลักษณะของแต่ละประเภทมีรายละเอียดดังนี้

1) ระยะสปринท์ (Sprint)

การแข่งขันระยะสปринท์เป็นการแข่งขันโอเรียนเทียริงที่มีระยะเวลาสั้นที่สุด โดยมีเวลาชนะประมาณ 12-15 นาที หรือในบางการแข่งขันอาจอยู่ที่ประมาณ 12-18 นาที จุดเด่นของการแข่งขันประเภทนี้คือความเร็วสูงในการนำทางและการตัดสินใจเลือกเส้นทาง โดยนักกีฬาต้องอ่านแผนที่และแปลความได้อย่างรวดเร็วในสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อน ในการแข่งขันระยะสปринท์ ความสามารถในการเลือกและทำตามเส้นทางที่ดีที่สุดไปยังแต่ละจุดควบคุมเป็นกุญแจสำคัญ โดยการเปลี่ยนทิศทางบ่อยๆ เป็นลักษณะของการวางแผนเส้นทางที่ดีในการแข่งขันระยะสปринท์

สถานที่แข่งขัน

การแข่งขันระยะสปринท์มักจัดในพื้นที่เมืองหรือสวนสาธารณะที่มีโครงสร้างที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น มหาวิทยาลัย, พื้นที่ในเมือง หรือสวนสาธารณะ จุดควบคุมอาจรวมถึงม้านั่ง, ถังขยะ, ประติมากรรม และวัตถุอื่นๆ ที่พบได้ทั่วไปในสวนสาธารณะในเมือง อย่างไรก็ตาม การแข่งขันระยะสปринท์อาจจัดในป่าด้วย ซึ่งในกรณีนี้จะเรียกว่า "สปринท์ในป่า" (forest sprint) แทนที่จะเป็น "สปринท์ในเมือง" (urban sprint) การจัดแข่งขันในพื้นที่เมืองหรือสวนสาธารณะช่วยให้เหมาะกับการเป็นกีฬาที่เป็นมิตรกับผู้ชม เนื่องจากสามารถมองเห็นนักกีฬาได้บ่อยครั้งระหว่างการแข่งขัน

มาตรฐานแผนที่

แผนที่ที่ใช้ในการแข่งขันระยะสปринท์มีมาตราส่วนใหญ่กว่าการแข่งขันประเภทอื่น โดยมาตราส่วนของแผนที่มักเป็น 1:5,000 หรือ 1:4,000 หรือในบางกรณีอาจใช้มาตราส่วน 1:2,500 ถึง 1:5,000 (Orienteering USA, 2020) การใช้มาตราส่วนที่ใหญ่กว่าช่วยให้แสดงรายละเอียดที่ละเอียดรอบอบาการและโครงสร้างอื่นๆ ได้ชัดเจนขึ้น แผนที่ที่ใช้ในการแข่งขันระยะสปринท์ปฏิบัติตามมาตรฐาน ISSprOM (International Specification for Sprint Orienteering Maps) ที่กำหนดโดย IOF

กติกาและลักษณะเฉพาะ

ในการแข่งขันระยะสปринท์ นักกีฬาแข่งขันแบบรายบุคคล โดยมักจะมีการปล่อยตัวห่างกัน 1-2 นาที การวางแผนเส้นทางในการแข่งขันมุ่งเน้นที่ความเร็วสูงในการตัดสินใจ รูปแบบนี้ต้องการให้นักกีฬาอ่านและแปลความหมายของแผนที่ในสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อน และวางแผนเลือกเส้นทางที่ดีที่สุดด้วย

ความเร็วสูงสุด การแข่งขันถูกออกแบบให้รักษาความเร็วไว้ตลอดการแข่งขัน โดยจะมีการเปลี่ยนทิศทางบ่อยครั้ง

ระยะทางระหว่างจุดควบคุมในการแข่งขันระยะสปринท์มักจะสั้นกว่าการแข่งขันประเภทอื่น การแข่งขันระยะสปринท์มีระยะทางระหว่างจุดควบคุม (leg lengths) สั้นโดยทั่วไป ดังนั้นจุดควบคุมจึงต้องอยู่ใกล้กันมากกว่าการแข่งขันระยะกลาง/ระยะไกล เพื่อเพิ่มความท้าทายในการนำทางให้มากที่สุด ตามกฎระเบียบของ IOF จุดควบคุมสองจุดสามารถอยู่ห่างกันเพียง 15 เมตรได้หากอยู่บนลักษณะที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน มิฉะนั้นต้องห่างกันอย่างน้อย 30 เมตร โดยรูปแบบของการแข่งขันระยะสปринท์มีหลายรูปแบบย่อย เช่น การแข่งขันแบบโนกเอาท์ (Knockout Sprint) ซึ่งเป็นการแข่งขันหลายรอบที่มีการแข่งขันแบบตัวต่อตัวในทุกรอบยกเว้นรอบแรก การแข่งขันแบบโนกเอาท์เริ่มด้วยรอบคัดเลือกที่มีการปล่อยตัวแบบมีช่วงเวลา ตามด้วยหนึ่งหรือหลายรอบแบบโนกเอาท์ที่มีหลายอีตแบบขนานและการปล่อยตัวพร้อมกัน โดยนักวิ่งที่นำจะผ่านเข้ารอบถัดไป สุดท้ายจะมีการแข่งขันแบบปล่อยตัวพร้อมกันครั้งเดียวเพื่อหาผู้ชนะ รูปแบบนี้เป็นมิตรกับผู้ชมมากและมีการแข่งขันที่น่าตื่นเต้น

2) ระยะกลาง (Middle Distance)

การแข่งขันระยะกลางเป็นการแข่งขันที่มีระยะเวลาการแข่งขันอยู่ระหว่างระยะสปринท์และระยะไกล โดยมีเวลาชนะอยู่ที่ประมาณ 30 นาที และเน้นการนำทางที่ละเอียดมากกว่าการเลือกเส้นทาง หรือในบางการแข่งขันอาจมีเวลาชนะประมาณ 30-40 นาที หรือ 50-55 นาที การแข่งขันระยะกลางเริ่มเข้ามาแทนที่การแข่งขันระยะสั้น (Short distance) ในปี 2003 ตามการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการแข่งขันของ IOF

สถานที่แข่งขัน

การแข่งขันระยะกลางมักจัดในพื้นที่ป่า หลักสูตรระยะกลางมีวัตถุประสงค์เพื่อเน้นการอ่านแผนที่ทางเทคนิคในภูมิประเทศที่มีรายละเอียด ภูมิประเทศที่ใช้ในการแข่งขันระยะกลางมักจะซับซ้อนและต้องการทักษะการนำทางที่ละเอียด ทำให้นักกีฬาต้องมีสมาธิและความแม่นยำในการอ่านแผนที่

มาตรฐานแผนที่

แผนที่ที่ใช้ในการแข่งขันระยะกลางมีมาตราส่วนที่เล็กกว่าการแข่งขันระยะสปринท์ โดยแผนที่โอเรียนเทียร์ริงสำหรับการแข่งขันในพื้นที่ป่ามักมีมาตราส่วน 1:15,000 หรือ 1:10,000 หรือ 1:7,500

แผนที่ที่ใช้ในการแข่งขันระยะกลางปฏิบัติตามมาตรฐาน ISOM (International Specification for Orienteering Maps) ที่กำหนดโดย IOF

กติกาและลักษณะเฉพาะ

ในการแข่งขันระยะกลาง นักกีฬาแข่งขันแบบรายบุคคล โดยมักจะมีการปล่อยตัวห่างกัน 2 นาที ลักษณะเฉพาะของการแข่งขันระยะกลางคือการเน้นการนำทางที่ละเอียดในภูมิประเทศที่ซับซ้อน โดยนักกีฬามีทักษะการอ่านแผนที่ที่แม่นยำและสามารถตีความลักษณะภูมิประเทศจากแผนที่ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งการแข่งขันระยะกลางอาจมีความท้าทายทางจิตใจสูง การศึกษาพบว่านักกีฬาโอเรียนเทียร์ริงประสบกับความเหนื่อยล้าทางจิตใจระหว่างการแข่งขัน และมีการฟื้นตัวล่าช้าที่อาจยาวนานถึงสองวันหลังการแข่งขัน สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายทางจิตใจและความต้องการสมาธิสูงในการแข่งขันระยะกลาง จุดควบคุมในการแข่งขันระยะกลางมักจะอยู่ในตำแหน่งที่ท้าทายมากขึ้นและต้องการทักษะการนำทางที่ละเอียด นักกีฬาต้องสามารถระบุลักษณะเฉพาะของภูมิประเทศได้อย่างแม่นยำเพื่อค้นหาจุดควบคุม และต้องมีความสามารถในการปรับตัวกับสภาพภูมิประเทศที่เปลี่ยนแปลงตลอดเส้นทาง

3) ระยะไกลหรือคลาสสิก (Long Distance)

การแข่งขันระยะไกลหรือคลาสสิกเป็นการแข่งขันที่มีระยะเวลานานที่สุดในบรรดาทั้งสามประเภท โดยการแข่งขันระยะไกลมีเวลาชนะที่ประมาณ 75-90 นาที ซึ่งเดิมเรียกว่าการแข่งขัน "คลาสสิก" แต่ตั้งแต่ปี 2007 เป็นต้นมา IOF ได้กำหนดให้เรียกการแข่งขันคลาสสิกเป็นการแข่งขัน "ระยะไกล" แทน ในบางการแข่งขันอาจมีเวลาชนะประมาณ 30-80 นาที หรือ 30-100 นาที ขึ้นอยู่กับระดับของเส้นทาง หรือสำหรับระดับเอลิตอาจมีเวลาชนะประมาณ 105-115 นาที

สถานที่แข่งขัน

การแข่งขันระยะไกลมักจัดในพื้นที่ป่าที่มีขนาดกว้างและมีภูมิประเทศหลากหลาย การแข่งขันระยะไกลมักจัดขึ้นในป่า โดยภูมิประเทศที่ใช้ควรมีความท้าทายในการเลือกเส้นทางและการวิ่งผ่านภูมิประเทศที่หลากหลาย

มาตรฐานแผนที่

แผนที่ที่ใช้ในการแข่งขันระยะไกลมีมาตราส่วนเช่นเดียวกับการแข่งขันระยะกลาง โดยมาตราส่วนของแผนที่มักเป็น 1:15,000 หรือ 1:10,000 หรือ 1:7,500 แผนที่ที่ใช้ในการแข่งขันระยะไกลปฏิบัติตามมาตรฐาน ISOM ที่กำหนดโดย IOF เช่นเดียวกับการแข่งขันระยะกลาง

กติกาและลักษณะเฉพาะ

ในการแข่งขันระยะไกล นักกีฬาแข่งขันแบบรายบุคคล โดยมักจะมีการปล่อยตัวห่างกัน 3 นาที ลักษณะเฉพาะของการแข่งขันระยะไกลคือการเน้นการเลือกเส้นทางและการวิ่งผ่านภูมิประเทศหลักสูตรระยะไกลเน้นการเลือกเส้นทางและการวิ่งผ่านภูมิประเทศ

เส้นทางการแข่งขันระยะไกลมักถูกออกแบบให้เส้นทางที่เร็วที่สุดไม่ใช่เส้นทางที่ตรงไปตรงมาที่จะหาได้บนแผนที่หรือที่จะตามไปบนพื้นดิน นั่นหมายความว่านักกีฬาต้องวิเคราะห์ทางเลือกต่างๆ อย่างรอบคอบและตัดสินใจเลือกเส้นทางที่เหมาะสมที่สุดในแต่ละส่วนของเส้นทาง ซึ่งต้องใช้ทั้งความสามารถในการอ่านแผนที่และการวิเคราะห์ภูมิประเทศ อีกทั้ง การแข่งขันระยะไกลยังมีความท้าทายทางกายภาพมากกว่าการแข่งขันประเภทอื่น เนื่องจากมีระยะทางที่ยาวกว่าและใช้เวลานานกว่า นักกีฬาต้องมีความแข็งแรงและความอดทนสูงเพื่อรักษาความเร็วและสมารถตลอดการแข่งขัน ในบางการแข่งขัน อาจมีการใช้รูปแบบการปล่อยตัวแบบไล่ตาม (Chase start) ซึ่งเวลาปล่อยตัวจะกำหนดโดยผลการแข่งขันในวันก่อนหน้า เช่น ในการแข่งขัน World Cup ครั้งที่ 2 ในฟินแลนด์ มีการใช้การปล่อยตัวแบบไล่ตามในระยะไกล โดยเวลาปล่อยตัวจะกำหนดโดยเวลาในการแข่งขันระยะกลางในวันก่อนหน้า

นอกจากนี้ยังมีกีฬาโอเรียนเทียร์ประเภททีมและแบบนวัตกรรม เช่น Night Orienteering (แข่งขันในเวลากลางคืน) และ Mountain Bike Orienteering (ใช้จักรยานในการแข่งขัน) ซึ่งช่วยเพิ่มความหลากหลายและขยายกลุ่มผู้เล่น (Sport Science SWU, 2024)

2.3.3 จุดควบคุม (Control Points) และการอธิบายจุดควบคุม (Control Descriptions)

จุดควบคุมเป็นองค์ประกอบสำคัญในการแข่งขันโอเรียนเทียร์ จุดควบคุม (Control point) คือจุดที่ทำเครื่องหมายไว้ใช้ในกีฬาโอเรียนเทียร์ โดยจะมีการทำเครื่องหมายทั้งบนแผนที่โอเรียนเทียร์และในภูมิประเทศ และมีการอธิบายไว้ในแผ่นอธิบายจุดควบคุม (Control description sheet) ซึ่งจุดควบคุมต้องสามารถระบุได้ทั้งบนแผนที่และบนพื้นดิน (Wu, Zhang & Khan, 2022).

จุดควบคุมมีสามองค์ประกอบ ได้แก่

1. สิ่งที่มีมองเห็นได้ชัดเจน เรียกว่า "ธง" (Flag) หรือ "วาว" (Kite)
2. ตัวระบุ เรียกว่า "รหัสควบคุม" (Control code)
3. กลไกการบันทึกสำหรับผู้เข้าแข่งขันเพื่อบันทึกหลักฐานว่าได้ไปถึงจุดควบคุม

ตามกฎของสหพันธ์โอเรียนเตียร์นานาชาติ (IOF) ธงควบคุมมีรูปทรงสามเหลี่ยม โดยแต่ละด้านมีขนาดประมาณ 30 ซม. x 30 ซม. และมีสีขาวและส้ม องค์การกำกับดูแลระดับชาติส่วนใหญ่และกีฬาที่เกี่ยวข้องใช้การออกแบบเดียวกัน

การอธิบายจุดควบคุม (Control descriptions) เป็นรายละเอียดที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งของจุดควบคุม สำหรับผู้เริ่มต้นและผู้เข้าแข่งขันที่อายุน้อยกว่า การอธิบายจะเขียนในรูปแบบข้อความธรรมดา แต่สำหรับนักโอเรียนเตียร์นระดับสูง การอธิบายจะใช้สัญลักษณ์ (ภาพ) ตามมาตรฐานการอธิบายจุดควบคุมของ IOF สัญลักษณ์เหล่านี้ช่วยจัดความสับสนทางภาษา ซึ่งสำคัญสำหรับการแข่งขันระดับนานาชาติ สัญลักษณ์เหล่านี้ถูกกำหนดโดย IOF และได้รับการปรับปรุงเป็นระยะ โดยเวอร์ชันล่าสุดคือปี 2024

สรุปความแตกต่างระหว่างประเภทการแข่งขัน

จากการทบทวนวรรณกรรม สามารถสรุปความแตกต่างหลักระหว่างการแข่งขันทั้งสามประเภท ได้ดังนี้

1. ระยะเวลาการแข่งขัน:

- ระยะสปринท์: 12-15 นาที
- ระยะกลาง: ประมาณ 30-40 นาที (หรือ 30-55 นาทีในระดับเอลิต)
- ระยะไกล: 75-90 นาที (หรือ 30-100 นาทีขึ้นอยู่กับระดับ หรือ 105-115 นาที

ในระดับเอลิต)

2. สถานที่แข่งขัน:

- ระยะสปринท์: มักจัดในพื้นที่เมือง สวนสาธารณะ หรือในบางกรณีอาจจัดในป่า
- ระยะกลาง: มักจัดในพื้นที่ป่าที่มีรายละเอียดซับซ้อน
- ระยะไกล: มักจัดในพื้นที่ป่าที่มีขนาดใหญ่และมีภูมิประเทศหลากหลาย

3. มาตรฐานแผนที่:

- ระยะสปринท์: 1:5,000 หรือ 1:4,000 หรือ 1:2,500 ถึง 1:5,000

- ระยะกลาง: 1:15,000 หรือ 1:10,000 หรือ 1:7,500

- ระยะไกล: 1:15,000 หรือ 1:10,000 หรือ 1:7,500

4. มาตรฐานแผนที่:

- ระยะสปринท์: ปฏิบัติตามมาตรฐาน ISSprOM (International Specification for Sprint Orienteering Maps)

- ระยะกลาง: ปฏิบัติตามมาตรฐาน ISOM (International Specification for Orienteering Maps)

- ระยะไกล: ปฏิบัติตามมาตรฐาน ISOM (International Specification for Orienteering Maps)

5. ช่วงเวลาปล่อยตัว:

- ระยะสปринท์: 1-2 นาที

- ระยะกลาง: 2 นาที

- ระยะไกล: 3 นาที

6. ความเน้นในการแข่งขัน:

- ระยะสปринท์: การนำทางด้วยความเร็วสูง การตัดสินใจรวดเร็ว การเลือกเส้นทางที่ดี

ที่สุด

- ระยะกลาง: การนำทางที่ละเอียดในภูมิประเทศที่ซับซ้อน

- ระยะไกล: การเลือกเส้นทางและการวิ่งผ่านภูมิประเทศ ความอดทนระยะยาว

7. ระยะห่างระหว่างจุดควบคุม:

- ระยะสปринท์: จุดควบคุมอยู่ใกล้กันมากกว่า อาจห่างกันเพียง 15 เมตรหากอยู่บนลักษณะที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน หรือ 30 เมตรหากไม่ใช่

- ระยะกลาง: จุดควบคุมอยู่ห่างกันมากขึ้น

- ระยะไกล: จุดควบคุมอยู่ห่างกันมากที่สุด

2.3.4 องค์การที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโอเรียนเทียร์

กีฬาโอเรียนเทียร์เป็นกิจกรรมที่เน้นทักษะทางกายภาพและการนำทางผสมผสานกัน โดยผู้เข้าร่วมต้องใช้แผนที่และเข็มทิศในการค้นหาเส้นทางที่กำหนดไว้ในพื้นที่จริง การจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ในปัจจุบันมีทั้งระดับสมัครเล่นและระดับอาชีพ ซึ่งหน่วยงานต่าง ๆ ในระดับประเทศและนานาชาติมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์ในด้านต่าง ๆ ตั้งแต่การ

วางมาตรฐานการแข่งขัน การอบรมบุคลากร ไปจนถึงการส่งเสริมเยาวชน โดยมีองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ดังนี้

1. สหพันธ์กีฬาโอเรียนเตียร์ริงนานาชาติ (International Orienteering Federation: IOF)

IOF เป็นองค์กรหลักระดับโลกที่กำกับดูแลกีฬาโอเรียนเตียร์ริงในระดับนานาชาติ ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ. 1961 ปัจจุบันมีประเทศสมาชิกมากกว่า 70 ประเทศทั่วโลก โดยทำหน้าที่ในการกำหนด มาตรฐานการแข่งขัน รูปแบบกีฬา และสนับสนุนประเทศสมาชิกในการพัฒนาศักยภาพด้านต่าง ๆ (IOF, 2023)

กีฬาโอเรียนเตียร์ริงภายใต้ IOF แบ่งออกเป็น 4 ประเภทหลัก ได้แก่

- Foot Orienteering (วิ่งเท้า)
- Ski Orienteering (สกี)
- Mountain Bike Orienteering (จักรยาน)
- Trail Orienteering (เน้นการวางแผนสำหรับผู้พิการ)

IOF ยังจัดการแข่งขันระดับนานาชาติ เช่น

- World Orienteering Championships (WOC)
- Junior World Orienteering Championships (JWOC)
- European Orienteering Championships (EOC)
- World Cup Series

รวมถึงการส่งเสริมโอเรียนเตียร์ริงในเมืองผ่านโครงการอย่าง Park World Tour (PWT) ที่ช่วยเผยแพร่กีฬาไปสู่ประเทศใหม่ ๆ โดย IOF ยังมีระบบ World Ranking ที่ใช้ประเมินผลงานของนักกีฬาจากทั่วโลกอย่างเป็นระบบ (IOF, 2023)

2. หน่วยงานระดับภูมิภาคและทวีป

ในแต่ละทวีป IOF ได้แต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานระดับภูมิภาค เช่น Asia Orienteering Working Group ซึ่งมีบทบาทส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์ริงในเอเชีย เช่นการจัดการแข่งขัน Asian Orienteering Championships (AOC) โดยมีประเทศเจ้าภาพหมุนเวียน เช่น จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และล่าสุดคืออินโดนีเซีย (IOF, 2023)

นอกจากนี้ยังมีองค์กรระดับภูมิภาค เช่น

- European Orienteering Federation (EOF)
- North American Orienteering Federation (NAOF)
- Oceania Orienteering Council (OOC)

หน่วยงานเหล่านี้ช่วยประสานระหว่างประเทศสมาชิกในภูมิภาคและ IOF เพื่อจัดการแข่งขันระดับทวีปและอบรมบุคคลากรในท้องถิ่น

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

3.1 สมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์แห่งประเทศไทย

สมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์แห่งประเทศไทย (Thailand Orienteering Federation-TOF) เป็นองค์กรที่ได้รับการรับรองเป็นสมาชิกของสหพันธ์โอเรียนเตียร์นานาชาติ (International Orienteering Federation หรือ IOF) ในปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) โดยมีวิสัยทัศน์เพื่อพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ให้ประสบความสำเร็จได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

พันธกิจสมาคม

1. สรรหานักกีฬาและบุคลากรกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ
 2. กระจายการจัดกิจกรรมให้ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างเป็นมรดกให้กับท้องถิ่นเป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน
- โดยมีบทบาทหน้าที่หลักคือ
1. ส่งเสริมและพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในประเทศไทย โดยมีการใช้คำขวัญว่า "กีฬาทางเลือก เล่นได้ทุกวัย"

2. เป็นตัวแทนประเทศไทยในการเข้าร่วมและจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ระดับนานาชาติ เช่น การแข่งขันชิงแชมป์เอเชีย (Asian Orienteering Championships) และการแข่งขันชิงแชมป์เยาวชนและจูเนียร์เอเชีย (Asian Youth and Junior Championships)

3. สนับสนุนและส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ ล่าสุดมีการจัดการแข่งขันที่จังหวัดเชียงใหม่ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2567

4. พัฒนาผู้นำและโค้ชด้านกีฬาโอเรียนเตียร์ โดยมีการจัดคลินิกโค้ชและอคาเดมี่สำหรับผู้นำรุ่นเยาว์ (Young Leaders Academy)

5. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยผ่านกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริง ทั้งในเมืองและในธรรมชาติ

โดยสมาคมกีฬาโอเรียนเทียร์ริงแห่งประเทศไทยทำหน้าที่คล้ายคลึงกับสมาคมกีฬาประเภทอื่น ๆ ในประเทศไทย โดยเป็นองค์กรที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทย และมีความเกี่ยวข้องกับคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย สมาคมนี้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์ริงในประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น และสร้างโอกาสให้นักกีฬาไทยได้แสดงศักยภาพในเวทีระดับนานาชาติ

3.2 สมาคมกีฬาผจญภัยและการแข่งขันวิบากแห่งประเทศไทย (TAORSA)

สมาคมกีฬาผจญภัยและการแข่งขันวิบากแห่งประเทศไทย (TAORSA) เป็นองค์กรกำกับดูแลกีฬาผจญภัยและการแข่งขันวิบาก (Obstacle Course Racing - OCR) ในประเทศไทย ส่งเสริมการพัฒนากีฬาผจญภัยและวิบากในประเทศไทย โดยมีพันธกิจในการส่งเสริมกีฬานินจา การแข่งขันวิบากและการแข่งขันผจญภัย สร้างพื้นฐานสำหรับนักกีฬาที่มีศักยภาพสูงในการแข่งขัน และเปิดโอกาสให้คนไทยทุกคนได้มีส่วนร่วมในกีฬาวีบาก ซึ่งสมาคมเป็นสมาคมที่จดทะเบียนกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) และเป็นตัวแทนประเทศไทยในการประสานงานกับ IOF โดยมีบทบาทสำคัญในการวางแผนยุทธศาสตร์ การอบรมนักกีฬาและผู้ฝึกสอน และการจัดกิจกรรมแข่งขันในประเทศ (TAORSA, 2022) โดยสมาคมฯ ได้มีส่วนร่วมสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศอย่างต่อเนื่อง เช่น Thailand Orienteering Series และ National Orienteering Championships โดยเน้นการใช้พื้นที่ธรรมชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติ และพื้นที่ภูเขาในภาคเหนือ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์จริงแก่นักกีฬา

3.3 การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.)

การกีฬาแห่งประเทศไทย (SAT) ทำหน้าที่กำกับดูแลสมาคมกีฬาในประเทศไทย และสนับสนุนทั้งงบประมาณและการบริหารจัดการสมาคมกีฬา รวมถึงการรับรองมาตรฐานการฝึกอบรมผู้ฝึกสอน การคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติ และการประสานงานระหว่างประเทศ เช่น การส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันใน Asian Games หรือการแข่งขันระดับนานาชาติ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2023)

3.4 สถานศึกษาและมหาวิทยาลัย

สถานศึกษาในระดับมัธยมและอุดมศึกษาเริ่มมีการบูรณาการกีฬาโอเรียนเทียร์ริงเข้ากับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น การฝึกการใช้แผนที่และเข็มทิศในการตั้งแคมป์ การวิ่งตามจุดตรวจในพื้นที่จริง ตลอดจน

การจัดการแข่งขันในรูปแบบกีฬาสี หรือกิจกรรมชมรม ตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้มีการฝึกอบรมนักศึกษาให้เข้าร่วมการแข่งขันโอเรียนเทียร์ระดับภูมิภาค

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism)

การท่องเที่ยวผจญภัย (Adventure Tourism) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องและมีการเติบโตอย่างรวดเร็วในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระดับโลก โดยมีอัตราการเติบโตประมาณร้อยละ 20 ต่อปีก่อนเกิดวิกฤต COVID-19 และคาดว่าจะฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่งในช่วงหลังการระบาดใหญ่ การท่องเที่ยวผจญภัยมีลักษณะที่แตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไป คือ มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ท้าทาย มีความเสี่ยง และสร้างประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นแก่นักท่องเที่ยว ในขณะที่เดียวกันก็มีความสัมพันธ์กับแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Ployjun, 2024)

2.4.1 ความหมายคำนิยามของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

การท่องเที่ยวผจญภัย (Adventure Tourism) ไม่มีคำนิยามที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วโลก แต่มีการให้ความหมายที่แตกต่างกันไปตามมุมมองของนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบหลักที่มักปรากฏในนิยามต่างๆ ได้แก่ ความเสี่ยง ความท้าทาย การผจญภัย และการสร้างประสบการณ์ที่แตกต่าง โดย Wilson and Brown (2022) ให้นิยามการท่องเที่ยวผจญภัยว่าเป็นการเดินทางที่รวมองค์ประกอบอย่างน้อยสองอย่างจากสามองค์ประกอบต่อไปนี้: กิจกรรมทางกายภาพ การสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และการมีปฏิสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม โดยมีความเสี่ยงและความท้าทายเป็นส่วนประกอบสำคัญที่สร้างความตื่นเต้นและประสบการณ์ที่น่า

จดจำ โดยเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่รวมการเดินทางเข้ากับกิจกรรมที่ให้ประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นท้าทาย และสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว โดยมักเกี่ยวข้องกับพื้นที่ธรรมชาติที่ห่างไกลและมีความเสี่ยงที่รับรู้ได้ (perceived risk) ซึ่งแม้จะมีความเสี่ยงแต่กิจกรรมเหล่านี้มักได้รับการออกแบบให้มีความปลอดภัยภายใต้การควบคุมของผู้เชี่ยวชาญ นอกจากนี้ Buckley (2006) เสนอแนวคิดว่าการท่องเที่ยวผจญภัยมีความเชื่อมโยงกับทฤษฎีประสบการณ์ที่เหมาะสม (Optimal Experience Theory) หรือทฤษฎี Flow ของ Csikszentmihalyi โดยนักท่องเที่ยวจะได้รับความพึงพอใจสูงสุดเมื่อได้รับประสบการณ์ที่มีความสมดุลระหว่างความท้าทายของกิจกรรมกับทักษะของตนเอง ซึ่งนำไปสู่สภาวะ "flow" หรือการดื่มด่ำกับกิจกรรมอย่างเต็มที่ อีกทั้ง Jenkins (2019) ยังได้อธิบาย

ความแตกต่างระหว่างการท่องเที่ยวผจญภัยและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) โดยชี้ให้เห็นว่าแม้จะมีความคาบเกี่ยวกันในบางกิจกรรม แต่การท่องเที่ยวผจญภัยมุ่งเน้นที่ประสบการณ์และความตื่นเต้นท้าทายมากกว่าทักษะและการแข่งขันและมักเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติหรือวัฒนธรรมที่แปลกใหม่

จากการสังเคราะห์แนวคิดข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวผจญภัยเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ผสมผสานระหว่างกิจกรรมที่มีความท้าทายทางกายภาพ การสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และวิถีทางวัฒนธรรม โดยมีการจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม เพื่อสร้างสมดุลระหว่างความปลอดภัยกับความตื่นเต้น ท้าทาย ซึ่งนำไปสู่ประสบการณ์ที่มีคุณค่าและน่าจดจำสำหรับนักท่องเที่ยว

2.4.2 ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

การท่องเที่ยวผจญภัย มีหลากหลายรูปแบบและสามารถจำแนกได้ตามหลักเกณฑ์ที่ต่างกันไป โดย Janowski et al (2021) ได้จำแนกการท่องเที่ยวผจญภัยตามระดับความเข้มข้นและความเสี่ยงออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่:

1. การท่องเที่ยวผจญภัยแบบเบา (Soft Adventure Tourism) - กิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่ำถึงปานกลาง ไม่จำเป็นต้องมีทักษะหรือประสบการณ์มากนัก เช่น การเดินป่าระยะสั้น การพายเรือคายัค การดำน้ำตื้น การดูนกและการถ่ายภาพสัตว์ป่า
2. การท่องเที่ยวผจญภัยแบบกลาง (Medium Adventure Tourism) - กิจกรรมที่มีความเสี่ยงระดับปานกลาง ต้องการทักษะและประสบการณ์บ้าง เช่น การปีนหน้าผาที่มีความยากระดับปานกลาง การล่องแก่งในแม่น้ำระดับ 3-4 การดำน้ำลึก และการขี่จักรยานเสือภูเขา
3. การท่องเที่ยวผจญภัยแบบหนัก (Hard Adventure Tourism) - กิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูง ต้องการทักษะและประสบการณ์เฉพาะทางมาก เช่น การปีนเขาสูง การโดดร่ม การไต่คลื่นในพื้นที่อันตราย และการสำรวจถ้ำชั้นสูง

นอกจากนี้ รสมารินทร์ อรุโณทัยพิพัฒน์ (2566) ได้เสนอการจำแนกประเภทการท่องเที่ยวผจญภัยตามสภาพแวดล้อมที่จัดกิจกรรม ได้แก่

1. การท่องเที่ยวผจญภัยทางบก (Land-based Adventure Tourism) เช่น การปีนเขา การเดินป่า การขี่จักรยานเสือภูเขา

2. การท่องเที่ยวผจญภัยทางน้ำ (Water-based Adventure Tourism) เช่น การล่องแก่ง การดำน้ำ การเล่นเซิร์ฟ

3. การท่องเที่ยวผจญภัยทางอากาศ (Air-based Adventure Tourism) เช่น การกระโดดร่ม การเล่นร่มร่อน การบินกับวิงสูทหรือชุดปีกบิน

Wang and Yang (2021) ยังได้นำเสนอการท่องเที่ยวผจญภัยแบบใหม่ที่เรียกว่า "การท่องเที่ยวผจญภัยทางจิต" (Psychological Adventure Tourism) ซึ่งเน้นการสร้างประสบการณ์ที่ท้าทายความรู้สึก อารมณ์ และสภาพจิตใจมากกว่าทางกายภาพ เช่น การเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาที่แปลกใหม่ การอยู่กับชนเผ่าห่างไกล หรือการเข้าร่วมกิจกรรมบำบัดทางจิตวิญญาณในสถานที่ห่างไกล อีกทั้ง Cheng et al. (2025) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการท่องเที่ยวผจญภัยในยุคดิจิทัล และพบว่ามีเกิดขึ้นของการท่องเที่ยวผจญภัยเสมือนจริง (Virtual Adventure Tourism) ซึ่งใช้เทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (VR) หรือความเป็นจริงผสม(MR) ในการจำลองประสบการณ์ผจญภัย เช่น การปีนเขาเอเวอเรสต์เสมือนจริง หรือการดำน้ำในแนวปะการังที่เสียหายแล้วผ่านเทคโนโลยี VR ซึ่งรูปแบบนี้ได้รับความนิยมมากขึ้นในช่วงการระบาดของ COVID-19

2.4.3 แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

ความเข้าใจเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวผจญภัยมีความสำคัญต่อการพัฒนาและการตลาดของการท่องเที่ยวรูปแบบนี้ งานวิจัยในช่วงห้าปีที่ผ่านมาได้นำเสนอทฤษฎีและแนวคิดที่อธิบายปัจจัยจูงใจในการเลือกการท่องเที่ยวผจญภัย โดย Janowski et al (2021) ได้พัฒนารอบแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยวผจญภัย โดยแบ่งเป็นแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) และแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) แรงจูงใจภายในเกี่ยวข้องกับความต้องการส่วนบุคคล เช่น ความต้องการประสบการณ์ที่ตื่นเต้น การท้าทายตนเอง การหลีกเลี่ยงจากความจำเจ และการพัฒนาทักษะ ในขณะที่แรงจูงใจภายนอกเกี่ยวข้องกับอิทธิพลทางสังคมและ

สภาพแวดล้อม เช่น การได้รับการยอมรับในกลุ่มเพื่อน การแสดงสถานะทางสังคม และการแบ่งปันประสบการณ์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ อีกทั้ง Li et al. (2023) ได้ศึกษาการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการแสวงหาความรู้สึกละเอียด (Sensation Seeking Theory) ของ Zuckerman กับการท่องเที่ยวผจญภัย พบว่านักท่องเที่ยวที่มีคุณลักษณะการแสวงหาความรู้สึกละเอียดสูง (High Sensation Seekers) มีแนวโน้มที่จะเลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยที่มีความเสี่ยงและความท้าทายสูงกว่า โดยความรู้สึกละเอียดและการปลดปล่อยอะดรีนาลีนเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจเลือกกิจกรรม โดย Prayag et al. (2020) เสนอว่าแรงจูงใจในการท่องเที่ยวผจญภัยมีความเชื่อมโยงกับทฤษฎีการ

ไหลลื่น (Flow Theory) ที่พัฒนาโดย Csikszentmihalyi โดยนักท่องเที่ยวผจญภัยมักแสวงหาสถานะ "flow" หรือความรู้สึกจมดิ่งและมีสมาธิอย่างเต็มที่กับกิจกรรมที่กำลังทำ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อมีความสมดุลระหว่างความท้าทายของกิจกรรมกับทักษะของนักท่องเที่ยว สอดคล้องกับ Wang et al. (2021) ได้ศึกษาผลกระทบของการระบาดใหญ่ของ COVID-19 ต่อแรงจูงใจในการท่องเที่ยวผจญภัย พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบแรงจูงใจ โดยมีการเพิ่มขึ้นของความต้องการหลีกเลี่ยงจากความเครียดและความวิตกกังวล การแสวงหาอิสรภาพและพื้นที่เปิดกว้าง และความต้องการเชื่อมต่อกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ความห่วงใยด้านสุขภาพและความปลอดภัยยังกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมและจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวผจญภัย โดย สมรศรี คำตรง (2567) ได้ศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวผจญภัยในกลุ่ม Generation Z และพบว่ามีความแตกต่างจากกลุ่มอายุอื่น โดยเฉพาะในแง่ของการให้ความสำคัญกับความสามารถในการแชร์ประสบการณ์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ การสร้างอัตลักษณ์ส่วนบุคคล และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของแรงจูงใจตามบริบททางสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

2.4.4 ประสบการณ์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

ประสบการณ์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัย เป็นหัวข้อที่ได้รับความสนใจอย่างมากในงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวผจญภัย โดยมีการศึกษาทั้งในแง่ของการรับรู้ประสบการณ์ ความพึงพอใจ และพฤติกรรมทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการท่องเที่ยว จากการวิจัยของ Morgan et al. (2023) ได้นำเสนอกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ประสบการณ์การท่องเที่ยวผจญภัยที่เรียกว่า "Peak Adventure Experience Framework" ซึ่งประกอบด้วย 4 มิติ ได้แก่ 1) มิติทางร่างกาย (Physical Dimension) เกี่ยวกับความท้าทายและความตื่นตัวทางกายภาพ 2) มิติทางสังคม (Social Dimension) เกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมกับผู้อื่น 3) มิติทางอารมณ์

(Emotional Dimension) เกี่ยวกับความรู้สึกและการตอบสนองทางอารมณ์ และ 4) มิติทางปัญญา (Intellectual Dimension) เกี่ยวกับการเรียนรู้และการเข้าใจ ซึ่งการเชื่อมโยงของทั้ง 4 มิตินี้จะนำไปสู่ประสบการณ์การผจญภัยที่สมบูรณ์ นอกจากนี้ Kim et al. (2021) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิด "Transformative Adventure Tourism Experience" หรือประสบการณ์การท่องเที่ยวผจญภัยเชิงการเปลี่ยนแปลงซึ่งมุ่งเน้นที่ผลกระทบระยะยาวของประสบการณ์การท่องเที่ยวผจญภัยต่อการเปลี่ยนแปลงภายในของนักท่องเที่ยว เช่น การเปลี่ยนแปลงมุมมองชีวิต ค่านิยม และพฤติกรรม พบว่ากิจกรรมที่มีความท้าทายสูงและสร้างความรู้สึกล้ำหลังจากการเอาชนะขีดจำกัดของตนเอง มี

แนวโน้มที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงบวกมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cheng et al. (2025) ได้ศึกษาอิทธิพลของเทคโนโลยีดิจิทัลต่อประสบการณ์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวผจญภัย พบว่า การใช้สื่อสังคมออนไลน์และแพลตฟอร์มแบ่งปันประสบการณ์ เช่น Instagram หรือ TikTok มีผลอย่างมากต่อการตัดสินใจและความคาดหวังของนักท่องเที่ยว โดยการแชร์ภาพและวิดีโอประสบการณ์ผจญภัยมีบทบาทสำคัญทั้งในแง่ของการสร้างแรงบันดาลใจให้นักท่องเที่ยวคนอื่นและการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของตนเอง

โดย Tian et al. (2024) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการตอบสนองทางสรีรวิทยาและจิตวิทยาของนักท่องเที่ยวผจญภัย โดยใช้เทคโนโลยีเซ็นเซอร์สวมใส่ (wearable sensors) ในการติดตามอัตราการเต้นของหัวใจ ระดับความเครียด และการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนในระหว่างทำกิจกรรมผจญภัย พบว่าระดับของอะดรีนาลีนและเอนดอร์ฟินที่เพิ่มขึ้นระหว่างและหลังกิจกรรมผจญภัยมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจและความตั้งใจกลับมาใช้บริการซ้ำ ซึ่งสนับสนุนแนวคิดเกี่ยวกับ "Sensation Seeking" และ "Risk-Reward Paradigm" ในการท่องเที่ยวผจญภัย นอกจากนี้ Li and Wang (2023) ยังได้ศึกษาผลกระทบของประสบการณ์การท่องเที่ยวผจญภัยต่อความผูกพันกับแหล่งท่องเที่ยว (Place Attachment) และพฤติกรรมหลังการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ผจญภัยที่น่าประทับใจมีแนวโน้มที่จะเกิดความผูกพันกับสถานที่และมีพฤติกรรมเชิงบวก เช่น การแนะนำบอกต่อ การกลับมาเยือนซ้ำ และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวนั้น

2.4.5 การบริหารจัดการความเสี่ยงในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

ความเสี่ยงเป็นองค์ประกอบสำคัญของการท่องเที่ยวผจญภัย ในขณะที่ความเสี่ยงสร้างความตื่นเต้นและความท้าทายให้กับนักท่องเที่ยว แต่ก็จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดความปลอดภัย งานวิจัยล่าสุดได้นำเสนอกรอบแนวคิดและแนวทางในการบริหารจัดการ

ความเสี่ยงในการท่องเที่ยวผจญภัย โดย Burns et al. (2020) ได้พัฒนากรอบแนวคิดในการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับการท่องเที่ยวผจญภัยที่เรียกว่า "Adventure Risk Management Framework (ARMF)" ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) 2) การลดและควบคุมความเสี่ยง (Risk Mitigation and Control) 3) การเตรียมพร้อมรับมือเหตุฉุกเฉิน (Emergency Preparedness) และ 4) การทบทวนและปรับปรุง

(Review and Improvement) โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้ประกอบการ ไกด์ นักท่องเที่ยว และชุมชนท้องถิ่น

ในด้านการรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยว Wang et al. (2021) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยง (Perceived Risk) ความเสี่ยงที่แท้จริง (Actual Risk) และการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวผจญภัย พบว่าการรับรู้ความเสี่ยงที่เหมาะสม (ไม่ต่ำหรือสูงเกินไป) มีความสำคัญต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวผจญภัยที่ดี โดยหากนักท่องเที่ยวรับรู้ความเสี่ยงต่ำเกินไปอาจนำไปสู่การประมาทและเกิดอุบัติเหตุ ในขณะที่การรับรู้ความเสี่ยงสูงเกินไปอาจทำให้เกิดความวิตกกังวลและไม่สามารถเพลิดเพลินกับกิจกรรมได้อย่างเต็มที่

Rantala et al. (2021) ได้เสนอแนวคิด "Safe Adventure" หรือการผจญภัยที่ปลอดภัย ซึ่งเน้นการออกแบบกิจกรรมที่ให้ความรู้สึกรับรู้ความเสี่ยงและความท้าทาย แต่มีการควบคุมความเสี่ยงที่แท้จริงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยการใช้อุปกรณ์ที่ได้มาตรฐาน การฝึกอบรมบุคลากร และการวางแผนรับมือเหตุฉุกเฉินอย่างเป็นระบบ แนวคิดนี้สอดคล้องกับทฤษฎี "Edgework" ที่อธิบายว่ามนุษย์มีความต้องการที่จะทดสอบขอบเขตของตนเอง แต่ในสภาพแวดล้อมที่มีการควบคุม ซึ่ง Wilson & Brown (2022) พบว่าเทคโนโลยีเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยลดความเสี่ยงที่แท้จริง แต่ยังช่วยลดความกังวลของนักท่องเที่ยว เพิ่มความมั่นใจ และส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมผจญภัยมากขึ้น อย่างไรก็ตาม Rijal (2024) ได้เตือนถึงความเสี่ยงของ "การจัดการความเสี่ยงที่มากเกินไป" (Over-management of Risk) ในการท่องเที่ยวผจญภัย ซึ่งอาจส่งผลให้ประสบการณ์ผจญภัยสูญเสียความท้าทายและความตื่นเต้นที่เป็นหัวใจสำคัญ พวกเขาเสนอแนวคิดเกี่ยวกับ "Balanced Risk Management Approach" ที่มุ่งรักษาสมดุลระหว่างความปลอดภัยและคุณค่าของประสบการณ์ผจญภัย โดยคำนึงถึงระดับความเชี่ยวชาญและความต้องการของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่ม

2.4.6 แนวโน้มและการพัฒนาในอนาคตของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

การท่องเที่ยวผจญภัยเป็นอุตสาหกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม งานวิจัยล่าสุดได้วิเคราะห์และคาดการณ์แนวโน้มสำคัญในอนาคตของการท่องเที่ยวผจญภัย ซึ่ง Chen et al. (2025) ได้วิเคราะห์แนวโน้มของการท่องเที่ยวผจญภัยหลังการระบาดของ COVID-19 และพบว่ามีเปลี่ยนแปลงที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ 1) การเพิ่มขึ้นของความต้องการกิจกรรมกลางแจ้งและพื้นที่เปิดกว้าง 2) การให้ความสำคัญกับสุขภาพและความปลอดภัยมากขึ้น 3) การเติบโตของการท่องเที่ยว

ภายในประเทศและภูมิภาค และ 4) การผสมผสานระหว่างการท่องเที่ยวผจญภัยกับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน (Wellness and Slow Tourism) อีกทั้ง Shafie et al. (2024) ได้ศึกษาบทบาทของเทคโนโลยีดิจิทัลในการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของการท่องเที่ยวผจญภัยและคาดการณ์ว่าเทคโนโลยีต่อไปนี้มีบทบาทสำคัญในอนาคต: 1) เทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (VR) และ ความเป็นจริงเสริม (AR) ในการสร้างประสบการณ์ผจญภัยแบบผสมผสาน 2) อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (IoT) และอุปกรณ์สวมใส่ (Wearable Devices) ในการติดตามและเพิ่มประสบการณ์ 3) แพลตฟอร์มออนไลน์และแอปพลิเคชันมือถือในการวางแผนและแบ่งปันประสบการณ์ และ 4) ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analytics) ในการปรับแต่งประสบการณ์ให้เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะบุคคล

Wilson and Brown (2022) ได้วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภคและผลกระทบต่อการท่องเที่ยวผจญภัย พบว่ามีแนวโน้มสำคัญ ได้แก่ 1) การเพิ่มขึ้นของความต้องการประสบการณ์ที่มีความหมายและการเปลี่ยนแปลงตนเอง (Transformative Experiences) 2) การเติบโตของการท่องเที่ยวแบบ "Micro-Adventure" หรือการผจญภัยระยะสั้นที่สามารถทำได้ใกล้บ้านหรือในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ 3) การเพิ่มขึ้นของความสนใจในการท่องเที่ยวผจญภัยที่รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และ 4) การขยายตัวของตลาดการท่องเที่ยวผจญภัยในกลุ่มผู้สูงอายุและครอบครัว สอดคล้องกับ Gross and Sand (2020) ได้ศึกษาแนวโน้มการพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวผจญภัย และพบว่าในอนาคตจะมีการแข่งขันที่สูงขึ้นระหว่างจุดหมายปลายทาง โดยปัจจัยที่จะกำหนดความสำเร็จ ได้แก่ 1) ความหลากหลายและคุณภาพของกิจกรรมผจญภัย 2) ความยั่งยืนและความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม 3) การเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมและชุมชนท้องถิ่น และ 4) ความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและวิกฤตอื่นๆ โดย Wang and Yang (2021) ได้วิเคราะห์แนวโน้มของการท่องเที่ยวผจญภัยทางจิต (Psychological Adventure Tourism) ซึ่งเป็นรูปแบบที่เน้นการทำนายทางจิตใจและอารมณ์มากกว่าทางกายภาพ และคาดการณ์ว่าจะมีการเติบโตอย่างมากในอนาคต โดยเฉพาะในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่แสวงหาการพัฒนาตนเอง การเยียวยาจิตใจ และการเชื่อมต่อกับตนเองและธรรมชาติในระดับที่ลึกซึ้งขึ้น

โดยสรุปจากการทบทวนพบว่า การท่องเที่ยวผจญภัยมีพื้นฐานทางทฤษฎีที่หลากหลาย ทั้งทฤษฎีทางจิตวิทยา เช่น ทฤษฎีการแสวงหาความรู้สึกแปลกใหม่ (Sensation Seeking Theory) และทฤษฎีการไหลลื่น (Flow Theory) ทฤษฎีทางสังคมวิทยา เช่น แนวคิดเกี่ยวกับอัตลักษณ์และการนำเสนอตัวตน และทฤษฎีทางการท่องเที่ยว เช่น แนวคิดเกี่ยวกับประสบการณ์นักท่องเที่ยวและความ

ยั่งยืน แนวโน้มที่สำคัญของการท่องเที่ยวผจญภัยในอนาคตประกอบด้วยการผสมผสานกับเทคโนโลยีดิจิทัล การเน้นความยั่งยืนและความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น การขยายตัวไปสู่กลุ่มตลาดใหม่ๆ และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและวิกฤตโลก ซึ่งการวิจัยในอนาคตควรให้ความสำคัญกับประเด็นต่อไปนี้: 1) การศึกษาผลกระทบระยะยาวของการท่องเที่ยวผจญภัยต่อการเปลี่ยนแปลงตนเองของนักท่องเที่ยว 2) การพัฒนาแนวทางการวัดและจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น 3) การศึกษาบทบาทของเทคโนโลยีดิจิทัลในการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์การท่องเที่ยวผจญภัย และ 4) การวิเคราะห์ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อการท่องเที่ยวผจญภัย และแนวทางการปรับตัวในภาพรวมการท่องเที่ยวผจญภัยเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีความซับซ้อนและหลากหลาย ซึ่งสะท้อนความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ในการแสวงหาความท้าทาย ความตื่นเต้น และการเติบโตส่วนบุคคล การเข้าใจแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจะช่วยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวผจญภัยอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในขณะเดียวกันก็สร้างประโยชน์ให้กับชุมชนและสิ่งแวดล้อม

2.4.7 กีฬาโอเรียนเตียร์กับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในประเทศไทย

กีฬาโอเรียนเตียร์มีลักษณะเด่นที่สอดคล้องกับแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบซอฟต์แอดเวนเจอร์ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ให้ประสบการณ์การผจญภัยในธรรมชาติอย่างปลอดภัยและเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวทั่วไปที่ต้องการความท้าทายแต่ไม่ต้องการความเสี่ยงสูง (สิริพร อิมหุณ, 2560) โดยกีฬาโอเรียนเตียร์ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการสำรวจพื้นที่ธรรมชาติอย่างลึกซึ้ง โดยใช้ทักษะการนำทางและการวางแผนเส้นทาง ซึ่งเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย นอกจากนี้ กีฬาโอเรียนเตียร์ยังส่งเสริมการพัฒนาทักษะร่างกายและจิตใจ เช่น ความอดทน การตัดสินใจภายใต้ความกดดัน และการทำงานเป็นทีม ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สอดคล้องกับลักษณะของกิจกรรมซอฟต์แอดเวนเจอร์ที่เน้นความสนุกสนานและการเรียนรู้ควบคู่กัน (สิริพร อิมหุณ, 2560) โดย Hudson (2002) ได้ให้ความเห็นว่าจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัยต้องคำนึงถึงการพัฒนาแบบการบริหารจัดการที่เหมาะสม ซึ่งรวมถึงการวางแผนเส้นทาง การจัดการความปลอดภัย การฝึกอบรมผู้ให้บริการและการส่งเสริมการตลาด การบูรณาการกีฬาโอเรียนเตียร์เข้ากับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบซอฟต์แอดเวนเจอร์จึงต้องมีการวางแผนและพัฒนาระบบการจัดการที่รองรับทั้งความต้องการของนักท่องเที่ยวและการรักษาสีสิ่งแวดล้อม ซึ่งกีฬาโอเรียนเตียร์สามารถผสมผสานเข้ากับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในทุกรูปแบบ เช่น การปีนเขา ล่องแก่ง ขี่จักรยานเสือภูเขา และกีฬาแนวผจญภัยอื่น ๆ

ในปัจจุบันกีฬาโอเรียนเทียร์ยังไม่เป็นที่แพร่หลายในประเทศไทยมากนัก โดยเฉพาะในเมืองท่องเที่ยวสำคัญอย่างพัทยา ซึ่งเป็นศูนย์กลางกิจกรรมผจญภัยและกีฬาทางน้ำที่ได้รับความนิยมสูง แต่ยังคงขาดการส่งเสริมและพัฒนากีฬาที่ผสมผสานความท้าทายทางร่างกายและจิตใจอย่างโอเรียนเทียร์อย่างเป็นระบบ การพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์ในพัทยาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่หลากหลายและยั่งยืน โดยสามารถสร้างกิจกรรมใหม่ที่ตอบสนองนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายที่ชื่นชอบความท้าทายและการผจญภัย พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว อีกทั้งการผสมผสานระหว่างกีฬาโอเรียนเทียร์กับการท่องเที่ยวยังสอดคล้องกับแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมค่อนข้างต่ำ สามารถใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่เดิมโดยไม่จำเป็นต้องสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกขนาดใหญ่ที่อาจรบกวนระบบนิเวศ ขณะเดียวกัน ยังช่วยสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในฐานะผู้ให้บริการหรือผู้นำทาง ก่อให้เกิดการกระจายรายได้และการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์และการประยุกต์ใช้ในบริบทของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติและมีภูมิประเทศที่เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมกีฬานี้ ซึ่งไม่เพียงช่วยเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว แต่ยังสนับสนุนการท่องเที่ยวคุณภาพที่สร้างคุณค่าทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมไปพร้อมกัน (สิริพร อิมหุ่น, 2560)

นอกจากนี้ การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์ยังสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เป็นกลยุทธ์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจท้องถิ่นและสร้างภาพลักษณ์เมืองพัทยาให้เป็นจุดหมายปลายทางที่ครบวงจรทั้งด้านกีฬาและการท่องเที่ยว การส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์ในพัทยาจะช่วยเพิ่มทางเลือกใหม่ในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ดังชุด

นักท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะที่ชื่นชอบกิจกรรมกลางแจ้งและการท้าทายทางร่างกายและจิตใจ อีกทั้งยังช่วยกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่นและส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติ (Belias et al., 2017; Martín García et al., 2024)

2.5 ความเป็นมาและบริบทเมืองพัทยา

คำว่า “พัทยา” นั้น มีประวัติเล่ากันว่า เมื่อ พ.ศ. 2310 ก่อนที่จะเสียกรุงแก่พม่า 2 เดือน พระยาตาก (สิน) ซึ่งขณะนั้นเป็นพระยากำแพงเพชร เห็นว่าถ้าในกรุงศรีอยุธยาต่อสู้กับพม่าอ่อนแออย่างที่เป็นเช่นนี้ ก็จะต้องเสียกรุงเป็นมัน จึงคิดหนีไปตั้งตัวใหม่ หาสมัครพรรคพวกได้ประมาณ 500

คน ยกออกจากค่ายวัดพิชัย มุ่งไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ และได้ ครอบงำพื้นที่ยกติดตามไปถึง 4 ครั้ง จนกระทั่งได้เดินทัพล่วงหน้าไปแขวงเมืองชลบุรี พระยาตากไปพักทัพที่บริเวณหน้าวัดใหญ่อินทาราม (ปัจจุบัน) และจึงเคลื่อนทัพมุ่งไปยังจันทบุรี ระหว่างทางได้พักทัพที่บ้านหนองไผ่ (ซึ่งอยู่ด้านหลังสถานีตำรวจภูธร เมืองพัทยา ริมถนนสุขุมวิทปัจจุบัน) ตำบลนาเกลือ แขวงเมืองบางละมุง พระราชพงศาวดารฉบับพระราชหัตถเลขา เล่ม 2 กล่าวไว้ว่า “ขณะนี้นายกลม เป็นนายชุมนุม” คุณไพร่พลอยู่ที่นั่น คอยสกัดจะต่อรอง และพระยากำแพงเพชรขึ้นขี่ช้างพลาย ถือปืนนกสับรางแดงพร้อมด้วยพลทหาร แห่แวดล้อมหน้าหลังตรงเข้าไปในระหว่างพวกพลนายกลม ซึ่งมาสังกัดอยู่นั้นด้วยเดช บารมีบันดาลให้นายกลม เกรงกลัวเดชานุภาพวางอาวุธเสียสิ้น พวกพลทัพเข้าอ่อนน้อมเป็นข้า แล้วนำทัพไปหยุดประทับ ณ ที่มีหนองน้ำ ครั้นรุ่งขึ้นวันอังคาร แรม 6 ค่ำ เดือนยี่ นายกลมจึงนำไพร่พลหมื่นหนึ่ง นำทัพไปถึงตำบลแห่งหนึ่ง หยุดพักแรมเสียคืนหนึ่ง รุ่งขึ้นเดินทัพมาถึงจอมเทียนและทุ่งไก่อเตี้ย สัตหีบ หยุดพักแรมแห่งละคืน ต่อมาตำบลแห่งนั้นชาวบ้านเรียกว่า “ทัพพระยา” และต่อมาเรียกใหม่เป็น “พัทธยา” มีทั้งตัว ท.ทหาร และตัว ธ.ธง เนื่องจากเห็นว่าตรงที่บริเวณพระยาตากมาตั้งทัพนั้นทำเลดี มีลมทะเล ชื่อลมพัทธยา คือลมที่พัดจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือในต้นฤดูฝน จึงเรียกสถานที่แห่งนั้นว่า “หมู่บ้านพัทธยา” ต่อมาปัจจุบัน ได้เขียนใหม่เป็น “พัทธยา” (เมืองพัทธยา, 2567)

เหตุการณ์สำคัญของเมืองพัทธยาได้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2502 เมื่อมีรถบรรทุกขนาดใหญ่ของทหารอเมริกันประมาณ 4-5 คัน ได้บรรทุกทหารเต็มคันรถ ประมาณคันละ 100 คน จากนครราชสีมา ซึ่งมีฐานทัพของทหารอเมริกันอยู่ที่นั่นมาที่หาดพัทธยา และเข้าบ้านตากอากาศของพระยาสุนทรพักอยู่เป็นประจำ บ้านดังกล่าวอยู่ทางตอนใต้ของหาดพัทธยา โดยผลัดกันพักผ่อนเป็นงวดๆละ 1 สัปดาห์ และพักอยู่ที่บ้านพักดังกล่าว ด้วยเหตุการณ์เช่นนี้ จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการมาท่องเที่ยวพัทธยา และต่อมาพัทธยาได้เปลี่ยนจากหมู่บ้านชายทะเลที่สงบมาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวตาก

อากาศที่ทันสมัยดังที่เห็นกันอยู่ในปัจจุบัน ก่อนเดือนพฤศจิกายน 2521 พัทธยาในฐานะเป็นสุขาภิบาลนาเกลือ ซึ่งตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2499 มีพื้นที่เฉพาะตำบลนาเกลือ ต่อมาได้ขยายเขตไปถึงพัทธยาได้ เมื่อปี พ.ศ. 2507 มีพื้นที่ในการปกครองดูแล ประมาณ 22.2 ตารางกิโลเมตร แต่เนื่องจากพัทธยาได้เจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ หน่วยการปกครองที่เป็นสุขาภิบาลอยู่เดิมไม่อาจจะบริหารงาน และให้บริการได้ทันกับ ความเจริญอย่างรวดเร็วได้ รัฐบาลจึงได้ตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทธยา พ.ศ. 2521 ขึ้น ด้วยผลแห่งพระราชบัญญัตินี้ จึงได้ยุบสุขาภิบาลนาเกลือ และได้จัดตั้งเมืองพัทธยา เมื่อวันที่

29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2521 เป็นการปกครองท้องถิ่น รูปแบบพิเศษ (City Manager) ผู้จัดการเมือง และให้เมืองพัทยามีฐานะเทียบเท่าเทศบาลนคร กระทั่งรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มีผลบังคับใช้ ได้กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสภาท้องถิ่น ต้องมาจากการเลือกตั้ง จึงยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 และตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 บังคับใช้ มีผลตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542 (เมืองพัทยา, 2567)

เมืองพัทยานับได้ว่าเป็นเมืองที่มีคุณลักษณะพิเศษที่มีความแตกต่างไปจากเมืองอื่นๆ ในหลายๆ ด้าน ซึ่งถือเสมือนเป็นข้อได้เปรียบของเมืองในอันที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการบริหาร ซึ่งจุดเด่นเป็นข้อได้เปรียบของเมืองหรือศักยภาพของเมืองพัทยา พอจะสรุปได้ ดังนี้

1. เป็นเมืองท่องเที่ยวที่ธรรมชาติให้มา มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยมีแนวชายหาดที่ใช้ เป็นสถานที่ตากอากาศยาวติดต่อกันถึง 15 กิโลเมตร
2. เป็นเมืองศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจ การธนาคาร ธุรกิจบริการ และพาณิชยกรรม ระดับภูมิภาคตะวันออก
3. เป็นเมืองศูนย์กลางการบริการและท่องเที่ยวสำหรับโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (อีสเทิร์นซีบอร์ด)
4. เป็นเมืองศูนย์กลางทางการคมนาคมและโทรคมนาคมระดับภาค
5. เป็นเมืองศูนย์กลางทางการศึกษาทุกระดับ
6. เป็นเมืองที่มีระบบสาธารณูปโภค ที่สมบูรณ์แบบเอื้อประโยชน์ต่อการผลิตการลงทุนและการท่องเที่ยว
7. เป็นเมืองที่มีระบบการบำบัดน้ำเสียและการกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพ
8. เป็นเมืองที่มีรูปแบบและระบบการปกครองที่เอื้อต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนอย่างชัดเจน
9. เป็นเมืองที่เป็นศูนย์กีฬาและศูนย์การแข่งขันกีฬาทางน้ำทั้งในระดับประเทศและระดับโลก

2.5.1 ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเขตปกครองพิเศษพัทยา

เขตปกครองพิเศษพัทยา นับได้ว่าเป็นเมืองที่มีคุณลักษณะพิเศษที่มีความแตกต่างไปจากเมืองอื่น ๆ ในหลากหลายด้าน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม

และการเมืองการบริหาร โดยเขตปกครองพิเศษพัทยาถือได้ว่าเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เป็นเมืองศูนย์กลางด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคตะวันออก ด้านการบริการและท่องเที่ยวสำหรับโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ด้านการคมนาคมและโทรคมนาคมระดับภาค ด้านการศึกษาทุกระดับ และเป็นเมืองที่มีระบบสาธารณูปโภคที่สมบูรณ์ มีระบบการบำบัดน้ำเสียและการกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพ มีรูปแบบและระบบการปกครองที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างชัดเจน อีกทั้งเป็นเมืองที่เป็นศูนย์กีฬาและศูนย์การแข่งขันกีฬาทางน้ำ ทั้งในระดับประเทศและระดับโลก (สถานีอุตุนิยมวิทยาชลบุรี (พัทยา), 2559)

เมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศ และเป็นเมืองที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของภาคตะวันออก กิจกรรมทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่จึงเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและบริการ โดยประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 90 ประกอบอาชีพด้านการค้าและการบริการนักท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ นอกเหนือจากนั้นประกอบอาชีพเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การประมง และการค้าขาย จากข้อมูลจากสำนักงานสถิติจังหวัดชลบุรี พบว่า จังหวัดชลบุรีมีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ทั้งหมด 1,173,449 ล้านบาท (ปี 2565)อยู่ในอันดับ 3 ของประเทศ ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน 32,355.77 บาท/ครัวเรือน/เดือน (ปี 2564) และจังหวัดชลบุรี มีอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ 361 บาท/วัน โดยมีรายละเอียดด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดของเมืองพัทยา ปัจจุบันมีการจ้างแรงงานในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากกว่าร้อยละ 90 ของแรงงานในภาคอุตสาหกรรม โดยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล ไนท์คลับ สถานบันเทิง ร้านอาหาร เป็นต้น มีโรงงานอุตสาหกรรม เช่น โรงงานทำคอนกรีต อิฐบล็อก แผ่นพื้นคอนกรีต วงกบประตูหน้าต่าง โรงงานแป่งมันสำปะหลัง โรงงานอัดมันเส้น เป็นต้น

2. การเกษตรกรรม พื้นที่เกษตรกรรมของเมืองพัทยายู่ในบริเวณตำบลห้วยใหญ่ (บางส่วน) และตำบลหนองปลาไหล (บางส่วน) โดยมีการปลูกมันสำปะหลัง สับปะรด และมะพร้าว เป็นต้น ประชากรประกอบอาชีพด้านนี้มีจำนวนน้อยมาก เพราะปัจจุบันที่ดินมีราคาสูง ทำให้การลงทุนภาคการเกษตรน้อยลงไปด้วย

3. การพาณิชย์กรรมและการบริการ มีการประกอบการด้านพาณิชย์กรรม เช่น การทำธุรกิจ การค้าปลีก ธุรกิจนำเข้า – ส่งออก และการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ประเภทยานหรือเช่าอุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวก และความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว เช่น การให้เช่า รถยนต์, รถจักรยานยนต์, เรือเจ็ทสกี, เรือนำเที่ยว, เรือลากรุ่ม, เรือลากกล้วย เป็นต้น

โดยพัฒนามีแผนพัฒนาเขตปกครองพิเศษพัฒนามีแนวทางในการพัฒนา คือ การพัฒนาเขตปกครองพิเศษพัฒนาสู่การเป็น Smart city ให้เร็วที่สุด และการเป็นเมือง Low Carbon Society ควบคู่กันไป เน้นการมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สร้างประสบการณ์ที่หลากหลายและแปลกใหม่ให้กับนักท่องเที่ยว ส่งเสริมให้มีกิจกรรมนันทนาการ และกีฬาทุกชนิด สร้างภาพลักษณ์ให้เขตปกครองพิเศษพัฒนาเป็นเมืองแหล่งท่องเที่ยว มีสถานที่รองรับในการจัดประชุมสัมมนา ที่พักอาศัย ศูนย์กลางด้านการแพทย์ หรือแหล่งลงทุนระดับโลกและมีการสื่อสารสู่สาธารณะในประเทศไทย เพื่อสร้างทัศนคติที่ถูกต้องของสำคัญของเขตการปกครองพิเศษพัฒนา (สำนักงานยุทธศาสตร์และงบประมาณ, 2562)

แผนพัฒนาเขตปกครองพิเศษพัฒนาตามแนวทาง NEO PATTAYA คาดการณ์ว่าประชากรในเขตปกครองพิเศษพัฒนาจะเพิ่มขึ้นประมาณสามล้านคน จำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้นถึงสามเท่า และจะมีการลงทุนเบื้องต้นประมาณ 1.7 ล้านล้านบาท ซึ่งจะส่งผลให้ด้านกายภาพของเขตปกครองพิเศษพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป จึงเป็นโอกาสของเขตปกครองพิเศษพัฒนาในการเป็น NEO PATTAYA หรือ พัทยาโฉมใหม่ ก้าวไกล ไม่ทิ้งกัน จึงได้มีนโยบาย 5 ด้าน ประกอบด้วย เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และด้านบริหาร (สำนักงานยุทธศาสตร์และงบประมาณ, 2563)

เขตปกครองพิเศษพัฒนาเป็นเมืองที่มีชื่อเสียง ทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวหลากหลาย มีทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ส่งผลให้มีการรับวัฒนธรรมต่างชาติ และวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาใช้ ซึ่งประชากรท้องถิ่นยังคงมีการรักษาประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิมเอาไว้ ซึ่งประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ ได้แก่

- ประเพณีวันไหล นาเกลือ วันที่ 18 เมษายน
- ประเพณีวันไหล พัทยา วันที่ 19 เมษายน
- ประเพณีกองข้าว นาเกลือ วันที่ 20 เมษายน
- ประเพณีกองข้าว หนองใหญ่ วันที่ 20 เมษายน

-วันสถาปนาเมืองพัทยา วันที่ 29 พฤศจิกายน

-วันสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช วันที่ 28 ธันวาคม

สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

หาดพัทยา เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เด่นสะดุดตาของพัทยาเป็นหาดรูปโค้งครึ่งวงกลม มีถนนเลียบชายหาดตลอดสายยาวประมาณ 3 กิโลเมตร เป็นหาดที่ร่มรื่นไปด้วยพันธุ์ไม้นานาชนิดเหมาะสำหรับการพักผ่อน นอกจากนี้ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์การกีฬาทางบก - ทางน้ำหลายประเภท ชายหาดพัทยานั้น เริ่มตั้งแต่บริเวณพัทยาเหนือ (แยกโรงแรมดุสิต รีสอร์ท) เลียบไปตามแนวถนนชายหาด จนถึงพัทยาใต้ (จรดเขาพัทยา) ซึ่งในบริเวณย่านนี้ทั้งหมดเป็นเขตชุมชนหนาแน่น มีโรงแรม ร้านค้า ภัตตาคาร ร้านอาหาร และธุรกิจทุกประเภทตั้งอยู่มากมาย รวมทั้งบาร์เปียร์ ไนท์คลับ คาบาเร่ต์ หลายแห่งไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยวในยามราตรี

หาดจอมเทียน เป็นสถานที่ตากอากาศชายทะเลของพัทยา ซึ่งมีบรรยากาศอีกแบบหนึ่งแตกต่างไปจากอ่าวพัทยา มีระยะห่างกันเพียง 6 กิโลเมตร สถานที่แห่งนี้เป็นชายหาดที่ต่อเนื่องจากเขาพัทยา มีถนนเลียบตามแนวชายหาด เป็นระยะทางยาวประมาณ 3 กิโลเมตร หาดจอมเทียนเป็นหาดที่เงียบสงบ ปัจจุบันชายหาดนี้ได้รับการพัฒนาให้มีการปลูกต้นไม้ให้ร่มรื่น และสวยงาม จึงเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศจำนวนมาก ที่ต้องการหาความสงบในการพักผ่อน และมีกีฬาทางน้ำอื่น ๆ เช่น สกีนํ้า เจ็ตสกี วินด์เซิร์ฟ เรือลากกล้วย นอกจากนี้ยังมีบังกะโลหลายแห่ง รวมทั้ง ภัตตาคาร และร้านอาหารทะเลไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยว

หาดวงพระจันทร์ อยู่ทางทิศเหนือของอ่าวพัทยา ซอยวงศ์อำมาตย์ ชายหาดมีความยาวประมาณ 1 กิโลเมตร เป็นหาดที่เงียบสงบ น้ำทะเลใส เหมาะที่จะเล่นน้ำและพักผ่อนเป็นอย่างมาก

อ่าวกระทิงลาย เป็นชายหาดที่เมืองพัทยามีโครงการส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ทางธรรมชาติ โดยประกาศให้เป็นเขตปลอดสิ่งรบกวนนักท่องเที่ยว ทำให้บริเวณชายหาดมีความสงบเหมาะสำหรับการพักผ่อน บริเวณชายหาดมีการจัดสวน ปลูกต้นไม้พร้อมมีที่นั่งสำหรับให้มาพักผ่อน และ ออกกำลังกาย มีความยาวประมาณ 900 เมตร กว้าง 30 เมตร

สวนเฉลิมพระเกียรติ เมืองพัทยาได้สร้างสวนสาธารณะบริเวณเชิงเขาพัทยา (ถ.พระตำหนัก) เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลที่ 9 เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ.

2531 เนื่องในมหามงคลสมัยเจริญพระชนมพรรษา 5 รอบ และได้ตั้งชื่อสวนสาธารณะนั้นว่า “สวนเฉลิมพระเกียรติ ร.9” มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 15 ไร่ เพื่อใช้เป็นสถานที่พักผ่อนและออกกำลังกาย

เขাপัทยา (เขาพระบาท) นอกจากความงามของชายหาดพัทยาแล้ว ถัดขึ้นไปบนเขา ด้านฝั่งตะวันตกมีเนินเขาขนาดเล็กเป็นจุดชมวิวบนยอดเขา จะมองเห็นทิวทัศน์ของหาดพัทยาทั้งหมด ซึ่งสวยงามมาก เป็นอ่าวโค้งรูปครึ่งวงกลม นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาพัทยานักจะไม่พลาดชมทัศนียภาพอันสวยงามบนเขापัทยา (เขาพระบาท) แห่งนี้ เพราะนอกจากจะได้ชมทิวทัศน์ด้านหาดจอมเทียนแล้ว ในขณะเดียวกันก็ถือโอกาสนมัสการพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์บนเขาและพระพุทธรูปปางต่าง ๆ ประจำวันเกิด ที่ประดิษฐานไว้เพื่อความเป็นสิริมงคล นอกจากนี้บริเวณเขापัทยายังเป็นที่ตั้งของสถานีวิทย์ สทร. 5 พัทยา และพระอนุสาวรีย์ของพระบรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์

แหล่งท่องเที่ยวประเภทสวนสาธารณะในเมืองพัทยา

สวนสาธารณะเมืองพัทยา 35 ไร่ (ซอยชัยพฤกษ์ 2) ลักษณะทั่วไป มีพื้นที่สวนสาธารณะโดยประมาณ 35 ไร่ โดยภายในสวนสาธารณะมีไม้ยืนต้น ไม้ดอก – ไม้ประดับ และสนามหญ้า ปลูกกระจายทั่วพื้นที่สวน มีทั้งพื้นที่ทางเดินและลู่วิ่งประมาณ 4,875 ตารางเมตร ลานพักผ่อนประมาณ 2,358 ตารางเมตร ลานเอนกประสงค์และลานชมวิวประมาณ 3,920 ตารางเมตร ลานกิจกรรม ประมาณ 710 ตารางเมตร สนามเด็กเล่นประมาณ 460 ตารางเมตร อุปกรณ์สนามเด็กเล่น จำนวน 1 ชุด อุปกรณ์เครื่องออกกำลังกาย จำนวน 12 สถานีอาคารร้านค้า จำนวน 1 หลัง อาคารศาลาชมวิว จำนวน 1 หลัง อาคาร ห้องน้ำ จำนวน 1 หลัง อาคารปั้มน้ำ จำนวน 1 หลัง โคมไฟ และเสา จำนวน 144 จุด ตู้ควบคุมไฟฟ้า จำนวน 1 ตู้ อาคารควบคุมระบบรดน้ำต้นไม้อัตโนมัติ จำนวน 1 หลัง

สวนสาธารณะเกาะกลางถนนสุขุมวิท ลักษณะทั่วไป สวนร่องกลางถนนสุขุมวิทระยะยาวประมาณ 16.5 กิโลเมตร (ยกเว้นพื้นที่ก่อสร้างทางลัดระดับ) ระยะทางยาวประมาณ 1.7 กิโลเมตร จากสะพานต่างระดับกระทิงลาย – สุดเขตเมืองพัทยา ด้านติดต่อเขต เทศบาลตำบลนาจอมเทียน

เกาะกลางถนนพัทยาเหนือ และวงเวียนปลาโลมา ลักษณะทั่วไป มีการปลูกไม้ดอกไม้ประดับตลอดเส้นทางรอบวงเวียนปลาโลมา มีระยะทางประมาณ 1,900 เมตร

สวนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (เขา สทร.5) ลักษณะทั่วไป มีพื้นที่สวนสาธารณะโดยประมาณ 60 ไร่ ประกอบด้วยต้นไม้ใหญ่ตระกูลปาล์ม ต้นไม้

ริมทาง สวนพฤกษชาติ สวนดอกไม้ และสนามหญ้า ทางเดินเท้าและทางวิ่งออกกำลังกาย มีระยะทางประมาณ 4,000 เมตร มีถนนแอสฟัลต์ติก ระยะทางประมาณ 1,650 เมตร ถนนคอนกรีตระยะทางประมาณ 900 เมตร ลานอเนกประสงค์ ลานติดตั้งเครื่องออกกำลังกาย ลานจอดเฮลิคอปเตอร์กู้ภัย ลานประภาคารสำหรับชมวิว ลานชมวิว หน้าป้ายพญาสีตี้อาคารอเนกประสงค์ 3 หลัง ลานจอดรถ 4 จุด ระบบรดน้ำต้นไม้ ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง ป้ายบอกทาง รวมทั้งอุปกรณ์ อื่น ๆ

สวนสาธารณะท่าเทียบเรือพญาใต้ (แหลมบาลีฮาย) ลักษณะทั่วไป มีพื้นที่สวนสาธารณะประมาณ 18 ไร่ ประกอบไปด้วย สวนสาธารณะ สะพานท่าเทียบเรือ ลานจอดรถ และถนนรอบบริเวณท่าเทียบเรือ

สวนสาธารณะบริเวณชายหาดกระทิงลาย (เริ่มจากบ้านสุขาวดี – วัดจิตตภาวันวิทยาลัย) ลักษณะทั่วไป มีพื้นที่สวนสาธารณะประมาณ 17.5 ไร่ ประกอบด้วย ต้นไม้ใหญ่ประเภทต้นมะพร้าว ต้นปาล์ม และไม้อื่น ๆ สวนไม้ดอกไม้ประดับ ทางเดินเท้า ลานอเนกประสงค์ ระบบสาธารณูปโภค ห้องควบคุมระบบรดน้ำต้นไม้ อุปกรณ์ออกกำลังกาย แก้วน้ำดื่ม ตลอดจนอุปกรณ์อื่น ๆ ภายในสวน

สวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ (นาเกลือ) ลักษณะทั่วไป มีพื้นที่สวนสาธารณะโดยประมาณ 10 ไร่ ประกอบด้วย สวนสาธารณะมีต้นไม้ใหญ่ ไม้ดอกไม้ประดับ ลานออกกำลังกาย ทั้งการเดินการวิ่งเพื่อสุขภาพ เครื่องออกกำลังกาย สนามเด็กเล่น ลานกีฬาเอ็กซ์ตรีม เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ลานอเนกประสงค์บริเวณชายหาดทางเดินเท้าในสวน ภายในสวน สามารถใช้จัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้มากมาย

สวนสาธารณะศูนย์เยาวชนเมืองพญา ลักษณะทั่วไป มีพื้นที่สวนสาธารณะประมาณ 13 ไร่ ประกอบไปด้วย สวนสาธารณะมีต้นไม้ใหญ่ จำพวก ปาล์ม ต้นตีนเป็ดน้ำ ไม้ดอกไม้ประดับ ลานออกกำลังกาย สนามเด็กเล่น ลานจอดรถ สนามเด็กเล่น และเครื่องออกกำลังกาย

สวนสาธารณะซอยชัยพฤกษ์ 4 (หนองโพรง) ลักษณะทั่วไป มีพื้นที่สวนสาธารณะประมาณ 5 ไร่ มีบึงรับน้ำ ประกอบไปด้วย สวนสาธารณะมีต้นไม้ใหญ่ จำพวกปาล์ม ต้นตีนเป็ดน้ำ ไม้ดอกไม้ประดับ ลานออกกำลังกาย สนามเด็กเล่น ลานจอดรถ สนามเด็กเล่น และเครื่องออกกำลังกาย

สวนสาธารณะคลองนกยางนาเกลือ ลักษณะทั่วไป มีพื้นที่สวนสาธารณะประมาณ 5 ไร่ ประกอบไปด้วยสวนสาธารณะมีต้นไม้ ไม้ดอกไม้ประดับ สนามเด็กเล่น เส้นทางธรรมชาติ เส้นทางคลอง ป่าชายเลน ศึกษาธรรมชาติและนกชนิดต่างๆ เป็นต้น

แหล่งท่องเที่ยวประเภทสวนสาธารณะสวนเฉลิมพระเกียรติเชาพทยา (สวนสุขภาพ)

สวนเฉลิมพระเกียรติเมืองพทยา ลักษณะทั่วไป มีพื้นที่สวนสาธารณะโดยประมาณ 14.5 ไร่ ภายใน สวนสาธารณะมีไม้ดอก – ไม้ประดับ และสนามหญ้าปลูกกระจายทั่วพื้นที่สวน พื้นที่ทางเดิน-วิ่งออกกำลังกาย ซึ่งปูด้วย แอสฟัลต์ติกคอนกรีต ประมาณ 2,476 ตารางเมตร ลานเอนกประสงค์ จำนวน 1,190 ตารางเมตร เครื่องเล่นสำหรับ ออกกำลังกาย จำนวน 12 สถานี เสาโคมไฟฟ้าแสงสว่างที่ติดตั้งอยู่ริมทางเดิน – วิ่ง และภายในสวน จำนวน 126 ชุด ตู้ควบคุมระบบไฟฟ้า จำนวน 4 ตู้ อาคารควบคุมระบบรดน้ำต้นไม้อัตโนมัติ จำนวน 2 หลัง ชุมศาลาพักผ่อน จำนวน 1 หลัง และลานจอดรถ จำนวน 2 แห่ง

สวนเขาพระใหญ่ ลักษณะทั่วไป มีพื้นที่สวนสาธารณะโดยประมาณ 50 ไร่ ภายในสวนสาธารณะ มีไม้ดอก – ไม้ประดับ และสนามหญ้าปลูกกระจายโดยรอบชุมลานเอนกประสงค์ ถนนรอบเขาพระใหญ่มีระยะทาง ประมาณ 1.4 กิโลเมตร พื้นที่ลานเอนกประสงค์ จำนวน 454 ตารางเมตร พื้นที่ทางเดิน – วิ่ง ออกกำลังกายซึ่งปูด้วยแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ประมาณ 3,500 ตารางเมตร อาคารเอนกประสงค์ จำนวน 2 หลัง ชุมไม้เลื้อย จำนวน 1 ชุม ห้องน้ำ จำนวน 1 หลัง ถังเก็บน้ำคอนกรีต จำนวน 3 จุด และอาคารควบคุมระบบไฟฟ้า ระบบ ปั้มน้ำ จำนวน 2 หลัง ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง จำนวน 109 ชุด

สวนเขาพระใหญ่ระยะที่ 2 ลักษณะทั่วไป มีพื้นที่สวนสาธารณะโดยรวมประมาณ 19 ไร่ ภายใน สวนสาธารณะมีถนนและที่จอดรถพื้นแอสฟัลต์ติก ประมาณ 5,800 ตารางเมตร ทางเดินยกระดับระยะทาง ประมาณ 150 เมตร บันไดหินก่อ จำนวน 9 จุด รวมระยะทางประมาณ 160 เมตร อาคารเรือนเพาะชำต้นไม้ จำนวน 1 หลัง อาคาร คลับเฮ้าส์ จำนวน 1 หลัง อาคารซ่อมบำรุงจำนวน 1 หลัง อาคารร้านค้า จำนวน 1 หลัง อาคารห้องน้ำชาย – หญิง จำนวน 1 หลัง อาคารศาลาพักผ่อนจำนวน 1 หลัง สถานีออกกำลังกายพื้นที่ ประมาณ 340 ตารางเมตร พื้นที่ตกแต่งสวนประมาณ 13,000 ตารางเมตร ระบบรดน้ำต้นไม้ด้วย สปริงเกอร์ก๊อกรน้ำ สนามเด็กเล่นพื้นที่ประมาณ 580 ตารางเมตร ลานเอนกประสงค์ประมาณ 140 ตารางเมตร ทางเดินประมาณ 970 ตารางเมตร และทางวิ่งจักรยานเสือภูเขา เป็นต้น

2.5.2 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัย

เมืองพัทยาได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการกีฬาและผจญภัยที่จะนำมาซึ่งชื่อเสียงนักท่องเที่ยว และรายได้ทาง เศรษฐกิจทั้งต่อเมืองพัทยาและต่อประเทศ โดยเมืองพัทยาได้ให้การสนับสนุนและดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทางด้านการกีฬาต่างๆ มากมาย อันเป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย ได้แก่

- 1) การแข่งขันวินด์เซิร์ฟชิงแชมป์ประเทศไทย (สนามที่ 1,2) ช่วงเวลาการจัดกิจกรรม: สนามที่ 1 เดือนมกราคมของทุกปี, สนามที่ 2 เดือนเมษายนของทุกปี สถานที่: หาดจอมเทียน เมืองพัทยา
- 2) การแข่งขันกอล์ฟอาชีพสตรี Honda LPGA Thailand ช่วงเวลาการจัดกิจกรรม: ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี สถานที่: สนามกอล์ฟโกลด์ครอสพัทยา หรือสยามคันทริคลับ พัทยา
- 3) การแข่งขันสุดยอดเรือใบนานาชาติ ช่วงเวลาการจัดกิจกรรม: ประมาณปลายเดือนเมษายน - ต้นเดือนพฤษภาคมของทุกปี สถานที่: โอเชียนมารีน่า ยอร์ช คลับ
- 4) การแข่งขันพัทธมาราธอน ช่วงเวลาการจัดกิจกรรม: ประมาณเดือนกรกฎาคมของทุกปี สถานที่: บริเวณถนนเลียบชายหาด เมืองพัทยา
- 5) การแข่งขันฟุตบอลชายหาดนานาชาติ ช่วงเวลาการจัดกิจกรรม: ประมาณเดือนธันวาคมของทุกปี สถานที่: ชายหาดจอมเทียน เมืองพัทยา
- 6) การแข่งขันเจ็ตสกีเวิลด์คัพ ช่วงเวลาการจัดกิจกรรม: ประมาณเดือนธันวาคมของทุกปี สถานที่: ชายหาดจอมเทียน เมืองพัทยา

นอกจากนี้ยังมีการจัดการแข่งขันกีฬาประเภทอื่น ๆ อีกหลายรายการ เช่น การแข่งขันวินเซิร์ฟและพายบอร์ดเมืองพัทยา, การแข่งขันเจ็ตสกีและเรือเร็วท้องถิ่นเมืองพัทยา, การแข่งขันเซปักตระกร้อชายหาดพัทยาคัพ การแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดพัทยาโอเพ่น การแข่งขันเทนนิสชายหาดพัทยา การแข่งขันกีฬาเอเชียนอินดอร์และมาร์เชียลอาร์ตเกมส์ การแข่งขันว่ายน้ำพัทยาโอเพ่น การแข่งขันวิ่งบิกินี่ การแข่งขันฟุตซอลพัทยาคัพ การแข่งขันเซปักตระกร้อพัทยาคัพ การแข่งขันบาสเก็ตบอลพัทยาโอเพ่น สตรีทบาสเก็ตบอลพัทยา 3x3 และการแข่งขันเปตองเมืองพัทยา เป็นต้น โดยวันเวลาการจัดกิจกรรมอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสม

จากข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัยในเมืองพัทยา สามารถสรุปได้ว่า เมืองพัทยามีศักยภาพสูงในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โดยเฉพาะการผลักดันกีฬาโอเรียนเทียร์เข้ามาประยุกต์ใช้ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

1. ประการแรก เมืองพัทยามีประสบการณ์อย่างยาวนานในการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติที่หลากหลาย ทั้งกีฬาทางน้ำ (วินด์เซิร์ฟ เรือใบ เจ็ตสกี) กีฬาบนชายหาด (ฟุตบอลชายหาด วอลเลย์บอลชายหาด) และกีฬาบนบก (พืชมารารอน กอล์ฟ) แสดงให้เห็นถึงความพร้อมด้านการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาขนาดใหญ่ ซึ่งสามารถต่อยอดมาสู่การจัดกิจกรรมโอเรียนเทียร์ได้
2. ประการที่สอง พัทยามีภูมิประเทศที่หลากหลายเหมาะแก่การจัดกิจกรรมโอเรียนเทียร์ ทั้งพื้นที่ชายหาด พื้นที่เมือง และพื้นที่ธรรมชาติโดยรอบ ซึ่งสามารถออกแบบเส้นทางโอเรียนเทียร์ได้หลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็น Urban Orienteering ในเขตเมือง Beach Orienteering บริเวณชายหาด หรือ Adventure Orienteering ในพื้นที่ธรรมชาติใกล้เคียง
3. ประการที่สาม เมืองพัทยามีการกระจายกิจกรรมกีฬาตลอดทั้งปี สะท้อนถึงความสามารถในการดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ทุกฤดูกาล ซึ่งการเพิ่มกีฬาโอเรียนเทียร์เข้าไปในปฏิทินกิจกรรม จะช่วยเสริมความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวและดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวใหม่ที่สนใจกิจกรรมผจญภัยที่ท้าทายทางปัญญา
4. ประการที่สี่ พัทยามีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับนักท่องเที่ยวอย่างครบครัน ทั้งที่พัก ร้านอาหาร ระบบคมนาคม และบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัยรูปแบบใหม่อย่างโอเรียนเทียร์
5. ประการที่ห้า เมืองพัทยานโยบายสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมกีฬาอย่างต่อเนื่อง โดยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการกีฬาที่จะนำมาซึ่งชื่อเสียง นักท่องเที่ยว และรายได้ทางเศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์ให้เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยรูปแบบใหม่

การผลักดันกีฬาโอเรียนเทียร์ในเมืองพัทยาส่งเสริมให้เกิดหลายรูปแบบ เช่น การจัดการแข่งขันโอเรียนเทียร์ระดับนานาชาติ การพัฒนาเส้นทางโอเรียนเทียร์ถาวรสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไป การผสมผสานกิจกรรมโอเรียนเทียร์กับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ของเมืองพัทยา หรือการพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวแบบผสมผสาน ที่รวมโอเรียนเทียร์กับกิจกรรมทางน้ำที่เป็นจุดแข็งของเมืองพัทยา ดังนั้น เมืองพัทยาก็ถือได้ว่ามีศักยภาพและ

ความพร้อมในหลายด้านที่จะพัฒนาสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โดยเฉพาะการนำกีฬาโอเรียนเทียร์มาประยุกต์ใช้ ซึ่งจะช่วยเสริมภาพลักษณ์ของกีฬาในฐานะจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายและตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ที่แสวงหาประสบการณ์ท้าทายและแปลกใหม่

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโอเรียนเทียร์

Takalo (2015) ได้วิจัยเรื่อง กลุ่มผู้เข้าร่วมงานกีฬามวลชนและแรงจูงใจในการเข้าร่วม: กรณีศึกษาสัปดาห์โอเรียนเทียร์ไคโนและการแข่งขันโอเรียนเทียร์ชิงแชมป์โลก 2013 งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อศึกษาประเภทของกลุ่มนักกีฬาโอเรียนเทียร์ที่เข้าร่วมในงานสัปดาห์โอเรียนเทียร์ไคโน ประเทศฟินแลนด์ การศึกษานี้มุ่งเน้นที่กลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมชาวฟินแลนด์ที่มีอายุมากกว่า 18 ปีขึ้นไป โดยเก็บรวบรวมข้อมูล (N = 1,494 คน) ผ่านแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ จากข้อมูลที่ได้นักวิจัยได้แบ่งกลุ่มนักกีฬาโอเรียนเทียร์และวิเคราะห์ความแตกต่างในแง่ของความสัมพันธ์กับกีฬาโอเรียนเทียร์ โดยใช้แนวคิด 'serious leisure' (กิจกรรมยามว่างแบบจริงจัง) ผลการศึกษาพบว่า สามารถแบ่งผู้เข้าร่วมออกเป็น 6 กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับกีฬาโอเรียนเทียร์และแรงจูงใจในการเข้าร่วมที่แตกต่างกัน ได้แก่ 1) กลุ่มคนรอบข้าง (hangarounds) 2) นักโอเรียนเทียร์ที่ไม่ผูกมัด (uncommitted orienteers) 3) ผู้เข้าร่วมประจำ (regular participants) 4) นักโอเรียนเทียร์ที่กระตือรือร้น (active orienteers) 5) นักโอเรียนเทียร์ชิงแข่งขัน (competitive orienteers) และ 6) นักโอเรียนเทียร์ที่เป็นวิถีชีวิต (lifestyle orienteers) โดยสำหรับกลุ่มที่มีส่วนร่วมในกีฬาโอเรียนเทียร์มากที่สุด กีฬานี้ถือเป็นวิถีชีวิต ในขณะที่บางกลุ่มมองว่าโอเรียนเทียร์เป็นเพียงงานอดิเรกหรือกิจกรรมยามว่างโดยไม่มีเป้าหมายในการพัฒนาตนเองในฐานะนักกีฬาโอเรียนเทียร์ การศึกษายังได้ระบุแรงจูงใจในการเข้าร่วมงานสัปดาห์โอเรียนเทียร์ไคโน 8 ประการ ได้แก่ 1) เนื้อหาของกีฬาโอเรียนเทียร์ 2) เนื้อหาของงาน 3) จุดหมายปลายทางการเดินทาง 4) ประเพณี 5) สถานะของผู้เข้าร่วม 6) โอเรียนเทียร์ในฐานะความบันเทิง 7) การผ่อนคลาย และ 8) การติดต่อทางสังคม โดยแรงจูงใจที่สำคัญที่สุดเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของกีฬาโอเรียนเทียร์ (เส้นทาง แผนที่ และภูมิประเทศ) ประเพณีของงาน โอเรียนเทียร์ในฐานะความบันเทิง และการติดต่อทางสังคม

การค้นพบกลุ่มผู้เข้าร่วม 6 กลุ่มแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของผู้เข้าร่วมในกีฬาโอเรียนเทียร์ริงและงานกีฬามวลชน ความนิยมที่เพิ่มขึ้นส่วนหนึ่งอธิบายได้จากระดับทักษะที่หลากหลายของกีฬาโอเรียนเทียร์ริงและงานแข่งขัน ทักษะคิดเชิงบวกต่อโอเรียนเทียร์ริงเพื่อสุขภาพ และการเน้นครอบครัวเป็นศูนย์กลางอย่างเข้มแข็งของกิจกรรม สำหรับผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่ โอเรียนเทียร์ริงเป็นกิจกรรมยามว่างที่สำคัญอย่างชัดเจน ซึ่งพวกเขาต้องการผูกพันและใช้เวลาของมัน อย่างไรก็ตาม โอเรียนเทียร์ริงเพื่อสุขภาพและระดับทักษะที่หลากหลายดูเหมือนจะทำให้กีฬาโอเรียนเทียร์ริงและงานแข่งขันสามารถเข้าถึงได้ง่ายสำหรับผู้ที่ไม่จำเป็นต้องผูกมัดกับกิจกรรมชมรมหรือการฝึกซ้อมที่จำเป็นสำหรับการแข่งขันโอเรียนเทียร์ริง

Ni et al. (2018) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์อัจฉริยะสำหรับวางแผนเส้นทางโอเรียนเทียร์ริงในสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอน งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างวิธีการใหม่ในการแก้ปัญหาการวางแผนเส้นทางในกีฬาโอเรียนเทียร์ริง โดยคำนึงถึงความไม่แน่นอนที่มักพบในสถานการณ์จริง โจทย์ของปัญหาโอเรียนเทียร์ริงคือการหาเส้นทางที่ทำให้ได้คะแนนรวมสูงสุด และใช้เวลาเดินทางไม่เกินที่กำหนด ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้หลายด้าน เช่น การขนส่งสินค้า การวางแผนท่องเที่ยว และอื่นๆ อีกมากมาย ในปัญหานี้ แต่ละจุดจะมีคะแนนกำกับไว้ และแต่ละเส้นทางจะมีเวลาการเดินทางกำหนดไว้ แต่ในชีวิตจริง คะแนนและเวลาการเดินทางมักไม่แน่นอนตายตัว โดยเฉพาะเมื่อไม่มีข้อมูลในอดีตเพียงพอ งานวิจัยนี้จึงนำเสนอวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ทฤษฎีฟัซซี (ทฤษฎีที่รองรับความคลุมเครือ) มาช่วย โดยแทนค่าคะแนนและเวลาด้วยตัวแปรฟัซซีที่ยอมให้มีความคลุมเครือได้ ผู้วิจัยได้สร้างโมเดลการตัดสินใจ 3 แบบที่ใช้เกณฑ์แตกต่างกัน และสำหรับกรณีพิเศษบางประเภท พวกเขาได้พัฒนาสูตรคำนวณที่ชัดเจนขึ้นมา เพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้ พวกเขาได้พัฒนาอัลกอริทึมพิเศษที่ผสมผสานการจำลองแบบฟัซซีเข้ากับอัลกอริทึมพันธุกรรม (เทคนิคการค้นหา

คำตอบที่ได้แรงบันดาลใจจากการวิวัฒนาการทางชีววิทยา) จากการทดสอบหลายครั้ง พบว่าอัลกอริทึมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพดีและทนทานต่อความไม่แน่นอน วิธีการนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอน เช่น การวางแผนเส้นทางท่องเที่ยว การจัดการขนส่งสินค้า และการวางแผนเยี่ยมลูกค้า ซึ่งช่วยให้การตัดสินใจมีประสิทธิภาพมากขึ้นแม้จะเผชิญกับความไม่แน่นอนในสถานการณ์จริง

Xiaosu (2020) ได้วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์เชิงคุณภาพของคุณค่าทางสังคมของการแข่งขันโอเรียนเทียร์ริงในการฟื้นฟูชนบท งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทและคุณค่าทางสังคมของการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในบริบทของยุทธศาสตร์การฟื้นฟูชนบท โดยการศึกษาใช้วิธีการวิจัยเชิง

คุณภาพโดยการสัมภาษณ์และการวิเคราะห์เนื้อหาเอกสาร เพื่อวิเคราะห์คุณค่าทางสังคมของกีฬาโอเรียนเตียร์ โดยมุ่งเน้นการศึกษาการบูรณาการระหว่างกีฬาโอเรียนเตียร์กับทรัพยากรการท่องเที่ยวตามเส้นทางประวัติศาสตร์จินตอนใต้ โดยผลการศึกษาพบว่า การบูรณาการอย่างลึกซึ้งระหว่างกีฬาโอเรียนเตียร์กับทรัพยากรการท่องเที่ยวตามเส้นทางประวัติศาสตร์จินตอนใต้ส่งผลต่อการฟื้นฟูชนบทใน 3 ด้านหลัก ได้แก่ 1) การขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรม: กีฬาโอเรียนเตียร์ช่วยส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวชนบท เกษตรกรรมเชิงนิเวศ เศรษฐกิจพื้นบ้าน ผลิตภัณฑ์พื้นเมือง และอุตสาหกรรมอื่นๆ ในพื้นที่ชนบท การจัดการแข่งขันโอเรียนเตียร์ดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้เข้าร่วมแข่งขันมาสู่พื้นที่ชนบท ก่อให้เกิดรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับชุมชนท้องถิ่น 2) การส่งเสริมวัฒนธรรม: กีฬาโอเรียนเตียร์ช่วยส่งเสริมการสืบทอดวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมและเสริมสร้างความเชื่อมั่นในวัฒนธรรมของชาติ เส้นทางการแข่งขันมักจะผ่านสถานที่ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ทำให้ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้และซึมซับมรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น และ 3) การส่งเสริมสุขภาพและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน: กีฬาโอเรียนเตียร์ช่วยส่งเสริมการสร้างนิสัยการใช้ชีวิตที่ดีต่อสุขภาพของประชาชน และช่วยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการออกกำลังกายในพื้นที่ชนบท การจัดการแข่งขันทำให้เกิดการลงทุนในสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการออกกำลังกายและการพัฒนาพื้นที่สาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนในระยะยาว โดยสรุปผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่ากีฬาโอเรียนเตียร์มีคุณค่าทางสังคมที่สำคัญในบริบทของการฟื้นฟูชนบท โดยบูรณาการกีฬาเข้ากับทรัพยากรท้องถิ่นทั้งด้านธรรมชาติและวัฒนธรรม ซึ่งนอกจากจะส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นแล้ว ยังช่วยอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ชนบทอีกด้วย

Doytchev (2021) ได้วิจัยเรื่อง กีฬาโอเรียนเตียร์และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากีฬาโอเรียนเตียร์และผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาชี้ให้เห็นว่า

ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา กีฬาโอเรียนเตียร์ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในหมู่ประชาชน เนื่องจากความตื่นตัวด้านสุขภาพ ภูมิประเทศที่เป็นเอกลักษณ์ ธรรมชาติของพื้นที่ และความหลากหลายอันยิ่งใหญ่ของระบบนิเวศภูเขา ซึ่งทำให้กีฬานี้มีเสน่ห์และดึงดูดผู้คนจำนวนมาก ผลการศึกษาพบว่า จำเป็นต้องมีการฝึกอบรมด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยให้ผู้คนเพิ่มความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและการปฏิบัติที่เฉพาะเจาะจง พฤติกรรมที่เหมาะสมและนิสัยในทางปฏิบัติของผู้เล่นกีฬาโอเรียนเตียร์ในสภาพแวดล้อมธรรมชาติขึ้นอยู่กับความรู้เกี่ยวกับธรรมชาตินั้น และวิธีที่ธรรมชาติจะตอบสนองต่อกิจกรรมกีฬา โดยนักวิจัยสรุปว่า มีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มความนิยมและการรับรู้เกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ ซึ่งควรจัดขึ้นภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและไม่

ละเมิดความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม การทำเช่นนี้ต้องอาศัยนโยบายและการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมที่ทันสมัย ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนา กีฬาโอเรียนเตียร์ริงในอนาคตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

Lanzendorf et al. (2023) ได้วิจัยเรื่อง ความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมในการจัดการแข่งขัน กีฬาโอเรียนเตียร์ริง: ความท้าทายและแนวทางแก้ไข งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการจัดกิจกรรมกลางแจ้ง โดยเฉพาะ กีฬาโอเรียนเตียร์ริง กับความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม รายงานนี้ชี้ให้เห็นว่าการขนส่งและการเดินทางเป็นปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ในทางลบ การศึกษาตระหนักถึงความจำเป็นในการให้ความสำคัญกับทางเลือกการขนส่งที่ยั่งยืน เช่น การใช้ระบบขนส่งสาธารณะ และแนะนำให้จัดสถานที่จัดงานให้อยู่ใกล้กับตัวเลือกการขนส่งเหล่านี้ นอกจากนี้ ยังเสนอให้มีการใช้แรงจูงใจเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเดินทางที่ยั่งยืนในหมู่ผู้เข้าร่วม กิจกรรมและนักท่องเที่ยว ในด้านผลกระทบโดยตรง การกัดเซาะดินเป็นปัญหาหนึ่งในกิจกรรม กลางแจ้ง ในขณะที่การแข่งขันโอเรียนเตียร์ริงอาจรบกวนที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าและพืชพรรณ มาตรการต่างๆ เช่น การออกแบบเส้นทางและการพิจารณาการแบ่งโซนสามารถช่วยลดผลกระทบ เหล่านี้ได้ การจัดการทรัพยากรอย่างรับผิดชอบ การลดขยะ การใช้แหล่งพลังงานที่ยั่งยืน และแนว ปฏิบัติในการอนุรักษ์น้ำก็ถูกเน้นย้ำว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญในการบรรลุความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม ในการแข่งขันโอเรียนเตียร์ริง รายงานเน้นย้ำถึงความพร้อมของวิธีการและเครื่องมือต่างๆ ในการวัด และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีฉันทามติเกี่ยวกับวิธีการประเมินความยั่งยืนที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ซึ่ง บ่งชี้ถึงความจำเป็นในการวิจัยเพิ่มเติมในด้านนี้ การแข่งขันโอเรียนเตียร์ริง O-Ringen ถูกยกเป็น ตัวอย่างของกิจกรรมกีฬากลางแจ้งขนาดใหญ่ที่มีความพยายามด้านความยั่งยืนอย่างมีนัยสำคัญ แต่ ยังคงต้องพิจารณาเพิ่มเติมเพื่อลดรอยเท้าทางสิ่งแวดล้อม (environmental footprint) ของการ

แข่งขันโอเรียนเตียร์ริง การส่งเสริมการเดินทางที่ยั่งยืน การเลือกสถานที่จัดงาน การจัดการขยะ การ อนุรักษ์พลังงานและน้ำ สามารถช่วยให้การแข่งขันโอเรียนเตียร์ริงมีความก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญใน การบรรลุเป้าหมายความยั่งยืนและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความมุ่งมั่นในด้านความยั่งยืนนี้มีส่วน ช่วยในการดำรงอยู่ของกีฬาในระยะยาวในขณะที่ปกป้องสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ การวิจัยเพิ่มเติมใน ด้านต่างๆ ที่กล่าวถึงและการดำเนินการตามคำแนะนำที่ระบุไว้มีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนความ พยายามด้านความยั่งยืนในกิจกรรมกลางแจ้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของ กีฬาโอเรียนเตียร์ริง นอกจากนี้ในงานวิจัยยังอ้างถึงการแข่งขันโอเรียนเตียร์ริงในสวีเดนซึ่งเป็นตัวอย่างที่ดีของความพยายาม ด้านความยั่งยืน โดยรวมแล้ว การจัดการแข่งขันโอเรียนเตียร์ริงอย่างยั่งยืนไม่เพียงช่วยปกป้อง

สิ่งแวดล้อม แต่ยังช่วยให้กีฬานี้สามารถดำรงอยู่ได้ในระยะยาว เพราะกีฬานี้ต้องพึ่งพาความสมบูรณ์ของธรรมชาติเป็นหลัก

Quinta-Nova (2024) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินความเหมาะสมของพื้นที่สวมนชีวมณฑลข้ามพรมแดนเตโฮ/ตาโฮสำหรับกีฬาโอเรียนเตียร์ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการเล่นกีฬาโอเรียนเตียร์ประเภทวิ่งในพื้นที่สวมนชีวมณฑลข้ามพรมแดนเตโฮ/ตาโฮ โดยคำนึงถึงทั้งความเหมาะสมของภูมิประเทศและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นักวิจัยเริ่มต้นด้วยการอธิบายความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจโลก โดยการท่องเที่ยวเชิงกีฬาธรรมชาติเป็นส่วนสำคัญที่สามารถสร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมต่อชุมชนที่เป็นเจ้าบ้าน การจัดการกิจกรรมและการแข่งขันกีฬาธรรมชาติมักเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนตลาดการท่องเที่ยว และการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาได้กลายเป็นกลยุทธ์สำคัญสำหรับสถานที่ท่องเที่ยวในการสร้างการรับรู้ อย่างไรก็ตาม เมื่อความนิยมของกิจกรรมกลางแจ้งเพิ่มขึ้น การเข้าใจผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการนำแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนมาใช้จึงเป็นสิ่งสำคัญ การจัดการด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมจึงเป็นแง่มุมสำคัญของการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาธรรมชาติ การศึกษานี้มุ่งเน้นไปที่กีฬาโอเรียนเตียร์ โดยปัจจัยสำคัญที่สุดในการเลือกพื้นที่สำหรับกีฬานี้คือความยากของภูมิประเทศที่ท้าทายซึ่งช่วยให้สามารถจัดเส้นทางการแข่งขันที่ดีได้ การหาพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับโอเรียนเตียร์ประเภทวิ่งเกี่ยวข้องกับเกณฑ์หลายประการ ลักษณะหลักที่ให้โอกาสนักกีฬาในการทดสอบทักษะการนำทาง ได้แก่ การแสดงรายละเอียดของภูมิประเทศ ความหลากหลายของลักษณะภูมิประเทศ และสิ่งปกคลุมพื้นที่ เนื่องจากโอเรียนเตียร์ประเภทวิ่งเป็นกีฬาที่จัดในป่าหรือพื้นที่ธรรมชาติ ในการวิจัย พื้นที่ที่เหมาะสมและข้อจำกัดได้ถูกระบุโดยใช้การวิเคราะห์เชิงพื้นที่แบบหลายเกณฑ์ในสภาพแวดล้อมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) โดยบูรณาการตัวแปรต่างๆ เข้าด้วยกัน ได้แก่ สิ่งปกคลุมที่ดิน ความลาดชัน ความแปรปรวนของความลาดชัน ดัชนีตำแหน่งภูมิประเทศ (TPI) และความแปรปรวนของทิศทาง

ความลาดชัน เกณฑ์เหล่านี้ถูกจัดประเภทเป็น 4 ระดับความเหมาะสมและคำนวณโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์เชิงลำดับขั้น (Hierarchical Analytical Process) นอกจากนี้ยังมีการประเมินผลกระทบของกิจกรรมโอเรียนเตียร์ต่อคุณค่าทางธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่สวมนชีวมณฑลข้ามพรมแดนเตโฮ/ตาโฮ โดยเน้นเป็นพิเศษที่ผลกระทบต่อพืชพรรณและสัตว์ป่า

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ได้เผยให้เห็นประเด็นสำคัญหลายประการที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่พหุวิทยาได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็น การศึกษาของ Takalo (2015) พบว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเตียร์มีความหลากหลายทั้งในด้านระดับความผูกพันและแรงจูงใจ โดยสามารถแบ่งออกเป็น 6 กลุ่มที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ผู้ที่มีความผูกพันเพียงเล็กน้อยไปจนถึงผู้ที่มีโอเรียนเตียร์เป็นวิถีชีวิต ความหลากหลายนี้สะท้อนให้เห็นถึงโอกาสในการพัฒนากิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่หลากหลายในพหุวิทยา ในขณะเดียวกัน งานวิจัยของ Ni และคณะ (2018) ได้นำเสนอระบบคอมพิวเตอร์อัจฉริยะสำหรับวางแผนเส้นทางโอเรียนเตียร์ ซึ่งพหุวิทยาสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแอปพลิเคชันที่ช่วยให้นักท่องเที่ยวสามารถวางแผนการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยระบบดังกล่าวสามารถคำนึงถึงความไม่แน่นอนในสถานการณ์จริง เช่น สภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลง หรือความหนาแน่นของนักท่องเที่ยวในแต่ละจุด ซึ่งจะช่วยเพิ่มความพึงพอใจและประสบการณ์ที่ดีให้กับนักท่องเที่ยว

นอกจากนี้ การศึกษาของ Xiaosu (2020) ยังชี้ให้เห็นถึงคุณค่าทางสังคมของกีฬาโอเรียนเตียร์ในการฟื้นฟูชุมชน ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับพหุวิทยาได้โดยการบูรณาการกีฬาโอเรียนเตียร์กับการพัฒนาเศรษฐกิจและวัฒนธรรมท้องถิ่น ผ่านการออกแบบเส้นทางที่ผ่านชุมชน แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์พื้นเมือง ซึ่งจะช่วยกระจายรายได้สู่ชุมชนและส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อีกทั้งยังสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมกีฬาที่พหุวิทยามีประสบการณ์ในการจัดอยู่แล้ว ประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งที่ต้องคำนึงถึง คือ ความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม ซึ่ง Doytchev (2021) และ Lanzendorf et al. (2023) ได้เน้นย้ำความสำคัญของการจัดการกิจกรรมโอเรียนเตียร์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พหุวิทยาจึงควรให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมผู้จัดกิจกรรมและนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติ การส่งเสริมการใช้ระบบขนส่งสาธารณะ การจัดการขยะอย่างเหมาะสม และการออกแบบเส้นทางที่ลดผลกระทบต่อระบบนิเวศ เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเป็นไปอย่างยั่งยืนและรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

การเลือกพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับกิจกรรมโอเรียนเตียร์ก็เป็นอีกประเด็นสำคัญ โดย Quinta-Nova (2024) ได้นำเสนอวิธีการประเมินพื้นที่โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) ซึ่งพหุวิทยาสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการกำหนดเขตพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับกิจกรรมโอเรียนเตียร์ประเภทต่างๆ โดยพิจารณาปัจจัยทางกายภาพและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

จากการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่ากีฬาโอเรียนเตียร์มีศักยภาพอย่างมากในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่พหุวิทยา โดยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับ

บริบทและทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ ทั้งยังสามารถผสมผสานกับกิจกรรมกีฬาอื่นๆ ที่พืชมามีชื่อเสียงอยู่แล้ว เช่น กีฬาทางน้ำและการวิ่งมาราธอน เพื่อสร้างเอกลักษณ์และความหลากหลายให้กับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของการพัฒนาดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนท้องถิ่น ในการวางแผน ดำเนินการ และติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและสร้างประโยชน์ให้กับทุกฝ่ายอย่างแท้จริง

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

สิญาธร นาคพิน และคณะ (2567) ได้ศึกษา รูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านสวนปราง ผลการศึกษารูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอย่างมีส่วนร่วมโดยชุมชนบ้านสวนปราง ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ศักยภาพและความพร้อมของชุมชนทั้งในแง่ขององค์ประกอบการท่องเที่ยว (4A) และการจัดการการท่องเที่ยว (2M2S) 2) การพัฒนาไกด์การขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย 3) การพัฒนาองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย การพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัย การพัฒนาที่พักแรม การพัฒนาอาหารพื้นถิ่น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และ 4) การปฏิบัติและประเมินผล ผลการวิจัยจะเกิดประโยชน์ต่อ "ท่องเที่ยวโดยชุมชน" ในการพัฒนา กิจกรรมท่องเที่ยวให้แตกต่างอย่างสร้างสรรค์และเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวหรือผู้เยี่ยมชมได้ต่อไป

พรทิพย์ รุ่งเรือง และ ขวลิษฐ์ ณ ถลาง (2564) ได้ศึกษา การส่งเสริมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยจังหวัดนครนายก 2) เพื่อประเมินศักยภาพความสามารถสิ่งดึงดูดใจ การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก การบริหารจัดการที่พัก และกิจกรรมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาเชิง

ผจญภัยจังหวัดนครนายก โดยผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพปัญหาของการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก ได้แก่ ระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะไม่ทั่วถึงทั้งจังหวัด และปัญหาการจราจร เพราะมีการใช้ยานพาหนะส่วนตัวมากทั้งก่อความไม่สะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวที่ไม่มียานพาหนะส่วนตัว ด้านอุปสรรค คือ ขาดการทำงานแบบบูรณาการและขาดเป้าหมายทิศทางที่สอดคล้องกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว 2) จังหวัดนครนายก มีศักยภาพท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัยในด้านสิ่งดึงดูดใจ คือ ทรัพยากรธรรมชาติด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน ด้านการบริหารจัดการ ในขณะที่ศักยภาพด้านที่พัก ด้านการเข้าถึง และด้านกิจกรรมควรปรับปรุง การวิเคราะห์

swot analysis มากำหนดเป็นกรอบการสังเคราะห์ด้วยเทคนิค tows matrix analysis เพื่อนำเสนอในรูปแบบโมเดล paradigm ได้แก่ การเข้าถึง (accessibility) กิจกรรม (activity) ความคาดหวัง (anticipation) พัฒนาธุรกิจที่พักแรม (place) บุคลากรด้านการบริการ (people) พัฒนาการทำงาน (policy) พัฒนาโครงสร้างแผนงานชัดเจนเป็นระบบ (plan) พัฒนาสื่อการประชาสัมพันธ์ (promotion) พัฒนาการทำงานโดยให้บทบาทสำคัญกับทุกฝ่าย (participation) ส่งเสริมให้มีสนามฝึกซ้อมกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย (practice field)

สิริพร อิ่มหุ่น และคณะ (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย พบว่า การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย ประกอบด้วยการตลาด (Marketing) การจัดการความเสี่ยง (Risk Management) จริยธรรมกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย (Ethical issues in adventure Sport tourism) ด้านการตลาดท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ซึ่งมีความซับซ้อนทางความแตกต่างของความรู้สึกของนักท่องเที่ยว มีความแตกต่างของจุดมุ่งหมายของผู้ผลิตและผู้จำหน่าย มีความแตกต่างเกี่ยวกับฤดูกาลท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแบบคนเดียว หรือกลุ่ม ราคาของกิจกรรมการท่องเที่ยว ประสบการณ์การท่องเที่ยวทั้งระยะสั้นและยาว การผสมผสานทางวัฒนธรรม การท่องเที่ยวแบบท้องถิ่น และวิธีการจัดจำหน่าย เป็นต้น ด้านการจัดการความเสี่ยง เป็นการประเมินความเสี่ยง กลยุทธ์ทางการจัดการความเสี่ยง มีการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง การลดความเสี่ยง การกระจายความเสี่ยง และการคงไว้ซึ่งความเสี่ยง จนนำไปสู่การจัดการความเสี่ยงของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ด้านจริยธรรมกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย สามารถแบ่งตามเกณฑ์ ดังนี้ การท่องเที่ยวและผู้จัดทัวร์ ภูมิประเทศ ประเด็นปัญหาท้องถิ่น การจัดการด้านอุปกรณ์ต่างๆ ประเด็นที่เกิดจากความเสียหายไม่ดี และกฎหมายท้องถิ่น

ประไพพิมพ์ วิเศษศรี (2553) ได้ศึกษานโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยจังหวัดเชียงใหม่ โดยผลการศึกษาพบว่า หน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่มีส่วน

เกี่ยวข้อง ต่างฝ่ายต่างมีการดำเนินการจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเป็นนโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยจังหวัดเชียงใหม่เป็นของตนเอง กล่าวคือ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยว 14 เส้นทาง และแผนยุทธศาสตร์กวีวิฤตและมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว พ.ศ. 2552-2555 จัดอยู่ในรูปแบบแผนระยะยาว เพื่อใช้เป็นแผนการดำเนินงานการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยจังหวัดเชียงใหม่ และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจัดทำแผนกลยุทธ์ส่งเสริมการตลาดในประเทศ เพื่อใช้เป็นแผนการดำเนินงานประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจัดว่าอยู่ในรูปแบบแผนระยะสั้นที่นำไปสู่แผนปฏิบัติการ (Action Plan)

ในขณะที่สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ จัดทำกรอบนโยบายคณะกรรมการบริหารสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ และสมาคมไทยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย ที่ได้จัดทำแผนงานของสมาคมไทยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย (ส.ท.อ) ในปี 2550-2551 ซึ่งจัดว่าอยู่ในรูปแบบแผนระยะสั้นที่นำไปสู่แผนปฏิบัติการ (Action Plan)

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยจังหวัดเชียงใหม่ มีรูปแบบการให้บริการธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยใน 3 รูปแบบ ประกอบด้วยแบบธรรมดา (Common Adventure) แบบซอฟท์แอดเวนเจอร์ (Soft Adventure) และแบบเอกซ์ตรีมแอดเวนเจอร์ (Extreme Adventure) ที่สำคัญกลยุทธ์การสื่อสารในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในส่วนของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า อาศัยการใช้สื่อที่นักประชาสัมพันธ์ควบคุมได้ (Controlled Media) อาทิ สื่ออินเทอร์เน็ต สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทโบรชัวร์ โปสเตอร์ เอกสารแจกฟรี (Free Copy) สื่อโฆษณาทางแจ้ง อาทิ ป้ายผ้าหรือป้ายไวเนล ธงญี่ปุ่น ป้ายโฆษณาติดตามรถโดยสารประจำทางและติดตามรถตุ๊กตุ๊ก สื่อบุคคลโดยอาศัยวิธีการขายบริการผ่านเอเจนซี่ หรือสื่อกิจกรรม เช่น การจัดฉายภาพยนตร์ป็นหน้าผา และการใช้สื่อที่นักประชาสัมพันธ์ไม่สามารถควบคุมได้ (Uncontrolled Media) ได้แก่ สื่อมวลชน อาทิ สื่อรายการโทรทัศน์ นิตยสาร เป็นกลยุทธ์การสื่อสารในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ของธุรกิจ

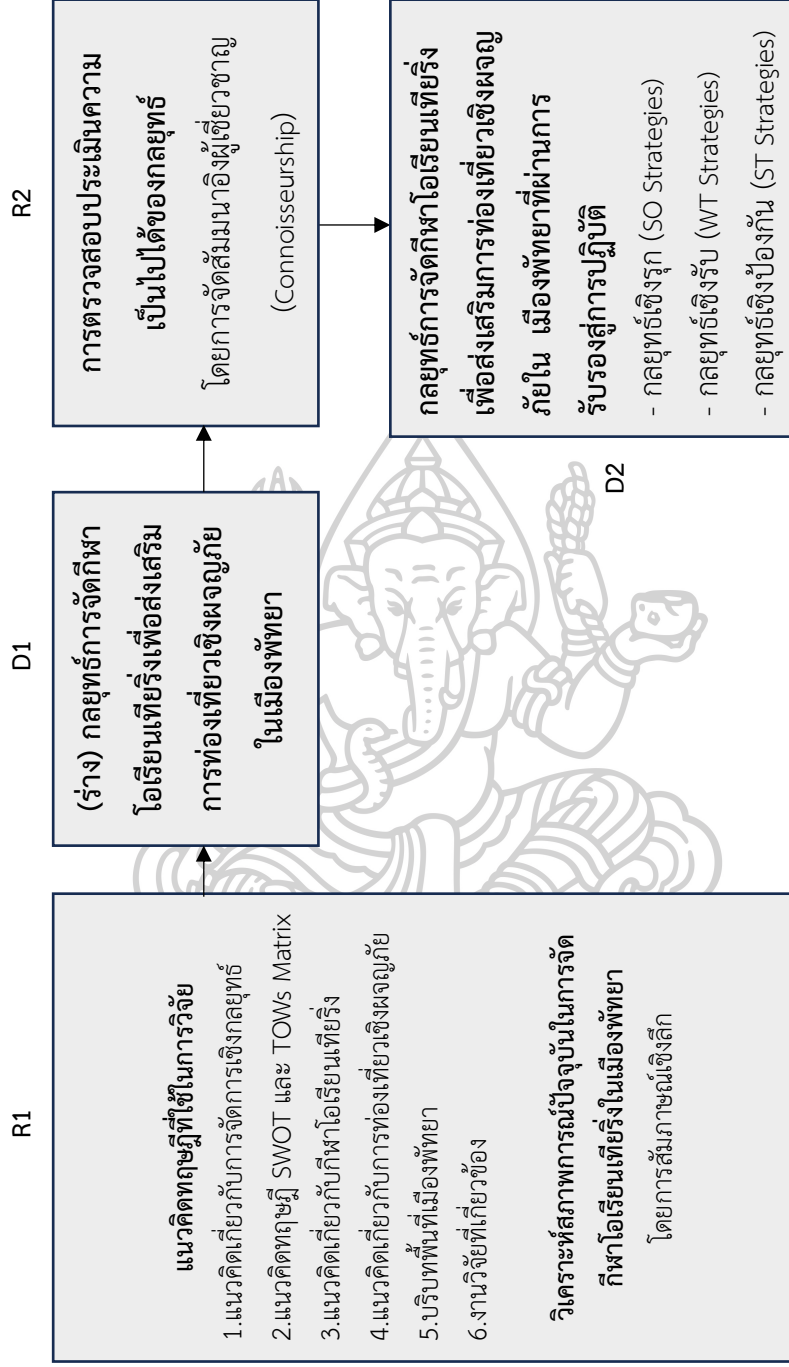
จากการทบทวนงานวิจัยดังกล่าว สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา โดยควรให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่ การพัฒนากลไกการขับเคลื่อนแบบบูรณาการ การจัดการความเสี่ยง การพัฒนารูปแบบกิจกรรมกีฬาโอเรียนเตียร์ที่หลากหลายเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย และการวางแผนประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อที่หลากหลาย ทั้งนี้ การวิจัยและพัฒนากลยุทธ์ดังกล่าวควรมีการประเมินผลอย่างเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การประยุกต์ใช้อย่างยั่งยืนต่อไป ดังนั้น

ในการพัฒนากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยานั้น จำเป็นต้องบูรณาการองค์ความรู้จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนามาตรฐานการจัดการแข่งขัน การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน การจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ นอกจากนี้ ยังต้องคำนึงถึงความแตกต่างของกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะด้านอายุและระดับการศึกษา ซึ่งมีผลต่อความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ตลอดจนการสร้างควมยั่งยืนในการจัดการแข่งขันระยะยาว ผ่านการบูรณาการระหว่างการศึกษา การท่องเที่ยว และการพัฒนาชุมชนเข้าด้วยกัน

2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยในครั้งนี้สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการวิจัยแบบวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ที่มีการวางรากฐานทางทฤษฎีอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มต้นจากกระบวนการต้นน้ำในระยะ R1 (Research) ซึ่งเป็นการสร้างฐานคิดผ่านการทบทวนวรรณกรรมและการวิเคราะห์เชิงประจักษ์ ผู้วิจัยได้บูรณาการแนวคิดการจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) และเครื่องมือวิเคราะห์ระดับสากลอย่าง SWOT Analysis และ TOWS Matrix มาเป็นเครื่องมือหลักในการกำหนดทิศทางการวิจัย โดยเชื่อมโยงเข้ากับบริบทเฉพาะของกีฬาโอเรียนเตียร์ และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ซึ่งการใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ในระยะนี้ไม่ใช่เพียงเพื่อรวบรวมข้อมูล แต่เป็นการใช้ทฤษฎีไปจับกับบริบทของพื้นที่จริง เพื่อสร้างความเข้าใจในระดับลึก

ความเชื่อมโยงทางตรรกะดำเนินต่อมาสู่ระยะ D1 (Development) ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญในการนำฐานคิดเชิงทฤษฎีมาสังเคราะห์สู่ข้อเสนอเชิงนโยบายในรูปแบบของ (ร่าง) กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา กระบวนการนี้คือการนำผลผลิตจาก TOWS Matrix มากำหนดเป็นกลยุทธ์เบื้องต้นที่ตอบสนองต่อโอกาสและอุปสรรคของพื้นที่เมืองพัทยาโดยเฉพาะ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้กลยุทธ์ดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ การศึกษาครั้งนี้จึงกำหนดให้มีระยะ R2 (Research) เพื่อใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสมในทุกมิติของกลยุทธ์อย่างเข้มงวด ดังนั้น ขั้นตอนนี้จึงไม่ใช่เพียงการตรวจทานทั่วไป แต่เป็นการประกันคุณภาพงานวิจัยเพื่อให้มั่นใจว่ากลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นมีความเที่ยงตรงและน่าเชื่อถือสูงสุด ในขั้นสุดท้าย ผลลัพธ์ที่ปรากฏในระยะ D2 (Development) ไม่ใช่เพียงแค่แผนงานทั่วไป แต่เป็นกลยุทธ์ที่ผ่านการรับรองและกลั่นกรองแล้ว ซึ่งมีความครบถ้วนตามหลักการของ TOWS Matrix ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ กลยุทธ์เชิงรุก (SO) เพื่อใช้จุดแข็งในการขยายโอกาสการท่องเที่ยว กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST) เพื่อลดผลกระทบจากปัจจัยภายนอก กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO) เพื่อพัฒนาจุดด้อยให้เป็นข้อได้เปรียบ และกลยุทธ์เชิงรับ (WT) เพื่อการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างยั่งยืน กระบวนการวิจัยทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึงความต่อเนื่องตั้งแต่การวางรากฐานทฤษฎี การทดสอบในพื้นที่จริง จนถึงการกลั่นกรองเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยาได้อย่างเป็นรูปธรรม

ภาพที่ 8 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา” เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา 2) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา 3) เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา การดำเนินการวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยผสานวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 4 กลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) และ TOWS Matrix เพื่อกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ รวมทั้งใช้สถิติเชิงพรรณนาในการอธิบายแนวโน้มของข้อมูล

3.1 พื้นที่การวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกพื้นที่การศึกษาในเขตเมืองพัทยา ได้แก่ พื้นที่เขตเมืองพัทยาเหนือ พื้นที่เขตเมืองพัทยากลาง พื้นที่เขตเมืองพัทยาใต้ และ พื้นที่เขตหาดจอมเทียน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเมืองพัทยาคือเมืองท่องเที่ยวหลักที่มีศักยภาพสูงในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โดยมีความพร้อมทั้งด้านทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย ประกอบด้วยพื้นที่ชายหาด ภูเขา เกาะ และป่าชายเลน ซึ่งเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมโอเรียนเตียร์ อีกทั้ง นโยบายของเมืองพัทยาและจังหวัดชลบุรีมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) ซึ่งสอดคล้องกับกรอบการศึกษานี้ และมีแผนพัฒนาการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว

3.2 ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) ในการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา มีจำนวน 4 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบนโยบายการสนับสนุน และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย 2) กลุ่มนักวิชาการและตัวแทนจากสมาคมโอเรียนเตียร์ 3) กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์

เที่ยวริ่งเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา เช่น ผู้ประกอบการท่องเที่ยว และ ร้านค้าบริการ เป็นต้น และ 4) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่สนใจ หรือมีประสบการณ์เล่นกีฬาโอเรียนเทียร์

โดยจำนวนผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในการศึกษามีจำนวน 15 คน (Merriam & Tisdell, 2016) ผู้วิจัยจะใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายหลักในการศึกษาโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non Probabilistic Sampling) ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) และใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) และประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ในการศึกษาครั้งนี้

3.3 กระบวนการวิจัย

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการดำเนินการวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยผสานวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพการณ์ปัจจุบันในการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์ในเมืองพัทยา (R1)

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะดำเนินการศึกษาสภาพปัจจุบันและแนวคิดทฤษฎี วิเคราะห์สภาพการณ์ปัจจุบันในการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์ในเมืองพัทยา โดยศึกษาข้อมูลสภาพบริบทพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ในเรื่องต่าง ๆ และศึกษาสภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงผจญภัย พื้นที่ที่มีศักยภาพในการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์ เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา สภาพภูมิประเทศ สภาพการจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในปัจจุบันรวมทั้งรวบรวมข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารเมืองพัทยา ผู้ประกอบการท่องเที่ยว ตัวแทนสมาคมกีฬาโอเรียนเทียร์ ผู้ดูแลแหล่งท่องเที่ยว นักวิชาการด้านการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นต้น เพื่อให้ทราบปัญหาและ/หรือความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ ตลอดจนลักษณะการมีส่วนร่วมและผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยสำหรับเป็นแนวทางในการสร้างกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยาโดยทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม ซึ่งมีกระบวนการขั้นตอน ดังนี้

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Documentary Analysis) โดยศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาโอเรียนเทียร์ในระดับสากลและในประเทศไทย รวมถึงศึกษานโยบายและแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาและจังหวัดชลบุรี

และศึกษากรณีตัวอย่างการจัดการแข่งขันโอเรียนเทียร์วิ่งในพื้นที่ท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จจากต่างประเทศ

การสำรวจพื้นที่ภาคสนาม (Field Trip) โดยดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในการศึกษาจาก 4 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบนโยบายการสนับสนุนและการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย เช่น ผู้บริหารเมืองพัทยา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานพัทยา นักวิชาการและตัวแทนจากสมาคมโอเรียนเทียร์วิ่งแห่งประเทศไทย รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ เช่น ผู้ประกอบการท่องเที่ยว ร้านค้าบริการ ชุมชนในพื้นที่ และ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่สนใจหรือมีประสบการณ์เล่นกีฬาโอเรียนเทียร์วิ่ง จำนวน 15 คน โดยการสัมภาษณ์จะเน้นประเด็นเกี่ยวกับจุดเด่น สภาพปัญหา ข้อจำกัด โอกาส และความเป็นไปได้ในการพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์วิ่งในพื้นที่

1.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ

วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) ของการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์วิ่งในเมืองพัทยา โดยประเมินศักยภาพของพื้นที่ในการรองรับการจัดกิจกรรมโอเรียนเทียร์วิ่งระดับต่างๆ (ระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ) และระบุความต้องการและความคาดหวังของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์วิ่งในพื้นที่

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์วิ่งเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา (D1)

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะทำการกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนากลยุทธ์ โดยนำผลการวิเคราะห์จากขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนากลยุทธ์ โดย

2.1 กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ของการพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์วิ่งในเมืองพัทยา และระบุตัวชี้วัดความสำเร็จที่สะท้อนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยผ่านกีฬาโอเรียนเทียร์วิ่ง

2.2 ทำการยกร่างกลยุทธ์โดยจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญจากทั้ง 4 กลุ่ม เพื่อระดมความคิดเห็นในการกำหนดกลยุทธ์ และพัฒนาร่างกลยุทธ์หลัก (Strategic Themes) ที่ครอบคลุมประเด็นต่างๆ

2.3 จัดทำร่างเอกสารกลยุทธ์เพื่อรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเพื่อจัดทำร่างเอกสารกลยุทธ์ฉบับสมบูรณ์ จัดทำแผนที่กลยุทธ์ (Strategy Map) แสดงความเชื่อมโยงระหว่างกลยุทธ์ต่างๆ และออกแบบระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามกลยุทธ์

ขั้นตอนที่ 3 การนำร่างกลยุทธ์ไปตรวจสอบและประเมินความเป็นไปได้ (R2)

ในขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยจะนำร่างกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยาที่ได้พัฒนาขึ้นในขั้นตอนที่ 2 ไปตรวจสอบและประเมินความเป็นไปได้ โดยจะทำการจัดการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) โดยผู้วิจัยจะดำเนินการจัดประชุมผู้เชี่ยวชาญจากกลุ่มต่างๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 13 คน ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบนโยบายการสนับสนุนและการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย เช่น ผู้บริหารเมืองพัทยา ผู้แทนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สำนักงานพัทยา) ผู้แทนจากกรมการท่องเที่ยว เป็นต้น 2) นักวิชาการและตัวแทนจากสมาคมโอเรียนเทียร์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์โดยตรง 3) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ เช่น ผู้ประกอบการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการร้านค้าและบริการ ตัวแทนชุมชนในพื้นที่เป้าหมาย และ 4) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่สนใจหรือมีประสบการณ์เล่นกีฬาโอเรียนเทียร์ ซึ่งเป็นกระบวนการที่มุ่งหาฉันทมติจากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นำเสนอร่างกลยุทธ์ต่อผู้เชี่ยวชาญ พร้อมอธิบายที่มา วัตถุประสงค์ และรายละเอียดของแต่ละกลยุทธ์

2. เปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะต่อร่างกลยุทธ์

3. รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงร่างกลยุทธ์

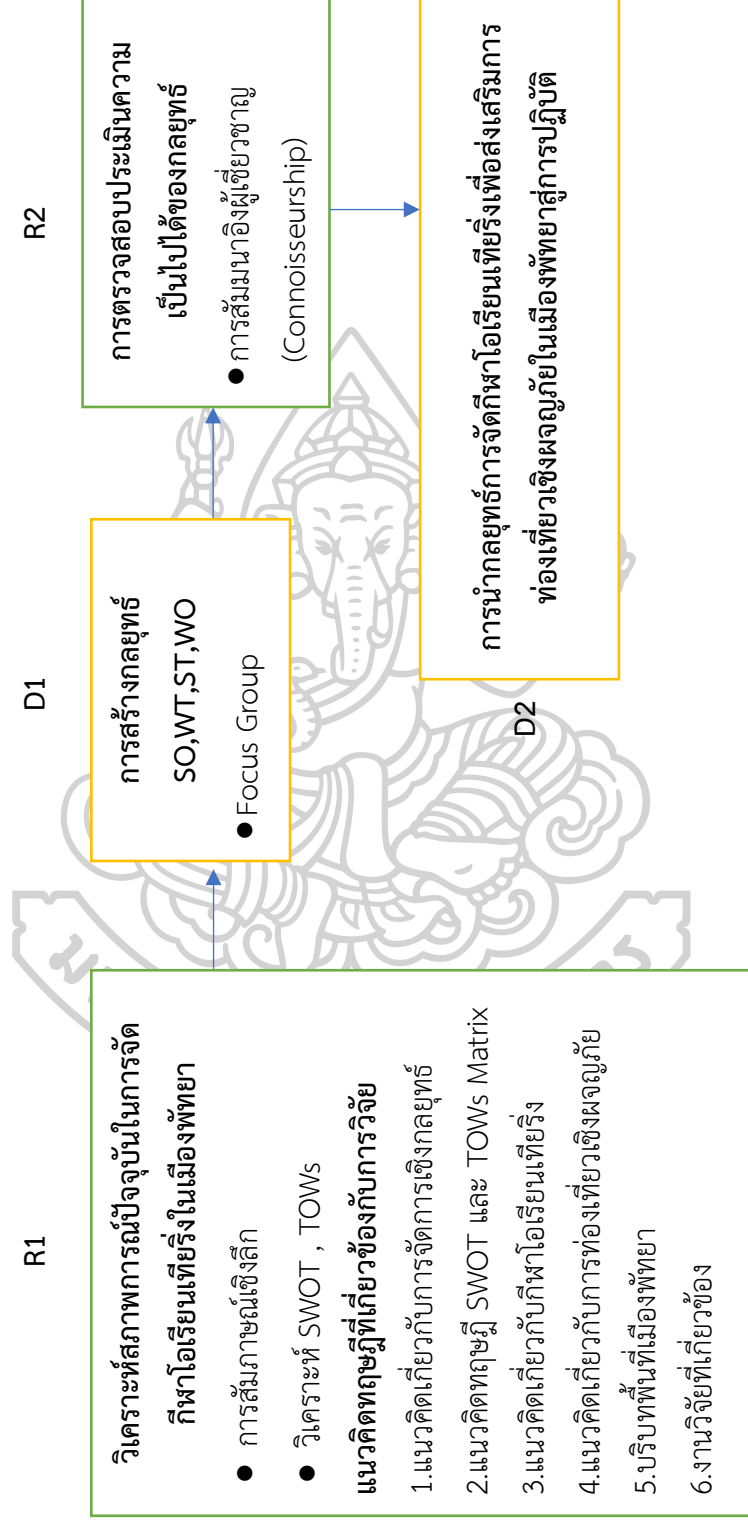
ผลลัพธ์ที่ได้จากขั้นตอนที่ 3 นี้ คือ ร่างกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยาที่ผ่านการตรวจสอบและประเมินความเป็นไปได้จากผู้เชี่ยวชาญ และได้รับการปรับปรุงให้มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 สรุปและรับรองผลการนำกลยุทธ์ไปใช้ประโยชน์ (D2)

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยได้นำชุดกลยุทธ์ที่ผ่านการประเมินความเป็นไปได้จากผู้เชี่ยวชาญ มาดำเนินการจัดกลุ่มและสังเคราะห์ใหม่ให้มีความสอดคล้องเชิงยุทธศาสตร์ จนตกผลึกเป็นโมเดล

ต้นแบบที่มีชื่อว่า “PATTAYA Model” ซึ่งทำหน้าที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนกีฬาโอเรียนเตียร์ไปสู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอย่างเป็นระบบ โดยองค์ประกอบทั้ง 7 ประการภายใต้ “PATTAYA Model” ไม่ได้เป็นเพียงการกำหนดนิยามเชิงกลยุทธ์ตามตัวอักษร แต่คือการบูรณาการมิติต่างๆ ตั้งแต่การสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (Product Innovation) การชูอัตลักษณ์ความท้าทาย (Adventurous Identity) การใช้เทคโนโลยีนำทาง (Tech-Driven Excellence) ไปจนถึงการยกระดับสมรรถนะบุคลากร (Talent Empowerment) การสร้างการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย (Alliance Governance) ความยืดหยุ่นในการสร้างผลผลิตและรับมือความเสี่ยง (Yielding Agility) และการสร้างการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (Authentic Engagement) โมเดลดังกล่าวทำหน้าที่เป็นพิมพ์เขียวยุทธศาสตร์ (Strategic Blueprint) ที่พร้อมสำหรับการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อยกระดับเมืองพัทยาให้ก้าวสู่การเป็นจุดหมายปลายทางระดับโลก ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ยั่งยืน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และนำเสนอกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ต่อหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นการรายงานผลการดำเนินวิจัยและส่งมอบข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้ง ผู้วิจัยได้นำกลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นให้ผู้แทนหน่วยงานหลัก 3 ส่วน ได้แก่ เมืองพัทยา การกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์แห่งประเทศไทยรับรองการนำไปใช้ประโยชน์ ได้แก่ การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และการใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ เพื่อเป็นการยืนยันเชิงประจักษ์ว่า กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับบริบทพื้นที่ มีความสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน ตลอดจนมีความเป็นไปได้ทางการจัดการ ซึ่งจะส่งผลให้การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยาบรรลุประสิทธิผลอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

สรุปกรอบขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ภาพที่ 9 แผนภาพสรุปกรอบขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา" มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview Guideline) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเมืองพัทยา ได้แก่ ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวและกีฬานักวิชาการและตัวแทนจากสมาคมโอเรียนเทียร์ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ เช่น ผู้ประกอบการท่องเที่ยว ร้านค้าและบริการ รวมทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวที่สนใจหรือมีประสบการณ์เล่นกีฬาโอเรียนเทียร์ ประเด็นการสัมภาษณ์จะครอบคลุมสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ปัญหาและอุปสรรค โอกาสในการพัฒนา และข้อเสนอแนะเชิงกลยุทธ์

2) แบบการสนทนากลุ่ม (Focus Group Guideline) เพื่อระดมความคิดเห็นร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเมืองพัทยา เพื่อสร้างและพัฒนากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา โดยประเด็นการสนทนากลุ่มจะครอบคลุมการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) การกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมาย การพัฒนากลยุทธ์หลัก และแผนปฏิบัติการ

3) แบบประเมินเพื่อรับรองกลยุทธ์ จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญดำเนินการตรวจสอบความสมเหตุสมผลและความเป็นไปได้เชิงประจักษ์ของร่างกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ซึ่งเป็นการถ่วงถ่วงและลดความเสี่ยงก่อนการนำกลยุทธ์หรือแผนงานไปปฏิบัติจริง โดยโครงสร้างของแบบประเมินมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับ ครอบคลุมเกณฑ์การประเมินตามกรอบแนวคิด SFA Framework ใน 3 มิติหลัก ได้แก่

3.1 ความเหมาะสม (Suitability) เพื่อตรวจสอบว่าร่างกลยุทธ์สามารถตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมและแก้ปัญหาที่ค้นพบจากการวิเคราะห์ SWOT ได้อย่างตรงจุด

3.2 ความเป็นไปได้ (Feasibility) เพื่อประเมินขีดความสามารถและความพร้อมด้านทรัพยากร งบประมาณ บุคลากร และเทคโนโลยีของเมืองพัทยาในการขับเคลื่อนกลยุทธ์ให้สำเร็จ

3.3 ความยอมรับได้และความคุ้มค่า (Acceptability) เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของผลลัพธ์ที่จะได้รับ ระดับความเสี่ยง และปฏิกิริยาตอบรับของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่

นอกจากนี้ แบบประเมินเพื่อรับรองกลยุทธ์ยังรวมถึงส่วนข้อเสนอแนะเชิงคุณภาพเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้ระบุแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนากลยุทธ์ให้มีความเหมาะสมกับบริบทเมืองพัทยา

เพื่อให้ได้กลยุทธ์ฉบับสมบูรณ์ที่สามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันให้กับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยาได้อย่างยั่งยืน

4) แบบรับรองผลการนำกลยุทธ์ไปใช้ประโยชน์ จัดทำขึ้นเพื่อให้ภาคีเครือข่ายหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์ไปสู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย รับรองผลการนำกลยุทธ์ไปใช้ประโยชน์ เพื่อเป็นการยืนยันถึงความเหมาะสมเชิงพื้นที่ และความเป็นไปได้ในการนำข้อเสนอแนะเชิงกลยุทธ์ไปบรรจุไว้ในแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ของหน่วยงาน ตลอดจนเป็นฐานข้อมูลสำคัญในการตัดสินใจเชิงนโยบายเพื่อส่งเสริมและพัฒนากิจการกรมกีฬาโอเรียนเทียร์ให้บรรลุเป้าหมายตามบริบทของเมืองพัทยาอย่างเป็นรูปธรรม โดยประกอบด้วยการรับรองการใช้ประโยชน์ของกลยุทธ์ จำนวน 4 ด้าน ได้แก่

4.1 การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ คือ การแปรเปลี่ยนองค์ความรู้และกลยุทธ์จากกรอบแนวคิดเชิงมนทัศน์สู่การสร้างคุณค่าเชิงสังคม (Social Value Creation) โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมสุขภาวะและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรผ่านการใช้กีฬาโอเรียนเทียร์เป็นนวัตกรรมเชิงนันทนาการที่เชื่อมโยงมวลชนเข้ากับทรัพยากรธรรมชาติและพื้นที่สาธารณะของเมืองพัทยาอย่างมีพลวัต

4.2 การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย คือ การนำข้อค้นพบและกลยุทธ์ที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ (Evidence-based) เพื่อประกอบการตัดสินใจและกำหนดทิศทางในการพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์ของหน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งเน้นการบรรจุข้อเสนอแนะจากการวิจัยเข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการ (Action Plan) หรือแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวและการกีฬาในระดับพื้นที่และระดับชาติ

4.3 การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ คือ การนำผลลัพธ์และข้อเสนอแนะเชิงกลยุทธ์จากการวิจัยไปแปรเปลี่ยนเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจ ผ่านการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ บริการ หรือโมเดลธุรกิจรูปแบบใหม่ที่สามารถสร้างรายได้และผลกำไร โดยมุ่งเน้นการยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เมืองพัทยา

4.4 การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ คือ การนำองค์ความรู้และข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการขยายขอบเขตของความรู้ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ฐานรากทางทฤษฎีในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งเน้นการใช้ผลการศึกษาเป็นเอกสารอ้างอิงเชิงวิชาการเพื่อการต่อยอดงานวิจัยในอนาคต ตลอดจนการสังเคราะห์เป็นนวัตกรรมทางความคิดหรือตัวแบบเชิงมนทัศน์ที่มีความน่าเชื่อถือ

3.5 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา" มีกระบวนการและขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.5.1 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview Guideline) การสร้างและพัฒนาแบบสัมภาษณ์เชิงลึกมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย
2. กำหนดประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ครอบคลุมประเด็นต่างๆ เช่น 1) สภาพปัจจุบัน จุดเด่น และศักยภาพของพื้นที่ในการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์ 2) ปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัดในการพัฒนา 3) โอกาสและความเป็นไปได้ในการพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และ 4) ข้อเสนอแนะเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนา
3. สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended Questions)
4. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของประเด็นคำถาม
5. ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่สร้างขึ้นจากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และบริบทจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผ่านการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เรียบร้อยแล้ว โดยนำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องเชิงโครงสร้าง ความถูกต้องของประเด็นคำถาม และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เพื่อให้มั่นใจว่าแบบสอบถามเชิงลึกมีความครอบคลุมและสามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการตรวจสอบดังกล่าว ผู้วิจัยได้ใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Concordance: IOC) เพื่อยืนยันคุณภาพของแบบสอบถามเชิงลึก โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2560; ปราณี หล้าเบญญะ, 2559) นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิยังได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงประเด็นคำถามเพื่อให้มีความเป็นคำถามปลายเปิดที่สามารถกระตุ้นให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญถ่ายทอดข้อมูลเชิงลึกได้อย่างครบถ้วน โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อ ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสัมภาษณ์ข้อนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบสัมภาษณ์ข้อนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้
 -1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสัมภาษณ์ข้อนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้

จากผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านนำไปคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ตามสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

- เมื่อ IOC คือ ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
 ΣR คือ ผลรวมของคะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน
 N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

จากการนำร่างแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ข้อที่	ข้อคำถาม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์		
1	ชื่อ-นามสกุล	1
2	ตำแหน่ง/หน่วยงาน	1
3	บทบาทและความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวหรือกีฬาในเมืองพัทยา	1
4	ประสบการณ์ในด้านการท่องเที่ยวหรือกีฬา	1
5	วันที่สัมภาษณ์ เวลา สถานที่	0.67
ส่วนที่ 2: สภาพปัจจุบันของการจัดกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา		
1	ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาในเมืองพัทยา	1
2	ท่านรู้จักหรือมีความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์ริงมากน้อยเพียงใด	1

ข้อที่	ข้อความถาม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
3	ท่านมีความต้องการให้เกิดการพัฒนา กีฬาโอเรียนเตียร์ใน เมืองพัทยาหรือไม่อย่างไร	1
4	ในความคิดของท่านหากจะพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ในเมืองพัทยา ควรเป็นกิจกรรมใดบ้างที่เป็นที่นิยม	1
5	ในเมืองพัทยามีหน่วยงานหรือองค์กรใดบ้างที่มีบทบาท สำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	1
ส่วนที่ 3: จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนา กีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา		
1	ในความคิดของท่าน อะไรคือจุดแข็งหรือข้อได้เปรียบของ เมืองพัทยาในการพัฒนา กีฬาโอเรียนเตียร์	1
2	อะไรคือจุดอ่อนหรือข้อจำกัดของเมืองพัทยาในการพัฒนา กีฬาโอเรียนเตียร์	1
3	ท่านคิดว่ามีโอกาสรอบปัจจัยสนับสนุนใดบ้างที่เอื้อต่อการ พัฒนา กีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา	1
4	อะไรคืออุปสรรคหรือความท้าทายสำคัญในการพัฒนา กีฬา โอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา	1
5	ท่านคิดว่าพื้นที่ใดในเมืองพัทยาที่มีศักยภาพในการจัด กิจกรรมโอเรียนเตียร์ เพราะเหตุใด	1
ส่วนที่ 4: แนวทางการพัฒนากลยุทธ์		
1	ในความคิดของท่านควรมีกลยุทธ์หรือแนวทางอย่างไรใน การพัฒนา กีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	1
2	นโยบายหรือมาตรการใดที่ควรมีเพื่อสนับสนุนการพัฒนา กีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา	1
3	หน่วยงานหรือองค์กรใดบ้างที่ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการ พัฒนา กีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา และควรมีบทบาท อย่างไร	1
4	ท่านคิดว่าควรมีการจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากร อย่างไรบ้างเพื่อรองรับการพัฒนา กีฬาโอเรียนเตียร์ในเมือง พัทยา	1

ข้อที่	ข้อความถาม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
5	ท่านคิดว่าควรมีการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรใดบ้างทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา	1
ส่วนที่ 7: ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		
1	ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยาหรือไม่	1

จากการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า ประเด็นคำถามในแบบสัมภาษณ์เชิงลึกมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 0.50 ทุกข้อความถามแสดงให้เห็นว่าเครื่องมือวิจัยมีความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในระดับดีมาก ทั้งนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการเพิ่มเติมเพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือ โดยมีรายละเอียดการปรับปรุงที่สำคัญ ดังนี้

- 1) ปรับปรุงถ้อยคำถามเพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสามารถเข้าใจและสะท้อนข้อมูลจริงได้อย่างแม่นยำ
- 2) จัดลำดับความสำคัญของข้อความถามใหม่ เพื่อสร้างบรรยากาศในการสัมภาษณ์ที่ผ่อนคลาย
- 3) การควบรวมข้อความถามที่มีความซับซ้อนให้อยู่ภายใต้ประเด็นเดียวกัน เพื่อลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาและเพิ่มความชัดเจนในการสื่อสารประเด็นหลัก ช่วยให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสามารถทำความเข้าใจประเด็นคำถามได้ง่ายขึ้น ลดความสับสนจากคำถามที่มีใจความใกล้เคียงกัน อันจะนำไปสู่การตอบคำถามที่ตรงประเด็นและมีความแม่นยำสูงขึ้น
6. ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์เชิงลึกตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องในขั้นสุดท้าย ก่อนนำไปใช้ในการจัดเก็บข้อมูลภาคสนามต่อไป
7. นำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายหลักที่ใช้ในการศึกษาที่มีลักษณะคล้ายคลึง จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของคำถามและความเหมาะสมของประเด็นคำถาม
8. ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.2 แบบการสนทนากลุ่ม (Focus Group Guideline) การสร้างและพัฒนาแบบการสนทนากลุ่มมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากลยุทธ์และการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์

2. กำหนดประเด็นในการสนทนากลุ่มที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยครอบคลุมประเด็นต่างๆ ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis)
- 2) การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์
- 3) การพัฒนากลยุทธ์หลัก (Strategic Themes)
- 4) การกำหนดแผนปฏิบัติการ (Action Plan)

3. สร้างแนวทางการสนทนากลุ่มฉบับร่าง พร้อมกำหนดกิจกรรมและเทคนิคในการดำเนินการสนทนากลุ่ม

4. นำแนวทางการสนทนากลุ่มที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

5. ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสนทนากลุ่มที่สร้างขึ้นจากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และบริบทจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผ่านการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เรียบร้อยแล้ว โดยนำแบบสนทนากลุ่มเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องเชิงโครงสร้าง ความถูกต้องของประเด็นคำถาม และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เพื่อให้มั่นใจว่าแบบสนทนากลุ่มมีความครอบคลุมและสามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการตรวจสอบดังกล่าว ผู้วิจัยได้ใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Concordance: IOC) เพื่อยืนยันคุณภาพของแบบสนทนากลุ่ม โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2560; ปราณี หล้าเบญจ, 2559) นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิยังได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงประเด็นคำถามเพื่อให้มีความเป็นคำถามปลายเปิดที่สามารถกระตุ้นให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญถ่ายทอดข้อมูลเชิงลึกได้อย่างครบถ้วน โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อ ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสนทนากลุ่มข้อนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบสนทนากลุ่มข้อนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสนทนากลุ่มข้อนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้
จากผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านนำไปคำนวณค่า
ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ตามสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

ΣR คือ ผลรวมของคะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

จากการนำร่างแบบสนทนากลุ่มเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณา
ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ
วัตถุประสงค์ของการวิจัย ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสนทนากลุ่ม

ข้อที่	ข้อคำถาม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
ขั้นตอนที่ 1: การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์		
1	อะไรคือภาพอนาคตที่เราต้องการให้เกิดขึ้นกับกีฬาโอเรียนเทียร์ในเมืองพัทยา	1
2	ในอีก 5 ปีข้างหน้า เราอยากเห็นเมืองพัทยากับกีฬาโอเรียนเทียร์เป็นอย่างไร	1
3	เราจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้	1
4	หน่วยงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรมีบทบาทอย่างไรในการพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์	1
5	อะไรคือเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพที่ต้องการบรรลุ	1
6	ตัวชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์ควรเป็นอย่างไร	1
ขั้นตอนที่ 2: การพัฒนากลยุทธ์หลัก (Strategic Themes)		
1	เราจะใช้จุดแข็งของเมืองพัทยายังไรเพื่อคว้าโอกาสในการพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์	1
2	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่ควรริเริ่มเพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งและโอกาสที่มี	1

ข้อที่	ข้อความคำถาม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
3	เราจะแก้ไขจุดอ่อนของเมืองพัทยาโดยใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มีอยู่ได้อย่างไร	1
4	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่จะช่วยลดหรือขจัดจุดอ่อนโดยใช้โอกาสที่มี	1
5	เราจะใช้จุดแข็งของเมืองพัทยายังไรเพื่อลดหรือหลีกเลี่ยงผลกระทบจากอุปสรรคภายนอก	0.67
6	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่จะช่วยปกป้องการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์จากอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น	0.67
7	เราจะลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงอุปสรรคในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาได้อย่างไร	1
8	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่จะช่วยบรรเทาผลกระทบจากจุดอ่อนและอุปสรรคที่มี	0.67

จากการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า ประเด็นคำถามในแบบสอบถามกลุ่มมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 0.50 ทุกข้อความ แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือวิจัยมีความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในระดับดีมาก ทั้งนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการเพิ่มเติมเพื่อความสะดวกของเครื่องมือ โดยมีรายละเอียดการปรับปรุงที่สำคัญ คือ การเพิ่มข้อความเกี่ยวกับพันธกิจ และ เป้าประสงค์ เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่สามารถนำมาสร้างหรือพัฒนากิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ในครั้งนี้ได้อย่างครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ

6. ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามกลุ่มตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องในขั้นสุดท้าย ก่อนนำไปใช้ในการจัดเก็บข้อมูลภาคสนามต่อไป

7. ทดลองใช้แนวทางการสนทนากลุ่มกับกลุ่มเป้าหมายหลักที่ใช้ในการศึกษาในการวิจัย จำนวน 5-7 คน

8. ปรับปรุงแก้ไขแนวทางการสนทนากลุ่มเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.3 แบบประเมินเพื่อรับรองกลยุทธ์ การสร้างและพัฒนาแบบประเมินเพื่อรับรองกลยุทธ์ มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด และทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเชิงกลยุทธ์ตามกรอบแนวคิด SFA Framework ตลอดจนบริบทการจัดการศึกษาโอเรียนเทียริงและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เมืองพัทยา
2. นำร่างกลยุทธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ SWOT และ TOWS Matrix มากำหนดเป็นรายการประเมินในรูปแบบตรวจสอบ
3. กำหนดมิติการประเมินให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย โดยครอบคลุม 3 ด้านหลัก ได้แก่ 1) ความเหมาะสม (Suitability) 2) ความเป็นไปได้ (Feasibility) และ 3) ความยอมรับได้และความคุ้มค่า (Acceptability)
4. สร้างแบบประเมินเพื่อรับรองกลยุทธ์ โดยกำหนดลักษณะเครื่องมือเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับ สำหรับประเมินความเห็นต่อร่างกลยุทธ์ และจัดทำส่วนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้เชี่ยวชาญระบุข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการปรับปรุงร่างกลยุทธ์
5. นำแบบประเมินเพื่อรับรองกลยุทธ์ฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องของนิยาม และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในการสื่อสารประเด็นกลยุทธ์
6. ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินเพื่อรับรองกลยุทธ์ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้เครื่องมือมีความครอบคลุมและสามารถวัดศักยภาพของกลยุทธ์ในพื้นที่เมืองพัทยาได้อย่างแม่นยำ
7. จัดทำแบบประเมินเพื่อรับรองกลยุทธ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือหลักในการให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องจำนวน 13 ท่าน ร่วมประเมินและกลั่นกรองกลยุทธ์ในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป

3.5.4 แบบรับรองผลการนำกลยุทธ์ไปใช้ประโยชน์ การสร้างและพัฒนาแบบรับรองผลการนำกลยุทธ์ไปใช้ประโยชน์ มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด และทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการรับรองผลการนำกลยุทธ์ไปใช้ประโยชน์ที่มีความสอดคล้องกับบริบทของการศึกษาในครั้งนี้
2. กำหนดมิติในการรับรองผลการนำกลยุทธ์ไปใช้ประโยชน์ ประกอบด้วยจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ 2) การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย 3) การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และ 4) การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ

3. นำแบบรับรองผลการนำกลยุทธ์ไปใช้ประโยชน์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในการสื่อสารประเด็นการรับรองผลการนำกลยุทธ์ไปใช้ประโยชน์

4. จัดทำแบบรับรองผลการนำกลยุทธ์ไปใช้ประโยชน์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือหลักให้ผู้แทนหน่วยงานหลัก 3 ส่วน ได้แก่ เมืองพัทยา การกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์แห่งประเทศไทยร่วมรับรองการนำกลยุทธ์ไปใช้ประโยชน์

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ศึกษาด้วยตนเอง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือน มิถุนายน – ตุลาคม 2568

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา" ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณ โดยมีสถิติและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล คือ 1) ในการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยจะทำการใช้สถิติการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อใช้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม และทำการจัดหมวดหมู่ข้อมูลตามประเด็นที่ศึกษา (Categorization) รวมถึงวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic Analysis) เพื่อสรุปประเด็นสำคัญ จากนั้นจะทำการวิเคราะห์แบบสามเส้า (Triangulation Analysis) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยการเปรียบเทียบข้อมูลจากหลายแหล่ง และเปรียบเทียบข้อมูลจากวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่แตกต่างกัน (การศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม) 2) ในการวิจัยเชิงปริมาณใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ในการอธิบายแนวโน้มของข้อมูลจากแบบประเมินกลยุทธ์ เพื่อการตรวจสอบความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา” มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบวัตถุประสงค์ที่กำหนด คือ 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา 2) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา และ 3) เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา การดำเนินการวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยผสานวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 4 กลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) และเมทริกซ์ TOWS เพื่อกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ รวมทั้งใช้สถิติเชิงพรรณนาในการอธิบายแนวโน้มของข้อมูล เพื่อให้ได้มาซึ่งกลยุทธ์ที่ผ่านการพัฒนาและตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์สภาพการณ์ปัจจุบันในการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา (R1)

ระยะแรกของการวิจัยมุ่งเน้นการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการกำหนดกลยุทธ์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก ได้แก่ การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Documentary Analysis) ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโอเรียนเตียร์ และการสำรวจพื้นที่ภาคสนาม (Field Trip) โดยดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) ของการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา (D1)

ผู้วิจัยทำการกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนากลยุทธ์ โดยนำผลการวิเคราะห์จากขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนากลยุทธ์ โดย

2.1 กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ของการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา พร้อมทั้งระบุตัวชี้วัดความสำเร็จที่สะท้อนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยผ่านกีฬาโอเรียนเตียร์

2.2 ทำการยกร่างกลยุทธ์โดยจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญจากทั้ง 4 กลุ่ม เพื่อระดมความคิดเห็นในการกำหนดกลยุทธ์ และพัฒนาร่างกลยุทธ์หลัก (Strategic Themes) ที่ครอบคลุมประเด็นต่างๆ

2.3 จัดทำร่างเอกสารกลยุทธ์เพื่อรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเพื่อจัดทำร่างเอกสารกลยุทธ์ฉบับสมบูรณ์ จัดทำแผนที่กลยุทธ์ (Strategy Map) แสดงความเชื่อมโยงระหว่างกลยุทธ์ต่างๆ และออกแบบระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามกลยุทธ์

ขั้นตอนที่ 3 การนำร่างกลยุทธ์ไปตรวจสอบและประเมินความเป็นไปได้ (R2)

ผู้วิจัยจะนำร่างกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยาที่ได้พัฒนาขึ้นในขั้นตอนที่ 2 ไปตรวจสอบและประเมินความเป็นไปได้ โดยจะทำการจัดการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) โดยผู้วิจัยจะดำเนินการจัดประชุมผู้เชี่ยวชาญจากกลุ่มต่างๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในการศึกษา

ขั้นตอนที่ 4 สรุปและรับรองผลการนำกลยุทธ์ไปใช้ประโยชน์ (D2)

ผู้วิจัยได้นำชุดกลยุทธ์ที่ผ่านการประเมินความเป็นไปได้จากผู้เชี่ยวชาญ มาดำเนินการจัดกลุ่มและสังเคราะห์ใหม่ให้มีความสอดคล้องเชิงยุทธศาสตร์ ภายใต้ชื่อ “PATTAYA Model” ซึ่งทำหน้าที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนกีฬาโอเรียนเตียร์สู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้และนำเสนอกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ต่อหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นการรายงานผลการดำเนินวิจัยและส่งมอบข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสู่การปฏิบัติจริง ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำกลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นให้ผู้แทนหน่วยงานหลัก 3 ส่วน ได้แก่ เมืองพัทยา การกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์แห่งประเทศไทยรับรองการนำไปใช้ประโยชน์ ได้แก่ การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และการใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ เพื่อเป็นการยืนยันเชิงประจักษ์ว่า กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับบริบทพื้นที่ มีความสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน ตลอดจนมีความเป็นไปได้ทางการจัดการ ซึ่งจะส่งผลให้การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยาบรรลุประสิทธิผลอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

4.1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา" โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) ผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบนโยบายการสนับสนุนและการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย กลุ่มนักวิชาการและตัวแทนจากสมาคมโอเรียนเทียร์ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ผู้ประกอบการธุรกิจ ร้านค้า แหล่งท่องเที่ยว) รวมทั้งกลุ่มนักกีฬา/นักท่องเที่ยวที่สนใจหรือมีประสบการณ์เล่นกีฬาโอเรียนเทียร์ เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปอย่างครอบคลุมและสะท้อนบริบทที่แท้จริงของการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการผจญภัยในเมืองพัทยา

ตารางที่ 3 จำนวนและรหัสผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	จำนวน	รหัส
1. กลุ่มผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบนโยบายการสนับสนุนและการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	5	
1.1 ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาการท่องเที่ยว สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา เมืองพัทยา	1	G1
1.2 หัวหน้าฝ่ายการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา เมืองพัทยา	1	G2
1.3 เจ้าหน้าที่กีฬาและนันทนาการ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา เมืองพัทยา	1	G3
1.4 ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชลบุรี	1	G4
1.5 นายกสมาคมสมาพันธ์ท่องเที่ยวชลบุรี	1	G5
2. กลุ่มนักวิชาการและตัวแทนจากสมาคมโอเรียนเทียร์	4	
2.1 อาจารย์ประจำสาขาวิชาธุรกิจกีฬา นันทนาการ และเอ็นเตอร์เทนเมนต์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	1	A1
2.2 ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	1	A2
2.3 นายกสมาคมกีฬาโอเรียนเทียร์แห่งประเทศไทย	1	A3
2.4 ที่ปรึกษาสมาคมกีฬาโอเรียนเทียร์แห่งประเทศไทย	1	A4

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	จำนวน	รหัส
3. กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ผู้ประกอบการธุรกิจ ร้านค้า แหล่งท่องเที่ยว)	3	
3.1 ผู้บริหาร THE BRICK FITNESS PATTAYA	1	P1
3.2 ผู้บริหารเครือโรงแรมแกรนด์ เบลลา	1	P2
3.3 นายกสมาคมสปาและเวลเนสภาคตะวันออก	1	P3
4. กลุ่มนักท่องเที่ยว/นักศึกษา	5	
4.1 นักกีฬาโอเรียนเทียร์	1	T1
4.2 นักกีฬาโอเรียนเทียร์	1	T2
4.3 นักกีฬาโอเรียนเทียร์	1	T3
4.4 นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา	1	T4
4.5 นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา	1	T5

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาทำการสังเคราะห์และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) เพื่อประเมินศักยภาพ ปัญหา และปัจจัยที่ส่งต่อการพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์ โดยจำแนกออกเป็น 4 มิติ ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค โดยผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมดังกล่าว จะนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ในรูปแบบ TOWS Matrix เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมที่สุดในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยผ่านกิจกรรมกีฬาโอเรียนเทียร์ในเมืองพัทยา โดยมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ ดังนี้

S จุดแข็ง (Strengths)	W จุดอ่อน (Weakness)
S1 มีความได้เปรียบด้านคมนาคมขนส่งสูงสำหรับนักท่องเที่ยว โดยสามารถเดินทางตรงจากสนามบินสุวรรณภูมิถึงพญาไทได้โดยรถยนต์ในเวลาเพียง 1.5 ชั่วโมง โดยไม่ต้องต่อเที่ยวบินภายในประเทศ ตลอดจนมีระบบขนส่งภายในเมืองที่สะดวก	W1 ข้อจำกัดด้านกายภาพและความหนาแน่นของพื้นที่ในเขตเมือง ซึ่งส่งผลกระทบต่อการจัดกิจกรรมขนาดใหญ่ โดยเฉพาะกิจกรรมที่ต้องปิดถนนและขาดแคลนพื้นที่จอดรถสาธารณะขนาดใหญ่
S2 ความพร้อมและหลากหลายของที่พักแรม ซึ่งครอบคลุมทุกระดับราคา และมีตัวเลือกหลากหลายรูปแบบ	W2 ข้อจำกัดสำคัญด้านทรัพยากรพื้นที่ธรรมชาติ เนื่องจากมีการพัฒนาเชิงพาณิชย์ทำให้พื้นที่ป่าหรือพื้นที่สีเขียวที่เหมาะสมตามภูมิประเทศลดลงอย่างมาก
S3 ได้รับการยกย่องและมีภาพลักษณ์ที่เด่นชัดในฐานะ "เมืองกีฬา" ระดับนานาชาติ ทำให้เป็นที่รู้จักในฐานะจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	W3 มีการจัดกิจกรรมและอีเวนต์ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี ทำให้เกิดแนวโน้มที่กิจกรรมจะจัดทับซ้อนกัน
S4 มีความพร้อมด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมความต้องการของนักท่องเที่ยวในหลายมิติ ทั้งสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น และการแสดงโชว์ต่าง ๆ	W4 ขาดงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมรูปแบบใหม่ในเมืองพญาไทอย่างต่อเนื่อง
S5 มีความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์จากหลากหลายทางภูมิประเทศที่ครอบคลุมครบทั้งสามมิติ ได้แก่ บนบก ในน้ำ และบนฟ้า	W5 ขาดนโยบายที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมในการบูรณาการกิจกรรมกีฬาใหม่ ๆ เข้าไปในแผนงานหลักด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ
S6 ชุมชนท้องถิ่นมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเป็นเจ้าภาพจัดกิจกรรมกีฬา หรือ อีเวนต์ต่าง ๆ	W6 ขาดการประยุกต์ใช้กีฬาในเชิงนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนและส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่น

S จุดแข็ง (Strengths)	W จุดอ่อน (Weakness)
S7 มีความแข็งแกร่งด้านกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ซึ่งความร่วมมือนี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ขับเคลื่อนความสำเร็จของการจัดกิจกรรมขนาดใหญ่	W7 มีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและโครงสร้างเมืองอย่างรวดเร็ว ทำให้แผนที่เฉพาะทางสำหรับกีฬาโอเรียนเทียร์มีความเสี่ยงที่จะคลาดเคลื่อนหรือไม่สามารถใช้งานได้ในระยะยาว
S8 มีความพร้อมในระดับสูงทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานและการตลาดการท่องเที่ยว ซึ่งตอกย้ำสถานะการเป็นเมืองสากลที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทุกกลุ่ม	
O โอกาส (Opportunities)	T อุปสรรค (Threats)
O1 การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกิจกรรมกลางแจ้งในไทยกำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ทั้งจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ	T1 กีฬาโอเรียนเทียร์ยังเป็นที่รู้จักกันเฉพาะกลุ่มเท่านั้น เมื่อเทียบกับกีฬายอดนิยมอื่น ๆ นอกจากนี้ สังคมยังมีความเข้าใจว่า จะต้องเล่นในพื้นที่ป่าธรรมชาติ ซึ่งส่งผลให้ชุมชนและเจ้าของพื้นที่มีความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
O2 กระแสการรักสุขภาพที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางทั้งในระดับโลกและในไทย ทำให้ผู้คนให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายและสุขภาพจิต	T2 การขออนุญาตใช้พื้นที่ป่าหรืออุทยานแห่งชาติเพื่อจัดการแข่งขันกีฬาเชิงผจญภัยเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน
O3 ภาครัฐให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัยอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการสร้างจุดเด่นด้านกีฬาและกิจกรรมกลางแจ้งเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ	T3 การแข่งขันด้านกีฬาเชิงผจญภัยและท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กำลังเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจน โดยประเทศต่าง ๆ เช่น เวียดนาม มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ต่างให้ความสำคัญกับการพัฒนากิจกรรมเชิงผจญภัย

O โอกาส (Opportunities)	T อุปสรรค (Threats)
O4 การบรรจุกีฬาโอเรียนเตียร์เป็นหนึ่งในกีฬาซึ่งเหรียญในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย	T4 พฤติกรรมนักท่องเที่ยวในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องเนื่องจากมีความสนใจและความต้องการที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งนี้ปัจจัยด้านเทคโนโลยีการเข้าถึงข้อมูลออนไลน์ และกระแสสังคมส่งผลให้แนวโน้มการท่องเที่ยวปรับเปลี่ยนได้เร็วขึ้น
O5 ตลาดนักท่องเที่ยวหลักของไทยมีความแข็งแกร่งและมีศักยภาพในการขยายตัวต่อเนื่องทั้งจากนักท่องเที่ยวในประเทศที่ฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง และจากนักท่องเที่ยวประเทศใกล้เคียง	T5 สภาพอากาศในการจัดกิจกรรมผจญภัยในเมืองพัทยา
O6 ภาครัฐมีมาตรการสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติ เช่น การยกเว้นค่าธรรมเนียมวีซ่า	T6 เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและชุมชนในเมืองพัทยายังขาดความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดและกติกาของกีฬาโอเรียนเตียร์ ไม่คุ้นเคยกับระบบการจัดงานและเทคโนโลยีเฉพาะทาง รวมถึงการขาดแคลนบุคลากรเฉพาะทางที่มีความรู้ด้านการจัดการกีฬาโอเรียนเตียร์
O7 การพัฒนาด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะโซเชียลมีเดียและแพลตฟอร์มออนไลน์กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ	T7 ขาดการบูรณาการและกลไกการประสานงานที่มีประสิทธิภาพระหว่างหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวและกีฬาที่มีศักยภาพ
O8 เนื่องจากกีฬาโอเรียนเตียร์มีต้นกำเนิดจากกิจกรรมการฝึกทหารในสวีเดน ทำให้สามารถพัฒนาเป็นกิจกรรมฝึกทักษะ เช่น การอ่านแผนที่ การวางแผนเส้นทาง การตัดสินใจในพื้นที่จริง ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจของกองทัพ นักเรียน	

นายร้อย โรงเรียนเตรียมทหาร และหน่วยฝึก ภาคสนามในพื้นที่ชลบุรี-พัทยาได้โดยตรง	

4.1.1 จุดแข็ง (Strengths)

จากข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา จำนวน 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบนโยบายการสนับสนุน และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย กลุ่มนักวิชาการและตัวแทนจากสมาคมโอเรียนเทียร์ กลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยวและร้านค้าบริการ รวมทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวที่สนใจหรือมีประสบการณ์เล่นกีฬาโอเรียนเทียร์ ในประเด็นจุดแข็งหรือข้อได้เปรียบ (Strengths) ของเมืองพัทยาในการพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์ โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกสะท้อนให้เห็นว่าเมืองพัทยามีศักยภาพหรือจุดแข็งที่ส่งเสริมการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์ในหลายมิติ โดยผู้วิจัยสามารถสรุปได้ 8 มิติ ดังนี้

1. ความพร้อมด้านการคมนาคมขนส่ง และการเข้าถึงสถานที่จัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า พัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวหลักที่มีความพร้อมและความสะดวกด้านคมนาคมขนส่งสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เนื่องจากการเดินทางโดยเที่ยวบินระหว่างประเทศโดยส่วนใหญ่จะลงจอด ณ ท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิเป็นหลัก ซึ่งเป็นศูนย์กลางการบินของประเทศไทย ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางต่อมายังเมืองพัทยาได้อย่างสะดวกและรวดเร็วด้วยรถยนต์เพียงหนึ่งชั่วโมงครึ่งเท่านั้น ซึ่งเป็นระยะทางและเวลาที่ไม่มากนักเมื่อเปรียบเทียบกับการเดินทางไปยังเมืองท่องเที่ยวหลักอื่น ๆ ทั้งนี้เมืองพัทยายังมีภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้กับท่าอากาศยานนานาชาติอู่ตะเภาซึ่งสามารถช่วยเสริมศักยภาพด้านการเข้าถึงในอนาคต นอกจากนี้ความสะดวกในการเดินทางตรงจากสนามบินหลักโดยไม่ต้องต่อเที่ยวบินภายในประเทศ ทำให้เมืองพัทยามีความได้เปรียบเหนือกว่าจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่อาจต้องใช้เวลาและค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในการเดินทาง ตลอดจนการเข้าถึงสถานที่จัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวหรือแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในเมืองพัทยาก็มีความสะดวกเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการเข้าถึงโดยพาหนะส่วนตัวหรือขนส่งสาธารณะ ดังข้อมูลให้ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

P2 กล่าวว่า “ข้อดีของดีของเรา คือ ไฟล์ทมาลงกรุงเทพเดินทางสะดวกที่สุด แล้วก็มีคุณค่าที่สุดในกรณีที่ไม่ต้องต่อไฟล์ทหรืออะไร หรือว่าการเดินทางค่อนข้างสะดวกถ้าเทียบเมืองอื่น ๆ ในจังหวัดท่องเที่ยวด้วยกัน อันนี้เป็นข้อเด่นของเราเลย”

T3 กล่าวว่า "ถ้าเทียบกับเมืองท่องเที่ยวหลักของประเทศไทย เช่น เชียงใหม่ ภูเก็ต สมุย ในเรื่องของต้นทุนในการใช้จ่าย คือ ค่าเดินทางมันแพง ค่าที่พักก็แพง"

G1 กล่าวว่า "การเดินทางการคมนาคม รัฐบาลได้พัฒนาการคมนาคมไว้ให้เราสะดวกมาก ซึ่งสนามบินลงสุวรรณภูมิ และขับรถมาชั่วโมงครึ่งก็ถึงพัทยาแล้ว อีกอย่างเราอยู่ใกล้อู่ตะเภาด้วย"

G3 กล่าวว่า "ในเรื่องของการคมนาคมเราอยู่ใกล้สนามบิน ไม่ว่าจะเป็นสุวรรณภูมิหรืออู่ตะเภาโครงสร้างพื้นฐานถูกเตรียมความพร้อมมาอย่างดีแล้ว ก็เป็นจุดแข็งเลย"

A1 กล่าวว่า "เมืองพัทยามีจุดเด่น คือ มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมที่สะดวก"

A3 กล่าวว่า "การเข้าถึงของเราก็เรียกว่า มีความสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ค่อนข้างสะดวก"

2. ความพร้อมและความหลากหลายด้านที่พักแรม

จากการรวบรวมข้อมูล พบว่า เมืองพัทยามีจุดแข็งด้านที่พักแรม ไม่ว่าจะเป็นในมิติของความพร้อมให้บริการ และความหลากหลายของที่พักแรมซึ่งครอบคลุมทุกระดับราคา ตั้งแต่เกสต์เฮาส์ไปจนถึงโรงแรมระดับห้าดาวและหกดาว การมีตัวเลือกที่พักแรมหลากหลายรูปแบบสนับสนุนให้เมืองพัทยาสถาพรองรับความต้องการและงบประมาณที่แตกต่างกันของนักกีฬา ผู้ติดตาม ครอบครัวและผู้เข้าร่วมอีเวนต์ในทุกกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังข้อมูลให้ผู้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

P1 กล่าวว่า "การจัดอีเวนต์นานาชาติ เรามีห้องพักราคาตั้งแต่ระดับราคาตั้งแต่แบบเกสต์เฮาส์ไปจนถึงโรงแรมห้าดาวหกดาว เพราะฉะนั้นมันก็จะครอบคลุมช่วงราคาสำหรับนักกีฬาทุกประเภท แล้วก็ครอบครัวทุกประเภท ถือได้ว่าตอบโจทย์สำหรับผู้เข้าแข่งขัน"

P3 กล่าวว่า "เรามีธุรกิจที่เอื้อกับการท่องเที่ยวและกีฬาไม่ว่าจะเป็นที่พัก สถานที่ท่องเที่ยวที่ใกล้เคียง นักท่องเที่ยวมาเล่นกีฬาแล้ว มีที่พักแบบหรูหรามาตามงบประมาณของคุณ"

A2 กล่าวว่า "พัทยามีที่พักหลากหลายรูปแบบให้เลือก พร้อมบริการที่ครบครัน"

3. ภาพลักษณ์และการเป็นที่รู้จักในฐานะเมืองท่องเที่ยวและเมืองกีฬา

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า พัทยาได้รับการยกย่องในฐานะเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติที่มีชื่อเสียงและสร้างภาพลักษณ์ที่เด่นชัดในฐานะ "เมืองกีฬา" ดังนั้นเมืองพัทยาก็เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวในฐานะจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เนื่องจากมีสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวกหลากหลายที่รองรับกิจกรรมกีฬา อาทิ ศูนย์กีฬาแห่งชาติ สนามแข่งขั้นรถ ทำให้ง่ายต่อการดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่สนใจกิจกรรมกีฬา และมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมทางกีฬาเป็นจำนวนมาก ดังข้อมูลให้ผู้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

A4 กล่าวว่า “ภาพลักษณ์และการท่องเที่ยวเราคิดว่าดี เรามีภาพลักษณ์เป็นเมืองกีฬา เป็นเมืองท่องเที่ยวอย่างชัดเจน ซึ่งสามารถดึงดูดนักกีฬา รวมถึงครอบครัว และผู้ติดตามให้เดินทางมาพักอาศัยด้วยวัตถุประสงค์ทางกีฬาได้”

G2 กล่าวว่า “ภาพลักษณ์เมืองพัทยาเราเป็นเมืองกีฬา เป็นแหล่งท่องเที่ยวและเมืองกีฬา ไม่ไกลจากกรุงเทพด้วย สะดวก”

G4 กล่าวว่า “พัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวรู้จักในระดับนานาชาติ เป็นเมืองกีฬาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องการจัดการกีฬาหรือกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว จะมีอีเวนต์อยู่ตลอดอยู่แล้ว”

G5 กล่าวว่า “ทุกกิจกรรมที่เราจัดก็ได้รับความสนใจจากทุกกลุ่มทุกคน เฉพาะเมืองพัทยาอย่างเดียวมีกิจกรรมประมาณ 23 กิจกรรมต่อปี มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมละไม่น้อยกว่า 5,000 ทุกกิจกรรม”

T2 กล่าวว่า “พัทยาถูกประกาศให้เป็น Sport Tourism อยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของกีฬาทางน้ำ หรือแม้กระทั่งในส่วนของการมีศูนย์กีฬาแห่งชาติก็อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียง มีแข่งรถ มีสารพัด”

T3 กล่าวว่า “พัทยาเป็น เมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ มีชื่อเสียง”

4. ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวในการรองรับนักท่องเที่ยว

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า เมืองพัทยามีความพร้อมด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมความต้องการของนักท่องเที่ยวในหลายมิติ มีทั้งสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น และการแสดงโชว์ต่าง ๆ ซึ่งความพร้อมในมิตินี้ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนการท่องเที่ยวของเมืองพัทยา เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเมืองพัทยาไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาใดกิจกรรมหนึ่งเท่านั้น แต่ยังมีความต้องการที่จะพักผ่อนและท่องเที่ยวรูปแบบอื่น ๆ ควบคู่กันไป ดังข้อมูลให้ผู้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

T1 กล่าวว่า “ในเรื่องของทรัพยากรธรรมชาติ พัทยามีแหล่งท่องเที่ยวค่อนข้างหลากหลาย เพราะว่าในการท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวที่จะมา เขาคงไม่ได้จะมาเพื่อทำกิจกรรมกีฬาอย่างเดียว อาจจะมีมาพักผ่อนมาท่องเที่ยวอย่างอื่นด้วย”

A1 กล่าวว่า “พัทยามีภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศที่เอื้อหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นที่พัก สถานที่ท่องเที่ยวที่ใกล้เคียง ซึ่งหากนักท่องเที่ยวมาเล่นกีฬายังสามารถไปเที่ยวได้ เล่นกีฬาควบคู่กับการท่องเที่ยวไปในตัว”

T4 กล่าวว่า “พัทยาคือเมืองท่องเที่ยวที่สามารถเที่ยวและทำกิจกรรมได้หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นเที่ยวธรรมชาติ เที่ยวชมการแสดงต่าง ๆ หรือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นอย่าง อาร์ท อิน พาราไดซ์ สวนน้ำ คาเฟ่ โชว์โลมาต่าง ๆ ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวต่อได้เลย หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเสร็จแล้ว มาพัทยาก็ถือว่ามาครบ จบในที่เดียวเลย”

5. ความหลากหลายทางภูมิประเทศ

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า เมืองพัทยามีความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ที่โดดเด่นในด้านความหลากหลายทางภูมิประเทศ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมศักยภาพในการเป็นเจ้าภาพจัดกิจกรรมและการแข่งขันเชิงผจญภัยในรูปแบบต่าง ๆ กล่าวคือ พื้นที่เมืองพัทยามีความยืดหยุ่นสูงในการปรับใช้สำหรับกิจกรรมกีฬา เช่น โอเรียนเทียร์ ซึ่งสามารถจัดได้หลายรูปแบบ ทั้งแบบ Urban Orienteering ในเขตเมือง การวิ่งในป่า การวิ่งในระยะทางสั้น หรือแม้แต่ Beach Orienteering บนพื้นที่ชายหาด อาทิ เกาะล้าน โดยความพร้อมของพื้นที่เมืองพัทยาคอบคลุมครบทั้งสามมิติ คือ บน ฟ้า บนบก และในน้ำ ดังข้อมูลให้ผู้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

T5 กล่าวว่า “พัทยาส่งเสริมกิจกรรมได้ทั้งที่เป็นทะเล บนบกก็ได้ บนฟ้าก็ได้ น้ำก็ได้ ได้ทุกจุดเลย”

P1 กล่าวว่า “พัทยามีความหลากหลายของพื้นที่ที่สามารถปรับใช้ในการแข่งขันได้ ไม่ว่าจะเป็น พื้นที่ชายฝั่ง ภูเขา ป่าโปร่ง หรือสวนสาธารณะ”

G2 กล่าวว่า “พัทยาคือเมืองที่มีศักยภาพสูงในการจัดกิจกรรมแนว Adventure เพราะมีทั้งภูเขา ป่าโปร่ง สวนสาธารณะ และชายหาด ซึ่งสามารถจัดโอเรียนเทียร์ได้หลายรูปแบบ เช่น Urban Orienteering ในเขตเมือง หรือ Beach Orienteering ริมชายฝั่ง”

A4 กล่าวว่า “พัทยามีพื้นที่ที่น่าสนใจหลายแห่ง เช่น เขาพระตำหนัก สวนเฉลิมพระเกียรติ อ่างเก็บน้ำมาบประชัน และพื้นที่รอบเขาไผ่ ซึ่งมีภูมิประเทศที่หลากหลายและไม่อันตรายเกินไปสำหรับการจัดกิจกรรมเชิงกีฬา”

6. ทักษะที่ดีของคนในพื้นที่

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า ในแง่มุมมองของชุมชนท้องถิ่นของเมืองพัทยา ประชาชนในพื้นที่ค่อนข้างมีทัศนคติเชิงบวกและความรู้สึกที่ดีต่อการเป็นเจ้าภาพจัดกิจกรรมกีฬาหรืออีเวนต์ต่าง ๆ ในพื้นที่ อย่างไรก็ตามการยอมรับและการสนับสนุนจากประชาชนในพื้นที่จะขึ้นอยู่กับการบริหาร

จัดการกิจกรรมที่ไม่ส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันโดยทั่วไปของประชาชน ดังข้อมูลให้ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

G3 กล่าวว่า “ในแง่มุมมองของคนพื้นที่ในพัตยาเองก็ค่อนข้างมีทัศนคติหรือว่ามีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับเรื่องของการจัดกิจกรรมกีฬาในเมืองพัตยาอยู่แล้ว ถ้าเกิดว่าไม่ได้ไปรบกวหรือว่าไปปิดถนนหรืออาจจะไปทำให้กระทบการใช้ชีวิตประจำวัน”

7. การสนับสนุนจากทุกภาคส่วนและความร่วมมือในพื้นที่

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า เมืองพัตยามีความแข็งแกร่งในด้านกลไกความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ภายในพื้นที่ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ขับเคลื่อนความสำเร็จของการจัดกิจกรรมขนาดใหญ่ ความร่วมมือนี้เกิดขึ้นอย่างเข้มแข็งระหว่าง ภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา โดยภาครัฐในฐานะผู้บริหารระดับท้องถิ่นมีความยินดีที่จะสนับสนุนกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจศาสตร์ ขณะที่ภาครัฐกิจท่องเที่ยว อาทิ ธุรกิจโรงแรม มีการสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาภายในเมืองพัตยาโดยการให้สิทธิประโยชน์พิเศษ (Incentives) แก่นักกีฬาอย่างเต็มที่ และสถาบันการศึกษาในพื้นที่ อาทิ มหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรม โดยการสนับสนุนนักศึกษาให้เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครหรือผู้ประสานงาน (Liaisons) เพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน ซึ่งเป็นการสร้างโอกาสให้นักศึกษาได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์การทำงาน การใช้ภาษา และการพัฒนาทักษะวิชาชีพควบคู่กันไป ดังข้อมูลให้ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

P3 กล่าวว่า “ในจังหวัดเรามีมหาวิทยาลัยอยู่หลายแห่ง ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งหลายครั้งที่มีการจัดแข่งกีฬา เราก็ต้องมีการใช้ผู้ช่วยดำเนินงานจำนวนมากก็มีนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มาเป็นอาสาสมัคร เพื่อที่นักศึกษาเองก็จะได้เก็บพอร์ตด้วยได้มาใช้ประสบการณ์ทั้งภาษาและการทำงานด้วย”

P1 กล่าวว่า “ที่โรงแรมของเราเอง เวลามีการจัดมาราธอน เราก็จะให้สิทธิพิเศษด้านส่วนลดแก่นักกีฬาและผู้เข้าร่วม รวมถึงการจัดอาหารเข้าแบบกล่องให้ในตอนเช้าก่อนการแข่งขัน ซึ่งไม่มีการคิดเงินเพิ่มเลย เรายังให้นักกีฬาให้เช็กเอาท์ออกจากห้องพักได้หลังจากเวลาที่กำหนดด้วย ซึ่งทางโรงแรมมองว่าเป็นการส่งเสริมให้นักกีฬาที่เข้ามาในพื้นที่เมืองพัตยารู้สึกว่าได้รับสิทธิประโยชน์เพิ่มมากขึ้นจากการที่มาร่วมเที่ยวพักติอะไรอย่างนี้”

G1 กล่าวว่า “ทางเมืองเนี่ยถ้ามีกิจกรรมดี ๆ ทางเมืองพัตยาเองยินดีที่จะให้ความร่วมมือ ซึ่งกิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวก็ถือเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของเมืองพัตยา เป็นการทำงานที่สร้างประโยชน์ให้แก่พื้นที่เป็นอย่างมาก”

A2 กล่าวว่า “เมืองพัทยามีเครือข่ายภาคธุรกิจท่องเที่ยวที่เข้มแข็ง”

A3 กล่าวว่า “พัทยามีหน่วยงานรัฐและเอกชนที่พร้อมสนับสนุนกิจกรรมกีฬา เช่น โรงแรม รีสอร์ท โรงเรียน และสถาบันการศึกษาในพื้นที่”

P2 กล่าวว่า “พัทยามีทั้งศักยภาพและแรงสนับสนุนจากภาคเอกชน”

8. ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานและการตลาดการท่องเที่ยวของเมืองพัทยา

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า เมืองพัทยามีความพร้อมในระดับสูงในมิติของโครงสร้างพื้นฐาน และการตลาดการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการต่อยอดสถานะของเมืองพัทยาที่เป็นเมืองสากลที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทุกกลุ่ม โดยความแข็งแกร่งด้านโครงสร้างพื้นฐานครอบคลุมทั้งโรงพยาบาล ระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ และการสื่อประชาสัมพันธ์ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ทำให้เมืองพัทยามีความพร้อมและศักยภาพในการต้อนรับและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวจากทั่วโลกได้อย่างครบวงจร ดังข้อมูลให้ผู้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

T2 กล่าวว่า “เมืองพัทยามีความพร้อมในมิติของโครงสร้างพื้นฐานและการตลาดการท่องเที่ยว”

G4 กล่าวว่า “โครงสร้างพื้นฐานของเมืองพัทยามีทั้งโรงพยาบาล ระบบรักษาความปลอดภัย และสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีอยู่แล้ว พัทยาเป็นเมืองสากลที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทุกกลุ่ม”

T3 กล่าวว่า “ในเรื่องของ facility สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เมืองพัทยามีพร้อม”

จากการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาจุดแข็งของเมืองเมืองพัทยา พบว่า เมืองพัทยามีความพร้อมและศักยภาพในระดับสูงในฐานะเมืองท่องเที่ยวและจุดหมายปลายทางด้านการจัดกิจกรรมระดับนานาชาติ (MICE และ Sport Tourism) โดยมีจุดแข็งเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญหลายประการ เริ่มจากความสะดวกด้านคมนาคมขนส่ง เนื่องจากสามารถเดินทางตรงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิใช้เวลาเพียง 1.5 ชั่วโมง อีกทั้งยังมีสนามบินอู่ตะเภาในพื้นที่ใกล้เคียง ซึ่งช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างชาติ นอกจากความสะดวกในการเข้าถึงแล้ว พัทยายังโดดเด่นในฐานะ “เมืองกีฬา” ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน และมีความหลากหลายทางภูมิประเทศที่ครอบคลุมครบทั้งบนบก ในน้ำ และบนฟ้า ทำให้เมืองมีความยืดหยุ่นสูงในการรองรับกิจกรรมเชิงผจญภัยและกีฬาประเภทต่าง ๆ ในขณะเดียวกัน พัทยาก็มีความพร้อมด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยวอื่น ๆ อย่างหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและสิ่ง

มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งตอบโจทย์ความต้องการในการพักผ่อนของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาควบคู่ไปกับการเข้าร่วมกิจกรรมหลัก

ในมิติของการรองรับผู้มาเยือน พัทธามีความแข็งแกร่งด้านที่พักแรมที่ครอบคลุมทุกระดับราคา และมีโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมาตรฐานสากล ทั้งระบบรักษาความปลอดภัยและบริการทางการแพทย์ นอกจากนี้ ความสำเร็จในการจัดกิจกรรมขนาดใหญ่ยังขับเคลื่อนด้วยกลไกความร่วมมือที่เข้มแข็งระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ซึ่งทุกภาคส่วนพร้อมสนับสนุนเพื่อสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ขณะที่ชุมชนท้องถิ่นก็มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเป็นเจ้าภาพจัดอีเวนต์ต่าง ๆ โดยรวมแล้ว จุดแข็งเหล่านี้ต่อยอดสถานะของพัทธาในฐานะเมืองสากลที่มีศักยภาพครบวงจรในการต้อนรับและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวจากทั่วโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.1.2 จุดอ่อน (Weaknesses)

จากข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทธา จำนวน 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบนโยบายการสนับสนุน และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย กลุ่มนักวิชาการและตัวแทนจากสมาคมโอเรียนเตียร์ กลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยวและร้านค้าบริการ รวมทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวที่สนใจหรือมีประสบการณ์เล่นกีฬาโอเรียนเตียร์ ในประเด็นจุดอ่อน (Weaknesses) ของเมืองพัทธาในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกสะท้อนให้เห็นว่าเมืองพัทธามีจุดอ่อนที่เป็นข้อจำกัดในการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์ในหลายมิติ โดยผู้วิจัยสามารถสรุปได้ 7 มิติ ดังนี้

1. ความหนาแน่นและพื้นที่สาธารณะในเขตเมืองพัทธา

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า เมืองพัทธาเผชิญกับข้อจำกัดด้านกายภาพอันเนื่องมาจากความหนาแน่นของพื้นที่ในเขตเมือง ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการจัดกิจกรรมขนาดใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมที่จำเป็นต้องมีการปิดถนน ทำให้การจราจรในเขตเมืองพัทธามีความท้าทายเนื่องจากถนนโดยส่วนใหญ่มีแคบ กล่าวคือเป็นถนนสองเลน รวมไปถึงขาดแคลนพื้นที่สาธารณะขนาดใหญ่สำหรับจอดรถ ดังนั้นความหนาแน่นและข้อจำกัดด้านพื้นที่ทำให้เมื่อมีการจัดกิจกรรมขนาดใหญ่ที่ต้องปิดถนนมักก่อให้เกิดความไม่เข้าใจและนำไปสู่ข้อร้องเรียนจากประชาชนและผู้ประกอบการได้ง่าย ดังข้อมูลที่ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

G5 กล่าวว่า "พื้นที่ตัวพัทธาเองจริง ๆ ค่อนข้างมีความหนาแน่นพอสมควร มีพื้นที่แค่ 22 ตารางกิโลเมตร เพราะฉะนั้นเวลาจัดกิจกรรมอะไรที่มันจำเป็นต้องปิดถนนจะทำให้บางคนไม่ค่อยเข้าใจ บางคนก็ร้องเรียนผู้จัดกิจกรรม"

A3 กล่าวว่า "ถนนที่มันอยู่ในตัวเมืองพญาจริง ๆ มันแคบ แค่อสองเลน รวมถึงไม่มีพื้นที่สาธารณะให้จอดรถขนาดใหญ่"

P2 กล่าวว่า "ถ้าจัดงานใหญ่ ๆ ในพื้นที่เมืองพญา มีทั้งคนและรถจำนวนมากๆจะกระทบการจราจรไปหมด"

2. ข้อจำกัดเชิงกายภาพและพื้นที่ขนาดใหญ่สำหรับกิจกรรม

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า พญาเผชิญข้อจำกัดสำคัญด้านทรัพยากรพื้นที่ธรรมชาติสำหรับการจัดกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย เช่น กีฬาไต่เขายาวเตี้ยริ่ง เนื่องจากการพัฒนาเชิงพาณิชย์และอสังหาริมทรัพย์ได้รุกคืบเข้าไปทำให้พื้นที่ป่าหรือพื้นที่สีเขียวที่มีลักษณะเหมาะสมตามภูมิประเทศลดลงอย่างมาก พื้นที่ที่ยังเหลืออยู่ อาทิ เขาพระตำหนัก มีลักษณะเป็นสวนสาธารณะมากกว่าป่าธรรมชาติ จึงยังไม่รองรับการพัฒนาเป็นสนามจัดกิจกรรมเชิงธรรมชาติได้อย่างเต็มรูปแบบ ขณะที่สวนนนุขแม้จะเป็นแลนด์มาร์กสำคัญแต่เป็นพื้นที่ที่มนุษย์สร้างขึ้น และมักไม่ดึงดูดนักกีฬาระดับมืออาชีพ อีกทั้งไม่ได้อยู่ในเขตการปกครองของพญาโดยตรง เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ใกล้เคียงบางแห่ง เช่น บางแสน กลับมีศักยภาพในการจัดกิจกรรมมากกว่า ด้วยเหตุนี้ พญาจึงมีข้อจำกัดทั้งด้านภูมิศาสตร์ที่มีขนาดพื้นที่จำกัดและขาดพื้นที่ป่าและภูเขากว้างขวาง ทำให้การจัดกีฬาเชิงผจญภัยในรูปแบบคลาสสิกทำได้ยาก และจำเป็นต้องปรับรูปแบบกิจกรรมให้เป็นแบบในเมืองหรือใช้พื้นที่ที่มีอยู่อย่างจำกัดแทน ดังข้อมูลให้ผู้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

T1 กล่าวว่า "พญาอาจจะไม่ได้มีป่ามีภูเขาอะไรให้เดินนัก ภูเขาก็มีแค่เขาพระตำหนัก ก็เป็นเชิงสวนสาธารณะอะไรอย่างนี้"

T4 กล่าวว่า "พญาอาจจะไม่ใช่พื้นที่หลักในการจัดกิจกรรมไต่เขายาวเตี้ยริ่งขนาดใหญ่ อาจจะเป็นบางแสนใหม่ที่จะเป็นพื้นที่หลัก สำหรับสวนนนุข มองว่าระดับมืออาชีพอาจจะไม่ได้มีความสนใจเพราะว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีแลนด์มาร์คชัดเจนอยู่แล้ว และที่สำคัญสวนนนุขไม่ได้อยู่ในเขตเมืองพญา"

A1 กล่าวว่า "กิจกรรมแนวธรรมชาติ เช่น ไต่เขายาวเตี้ยริ่ง ยังไม่ถูกพัฒนาให้เป็นรูปธรรม เนื่องจากขาดพื้นที่ป่าและภูมิประเทศที่เหมาะสม"

A4 กล่าวว่า "พื้นที่ธรรมชาติในเมืองพญาถูกใช้ไปกับการพัฒนาเชิงพาณิชย์ ทำให้ขาดพื้นที่สีเขียวขนาดใหญ่ที่เหมาะสมสำหรับการจัดกีฬาไต่เขายาวเตี้ยริ่ง"

P3 กล่าวว่า "พื้นที่ธรรมชาติในพญามีจำกัด พื้นที่ป่าหรือภูเขาถูกใช้ไปในการพัฒนาเมืองและโครงการอสังหาริมทรัพย์ ทำให้ไม่สามารถจัดไต่เขายาวเตี้ยริ่งแบบคลาสสิกในป่าลึกได้"

T1 กล่าวว่า “ถ้าเทียบกับ top 5 destination อย่างเช่น เชียงใหม่ ภูเก็ต สมุย อันนี้จะ เป็นพื้นที่หลัก ๆ ของนักท่องเที่ยวที่มี ณ ปัจจุบัน ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวจะสามารถจัดโอเรียนเตียร์ได้อย่าง เพรชกว่า เช่นเชียงใหม่ มันก็จะมีป่า เขา ลำเนา ไพร เยอะกว่าพืชมามาก ๆ”

3. ความหนาแน่นของกิจกรรมภายในเมืองพัทยา

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า เมืองพัทยามีการจัดกิจกรรมและอีเวนต์ต่าง ๆ อย่าง ต่อเนื่องตลอดทั้งปี และในบางช่วงมีความถี่สูงถึงระดับสัปดาห์ละหนึ่งกิจกรรม ส่งผลให้มีแนวโน้มที่ กิจกรรมจะจัดทับซ้อนกัน หากไม่มีการประสานงานหรือการกำหนดช่วงเวลาร่วมกันอย่างเป็นระบบ ดังข้อมูลที่ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

T5 กล่าวว่า “การจัดกิจกรรมต่าง ๆ มันอาจจะแบบซ้อนกัน เพราะฉะนั้นกิจกรรมมัน อาจจะแน่น มันอาจจะต้องมาหา ณ ช่วงที่มันเหมาะ ณ ช่วงเวลาที่มันไม่มีกิจกรรม”

A2 กล่าวว่า “อีเวนต์ที่มาเมืองเกือบจะสัปดาห์ละครั้ง ตลอดทั้งปีพัทยาเรามีกิจกรรม ตลอดเลย อาจจะต้องเลือกช่วงเวลาในการจัดที่ไม่ชนกับกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้รับความ สะดวกทั้งในด้านที่พัก ด้านการเดินทาง ไม่ต้องแออัดกันเยอะในพื้นที่จัดกิจกรรม”

4. ข้อจำกัดด้านงบประมาณในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัยของ เมืองพัทยา

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า ข้อจำกัดด้านการสนับสนุนทางการเงินถือเป็นอุปสรรค สำคัญต่อการพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมรูปแบบใหม่ในพื้นที่เมืองพัทยา โดยเฉพาะ การขาดงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้การดำเนินงานต้องอาศัยงบประมาณแบบปีต่อปี หรือขึ้นอยู่กับโครงการเฉพาะกิจเป็นหลัก ส่งผลให้การวางแผนระยะยาวทำได้ยาก และกิจกรรม จำนวนมากอาจขาดความต่อเนื่องในการพัฒนา ดังข้อมูลที่ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

G1 กล่าวว่า “ในมุมมองของเราคือ งบประมาณประจำปีมีจำกัด และต้องกระจายไป ดูแลหลายมิติ ทั้งสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน การท่องเที่ยวแบบดั้งเดิม และกิจกรรมส่งเสริมใหม่ ๆ ทำให้โครงการส่งเสริมกิจกรรมรูปแบบใหม่ เช่น กีฬาเฉพาะทาง ถูกจัดอยู่ในหมวดโครงการเฉพาะกิจ หรือส่งเสริมภาพลักษณ์เป็นหลัก”

A2 กล่าวว่า “พัทยายังขาดความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่และชุมชนเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ และขาดงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง”

A4 กล่าวว่า "ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในกติกาและวิธีการแข่งขันโอเรียนเตียร์ อีกทั้งยังมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ"

5. ขาดนโยบายที่ชัดเจนในการบูรณาการกิจกรรมใหม่

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเมืองพัทยาจะเริ่มแสดงความสนใจต่อกิจกรรมกีฬาใหม่ ๆ เช่น โอเรียนเตียร์ แต่มีข้อจำกัดที่สำคัญคือ การขาดนโยบายที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมในการบูรณาการกิจกรรมกีฬาใหม่ ๆ เข้าไปในแผนงานหลักด้านการท่องเที่ยวของเมืองพัทยา

อย่างเป็นระบบ ซึ่งส่งผลให้การนำกีฬาใหม่มาใช้เป็นเครื่องมือส่งเสริมการท่องเที่ยวยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มศักยภาพ ดังข้อมูลให้ผู้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

A2 กล่าวว่า "หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเริ่มให้ความสนใจกีฬาใหม่ ๆ หลายประเภท อย่างเช่นโอเรียนเตียร์ด้วย แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนในการบูรณาการโอเรียนเตียร์เข้าไปในแผนการท่องเที่ยว"

6. ขาดนวัตกรรมการใช้กีฬาเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจ

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า เมืองพัทยายังขาดการประยุกต์ใช้กีฬาในเชิงนวัตกรรมเพื่อเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนและส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่น โดยเฉพาะการสร้างมูลค่าเพิ่มหรือการบูรณาการกิจกรรมกีฬาเข้ากับห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจของเมืองอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน ดังข้อมูลให้ผู้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

A3 กล่าวว่า "ขาดการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือเชิงนวัตกรรมในการส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่น"

7. การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างเมืองและสิ่งปลูกสร้างอย่างรวดเร็ว

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า ในเขตเมืองพัทยามีการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางกายภาพหรือโครงสร้างเมืองอย่างรวดเร็ว หรือมีการพัฒนาอยู่เสมอทำให้แผนที่สำหรับกีฬาโอเรียนเตียร์ที่จัดทำขึ้นมีความเสี่ยงที่จะสามารถใช้งานได้ไม่นาน หรือไม่สามารถใช้งานได้ครั้งต่อไป หรือมีความคลาดเคลื่อนอย่างรวดเร็ว (Obsolescence) ดังนั้น การลงทุนในการทำแผนที่เฉพาะทางจึงอาจมีความคุ้มค่าต่ำในระยะยาวหากไม่มีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ ดังข้อมูลให้ผู้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

G2 กล่าวว่า "ในพัทยานี้แผนที่ที่จะเขียนได้ครั้งเดียว เพราะครั้งต่อไปที่มันอาจจะเปลี่ยน มีตึกใหม่ ๆ มีสิ่งก่อสร้างเกิดขึ้นใหม่เรื่อย ๆ "

T4 กล่าวว่า "กีฬาประเภทนี้ที่ต้องใช้แผนที่ น่าจะต้องทำแผนที่ใหม่หรือต้องเปลี่ยนแปลงบ่อยๆ เพราะเมืองพญาเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงเร็ว "

จากการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาจุดอ่อนของเมืองเมืองพญา พบว่า แม้เมืองพญาจะมีจุดแข็งด้านการคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวก แต่ก็เผชิญกับข้อจำกัดและความท้าทายที่ส่งผลกระทบต่อศักยภาพในการเป็นเจ้าภาพจัดกิจกรรมขนาดใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่เกิดจากข้อจำกัดด้านกายภาพและความหนาแน่นของพื้นที่ในเขตเมือง ซึ่งทำให้การจัดกิจกรรมที่ต้องมีการปิดถนนมีความท้าทายอย่างมาก เนื่องจากถนนส่วนใหญ่แคบและขาดพื้นที่จอดรถสาธารณะ จนนำไปสู่ปัญหาการจราจรและข้อร้องเรียนจากสาธารณะได้ง่าย ความท้าทายด้านพื้นที่ยังขยายไปถึงข้อจำกัดด้านทรัพยากรธรรมชาติสำหรับการจัดกิจกรรมเชิงผจญภัย เนื่องจากพื้นที่ป่าหรือพื้นที่สีเขียวที่เหมาะสมตามภูมิประเทศลดลงจากการพัฒนาเมือง ทำให้การจัดกีฬาในรูปแบบคลาสสิกทำได้ยากและต้องปรับไปใช้พื้นที่จำกัดหรือรูปแบบในเมืองแทน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพที่รวดเร็วนี้ยังส่งผลให้ข้อมูลแผนที่เฉพาะทางมีความเสี่ยงที่จะคลาดเคลื่อนอย่างรวดเร็ว (Obsolescence)

นอกจากนี้ ยังมีข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการและการพัฒนาในระยะยาว ได้แก่ การขาดการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดแนวโน้มที่กิจกรรมต่าง ๆ จะจัดทับซ้อนกันตลอดทั้งปี รวมถึงปัญหาการขาดงบประมาณสนับสนุนที่ต่อเนื่อง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการวางแผนระยะยาวและการพัฒนามากิจกรรมใหม่ ๆ สุดท้ายนี้ พืฬายังมีข้อจำกัดด้านนโยบาย โดยพบว่าขาดนโยบายที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมในการบูรณาการกิจกรรมกีฬาใหม่ ๆ เข้าไปในแผนงานหลักด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และยังขาดการประยุกต์ใช้กีฬาในเชิงนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขับเคลื่อนเศรษฐกิจท้องถิ่นอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน

4.1.3 โอกาส (Opportunities)

จากข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพญา จำนวน 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบนโยบายการสนับสนุน และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย กลุ่มนักวิชาการและตัวแทนจากสมาคมโอเรียนเตียร์ กลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยวและร้านค้าบริการ รวมทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวที่สนใจหรือมีประสบการณ์เล่นกีฬาโอเรียนเตียร์ ในประเด็นโอกาส (Opportunities) ของเมืองพญาในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึก

สะท้อนให้เห็นว่าเมืองพัทยามีโอกาสในการพัฒนาการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในหลายมิติ โดยผู้วิจัยสามารถสรุปได้ 8 มิติ ดังนี้

1. การเติบโตของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกิจกรรมกลางแจ้งในไทยเริ่มได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ทั้งจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ โดยนักท่องเที่ยวไม่ได้มีมุมมองว่าการท่องเที่ยวเป็นเพียงการพักผ่อนหย่อนใจเท่านั้น แต่นักท่องเที่ยวยังต้องการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทำกายร่างกายและจิตใจ อาทิ การวิ่งเทรล การแข่งขันไตรกีฬา โอเรียนเทียร์ริง การปีนหน้าผา และการพายเรือคายัค ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวนอกจากจะสร้างความสนุกสนานและความตื่นเต้นแล้ว ยังเป็นการออกกำลังกายที่ช่วยเสริมสุขภาพและความแข็งแรงให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรมด้วย ทั้งนี้การท่องเที่ยวเชิงกีฬายังเป็นเครื่องมือในการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเมืองพัทยาเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มมิลเลนเนียลและเจนเนอร์เรชันซี ที่มีการเติบโตมากขึ้น ดังข้อมูลให้ผู้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

G3 กล่าวว่า “โอกาสในตอนนี้คือแนวโน้มของกระแสการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะหลังโควิด-19 ผู้คนต้องการกิจกรรมที่ทำกายแต่ปลอดภัย และโอเรียนเทียร์ริงสามารถตอบโจทย์ได้ เพราะเป็นกิจกรรมที่เล่นได้ทั้งครอบครัว ไม่ต้องใช้ทักษะเฉพาะทางมาก แต่ส่งเสริมการคิด การเคลื่อนไหว และความสัมพันธ์ทางสังคม”

A1 กล่าวว่า “แนวโน้มของนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยเฉพาะจากยุโรปและญี่ปุ่น นิยมกิจกรรมแนวธรรมชาติและผจญภัย ซึ่งโอเรียนเทียร์ริงตอบโจทย์โดยตรง ถ้าพัทยาสามารถพัฒนาเป็นศูนย์กลางของ Orienteering Asia Series ได้ จะช่วยยกระดับภาพลักษณ์ของประเทศไทยในวงการกีฬาโลกได้เลย”

P3 กล่าวว่า “ช่วงนี้คนไม่ค่อยเที่ยวแบบนั่งชิลแล้วครับ เขาชอบเที่ยวแบบได้ออกแรงได้ลุยหน่อย การวิ่งเทรล การแข่งขันไตรกีฬา การปีนหน้าผา หรือการพายเรือคายัค”

G2 กล่าวว่า “บอกเลยว่าตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโตขึ้นจริง คนรุ่นใหม่ชอบอะไรที่มันมีความท้าทาย ไม่ใช่แค่มาพักผ่อนเฉย ๆ โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มมิลเลนเนียล และ Gen Z”

T5 กล่าวว่า “ข้อมูลในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาแสดงให้เห็นชัดเจนว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นและวัยทำงานตอนต้นที่มองหากิจกรรมที่ทำกายและมีความหมายต่อสุขภาพร่างกายมากขึ้น”

2. กระแสการรักสุขภาพได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า ในปัจจุบันกระแสการรักสุขภาพได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางทั้งในระดับโลกและในประเทศไทย ผู้คนเริ่มให้ความสำคัญกับการออกกำลังกาย การเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และการดูแลสุขภาพจิตควบคู่ไปกับสุขภาพร่างกาย ทำให้กิจกรรมกลางแจ้งและกีฬาเชิงผจญภัยได้รับความนิยมมากขึ้น เพราะนอกจากจะช่วยให้ร่างกายแข็งแรงแล้วยังสร้างความสุขและความตื่นเต้นในการใช้เวลาว่าง ดังนั้น การวิ่งเทรล ไบรอนเทียร์ริง การปั่นจักรยานเสือภูเขา หรือการปีนเขา จึงตอบโจทย์กระแสการรักสุขภาพได้เป็นอย่างดีทั้งในแง่ของการออกกำลังกาย ความสนุก และการสร้างประสบการณ์ใกล้ชิดกับธรรมชาติ นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมยังมองว่าการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวช่วยสร้างแรงบันดาลใจในการรักษาวิถีชีวิตที่สมดุล และเพิ่มคุณภาพชีวิตโดยรวม ดังนั้น จึงเป็นโอกาสสำคัญของเมืองพัทยาที่จะพัฒนากิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัยให้สอดคล้องกับกระแสการรักสุขภาพ ดังข้อมูลที่ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

P1 กล่าวว่า “ตอนนี้เทรนด์การรักสุขภาพกำลังมาแรงทั้งในระดับประเทศและระดับโลก ผู้คนไม่ได้ออกกำลังกายเพื่อรูปร่างอย่างเดียว แต่สนใจสุขภาพในภาพรวม ทั้งร่างกายและจิตใจ กิจกรรมกลางแจ้งอย่างวิ่งเทรล หรือไบรอนเทียร์ริงตอบโจทย์ตรงนี้ เพราะได้ใช้แรง ได้ท้าทายตัวเอง และได้ใกล้ชิดธรรมชาติ ซึ่งช่วยลดความเครียดได้ดี”

G4 กล่าวว่า “ตอนนี้คนไทยและคนทั่วโลกเริ่มให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพมากขึ้น การทำกิจกรรมกลางแจ้งอย่างวิ่งเทรล ไบรอนเทียร์ริง การปั่นจักรยานเสือภูเขา หรือการปีนเขา ตอบโจทย์ได้ครบ เพราะนอกจากร่างกายจะแข็งแรงแล้ว ยังสนุก และได้ใกล้ชิดธรรมชาติด้วย”

T2 กล่าวว่า “กิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัยช่วยให้ผู้คนรักษาวิถีชีวิตที่สมดุล ทั้งเรื่องร่างกายและจิตใจ แล้วยังสร้างแรงบันดาลใจให้คนอยากออกกำลังกายต่อเนื่อง ซึ่งเป็นสิ่งที่กำลังเป็นกระแสอยู่ในขณะนี้ เพราะหลังจากโควิด-19 แพร่ระบาด ผู้คนทั้งโลกก็เริ่มใส่ใจเรื่องสุขภาพเพิ่มมากขึ้น”

3. ภาครัฐให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัยอย่างต่อเนื่อง

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า ภาครัฐให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัยอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการสร้างจุดเด่นด้านกีฬาและกิจกรรมกลางแจ้งที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ อาทิ การสนับสนุนการแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมสำหรับกิจกรรมกีฬา และการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ ซึ่งล้วนเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดังข้อมูลที่ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

G5 กล่าวว่า "ภาครัฐให้ความสำคัญกับการพัฒนากีฬาและกิจกรรมกลางแจ้งมากขึ้นจริง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนการแข่งขันใหญ่หรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งเหล่านี้ช่วยให้เมืองต่าง ๆ รวมถึงพัทยา มีศักยภาพดึงดูดนักท่องเที่ยวสายกีฬาเข้ามามากขึ้น"

A1 กล่าวว่า "นโยบายและโครงการต่าง ๆ ของรัฐ เช่น การสนับสนุนการแข่งขันระดับชาติและนานาชาติ รวมถึงการประชาสัมพันธ์ผ่านโซเชียลมีเดีย ทำให้กิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัยเป็นที่รู้จักมากขึ้น และสร้างภาพลักษณ์เมืองไทยในฐานะจุดหมายปลายทาง Sports Tourism"

P2 กล่าวว่า "การที่รัฐบาลเน้นพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับกีฬาก็ถือเป็นเรื่องสำคัญ เพราะช่วยให้ผู้เข้าร่วมแข่งขันมีความปลอดภัยและสะดวกสบายมากขึ้น นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้เมืองต่าง ๆ สร้างกิจกรรมที่น่าสนใจและแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้"

4. การจัดการแข่งขันโอเรียนเตียร์ริงในสถาบันการศึกษา

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า การกีฬาโอเรียนเตียร์ริงถูกบรรจุเป็นกีฬาสาธิตในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 49 ในปี พ.ศ. 2567 และเริ่มเป็นกีฬาเลือกสากล ซึ่งเหรียญในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 50 ในปี พ.ศ. 2568 หรือ ธรรมศาสตร์เกมส์ จะส่งผลเชิงบวกต่อการยกระดับสถานะและภาพลักษณ์ของกีฬาในหลายมิติ โดยเฉพาะในด้านการรับรู้ การสนับสนุน และการขยายฐานผู้เข้าร่วมในระบบการศึกษาและสังคมวงกว้าง ดังข้อมูลให้ผู้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

T3 กล่าวว่า "การที่โอเรียนเตียร์ริงถูกบรรจุเป็นกีฬาสาธิตในมหาวิทยาลัย ถือเป็นสัญญาณที่ดีมาก เพราะช่วยสร้างการรับรู้ในวงกว้าง และทำให้ทั้งภาครัฐและมหาวิทยาลัยเห็นความสำคัญของกีฬาชนิดนี้มากขึ้น"

G1 กล่าวว่า "การบรรจุโอเรียนเตียร์ริงเป็นกีฬาในการแข่งขันของมหาวิทยาลัยเป็นเหมือนจุดเริ่มต้นในการผลักดันโอเรียนเตียร์ริงให้ไปสู่ระดับซีเกมส์ได้ ถ้าเด็กและนักศึกษาได้เห็นและเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ตอนนี้ ก็จะช่วยสร้างฐานนักกีฬาและความสนใจในระยะยาว"

A3 กล่าวว่า "การเริ่มต้นกีฬาใหม่ๆ ต้องเริ่มจากกลุ่มปัญญาชน นักเรียน นักศึกษา ก่อนกระจายไปยังกลุ่มอื่นๆ ซึ่งการมีกีฬานี้ในการแข่งขันระดับอุดมศึกษา นับเป็นโอกาสที่ดี"

5. แนวโน้มตลาดนักท่องเที่ยวระยะใกล้และการฟื้นตัวของการท่องเที่ยวภายในประเทศ

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า นักท่องเที่ยวจากประเทศใกล้เคียงเป็นตลาดหลักที่มีความแข็งแกร่งและมีศักยภาพในการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวจากจีน มาเลเซีย สิงคโปร์ และเวียดนาม ซึ่งสามารถเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยได้อย่างสะดวก ทั้งในด้านระยะเวลา การ

คมนาคม และค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่อยู่ในระดับที่เข้าถึงได้ง่าย ดังนั้นตลาดนักท่องเที่ยวระยะใกล้มีความมั่นคงและยังคงเป็นฐานสำคัญสำหรับการกระตุ้นการท่องเที่ยวในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศไทย ทั้งการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทยยังฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องเช่นกัน โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกิจกรรมกลางแจ้ง ดังข้อมูลให้ผู้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

G5 กล่าวว่า "แม้ว่าตัวเลขนักท่องเที่ยวต่างชาติอาจขึ้น ๆ ลง ๆ แต่ตลาดนักท่องเที่ยวใกล้บ้าน เช่น จีน มาเลเซีย สิงคโปร์ และเวียดนาม ยังคงแข็งแรง เพราะเดินทางสะดวก และสนใจกิจกรรมกลางแจ้งหรือกีฬา เราเห็นโอกาสชัดเจนในการดึงดูดนักท่องเที่ยว"

A2 กล่าวว่า "นักท่องเที่ยวไทยเองก็ฟื้นตัวเร็ว การจัดกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ถือได้ว่าตอบโจทย์พฤติกรรมคนไทยที่ชอบท้าทายตัวเองและออกกำลังกายไปพร้อมกับเที่ยวได้ดี"

P3 กล่าวว่า "ตลาด Regional Tourism ถือเป็นฐานสำคัญที่สามารถชดเชยนักท่องเที่ยวต่างชาติได้ เพราะค่าใช้จ่ายและการเดินทางสะดวก อีกทั้งยังช่วยให้เมืองพัทยามีกิจกรรมต่อเนื่อง แม้ตัวเลขนักท่องเที่ยวระยะใกล้อาจลดลงบ้างในบางช่วง"

6. นโยบายสนับสนุนนักท่องเที่ยวต่างชาติ

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า ภาครัฐมีมาตรการสนับสนุนการท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติ อาทิ การยกเว้นค่าธรรมเนียมวีซ่า ทำให้ประเทศไทยโดยเฉพาะเมืองท่องเที่ยวสำคัญ อาทิ พัทยา กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ ภูเก็ต มีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติมากขึ้น กล่าวคือ มาตรการดังกล่าวเป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจมาเยือนประเทศไทยเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ธุรกิจท่องเที่ยวและกิจกรรมนันทนาการในพื้นที่มีโอกาสเติบโต ดังข้อมูลให้ผู้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

P2 กล่าวว่า "การที่รัฐบาลยกเว้นค่าธรรมเนียมวีซ่าช่วยให้พัทยาน่าสนใจมากขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ เพราะมันทำให้การเดินทางสะดวกและลดค่าใช้จ่าย นักท่องเที่ยวก็เลยตัดสินใจมาเยอะขึ้น ทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวในเมืองเติบโตตาม"

T1 กล่าวว่า "มาตรการสนับสนุนนี้ถือว่าเป็นแรงจูงใจสำคัญ เพราะนักท่องเที่ยวต่างชาติมักเลือกเมืองที่เข้าถึงง่ายและค่าใช้จ่ายไม่สูง พัทยาในฐานะเมืองท่องเที่ยวสำคัญจึงได้รับประโยชน์เต็มที่ ทั้งโรงแรม ร้านอาหาร และกิจกรรมกลางแจ้ง"

P1 กล่าวว่า "มาตรการของรัฐทำให้ธุรกิจนันทนาการและกิจกรรมกีฬาในพัทยานี้ออกมาเติบโตมากขึ้น เพราะนักท่องเที่ยวมีจำนวนเพิ่มขึ้น ทำให้สามารถจัดกิจกรรมใหม่ ๆ หรือแข่งขันกีฬาเชิงผจญภัยได้มากขึ้น"

7. การพัฒนาด้านเทคโนโลยี

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า การพัฒนาด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะโซเชียลมีเดียและแพลตฟอร์มออนไลน์ กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมกิจกรรมกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ไม่ว่าจะเป็นกีฬาโอเรียนเตียร์, วิ่งเทรล, หรือกิจกรรมกลางแจ้งประเภทอื่น ๆ โดยช่วยประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬาและท่องเที่ยวเชิงผจญภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เข้าร่วมสามารถแชร์ประสบการณ์ รูปภาพ หรือวีดิโอการแข่งขัน ทำให้กิจกรรมเป็นที่รู้จักมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยสร้างคอมมูนิตี้นักกีฬาและนักท่องเที่ยว ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูล เทคนิคการเล่น และประสบการณ์ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวสนใจและมีส่วนร่วมมากขึ้น ดังข้อมูลให้ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

T2 กล่าวว่า "โซเชียลมีเดียถือเป็นโอกาสสำคัญสำหรับกิจกรรมเช่นโอเรียนเตียร์ หรือเทรลรัน นักท่องเที่ยวสามารถเห็นข้อมูลกิจกรรม แชร์ประสบการณ์ และพูดคุยกับคนที่สนใจเหมือนกัน ทำให้กิจกรรมมีคนเข้าร่วมมากขึ้น"

G3 กล่าวว่า "แพลตฟอร์มออนไลน์ไม่ใช่แค่ประชาสัมพันธ์ แต่ช่วยสร้างคอมมูนิตี้นักกีฬาและนักท่องเที่ยวด้วย คนที่เคยเข้าร่วมสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์ แนะนำเส้นทาง หรือเทคนิค ทำให้กิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัยเป็นที่รู้จักกว้างขึ้น"

8. แหล่งท่องเที่ยวและเขตพื้นที่ทหารในพญา-ชลบุรีมีศักยภาพสูงต่อการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า แหล่งท่องเที่ยวและเขตพื้นที่ทหารในจังหวัดชลบุรีและเมืองพญา มีศักยภาพอย่างมากต่อการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวมีลักษณะภูมิประเทศที่หลากหลาย ทั้งป่าโปร่ง พื้นที่สูงต่ำ ชายหาด และลานซอมรบ ซึ่งเหมาะสมต่อการออกแบบเส้นทางแข่งขันเชิงผจญภัยหลายรูปแบบ อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ที่มีระบบการดูแลความปลอดภัยและการควบคุมพื้นที่อย่างเป็นระบบ ทำให้สามารถรองรับการจัดกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผู้ให้ข้อมูลยังสะท้อนตรงกันว่า “ต้นกำเนิดของกีฬาโอเรียนเตียร์มาจากกิจกรรมการฝึกของทหารในประเทศสวีเดน” ซึ่งชี้ให้เห็นว่า หน่วยทหารและนักเรียนนายร้อยในประเทศไทย โดยเฉพาะในเขตชลบุรี-พญา ถือเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญที่สามารถพัฒนาให้เป็นฐานผู้เล่นหลักได้ ทั้งในด้านการฝึกทักษะการนำทาง การอ่านแผนที่ และการตัดสินใจภาคสนาม ต่อยอดสู่การจัดการแข่งขันหรือกิจกรรมเชิงผจญภัยในอนาคต

ประเด็นดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากคำให้สัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารพื้นที่ อาทิ

P2 กล่าวว่า “แหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ทหารในพัทยามีความพร้อมมาก ทั้งเรื่องลักษณะทางภูมิประเทศและระบบความปลอดภัย พื้นที่ฝึกภาคสนามของทหารหลายแห่งเหมาะกับการจัดกิจกรรมโอเรียนเทียร์ เพราะสามารถควบคุมพื้นที่ได้ดีและให้นักกีฬาได้เจอสภาพแวดล้อมจริงที่ท้าทาย”

G2 กล่าวว่า “กีฬาโอเรียนเทียร์มีต้นกำเนิดจากกิจกรรมของทหารในสวีเดน ดังนั้นกลุ่มทหารและนักเรียนนายร้อยในไทยถือว่าเหมาะมากในการเริ่มเผยแพร่กีฬานี้ เพราะสอดคล้องกับทักษะที่ต้องใช้ เช่น การอ่านแผนที่ การนำทาง และการวางแผนเส้นทาง และพื้นที่เขตทหารในชลบุรีเองก็พร้อมสำหรับการฝึกหรือจัดกิจกรรมรูปแบบนี้”

จากข้อมูลเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า พื้นที่ทหารและกลุ่มทหาร-นักเรียนนายร้อยเป็นโอกาสสำคัญในการพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์ในพัทยา โดยสามารถพัฒนาได้ทั้งในมิติพื้นที่จัดกิจกรรมฐานผู้เข้าร่วม และความร่วมมื้อมีระยะยาวกับกองทัพ ซึ่งล้วนช่วยเพิ่มศักยภาพของเมืองพัทยาในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่มีความโดดเด่นและแตกต่าง

โดยสรุปจากการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา โอกาสของเมืองพัทยาคือ โอกาสสำคัญของเมืองพัทยามาจากการเติบโตของอุปสงค์ในตลาดโลก และในประเทศที่ชัดเจน กระแสการรักสุขภาพที่กำลังมาแรงและแนวโน้มที่นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ (มิลเลนเนียลและเจนเออร์เรชันซี) มองหากิจกรรมที่ท้าทายทางร่างกายและจิตใจมากกว่าการพักผ่อน ทำให้กิจกรรมกลางแจ้งและกีฬาเชิงผจญภัยได้รับความนิยมสูง ซึ่งเป็นช่องทางให้พัทยาสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น โอกาสนี้ได้รับการสนับสนุนจากปัจจัยภายนอกหลายด้าน ภาครัฐให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัยอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านงบประมาณการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และมาตรการจูงใจ เช่น การยกเว้นค่าธรรมเนียมวีซ่า ซึ่งช่วยเพิ่มศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติ นอกจากนี้ เทคโนโลยีและโซเชียลมีเดียยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการประชาสัมพันธ์ สร้างคอมมูนิตี และเพิ่มการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อีกหนึ่งโอกาสสำคัญที่สะท้อนจากข้อมูลเชิงลึก คือ ความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวและเขตพื้นที่ทหารในจังหวัดชลบุรีและเมืองพัทยา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะภูมิประเทศหลากหลาย ทั้งพื้นที่ป่าโปร่ง เนินเขา ชายหาด และสนามฝึกปฏิบัติการภาคสนาม ทำให้เหมาะสมต่อการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์และกิจกรรมเชิงผจญภัยที่ต้องการพื้นที่จริงสำหรับการจำลองสถานการณ์ นอกจากนี้ระบบความปลอดภัยและการดูแลพื้นที่ที่เป็นระบบของหน่วยทหาร ช่วยเอื้อให้การจัดกิจกรรมมีมาตรฐานสูง และลดความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของผู้เข้าร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกัน

ผู้ให้ข้อมูลจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องยังสะท้อนตรงกันว่า กีฬาโอเรียนเตียร์มีต้นกำเนิดจากกิจกรรมการฝึกทหารในประเทศสวีเดน จึงมีความสอดคล้องโดยธรรมชาติในการนำไปใช้เป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะของกลุ่มทหาร นักเรียนนายร้อย และโรงเรียนการทหารในไทย ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายใหม่ที่มีศักยภาพสูง สามารถเป็นฐานผู้เล่นหลักและช่วยขยายการรับรู้เกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ได้อย่างเป็นระบบ ในแง่ของตลาดเป้าหมายพัทยานีมีฐานที่มั่นคงจากนักท่องเที่ยวระยะใกล้ที่มีศักยภาพสูง เช่น จีนและมาเลเซีย รวมถึงการฟื้นตัวของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศ ขณะเดียวกัน การสนับสนุนการยกระดับกีฬาใหม่ ๆ เช่น การบรรจุโอเรียนเตียร์เป็นกีฬาในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ก็ช่วยเพิ่มการรับรู้และขยายฐานผู้เข้าร่วมในวงกว้าง เมื่อผนวกรวมกับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ทหารที่สามารถใช้เป็น “สนามฝึก-สนามทดสอบ-สนามแข่งขัน” ได้อย่างครบวงจร ทำให้พัทยานีมีโอกาสสำคัญในการพัฒนากิจกรรมให้สอดคล้องกับแนวโน้มเหล่านี้ ทั้งในด้านการดึงดูดนักท่องเที่ยว การพัฒนาบุคลากร และการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเชิงการกีฬาและการผจญภัยในระยะยาว

4.1.4 อุปสรรค (Threats)

จากข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา จำนวน 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบนโยบายการสนับสนุน และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย กลุ่มนักวิชาการและตัวแทนจากสมาคมโอเรียนเตียร์ กลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยวและร้านค้าบริการ รวมทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวที่สนใจหรือมีประสบการณ์เล่นกีฬาโอเรียนเตียร์ ในประเด็นอุปสรรค (Threats) ของเมืองพัทยาในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกสะท้อนให้เห็นว่าเมืองพัทยานีมีอุปสรรคที่เป็นข้อจำกัดในการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์ในหลายมิติ โดยผู้วิจัยสามารถสรุปได้ 7 มิติ ดังนี้

1. อุปสรรคด้านการรับรู้ของสังคมเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า กีฬาโอเรียนเตียร์เป็นกีฬาที่รู้จักกันเฉพาะกลุ่มเท่านั้น เมื่อเทียบกับกีฬายอดนิยมอื่น ๆ อาทิ มาราธอน และไตรกีฬา ซึ่งมีกลุ่มผู้เข้าร่วมจำนวนมาก อีกทั้งสังคมยังมองว่ากีฬาโอเรียนเตียร์เป็นกีฬาที่ต้องเล่นเฉพาะในพื้นที่ป่าหรือพื้นที่ธรรมชาติเท่านั้น ส่งผลให้ชุมชนและเจ้าของพื้นที่เกิดความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการจัดกิจกรรม ดังนั้นการรับรู้และความเข้าใจดังกล่าวจึงเป็นปัจจัยที่จำกัดการขยายฐานผู้เข้าร่วมและการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในวงกว้าง ดังข้อมูลที่ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

G4 กล่าวว่า “ต้องยอมรับว่าโอเรียนเตียร์ในตอนนี้ยังเป็นกีฬาที่คนรู้จักกันเฉพาะกลุ่มครับ ส่วนใหญ่จะเป็นนักกีฬาสายผจญภัย หรือคนที่ชอบกิจกรรมกลางแจ้งแบบจริงจัง ซึ่งต่างจากมาราธอนหรือไตรกีฬาที่มีผู้เข้าร่วมจำนวนมากและมีงานจัดแทบทุกจังหวัด

G5 กล่าวว่า “พ้อยู่มาหลายสิบปีก็ไม่เคยได้ยิน ว่ามีการจัดการแข่งขันนี้ในพทยานะ มันรู้จักกันเฉพาะอยู่ในกลุ่มเฉพาะแคบ ๆ อะ”

A1 กล่าวว่า “การขาดความเข้าใจของชุมชนในคุณค่าของกีฬาโอเรียนเตียร์ และอาจมีความกังวลเรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม”

P1 กล่าวว่า “การขาดความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่และชุมชนเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์”

T2 กล่าวว่า “อุปสรรคหลักคือความเข้าใจของสังคมที่ยังมองว่าโอเรียนเตียร์เป็นกีฬาที่เล่นได้เฉพาะในป่า แต่จริง ๆ แล้วสามารถจัดได้ทุกที่ที่มีแผนที่ เช่น มหาวิทยาลัย โรงเรียน หรือสวนสาธารณะ การประชาสัมพันธ์จึงสำคัญมาก เพราะถ้าไม่มีความเข้าใจ ก็จะไม่มีการเข้าร่วม”

2. อุปสรรคด้านกฎหมายและสิ่งแวดล้อมในการใช้พื้นที่อุทยานแห่งชาติ

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า การขออนุญาตใช้พื้นที่ป่าหรืออุทยานแห่งชาติ เพื่อจัดการแข่งขันกีฬาเชิงผจญภัย อาทิ โอเรียนเตียร์ อาจเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต้องปฏิบัติตามระเบียบและข้อกำหนดหลายด้านอย่างเคร่งครัด ซึ่งรวมถึงการขออนุญาตจากหน่วยงานรัฐที่ดูแลพื้นที่ การตรวจสอบผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการจัดการด้านความปลอดภัยของผู้เข้าร่วม นอกจากนี้ บางพื้นที่อาจมีข้อจำกัดในการใช้ประโยชน์ อาทิ จำนวนผู้เข้าร่วมที่จำกัด เส้นทางแข่งขันที่กำหนดไว้ หรือช่วงเวลาที่สามารถจัดกิจกรรมได้ ทำให้การจัดการแข่งขันต้องวางแผนการจัดกิจกรรมอย่างเป็นระบบและรอบคอบ เพื่อให้กิจกรรมสามารถดำเนินไปได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายและไม่ส่งผลกระทบต่อธรรมชาติ ดังข้อมูลที่ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

A3 กล่าวว่า “การขอใช้พื้นที่ป่าหรืออุทยานมีขั้นตอนค่อนข้างละเอียดครับ เพราะต้องยื่นข้อมูลให้ชัดเจนว่าเราจะใช้พื้นที่ตรงไหน เส้นทางเป็นอย่างไร และมีมาตรการดูแลสิ่งแวดล้อมแบบไหนบ้าง บางครั้งต้องประสานหลายหน่วยงาน ทำให้ใช้เวลาพอสมควร แต่เรื่องนี้ก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะต้องทำให้ทุกฝ่ายมั่นใจว่าการจัดกิจกรรมไม่สร้างผลกระทบต่อพื้นที่ครับ”

G3 กล่าวว่า “การขออนุญาตใช้พื้นที่ป่าหรืออุทยานไม่ง่ายเลย ต้องทำตามระเบียบหลายขั้นตอน ตรวจสอบผลกระทบต่อธรรมชาติ และจัดการความปลอดภัยของผู้เข้าร่วมให้ครบถ้วน”

P3 กล่าวว่า "บางพื้นที่มีข้อจำกัดชัดเจน อย่างเช่น จำนวนผู้เข้าร่วมหรือเส้นทางแข่งขันที่กำหนด ทำให้เราไม่สามารถจัดกิจกรรมแบบเต็มรูปแบบเหมือนในป่าใหญ่ได้ ดังนั้นการวางแผนอย่างรอบคอบเป็นเรื่องสำคัญมาก"

3. การแข่งขันกีฬาเชิงผจญภัยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า การแข่งขันด้านกีฬาเชิงผจญภัยและท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กำลังเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นประเทศเวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ หรืออินโดนีเซีย ต่างให้ความสำคัญกับการพัฒนากิจกรรมเชิงผจญภัยและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อาทิ การแข่งขันวิ่งเทรล ไตรกีฬา โอเรียนเทียร์ริง หรือกิจกรรมกลางแจ้งอื่น ๆ ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวสายกีฬาและนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบประสบการณ์ท้าทาย ดังข้อมูลให้ผู้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

T3 กล่าวว่า "ต้องยอมรับว่าตอนนี้มีการแข่งขันสูงมาก เพราะประเทศเพื่อนบ้านหลายที่เริ่มทำกิจกรรมผจญภัยแบบจริงจังแล้ว โดยเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวกับป่า ภูเขา หรือทะเล"

T5 กล่าวว่า "ในภูมิภาคอาเซียนตอนนี้ หลายประเทศเริ่มมองการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นเครื่องมือส่งเสริมเศรษฐกิจเหมือนกัน อย่างเวียดนามกับอินโดนีเซีย เขามีพื้นที่ธรรมชาติที่กว้างและยังใหม่สำหรับตลาด นักท่องเที่ยวจึงสนใจไปค้นหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ส่วนสิงคโปร์และมาเลเซียเองก็ลงทุนเรื่องการจัดการงานแข่งขันให้มีมาตรฐานสูงเพื่อดึงนักกีฬานานาชาติ"

G4 กล่าวว่า "การแข่งขันจากประเทศในอาเซียนไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยเลยนะ เพราะเขาไม่ได้แข่งแค่ในตัวกิจกรรม แต่แข่งในภาพลักษณ์ เมือง บริการ และประสบการณ์โดยรวม นักท่องเที่ยวสมัยนี้เลือกง่ายมาก แค่อูริวิวและคลิปบนโซเชียล"

4. พฤติกรรมนักท่องเที่ยวยุคใหม่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีความสนใจและความต้องการที่หลากหลายมากขึ้น ไม่เฉพาะเป็นการมองหาประสบการณ์ใหม่ ๆ จากกิจกรรมที่ให้ความท้าทาย หรือการท่องเที่ยวที่สามารถสะท้อนความชอบส่วนบุคคล นอกจากนี้ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี การเข้าถึงข้อมูลผ่านสื่อออนไลน์ และกระแสสังคมยังส่งผลให้แนวโน้มการท่องเที่ยวปรับเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็วอีกด้วย ดังข้อมูลให้ผู้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

T4 กล่าวว่า "ตอนนี้นักท่องเที่ยวเข้าถึงข้อมูลผ่านโซเชียลมีเดียและอินเทอร์เน็ตได้ง่าย ทำให้พวกเขามีไอเดียใหม่ ๆ และเลือกกิจกรรมตามความชอบส่วนตัวมากขึ้น แนวโน้มแบบนี้ทำให้ผู้จัดกิจกรรมต้องปรับตัวเร็วตามความสนใจของนักท่องเที่ยว"

A2 กล่าวว่า "พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเปลี่ยนไปเยอะครับ คนไม่ได้เที่ยวแค่พักผ่อนเหมือนเดิมอีกแล้ว แต่หากิจกรรมที่ให้ความท้าทาย สนุก และสร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ เช่น กีฬาเชิงผจญภัยหรือกิจกรรมที่ได้ลองทำอะไรแปลกใหม่"

G2 กล่าวว่า "ความต้องการของนักท่องเที่ยวในปัจจุบันเปลี่ยนไปค่อนข้างเร็วมาก จากปัจจัยหลาย ๆ อย่าง แต่ละคนก็มีความต้องการที่หลากหลาย ดังนั้น ผู้ประกอบการในภาคการท่องเที่ยวก็ต้องปรับตัวให้มันเข้ากับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนไป"

5. อุปสรรคด้านสภาพอากาศในการจัดกิจกรรมผจญภัยในเมืองพัทยา

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า สภาพอากาศเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการจัดกิจกรรมกลางแจ้ง อาทิ กีฬาโอเรียนเตียร์ ทรูล์นึ่ง และมาราธอนในเมืองพัทยา แม้พัทยาจะเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชายหาดและภูมิประเทศหลากหลาย แต่บางช่วงของปี เช่น ฤดูฝน (เดือนพฤษภาคม – เดือนตุลาคม) อาจมีฝนตกหนักหรือพายุลมแรง ซึ่งส่งผลต่อการจัดกิจกรรมกีฬากลางแจ้ง อีกทั้งทำให้เส้นทางแข่งขันลื่นและไม่ปลอดภัยสำหรับผู้เข้าร่วม นอกจากนี้ อากาศร้อนขึ้นในช่วงฤดูร้อน (เดือนมีนาคม – เดือนพฤษภาคม) อาจทำให้นักท่องเที่ยวและผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดความเหนื่อยล้าและเสี่ยงต่อการเกิดอาการลมแดดหรือภาวะขาดน้ำ นอกจากนี้ ทั้งนี้สภาพอากาศในปัจจุบันมีความผันผวนสูงใน ส่งผลให้ในแต่ละปียังคงคาดเดาสภาพอากาศได้ยากอาจเกิดฝนตกชุกในช่วงที่ปกติอากาศดี ดังข้อมูลที่ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

T1 กล่าวว่า "การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์หรือทรูล์นึ่ง สิ่งที่เราต้องให้ความสำคัญมากคือสภาพอากาศครับ โดยเฉพาะในพื้นที่อย่างพัทยาที่มีฤดูฝนค่อนข้างยาว ช่วงเดือนพฤษภาคมถึงตุลาคมอาจมีฝนตกหนักหรือพายุลมแรง ทำให้เส้นทางการแข่งขันลื่นและเป็นอันตรายต่อผู้เข้าร่วม"

G1 กล่าวว่า "การรวมกิจกรรมกลางแจ้งอย่างโอเรียนเตียร์ในพทยาน่าจะมีความสนุกเพราะพื้นที่หลากหลาย ทั้งป่า เนินเขา และชายทะเล แต่ก็ต้องเตรียมตัวเรื่องสภาพอากาศเยอะเหมือนกัน ถ้าเป็นช่วงหน้าฝน เส้นทางที่จัดกิจกรรมอาจจะลื่นมาก หรือในช่วงหน้าร้อน ก็อาจจะทำให้เป็นลมได้ถ้าจัดในที่แจ้งที่แดดแรง ๆ"

A4 กล่าวว่า "สภาพอากาศมีผลต่อภาพรวมการท่องเที่ยวและการจัดกิจกรรมกลางแจ้งค่อนข้างมาก ช่วงที่ฝนตกหนัก นักท่องเที่ยวบางส่วนจะลดลงเพราะไม่สะดวกเดินทางหรือเล่นกิจกรรมกลางแจ้งไม่ได้ อาจจะต้องดูช่วงเวลาที่เหมาะสมในการจัดแข่งขัน เพื่อให้ทั้งนักท่องเที่ยวและผู้เข้าร่วมได้รับประสบการณ์ที่ดีที่สุด"

P1 กล่าวว่า "สิ่งที่ยากที่สุดคือความผันผวนของสภาพอากาศในปัจจุบัน บางปีฝนตกชุกในช่วงที่ปกติอากาศดี ทำให้ผู้จัดคาดการณ์ล่วงหน้าได้ยาก"

P2 กล่าวว่า "ช่วงที่อากาศไม่ดี โดยเฉพาะช่วงมีพายุ ฝนตก ไม่เหมาะกับผู้ที่ชอบกิจกรรมกลางแจ้งเลย"

6. ข้อจำกัดด้านบุคลากรและความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์ริง

จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและชุมชนภายในเมืองพัทยายังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดและกติกาการจัดการแข่งขันกีฬาที่โอเรียนเทียร์ริง รวมถึงไม่คุ้นเคยกับระบบการจัดงานและเทคโนโลยีเฉพาะทาง อาทิ การตั้ง Checkpoint หรือ Electronic Punching System นอกจากนี้ยังมีการขาดแคลนบุคลากรเฉพาะทางที่มีความรู้ด้านการจัดการกีฬาโอเรียนเทียร์ริงอีกด้วย ดังข้อมูลให้ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

A4 กล่าวว่า "การขาดความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่และชุมชนเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์ริง และขาดงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง"

G1 กล่าวว่า "ขาดบุคลากรที่มีความรู้ด้านการจัดการกีฬาเชิงผจญภัย และการขาดฐานข้อมูลพื้นที่ที่เหมาะสม"

A3 กล่าวว่า "การขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในกติกาและวิธีจัดการแข่งขันโอเรียนเทียร์ริง"

P3 กล่าวว่า "เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นยังไม่คุ้นเคยกับระบบการจัดงานโอเรียนเทียร์ริง เช่น การตั้ง Checkpoint หรือการใช้ Electronic Punching System"

7. อุปสรรคเชิงการจัดการและกลไกการประสานงาน

แม้ว่าเมืองพัทยามีหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวและกีฬา อาทิ การกีฬาแห่งประเทศไทย เทศบาลเมืองพัทยา และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งถือได้ว่าเป็นหน่วยงานหลักที่มีศักยภาพในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวและกีฬา แต่ปัญหาสำคัญคือ การขาดการบูรณาการร่วมกัน รวมไปถึงขาดกลไกการประสานงานระหว่างหน่วยงานดังกล่าว ซึ่งเป็นสาเหตุที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัยแนวรูปแบบใหม่ ๆ ในพื้นที่เมืองพัทยา อย่างเช่น กีฬาโอเรียนเทียร์ริง แม้จะมีการจัดกิจกรรมทดลองแล้ว แต่ยังขาดระบบการจัดการที่ชัดเจน และขาดหน่วยงานเจ้าภาพหลักที่รับผิดชอบดูแลอย่างต่อเนื่อง ทำให้ศักยภาพของหน่วยงานทั้งหมดไม่สามารถนำมาพัฒนาแนวทางใหม่ได้เต็มที่ ดังข้อมูลให้ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลไว้ อาทิ

A1 กล่าวว่า "หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย เทศบาลเมืองพัทยา และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีบทบาทสำคัญแต่ยังขาดการบูรณาการร่วมกัน"

G5 กล่าวว่า "กีฬาโอเรียนเตียร์ยังถือว่าใหม่ในพื้นที่ แม้จะมีการจัดกิจกรรมทดลองบ้าง แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์การจัดการที่ชัดเจนหรือมีหน่วยงานเจ้าภาพหลักที่ดูแลอย่างต่อเนื่อง"

G1 กล่าวว่า "หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างมีศักยภาพ แต่ยังขาดกลไกการประสานงาน ร่วมกันในการพัฒนาแนวทางใหม่ ๆ เช่น การใช้กีฬาโอเรียนเตียร์เป็นเครื่องมือส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้"

จากการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาอุปสรรคของเมืองพัทยา พบว่า แม้ว่าเมืองพัทยามีโอกาสทางการตลาดมากมาย แต่ก็ต้องเผชิญกับอุปสรรคและความท้าทายภายนอกที่สำคัญหลายประการ ซึ่งอาจขัดขวางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกิจกรรมผจญภัย อุปสรรคที่ชัดเจนที่สุดคือ การแข่งขันด้านกีฬาเชิงผจญภัยและการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่กำลังเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจน ประเทศคู่แข่งสำคัญ เช่น เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย ต่างกำลังเร่งพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมที่มุ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวสายกีฬาและผู้ชื่นชอบความท้าทายกลุ่มเดียวกัน ทำให้พัทยาต้องแข่งขันอย่างหนักเพื่อรักษาความน่าสนใจ นอกจากนี้ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในปัจจุบันยังมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ซึ่งได้รับอิทธิพลจากเทคโนโลยีและกระแสสังคม นักท่องเที่ยวมีความต้องการที่หลากหลายและมองหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่ท้าทายอยู่เสมอ ทำให้การวางแผนการตลาดและการพัฒนา กิจกรรมให้ตอบโจทย์และทันต่อกระแสที่ปรับเปลี่ยนเร็วขึ้นเป็นเรื่องที่ท้าทายอย่างยิ่ง

ในแง่ของการดำเนินงาน สภาพอากาศถือเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญ ต่อการจัดกิจกรรมกลางแจ้ง ความผันผวนสูงของสภาพอากาศในปัจจุบันทำให้การคาดการณ์ทำได้ยาก ทั้งช่วงฤดูฝนที่อาจมีฝนตกหนัก หรือฤดูร้อนที่อาจมีอากาศร้อนจัด ซึ่งไม่เพียงส่งผลต่อการจัดงาน แต่ยังกระทบต่อความปลอดภัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรมด้วย ยิ่งไปกว่านั้น กระบวนการขออนุญาตใช้พื้นที่ป่าหรืออุทยานแห่งชาติ เพื่อจัดกิจกรรมเชิงผจญภัยนั้น มีความซับซ้อนและมีข้อจำกัดด้านระเบียบข้อบังคับที่เข้มงวด ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคในการหาสถานที่ที่เหมาะสม สุดท้ายนี้ สำหรับการพัฒนากีฬารูปแบบใหม่อย่างโอเรียนเตียร์ พัทยายังเผชิญกับอุปสรรคด้านการรับรู้และความเข้าใจในวงกว้างที่ยังมีจำกัด โดยกีฬาชนิดนี้ยังถือเป็นกีฬาเฉพาะกลุ่ม และสังคมมักมีความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการจัดกิจกรรม ปัญหานี้ยังถูกซ้ำเติมด้วยการขาดแคลนบุคลากรและความรู้ความเข้าใจเฉพาะทาง ทั้งในระดับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและชุมชน เกี่ยวกับกติกาและเทคโนโลยีการจัดการแข่งขัน ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยที่จำกัดการขยายฐานผู้เข้าร่วมและการพัฒนากีฬาในวงกว้าง

4.2 การยกร่างกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

ภายหลังจากการประเมินสถานภาพเชิงกลยุทธ์ผ่านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ผู้วิจัยได้บูรณาการข้อมูลร่วมกับผลจากการระดมความคิดเห็นผ่านกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อร่วมกันกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ในด้านวิสัยทัศน์และพันธกิจ จากนั้นจึงนำผลลัพธ์ที่ได้มาสังเคราะห์และประมวลผลผ่านตารางความสัมพันธ์เชิงกลยุทธ์ (TOWS Matrix) เพื่อกำหนดกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่เมืองพัทยาอย่างเป็นระบบ

4.2.1 วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ของการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา และตัวชี้วัดความสำเร็จที่สะท้อนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยผ่านกีฬาโอเรียนเตียร์

1) วิสัยทัศน์

"พัทยาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยวิถีเมืองและกีฬาสร้างสรรค์ระดับนานาชาติ ที่เน้นความทันสมัย ยั่งยืน และเข้าถึงได้สำหรับทุกคน ภายในปี พ.ศ. 2573"

2) พันธกิจ

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ข้างต้น ผู้วิจัยจึงดำเนินการตามกำหนดพันธกิจหลัก 4 ประการ ดังนี้:

2.1) ยกระดับพื้นที่เมือง สวนสาธารณะ และแหล่งท่องเที่ยว ให้รองรับกิจกรรมโอเรียนเตียร์และการผจญภัยวิถีเมือง (Urban Adventure) ด้วยมาตรฐานความปลอดภัยระดับสากลและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

2.2) พัฒนาเส้นทางและแพ็คเกจการท่องเที่ยวที่ผสมผสานกีฬาโอเรียนเตียร์เข้ากับไลฟ์สไตล์ (Sport-cation) วัฒนธรรม และสุขภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

2.3) สร้างกลไกการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และชุมชน พร้อมทั้งเร่งพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นให้มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการกีฬาและการผจญภัย

2.4) พลิกโฉมภาพลักษณ์เมืองพัทยาจากการท่องเที่ยวบันเทิง สู่มืองแห่งกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงการผจญภัยและกีฬาที่ปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 10 พันธกิจการจัดกีฬาโอเรียนเทียริงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

3) เป้าประสงค์ของการพัฒนากีฬาโอเรียนเทียริงในเมืองพัทยา

- 3.1) เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และขยายระยะเวลาพำนักระหว่างนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ
- 3.2) เพื่อส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นผ่านกิจกรรมนันทนาการที่สร้างสรรค์ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวและชุมชน
- 3.3) เพื่อกำหนดตำแหน่งทางการตลาดใหม่ของพัทยาที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่และกลุ่มครอบครัว
- 3.4) เพื่อสร้างระบบนิเวศการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน มีการบริหารจัดการพื้นที่ที่มีประสิทธิภาพ และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

4) ตัวชี้วัดความสำเร็จที่สะท้อนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยผ่านกีฬาโอเรียนเทียริง

เพื่อสะท้อนความสำเร็จของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยผ่านกีฬาโอเรียนเทียริงในเมืองพัทยา ผู้วิจัยได้กำหนดตัวชี้วัดออกเป็น 4 มิติ ดังนี้

- 4.1) ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว (Economic & Tourism Impact)
 - 4.1.1) มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมโอเรียนเทียริงและกิจกรรมต่อเนื่อง เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี

4.1.2) จำนวนนักกีฬาและนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ทั้งชาวไทยและต่างชาติ ไม่น้อยกว่า 5,000 คนต่อปี ในระยะแรก และเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

4.1.3) นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายมีระยะเวลาพำนักรเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างน้อย 1 คืน

4.2) ด้านภาพลักษณ์และการตลาด (Brand & Marketing)

4.2.1) ระดับการรับรู้ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อเมืองพัทยาในฐานะเมืองท่องเที่ยวเชิงผจญภัยและกีฬา เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 จากการสำรวจ

4.2.2) ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมต่อมาตรฐานความปลอดภัยและความสนุกสนาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85

4.2.3) ยอดการเข้าถึง (Reach) และการมีส่วนร่วม (Engagement) ในสื่อโซเชียลมีเดียผ่านแฮชแท็กแคมเปญ #PattayaUrbanAdventure

4.3) ด้านสังคมและบุคลากร (Social & Human Capital)

4.3.1) จำนวนเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและอาสาสมัครที่ผ่านการรับรองหลักสูตร (Certified O-Staff/Facilitator) ไม่น้อยกว่า 100 คน ภายใน 2 ปีแรก

4.3.2) จำนวนนักเรียน/นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ O-Camp หรือเป็นแกนนำเยาวชน ไม่น้อยกว่า 500 คนต่อปี

4.4) ด้านโครงสร้างพื้นฐานและนวัตกรรม (Infrastructure & Innovation)

4.4.1) จำนวนเส้นทางโอเรียนเทียร์แบบถาวร (Digital/QR Course) ที่เปิดให้บริการ อย่างน้อย 3 เส้นทาง

4.4.2) จำนวนยอดดาวน์โหลดและการใช้งานแอปพลิเคชัน Pattaya O-Challenge ไม่น้อยกว่า 2,000 ผู้ใช้งานในปีแรก

ภาพที่ 11 ตัวชี้วัดความสำเร็จการจัดการกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

4.2.2 สร้างกลยุทธ์ผ่านเครื่องมือตารางวิเคราะห์กลยุทธ์ หรือ TOWS Matrix

การวิเคราะห์ด้วย TOWS Matrix ในการศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อจับคู่ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อกำหนดเป็นกลยุทธ์ที่เหมาะสมและเป็นรูปธรรมในการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 กลุ่มกลยุทธ์หลัก ดังนี้

1) กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategies): เป็นการนำจุดแข็งของเมืองพัทยา (Strengths) มาใช้ประโยชน์เพื่อฉกฉวยโอกาสทางธุรกิจและการตลาด (Opportunities) ที่เกิดขึ้น เพื่อเร่งการเติบโตของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอย่างเต็มศักยภาพ

2) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategies): เป็นการใช้ประโยชน์จากโอกาสภายนอก (Opportunities) เข้ามาช่วยแก้ไขหรือลดทอนจุดอ่อนภายใน (Weaknesses) ของเมืองพัทยา โดยเฉพาะข้อจำกัดด้านพื้นที่และงบประมาณ เพื่อให้สามารถดำเนินการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์ได้

3) กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategies): เป็นการนำจุดแข็งที่มีอยู่ (Strengths) มาใช้เป็นเกราะป้องกันหรือรับมือกับภัยคุกคามและอุปสรรคภายนอก (Threats) อาทิ สภาพอากาศที่แปรปรวนหรือการแข่งขันจากคู่แข่งในภูมิภาค

4) กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategies): เป็นการดำเนินการเพื่อลดจุดอ่อนภายใน (Weaknesses) พร้อมกับหลีกเลี่ยงอุปสรรคภายนอก (Threats) ซึ่งเป็นกลยุทธ์ในลักษณะการ

วางรากฐานและการปรับปรุงระบบภายในเพื่อป้องกันความล้มเหลวของการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์

จากการจับคู่ปัจจัยดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถกำหนดร่างกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ TOWS Matrix กลยุทธ์การจัดการที่โอเรียนเตียลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

ปัจจัยภายนอก		จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
ปัจจัยภายใน		1. มีความได้เปรียบด้านความคมชัดของแสง 2. ความพร้อมและหลากหลายของที่พักแรม 3. ได้รับการยกย่องและมีภาพลักษณ์ที่เด่นชัดในฐานะ "เมืองกีฬา" ระดับนานาชาติ 4. ความพร้อมด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมความต้องการของนักท่องเที่ยวในหลายมิติ 5. มีความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์จากหลากหลายทางภูมิประเทศที่ครอบคลุมครบทั้งสามมิติ ได้แก่ บนบก ในน้ำ และบนฟ้า 6. ชุมชนท่องเที่ยวถึงมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเป็นเจ้าภาพจัดกิจกรรมกีฬาหรือเอนกต่าง ๆ 7. มีความแข็งแกร่งด้านกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา 8. มีความพร้อมในระดับสูงทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานและการตลาดการท่องเที่ยว	1. ข้อจำกัดด้านภาพลักษณ์และความหนาแน่นของพื้นที่ในเขตเมือง 2. ข้อจำกัดด้านทรัพยากรพื้นที่ธรรมชาติ 3. มีการจัดกิจกรรมและอีเวนต์ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี ทำให้เกิดแนวโน้มที่กิจกรรมจะจัดทับซ้อนกัน 4. ขาดงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมรูปแบบใหม่ในเมืองพัทยายังต่อเนื่อง 5. ขาดนโยบายที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมในการบูรณาการกิจกรรมกีฬาใหม่ ๆ เข้าไปในแผนงานหลักด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ 6. ขาดการประยุกต์ใช้กีฬาในเชิงนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนและส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่น 7. มีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและโครงสร้างเมืองอย่างรวดเร็ว
โอกาส (Opportunities)	1. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกิจกรรมกลางแจ้งในไทยกำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนทั้งจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ 2. กระแสการรักสุขภาพที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง 3. ภาครัฐให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัยอย่างต่อเนื่อง 4. การบรรจุกีฬาโอเรียนเตียลิ่งในกำหนดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ 5. ตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติของไทยมีความแข็งแกร่งและมีศักยภาพในการขยายตัวต่อเนื่อง 6. ภาครัฐมีมาตรการสนับสนุนการท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติ 7. การพัฒนาด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะโซเชียลมีเดียและแพลตฟอร์มออนไลน์กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ	กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategies) SO1 พัฒนาเมืองพัทยาให้กลายเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสปีดไลฟ์ (S1+ S3 +S5 +S8+ O5+ O1) SO2 ปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์การจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียลิ่งจากการเป็นกีฬาเชิงแข่งขันสู่กิจกรรมนันทนาการเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเพื่อสุขภาพ (S2+S4+ O2) SO3 ขยายฐานการตลาดนักท่องเที่ยวโอเรียนเตียลิ่งจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของเมืองพัทยา และสร้างความเชื่อมโยงสู่ตลาดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (S7+ O4) SO4 สร้างการรับรู้และกำหนดตำแหน่งทางการตลาดของกีฬาโอเรียนเตียลิ่งในพื้นที่เมืองพัทยา ในฐานะจุดหมายปลายทางโอเรียนเตียลิ่งและศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เข้าถึงง่ายที่สุดสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยว (S1+ S3+O3+O6)	กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategies) WO1 พัฒนากีฬากีฬาโอเรียนเตียลิ่งรูปแบบใหม่ด้วยนวัตกรรมและเครือข่ายความร่วมมือที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เมืองพัทยา สู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยโอเรียนเตียลิ่ง (W2+ W5+ W7+ O3+ O4+ O7) WO2 พัฒนาโมเดลธุรกิจใหม่โดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นกลไกหลักในการส่งเสริมผลิตภัณฑ์เชิงประสบการณ์และการผจญภัยแบบดิจิทัล เพื่อสร้างรายได้จากกลุ่มเป้าหมายโดยตรง (W4+ W6+ O1+ O2+ O7) WO3 บริหารจัดการปฏิทินและพื้นที่ในการจัดกิจกรรมโอเรียนเตียลิ่ง โดยกระจายกิจกรรมไปยังพื้นที่รอง และจัดการแข่งขันในช่วงเวลาที่ไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยวหรือช่วงระยะเวลาที่ไม่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในเมืองพัทยานัก เพื่อสร้างมิติใหม่ของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (W1+ W3+ O2+ O5)

ปัจจัยภายนอก		จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
ปัจจัยภายใน		1. มีความได้เปรียบด้านขนาดขนส่ง 2. ความพร้อมและหลากหลายของที่พักแรม 3. ได้รับการยกย่องและมีภาพลักษณ์ที่โดดเด่นในฐานะ "เมืองกีฬา" ระดับนานาชาติ 4. ความพร้อมด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมความต้องการของนักท่องเที่ยวในหลายมิติ 5. มีความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์จากหลากหลายทางภูมิประเทศที่ครอบคลุมครบทั้งสามมิติ ได้แก่ บนบก ในน้ำ และบนฟ้า 6. ชุมชนท้องถิ่นมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเป็นเจ้าภาพจัดกิจกรรมกีฬาระดับนานาชาติ 7. มีความแข็งแกร่งด้านกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา 8. มีความพร้อมในระดับสูงทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานและการตลาดการท่องเที่ยว	1. ข้อจำกัดด้านกายภาพและความหนาแน่นของพื้นที่ในเขตเมือง 2. ข้อจำกัดด้านทรัพยากรพื้นฐานที่ธรรมชาติ 3. มีการจัดกิจกรรมและอีเวนต์ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี ทำให้เกิดแนวโน้มที่กิจกรรมจะจัดทับซ้อนกัน 4. ขาดงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมรูปแบบใหม่ในเมืองที่ยาวนานต่อเนื่อง 5. ขาดนโยบายที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมในการบูรณาการกิจกรรมกีฬาใหม่ ๆ เข้าไปในแผนงานหลักด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ 6. ขาดการประยุกต์ใช้กีฬาในเชิงนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนและส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่น 7. มีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและโครงสร้างเมืองอย่างรวดเร็ว
อุปสรรค (Treats) 1. กีฬาโอลิมปิกที่ยังมีต้นกำเนิดจากกิจกรรมการฝึกทหารในสวีเดน ทำให้สามารถพัฒนาเป็นกิจกรรมฝึกทักษะของนักเรียนนายร้อย และหน่วยฝึกภาคสนามของกองทัพ รวมทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวได้		SO5 พัฒนาคณะ "Tactical Adventure Orienteering Program" โดยให้ราษฎรทำกิจกรรมทางทหารสร้างจุดขายใหม่สู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (S5+S7+O1+O8)	
โอกาส (Opportunities) 1. กีฬาโอลิมปิกที่ยังมีต้นกำเนิดจากกิจกรรมการฝึกทหารในสวีเดน ทำให้มีความเข้าใจว่าจะต้องเล่นในพื้นที่ป่าธรรมชาติ ซึ่งส่งผลให้ชุมชนและเจ้าของพื้นที่มีความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบต่องานอดิเรกและสิ่งแวดล้อม 2. การขออนุญาตใช้พื้นที่ป่าหรืออุทยานแห่งชาติเพื่อจัดการแข่งขันกีฬาระดับสูงกลายเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน 3. การแข่งขันด้านกีฬาเชิงผจญภัยและท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กำลังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว 4. พฤติกรรมนักท่องเที่ยวในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ทั้งนี้ทั้งนี้ทั้งด้านเทคโนโลยี การเข้าถึงข้อมูลออนไลน์ และกระแสสังคมส่งผลให้แนวโน้มการท่องเที่ยวปรับเปลี่ยนได้เร็วขึ้น 5. สภาพอากาศในการจัดกิจกรรมผจญภัยในเมืองพัทยา 6. เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและชุมชนในเมืองพัทยายังขาดความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดและกติกาของกีฬาโอลิมปิกที่ยังมีต้นกำเนิดจากกิจกรรมการฝึกทหารในสวีเดน		กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategies) ST1 ใช้ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งในพื้นที่ เพื่อบูรณาการกีฬาโอลิมปิกที่ยังมีต้นกำเนิดจากเมืองพัทยา ในฐานะศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และผจญภัยที่ทันสมัย (S2+S4+S7+T3+T4) ST2 สื่อสารเชิงรุกเพื่อสร้างการยอมรับและความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสาธารณชนและบุคลากรภายในเมืองพัทยาเกี่ยวกับกีฬาโอลิมปิกที่ยังมีต้นกำเนิดจากเมืองพัทยาส่งเสริม (S3+S6+S7+T1+T6) ST3 กลยุทธ์สร้างความยืดหยุ่นในด้านการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่ยังมีต้นกำเนิดจากเมืองพัทยาส่งเสริม (S3+S6+S7+T1+T6) ST4 จัดตั้งกลไกขับเคลื่อนความร่วมมือที่มีเอกภาพ เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบหรือข้อบกพร่องเชิงระบบที่เกิดจากความไร้ประสิทธิภาพหรือการจัดการ	กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategies) WT1 วางรากฐานการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโอลิมปิกที่ยังมีต้นกำเนิดจากเมืองพัทยาส่งเสริมให้สอดคล้องกับด้านการบูรณาการเชิงนโยบายและการปฏิบัติงานสู่การเป็นต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง (W1+W2+W3+W5+T1+T2+T7) WT2 ปรับโครงสร้างพื้นฐานและฟื้นฟูขีดความสามารถในการจัดการแข่งขันโอลิมปิกที่ยังมีต้นกำเนิดจากเมืองพัทยาส่งเสริมให้สอดคล้องกับด้านการบูรณาการเชิงนโยบายและการปฏิบัติงานสู่การเป็นต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง (W5+W6+T1+T6+T7)

ปัจจัยภายนอก	ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
และเทคโนโลยีเฉพาะทาง รวมถึงการขาดแคลนบุคลากรเฉพาะทางที่มีความรู้ด้านการจัดการกีฬาโอเรียนเต็ริง 7.ขาดการบูรณาการและกลไกการประสานงานที่มีประสิทธิภาพระหว่างหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวและกีฬาที่มีศักยภาพ	8. มีความพร้อมในระดับสูงทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานและการตลาดการท่องเที่ยว ประสานงานกองกลไกภาครัฐ ผู้การเป็นองค์กรต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง (S7+ S6+ T6+ T7)	1. มีความได้เปรียบด้านขนาดขนส่ง 2. ความพร้อมและหลากหลายของที่พักแรม 3. ได้รับการยกย่องและมีภาพลักษณ์ที่โดดเด่นในฐานะ "เมืองกีฬา" ระดับนานาชาติ 4. ความพร้อมด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมความต้องการของนักท่องเที่ยวในหลายมิติ 5. มีความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์จากความหลากหลายทางภูมิประเทศที่ครอบคลุมครบทั้งสามมิติ ได้แก่ บนบก ในน้ำ และบนฟ้า 6. ชุมชนท้องถิ่นมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเป็นเจ้าภาพจัดกิจกรรมกีฬาระดับนานาชาติ 7. มีความแข็งแกร่งด้านกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา 8. มีความพร้อมในระดับสูงทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานและการตลาดการท่องเที่ยว	1. ข้อจำกัดด้านกายภาพและความหนาแน่นของพื้นที่ในเขตเมือง 2. ข้อจำกัดด้านทรัพยากรพื้นฐานที่ธรรมชาติ 3. มีการจัดกิจกรรมและอีเวนต์ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี ทำให้เกิดแนวโน้มที่กิจกรรมจะจัดทับซ้อนกัน 4. ขาดงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมรูปแบบใหม่ในเมืองที่ยาวนานอย่างต่อเนื่อง 5. ขาดนโยบายที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมในการบูรณาการกิจกรรมกีฬาใหม่ ๆ เข้าไปในแผนงานหลักด้านการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ 6. ขาดการประยุกต์ใช้กีฬาในเชิงนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนและส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่น 7. มีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและโครงสร้างเมืองอย่างรวดเร็ว

4.3.1 กลยุทธ์เชิงรุกในการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์ริงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategies) ถือเป็นกลุ่มกลยุทธ์ที่มีความสำคัญสูงสุดในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยา โดยมีหลักการสำคัญคือการใช้จุดแข็งเพื่อช่วงชิงโอกาส ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวทางโดยการตั้งศักยภาพความพร้อมที่เป็นต้นทุนเดิมของเมืองพัทยา ไม่ว่าจะเป็นความได้เปรียบเชิงทำเลที่ตั้ง ความครบวงจรของโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็ง มาบูรณาการร่วมกับปัจจัยบวกจากสภาพแวดล้อมภายนอก อาทิ กระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและผจญภัย และนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภาครัฐ

เป้าหมายหลักของกลุ่มกลยุทธ์นี้ คือการยกระดับกีฬาโอเรียนเทียร์ริงจากการเป็นเพียงกิจกรรมนันทนาการทางเลือก ให้กลายเป็นแม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และวางตำแหน่งให้เมืองพัทยากลายเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองชั้นนำของภูมิภาค โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติดังนี้

SO1 พัฒนาเมืองพัทยาให้กลายเป็นศูนย์กลางการแข่งขันโอเรียนเทียร์ริงสมัยใหม่ (Urban & Coastal Orienteering Hub)

เนื่องจากเมืองพัทยามีภาพลักษณ์ที่โดดเด่นและได้รับการยกย่องในฐานะเมืองกีฬา (S3) อีกทั้งยังมีโครงสร้างพื้นฐาน (S1, S8) ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวระยะใกล้ (O5) กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา (O1) และกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่มองหากิจกรรมใหม่ ๆ ดังนั้นเมืองพัทยาควรใช้จุดแข็งด้านความหลากหลายทางภูมิประเทศ (S5) โดยเฉพาะพื้นที่เมืองและชายหาด เพื่อสร้างภาพจำใหม่ให้เป็น "ศูนย์กลางโอเรียนเทียร์ริงสมัยใหม่" ที่เข้าถึงง่ายและแตกต่างแทนการจัดโอเรียนเทียร์ริงในพื้นที่ป่าธรรมชาติ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดกลยุทธ์ออกเป็น 3 แนวทาง ได้แก่

กลยุทธ์ย่อยที่ 1 สร้างแบรนด์กีฬาโอเรียนเทียร์ริงที่ยั่งยืน ผ่านการใช้ประโยชน์จากทิวทัศน์ของเมืองพัทยา เพื่อเป็นแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและเชิงผจญภัย และพัฒนาเมืองพัทยาสู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบวิถีเมือง

เป้าหมาย

สร้างความแตกต่างในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงจากคู่แข่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มักจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในป่าธรรมชาติ และยกระดับกีฬาโอเรียนเทียร์ริงให้

เป็นเครื่องมือส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เข้าถึงง่าย เพื่อดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ที่แสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ให้มาสัมผัสเมืองพัทยาในมุมมองที่แตกต่าง

ตัวชี้วัด

1. กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 รับรู้ภาพลักษณ์ของเมืองพัทยาในฐานะจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบวิถีเมือง
2. อัตราการเติบโตของการเข้าถึง (Reach) และการมีส่วนร่วม (Engagement) บนสื่อสังคมออนไลน์เกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในฐานะกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยาเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ต่อปี
3. มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันในซีรีส์ Pattaya Urban-O Series & Beach-O รวมกัน ไม่น้อยกว่า 5,000 คนต่อปี
4. ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของผู้สมัครแข่งขัน กลับมาเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงมากกว่า 1 ซีรีส์ต่อปี
5. มีสัดส่วนผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงที่เป็นกลุ่มครอบครัวและกลุ่มนักท่องเที่ยวไลฟ์สไตล์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของจำนวนผู้เข้าร่วมทั้งหมด
6. รายได้เฉลี่ยต่อคนของนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี
7. นักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงมีระยะเวลาพำนักในพื้นที่เมืองพัทยา เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3 วัน 2 คืน
8. ผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงมีความพึงพอใจต่อรูปแบบกิจกรรมและความคิดสร้างสรรค์ของเส้นทางการแข่งขัน ในระดับมากถึงมากที่สุด
9. ร้อยละ 100 ของสนามแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงได้รับการรับรองมาตรฐานจากสมาคมกีฬาโอเรียนเทียร์ริงแห่งประเทศไทย

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 กำหนดรูปแบบและสร้างความแตกต่างของการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงออกเป็นซีรีส์ โดยการแข่งขัน "Pattaya Urban-O Series" อย่างน้อย 3 รูปแบบต่อปีเพื่อแสดงศักยภาพของเมืองพัทยาในฐานะแหล่งท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่หลากหลาย อาทิ

- 1) ใช้พื้นที่ในเมืองและบริเวณถนนคนเดิน โดยเน้นความน่าสนใจของแสงสีและความซับซ้อนของตรอกซอกซอย ซึ่งเป็นการเปิดมุมมองใหม่ของการท่องเที่ยวแบบการสำรวจเมือง (City Exploration) ที่ให้นักท่องเที่ยวได้ผจญภัยค้นหา ของดีที่ซ่อนอยู่ในชุมชนเมือง (Hidden Gems)

2) ใช้พื้นที่บริเวณเขาพระตำหนักและบริเวณสวนสาธารณะที่อยู่ใกล้เคียง โดยเน้นการวิ่งขึ้นลงเนินเพื่อทดสอบความแข็งแรงทางกายภาพและทักษะการตัดสินใจในพื้นที่สูง-ต่ำ เพื่อตอบโจทย์นักท่องเที่ยวยุคสมัยใหม่ที่ชื่นชอบกิจกรรมท้าทายกลางแจ้งท่ามกลางธรรมชาติในเมือง

3) ใช้พื้นที่ตลาดน้ำ 4 ภาค หรือสถานที่ที่เชิงวัฒนธรรมอื่น ๆ โดยผสมผสานการค้นหาคำตอบ Checkpoint เข้ากับการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น โดยใช้หลักการเปลี่ยนการเรียนรู้วัฒนธรรมให้เป็นเกมการผจญภัย (Gamification of Heritage) เพื่อสร้างความสนุกสนานและดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

นอกจากนี้ กำหนดรูปแบบการแข่งขัน Koh Larn Beach-O โดยออกแบบให้เป็นงานประจำปี (Signature Event) ที่แตกต่างจากการจัดแข่งขันในพื้นที่เขตเมือง โดยเน้นการวิ่งบนพื้นทรายและความท้าทายจากภูมิประเทศชายฝั่ง โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดบริเวณชายหาดสำคัญของเกาะล้าน พร้อมทั้งผสมผสานกิจกรรมนันทนาการทางน้ำและการสำรวจเส้นทางธรรมชาติบนเกาะเพื่อมอบประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัยแบบครบวงจร

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 การกำหนดมาตรฐานและปฏิทินระดับนานาชาติ โดยกำหนดปฏิทินการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์วิ่งล่องหน้าและประกาศปฏิทินการแข่งขันซีรีส์ทั้งหมดล่วงหน้าอย่างน้อย 9 - 12 เดือน ซึ่งเอื้อต่อการวางแผนการเดินทางของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport-cation) ที่ต้องการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์วิ่งควบคู่กับการพักผ่อนและท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในคราวเดียวกัน และเลือกช่วงเวลาที่ไม่ทับซ้อนกับอีเวนต์ใหญ่อื่น ๆ ในภูมิภาค และหลีกเลี่ยงช่วงฤดูฝนที่รุนแรงสำหรับมาตรฐานแผนที่และกติกาการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์วิ่ง จะต้องกำหนดกติกาการแข่งขัน การวัดผล และการทำแผนที่ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลของสหพันธ์โอเรียนเทียร์วิ่งนานาชาติ (International Orienteering Federation) เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของนักกีฬามืออาชีพ และการรับรองมาตรฐานสากลยังช่วยสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญสูงสุดสำหรับนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยมือใหม่ ตลอดจนสร้างระบบสะสมคะแนนตลอดทั้งซีรีส์ (Urban-O Series Champion) เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬาเดินทางกลับมาเข้าร่วมการแข่งขันในเมืองพัทยาซ้ำ

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 สร้างแบรนด์และตำแหน่งทางการตลาด โดยการสร้างอัตลักษณ์ร่วม (Co-Branding) โดยใช้คำว่า "Pattaya, The Sports City: Thinking Race Destination" เป็นแกนหลักในการสื่อสาร พร้อมทั้งสื่อสารภาพลักษณ์การเป็นพื้นที่เชิงผจญภัยในเมือง (Urban Adventure Playground) ที่ปลอดภัย ผ่านการออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่เน้นภาพลักษณ์ความสนุกสนาน และความท้าทายทางด้านความคิด มากกว่าความยากลำบากทางกายภาพ เพื่อขยายฐาน

ตลาดสู่กลุ่มครอบครัวและนักท่องเที่ยวไลฟ์สไตล์ที่ต้องการกิจกรรมผจญภัยที่ไม่เสี่ยงอันตรายจนเกินไป และกระตุ้นให้เกิดการบอกต่อประสบการณ์การผจญภัยที่ประทับใจ

กลยุทธ์ย่อยที่ 2 เจาะตลาดกลุ่มเป้าหมายโดยใช้การตลาดดิจิทัลและความพร้อมด้านการตลาดในการประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ไปยังกลุ่มนักกีฬาและนักท่องเที่ยวตลาดระยะใกล้โดยนำเสนอจุดเด่นเรื่องความสะดวกในการเดินทาง และส่งเสริมภาพลักษณ์การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองที่สะดวกสบาย

เป้าหมาย

เข้าถึงกลุ่มนักกีฬาโอเรียนเทียร์และกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยรุ่นใหม่ผ่านช่องทางที่เหมาะสมกับพฤติกรรมผู้บริโภคและใช้เทคโนโลยีในการกระตุ้นการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเมืองพัทยา

ตัวชี้วัด

1. จำนวนการเข้าถึงสะสมของวิดีโอแคมเปญ "Quick Journey" และสื่อประชาสัมพันธ์ "Fly, Race & Stay: 90 Minutes to the Start Line" ผ่านทุกช่องทางออนไลน์ ไม่น้อยกว่า 500,000 การเข้าถึง ในช่วงก่อนเริ่มการแข่งขันโอเรียนเทียร์
2. จำนวนคลิปวิดีโอสั้นหรือโพสต์ที่เข้าร่วมแคมเปญออนไลน์ (Challenges) เช่น #UrbanExplorerChallenge บน TikTok หรือ Instagram ไม่น้อยกว่า 300 คลิป/โพสต์ ตลอดระยะเวลาแคมเปญ
3. ค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วม (Like, Share, Comment) ต่อโพสต์รีวิวของนักวิ่งในเมือง (City Runner) หรือบล็อกเกอร์ด้านการท่องเที่ยว สายการใช้ชีวิตแบบแอดทีฟ ที่เข้าร่วมแคมเปญออนไลน์ (Challenges) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ของยอดผู้ติดตาม
4. จำนวนการจองแพ็คเกจ "Fly & Adventure" หรือการใช้โค้ดส่วนลดสายการบินพันธมิตรเพื่อเดินทางมาร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ ไม่น้อยกว่า 500 สิทธิ์
5. ร้อยละของผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์เห็นด้วยว่า พัทยาเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เดินทางสะดวกและเข้าถึงง่าย ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85 จากผลสำรวจหลังการแข่งขัน
6. ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายมองว่ากีฬาโอเรียนเทียร์ในเมืองพัทยาคือกิจกรรมที่ทันสมัยและเหมาะกับคนรุ่นใหม่มากกว่าร้อยละ 80

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 กำหนดสโลแกนสำหรับดึงดูดนักกีฬาโอเรียนเทียร์ เพื่อแสดงถึงศักยภาพในการเข้าถึงสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ผ่านสโลแกน "Fly, Race & Stay:

90 Minutes to the Start Line" เพื่อเน้นย้ำความได้เปรียบของเมืองพัทยาที่สามารถเข้าถึงได้จาก สนามบินนานาชาติโดยใช้ระยะเวลาไม่นาน เมื่อเปรียบเทียบกับการจัดการแข่งขันในพื้นที่อื่น ๆ ของ ประเทศไทย พร้อมทั้งจัดทำวิดีโอสั้นในรูปแบบ Quick Journey ที่แสดงให้เห็นการเดินทางที่รวดเร็ว และราบรื่นจากสนามบินสู่จุดลงทะเบียนการแข่งขัน เพื่อลดความกังวลด้านโลจิสติกส์ของนักกีฬา โดยเนื้อหาในวิดีโอจะสอดแทรกภาพบรรยากาศการผจญภัยในเมืองพัทยาที่นักท่องเที่ยวจะได้พบเจอ ภายหลังจากการเดินทางมาถึงเมืองพัทยา เพื่อกระตุ้นความรู้สึกตื่นเต้นท้าทาย และเชิญชวนให้มา สัมผัสประสบการณ์การผจญภัยที่เข้าถึงง่ายที่สุดในประเทศไทย นอกจากนี้อาศัยการทำการตลาด ร่วมกับพันธมิตรสายการบิน โดยนำข้อเสนอพิเศษจากสายการบิน อาทิ ส่วนลด และสิทธิโหลด สัมภาระอุปกรณ์กีฬา เพื่อเปลี่ยนความสะดวกให้เป็นสิทธิประโยชน์ทางการเงิน พร้อมทั้งนำเสนอ แพคเกจ Fly & Adventure ที่ผนวกตัวโดยสารเครื่องบินเข้ากับบัตรเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยอื่น ๆ ใน เมืองพัทยา เพื่อดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการความคุ้มค่าด้านประสบการณ์ที่นอกเหนือจากการ แข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์เพียงอย่างเดียว

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 สร้างกิจกรรมหรือการแข่งขันออนไลน์ (Challenge) ผ่าน TikTok หรือ Instagram เพื่อเชิญชวนหรือโน้มน้าวคนรุ่นใหม่หรือนักกีฬาหรือนักท่องเที่ยวมาร่วมทำ คลิปสั้นขณะฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ เพื่อสร้างการตลาดแบบไวรัล (Viral Marketing) โดยกำหนดแนวคิดของกิจกรรมให้สอดคล้องกับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย อาทิ "Urban Explorer Challenge" ที่สร้างความท้าทายให้ผู้เข้าร่วมนำเสนอคลิปค้นหาจุด Checkpoint ที่ซ่อนอยู่ในแหล่ง ท่องเที่ยว Unseen ของเมืองพัทยา ตลอดจนสนับสนุนให้นักวิ่งในเมือง (City Run) หรือบลิ๊กเกอร์ ด้านการท่องเที่ยว สายการใช้ชีวิตแบบแอคทีฟ (Active Lifestyle) ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมา รีวีวสนามการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาโดยเน้นภาพลักษณ์ที่ "ทันสมัย" และ "เข้าถึง ง่าย" ควบคู่ไปกับการนำเสนอคอนเทนต์ในรูปแบบการผจญภัยขนาดเล็ก (Micro-Adventure) ที่ทำ ได้ง่ายในวันหยุด เพื่อเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีเวลาน้อยแต่มองหากิจกรรมที่ตื่นเต้นและแปลกใหม่

กลยุทธ์ย่อยที่ 3 เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยโมเดล “Sport-cation Ecosystem” และ “Adventure-Hub” ซึ่งเป็นการจัดทำแพ็คเกจการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ในรูปแบบวิ่ง- เทียว-พัก ผสานการผจญภัย

เป้าหมาย

เพิ่มระยะเวลาพำนักร และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนของนักกีฬา โดยเปลี่ยนจากการขาย กิจกรรม เป็นการขายประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากการเชื่อมโยง

กิจกรรมกีฬาเข้ากับกิจกรรมผจญภัยอื่นๆ ในพื้นที่ เพื่อดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงและขึ้น
ขอบความท้าทาย

ตัวชี้วัด

1. มูลค่าการใช้จ่ายรวมของนักกีฬาโอเรียนเทียร์และผู้ติดตามเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป
2. นักกีฬาโอเรียนเทียร์และผู้ติดตามมีระยะเวลาพำนักในพื้นที่เมืองพัทยาเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3 วัน
3. ร้อยละของผู้สมัครแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ที่ตัดสินใจซื้อแพ็คเกจ Sport-cation (แพ็คเกจพื้นฐาน, แพ็คเกจสำหรับครอบครัวและผู้ติดตาม, แพ็คเกจนักกีฬาระดับพรีเมียม) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 ของจำนวนผู้สมัครแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ทั้งหมดต่อสนาม
4. สัดส่วนยอดขายของแพ็คเกจ Sport-cation ระดับ 2 (แพ็คเกจสำหรับครอบครัวและผู้ติดตาม) และระดับ 3 (แพ็คเกจนักกีฬาระดับพรีเมียม) รวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของยอดขายแพ็คเกจทั้งหมด
5. จำนวนโรงแรม แหล่งท่องเที่ยว และผู้ประกอบการกิจกรรมผจญภัยที่ลงนามในบันทึกความร่วมมือ (MOU) ไม่น้อยกว่า 50 ราย ในปีแรก และเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง
6. ร้อยละของการนำคู่มือส่วนลดหรือบัตรเข้าชมฟรี (Privilege Cards/Bib Numbers) ไปใช้บริการจริง ณ สถานที่ประกอบการพันธมิตร ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30
7. คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักกีฬาโอเรียนเทียร์และผู้ติดตามที่มีต่อราคาและสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากแพ็คเกจอยู่ในระดับมาก

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 จัดทำบันทึกความร่วมมือ (MOU) ในการส่งเสริมและพัฒนา กีฬาโอเรียนเทียร์ในเมืองพัทยาอย่างเป็นทางการ โดยเมืองพัทยาเป็นเจ้าภาพในการจัดทำบันทึก
ความร่วมมือระหว่างผู้จัดงานกีฬา โรงแรม แหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบการกิจกรรมผจญภัยทางบก
และทางน้ำ และบริการด้านการท่องเที่ยวอื่น ๆ อาทิ กำหนดบทบาทความรับผิดชอบและกลไกการ
สนับสนุนการส่งเสริมการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์ในพื้นที่เมืองพัทยาอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม อาทิ
มาตรฐานการบริการสำหรับโรงแรมพันธมิตร เช่น การมอบส่วนลดค่าห้องพัก 10% สำหรับนักกีฬาที่
เข้าร่วมการแข่งขันโอเรียนเทียร์ การบริการอาหารเข้าก่อนเวลาแข่งขัน และการให้สิทธิขยายเวลา
เช็คเอาท์ (Late Check-out) ในวันแข่งขัน เพื่ออำนวยความสะดวกสูงสุดแก่นักกีฬา สำหรับแหล่ง
ท่องเที่ยวและกิจกรรมผจญภัย เช่น การมอบบัตรเข้าแหล่งท่องเที่ยวฟรี จำนวน 1 ใบสำหรับผู้เข้าร่วม
กีฬาโอเรียนเทียร์ เพื่อกระตุ้นให้ภาคธุรกิจมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียน

เที่ยงอย่างจริงจัง ตลอดจนมอบส่วนลดพิเศษให้แก่ที่เข้าร่วมกีฬาโอเรียนเตียร์ โดยให้หมายเลขการสมัครเป็นส่วนลดสำหรับร้านอาหาร สปา และการทำกิจกรรมผจญภัย เช่น เจ็ตสกี วินด์เซิร์ฟ หรือโกคาร์ท ในช่วงสัปดาห์การแข่งขัน

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 สร้างแพ็คเกจที่มีความยืดหยุ่นเพื่อรองรับความต้องการและงบประมาณที่แตกต่างกันของนักกีฬาและผู้ติดตาม โดยผู้จัดงานร่วมมือกับพันธมิตรต่าง ๆ ด้านการท่องเที่ยวออกแบบแพ็คเกจสำหรับการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ ออกเป็น 3 ระดับ เพื่อเสนอขายให้แก่ักกีฬาผ่านช่องทางต่าง ๆ

ระดับที่ 1 : แพ็คเกจพื้นฐาน สำหรับผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์แบบประหยัด ซึ่งประกอบด้วย ค่าสมัครเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ ค่าที่พักแรม และคูปองส่วนลดอาหาร พร้อมแผนที่แนะนำเส้นทางท่องเที่ยวเชิงผจญภัยด้วยตนเองในเขตเมืองพัทยา

ระดับที่ 2 : แพ็คเกจสำหรับครอบครัวและผู้ติดตาม ประกอบด้วย ค่าสมัครเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ ค่าที่พักแรม บัตรเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของเมืองพัทยา และค่ากิจกรรมนันทนาการสำหรับผู้ติดตาม อาทิ แพ็คเกจกิจกรรมผจญภัยแบบเบา ๆ (Soft Adventure) สำหรับครอบครัว เช่น การพายเรือคายัคชมธรรมชาติ หรือการทำกิจกรรมซิปไลน์ (Zip line) สำหรับเด็ก เพื่อสร้างประสบการณ์ร่วมในการผจญภัย

ระดับที่ 3 : แพ็คเกจนักกีฬาระดับพรีเมียม ประกอบด้วย ค่าสมัครเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ ค่าที่พักแรม รถรับส่ง ค่าบริการสปา/นวดผ่อนคลายกล้ามเนื้อ ค่าอาหารเพื่อสุขภาพ และสิทธิพิเศษในการเลือกทำกิจกรรมผจญภัยระดับหรู (Exclusive Adventure) เช่น การเช่าเหมาลำเรือยอร์ชเพื่อไปทำกิจกรรม Beach Orienteering ส่วนตัว หรือกิจกรรมสกายไดฟ์วิ่ง (Skydiving)

นอกจากนี้ควรมีการออกแบบรายการท่องเที่ยวสำหรับผู้ติดตามที่ไม่เข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อให้แพ็คเกจที่เสนอขายมีความน่าสนใจตอบสนองความต้องการได้ทั้งนักกีฬาและผู้ติดตาม โดยนำเสนอกิจกรรมการผจญภัยเสริม (Side-Adventure) ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้ติดตามได้สัมผัสความตื่นเต้นและเสน่ห์ของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

SO2 ปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์การจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์จากการเป็นกีฬาเชิงแข่งขันสู่กิจกรรมนันทนาการเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเพื่อสุขภาพ

กลยุทธ์นี้มุ่งเน้นการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์ โดยบูรณาการกับแนวโน้มการใส่ใจสุขภาพ (O2) ซึ่งเป็นกระแสนิยมในปัจจุบัน ผ่านการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ของกีฬาโอเรียนเตียร์

จากการเป็นกีฬาเชิงแข่งขันสู่กิจกรรมนันทนาการเชิงสุขภาพ (Health-Oriented Recreation) และ กิจกรรมการผจญภัยเพื่อบำบัดฟื้นฟู (Adventure Therapy) ที่สร้างสรรค์ความเพลิดเพลินและมีความท้าทาย โดยเน้นการสัมผัสกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัวในรูปแบบการผจญภัยที่ไม่เน้นความเสี่ยง ทั้งนี้เมืองพัทยายังมีศักยภาพที่โดดเด่นด้านสิ่งอำนวยความสะดวกด้านนันทนาการและการพักผ่อน (S2, S4) ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในรูปแบบนันทนาการเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบผ่อนคลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ 1 สร้างความแตกต่างของการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริง ที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยระดับเริ่มต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ศักยภาพของที่พักแรมและแหล่งนันทนาการ

เป้าหมาย

พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์โดยผสมผสานกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงแบบผ่อนคลายเข้ากับบริการสุขภาพและองค์ประกอบของการผจญภัยเชิงนิเวศ

ตัวชี้วัด

1. จำนวนยอดการจองแพ็คเกจ Gentle-O และแพ็คเกจ 3D2N Body Restart & Spirit Awakening ไม่น้อยกว่า 500 แพ็คเกจ ในปีแรก และมีอัตราการเติบโตต่อเนืองร้อยละ 15 ต่อปี
2. มีหน่วยงานภาคเอกชนหรือองค์กรระหว่างประเทศเลือกใช้แพ็คเกจสำหรับการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสามัคคี (Team Building) ในรูปแบบการเรียนรู้ผ่านการผจญภัย (Adventure-Based Learning) ไม่น้อยกว่า 10 องค์กรต่อปี
3. มีสัดส่วนผู้เข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงที่เป็นกลุ่มผู้หญิง (Female Travelers) กลุ่มผู้สูงอายุ (Active Seniors) หรือกลุ่มครอบครัว เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 40 ของฐานลูกค้าทั้งหมด
4. มีนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการตรวจสุขภาพจากโรงพยาบาลพันธมิตร ตัดสินใจซื้อแพ็คเกจกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงเพิ่มเติม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
5. ระดับคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงที่มีต่อการฟื้นฟูร่างกายและจิตใจหลังจบกิจกรรม อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด
6. กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวร้อยละ 85 มองว่ากิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงรูปแบบใหม่นี้ มีความทันสมัย ผ่อนคลาย และเหมาะสำหรับการพักผ่อนเชิงสุขภาพ

7. มีโรงแรม ร้านอาหาร และศูนย์สุขภาพในพื้นที่พัทยา เข้าร่วมโครงการและผ่านการรับรองมาตรฐานการบริการสำหรับนักกีฬา (Wellness & Safety Certified) ไม่น้อยกว่า 15 แห่งภายในปีแรก

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 ออกแบบกิจกรรม "Gentle-O" โดยกำหนดรูปแบบการแข่งขัน กีฬาโอเรียนเทียร์ที่เน้นการเคลื่อนไหวร่างกาย และการใช้ความคิด ไม่มุ่งเน้นการใช้ความเร็ว อาทิ เส้นทางในบริเวณสวนพฤกษศาสตร์ หรือการวิ่งหา Checkpoint บนชายหาดในระยะทางสั้น ๆ ไม่เกิน 3 กิโลเมตร และจำกัดเวลา โดยจัดกิจกรรมในรูปแบบมอร์นิ่ง โฟลว์ (Morning Flow) ในช่วงระยะเวลา 06:00 - 08:00 น. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้สัมผัสบรรยากาศที่สงบและเป็นส่วนตัว พร้อมสอดแทรกกิจกรรมการเดินป่าในเมืองหรือการสำรวจธรรมชาติบำบัด (Nature Therapy Exploration) เพื่อให้ผู้เข้าร่วมรู้สึกถึงการได้ผจญภัยเล็กๆ ท่ามกลางธรรมชาติที่ซ่อนอยู่ในเมือง ทั้งนี้ผู้จัดการแข่งขันจะต้องบูรณาการร่วมกับที่พักแรม เพื่อให้มีบริการที่สอดคล้องกับสุขภาพ อาทิ เมนูอาหารเช้าที่เน้นสุขภาพ รวมไปถึงกำหนดมาตรฐานโปรแกรมผ่อนคลาย อาทิ โยคะยามเย็น (Sunset Yoga) หรือ การฝึกสมาธิ (Meditation) ริมหาด/สระว่ายน้ำ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมสามารถฟื้นฟูร่างกายหลังเข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเทียร์

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 ออกแบบโปรแกรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนร่วมกันร่างโปรแกรมมาตรฐาน 3 วัน 2 คืน ภายใต้แนวคิด รีสตาร์ทร่างกาย และปลุกจิตวิญญาณแห่งการผจญภัย (3D2N Body Restart & Spirit Awakening) อาทิ

วันที่ 1 ลงทะเบียนเข้าพักแรม พร้อมเรียนรู้การอ่านแผนที่โอเรียนเทียร์เบื้องต้น และการเตรียมตัวสำหรับการเดินสำรวจพื้นที่ธรรมชาติ และรับประทานอาหารค่ำเพื่อสุขภาพภายในที่พักแรม

วันที่ 2 ช่วงเช้ามุ่งเน้นกิจกรรม Morning Mindfulness O-Run โดยการวิ่งหาจุดตรวจสอบเส้นทาง (Route Check : RC) แบบไม่จับเวลา เน้นชมวิวนามธรรมชาติบริเวณริมชายหาด หรือเขาพระตำหนักในลักษณะของการผจญภัยชมทิวทัศน์ (Scenic Adventure) เพื่อค้นหาจุดชมวิวลับสำหรับช่วงบ่ายกำหนดให้นักกีฬา/นักท่องเที่ยวเข้าร่วมโปรแกรมสปาบำบัดกล้ามเนื้อ และช่วงเย็นเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมโยคะยามเย็น (Sunset Yoga)

วันที่ 3 กิจกรรมเก็บแต้มแลกของรางวัลก่อนลงทะเบียนออกจากที่พักแรม

สำหรับที่พักแรมที่ไม่มีบริการสปาสามารถร่วมมือกับร้านสปาที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในเมืองพัทยา เพื่อสร้างแพ็คเกจสำหรับกีฬาโอเรียนเทียร์ร่วมกัน โดยแพ็คเกจดังกล่าวในช่วงต้นจะต้องผ่านการตรวจสอบมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัย เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เข้าร่วม

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 เจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้เน้นการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริง โดยใช้ภาพลักษณ์ของความสงบและสุขภาพผ่านแนวคิดการพักผ่อนเพื่อเติมพลัง (Recharge & Rebalance) เป็นจุดเน้นสำคัญในการสื่อสารแทนภาพลักษณ์การแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงแบบเต็มรูปแบบ โดยนำเสนอแพ็คเกจดังกล่าวให้แก่บริษัทในต่างประเทศ สำหรับการทำกิจกรรมเสริมสร้างความสามัคคี (Team Building) ในรูปแบบการเรียนรู้ผ่านการผจญภัย (Adventure-Based Learning) ที่ช่วยละลายพฤติกรรมและสร้างความสัมพันธ์ในทีมผ่านด่านทดสอบต่าง ๆ รวมไปถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้หญิง หรือคู่รัก โดยประชาสัมพันธ์ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ที่มุ่งเน้นการนำเสนอความหรูหราและความผ่อนคลาย ผสมผสานกับไลฟ์สไตล์การผจญภัยที่ทันสมัย (Chic Adventure) นอกจากนี้บูรณาการการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงร่วมกับการท่องเที่ยวทางการแพทย์ โดยร่วมกับโรงพยาบาลเอกชนในพื้นที่เพื่อนำเสนอโปรแกรมการตรวจสุขภาพพื้นฐาน (Wellness Check-up) และให้แพ็คเกจเข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงเป็นทางเลือกเสริมเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์

กลยุทธ์ย่อยที่ 2 เจาะกลุ่มตลาดสุขภาพ โดยมุ่งเน้นการสร้างความแตกต่างในการสื่อสาร ผ่านการเปลี่ยนภาพลักษณ์ของกีฬาโอเรียนเทียร์ริงจากการแข่งขันสู่กิจกรรมเชิงสุขภาพ ไลฟ์สไตล์ และการผจญภัยที่เข้าถึงได้ เพื่อตอบโจทย์ความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่ใส่ใจสุขภาพ

เป้าหมาย

สร้างการรับรู้แก่สาธารณชนว่ากีฬาโอเรียนเทียร์ริงคือกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต และเป็นการเปิดประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในรูปแบบใหม่ที่ปลอดภัยและสนุกสนาน

ตัวชี้วัด

1. จำนวนการเข้าถึงสะสม (Impressions) ของสื่อประชาสัมพันธ์ วิดีโอ และบทความที่นำเสนอคุณค่าของโอเรียนเทียร์ริงในมิติด้านสุขภาพจิต การใช้ความคิด และกิจกรรมที่มีแรงกระแทกต่ำ (Low-Impact) ไม่น้อยกว่า 500,000 การเข้าถึง ตลอดระยะเวลาแคมเปญ
2. ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างรับรู้และเห็นด้วยว่าโอเรียนเทียร์ริงคือกิจกรรมที่ปลอดภัย และช่วยบำบัดความเครียด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
3. อัตราการมีส่วนร่วม (Engagement Rate) ต่อเนื้อหาที่ให้ความรู้โดยบุคลากรทางการแพทย์หรือนักกายภาพบำบัด ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3

4. มีสถานประกอบการประเภท ร้านอาหารสุขภาพ, สปา, ศูนย์การแพทย์, และฟิตเนส ในเมืองพัทยา เข้าร่วมเป็นพันธมิตรมอบสิทธิประโยชน์ให้นักกีฬาโอเรียนเตียร์ริง ไม่น้อยกว่า 20 แห่ง ภายในปีแรก

5. ร้อยละของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเตียร์ริงนำสัญลักษณ์การแข่งขัน (Bib) ไปใช้แลก รับส่วนลดหรือบริการจากร้านค้าพันธมิตร ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ของผู้เข้าร่วมทั้งหมด

6. จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเตียร์ริงมีอายุ 50 ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 จากการแข่งขันก่อนหน้านี้

7. มีสัดส่วนผู้เข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเตียร์ริงระบุวัตถุประสงค์การร่วมการแข่งขันเพื่อ สุขภาพและการผ่อนคลาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ของจำนวนผู้เข้าร่วมทั้งหมด

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 จัดทำวิดีโอ/บทความที่เน้นย้ำถึงประโยชน์ของกีฬาโอเรียนเตียร์ริง ด้านการใช้ความคิด การตัดสินใจ และการลดความเครียด ซึ่งสอดคล้องกับกระแสสุขภาพแบบ องค์กรวม ทั้งนี้ใช้ผู้มีอิทธิพลทางด้านความคิด (Influencer) ด้านสุขภาพและการท่องเที่ยวในการ นำเสนอประสบการณ์การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ริงที่ไม่ต้องใช้ความเร็ว แต่เน้นความสนุก และความตื่นเต้นในการผจญภัย เสมือนการเล่นเกมน่าตื่นเต้นในพื้นที่จริง ทั้งนี้ร่วมมือกับนักวิชาการ หรือนักกายภาพบำบัดในการนำเสนอข้อมูลและสร้างการรับรู้เกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ริงว่าเป็น กิจกรรมที่มีแรงกระแทกต่ำ (Low-Impact Activity) เหมาะกับทุกวัยและกลุ่มผู้สูงอายุที่ต้องการ สัมผัสประสบการณ์ของการผจญภัยโดยไม่เสี่ยงต่อการบาดเจ็บ

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 ร่วมมือกับร้านอาหารสุขภาพ สปา ศูนย์การแพทย์ ศูนย์ออก กำลังกาย และผู้ให้บริการอุปกรณ์และกิจกรรมกลางแจ้งในเมืองพัทยา เพื่อมอบส่วนลดหรือโปรแกรม เสริมให้แก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ริง เพื่อส่งเสริมประสบการณ์เชิงสุขภาพและการ ท่องเที่ยวเชิงผจญภัยได้อย่างสมบูรณ์แบบ

SO3 ขยายฐานการตลาดนักกีฬาโอเรียนเตียร์ริงจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ของเมืองพัทยา และสร้างความเชื่อมโยงสู่ตลาดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

กลยุทธ์นี้มุ่งเน้นการพัฒนาตลาดใหม่ (New Market Development) ซึ่งไม่ได้มุ่งเน้น การท่องเที่ยวโดยตรง แต่กำหนดให้กีฬาโอเรียนเตียร์ริงเป็นกิจกรรมสนับสนุน (Ancillary Activity) ที่ มุ่งเสริมศักยภาพให้กับตลาดเดิมที่เมืองพัทยามีความแข็งแกร่งอยู่แล้ว อาทิ อุตสาหกรรมการจัด ประชุมสัมมนา ท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า (MICE) และตลาดการศึกษา โดยใช้

ประโยชน์จากเครือข่ายความร่วมมือในพื้นที่ (S7) และแนวโน้มของกีฬาโอเรียนเทียร์ริงที่ได้รับความนิยมที่เพิ่มขึ้นจากสถาบันอุดมศึกษา (O4)

กลยุทธ์ย่อยที่ 1 บูรณาการกีฬาโอเรียนเทียร์ริงเข้ากับโปรแกรมกิจกรรมเสริมสร้างความสามัคคี (Team Building) สำหรับตลาดการจัดประชุมสัมมนา ท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า (MICE) ในเมืองพัทยา โดยใช้จุดแข็งด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์ริงสู่การเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงและสร้างประสบการณ์เชิงการผจญภัยที่เป็นที่ต้องการขององค์กร

เป้าหมาย

พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานการจัดประชุมสัมมนา ท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า (MICE) และมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โดยใช้ที่พักแรม และพื้นที่สาธารณะของเมืองพัทยาเป็นพื้นที่หลักในการจัดกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริง

ตัวชี้วัด

1. มีหน่วยงานภาคเอกชนหรือกลุ่ม MICE เลือกซื้อแพ็คเกจกิจกรรม Corporate Orienteering Challenge & Adventure ไม่น้อยกว่า 20 องค์กรในปีแรก และมีอัตราการเติบโตร้อยละ 20 ต่อปี
2. กิจกรรม Corporate Orienteering Challenge & Adventure ได้รับการบรรจุลงในแคตตาล็อกแนะนำสินค้าของบริษัทจัดการท่องเที่ยวหรือบริษัทรับจัดอีเวนต์ชั้นนำ ไม่น้อยกว่า 10 บริษัท
3. ร้อยละของผู้ประกอบการหรือฝ่ายทรัพยากรบุคคลตัดสินใจซื้อแพ็คเกจกิจกรรม Corporate Orienteering Challenge & Adventure หลังจากได้ทดลองกิจกรรม (Trial Run) หรือดูสถานที่จริง (Site Inspection) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40
4. คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้บริหารหรือฝ่ายทรัพยากรบุคคลที่มีต่อกระบวนการถอดบทเรียน (Debriefing) และผลลัพธ์การพัฒนาทีมจากกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริง อยู่ในระดับมากที่สุด
5. ร้อยละของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงประเมินตนเองว่าได้รับทักษะทางสังคม (Soft Skills) หรือมุมมองใหม่ในการทำงานหลังจบกิจกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 สร้างโปรแกรมกิจกรรมกีฬาโอเรียนเทียร์ริงที่ไม่เน้นความเร็วในการแข่งขัน แต่เน้นทักษะทางสังคมและอารมณ์ (Soft Skill) และการเรียนรู้ผ่านการผจญภัย (Adventure-Based Learning) โดยทุกโปรแกรมจะมีช่วงกระบวนการถอดบทเรียน (Professional

Debriefing) ที่ดำเนินการโดยวิทยากรกระบวนการ (Facilitator) มืออาชีพ เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์จากการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงและความท้าทายจากการผจญภัยเข้ากับสถานการณ์จริงในการทำงาน ซึ่งกำหนดรูปแบบโปรแกรมออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 กิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงระดับพื้นฐาน (Introductory-O) จัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงภายในบริเวณที่พักแรม หรือศูนย์ประชุม เน้นการใช้แผนที่แบบง่าย (Indoor Map) เพื่อฝึกการสื่อสารเบื้องต้น และการวางแผนกลุ่ม (Group Planning) เหมาะสำหรับใช้เป็นกิจกรรมกลุ่มย่อย (Breakout) สั้น ๆ และเป็นการเตรียมความพร้อมสู่กิจกรรมผจญภัยภายนอกที่พักแรม

ระดับที่ 2 กิจกรรมระดับท้าทาย (Challenge-O) ใช้พื้นที่สวนสาธารณะขนาดใหญ่ หรือที่พักแรมที่มีบริเวณกว้างขวาง เน้นการใช้ทักษะด้านการตัดสินใจภายใต้แรงกดดันและการบริหารเวลา ควบคู่กับการฝ่าด่านอุปสรรคเพื่อสร้างบรรยากาศของการผจญภัยที่ตื่นเต้น

ระดับที่ 3 กิจกรรมระดับผู้นำ (Leadership-O) ออกแบบแผนที่หรือเส้นทางที่ใช้ในการแข่งขันต้องมีการกระจายภารกิจ (Delegation) และการจัดการทรัพยากร (Resource Management) ในสถานการณ์จำลองที่ท้าทายเหมือนการเดินป่า (Mock Expedition) ซึ่งเหมาะสำหรับผู้บริหารระดับกลางถึงสูง

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 เข้าถึงกลุ่มตลาดการจัดประชุมสัมมนา ท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า (MICE) โดยการจัดทำโบรชัวร์และวิดีโอแนะนำโปรแกรม Corporate Orienteering Challenge & Adventure ที่เน้นการนำเสนอประโยชน์ด้านการพัฒนาบุคลากรและทักษะสำคัญที่องค์กร ต้องการ พร้อมชูภาพลักษณ์ความปลอดภัยและความสนุกสนานของการผจญภัยในเมือง โดยใช้ภาพที่พักแรมและพื้นที่จัดการแข่งขันที่ได้มาตรฐานเป็นจุดขาย อีกทั้งสนับสนุนให้บรรจุโปรแกรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมพัฒนาบุคลากรที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ (Signature Team Building Activity) ของบริษัทฯ ใน แคตตาล็อกของบริษัทจัดการท่องเที่ยวและงานอีเวนต์ทั้งในและต่างประเทศ อย่างไรก็ตามเพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่กลุ่มลูกค้าจัดประชุมสัมมนา ท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า (MICE) ซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มลูกค้าหลักของเมืองพัทยาจะต้องมีการจัดการดูสถานที่จริง (Site Inspection) และการทดลองกิจกรรม (Trial Run) ให้กับผู้จัดการฝ่ายบุคคลและผู้ประกอบการด้านการจัดประชุมสัมมนา ท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า เพื่อให้ได้สัมผัสคุณภาพของสถานที่และรูปแบบกิจกรรมด้วยตนเองก่อนตัดสินใจซื้อ

กลยุทธ์ย่อยที่ 2 พัฒนาแคมป์นักศึกษา "Pattaya O-Camp" ผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงการศึกษาและการผจญภัย เพื่อสร้างนักผจญภัยรุ่นใหม่ (Next Generation Adventurers)

เป้าหมาย

พัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในรูปแบบ "O-Camp" ให้เป็นมากกว่าแค่การวิ่ง แต่เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม การใช้ความคิดเชิงวิเคราะห์ และการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ผ่านกระบวนการผจญภัยศึกษา (Adventure Education)

ตัวชี้วัด

1. มีสถาบันการศึกษาลงนามความร่วมมือเพื่อส่งนักเรียน/นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมค่าย Pattaya O-Camp ไม่น้อยกว่า 10 แห่ง ภายในปีแรก
2. มีสถาบันการศึกษาที่รับรองให้การเข้าร่วมค่าย Pattaya O-Camp สามารถนับเป็นชั่วโมงกิจกรรมนันทนาการ หรือเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาเลือกเสรีได้ จำนวน 3 สถาบันนำร่อง
3. ร้อยละของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเตียร์ประเมินตนเองว่ามีทักษะดีขึ้นในด้านการทำงานเป็นทีม (Teamwork) และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า (Problem Solving) หลังจบกิจกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85
4. มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่าย Pattaya O-Camp ระดับเริ่มต้น (Beginner) กลับมาสมัครเข้าร่วมค่ายในระดับที่สูงขึ้น (Intermediate) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20
5. ยอดเข้าชมรวม (Total Views) ของวิดีโอคอนเทนต์บน TikTok และ Instagram ผ่านแฮชแท็กแคมเปญ (เช่น #PattayaOCamp) ไม่ต่ำกว่า 300,000 วิวต่อคลิป
6. สามารถคัดเลือกและแต่งตั้งตัวแทนนักเรียน/นักศึกษาเพื่อทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้ จำนวน 20 คน ครอบคลุมสถาบันเป้าหมาย
7. ระดับความพึงพอใจเฉลี่ยของผู้เข้าร่วมค่าย Pattaya O-Camp ที่มีต่อความสนุกสนาน และ โอกาสในการสร้างเครือข่ายเพื่อนใหม่อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 การสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา โดยทำข้อตกลงความร่วมมืออย่างเป็นทางการกับมหาวิทยาลัยและโรงเรียนขนาดใหญ่ทั่วประเทศ โดยเฉพาะคณะที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการกีฬาและนันทนาการ และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในการส่งเสริมให้นักเรียนและนักศึกษามีส่วนเข้าร่วมในกิจกรรมโอเรียนเตียร์มากยิ่งขึ้น ผ่านการออกแบบค่าย Pattaya O-Camp ให้มีความสนุกสนาน ท้าทาย และสอดคล้องกับแนวโน้มกิจกรรมการแข่งขันโอเรียนเตียร์ในสถาบันการศึกษา โดยการพัฒนาหลักสูตรตามระดับทักษะ ดังนี้

ระดับเริ่มต้น (Beginner) เน้นการใช้แผนที่และเข็มทิศพื้นฐาน โดยจัดในพื้นที่สวนสาธารณะที่เข้าถึงง่าย เพื่อนักเรียนและนักศึกษาทำความเข้าใจกับอุปกรณ์ในการแข่งขัน และฝึกทักษะการเอาตัวรอดเบื้องต้น

ระดับกลาง (Intermediate) เพิ่มความซับซ้อนของเส้นทางหรือแผนที่โดยใช้เทคโนโลยี GPS/QR Code ในการบันทึกเวลา (Gamification) เน้นการแข่งขันที่ต้องมีการตัดสินใจร่วมกันในเส้นทางที่จำลองสถานการณ์การผจญภัยในป่าขนาดย่อม

นอกจากนี้ จัดการแข่งขันโอเรียนเทียร์แบบทีม หรือที่เรียกว่า Team Challenge โดยออกแบบภารกิจที่ต้องใช้ผู้แข่งขันมากกว่า 1 คนภายในทีมเดียวกัน อาทิ คนที่ 1 อ่านแผนที่หรือเส้นทาง และคนที่ 2 วิ่งหาจุดเช็คพอยท์ เพื่อมุ่งเน้นเสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นทีมซึ่งเป็นทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 รวมไปถึงใช้แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ในการบันทึกคะแนนและจัดอันดับกลุ่มแบบเรียลไทม์ เพื่อสร้างความตื่นเต้นและกระตุ้นการแข่งขันอย่างเป็นมิตร นอกจากนี้ ภายหลังจากการเข้าค่าย O - Camp แล้ว ให้จัดทำประกาศนียบัตรการเข้าร่วมอย่างเป็นทางการ และบูรณาการร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อพิจารณาให้กิจกรรมดังกล่าวสามารถนำไปใช้เป็นชั่วโมงกิจกรรมหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาเลือกด้านนันทนาการได้

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 การสื่อสารทางการตลาดเพื่อดึงดูดเยาวชนให้มีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์เพิ่มมากขึ้น ผ่านการสื่อสารในช่องทางออนไลน์ด้วยการประชาสัมพันธ์ผ่าน TikTok และ Instagram โดยสร้างคอนเทนต์ที่เน้นความตลกขบขัน ความท้าทายในรูปแบบการผจญภัยของวัยรุ่น (Teen Adventure Vibes) และบรรยากาศการเข้าสังคม (Socializing) มากกว่าการแข่งขันอย่างจริงจัง เน้นการสื่อสารว่า O-Camp เป็นการเรียนรู้เชิงผจญภัย (Adventure-Learning) ที่ช่วยเพิ่มโอกาสในการรู้จักเพื่อนใหม่ และพัฒนาทักษะที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ตลอดจนการคัดเลือกนักศึกษาที่เป็นผู้นำกิจกรรมในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ให้เป็นตัวแทนในการประชาสัมพันธ์ค่าย Pattaya O-Camp โดยให้คำตอบแทนเป็นสิทธิพิเศษหรือส่วนลดในการเข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเทียร์

กลยุทธ์ย่อยที่ 3 บูรณาการร่วมกับสถาบันการศึกษา พัฒนาหลักสูตรอบรมระยะสั้นสำหรับผู้นำกิจกรรมโอเรียนเทียร์และผู้นำกิจกรรมผจญภัย เพื่อเตรียมความพร้อมบุคลากรในการรองรับตลาด MICE ที่กำลังจะเกิดขึ้น

เป้าหมาย

เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญที่มีทักษะในการนำกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ และทักษะการจัดการความเสี่ยงในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

ตัวชี้วัด

1. มีสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงและสมาคมกีฬาโอเรียนเทียร์แห่งประเทศไทย ร่วมลงนามและดำเนินการจัดอบรมสำหรับผู้นำกิจกรรมโอเรียนเทียร์และผู้นำกิจกรรมผจญภัย ไม่น้อยกว่า 3 แห่ง ภายในปีแรก

2. หลักสูตรฝึกอบรมทั้ง 3 โมดูล (ภาคทฤษฎี, ภาคปฏิบัติการ, ภาคสนาม) ได้รับการรับรองมาตรฐานจากสมาคมโอเรียนเทียร์แห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ก่อนเปิดการอบรมจริง

3. สามารถผลิตบุคลากรที่ได้รับใบประกาศนียบัตร Pattaya Certified O-Facilitator หรือ MICE Orienteering Leader ไม่น้อยกว่า 50 คนต่อปี

4. ร้อยละของผู้เข้ารับการอบรมที่สอบผ่านการประเมินภาคปฏิบัติในทักษะสำคัญ (Critical Skills) ได้แก่ การถอดบทเรียน (Debriefing) และการจัดการความปลอดภัย ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของผู้เข้าสอบทั้งหมด

5. ระดับคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจขององค์กรหรือกลุ่มลูกค้า MICE ที่ใช้บริการผู้นำกิจกรรมโอเรียนเทียร์และผู้นำกิจกรรมผจญภัยในด้านความเป็นมืออาชีพและความปลอดภัย อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

6. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านการอบรมในครั้งแรกกลับมาเข้ารับการอบรมทบทวน (Refresher Course) และต่ออายุใบรับรองเมื่อครบกำหนด 2 ปี ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 พัฒนาหลักสูตรที่มีมาตรฐานและได้รับการยอมรับจากสถาบันการศึกษาและสมาคมกีฬาโอเรียนเทียร์แห่งประเทศไทย โดยการจัดทำบันทึกความร่วมมือ (MOU) กับสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือการพัฒนาบุคลากร และสมาคมกีฬาโอเรียนเทียร์แห่งประเทศไทย เพื่อร่วมรับรองหลักสูตรและจัดหาคณาจารย์ผู้สอน พร้อมทั้งร่วมกันออกแบบหลักสูตรระยะสั้น โดยแบ่งออกเป็น 3 โมดูล

โมดูลภาคทฤษฎี เน้นหลักการนำทางและแผนที่ (Orienteering Theory) มาตรฐานความปลอดภัยกิจกรรม และหลักการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอย่างรับผิดชอบ

โมดูลภาคปฏิบัติการ เน้นทักษะการนำกิจกรรม (Facilitation Skill) เทคนิคการสรุปบทเรียน (Debriefing) เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์จากการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาโอเรียนเทียร์เข้ากับทักษะการทำงานขององค์กร อาทิ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการตัดสินใจ และทักษะการบริหารจัดการเวลา

โมดูลภาคสนาม ฝึกการจัดกิจกรรมในพื้นที่จริง เพื่อให้คุ้นเคยกับโลจิสติกส์ในพื้นที่จัดงานประชุมสัมมนา ท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า (MICE) และการรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉินในพื้นที่ผจญภัย

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 จัดตั้งระบบ Pattaya Certified O-Facilitator หรือ MICE Orienteering Leader เพื่อมอบให้ผู้ที่ผ่านการอบรมในข้างต้น โดยกำหนดเกณฑ์การสอบวัดผลที่เน้นทักษะการถอดบทเรียน (Debriefing) และการจัดการความปลอดภัยในการจัดการแข่งขัน เพื่อรับรองว่าบุคลากรที่ผ่านการอบรมมีคุณภาพ และกำหนดให้มีการอบรมทบทวนและต่ออายุการรับรองเป็นระยะ อาทิ ทุก 2 ปี เพื่อให้มั่นใจว่าบุคลากรมีความรู้ด้านมาตรฐานความปลอดภัยและเทคโนโลยีใหม่ๆ อยู่เสมอ

SO4 สร้างการรับรู้และกำหนดตำแหน่งทางการตลาดของกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในพื้นที่เมืองพัทยา ในฐานะจุดหมายปลายทางโอเรียนเทียร์ริงและศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เข้าถึงง่ายที่สุดสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ

กลยุทธ์นี้มุ่งเน้นการใช้ประโยชน์เชิงยุทธศาสตร์จากนโยบายสนับสนุนระดับชาติ (O3, O6) โดยบูรณาการกับจุดแข็งของเมืองพัทยาด้านทำเลที่ตั้ง (S1) และชื่อเสียงของเมืองพัทยาในฐานะจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวและกีฬา (S3) และศักยภาพของพื้นที่ในการรองรับกิจกรรมผจญภัยที่หลากหลาย เพื่อสร้างการรับรู้และวางตำแหน่งทางการตลาดในฐานะจุดหมายปลายทางโอเรียนเทียร์ริงและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เข้าถึงง่ายที่สุดสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ 1 สร้างแคมเปญการตลาดเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวประเทศที่ได้รับสิทธิยกเว้น วีซ่า โดยเฉพาะตลาดระยะใกล้ โดยนำเสนอจุดขาย "บินตรง ต่อรถเพียงชั่วโมงครึ่ง สู่อารมณ์ผจญภัย"

เป้าหมาย

สร้างการรับรู้แก่นักกีฬา/นักท่องเที่ยว ว่าเมืองพัทยาเป็นจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เข้าถึงง่ายที่สุดในภูมิภาค เพื่อดึงดูดให้นักกีฬานานาชาติตัดสินใจเดินทางเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในเมืองพัทยา

ตัวชี้วัด

1. จำนวนการเข้าถึงสะสมของแคมเปญ Pattaya O-Challenge: 90 Minutes to Adventure บนแพลตฟอร์มหลัก ได้แก่ WeChat และ Red (ตลาดจีน) รวมถึง LinkedIn และ Facebook (ตลาดอินเดีย) รวมกันไม่น้อยกว่า 2,000,000 การเข้าถึง ตลอดระยะเวลาแคมเปญ

2. อัตราการมีส่วนร่วมเฉลี่ย (Like, Share, Comment) ต่อเนื้อหาที่นำเสนอโดย KOLs ในตลาดเป้าหมาย ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3

3. จำนวนผู้สมัครเข้าร่วมแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงที่มาจากประเทศจีน อินเดีย และ กลุ่มประเทศฟรีซาร์ระยะใกล้ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

4. มีสัดส่วนผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงที่ระบุอาชีพเป็นกลุ่มผู้บริหารหรือ สายงาน IT/Corporate ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ของผู้เข้าร่วมชาวต่างชาติทั้งหมด

5. มีจำนวนผู้เข้าชมเว็บไซต์ศูนย์รวมข้อมูล (Unique Visitors) ในช่วง 3 เดือนก่อนการแข่งขัน ไม่น้อยกว่า 30,000 ราย

6. จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติ ร้อยละ 85 รับรู้และเห็นด้วยว่า พัทยาเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เดินทางสะดวก รวดเร็ว และเข้าถึงง่ายที่สุดในภูมิภาค

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 สร้างข้อความสื่อสารเพื่อสร้างการรับรู้แก่นักกีฬา/นักท่องเที่ยว อาทิจ กลุ่มนักท่องเที่ยวระยะใกล้ และกลุ่มนักท่องเที่ยวประเทศที่ได้สิทธิ์ฟรีซ่า ที่มีความสนใจในการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริง ภายใต้สโลแกน Pattaya O-Challenge: 90 Minutes to Adventure โดยเน้นย้ำว่าให้นักกีฬา/นักท่องเที่ยวรับรู้ว่าจะหากเดินทางมาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในพื้นที่ เมืองพัทยาสถาสามารถเดินทางได้อย่างสะดวก และใช้เวลาไม่นาน เพื่อแก้ปัญหาและอุปสรรค (Pain Point) ของนักกีฬา/นักท่องเที่ยวที่ไม่ต้องการเดินทางไกลมากนัก พร้อมทั้งนำเสนอภาพลักษณ์การผจญภัยที่สะดวกสบาย (Convenient Adventure) ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเปลี่ยนโหมดจากการทำงานหรือการเดินทางสู่การผจญภัยได้ทันทีที่มาถึง นอกจากนี้จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทาง ยอดนิยมที่นักท่องเที่ยวแต่ละประเทศเข้าถึง อาทิ

ตลาดจีน ประชาสัมพันธ์ผ่าน WeChat และ Red โดยใช้นักวิ่งชาวจีนที่มีชื่อเสียง (KOLs) เป็นผู้เล่าเรื่อง โดยเน้นคอนเทนต์การผจญภัยตามรอยจุดเช็คอินที่สวยงาม (Scenic Adventure) และการผสมผสานการวิ่งเข้ากับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ตลาดอินเดีย เจาะกลุ่มกลุ่มผู้บริหารองค์กรและผู้บริหารสายงานไอที (Corporate/IT Executives) ผ่าน LinkedIn และ Facebook โดยเน้นนำเสนอภาพลักษณ์ของเมืองพัทยาที่มีความสนุกในยามค่ำคืนหลังเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงเสร็จสิ้นแล้ว รวมถึงความตื่นเต้นท้าทายของกิจกรรมผจญภัยทางน้ำและทางบก ที่ตอบโจทย์ไลฟ์สไตล์แบบ Work Hard, Play Hard

นอกจากนี้ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าจะต้องพัฒนาเว็บไซต์ที่รวมข้อมูลเที่ยวบิน การจองรถรับส่ง การสมัครแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริง และข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เชื่อมโยงกับสนามแข่งขัน

กีฬาโอเรียนเตียร์วิ่งไว้ในเว็บไซต์เดียวกัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกด้านข้อมูลให้นักกีฬา/นักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ย่อยที่ 2 บูรณาการร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อบรรจุกีฬาโอเรียนเตียร์วิ่งของเมืองพัทยาลงในปฏิทินการการท่องเที่ยวและการแข่งขันนานาชาติ เพื่อยกระดับสถานะสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงผจญภัยระดับโลก

เป้าหมาย

สร้างความยั่งยืนในระยะยาวในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์วิ่ง โดยเปลี่ยนจากการจัดงานอิสระ (Self-Funded Event) สู่การเป็นกิจกรรมที่ได้รับการยอมรับและสนับสนุนจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด

1. กิจกรรมการแข่งขันโอเรียนเตียร์วิ่งเมืองพัทยาได้รับการบรรจุรายชื่อลงในปฏิทินกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism Calendar) ประจำปีของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยอย่างเป็นทางการ
2. ข้อมูลการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์วิ่งในเมืองพัทยาได้รับการนำเสนอในบูธประเทศไทย (Thailand Pavilion) ณ งานมหกรรมการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ (เช่น ITB, WTM) หรือ Roadshow ในตลาดเป้าหมายหลัก ไม่น้อยกว่า 1 - 2 ครั้งต่อปี
3. ร้อยละ 100 ของสนามแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์วิ่งผ่านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานความปลอดภัยจากการกีฬาแห่งประเทศไทยหรือสมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์วิ่งแห่งประเทศไทย
4. มีนักกีฬาทีมชาติหรือนักกีฬามีอันดับโลก (World Ranking) จากต่างประเทศ ตอบรับเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์วิ่งในเมืองพัทยา ไม่น้อยกว่า 5 คนในปีแรก
5. มีบทความ รีวิว หรือคลิปวิดีโอ จากสื่อมวลชนและบล็อกเกอร์ต่างชาติที่เข้าร่วมทริปสำรวจเส้นทาง (Fam Trip) ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในตลาดเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า 15 ชิ้นงานต่อปี
6. โครงการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์วิ่งได้รับอนุมัติงบประมาณสนับสนุนจากกองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติ และการกีฬาแห่งประเทศไทย คิดเป็นมูลค่าไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของต้นทุนการดำเนินงาน หรือได้รับงบประมาณสนับสนุนเฉพาะส่วน เช่น งบประมาณบุคลากรและเทคโนโลยี

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 จัดทำข้อเสนอโครงการโดยร่างแผนงานที่แสดงให้เห็นว่าการส่งเสริมและพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์วิ่งในพื้นที่เมืองพัทยาทตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ของชาติด้านการ

ท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยระดับสากล ทั้งในด้านการสร้างรายได้ และการกระจายรายได้สู่ชุมชน เพื่อนำเสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเพื่อขอให้บรรจุการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ลงในปฏิทินด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยทำการประชาสัมพันธ์ในสำนักงานต่างประเทศทั่วโลก ตลอดจนนำเสนอข้อมูลการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ของเมืองพัทยาในงานนิทรรศการและการท่องเที่ยวระดับนานาชาติในบูธประเทศไทย รวมทั้งขอความร่วมมือจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในการจัดทริปสื่อมวลชนสำรวจเส้นทาง (Media Familiarization Trip: Fam Trip) สำหรับสื่อต่างชาติและบล็อกเกอร์ด้านการท่องเที่ยวและสายผจญภัย (Adventure & Travel Blogger) ในตลาดเป้าหมาย เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ให้เกิดการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 ประสานการทำงานร่วมกับภารกิจแห่งประเทศไทย เพื่อตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการจัดการแข่งขันโอเรียนเตียร์และความปลอดภัยของสนามการแข่งขันของเมืองพัทยาตามหลักสากล ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ตลอดจนขอความร่วมมือให้ภารกิจแห่งประเทศไทยเชิญชวนนักกีฬาโอเรียนเตียร์ระดับโลกมาเข้าร่วมการแข่งขันในเมืองพัทยา เพื่อยกระดับความน่าเชื่อถือและดึงดูดความน่าสนใจจากสื่อกีฬาต่างประเทศ นอกจากนี้ร่วมไปถึงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนพัฒนากีฬาหรือโครงการพิเศษของภารกิจแห่งประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและส่งเสริมกีฬามวลชน/กีฬานานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศูนย์ และเทคโนโลยีการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์

SO5 พัฒนา “Tactical Adventure Orienteering Program” โดยใช้รากฐานกิจกรรมทางทหารสร้างจุดขายใหม่สู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

กีฬาโอเรียนเตียร์มีรากฐานสำคัญมาจากการฝึกฝนทักษะการนำทางและการเอาตัวรอด (O8) ซึ่งสอดคล้องกับกระแสนิยมของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยรูปแบบใหม่ที่เน้นความท้าทายและการใช้ไหวพริบ (O1) ในขณะที่พื้นที่ชลบุรีและเมืองพัทยามีความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์จากการเป็นที่ตั้งของหน่วยงานความมั่นคง และมีความหลากหลายทางกายภาพของภูมิประเทศ (S5) ทั้งพื้นที่ราบ ชายหาด และเนินเขาที่สลับซับซ้อน ซึ่งเอื้อต่อการออกแบบสนามผจญภัยที่ทำหาย ผนวกกับความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ (S7) กลยุทธ์นี้จึงมุ่งเน้นต่อยอดการฝึกฝนทางทหารให้เป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ โดยดึงกลุ่มทหารและนักเรียนนายร้อยเป็นกลุ่มผู้นำร่อง

เพื่อสร้างมาตรฐานความน่าเชื่อถือ ก่อนขยายผลสู่กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยและองค์กรที่ต้องการพัฒนาศักยภาพผู้นำ

กลยุทธ์ย่อยที่ 1 พัฒนาหลักสูตร Tactical Navigation & Leadership เพื่อยกระดับทักษะกีฬาโอเรียนเทียร์สู่กิจกรรมเชิงผจญภัย

เป้าหมาย

เปลี่ยนรูปแบบการฝึกแบบทหารแบบดั้งเดิมให้เป็นหลักสูตรกีฬาโอเรียนเทียร์ที่มีการผจญภัยที่สนุกและท้าทาย โดยเน้นทักษะการอ่านแผนที่ การตัดสินใจภาวะวิกฤต และความเป็นผู้นำ ซึ่งดึงดูดทั้งกลุ่มทหาร นักเรียนนายร้อย นักท่องเที่ยวเชิงผจญภัย นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา และกลุ่มองค์กรต่างๆ

ตัวชี้วัด

1. สามารถพัฒนาหลักสูตร Adventure Leadership Series ที่มีแนวคิดแตกต่างกัน (เช่น Jungle Navigation, Rescue Mission) และพร้อมเปิดให้บริการเชิงพาณิชย์ ไม่น้อยกว่า 3 หลักสูตร
2. ระดับคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมที่มีต่อรูปแบบเกมจำลองสถานการณ์ (Simulation) และความสนุกสนาน (Fun Factor) อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด
3. มีครูฝึกทหารหรือบุคลากรนำเที่ยว ผ่านการอบรมและได้รับใบประกาศนียบัตร Adventure Certified Instructor ไม่น้อยกว่า 30 คน ในปีแรก
4. มีผู้สมัครเข้าร่วมอบรมในหลักสูตร Adventure Leadership Series (รวมทุกกลุ่มเป้าหมาย) ไม่น้อยกว่า 500 คนต่อปี
5. มีสัดส่วนผู้เข้าร่วมหลักสูตร Adventure Leadership Series ที่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป นักเรียน นักศึกษา หรือพนักงานบริษัท ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของผู้เข้าร่วมทั้งหมด
6. มีผู้ผ่านเกณฑ์การทดสอบสมรรถนะและได้รับเครื่องหมายรับรอง Adventure Badge ไม่น้อยกว่า 300 คนต่อปี
7. หลักสูตรและเครื่องหมาย Adventure Badge ได้รับการรับรองมาตรฐาน จากสมาคมกีฬาโอเรียนเทียร์แห่งประเทศไทย ร้อยละ 100

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 ออกแบบหลักสูตร Adventure Leadership Series ร่วมกับหน่วยทหารและผู้เชี่ยวชาญ โดยลดทอนเข้มงวดแบบการฝึกทหาร แต่เน้นความสนุกในรูปแบบการใช้

เกมในการเรียนรู้ (Gamification) เช่น ภารกิจค้นหาพิภคลับในป่า (Deep Jungle Navigation) หรือ ภารกิจกู้ภัยจำลอง (Rescue Mission Simulation) ซึ่งต้องใช้ทักษะโอเรียนเตียร์ในการทำภารกิจให้สำเร็จ เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาทำกิจกรรมดังกล่าวในพื้นที่ฐานทัพของทหาร

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 จัดอบรมหลักสูตร Adventure Certified Instructor ให้แก่ครูฝึกทหารหรือบุคลากรนำเที่ยว เพื่อเปลี่ยนบทบาทจากครูฝึกทหารที่มีความเข้มงวดเป็นผู้นำทางจิตวิทยาในกิจกรรมเชิงผจญภัย ที่สามารถถ่ายทอดความรู้และดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวได้อย่างมืออาชีพ

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 ยกระดับมาตรฐานการรับรอง (Certification) ร่วมกับสมาคมโอเรียนเตียร์แห่งประเทศไทย ให้เป็นเครื่องหมายรับรองสมรรถนะการผจญภัย (Adventure Badge) ที่ผู้ผ่านการฝึกจะสามารถนำไปใส่ในแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) เพื่อยืนยันว่าตนเองมีทักษะความเป็นผู้นำและการเอาตัวรอด ซึ่งมีประโยชน์ทั้งกับนักเรียนเตรียมทหาร นักท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และบุคคลทั่วไป

กลยุทธ์ย่อยที่ 2 จัดกิจกรรมท่องเที่ยว Pattaya Tactical Challenge ในพื้นที่เขตทหารเพื่อเปิดมุมมองใหม่ของการผจญภัยท่องเที่ยวผจญภัย

เป้าหมาย

ดึงดูดนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยผ่านกิจกรรมการแข่งขันที่ใช้พื้นที่พิเศษของเขตทหาร ซึ่งปกติเข้าถึงยาก ให้เป็นสนามการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ที่มีความปลอดภัยสูงและมีทิวทัศน์สวยงาม

ตัวชี้วัด

1. มีนักกีฬาและนักท่องเที่ยวสมัครเข้าร่วม Pattaya Tactical Challenge ไม่น้อยกว่า 1,000 - 1,500 คน ในปีแรก
2. มีผู้เข้าชมงานนิทรรศการ ตลาดนัดสินค้า และเวิร์กช็อป ในงานประจำปีภายใต้แนวคิด Pattaya Tactical Week รวมทั้งหมด ไม่น้อยกว่า 5,000 คน ตลอดระยะเวลาการจัดงาน
3. กิจกรรม Survival Workshop มียอดผู้เข้าร่วมเต็มจำนวนที่รองรับได้ คิดเป็นร้อยละ 90
4. ระดับคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมที่มีต่อเส้นทางแข่งขันในภายใต้แนวคิด Mission-Based และบรรยากาศสนามฝึกทหาร อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

5. ร้อยละของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริง ภายใต้แนวคิด Pattaya Tactical Week ระบุความตั้งใจว่าจะกลับมาร่วมงานในปีถัดไป ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

6. มีแบรนด์อุปกรณ์แคมป์ปิ้ง อุปกรณ์เดินป่า และสินค้า Tactical ชื่อนำ เข้าร่วมออกบูธนิทรรศการหรือจำหน่ายสินค้าในงานประจำปีภายใต้แนวคิด Pattaya Tactical Week ไม่น้อยกว่า 30 ราย

7. เกิดเงินสะพัดจากการจำหน่ายสินค้า อาหาร และบริการภายในงานสัปดาห์ Pattaya Tactical Week ไม่ต่ำกว่า 3 ล้านบาท

8. ผลการประเมินการจัดการขยะและการรักษาสภาพแวดล้อมในพื้นที่ทหารหลังจบการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงผ่านเกณฑ์มาตรฐานของหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ในระดับดีเยี่ยม

9. จำนวนอุบัติเหตุร้ายแรงที่เกิดขึ้นระหว่างการแข่งขันในพื้นที่ทหารเป็นศูนย์ (Zero Accident)

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 ออกแบบเส้นทางการแข่งขันในภายใต้แนวคิด Mission-Based Race โดยใช้ภูมิประเทศจริงของค่ายทหาร เช่น เนินยุทธวิธี หรือสนามฝึกจำลอง มาเป็นฐานกิจกรรม โดยผู้เข้าร่วมการแข่งขันต้องใช้แผนที่โอเรียนเทียร์ริงในการพิชิตภารกิจแทนการวิ่งเข้าเส้นชัยเพียงอย่างเดียว เพื่อสร้างประสบการณ์ที่แปลกใหม่เสมือนหน่วยปฏิบัติการพิเศษ

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 ยกระดับกิจกรรมการแข่งขันในพื้นที่ทางทหารเป็นงานประจำปีภายใต้แนวคิด Pattaya Tactical Week โดยภายในงานประกอบไปด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในพื้นที่ทหาร นิทรรศการอุปกรณ์แคมป์ปิ้งแนวยุทธวิธี (Tactical Camping Gear), เวิร์กช็อปการดำรงชีพในป่า (Survival Workshop) และตลาดนัดสินค้า เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเข้ามาร่วมงาน

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 ร่วมมือกับการกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมโอเรียนเทียร์ริงแห่งประเทศไทยเพื่อรับรองมาตรฐานความปลอดภัย โดยเน้นย้ำเรื่องการผจญภัยที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco-Friendly Adventure) เพื่อแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมผจญภัยในพื้นที่ทหารสามารถดำเนินการควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ธรรมชาติได้

กลยุทธ์ย่อยที่ 3 สร้างภาพลักษณ์เมืองพัทยาในฐานะ Tactical Adventure Tourism Hub ซึ่งเป็นเมืองแห่งการผจญภัยท่องเที่ยวผจญภัยแนวใหม่

เป้าหมาย

ปรับภาพลักษณ์เมืองพัทยาจากเมืองท่องเที่ยวบันเทิง สู่เมืองแห่งกิจกรรมที่มีความท้าทาย และทันสมัย

ตัวชี้วัด

1. กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว ร้อยละ 75 รับรู้พหุวิทยาคือ Tactical Adventure Hub
2. กลุ่มเป้าหมาย ร้อยละ 60 สามารถจดจำแคมเปญ Challenge Your Limits at Pattaya ได้
3. เนื้อหาเล่าเรื่องประวัติศาสตร์ของกีฬาโอเรียนเทียร์มียอดการเข้าถึงรวม ไม่น้อยกว่า 1,000,000 ครั้ง
4. เนื้อหาเชิง Storytelling ประวัติศาสตร์ของกีฬาโอเรียนเทียร์มีอัตราการแชร์ (Share Rate) สูงกว่าค่าเฉลี่ยปกติร้อยละ 20
5. ความคิดเห็นของผู้ชมคลิปรีวิวประสบการณ์การเล่นโอเรียนเทียร์ของอินฟลูเอนเซอร์สายทหาร-ผจญภัยมีแนวโน้มสนใจและตื่นตัวกับกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85
6. คำค้นหาเกี่ยวกับ กิจกรรมผจญภัยในพัทยา หรือ Tactical Tourism บน Search Engine เพิ่มขึ้นร้อยละ 20

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 สื่อสารภาพลักษณ์เมืองพัทยาผ่านแคมเปญ "Challenge Your Limits at Pattaya" โดยนำเสนอภาพลักษณ์ของกีฬาโอเรียนเทียร์ในมุมมองที่ทันสมัย (Modern & Smart) เป็นกีฬาของผู้กล้าและผู้มีไหวพริบ ไม่ใช่แค่การฝึกทหาร

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 ใช้การเล่าเรื่อง (Storytelling) เกี่ยวกับรากเหง้าของโอเรียนเทียร์จากสวีเดน ผสมผสานกับประวัติศาสตร์พื้นที่ทหารในชลบุรี เพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 ดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยผ่านอินฟลูเอนเซอร์สายทหาร-ผจญภัย (Tactical Influencers) เช่น ยูทูบเบอร์สายเดินป่า สายเอาตัวรอด (Survival) หรืออดีตหน่วยรบพิเศษที่ผันตัวมาทำกิจกรรมผจญภัยในพื้นที่ทางทหาร เพื่อมารีวิวประสบการณ์การเล่นโอเรียนเทียร์ในพัทยาที่สนุก ท้าทาย และปลอดภัย"

4.3.2 กลยุทธ์เชิงแก้ไขในการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategies) เป็นกลุ่มกลยุทธ์ที่มีบทบาทสำคัญในการขจัดจุดอ่อนโดยอาศัยประโยชน์จากโอกาส หรือเรียกอีกนัยหนึ่งว่า กลยุทธ์การพัฒนา (Developmental Strategy) ซึ่งมุ่งเน้นการแก้ไขข้อบกพร่องโครงสร้างและข้อจำกัดภายในของเมืองพัทยา ที่เป็นอุปสรรค

ต่อการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย อาทิ ข้อจำกัดด้านพื้นที่ธรรมชาติ ปัญหาความหนาแน่นของเมือง และความไม่ต่อเนื่องของงบประมาณ

การกำหนดกลยุทธ์ส่วนนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวทางโดยการนำปัจจัยเอื้อหนุนจากภายนอกเข้ามาเป็นกลไกในการแก้ปัญหาและปิดช่องว่างดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมเข้ามาทดแทนข้อจำกัดด้านพื้นที่ การอาศัยความร่วมมือทางวิชาการจากสถาบันการศึกษามาทดแทนการขาดแคลนองค์ความรู้ หรือการใช้นโยบายสนับสนุนจากภาครัฐ เพื่อสร้างความชอบธรรมในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณ เป้าหมายสูงสุดของกลุ่มกลยุทธ์นี้ คือการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานให้มีความยืดหยุ่นและทันสมัย เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยได้แม้ภายใต้ข้อจำกัดด้านทรัพยากร โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

WO1 พัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์รูปแบบใหม่ด้วยนวัตกรรมและเครือข่ายความร่วมมือที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เมืองพัทยาสู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอัจฉริยะ

การพัฒนาศักยภาพกีฬาโอเรียนเทียร์ในเมืองพัทยาเผชิญกับข้อจำกัดสำคัญ ประกอบด้วย ข้อจำกัดเชิงกายภาพและการขาดแคลนพื้นที่ป่าขนาดใหญ่ (W2) การขาดความต่อเนื่องของงบประมาณสนับสนุน (W4) และการขาดนโยบายส่งเสริมกีฬาทางเลือกใหม่ (W5) อย่างไรก็ตาม มีปัจจัยสนับสนุนภายนอกที่สำคัญ ได้แก่ แนวโน้มการให้ความสำคัญจากภาครัฐ (O3) และสถาบันการศึกษา (O4) เกี่ยวกับโอเรียนเทียร์เพิ่มขึ้น ประกอบกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (O7) และความนิยมในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เน้นประสบการณ์แปลกใหม่ กลยุทธ์นี้คือการก้าวข้ามข้อจำกัดด้านงบประมาณและพื้นที่ในการจัดการแข่งขัน โดยการยกระดับกิจกรรมสู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในรูปแบบดิจิทัลผ่านความร่วมมือและการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก (O3, O4) และการใช้นวัตกรรม (O7) เพื่อแก้ไขปัญหาหรือทดแทนข้อจำกัดด้านพื้นที่ (W2, W7)

กลยุทธ์ย่อยที่ 1 จัดทำแผนที่ดิจิทัล (Digital Mapping) หรือใช้แอปพลิเคชัน GPS Orienteering แทนการทำแผนที่กระดาษที่มีต้นทุนสูง ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงของเมืองที่รวดเร็ว และลดข้อจำกัดด้านพื้นที่ของเมืองพัทยา

เป้าหมาย

ลดต้นทุนการดำเนินงานที่สูงและความเสี่ยงจากความล้าสมัยของแผนที่กระดาษ โดยการปรับเปลี่ยนไปใช้ระบบ GPS และแอปพลิเคชันที่สามารถอัปเดตแผนที่ได้แบบเรียลไทม์ และสร้างแพลตฟอร์มที่เอื้ออำนวยให้นักท่องเที่ยวสามารถผจญภัยด้วยตนเองได้อย่างสะดวก

ตัวชี้วัด

1. ลดงบประมาณการพิมพ์และการสำรวจทางกายภาพของเส้นทางการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50
2. สามารถแก้ไขข้อมูลแผนที่การแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ที่มีการเปลี่ยนแปลงในแอปพลิเคชันได้ ภายใน 7 วัน
3. มีเส้นทาง Urban-O และ Beach-O ที่พร้อมให้บริการบนแอปพลิเคชัน จำนวน 5 - 10 เส้นทาง
4. มีอัตราข้อผิดพลาดของพิกัด GPS ของแอปพลิเคชันที่ได้รับรายงานจากผู้ใช้ไม่เกิน ร้อยละ 5
5. มีนักท่องเที่ยวนำเข้าใช้งานโหมดผจญภัยด้วยตนเองผ่านแอปพลิเคชัน ไม่น้อยกว่า 2,000 ราย ในปีแรก
6. ผู้ใช้งานให้คะแนนความง่ายและความสะดวกของระบบแอปพลิเคชันอยู่ในระดับมากที่สุด
7. มีเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น/อาสาสมัครที่สามารถบริหารจัดการและแก้ปัญหาแอปพลิเคชันได้ จำนวนอย่างน้อย 20 คน
8. มีคู่มือสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวสามารถใช้งานแอปพลิเคชันได้ด้วยตนเองครบ 4 ภาษาหลัก ได้แก่ ภาษาไทย อังกฤษ จีน และรัสเซีย

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 ประเมินและเลือกใช้แพลตฟอร์ม GPS Orienteering สำเร็จรูป อาทิ MapRun และ UsynligO เพื่อปรับเปลี่ยนการใช้แผนที่แบบดิจิทัลที่สามารถแก้ไขและอัปเดตเส้นทางในแผนที่ได้อย่างทันที (Real-time) ทำให้แผนที่มีความทันสมัยตอบโต้ภัยกับการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่เขตเมืองอย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังเป็นการปรับเปลี่ยนการใช้งบประมาณในการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์ โดยเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณจากการพิมพ์แผนที่กระดาษ และการสำรวจจัดทำแผนที่ใหม่รายปีสู่งบประมาณรายปีในการซื้อลิขสิทธิ์แพลตฟอร์มและบำรุงรักษาระบบดิจิทัลแทน โดยแพลตฟอร์มที่เลือกใช้จะต้องมีคุณสมบัติ คือ 1) สามารถใช้แผนสาธารณะ อาทิ Google Maps และ OpenStreetMap ที่มีการอัปเดตข้อมูลอยู่เสมอ เพื่อลดภาระการทำแผนที่ใหม่ และ 2) รองรับการจัดจุด Checkpoint เสมือนด้วย GPS แทนการใช้เสา/ป้ายจริง เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นในการออกแบบเส้นทางที่ท้าทายในรูปแบบการผจญภัยในเมือง (Urban Adventure Challenge)

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 ออกแบบแผนที่กีฬาโอเรียนเทียร์ริงในเขตเมือง อาทิจังหวัด ออกแบบเส้นทาง Urban-O และ Beach-O โดยตรงบนแพลตฟอร์มดิจิทัล โดยเน้นการใช้จุด Checkpoint ที่เป็นจุดสังเกตสำคัญ (Landmark) ในเขตเมืองและชายหาด รวมถึงแหล่งท่องเที่ยว Unseen ที่ซ่อนอยู่ เพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกของการค้นพบ (Sense of Discovery) หากมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างพื้นฐานของเมือง อาทิจังหวัด การสร้างอาคารใหม่ และการปิดถนนถาวร ข้อมูลแผนที่ดิจิทัลจะถูกอัปเดตในระบบทันทีหรือภายใน 7 วัน

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 จัดหลักสูตรอบรมระยะสั้นร่วมกับสถาบันการศึกษา เพื่อฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นอาสาสมัคร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในการใช้งานแพลตฟอร์ม GPS/QR Code การตรวจสอบความแม่นยำของพิกัด และการแก้ปัญหาเบื้องต้นของแอปพลิเคชัน พร้อมทั้งจัดทำคู่มือการใช้งานแอปพลิเคชันสำหรับนักท่องเที่ยวหลากหลายภาษา เพื่อลดอุปสรรคในการเข้าถึงกิจกรรมด้วยตนเอง และเปิดตัวเส้นทาง Easy-O ถาวรชุดแรก (Permanent Digital Courses) เพื่อทดสอบระบบก่อนการแข่งขันจริง โดยเน้นการประชาสัมพันธ์ว่ากิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงคือกิจกรรมที่ทันสมัยและเหมาะกับผู้ที่เริ่มต้นที่ต้องการสัมผัสประสบการณ์การผจญภัยผ่านเทคโนโลยี (Tech-Adventure)

กลยุทธ์ย่อยที่ 2 จัดทำโครงการนำร่อง เสนอต่อหน่วยงานท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้าใจและผลักดันให้เกิดนโยบายสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เมืองพัทยา

เป้าหมาย

สร้างความเข้าใจเชิงบวกให้แก่หน่วยงานท้องถิ่น และผลักดันให้เกิดการจัดสรรงบประมาณที่ยั่งยืนในระยะยาว เพื่อพัฒนาเมืองพัทยาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงผจญภัยชั้นนำ

ตัวชี้วัด

1. โครงการนำร่องกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงสามารถสร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจ จากการใช้จ่ายของผู้เข้าร่วมไม่ต่ำกว่า 3 เท่า ของงบประมาณที่ใช้ในการจัดงาน
2. คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการนำร่องที่มีต่อภาพลักษณ์ใหม่ของพัทยาในฐานะ Smart Adventure City อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด
3. สัดส่วนของกลุ่มเป้าหมายหลัก อาทิจังหวัด นายกเมืองพัทยา, คณะผู้บริหาร, สมาชิกสภาเมือง เข้าร่วมโครงการสัมมนาเชิงนโยบายและทดลองกิจกรรม Easy-O ด้วยตนเอง ไม่ต่ำกว่าร้อยละ

4. ร้อยละของผู้บริหารท้องถิ่นที่เห็นพ้องว่ากีฬาโอเรียนเทียร์ริงสอดคล้องและตอบโจทย์นโยบาย Smart City และ Wellness Hub ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ของผู้เข้าร่วมสัมมนา

5. สามารถขอรับการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ อาทิ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ตามภารกิจที่เสนอได้ อย่างน้อย 1 ใน 2 หน่วยงานหลัก

6. ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์ริงในรูปแบบงบประมาณผูกพันระยะยาว (3-5 ปี) อย่างน้อย 1 โครงการ

7. กิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยรูปแบบใหม่ ได้รับการบรรจุลงในแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬาเมืองพัทยา หรือแผนปฏิบัติการประจำปีอย่างเป็นทางการ ภายในระยะเวลา 1 ปี หลังจบโครงการนำร่อง

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 จัดทำโครงการนำร่องโดยนำกลุ่มตัวอย่างมาทดลองเล่นกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในพื้นที่เมืองพัทยา โดยนำผลที่ได้จากโครงการนำร่อง อาทิ ข้อมูลค่าใช้จ่ายของผู้เข้าร่วมโครงการนำร่องซึ่งแสดงถึงมูลค่าทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนต่อชุมชน และความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการนำร่องซึ่งแสดงคุณค่าด้านภาพลักษณ์เมืองเสนอต่อหน่วยงานท้องถิ่น เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลประโยชน์จากการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้รวมไปถึงนำเสนอความสำเร็จจากการบรรจุในกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย เพื่อยืนยันว่ากีฬาโอเรียนเทียร์ริงเป็นกิจกรรมที่มีมาตรฐานทางการศึกษาและได้รับการยอมรับจากสถาบันระดับสูง และนำเสนอความสำเร็จของการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในพื้นที่อื่น ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศให้หน่วยงานท้องถิ่นทราบด้วย โดยเฉพาะตัวอย่างเมืองที่ประสบความสำเร็จในการใช้กีฬาโอเรียนเทียร์ริงเป็นแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 จัดสัมมนาเชิงนโยบายระยะสั้นให้แก่หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและขับเคลื่อนเมืองพัทยา อาทิ นายกเทศมนตรี คณะผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น พร้อมทั้งให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทดลองเล่นกีฬาโอเรียนเทียร์ริงด้วยเส้นทาง Easy-O ที่สร้างไว้ในกลยุทธ์ก่อนหน้าในระดับง่ายที่สุด เพื่อให้เกิดความเข้าใจเชิงประจักษ์ ว่าโอเรียนเทียร์ริงเป็นกีฬาที่สนุก ปลอดภัย และมีศักยภาพในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เมืองพัทยา และตอบสนองต่อนโยบายเมืองอัจฉริยะ (Smart City) หรือ ศูนย์กลางด้านสุขภาพ (Wellness Hub) ของรัฐบาล

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 ผลักดันการเสนอของงบประมาณแบบบูรณาการ โดยเสนอของบประมาณสนับสนุนโดยแบ่งภาระงานตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ การของงบประมาณด้าน

การตลาดและประชาสัมพันธ์จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และการของบประมาณการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์จากสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา และการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยใช้ผลการศึกษาจากโครงการนำร่องและการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์มาเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนความสำคัญของการของบประมาณที่สะท้อนให้เห็นว่าการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์เป็นการลงทุนเพื่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ยั่งยืน และคุ้มค่าในระยะยาว

แนวทางการปฏิบัติที่ 4 เสนอให้บรรจุกิจกรรมโอเรียนเตียร์เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬาเมืองพัทยา ในระยะ 3 - 5 ปี โดยผลักดันให้มีการจัดสรรงบประมาณในรูปแบบงบประมาณผูกพัน แทนการของบประมาณแบบรายปี เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการพัฒนาบุคลากรและการจัดแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ในพื้นที่เมืองพัทยาอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ย่อยที่ 3 พัฒนารูปแบบเส้นทางโอเรียนเตียร์แบบถาวร (Permanent Courses) ในสวนสาธารณะ หรือพื้นที่เอกชน โดยใช้ QR Code หรือแอปพลิเคชัน เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเล่นกีฬาโอเรียนเตียร์ได้ตลอดเวลาโดยไม่ต้องใช้งบในการจัดการแข่งขัน และเป็นการสร้างจุดขายใหม่ด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบไม่จำกัดฤดูกาลท่องเที่ยว

เป้าหมาย

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบดิจิทัล โดยอาศัยความร่วมมือกับเจ้าของพื้นที่เพื่อสร้างความยืดหยุ่นในการจัดการแข่งขัน

ตัวชี้วัด

1. สามารถเปิดให้บริการเส้นทางท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบดิจิทัล (Permanent Digital Courses) ที่พร้อมใช้งานตลอด 24 ชั่วโมง ไม่น้อยกว่า 3 เส้นทาง ภายในปีแรก
2. มีผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวหรือโรงแรมในเมืองพัทยาทดลองนำกิจกรรมโอเรียนเตียร์ไปบรรจุเป็นสินค้าหรือบริการเสริม ไม่น้อยกว่า 3 ราย ภายใน 1 ปี
3. มีสถิติการเข้าใช้งานเพื่อเล่นกิจกรรมโอเรียนเตียร์ผ่านแอปพลิเคชัน ไม่น้อยกว่า 3,000 - 5,000 ครั้ง ต่อปี
4. ร้อยละของผู้ใช้งานที่กลับมาเล่นซ้ำเพื่อทำเวลาให้ดีขึ้น หรือตามเก็บสะสมแต้มในเส้นทางอื่นๆ ของเมืองพัทยา ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 ของผู้ใช้งานทั้งหมด
5. กิจกรรมโอเรียนเตียร์ถาวรสามารถสร้างรายได้หมุนเวียนเพิ่มเติมให้แก่สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 จากฐานรายได้ค่าเข้าชมปกติ

6. คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้ใช้งานที่มีต่อความแม่นยำของระบบ GPS ความเสถียรของแอปพลิเคชัน และความสนุกของเส้นทาง อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

7. มียอดผู้ใช้งานในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของยอดผู้ใช้งานเฉลี่ยรายเดือน

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 จัดทำเส้นทางหรือแผนที่กีฬาโอเรียนเทียร์ริงถาวรในพื้นที่ที่เข้าถึงได้ง่าย โดยดำเนินการทำข้อตกลงกับหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลสวนสาธารณะเขาพระตำหนัก เพื่อขออนุญาตติดตั้งเครื่องหมายถาวรแบบที่มีผลกระทบต่อพื้นที่น้อย (Low-Impact) อาทิ เสาคอ QR Code ขนาดเล็ก สำหรับภาคเอกชน อาทิ สวณนงนุช เสนอรูปแบบการดำเนินธุรกิจ (Business Model) ที่น่าสนใจ โดยให้สวณนงนุชเป็นผู้บริหารจัดการกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงแบบถาวรในพื้นที่ของตนเองในรูปแบบของสวนสนุกเชิงผจญภัย (Adventure Park Enhancement) ทั้งนี้รวมไปถึงการพัฒนาแผนที่กีฬาโอเรียนเทียร์ริงที่แม่นยำสูง ในรูปแบบไฟล์ดิจิทัลที่สามารถนำเข้าสู่แอปพลิเคชัน GPS Orienteering อาทิ MapRun หรือแอปพลิเคชันเฉพาะ เพื่อลดต้นทุนการพิมพ์แผนที่กระดาษในสถานที่จัดกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงถาวร

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 พัฒนาระบบเทคโนโลยีและกลไกการเล่นกีฬาโอเรียนเทียร์ริง เพื่อลดการใช้ทรัพยากรบุคลากรและงบประมาณในการจัดการแข่งขันในแต่ละครั้ง ผ่านการใช้ QR Code/GPS Tracking โดยการติดตั้งเครื่องหมายถาวรที่ระบุตำแหน่ง Checkpoint พร้อม QR Code หรือกำหนดจุดตรวจเสมือน (Virtual Checkpoints) ผ่านพิกัด GPS ซึ่งผู้เล่นใช้แอปพลิเคชันสแกน QR Code หรือเดินเข้าสู่รัศมีพิกัดเพื่อยืนยันการค้นพบ (Checkpoints) ทั้งนี้การพัฒนาระบบเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเล่นกีฬาโอเรียนเทียร์ริงจะต้องออกแบบให้ผู้เล่นสามารถดาวน์โหลดแผนที่, คู่มือแนะนำ, เริ่มเกม, และบันทึกผลได้ด้วยตนเองผ่านแอปพลิเคชัน โดยไม่ต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ประจำจุด ทั้งนี้ควรสร้างกระดานจัดอันดับแบบดิจิทัล (Digital Leaderboard) และระบบสะสมเหรียญ (Digital Badges) ในแอปพลิเคชัน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เล่นกลับมาทำกิจกรรมซ้ำในเส้นทางถาวรอื่น ๆ ของเมืองพัทยาเสมือนการสะสมแต้มจากการพิชิตภารกิจผจญภัย

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 เปลี่ยนกีฬาโอเรียนเทียร์ริงที่ต้องใช้งบประมาณในการจัดการแข่งขันให้เป็นแหล่งสร้างรายได้ โดยหากมีการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในพื้นที่เอกชน สามารถคิดค่าธรรมเนียมการเข้าร่วมกิจกรรมรวมกับบัตรค่าเข้าชมสถานที่ หรือเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการใช้งานแผนที่ดิจิทัล ทั้งนี้ในด้านการตลาดจัดทำประชาสัมพันธ์กิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงถาวรภายใต้แนวคิด Anytime, Any day, Self-Guided Adventure ผ่านช่องทางโซเชียลมีเดียและแพลตฟอร์มการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว/นักกีฬาให้เข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริง

ถาวรตลอดทั้งปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นกลยุทธ์การสร้างรายได้ให้แก่เมืองพัทยาโดยไม่ต้องใช้งบประมาณในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ขนาดใหญ่ และเป็นการสร้างรายได้หมุนเวียนจากการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อย 4 พัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวด้านการออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวผจญภัย และการจัดการแข่งขันโดยอาศัยความเชี่ยวชาญของหน่วยทหาร

เป้าหมาย

เพิ่มศักยภาพบุคลากรของเมืองพัทยาให้สามารถออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวและการแข่งขัน วางแผนสนาม และบริหารความปลอดภัยของการแข่งขันโอเรียนเทียร์ได้ตามมาตรฐานสากล โดยนำองค์ความรู้ด้านภูมิประเทศ การนำทาง และการปฏิบัติภาคสนามจากหน่วยทหารมาประยุกต์ใช้

ตัวชี้วัด

1. สามารถพัฒนาหลักสูตร Adventure Route Design & Safety Management ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานร่วมกันจาก 3 หน่วยงานหลัก ได้แก่ เมืองพัทยา หน่วยทหาร และสมาคมกีฬาโอเรียนเทียร์แห่งประเทศไทย จำนวน 1 หลักสูตร
2. เกิดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงผจญภัยใหม่ที่ผ่านมากระบวนการสำรวจและออกแบบในโครงการ The Sandbox Adventure Lab ไม่น้อยกว่า 3 เส้นทาง ที่พร้อมสำหรับการพัฒนาต่อเพื่อใช้งานจริงเชิงพาณิชย์
3. ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมทดสอบกิจกรรม (Test Participants) ต่อการบริหารจัดการและความคิดสร้างสรรค์ของเส้นทางในโปรแกรม Mock Adventure Event อยู่ในระดับดีมาก
4. ร้อยละ 100 ของเส้นทางกิจกรรมโอเรียนเทียร์ที่ถูกออกแบบในพื้นที่ทางทหารต้องผ่านการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) และตรวจสอบจุดอันตรายจากผู้เชี่ยวชาญทางทหารก่อนนำไปใช้จริง
5. ผลงานการออกแบบเส้นทางและการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ต้องผ่านเกณฑ์การประเมินด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในระดับดีเยี่ยม

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 จัดตั้งคณะทำงานในการส่งเสริมและพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์ในพื้นที่ทางทหารเพื่อการท่องเที่ยวผจญภัย ประกอบด้วย เมืองพัทยา หน่วยทหาร สมาคมโอเรียนเทียร์แห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาหลักสูตรกิจกรรม Adventure Route Design & Safety

Management โดยเปลี่ยนรูปแบบการฝึกอบรมแบบการฝึกทหารสู่กิจกรรมเวิร์คช็อปการออกแบบประสบการณ์เชิงผจญภัย โดยเนื้อหาครอบคลุมประเด็น เช่น การอ่านแผนที่ การวิเคราะห์ภูมิประเทศ (Terrain Analysis) หลักการเลือกเส้นทาง (Route Choice Decision) การกำหนดจุดควบคุม (Control Point Setting) และการประเมินความเสี่ยงและมาตรการความปลอดภัยในสนามจริง โดยการใช้พื้นที่ทหารในชลบุรี-พัทยาเป็นสถานที่ฝึกภาคสนาม เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่สนใจสามารถเข้ามาเรียนรู้จากสภาพพื้นที่จริงที่หลากหลาย

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 จัดโปรแกรม The Sandbox Adventure Lab ในพื้นที่ทางทหารจริง โดยเปลี่ยนพื้นที่ฝึกภาคสนามทางการทหารให้เป็นพื้นที่กิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยกลางแจ้ง โดยนักท่องเที่ยวจะได้เรียนรู้การจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในพื้นที่ทางทหารจริง อาทิ โปรแกรม Route Scouting Mission: เป็นการฝึกเดินสำรวจป่าและพื้นที่ซับซ้อนร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ/ทหาร เพื่อฝึกสายตาในการมองหาเส้นทางที่เป็น Checkpoint สำหรับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

โปรแกรม Safety First Design ฝึกการวางจุด Checkpoint โดยคำนึงถึงจุดที่มีทัศนียภาพที่สวยงามควบคู่กับจุดที่ปลอดภัย

โปรแกรม Mock Adventure Event: ให้ผู้เข้าอบรมทดลองจัดมินิอีเวนต์ผจญภัย ตั้งแต่กระบวนการวางแผนเส้นทางการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริง ไปจนถึงการดูแลนักท่องเที่ยว โดยมีผู้เชี่ยวชาญ/ทหารคอยเป็นผู้ให้คำแนะนำ เพื่อให้มั่นใจว่าเส้นทางการแข่งขันเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco-Friendly) และสามารถมอบประสบการณ์ที่น่าประทับใจตามคิติดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ (Responsible Adventure Tourism)

WO2 พัฒนาโมเดลธุรกิจใหม่โดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นกลไกหลักในการส่งมอบผลิตภัณฑ์เชิงประสบการณ์และการผจญภัยแบบดิจิทัล เพื่อสร้างรายได้จากกลุ่มเป้าหมายโดยตรง

เมืองพัทยาเผชิญกับข้อจำกัดด้านการพึ่งพิงงบประมาณประจำปี (W4) และการขาดการประยุกต์ใช้กีฬาเชิงนวัตกรรมเพื่อเป็นเครื่องมือขับเคลื่อนเศรษฐกิจท้องถิ่น (W6) ในขณะเดียวกัน ปรากฏโอกาสจากส่วนตลาดนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา (O1) กลุ่มผู้ใส่ใจสุขภาพ (O2) และกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ชื่นชอบเทคโนโลยี ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยี (O7) กลยุทธ์นี้จึงมุ่งเน้นการก้าวข้ามข้อจำกัดด้านงบประมาณ (W4) โดยการพัฒนาโมเดลธุรกิจใหม่ (New Business Model) ที่มุ่งสร้างรายได้ด้วยตนเองโดยอาศัยเทคโนโลยี (O7) เป็นกลไกหลักในการสร้าง

และส่งมอบผลิตภัณฑ์หรือบริการเชิงประสบการณ์ในรูปแบบการผจญภัยตามความต้องการ (Adventure-on-Demand) เพื่อสร้างรายได้จากกลุ่มเป้าหมายโดยตรง (O1, O2)

กลยุทธ์ย่อยที่ 1 สร้างแอปพลิเคชันหรือเว็บแพลตฟอร์มที่เสนอขายแผนที่โอเรียนเทียร์แบบถาวรในพื้นที่ต่าง ๆ ของเมืองพัทยาเสมือนคู่มือการผจญภัยส่วนตัว

เป้าหมาย

พัฒนานวัตกรรมทางเศรษฐกิจโดยการยกระดับแผนที่โอเรียนเทียร์ให้เป็นผลิตภัณฑ์ดิจิทัลที่สามารถขายและใช้งานได้ตลอดเวลา (Permanent Courses) ในหลากหลายสภาพแวดล้อม และเปลี่ยนเมืองพัทยาให้เป็นสนามผจญภัยเสมือนจริง

ตัวชี้วัด

1. มียอดดาวน์โหลดแอปพลิเคชัน Pattaya O-Challenge สะสม ไม่น้อยกว่า 10,000 ครั้ง และมีจำนวนบัญชีผู้ใช้งานส่วนบุคคลไม่น้อยกว่า 5,000 บัญชี ภายในปีแรก
2. สัดส่วนของผู้ใช้งานที่เริ่มกิจกรรมโอเรียนเทียร์จากเส้นทางฟรีและตัดสินใจซื้อเส้นทางพรีเมียม (Premium Routes) หรือสมัครแพ็คเกจสมาชิก ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ของผู้ใช้งานทั้งหมด
3. สามารถสร้างรายได้จากการจำหน่ายแผนที่ดิจิทัลและค่าธรรมเนียม ได้อย่างน้อย 500,000 บาท ในปีแรก
4. ร้อยละของผู้ใช้งานที่เริ่มเล่นกิจกรรมโอเรียนเทียร์และสามารถพิชิตภารกิจหรือเก็บ Checkpoint ได้ครบตามเป้าหมายของเส้นทางในแอปพลิเคชัน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60
5. ร้อยละของผู้ใช้งานที่มีการสะสมตราประทับผู้พิชิต (Badges) หรือมีการเลื่อนระดับเลเวลนักผจญภัย อย่างน้อย 1 ครั้ง ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 ของผู้ใช้งานทั้งหมด
6. แอปพลิเคชัน Pattaya O-Challenge มีความเสถียรพร้อมใช้งาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 99.9 และรองรับภาษาหลักได้ครบถ้วน อย่างน้อย 4 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย อังกฤษ จีน และรัสเซีย)
7. ความสามารถในการปรับปรุงข้อมูลแผนที่ดิจิทัลเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของเมือง ดำเนินการเสร็จสิ้นภายใน 48 ชั่วโมง

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 สร้างระบบดิจิทัล Pattaya O-Challenge ที่มีความเสถียร ใช้งานได้ง่าย และรองรับการจัดการแผนที่ถาวรที่หลากหลาย โดยแพลตฟอร์มต้องรองรับการใช้เทคโนโลยี GPS เพื่อระบุตำแหน่งผู้เล่น (Real-time tracking) และรองรับการสแกน QR Code เพื่อยืนยัน Checkpoint สำหรับเส้นทางที่ติดตั้งเครื่องหมายถาวร อีกทั้งต้องรองรับหลากหลายภาษา เพื่อรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยว/นักท่องเที่ยวจากหลากหลายประเทศทั่วโลกที่เดินทางมายังประเทศไทย และมี

ระบบบัญชีผู้ใช้งานส่วนบุคคล (User Account) ที่สามารถบันทึกประวัติการวิ่ง สถิติส่วนตัว และแสดงผลตารางการจัดอันดับ (Leaderboard) พร้อมฟีเจอร์เกมมิฟิเคชัน (Gamification) ที่เปลี่ยนการวิ่งเป็นการทำภารกิจผจญภัย (Adventure Quests) เช่น การสะสมตราประทับแห่งผู้พิชิต (Conqueror Badges) เมื่อผ่านเส้นทางที่มีระดับความยาก หรือระบบเลื่อนระดับนักผจญภัย (Adventurer Leveling System) เพื่อกระตุ้นความท้าทายและความสนุกสนาน ทั้งนี้แพลตฟอร์มจะต้องออกแบบให้สามารถอัปเดตข้อมูลแผนที่ดิจิทัลได้ทันทีผ่านเครือข่ายไร้สาย (Over-the-air) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหรือผังเมืองโดยไม่ต้องมีการดาวน์โหลดแอปพลิเคชันใหม่

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 กำหนดโครงสร้างราคาแผนที่หรือเส้นทางกีฬาโอเรียนเทียร์ริงที่ใช้ในแพลตฟอร์มที่พัฒนาขึ้น โดยเส้นทางเบื้องต้นหรือเส้นทางแนะนำ อาทิ Easy-O ในสวนสาธารณะสามารถเข้าถึงและใช้งานได้ฟรี แต่เส้นทางระดับพรีเมียม อาทิ Urban-O Challenge และ Koh Larn Beach-O หรือเส้นทางในพื้นที่เอกชนจะเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าถึงแบบครั้งเดียว อาทิ 100 บาทต่อเส้นทาง ในฐานะค่าธรรมเนียมสำหรับการเข้าถึงเส้นทางลับหรือเส้นทางพิเศษ ตลอดจนเสนอแพ็คเกจรายเดือนสำหรับนักกีฬา/นักท่องเที่ยวที่พำนักระยะยาว หรือชาวต่างชาติที่พำนักรออาศัยในพื้นที่ (Expat) ให้สามารถเข้าถึงแผนที่ทั้งหมดได้แบบไม่จำกัด ซึ่งถือเป็นการส่งเสริมและสร้างรายได้จากกีฬาโอเรียนเทียร์ริงได้โดยไม่จำเป็นต้องจัดการแข่งขันขนาดใหญ่ และนักกีฬาหรือผู้สนใจสามารถเข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงและกิจกรรมผจญภัยด้วยตนเองได้ตลอดทั้งปี

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 จัดทำวิดีโอแนะนำวิธีการใช้งานแอปพลิเคชัน (Tutorial Videos) เป็นภาษาต่าง ๆ และสร้างแคมเปญผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อเน้นว่า Pattaya O-Challenge คือกิจกรรมที่ต้องทำเมื่อมาท่องเที่ยวเมืองพัทยา (Must-Do Activity) ตลอดจนบูรณาการร่วมกับศูนย์การค้าพื้นที่เอกชน เพื่อประชาสัมพันธ์แอปพลิเคชัน เพื่อกระตุ้นให้เกิดการดาวน์โหลดและใช้งานผ่านกีฬาโอเรียนเทียร์ริง

กลยุทธ์ย่อยที่ 2 เชื่อมโยงธุรกิจท้องถิ่นเข้าเป็นส่วนหนึ่งของจุดเช็คพอยต์ (Checkpoint) ในแอปพลิเคชัน Pattaya O-Challenge โดยผู้เข้าร่วมจะได้รับส่วนลดพิเศษเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชิงผจญภัยวิถีชุมชน

เป้าหมาย

สร้างระบบนิเวศทางเศรษฐกิจที่เกื้อกูลกันระหว่างกิจกรรมกีฬาโอเรียนเทียร์ริงและผู้ประกอบการท้องถิ่น โดยใช้แอปพลิเคชันเป็นตัวกลางในการเปลี่ยนนักวิ่ง/นักกีฬา/นักผจญภัยให้กลายเป็นลูกค้า

ตัวชี้วัด

1. มีร้านค้าและผู้ประกอบการท้องถิ่น เช่น ร้านอาหาร คาเฟ่ และสปา เข้าร่วมเครือข่าย Pattaya O-Partners และติดตั้งจุด QR Code Checkpoint ไม่น้อยกว่า 50 ร้านค้า ในปีแรก ครอบคลุมพื้นที่หลักของเมืองพัทยา
2. ร้อยละของผู้เล่นกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงที่ได้รับ E-Coupon จากการสแกนที่หน้าร้าน และนำไปใช้แลกซื้อสินค้าหรือบริการจริง ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15
3. ประมาณการมูลค่าการใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการใช้สิทธิ์ส่วนลดและกิจกรรมผ่านแอปพลิเคชัน รวมกันไม่น้อยกว่า 1,000,000 บาท ภายในปีแรก
4. จำนวนครั้งรวมที่ผู้เล่นกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงมีการสแกน QR Code ณ จุด Bonus Checkpoint ที่ร้านค้าพันธมิตร ไม่น้อยกว่า 10,000 ครั้ง ต่อปี
5. จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงสามารถพิชิตภารกิจในเส้นทางวิ่งเฉพาะ อาทิ Cafe Hopping Run ได้ครบตามกำหนด ไม่น้อยกว่า 500 คนต่อแคมเปญ
6. ร้อยละของร้านค้าที่พึงพอใจและยินดีเข้าร่วมโครงการต่อไปในปีถัดไป ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
7. จำนวนร้านค้าที่ผ่านเกณฑ์ยอดผู้เข้าใช้บริการสูงและได้รับตราสัญลักษณ์ Runner-Friendly Business หรือ Adventurer Welcome Spot จำนวน 10 ร้านค้า เพื่อเป็นต้นแบบในการดึงดูดนักท่องเที่ยว

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 สร้างเครือข่ายพันธมิตร Pattaya O-Partners โดยคัดเลือกและรวบรวมร้านค้าที่มีภาพลักษณ์สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา นักท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อาทิ ร้านที่ตอบโจทย์วิถีชีวิตรักสุขภาพ (Healthy Lifestyle) เช่น ร้านคาเฟ่ (Specialty Coffee) ร้านสมุนไพร/น้ำผลไม้ ร้านอาหารคลีน ร้านนวดเท้า/สปา ร้านจำหน่ายอุปกรณ์เดินป่า/แคมป์ปิ้ง และผู้ให้บริการกิจกรรมทางน้ำ ซึ่งต้องตั้งอยู่ในเส้นทางหรือพื้นที่รัศมีใกล้เคียงกับเส้นทางวิ่งในแผนที่ (Urban-O/Permanent Course) เพื่อให้ผู้เล่นสามารถแวะใช้บริการร้านค้าต่าง ๆ ได้จริง

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 กำหนดให้ร้านค้าพันธมิตรเป็นจุดตรวจสอบพิเศษเพื่อรับรางวัล (Bonus Checkpoint) หรือจุดขุมทรัพย์ (Treasure Spots) ในแผนที่ดิจิทัล เมื่อผู้เล่นวิ่งไปถึงร้านและสแกน QR Code จะได้รับคะแนนพิเศษมากกว่าจุดปกติ ทั้งนี้ทันทีที่สแกน QR Code ที่ร้านค้าระบบจะแจ้งเตือนคุปองอิเล็กทรอนิกส์ (E-Coupon) ส่วนลดขึ้นมาบนหน้าจอแอปพลิเคชันในทันที (Real-time Trigger) เช่น "ยินดีด้วย! คุณถึงจุดเช็คพอยท์ร้าน Coffee A และค้นพบขุมทรัพย์

ประจำวัน รับส่วนลดเครื่องดื่มโปรตีนเชคทันที 20 บาท" นอกจากนี้อาจมีการกำหนดเส้นทางการวิ่งเฉพาะ อาทิ Cafe Hopping Run, Healthy Food Hunt หรือ หรือ Local Hero Adventure ที่บังคับให้ผู้เล่นต้องไปตามร้านค้าที่กำหนดให้ครบจึงจะจบภารกิจ

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 มอบตราสัญลักษณ์ Runner-Friendly Business หรือ Adventurer Welcome Spot ให้กับร้านค้าที่มียอดการสแกน QR Code จากผู้เข้าร่วมกีฬาโอเรียนเทียร์สูงสุด เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมายในระยะยาว

WO3 บริหารจัดการปฏิทินและพื้นที่ในการจัดกิจกรรมโอเรียนเทียร์ โดยกระจายกิจกรรมไปยังพื้นที่รอง และจัดการแข่งขันในช่วงเวลาที่ไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยวหรือช่วงระยะเวลาที่ไม่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในเมืองพัทยามากนัก เพื่อสร้างมิติใหม่ของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

ข้อจำกัดสำคัญของเมืองพัทยาคือการเผชิญกับความหนาแน่นเชิงพื้นที่ (W1) และการทับซ้อนของระยะเวลาการจัดกิจกรรม (W3) ซึ่งส่งผลให้การจัดกิจกรรมใหม่มีความเสี่ยงสูงที่จะก่อให้เกิดผลกระทบและข้อร้องเรียน อย่างไรก็ตาม โอกาสทางการตลาดจากนักท่องเที่ยวหรือผู้ใส่ใจสุขภาพ (O2) และนักท่องเที่ยวในประเทศ (O5) มีลักษณะเด่นคือ ความยืดหยุ่นด้านเวลา (Time Flexibility) และไม่ยึดติดกับการเข้าร่วมกิจกรรมในช่วงเวลาที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่น กลยุทธ์นี้จึงเป็นการบริหารจัดการอุปสงค์ของนักท่องเที่ยว โดยอาศัยความยืดหยุ่นของกลุ่มเป้าหมาย (O2, O5) เป็นเครื่องมือในการกระจายกิจกรรมไปยังพื้นที่รอง และช่วงเวลาที่ไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยวหรือช่วงระยะเวลาที่ไม่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในเมืองพัทยามากนัก

กลยุทธ์ย่อยที่ 1 จัดกิจกรรม "Sunrise O-Series" ในช่วงเวลาที่มีการจราจรยังไม่หนาแน่น และไม่ทับซ้อนกับอีเวนต์อื่น เพื่อเปิดมุมมองการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยยามเช้า

เป้าหมาย

บริหารจัดการเวลาในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ เพื่อเปลี่ยนข้อจำกัดด้านความหนาแน่นของเมืองและตารางกิจกรรมที่ทับซ้อนให้เป็นโอกาสในการสร้างประสบการณ์ใหม่ที่นักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสความสงบและความงดงามของธรรมชาติในเมืองพัทยา

ตัวชี้วัด

1. จำนวนข้อร้องเรียนจากประชาชนเกี่ยวกับการปิดถนนหรือปัญหาการจราจรในช่วงเวลาจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์เป็นศูนย์

2. จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับนักกีฬาในจุดตัดทางแยกหรือจุดที่ใช้ผิวจราจรร่วมเป็นศูนย์

3. คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมที่มีต่อความสวยงามของเส้นทางและบรรยากาศช่วงพระอาทิตย์ขึ้น (Golden Hour) อยู่ในระดับดีเยี่ยม

4. จำนวนรูปภาพหรือวิดีโอที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงโพสท์ลงโซเชียลมีเดีย พร้อมแฮชแท็กแคมเปญ เช่น #ChasingTheSunrise เพื่อนำเสนอภาพความสวยงามยามเช้า ไม่น้อยกว่า 2,000 โพสต์/สตอรี่ต่ออีเวนต์

5. สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในช่วงฤดูฝน (Rainforest City Adventure) ได้ ไม่น้อยกว่า 500 - 800 คน ต่อครั้ง

6. สัดส่วนของผู้เข้าร่วมที่ไม่เคยทำกิจกรรมในพืชมานานกว่า 20 ของผู้เข้าร่วมทั้งหมด ในช่วงฤดูฝนมาก่อน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ของผู้เข้าร่วมทั้งหมด

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 เลือกพื้นที่ในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในจุดที่คนไม่พลุกพล่านในช่วงเวลากลางวัน อาทิ ช่วงเช้า จัดการแข่งขันในบริเวณถนนเลียบชายหาด เนื่องจากในช่วง 05.00 – 07.00 น. ถนนเลียบชายหาดจะเงียบสงบ ปราศจากการจราจรและนักท่องเที่ยวที่หนาแน่น ทำให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันสามารถวิ่งผ่านสถานที่สำคัญที่เป็นสัญลักษณ์ (Landmark) ได้โดยไม่ต้องปิดถนนใหญ่ ทั้งนี้อาจใช้กรวยยางแบ่งช่องจราจรเพียง 1 เลน โดยไม่ต้องปิดถนนทั้งหมด

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 ออกแบบประสบการณ์ Golden Hour เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวด้วยบรรยากาศที่หาไม่ได้ในช่วงเวลาอื่นนอกจากตอนเช้าเท่านั้น อาทิ แนวคิด Chasing the Sunrise โดยกำหนดเวลาปล่อยตัวนักกีฬาให้สอดคล้องกับเวลาพระอาทิตย์ขึ้น เพื่อให้ นักกีฬาเข้าสู่เส้นทางหรือผ่านจุด Checkpoint สำคัญริมทะเลในช่วงที่แสงอาทิตย์สวยที่สุด (Golden Hour) ซึ่งเป็นการผจญภัยเชิงสุนทรียภาพ (Aesthetic Adventure) รวมไปถึงกำหนดจุด Checkpoint บริเวณจุดชมวิวยามพระอาทิตย์ตก หรือปลายสะพานท่าเรือแหลมบาลีฮาย เพื่อให้ นักวิ่งได้ถ่ายภาพที่สวยงาม (Social Currency) ซึ่งจะช่วยให้ประชาสัมพันธ์เมืองพัทยาในมุมมองใหม่ที่เงียบสงบ สวยงาม และเป็นการบันทึกเรื่องราวการผจญภัยที่น่าประทับใจของผู้เข้าร่วม

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 มุ่งเน้นการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว เพื่อลดความหนาแน่นและการทับซ้อนของกิจกรรมในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว อีกทั้งนักกีฬาจะได้สัมผัสบรรยากาศของเมืองพัทยามีความสงบและสวยงามแตกต่างจากช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวจำนวนมาก โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝนที่สามารถนำเสนอการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในรูปแบบ Rainforest City Adventure ที่เน้นความเขียวขจีและความสดชื่นของธรรมชาติรอบเมือง ทั้งนี้ยังเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยาลดลงทั้งปี

กลยุทธ์ย่อยที่ 2 เปลี่ยนกระบวนทัศน์การจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์จากการจัดกิจกรรมที่ต้องใช้พื้นที่ขนาดใหญ่สู่การบริหารจัดการพื้นที่จำกัด เพื่อลดผลกระทบจากการจราจรและสร้างประสบการณ์แปลกใหม่ในรูปแบบการผจญภัยในพื้นที่ปิด

เป้าหมาย

เปลี่ยนข้อจำกัดด้านพื้นที่ของเมืองพัทยาให้เป็นจุดเด่น โดยใช้หลักการ Sprint & Indoor Orienteering ซึ่งเน้นการตัดสินใจที่รวดเร็วในพื้นที่ซับซ้อนมากกว่าการใช้กำลังในการวิ่งระยะไกล

ตัวชี้วัด

1. สามารถเจรจาและได้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่จากสถานที่เอกชนหรือแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ ไม่น้อยกว่า 3 แห่ง ที่มีลักษณะทางกายภาพแตกต่างกัน
2. จำนวนข้อร้องเรียนจากนักท่องเที่ยวทั่วไปหรือร้านค้าผู้เช่าพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เกี่ยวกับการถูกรบกวนจากการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์เป็นศูนย์
3. จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดจากการชนกันระหว่างนักกีฬากับบุคคลภายนอก หรือความเสียหายต่อทรัพย์สินของสถานที่ท่องเที่ยวเป็นศูนย์
4. การออกแบบสนามการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์มีความซับซ้อนตามเกณฑ์ Sprint/Indoor โดยนักกีฬาจะต้องทำการตัดสินใจเลือกเส้นทางเฉลี่ย ทุก ๆ 30 วินาที
5. สัดส่วนของนักกีฬาที่สามารถจบการแข่งขันโดยไม่หลงทางในสนามรูปแบบเขาวงกตไม่เกินร้อยละ 70
6. ระดับคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ที่มีต่อรูปแบบการแข่งขันที่ไม่เคยสัมผัสมาก่อนในระดับดีเยี่ยม
7. ร้อยละของผู้เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ที่ระบุว่าสนใจจะกลับมาใช้บริการสถานที่จัดการแข่งขันอีกครั้งในฐานะนักท่องเที่ยวปกติ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 จัดหาสถานที่ปิดที่มีความซับซ้อนทางกายภาพและบริหารจัดการภายในพื้นที่อย่างเป็นระบบ อาทิ

ศูนย์การค้า ได้แก่ Terminal 21 Pattaya และ Central Festival โดยเน้นการใช้บันไดเลื่อน บันไดหนีไฟ และพื้นที่จอดรถ เพื่อจัดแข่งรูปแบบไต่ระดับ (Vertical Orienteering) ซึ่งให้ความรู้สึการทำทายเสมือนการผจญภัยป็นเขาในเมือง

แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้แก่ ตลาดน้ำ 4 ภาค และสวนงาช้าง ซึ่งมีเส้นทางเดินที่คดเคี้ยวซับซ้อนเหมือนเขาวงกต เหมาะสำหรับกีฬาโอเรียนเตียร์รูปแบบเขาวงกต (Labyrinth Orienteering) ที่ผสมผสานการผจญภัยค้นหาสมบัติทางวัฒนธรรม (Cultural Treasure Hunt)

แลนด์มาร์คด้านสถาปัตยกรรม ได้แก่ ปราสาทสัจธรรม ซึ่งมีโครงสร้างไม้ซับซ้อนเหมาะสำหรับการผจญภัยเชิงสถาปัตยกรรม

โดยจัดกิจกรรมโอเรียนเตียร์ในช่วงเวลาที่ไม่กระทบกับลูกค้าหลักของแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว ทั้งนี้ออกแบบเส้นทางหรือแผนที่ที่มีจุดตัดสินใจถี่มาก ๆ (Decision Points) เช่น ทุก ๆ 15 - 30 วินาทีที่ต้องตัดสินใจแล้ว เพื่อให้ นักกีฬาต้องหยุดคิดตลอดเวลา ลดความเร็วในการวิ่ง และกระตุ้นการใช้พื้นที่ในการแข่งขัน

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 บริหารจัดการการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ไม่ให้บริการผู้ใช้บริการทั่วไปของสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ และชุมชน โดยแบ่งพื้นที่การจัดการแข่งขันสำหรับนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเท่านั้นอย่างชัดเจน โดยบุคคลภายนอกหรือผู้ชมห้ามเข้ามายังพื้นที่ดังกล่าวเด็ดขาดเพื่อความปลอดภัย และความยุติธรรมในการแข่งขัน อย่างไรก็ตามหากจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ในเวลาทำการของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ควรปล่อยตัวนักกีฬานานครั้งละไม่เยอะ และระยะเวลาห่างกัน เพื่อให้เกิดความกลมกลืนไปกับนักท่องเที่ยว

4.3.3 กลยุทธ์เชิงป้องกันในการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategies) เป็นกลุ่มกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันและความยั่งยืนให้กับโครงการ โดยยึดหลักการใช้จุดแข็งเพื่อรับมือและลดทอนผลกระทบจากอุปสรรค ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวทางโดยการนำจุดแข็งที่โดดเด่นของเมืองพัทยา โดยเฉพาะศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบวงจร ภาพลักษณ์เมืองท่องเที่ยวระดับโลก และความเข้มแข็งของเครือข่ายภาคเอกชนและชุมชน มาใช้เป็นเครื่องมือเชิงกลยุทธ์ในการตอบโต้และหลีกเลี่ยงปัจจัยคุกคามจากภายนอก

การดำเนินกลยุทธ์ในส่วนนี้ มีเป้าหมายสำคัญเพื่อขจัดอุปสรรคที่มีความท้าทายสูง อาทิ สถานะการแข่งขันที่รุนแรงจากคู่แข่งในภูมิภาคที่มีทรัพยากรธรรมชาติเหนือกว่า ความไม่แน่นอนของสภาพภูมิอากาศ รวมถึงปัญหาการขาดการรับรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องต่อกีฬาโอเรียนเตียร์และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โดยมุ่งเน้นการสร้างความแตกต่าง การสร้างความยืดหยุ่นในการดำเนินงาน และการสื่อสารเชิงรุก เพื่อเปลี่ยนสถานะจากผู้ตามในตลาดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ให้กลายเป็น

ผู้นำในตลาดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยวิถีเมืองที่มีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

ST1 ใช้ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งในพื้นที่ เพื่อบูรณาการกีฬาโอเรียนเตียร์เข้ากับอัตลักษณ์ของเมืองพัทยา ในฐานะศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ทันสมัย

ภายใต้สภาวะการแข่งขันที่คู่แข่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (T3) มีความได้เปรียบด้านพื้นที่ธรรมชาติ และพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงเร็ว (T4) ทำให้เมืองพัทยาไม่สามารถใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติเป็นจุดขายหลักในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ได้ กลยุทธ์นี้จึงมุ่งเน้นการสร้างความสำเร็จเชิงการแข่งขัน โดยการนำเสนอประสบการณ์แบบองค์รวม (Holistic Experience) กล่าวคือ สร้างความแตกต่างโดยใช้ศักยภาพความครบวงจรของโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก บริการเสริมต่าง ๆ (S2, S4) รวมทั้งเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งในพื้นที่ (S7) เพื่อบูรณาการกีฬาโอเรียนเตียร์เข้ากับอัตลักษณ์ของเมืองพัทยา พร้อมยกระดับสู่การเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ไร้ขีดจำกัดที่ผสมผสานความสะดวกสบายเข้ากับความตื่นเต้นท้าทาย

กลยุทธ์ย่อยที่ 1 สร้างพันธมิตรความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ในพื้นที่เมืองพัทยาผ่านการเพิ่มอุปสิทธิประโยชน์ให้นักกีฬาผู้เข้าร่วมการแข่งขัน และเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการผจญภัยอื่นๆ ในพื้นที่

เป้าหมาย

สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันโดยการนำเสนอความคุ้มค่า ที่นักกีฬาจะได้รับหากเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ในพื้นที่เมืองพัทยา เมื่อเปรียบเทียบกับสนามแข่งขันอื่นในอาเซียน และกระตุ้นให้เกิดการตลาดกิจกรรมผจญภัยหลากหลายรูปแบบที่มีให้บริการในเมืองพัทยา

ตัวชี้วัด

1. มีผู้ประกอบการโรงแรม ร้านอาหาร และแหล่งท่องเที่ยว ลงนามความร่วมมือ (MOU) เข้าร่วมกลุ่ม Pattaya Sport Privilege Consortium ไม่น้อยกว่า 30 ราย
2. ร้อยละของนักกีฬานำหมายเลขประจำตัว (Bib) ไปใช้แทนเงินสดหรือส่วนลด ณ สถานที่จริงของเครือข่ายพันธมิตร ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25 ของจำนวนผู้เข้าร่วมทั้งหมด
3. สัดส่วนยอดการสมัครที่เลือกซื้อแบบแพ็คเกจรวมกิจกรรมท่องเที่ยว Race Relax & Adventure Package ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของยอดผู้สมัครทั้งหมด

4. ร้อยละของนักกีฬาโอเรียนเตียร์ที่ไปใช้บริการกิจกรรมผจญภัยอื่น ๆ ในพัทยา เช่น พาราเซลลิ่ง และเจ็ตสกี ผ่านสิทธิประโยชน์ The Pattaya Super Pass ที่ได้รับ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20

5. ค่าเฉลี่ยจำนวนผู้ติดตามที่จ่ายเงินราคาปกติเพื่อเข้าชมสถานที่ เมื่อนักกีฬานำสิทธิส่วนลดไปใช้ เฉลี่ย 2 คนต่อนักกีฬา 1 สิทธิ

6. คะแนนเฉลี่ยจากการประเมินของนักกีฬาว่าการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาค่าเงินที่สุด เมื่อเทียบกับสนามแข่งขันอื่นในอาเซียน อยู่ในระดับดีเยี่ยม

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 จัดตั้งกลุ่มพันธมิตรความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์อย่างเป็นรูปธรรม อาทิ ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจสปา แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ และผู้ประกอบการกิจกรรมผจญภัยทางน้ำและทางบก ภายใต้กลุ่ม Pattaya Sport Privilege Consortium ผ่านการจัดทำบันทึกข้อตกลงเชิงพาณิชย์ (MOU) โดยเปลี่ยนมุมมองการขอสปอนเซอร์สนับสนุนการจัดการแข่งขัน เป็นการทำข้อตกลงเพื่อแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ อาทิ แหล่งท่องเที่ยว มอบบัตรเข้าฟรี หรือ ส่วนลด 50% จำนวน 1,000 ใบให้นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันโอเรียนเตียร์ ซึ่งจะช่วยให้ นักกีฬานำผู้ติดตามมาซื้อบัตรเข้าแหล่งท่องเที่ยวในราคาปกติ เพื่อได้เยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวและทำกิจกรรมเชิงผจญภัยร่วมกัน นอกจากนี้ร้านค้าพันธมิตรที่มอบส่วนลดพิเศษให้นักกีฬาผู้เข้าร่วมการแข่งขันจะได้รับการปกป้องในแผนที่ดิจิทัลของแอปพลิเคชันในการแข่งขันในฐานะจุดแนะนำสำหรับนักผจญภัย

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 ออกแบบชุดสิทธิประโยชน์ The Pattaya Super Pass อาทิ แคมเปญ Bib is Money โดยกำหนดให้หมายเลขประจำตัวนักกีฬาสามารถใช้แทนเงินสดหรือส่วนลดได้ทันทีในช่วงสัปดาห์การแข่งขัน เช่น โฉว Bib เข้าสวนนงนุชฟรี โฉว Bib รับส่วนลดบุฟเฟต์โรงแรม 500 บาท โฉว Bib นวดสปาฟรี 30 นาที หรือรับส่วนลดพิเศษสำหรับกิจกรรมผจญภัยยอดนิยม เช่น การเล่นพาราเซลลิ่ง (Parasailing) เจ็ตสกี หรือการขับรถ Go-Kart รวมไปถึงแคมเปญ Race Relax & Adventure โดยการสร้างข้อเสนอแบบแพ็คเกจรวม เช่น ค่าสมัครเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ 800 บาท จะได้รับได้บัตรเข้าชมกีฬาโน้โหว์ หรือบัตรเข้าสวนน้ำ Ramayana (มูลค่า 1,200 บาท) เพื่อเป็นการดึงดูดให้นักกีฬาดูการแสดงในช่วงนอกฤดูการท่องเที่ยว (Low Season) หรือรอบการแสดงที่คนน้อย อย่างไรก็ตามการมอบสิทธิพิเศษอาจไม่ใช่การมอบมูลค่าทางตัวเงินเท่านั้น แต่ยังรวมถึงคุณค่าทางใจ อาทิ สิทธิเข้าสวนน้ำก่อนเวลาเปิดจริง 1 ชั่วโมง หรือสิทธิใช้ช่องทางพิเศษแบบไม่ต้องต่อคิว (Fast Lane) สำหรับนักกีฬาโอเรียนเตียร์เท่านั้น เพื่อให้นักท่องเที่ยวรู้สึกถึงความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยคนพิเศษ

กลยุทธ์ย่อยที่ 2 บุคลากรจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ให้เป็นส่วนหนึ่งของเทศกาลขนาดใหญ่ที่จัดในพื้นที่เมืองพัทยา อาทิ เทศกาลดนตรี เพื่อให้ให้นักกีฬาได้สัมผัสประสบการณ์ที่หลากหลาย

เป้าหมาย

กระตุ้นการปรับเปลี่ยนสถานะจากนักท่องเที่ยวทั่วไปให้กลายเป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรมทางกีฬา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ประสบการณ์ผ่านการสร้างการรับรู้ถึงความคุ้มค่าสูงสุดจากการเข้าร่วมกิจกรรมที่ได้รับทั้งในมิติการแข่งขันและการท่องเที่ยวในครั้งเดียว

ตัวชี้วัด

1. สัดส่วนของผู้สมัครแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ที่ระบุว่าตั้งใจเดินทางมาเพื่อร่วมงานเทศกาล เช่น งานพลุ/ดนตรี เป็นหลัก ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนนักกีฬาทั้งหมด
2. จำนวนผู้สมัครเข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเทียร์ช่วงอุ่นเครื่อง (Warm-up Activity) ก่อนเริ่มงานเทศกาลมีอัตราการเข้าร่วมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90 ของความจุสนามการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์
3. คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเทียร์ที่มีต่อความสะดวกในการเชื่อมต่อจากเส้นชัยเข้าสู่งานเทศกาลอยู่ในระดับดีเยี่ยม
4. ร้อยละของผู้สมัครเข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเทียร์ระบุว่าสิทธิเข้าโซน VIP ของงานเทศกาลเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการตัดสินใจสมัครแข่งขัน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50
5. ร้อยละของนักกีฬาเข้าไปใช้บริการในโซน VIP ของงานเทศกาลจริงหลังจบการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ ร้อยละ 100
6. คะแนนความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเทียร์ที่มีต่อความคุ้มค่าของเงินและเวลา ในการได้รับประสบการณ์แบบ Day-Run Night-Fun อยู่ในระดับดีเยี่ยม
7. ร้อยละของผู้เข้าร่วมที่ระบุว่าจะแนะนำเพื่อนให้มาร่วมกิจกรรมรูปแบบ Day-Run Night-Fun อีกในเทศกาลครั้งถัดไป ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 บุคลากรจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ภายใต้แนวคิด Day - Run Night - Fun โดยกำหนดให้การแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์จัดขึ้นในช่วงบ่ายหรือช่วงเย็นของวันที่มีการจัดเทศกาลขนาดใหญ่ อาทิ ในวันเทศกาลพลุนานาชาติ ให้จัดแข่งขัน Sunset Orienteering บนเขาพระตำหนักหรือชายหาดในรูปแบบการผจญภัยชมทิวทัศน์ยามเย็น (Scenic Urban Adventure) โดยกำหนดเวลาเข้าเส้นชัยให้เสร็จสิ้นก่อนเวลาพลุชุดแรกเริ่มแสดง 1 ชั่วโมง เพื่อให้ให้นักกีฬามีเวลาเตรียมตัวก่อนดูพลุ หรือบุคลากรจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ภายใต้

แนวคิด การเติมเต็มช่วงเวลาว่าง (Gap Filling) ในงานเทศกาลดนตรี Pattaya Music Festival ซึ่งการแสดงมักเริ่มช่วงค่ำ โดยจัดให้มีการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์เป็นกิจกรรมอุ่นเครื่อง (Warm-up) ในรูปแบบกิจกรรมเชิงผจญภัยวิถีเมือง (City Adventure) ในช่วงเช้าหรือบ่าย เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรมคอนเสิร์ตมีกิจกรรมทำระหว่างวันที่ตื่นเต้นและท้าทาย

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 กำหนดจุดสิ้นสุดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ให้เชื่อมต่อโดยตรงกับบริเวณทางเข้าหลักของงานเทศกาล เพื่อสร้างความรู้สึกเหมือนการวิ่งเข้าสู่เส้นชัยที่เป็นงานเฉลิมฉลอง (Celebration Finish) เพื่อสร้างการเชื่อมต่ออย่างไร้รอยต่อ (Seamless Connectivity) ระหว่างกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมนันทนาการ แนวทางนี้จะช่วยให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงสถานที่จัดงานเทศกาลได้ทันทีที่สิ้นสุดการแข่งขัน ซึ่งถือเป็นการสร้างความได้เปรียบเชิงสิทธิพิเศษที่ช่วยจัดอุปสรรคด้านโลจิสติกส์ อาทิ ปัญหาความแออัดของการจราจรและข้อจำกัดของพื้นที่จอดรถ ทำให้ผู้เข้าร่วมงานได้รับความสะดวกอย่างสูงสุด

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 มอบสิทธิพิเศษในงานเทศกาล เพื่อเป็นแรงจูงใจหลักในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ อาทิ ผู้สมัครแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์จะได้รับสิทธิ์เข้าโซน VIP ของเทศกาลดูพลุ/คอนเสิร์ต ฟรี

ST2 สื่อสารเชิงรุกเพื่อสร้างการยอมรับและความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสาธารณชนและบุคลากรภายในเมืองพัทยาเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ในฐานะกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงสร้างสรรค์

อุปสรรคสำคัญของเมืองพัทยาในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์คือ โอเรียนเตียร์เป็นกีฬาที่รู้จักกันเฉพาะกลุ่มทำให้ขาดการรับรู้ในวงกว้าง (T1) และ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นรวมถึงชุมชนภายในเมืองพัทยายังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดและกติกาการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ (T6) รวมถึงมีความกังวลเรื่องความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย อย่างไรก็ตาม เมืองพัทยามีจุดแข็งที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ คือ ภาพลักษณ์และการได้รับการยกย่องเป็นเมืองกีฬา (S3) ได้รับการสนับสนุนจากชุมชนท้องถิ่น (S6) และเครือข่ายความร่วมมือกับภาควิชาการ/สถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง (S7) ดังนั้นกลยุทธ์นี้จึงเป็นการบูรณาการจุดแข็งด้านภาพลักษณ์และความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ (S3, S6, S7) เพื่อดำเนินการสื่อสารเชิงรุกให้ความรู้ มุ่งลดอุปสรรคเชิงการรับรู้ และสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสาธารณชน (T1) และบุคลากรภายในเมืองพัทยา (T6) เกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์

กลยุทธ์ที่ย่อยที่ 1 ร่วมมือกับสถาบันการศึกษาการจัดกิจกรรมสาธิต เพื่อลดความกังวลและอคติทางความรู้สึกร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมุ่งเน้นการพิสูจน์ให้เห็นถึงศักยภาพของกีฬาโอเรียนเตียร์ที่มีความยั่งยืนต่อสิ่งแวดล้อมและเอื้อต่อการเสริมสร้างสัมพันธภาพในครอบครัวอย่างเป็นรูปธรรมผ่านรูปแบบการผจญภัยเพื่อการเรียนรู้

เป้าหมาย

สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบรับผิดชอบ

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของตัวแทนชุมชน เจ้าหน้าที่รัฐ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เข้าร่วมชมการสาธิตกีฬาโอเรียนเตียร์ และลงความเห็นมั่นใจในมาตรฐานความปลอดภัยและการจัดการพื้นที่ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90 ของผู้เข้าร่วมตรวจสอบทั้งหมด
2. ผลการประเมินสภาพพื้นที่ร่วมกันระหว่างผู้จัดและชุมชนทันทีหลังจบงานเป็นไปตามหลักการ Leave No Trace คือ ผ่านเกณฑ์ 100% โดยไม่มีร่องรอยความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งปลูกสร้างปรากฏให้เห็น
3. น้ำหนักรวมของขยะที่ครอบครัวผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาโอเรียนเตียร์ช่วยกันเก็บออกจากพื้นที่ระหว่างการทำกิจกรรม ไม่น้อยกว่า 50 กิโลกรัม ต่อครั้ง
4. คะแนนเฉลี่ยจากการประเมินของผู้เข้าร่วมว่ากิจกรรมรูปแบบการแข่งขันสะสมคะแนนที่เน้นความยืดหยุ่นในการเลือกเส้นทางและการบริหารจัดการเวลาด้วยตนเอง ช่วยส่งเสริมการพูดคุย การวางแผนร่วมกัน และความสามัคคีในครอบครัว อยู่ในระดับดีเยี่ยม
5. ระดับคะแนนความพึงพอใจของผู้ปกครองและบุคคลทั่วไปที่มีต่อบทบาทของนักศึกษาในการเป็นพี่เลี้ยง การสอนทักษะ และการดูแลความปลอดภัย อยู่ในระดับดีเยี่ยม
6. จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมเรียนรู้และปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำกิจกรรม สาธิตทักษะหรือวิทยากรสนาม ไม่น้อยกว่า 10 คน ต่อกิจกรรม

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 ออกแบบกิจกรรมนันทนาการเชิงรุกสำหรับครอบครัว ในรูปแบบการแข่งขันสะสมคะแนนที่เน้นความยืดหยุ่นในการเลือกเส้นทาง (Free-order Navigation) และการบริหารจัดการเวลาด้วยตนเอง (Self-regulated Pacing) เพื่อลดแรงกดดันจากการแข่งขัน และส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ภายในครอบครัวควบคู่ไปกับการบูรณาการกิจกรรมเชิงนิเวศและการผจญภัยเชิงสร้างสรรค์ โดยกำหนดให้การเก็บขยะเป็นกลไกในการสร้างคะแนนพิเศษ (Incentivized Waste Collection) กลยุทธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างประจักษ์พยานทางสังคมให้กลุ่มชุมชนท้องถิ่นและ

สาธารณชนตระหนักถึงบทบาทเชิงบวกของกีฬาโอเรียนเทียร์ริง ในฐานะเครื่องมือช่วยฟื้นฟูภูมิทัศน์ ส่งเสริมความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ และเป็นกิจกรรมผจญภัยที่ "ให้" มากกว่า "รับ" จากธรรมชาติ

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 จัดกิจกรรมสาธิตระยะเวลาสั้นใช้ระยะเวลาประมาณ 15 - 20 นาที โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและกลุ่มที่มีความกังวลด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อม กระบวนการนี้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่

1. การสาธิตมาตรการป้องกันก่อนเริ่มกิจกรรมการแข่งขัน โดยแสดงกระบวนการติดตั้งอุปกรณ์สนามด้วยเทคนิคไร้ผลกระทบ (Zero-Impact Installation) อาทิ การใช้วัสดุติดตั้งแทนการตอกยึด และการใช้อุปกรณ์แบบชั่วคราว (Temporary Infrastructure) เพื่อยืนยันมาตรฐานความปลอดภัยต่อทรัพยากรธรรมชาติ

2. การตรวจสอบพื้นที่ร่วมกันหลังจบกิจกรรม (Joint Post-event Audit) เชิญผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสำรวจพื้นที่ทันทีหลังเสร็จสิ้นกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริง เพื่อพิสูจน์สภาพความสมบูรณ์ของพื้นที่ตามหลักการ ไม่ทิ้งร่องรอย (Leave No Trace) ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ดี และเป็นการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อลดทอนความกังวลในการพิจารณาอนุญาตใช้พื้นที่ในอนาคต

3. เปิดรับความคิดเห็นเชิงรุก โดยการรวบรวมข้อเสนอแนะจากเจ้าหน้าที่และชุมชนในพื้นที่ เพื่อแสดงถึงความโปร่งใสและความจริงใจในการบริหารจัดการ (Administrative Sincerity) อันนำไปสู่ความร่วมมือที่ยั่งยืน

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 สนับสนุนให้นักศึกษาเข้ามาเป็นผู้นำในการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริง หรือเป็นพี่เลี้ยงประจำกลุ่มสำหรับกีฬาสาธิตในบทบาท Adventure Buddy ตลอดจนจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโอเรียนเทียร์ริง อาทิ จัดซ้อมสอนดูเข็มทิศและแผนที่ฟรีโดยนักศึกษา และซ้อมสาธิตทักษะการเอาตัวรอดในธรรมชาติ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ปกครองเปิดใจยอมรับกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงได้ง่าย

กลยุทธ์ย่อยที่ 2 จัดกิจกรรม Workshop อบรมเจ้าหน้าที่เมืองพัทยา อาสาสมัครจากสถาบันการศึกษา หรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้มียุทธศาสตร์ความรู้ในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริง และการจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

เป้าหมาย

สร้างความยั่งยืนในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงโดยลดการพึ่งพาผู้จัดงานจากภายนอก และสร้างมาตรฐานการจัดงานที่เป็นของเมืองพัทยาโดยเฉพาะ

ตัวชี้วัด

1. สามารถผลิตบุคลากรที่ผ่านการอบรมและสอบได้รับใบประกาศนียบัตร Certified Pattaya O-Staff & Adventure Assistant ไม่น้อยกว่า 50 คนต่อปี
2. ร้อยละของผู้เข้าอบรมที่สามารถสอบผ่านเกณฑ์การประเมินไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85 ของผู้เข้าอบรมทั้งหมด
3. คะแนนเฉลี่ยจากการประเมินบทบาทสมมติในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเหตุการณ์วิกฤต เช่น นักกีฬาหลงทาง หรือเกิดอุบัติเหตุ ของผู้เข้าร่วมการอบรมโดยผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดี
4. สัดส่วนของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายงานในการจัดการแข่งขันจริง เมื่อเทียบกับเจ้าหน้าที่จากภายนอก โดยระยะเริ่มต้น (ปีที่ 1) มีสัดส่วน ร้อยละ 40 และระยะยั่งยืน (ปีที่ 2-3) มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
5. สถานะความพร้อมของหลักสูตร Pattaya O-Organizer ทั้ง 2 ระดับ รวมถึงคู่มือปฏิบัติงาน และฐานข้อมูลบุคลากร เสร็จสมบูรณ์ 100% และได้รับการรับรองมาตรฐานร่วมกันจาก เมืองพัทยา สถาบันการศึกษา และสมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์แห่งประเทศไทย

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 ออกแบบหลักสูตร Pattaya O - Organizer ร่วมกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่เมืองพัทยาหรือใกล้เคียง โดยการเชิญอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญและสมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์มาร่วมร่างหลักสูตรอบรมระยะสั้น จำนวน 2 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 สำหรับอาสาสมัคร/นักศึกษา/ภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นเรื่องความปลอดภัย การปฐมพยาบาลเบื้องต้น การใช้วิทยุสื่อสาร การดูแลจุด Checkpoint และทักษะการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในการผจญภัยเบื้องต้น

ระดับที่ 2 สำหรับเจ้าหน้าที่เมืองพัทยา/ผู้จัดการแข่งขัน โดยเน้นเรื่องการจัดทำแผนที่เส้นทาง การใช้โปรแกรมจัดการแข่งขัน กฎกติกาสากล การจัดการจราจรในพื้นที่แข่งขัน และการประเมินความเสี่ยงกิจกรรมผจญภัย

ทั้งนี้จัดทำคู่มือปฏิบัติงาน (Manual) และวิดีโอสาธิตการทำงาน เพื่อใช้เป็นแหล่งอ้างอิงข้อมูลและทบทวนความรู้ภายหลังจากจบการอบรม

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการและการจำลองสถานการณ์เพื่อลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในการจัดการแข่งขันจริง โดยการอบรมเชิงปฏิบัติการภาคทฤษฎีเป็นการอบรมใช้ระบบบันทึกเวลาอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Punching System) ซึ่งเป็นหัวใจของกีฬาโอเรียนเตียร์ โดยเจ้าหน้าที่ต้องรู้วิธีตั้งค่า การแก้ปัญหาเมื่อเครื่องบันทึกเวลาไม่ติด และการดึงข้อมูลผลการแข่งขัน ทั้งนี้ควรจัด Mock-up Event ในสวนสาธารณะ โดยแบ่งผู้เข้าอบรมเป็นทีมผู้จัดและ

ทีมผู้เล่น แล้วสลับบทบาทกัน โดยจำลองเหตุการณ์วิกฤต เช่น นักกีฬาหลงทาง อุปกรณ์การแข่งขันพัง ชาวบ้านร้องเรียนเสียงดัง หรือเหตุการณ์จำลองอุบัติเหตุจากการผจญภัย แล้วให้ผู้เข้าอบรมฝึกการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 สร้างฐานข้อมูลผู้ผ่านการอบรมหลักสูตร Pattaya O – Organizer เพื่อสร้างระบบบริหารจัดการกำลังคนที่มีประสิทธิภาพสำหรับการจัดการแข่งขันในอนาคต โดยผู้ที่ผ่านการอบรมและสอบผ่านภาคปฏิบัติจะได้รับใบประกาศนียบัตร Certified Pattaya O-Staff & Adventure Assistant ซึ่งรับรองโดยเมืองพัทยาและสถาบันการศึกษาพันธมิตร ทั้งนี้จะมีการจัดทำฐานข้อมูลรายชื่อผู้ผ่านการอบรมแยกตามความถนัด เช่น ฝ่ายเทคนิค ฝ่ายลงทะเบียน และฝ่ายปฐมพยาบาล ซึ่งหากมีการจัดการแข่งขันขนาดใหญ่ในพื้นที่เมืองพัทยา ผู้จัดการสามารถจ้างงานบุคลากรจากฐานข้อมูลมาสนับสนุนการจัดการแข่งขันได้ในทันที อย่างไรก็ตามสำหรับการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ในระย่มุ่งเน้นการใช้โครงการพี่เลี้ยง โดยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในภาคส่วนต่าง ๆ ประกอบหรือใกล้ชิดกับผู้เชี่ยวชาญจากสมาคมโอเรียนเทียร์แห่งประเทศไทย เพื่อเป็นการเรียนรู้เทคนิคเชิงลึกจากสถานการณ์จริง

กลยุทธ์ย่อยที่ 3 สื่อสารเชิงภาพลักษณ์ของกีฬาโอเรียนเทียร์สู่การเป็นกีฬาเชิงปัญญา และการผจญภัยอย่างชาญฉลาด โดยสร้างการรับรู้ว่ากีฬาโอเรียนเทียร์เป็นกีฬาที่เน้นการใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ มีความปลอดภัย และเหมาะสมกับทุกวัย

เป้าหมาย

ปรับตำแหน่งทางการตลาดของกีฬาโอเรียนเทียร์ในเมืองพัทยา เพื่อเปลี่ยนภาพลักษณ์จากกิจกรรมผจญภัยที่มีความเข้มข้นสูง (Hard Adventure) สู่กีฬาเชิงปัญญาที่เน้นย้ำความทันสมัย และมีมาตรฐานความปลอดภัยในรูปแบบการผจญภัยที่ใช้ทักษะความคิดมากกว่ากำลัง

ตัวชี้วัด

1. สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างระบุค่านิยมของ Pattaya Orienteering ด้วยคำสำคัญเชิงบวกและตรงตามเป้าหมาย เช่น ใช้ความคิด ปลอดภัย และสนุกทั้งครอบครัว ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของกลุ่มตัวอย่าง
2. อัตราการเพิ่มขึ้นของยอดผู้สมัครกีฬาโอเรียนเทียร์ในรุ่นครอบครัว หรือรุ่นอายุต่ำกว่า 12 ปี เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 40
3. สัดส่วนของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่ไม่เคยเล่นกีฬาโอเรียนเทียร์มาก่อน แต่สนใจเข้าร่วม เพราะมุมมองด้านการพัฒนาสมอง (Brain Workout) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 ของผู้สมัครทั้งหมด

4. ยอดการแชร์ (Share Rate) ของคอนเทนต์ที่นำเสนอโดยผู้เชี่ยวชาญ ในประเด็นเรื่องพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหาร (Executive Functions) และการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหาร (Executive Functions) สูงกว่าค่าเฉลี่ยปกติ 2 เท่า

5. ระดับคะแนนเฉลี่ยความเชื่อมั่นของผู้ปกครองที่มีต่อมาตรฐานความปลอดภัยของกิจกรรมโอเรียนเทียร์หลังจากได้รับชมวิดีโอรีวิวจากครีเอเตอร์ยูทูบเบอร์ (Youtuber) อยู่ในระดับดีเยี่ยม

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 ปรับเปลี่ยนภาพจำของนักกีฬาโอเรียนเทียร์โดยการออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์โดยใช้ฉากหลังเป็นสถานที่สำคัญ (Landmark) ที่ทันสมัยของเมืองพัทยา เช่น ชายหาดที่สะอาด สวนสาธารณะที่ร่มรื่น หรือสถาปัตยกรรมเมือง แทนภาพพื้นที่ป่าหรือภาพกิจกรรมเชิงผจญภัยที่ดูอันตราย โดยภาพที่ใช้ในการสื่อสารต้องให้เห็นองค์ประกอบของความปลอดภัยอย่างชัดเจน อาทิ ภาพเจ้าหน้าที่ดูแลจุด Checkpoint ภาพถนนทางเท้าที่เรียบร้อย หรือภาพครอบครัวจูงมือเด็กวิ่ง เพื่อสื่อสารทางจิตวิทยาว่าเมืองพัทยาสอดคล้องสำหรับทุกคนที่ต้องการสัมผัสประสบการณ์ของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 กำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ของการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ในเมืองพัทยามานวลีสื่อสารหลัก (Tagline) อาทิ Pattaya Orienteering: The Sport for Smart People หรือ Chess at High Speed & Adventure of The Min รวมทั้งสื่อสารให้สาธารณชนทราบว่ากีฬา โอเรียนเทียร์เป็นกีฬาที่ช่วยพัฒนาทักษะการคิดและฝึกทักษะการตัดสินใจ ซึ่งดึงดูดกลุ่มผู้ปกครองและคนวัยทำงานได้มากกว่าการนำเสนอภาพลักษณ์ที่เน้นความเหนื่อย

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 เชิญคุณหมอมืออาชีพที่มีชื่อเสียงในโลกออนไลน์ นักจิตวิทยาเด็ก หรือ ตัวเตอร่วิชาการ มารีวิวในมุมมองของการ "พัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหาร (Executive Functions) ในเด็ก หรือ"พัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหาร (Executive Functions)รวมทั้งการแบ่งปันแนวทางในการสังเกตจุด checkpoint และการวางแผนการเล่น ตลอดจนการเชิญครีเอเตอร์ยูทูบเบอร์ (Youtuber) มาถ่ายทำวิดีโอบล็อก (Vlog) การเข้าร่วมกิจกรรม Family Treasure Hunt ในพัทยา เพื่อเป็นการนำเสนอภาพลักษณ์การแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ในเมืองพัทยาที่ช่วยสร้างสัมพันธ์ภาพเชิงบวกและช่วงเวลาคุณภาพของครอบครัวควบคู่ไปกับการยืนยันมาตรฐานความปลอดภัยของกิจกรรมและการผจญภัยที่สร้างสรรค์ เพื่อลดทอนความกังวลของผู้บริโภคผ่านยูทูบเบอร์

ST3 กลยุทธ์สร้างความยืดหยุ่นในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ ทำให้สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมหรือสถานที่ได้ในทุกสภาวะอากาศสู่การเป็นจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ไร้ขีดจำกัด

ภัยคุกคามที่สำคัญของการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา คือ สภาพภูมิอากาศ (T5) ของพัทยาที่มีทั้งช่วงฝนตกหนักและร้อนจัด ซึ่งถือเป็นปัจจัยเสี่ยงหลักต่อการดำเนินกิจกรรมกลางแจ้ง อย่างไรก็ตามจุดแข็งของเมืองพัทยาคือ ความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว (S4) และโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอพร้อมครบวงจร (S8) กลยุทธ์นี้จึงมุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากจุดแข็งข้างต้นเพื่อพัฒนาแผนรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพสูง กลยุทธ์นี้จะช่วยสร้างความยืดหยุ่นในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ ทำให้สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมหรือสถานที่ได้ในแทบทุกสภาวะอากาศ และสร้างความมั่นใจว่าการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์สามารถดำเนินได้อย่างต่อเนื่องแม้ในสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย (T5) พร้อมยกระดับภาพลักษณ์เมืองพัทยาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เที่ยวได้ทุกฤดู

กลยุทธ์ย่อยที่ 1 พัฒนารูปแบบการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ที่ยืดหยุ่น เพื่อรับมือกับความไม่แน่นอนของสภาพอากาศและสร้างสรรค์รูปแบบกิจกรรมการผจญภัยที่หลากหลาย

เป้าหมาย

เพื่อให้การแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์สามารถจัดการแข่งขันได้ทั้งในสถานการณ์ฝนตกหรือแดดออก โดยการสลับสับเปลี่ยนพื้นที่ในการแข่งขันได้อย่างราบรื่นภายในระยะเวลาอันสั้นเพื่อรักษาความต่อเนื่องของประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ที่ได้รับการออกแบบแผนที่ครอบคลุมทั้งในโซนกลางแจ้ง และที่ร่มมีหลังคา ว่างล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์ ร้อยละ 100
2. จำนวนสถานที่ในร่ม เช่น ศูนย์การค้า, อาคารจอดรถ, ศาลาเอนกประสงค์ มีข้อตกลงอนุญาตให้ใช้เป็นสนามกีฬาโอเรียนเตียร์สำรองฉุกเฉินได้ทันที อย่างน้อย 2 แห่ง ในพื้นที่จัดงานหลัก
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการเปลี่ยนสถานการณ์แข่งขันจากกลางแจ้งสู่ภายในที่ร่มมีหลังคา ดำเนินการเสร็จสิ้นภายใน 30 นาที
4. ร้อยละของนักกีฬาได้รับข้อมูลการเปลี่ยนโซนผ่านแอปพลิเคชัน (Push Notification) หรือ SMS ภายใน 5 นาทีหลังการประกาศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 98 ของนักกีฬาลงทะเบียนแข่งขันทั้งหมด

5. อัตราการทำงานที่ถูกต้องของระบบ QR Code หรือ Touch-point ในพื้นที่อัปสัญญาณ GPS เพื่อทดแทนดาวเทียม มีอัตราความผิดพลาดต่ำกว่าร้อยละ 1

6. คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงมีต่อความสนุกและความท้าทายของเส้นทางในร่มอยู่ในระดับดีเยี่ยม

7. ร้อยละของนักกีฬารู้สึกพึงพอใจและมั่นใจในความปลอดภัยต่อการตัดสินใจย้ายโซนการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงเมื่อเกิดภัยธรรมชาติ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 พัฒนารูปแบบการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงที่ยืดหยุ่น อาทิ หากฝนตกหนักจนไม่สามารถจัดการแข่งขันบริเวณชายหาดได้ สามารถย้ายการแข่งขันไปยังพื้นที่ที่มีหลังคาได้ ผ่านการออกแบบแผนที่แบบผสมผสาน (Hybrid Map) โดยผู้ออกแบบสนามต้องทำแผนที่ครอบคลุม 2 สถานที่/โซน ในแผนที่ชุดเดียวกัน อาทิ

Zone A (outdoor Module) พื้นที่ชายหาด และสวนสาธารณะเปิดโล่ง สำหรับวันที่อากาศดีในรูปแบบกิจกรรมเชิงผจญภัยในพื้นที่ธรรมชาติ (Nature Adventure)

Zone B (Indoor Module) พื้นที่ที่มีหลังคาคลุม ทางเดินเชื่อมอาคาร ลานจอดรถในร่ม หรือพื้นที่ส่วนกลางของศูนย์การค้า ในวันที่มีฝนตก ซึ่งสามารถออกแบบธีมให้เป็น "Urban Jungle Adventure" หรือการผจญภัยในป่าคอนกรีตที่ใช้ความซับซ้อนของโครงสร้างอาคารสร้างความท้าทายทดแทนธรรมชาติ

ทั้งนี้ผู้ออกแบบแผนที่จะต้องกำหนดจุดเชื่อมต่อโดยออกแบบจุดเริ่มต้นและเส้นชัยให้อยู่ในพื้นที่ที่ร่มกึ่งแจ้ง อาทิ ลานหน้าห้างสรรพสินค้าที่มีหลังคา หรือศาลาเอนกประสงค์ เพื่อให้เป็นศูนย์กลางที่ไม่เปียกฝน และสามารถเปลี่ยนนักวิ่งออกไปทาง Zone A หรือ Zone B ก็ได้ตามสถานการณ์

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 กำหนดเกณฑ์การตัดสินใจที่ชัดเจน รวดเร็ว และสื่อสารให้นักกีฬาทราบได้ทันทีถึงการเปลี่ยนแปลงโซนของแผนที่แข่งขัน โดยกำหนดกฎไว้ล่วงหน้า อาทิ หากฝนตกหนักต่อเนื่องเกิน 30 นาที ก่อนเวลาปล่อยตัวนักกีฬา 1 ชั่วโมง ให้ประกาศใช้แผนในร่มทันที และหากมีพายุฟ้าคะนองให้ระงับกิจกรรมกลางแจ้ง 100% เพื่อความปลอดภัยตามมาตรฐานความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยสากล ตลอดจนการใช้ฟังก์ชันการแจ้งเตือนผ่านแอปพลิเคชัน (Push Notification) ในแอปพลิเคชันการแข่งขัน หรือการส่งข้อความสั้นแบบกระจายกลุ่ม (Broadcast SMS) เพื่อแจ้งนักกีฬาว่า "เนื่องจากฝนตกหนัก เราขอเปลี่ยนไปใช้เส้นทาง B (Indoor Route) กรุณาตรวจสอบแผนที่ใหม่ในแอปพลิเคชัน"

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 เตรียมพื้นที่ในร่มให้พร้อมกับการปรับเปลี่ยนการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์อยู่เสมอ โดยการเจรจากับศูนย์การค้าขนาดใหญ่หรือพื้นที่อื่น ๆ ที่มีศักยภาพ เพื่อขอใช้พื้นที่ทางเดินส่วนกลางและบันไดหนีไฟเป็นสนามสำรองฉุกเฉิน อย่างไรก็ตามการใช้เส้นทางการแข่งขันในร่มหรือในตึกอาจทำให้สัญญาณ GPS ไม่เสถียร ผู้จัดการแข่งขันต้องเตรียมระบบ QR Code หรือ Touch-point ตามเสาอาคารหรือหน้าร้านค้าไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การแข่งขันสามารถดำเนินต่อไปได้โดยไม่ต้องพึ่งพาสัญญาณดาวเทียม

กลยุทธ์ย่อยที่ 2 บุรณาการร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวในร่มเพื่อมอบข้อเสนอพิเศษให้นักกีฬาในกรณีที่กิจกรรมกลางแจ้งต้องถูกยกเลิกกะทันหันเนื่องจากความแปรปรวนของสภาพอากาศ เพื่อเปลี่ยนความผิดหวังเป็นการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงสร้างสรรค์

เป้าหมาย

เพื่อสร้างความมั่นใจให้นักกีฬา/ผู้เข้าแข่งขันว่าแม้สภาพอากาศแปรปรวน แต่นักกีฬา/ผู้เข้าแข่งขันจะยังคงได้รับประสบการณ์ที่คุ้มค่า

ตัวชี้วัด

1. มีแหล่งท่องเที่ยวในร่มชั้นนำ เช่น พิพิธภัณฑ์, อควาเรียม, โรงละคร ลงนามเข้าร่วมเครือข่ายพันธมิตรภายใต้แนวคิด Rainy Day Alliance & Indoor Adventure Network เพื่อรองรับนักกีฬาในกรณีฉุกเฉิน ไม่น้อยกว่า 7 แห่ง
2. ความจุรวมของพันธมิตรในเครือข่ายที่พร้อมให้บริการในการรองรับนักกีฬาสามารถรองรับจำนวนนักกีฬาได้ ร้อยละ 100 ของจำนวนผู้สมัครทั้งหมด
3. ระยะเวลาตั้งแต่มีการตัดสินใจยกเลิกการแข่งขัน จนถึงเวลาที่ข้อความแจ้งสิทธิพิเศษทดแทน (ถูกส่งถึงนักกีฬา ภายใน 5 นาที ผ่านแอปพลิเคชันหรือ SMS
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการเปลี่ยนเส้นทางเดินรถรับส่ง (Shuttle Bus) จากเส้นชัยเดิมไปสู่เส้นทางรับส่งตามแหล่งท่องเที่ยวพันธมิตรพร้อมให้บริการภายใน 10 นาที หลังประกาศยกเลิก
5. ร้อยละของนักกีฬาที่นำหมายเลขวิ่ง (Bib) ไปใช้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในร่มแทนการกลับที่พักเมื่อเกิดการยกเลิกกิจกรรมโอเรียนเทียร์กลางแจ้ง ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
6. คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการบริหารจัดการสถานการณ์และทางเลือกสำรอง ของผู้จัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์อยู่ในระดับดีมาก
7. ร้อยละของผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ที่ยื่นเรื่องขอคืนค่าสมัครเนื่องจากไม่สามารถทำการแข่งขันได้ ต่ำกว่าร้อยละ 5

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 สร้างเครือข่ายพันธมิตรภายใต้แนวคิด Rainy Day Alliance & Indoor Adventure Network โดยบูรณาการร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวในร่ม อาทิ Ripley's Believe It or Not, Art in Paradise, Underwater World, Alcazar/Tiffany Show และศูนย์กีฬาในร่ม เพื่อใช้เป็นสถานที่สำรองฉุกเฉินในกรณีที่ไม่สามารถจัดการแข่งขันกลางแจ้งได้ โดยนักท่องเที่ยวจะยังคงได้เที่ยวชมในสถานที่ดังกล่าวหากการแข่งขันยกเลิก เสมือนการเปลี่ยนภารกิจจากการพิชิตเส้นทางวิ้ง เป็นการพิชิตโลกจินตนาการ (Fantasy Adventure) หรือการสำรวจโลกใต้ทะเล

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 สื่อสารภาวะวิกฤตเชิงบวก (Positive Crisis Communication) โดยการเตรียมสคริปต์และกราฟิกสำหรับประกาศยกเลิกการแข่งขันไว้ล่วงหน้า โดยเน้นข้อความว่า "การผจญภัยยังไม่จบ แต่เปลี่ยนรูปแบบ" อาทิ "เนื่องจากพายุเข้า เราจำเป็นต้องยุติการวิ่งเพื่อความปลอดภัย แต่ Bib ของท่านยังมีค่า! โปรดนำไปใช้เข้าชม Underwater World ได้ฟรีทันที ตอนนี้! เพื่อเริ่มภารกิจผจญภัยโลกใต้สมุทร" ทั้งนี้เพื่อความสะดวกและเป็นการสร้างประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันที่ดีจะต้องมีการจัดเตรียมรถรับส่งสำหรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงสถานที่การแข่งขันหรือเข้าร่วมกิจกรรมด้วยเช่นกัน อาทิ เปลี่ยนเส้นทางรถรับส่งจากที่รับส่งเส้นชัย ให้วิ่งวนส่งตามห้างสรรพสินค้าและแหล่งท่องเที่ยวในร่มแทน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายคนหนีฝน

ST4 จัดตั้งกลไกขับเคลื่อนความร่วมมือที่มีเอกภาพ เพื่อทำหน้าที่ปิดช่องว่างหรือข้อบกพร่องเชิงระบบที่เกิดจากความไร้ประสิทธิภาพหรือการขาดการประสานงานของกลไกภาครัฐ สู่การเป็นเมืองต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง

ข้อจำกัดด้านบุคลากรและความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์ริง (T6) และความซับซ้อนในการบริหารจัดการความเสี่ยงของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย รวมถึงอุปสรรคเชิงการจัดการและกลไกการประสานงาน (T7) สะท้อนถึงข้อจำกัดเชิงโครงสร้างภายในเมืองพัฒนาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์ริง และการยกระดับสู่เมืองท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ถึงแม้ว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและการท่องเที่ยวจะขาดการบูรณาการร่วมกัน แต่เมืองพัทยามีจุดแข็งที่สำคัญคือ ภาครัฐเครือข่ายภาคส่วนอื่น ๆ มีความเข้มแข็ง ไม่ว่าจะเป็นภาคเอกชน ภาควิชาการ (S7) และชุมชน (S6) กลยุทธ์นี้จึงเป็นการใช้ประโยชน์จากภาครัฐเครือข่าย (S7, S6) เพื่อจัดตั้งกลไกขับเคลื่อนความร่วมมือหรือคณะทำงานเฉพาะกิจที่มีเอกภาพ เพื่อทำหน้าที่ปิดช่องว่างหรือข้อบกพร่องเชิงระบบที่เกิดจากความไร้ประสิทธิภาพหรือการขาดการประสานงานของกลไกภาครัฐ (T6, T7)

กลยุทธ์ย่อยที่ 1 ผลักดันการจัดตั้งชมรมโอเรียนเตียร์ริงพัตยาโดยมีแกนนำเป็นภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา เพื่อเป็นศูนย์กลางเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยและกีฬา

เป้าหมาย

เพื่อสร้างกลไกขับเคลื่อนภาคประชาสังคมให้กิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ริงพัตยาและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เกี่ยวข้อง สามารถดำเนินต่อไปได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องพึ่งพางบประมาณภาครัฐเพียงอย่างเดียวและใช้ความคล่องตัวของภาคเอกชนบูรณาการร่วมกับองค์ความรู้ของภาคการศึกษา

ตัวชี้วัด

1. ความสำเร็จในการจดทะเบียนจัดตั้งชมรมกีฬาโอเรียนเตียร์ริงพัตยาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารที่ครบองค์ประกอบ 3 ฝ่าย ได้แก่ ประธานจากภาคเอกชน, ฝ่ายเทคนิคจากภาคการศึกษา, ที่ปรึกษาจากเมืองพัตยา เสร็จสมบูรณ์ 100% ภายใน 6 เดือนแรก
2. จำนวนงานที่ได้รับการจ้างจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสามัคคีเชิงผจญภัย (Adventure Team Building) ให้กับกลุ่มลูกค้าองค์กร หรือกลุ่ม MICE ที่เข้ามาในพัตยา ไม่ต่ำกว่า 10 องค์กรต่อปี
3. สัดส่วนรายได้ที่ชมรมสามารถหาได้เองจากค่าสมาชิก, สปอนเซอร์, ขายสินค้า, และรับจัดอีเวนต์ เมื่อเทียบกับงบประมาณบริหารจัดการทั้งหมด ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ในปีแรก
4. จำนวนผู้สมัครสมาชิกรายปีที่ชำระค่าธรรมเนียมและถือบัตรสมาชิกชมรม Pattaya O-Club Member ไม่น้อยกว่า 150 คน ในปีแรก
5. ความสามารถในการจัดกิจกรรม Sunday O-Club ได้ต่อเนื่องตามแผนงาน ครบ 12 ครั้งต่อปี โดยไม่มีการยกเลิก
6. จำนวนนักเรียนหรือนักศึกษาจากสถาบันพันธมิตรที่หมุนเวียนเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่จัดงาน (Staff) เพื่อฝึกประสบการณ์จริง ไม่น้อยกว่า 20 คน/ครั้ง

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 วางโครงสร้างการบริหารของชมรมโอเรียนเตียร์ริงพัตยาแบบผสมผสาน โดยดึงจุดเด่นของแต่ละภาคส่วนมาใช้ สำหรับการแต่งตั้งคณะกรรมการชมรมควรสรรหากรรมการ ดังนี้

ประธานชมรม ควรได้รับการคัดเลือกจากภาคเอกชน อาทิ นายกสมาคมโรงแรม เพื่อให้มีความคล่องตัวในการหางบประมาณสนับสนุน และการเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจท่องเที่ยวและบริการ

ประธานฝ่ายเทคนิค ควรได้รับการคัดเลือกจากภาคการศึกษา เพื่อรับผิดชอบเกี่ยวกับความถูกต้องของกติกา มาตรฐานแผนที่กีฬาโอเรียนเทียร์ริง และมาตรฐานความปลอดภัยของกิจกรรมผจญภัย

ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ ควรเชิญผู้บริหารเมืองพัทยา เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านพื้นที่และกฎระเบียบต่าง ๆ

สำหรับการจดทะเบียนสถานะชมรมควรจดทะเบียนเป็น "ชมรมกีฬา" ภายใต้สมาคมกีฬาจังหวัดชลบุรี หรือสมาคมกีฬาโอเรียนเทียร์ริงแห่งประเทศไทย เพื่อให้มีสถานะรองรับในการขอทุนสนับสนุนในอนาคต

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 สร้างกิจกรรมประจำของชมรมและขยายฐานสมาชิกอย่างต่อเนื่อง ผ่านการจัดกิจกรรม Sunday O-Club ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมวิ่งโอเรียนเทียร์ริงขนาดเล็กทุกเช้าวันอาทิตย์สัปดาห์แรกของเดือน หมุนเวียนไปตามสวนสาธารณะหรือโรงแรมสมาชิกในชมรม เพื่อเป็นการพบปะของสมาชิก ทั้งนี้ชมรมอาจเปิดรับสมัครสมาชิกแบบรายปี โดยมอบสิทธิประโยชน์ เช่น เสื้อชมรม ส่วนลดค่าสมัครงานแข่งใหญ่ และส่วนลดร้านค้าพันธมิตร ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการบูรณาการร่วมกับสถาบันการศึกษาในการจัดกิจกรรมของชมรมแต่ละครั้งควรเปิดโอกาสให้นักเรียน/นักศึกษาจากสถาบันการศึกษาพันธมิตร (S7) เข้ามาหมุนเวียนเป็นเจ้าหน้าที่จัดงาน (Staff) เพื่อให้นักเรียน/นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติงานจริง และชมรมได้ผู้มีความรู้เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงและการจัดการนั้นหนาการเชิงผจญภัยมาช่วยดำเนินกิจกรรมด้วย

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 จัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริง เพื่อหารายได้เข้าชมรมเพื่อนำรายได้มาใช้ในการบำรุงรักษาอุปกรณ์การแข่งขันและพัฒนาทรัพยากรบุคลากร ซึ่งสามารถดำเนินการได้ ดังนี้

1. รับจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสามัคคี (Team Building) โดยชมรมทำหน้าที่เป็นผู้จัดท้องถิ่นในการรับจ้างจัดกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงในรูปแบบกิจกรรมเสริมสร้างความสามัคคีเชิงผจญภัย (Adventure Team Building) ให้กับบริษัทเอกชนหรือกลุ่มการจัดประชุมสัมมนา การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า (MICE) ที่มาจัดกิจกรรมในเมืองพัทยา

2. จำหน่ายสินค้าที่ระลึก อาทิ เสื้อ เข็มทิศ หรืออุปกรณ์วิ่งภายใต้แบรนด์ Pattaya Orienteering Club

3. สรรหาสปอนเซอร์รายย่อยในพื้นที่ อาทิ ร้านอาหาร ที่พักแรม และโรงพยาบาลเอกชน มาสนับสนุนน้ำดื่มหรือของรางวัลแลกกับการประชาสัมพันธ์ร้านค้าของตนในกิจกรรมรายเดือนของชมรม

กลยุทธ์ย่อยที่ 2 พัฒนาบุคลากรท้องถิ่นโดยมุ่งเน้นการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ผู้ปฏิบัติงานในระดับท้องถิ่น ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการกีฬา และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

เป้าหมาย

เพื่อพัฒนาผู้ปฏิบัติงานในระดับท้องถิ่นให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์ และมาตรฐานความปลอดภัยในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ถูกต้องตามหลักสากลโดยใช้ความร่วมมือจากสถาบันการศึกษา

ตัวชี้วัด

1. จำนวนคนในชุมชนที่ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้นำเที่ยวการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยท้องถิ่น (Local Adventure Guide) ไม่น้อยกว่า 30 คนในปีแรก
2. ร้อยละของอาสาสมัครที่ปฏิบัติงานจริงและได้รับค่าตอบแทนตามมาตรฐานที่กำหนด ร้อยละ 100
3. คะแนนเฉลี่ยของผู้เข้าอบรมจากการทดสอบจำลองสถานการณ์จริง (อบรมเชิงปฏิบัติการ Learn-Do-Teach) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85
4. สัดส่วนของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นที่สามารถปฏิบัติงานได้ด้วยตนเองหลังจากผ่านกระบวนการพี่เลี้ยงประกบ (1-on-1 Mentorship) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ภายในระยะเวลา 1 ปี
5. สถานะการพัฒนาหลักสูตร Pattaya Orienteering Standard ทั้งหลักสูตรบริหารจัดการและหลักสูตรปฏิบัติการ และคู่มือการจัดกิจกรรมโอเรียนเทียร์ฉบับปฏิบัติการ (Playbook) ฉบับเข้าใจง่าย เสร็จสมบูรณ์ 100% และผ่านการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิก่อนเริ่มการอบรมรุ่นแรก
6. จำนวนการแจกจ่ายหรือดาวน์โหลดคู่มือเพื่อนำไปใช้ทบทวนความรู้ ไม่น้อยกว่า 500 ครั้ง/เล่ม
7. คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักกีฬาที่มีต่อการให้ข้อมูล ความช่วยเหลือ และความเป็นมิตรของอาสาสมัครชุมชน (O-Host) อยู่ในระดับดีเยี่ยม

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 บูรณาการร่วมกับสถาบันการศึกษาในการพัฒนาหลักสูตร Pattaya Orienteering Standard โดยออกแบบหลักสูตร 2 ระดับ ได้แก่

1. หลักสูตรบริหารจัดการ (Management Level) สำหรับเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองพัทยา เน้นเรื่องการวางแผนแม่บท การขออนุญาตใช้พื้นที่ มาตรฐานความปลอดภัย การใช้เทคโนโลยีจัดการแข่งขัน และการบริหารความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

2. หลักสูตรปฏิบัติการ (Operational Level) สำหรับอาสาสมัครชุมชนและนักเรียน/นักศึกษา เน้นเรื่องการเป็นกรรมการสนาม การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และการดูแลจุด Checkpoint นอกจากนี้ภาคการศึกษาที่เกี่ยวข้องจะต้องจัดทำคู่มือการจัดการกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริง ฉบับปฏิบัติการ (Playbook) ที่ช่วยถ่ายทอดเนื้อหาที่มีความยากให้สามารถเข้าใจได้อย่างง่าย เพื่อให้ชุมชนและเจ้าหน้าที่สามารถเปิดอ่านทบทวนได้ตลอดเวลา

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ Learn-Do-Teach ซึ่งเป็นการจำลองสถานการณ์จริงในพื้นที่สวนสาธารณะให้ผู้เข้าอบรมได้ฝึกปฏิบัติ เช่น

สถานการณ์ A ระบบจับเวลาล่ม ต้องทำอะไร?

สถานการณ์ B มีผู้ได้รับบาดเจ็บในจุดที่รถเข้าไม่ถึง ต้องเคลื่อนย้ายอย่างไร?

สถานการณ์ C ชาวบ้านมาร้องเรียนเรื่องเสียงดัง ต้องเจรจาอย่างไร?

ทั้งนี้ในการจัดการแข่งขันในช่วงแรก ให้ใช้โมเดล 1 ประภ 1 คือ ผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันการศึกษา/สมาคมโอเรียนเทียร์ริง 1 คน ประภกับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น 1 คน เพื่อสอนงานหน้างาน (On-the-Job Training) จนกว่าจะมั่นใจว่าทำเองได้

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 สร้างเครือข่ายอาสาสมัครชุมชน โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริง ผ่านการอบรม O-Host ซึ่งเป็นการอบรมคนในชุมชนให้เป็นเจ้าหน้าที่ดูแลเส้นทาง/แผนที่ในเขตชุมชนของตนเอง และทำหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยท้องถิ่น (Local Adventure Guide) ที่สามารถแนะนำจุดน่าสนใจในชุมชนแก่นักกีฬาได้ พร้อมทั้งกำหนดค่าตอบแทน (เบี้ยเลี้ยง) ที่เหมาะสมสำหรับอาสาสมัครชุมชนที่ผ่านการอบรมและมาช่วยงานเพื่อสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจและอาชีพเสริม

กลยุทธ์ย่อยที่ 3 การรวมศูนย์การประสานงาน เพื่อใช้ตัวกลางองค์กรเดียวในการเจรจาและจัดการ เพื่อลดภาระงานของเจ้าหน้าที่รัฐและเพิ่มอำนาจต่อรองให้กับภาคเอกชน ในการขับเคลื่อนนโยบายการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

เป้าหมาย

เพื่อให้กลไกการประสานงานในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เกี่ยวข้องมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ตัวชี้วัด

1. ระยะเวลาเฉลี่ยตั้งแต่ผู้จัดงานยื่นแผนผ่านชมรมโอเรียนเทียร์ริงพัทยาจนได้รับการอนุญาตจากเมืองพัทยา เปรียบเทียบกับระบบเดิมที่ต่างคนต่างยื่น ลดระยะเวลาลงได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

2. จำนวนครั้งที่ต้องยื่นเรื่องขอใช้พื้นที่และกำลังคนต่อปี ลดลงเหลือเพียง 1 ครั้งต่อปี และอาจมีแผนเพิ่มเติมระหว่างปีได้ไม่เกิน 1 ครั้ง

3. ร้อยละของแผนงานที่ผ่านการตรวจสอบกลั่นกรองจากชมรมโอเรียนเตียร์วิทยา (Pre-screened) แล้วยื่นต่อเมืองพัทยาได้รับการอนุมัติทันทีโดยไม่มีการตีกลับ (Rejection) ร้อยละ 100

4. ร้อยละของแผนงานที่ถูกยื่นต่อรัฐมีแผนบริหารความเสี่ยงและการประเมินความปลอดภัยแบบครบถ้วน ร้อยละ 100

5. ร้อยละของกิจกรรมโอเรียนเตียร์วิทยาและกิจกรรมผจญภัยทั้งหมดในพื้ชาอุทยานรวบรวมและบรรจุอยู่ในปฏิทินกิจกรรมรายปี (Annual Calendar) ที่ยื่นเสนอต่อรัฐล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

6. จำนวนกรณีที่เกิดการทับซ้อนของการใช้พื้นที่หรือตารางเวลาชนกันระหว่างผู้จัดงานต่างรายเป็นศูนย์ (Zero Conflict) เนื่องจากการบริหารจัดการตารางเวลาล่วงหน้าผ่านชมรมชมรมโอเรียนเตียร์วิทยา

7. ระดับคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่เมืองพัทยาที่มีต่อกระบวนการทำงานรูปแบบใหม่ที่จะลดขั้นตอนเอกสารและภาระงานซ้ำซ้อน อยู่ในระดับดีเยี่ยม

8. ระดับคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้จัดงานรายย่อยต่อบทบาทของชมรมชมรมโอเรียนเตียร์วิทยาในการช่วยประสานงาน อำนวยความสะดวก และเพิ่มอำนาจต่อรอง อยู่ในระดับดี

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 เมืองพัทยาลงนามร่วมกับชมรมโอเรียนเตียร์วิทยา โดยแต่งตั้งให้ชมรมโอเรียนเตียร์วิทยาเป็นผู้กลั่นกรองและประสานงานหลัก สำหรับการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ทั้งหมดในพัทยา โดยผู้จัดงานรายย่อยต้องส่งแผนงานให้ชมรมตรวจสอบมาตรฐานความปลอดภัยก่อนการจัดการแข่งขัน และการประเมินความเสี่ยงด้านการผจญภัย ซึ่งชมรมจะรวบรวมแผนงานที่ผ่านเกณฑ์แล้วยื่นขออนุญาตต่อเมืองพัทยาในนามชมรม ซึ่งจะได้รับความน่าเชื่อถือสูง

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 บูรณาการแผนงานรายปี โดยชมรมจะรวบรวมตารางกิจกรรมของสมาชิกทั้งหมดตลอดทั้งปี (Annual Calendar) รวมถึงเทศกาลและกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ยื่นต่อหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ทราบ เพียงปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐสามารถวางแผนการดำเนินการอำนวยความสะดวกได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดความซ้ำซ้อนของการใช้พื้นที่กิจกรรม

4.3.4 กลยุทธ์เชิงรับในการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategies) ถือเป็นกลุ่มกลยุทธ์พื้นฐานที่มีความสำคัญยิ่งในระยะเริ่มต้นของการพัฒนา เปรียบเสมือนการซ่อม สร้าง และวางรากฐาน โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อลดจุดอ่อนภายในและหลีกเลี่ยงอุปสรรคภายนอก จากการวิเคราะห์ศักยภาพของเมืองพัทยา พบว่ายังมีข้อจำกัดที่เป็นจุดเปราะบางสำคัญ อาทิ การขาดการบูรณาการเชิงนโยบายและการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงาน ความไม่พร้อมของบุคลากรเฉพาะทาง และข้อจำกัดด้านพื้นที่ธรรมชาติและงบประมาณ ซึ่งเมื่อผนวกกับปัจจัยคุกคามภายนอก เช่น ทัศนคติความเข้าใจผิดของสาธารณชน หรือความซับซ้อนของกลไกราชการ อาจส่งผลให้การส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์ประสบความล้มเหลวหรือเกิดผลกระทบเชิงลบต่อภาพลักษณ์ของเมืองได้

ดังนั้น แนวทางในกลุ่มกลยุทธ์นี้ จึงมุ่งเน้นไปที่การแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างจากภายใน การพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากร และการสร้างกลไกการบริหารจัดการที่มีเอกภาพ เพื่อปิดช่องโหว่และลดความเสี่ยงในการดำเนินงานให้เหลือน้อยที่สุด เป็นการเตรียมความพร้อมของเมืองพัทยาให้พร้อมก่อนที่จะเปิดรับนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอย่างเต็มรูปแบบในอนาคต โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติดังนี้

WT1 วางรากฐานการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์จากภายในเมืองพัทยา เพื่อแก้ไขข้อจำกัดด้านการบูรณาการเชิงนโยบายและการปฏิบัติงานสู่การเป็นต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง

การจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์หรือกิจกรรมใหม่ ๆ ที่เป็นที่รู้จักเฉพาะกลุ่ม (T1) โดยปราศจากความพร้อมหรือความเหมาะสมของพื้นที่ (W1, T2) ตลอดจนขาดการบูรณาการเชิงนโยบายและการปฏิบัติงาน (T7, W5) อีกทั้งยังมีโอกาสเกิดการทับซ้อนของตารางกิจกรรมที่จัด (W3) ถือได้ว่าเป็นปัจจัยบ่งชี้ความล้มเหลวที่สำคัญในการจัดกิจกรรมโอเรียนเทียร์ในพื้นที่เมืองพัทยา ดังนั้น กลยุทธ์นี้จึงเสนอแนวทางในการให้ความสำคัญกับจุดเริ่มต้นของการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ คือ การวางรากฐานการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์จากภายในเมืองพัทยา เพื่อแก้ไขข้อจำกัดด้านการบูรณาการเชิงนโยบายและการปฏิบัติงาน (T7, W5) ควบคู่กับการคัดสรรพื้นที่ในการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด เพื่อหลีกเลี่ยงข้อจำกัดด้านกายภาพและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง (W1, W2, T2) และเตรียมความพร้อมสู่การเป็นศูนย์กลางกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ 1 จัดตั้งคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยา

เป้าหมาย

แก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างด้านการบริหารจัดการ โดยเปลี่ยนการทำงานแบบแยกส่วน สู่การทำงานแบบบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วนผ่านกลไกกลางที่มีอำนาจตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์และการกำกับดูแลมาตรฐานความปลอดภัยในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

ตัวชี้วัด

1. สถานะการแต่งตั้งคณะกรรมการในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยามีองค์ประกอบครบทั้ง 3 ภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาควิชาการ และมีการประกาศอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติแผนงานและจัดสรรพื้นที่อย่างชัดเจนเสร็จสมบูรณ์ 100% ภายใน 6 เดือนแรก
 2. ความรวดเร็วในการพิจารณาและอนุมัติแผนงานจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ เช่น การขอใช้พื้นที่ และการปิดถนน นับจากวันที่ยื่นเรื่องต่อคณะกรรมการ ไม่เกิน 1 รอบการประชุมหรือภายใน 15 วันทำการ
 3. จำนวนกรณีข้อพิพาทเรื่องการใช้พื้นที่เข้าซ้อนหรือตารางเวลาชนกันได้รับการแก้ไขให้ยุติโดยคณะกรรมการในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยา ร้อยละ 100
 4. ร้อยละของกิจกรรมกีฬาโอเรียนเทียร์ที่ถูกกำหนดให้จัดขึ้นในช่วงนอกฤดูการท่องเที่ยวหรือฤดูฝน เพื่อลดความแออัดและกระจายรายได้ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ของกิจกรรมทั้งหมดในปีนั้น
 5. จำนวนครั้งที่กิจกรรมโอเรียนเทียร์จัดชนกับเทศกาลใหญ่ของเมืองพัทยาโดยไม่ได้ตั้งใจหรือไม่ได้วางแผนบูรณาการร่วมกันเป็นศูนย์
 6. ระยะเวลาที่คณะกรรมการในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยสามารถสรุปและประกาศปฏิทินกิจกรรมรายปีสู่สาธารณะก่อนเริ่มปีปฏิทินกิจกรรม ล่วงหน้าอย่างน้อย 12 เดือน เพื่อให้ภาคธุรกิจนำไปวางแผนการขาย
- แนวทางการปฏิบัติที่ 1** จัดตั้งคณะกรรมการในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยา ประกอบด้วย 3 ภาคส่วน ได้แก่

ภาครัฐ ประกอบด้วย เมืองพัทยา กรมเจ้าท่า ตำรวจท่องเที่ยว/จราจร การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา

ภาคเอกชน ประกอบด้วย สมาคมโรงแรมเมืองพัทยา สมาคมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเมืองพัทยา หอการค้าจังหวัด สมาคมโอเรียนเตียร์แห่งประเทศไทย และผู้จัดงานด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย รวมถึงสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

ภาควิชาการ ประกอบด้วย สถาบันการศึกษาในพื้นที่เมืองพัทยา

พร้อมทั้งกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะทำงานอย่างชัดเจนว่าคณะทำงานนี้มีอำนาจทั้งในการอนุมัติแผนงานจัดการแข่งขัน อาทิ การทำแผนที่ การจัดกิจกรรมการแข่งขัน และการประชาสัมพันธ์ และจัดสรรพื้นที่และเวลาในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ เพื่อให้เกิดกลไกการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์อย่างเป็นรูปธรรม

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 จัดทำปฏิทินกิจกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์และเทศกาลการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ในพื้นที่เมืองพัทยาย่างชัดเจน ด้วยตรวจสอบและมุ่งเน้นไม่ให้ระยะเวลาในการจัดการแข่งขันอยู่ในช่วงระยะเวลาเดียวกับเทศกาลหรือกิจกรรมสำคัญของเมืองพัทยา อาทิ เทศกาลดนตรี และวันหยุดยาว ทั้งนี้จัดสรรเวลาให้การจัดกิจกรรมการแข่งขันโอเรียนเตียร์อยู่ในช่วงระยะเวลาที่ไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยว หรือช่วงฤดูฝน (Green Season) ซึ่งเป็นช่วงที่เหมาะสมสำหรับการผจญภัยในธีม "Rainforest Adventure" หรือการผจญภัยในสภาพแวดล้อมที่ทำนาย พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ปฏิทินการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ให้นักกีฬา นักท่องเที่ยว และสาธารณะทราบล่วงหน้า 1 ปี เพื่อให้ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง อาทิ สายการบิน ที่พักแรม สามารถนำไปบูรณาการการขายสินค้าและบริการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ 2 สื่อสารจุดยืนในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ในรูปแบบ Urban & Garden Orienteering อย่างชัดเจน เพื่อสร้างอัตลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบวิถีเมือง

เป้าหมาย

บริหารจัดการความเสี่ยงโดยการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ในพื้นที่เมืองพัทยาหรือพื้นที่เอกชน เพื่อลดข้อจำกัดด้านพื้นที่ป่า ซึ่งเป็นจุดอ่อนสำคัญของเมืองพัทยาในการจัดการแข่งขันกีฬา โอเรียนเตียร์ และสร้างจุดขายใหม่ในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ปลอดภัยและเข้าถึงง่าย

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายหรือผู้สมัครที่เข้าใจถูกต้องว่าการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในเมืองพัทยา เป็นการจัดการแข่งขันในรูปแบบ Urban & Garden Orienteering ไม่ใช้การวิ่งเทรลในป่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90

2. จำนวนสนามกอล์ฟ สวนสนุก หรือสถาบันการศึกษาขนาดใหญ่ อนุญาตให้ใช้พื้นที่เป็นสนามแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงอย่างเป็นทางการ อย่างน้อย 3 แห่ง ภายในปีแรก

3. ร้อยละของกิจกรรมการแข่งขันจัดขึ้นในพื้นที่ปิดของเอกชนหรือพื้นที่ที่ควบคุมการเข้าออกได้ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60

4. จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นระหว่างนักกีฬากับยานพาหนะบนท้องถนนเป็นศูนย์

5. จำนวนข้อร้องเรียนจากประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนเกี่ยวกับการกีดขวางการจราจรเป็นศูนย์

6. คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมที่มีต่อความแปลกใหม่ ความสวยงาม และความท้าทายของสนามการแข่งขันกีฬาอเรียนเทียร์ริงแบบเมือง อยู่ในระดับดีเยี่ยม

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 สื่อสารและสร้างภาพลักษณ์ให้ทุกภาคส่วนทราบว่าการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในพื้นที่เมืองพัทยา เป็นการจัดการแข่งขันในรูปแบบ Urban & Garden Orienteering ไม่ใช้การจัดการแข่งขันในพื้นที่ป่าหรือกิจกรรมผจญภัยที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อป้องกันความผิดหวังของนักกีฬาที่คาดหวังการวิ่งเทรลในป่าลึก และสร้างความมั่นใจให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบครอบครัว ทั้งนี้ในการจัดการแข่งขันแต่ละครั้งจะมีการกำหนดพื้นที่หวงห้ามในการจัดการแข่งขันได้แก่ พื้นที่อุทยานแห่งชาติ พื้นที่ป่าสงวน หรือพื้นที่ที่มีความขัดแย้งกับชุมชนสูง เพื่อขจัดปัญหาหรือข้อจำกัดด้านกฎหมายและสิ่งแวดล้อมซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อจัดการแข่งขันโอเรียนเทียร์ริงในเมืองพัทยา

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 ใช้พื้นที่ของภาคเอกชนที่มีขนาดใหญ่และมีศักยภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงเป็นพื้นที่หลักในการจัดการแข่งขันเพื่อสร้างพื้นที่ผจญภัยเฉพาะกิจ อาทิ สนามกอล์ฟ มีเนินหญ้าและบ่อน้ำที่สวยงาม เหมาะแก่การวิ่ง, สวนสนุก/สวนพฤกษศาสตร์ มีทางเดินชันชันและปลอดภัย เหมาะสำหรับกิจกรรมผจญภัยฐานเรียนรู้ และโรงเรียนนานาชาติ/มหาวิทยาลัย มีพื้นที่ปิดที่ปลอดภัยและจัดการง่าย

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 กำหนดโซนเมืองพิเศษ โดยใช้พื้นที่เมืองเฉพาะจุดที่บริหารจัดการง่ายไม่ใช้การปิดถนนสายหลัก โดยกำหนดพื้นที่เมืองที่อนุญาตให้จัดกิจกรรมเฉพาะบริเวณที่มีทางเท้ากว้างหรือเป็นเขตคนเดินเท้าอยู่แล้ว อาทิ พื้นที่ลานกว้างริมทะเล และทางเท้าเลียบชายหาด

เพื่อให้เป็นเส้นทางเดินผจญภัยริมทะเล พร้อมทั้งออกระเบียบสำหรับผู้เข้าร่วมการแข่งขันว่าการจัด Urban-O ต้องไม่รบกวนการจราจรหลัก (Non-Traffic Interference) คือ ห้ามนักกีฬาวิ่งไปวิ่งบนถนนที่รถวิ่ง ให้ใช้สะพานลอย ทางลอด หรือทางเท้าเท่านั้น เพื่อจัดซื้อร้องเรียนด้านการจราจร

กลยุทธ์ย่อยที่ 3 เริ่มต้นการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ขนาดเล็ก เพื่อสร้างรากฐานที่มั่นคง ลดความเสี่ยงจากความล้มเหลวในการจัดงานใหญ่ และสร้างการยอมรับจากสังคมต่อกีฬาชนิดใหม่

เป้าหมาย

ใช้กิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ขนาดเล็ก เป็นเครื่องมือทดลองและประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความพร้อมของบุคลากรและชุมชน ก่อนที่จะขยายไปสู่การจัดการแข่งขันในระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัด

1. จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม Sunday Morning Clinic ในพื้นที่ปิดอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง (รวม 12 ครั้งต่อปี) เพื่อสร้างการรับรู้ที่สม่ำเสมอ
2. สัดส่วนของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโอเรียนเทียร์ที่เป็นกลุ่มครอบครัวหรือผู้เล่นใหม่ (First-time runner) ต่อจำนวนผู้เข้าร่วมทั้งหมด ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60
3. ร้อยละของผู้เข้าร่วมกิจกรรม Sunday Morning Clinic สามารถออกไปวิ่งและเก็บจุด Checkpoint ได้ครบตามกำหนดโดยไม่หลงทางจนกลับไม่ได้ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90
4. จำนวนโรงเรียนมัธยมในเมืองพัทยาที่อนุญาตให้เข้าไปจัดกิจกรรมสาธิตในวิชาพลศึกษา หรือทำแผนที่โรงเรียน (Schoolyard Map) ผ่านกิจกรรม O-Education อย่างน้อย 3 โรงเรียนในปีแรก
5. ผลสำรวจความพึงพอใจของชุมชนรอบพื้นที่จัดกิจกรรมโอเรียนเทียร์ หลังจบกิจกรรม Pop-up Series ไม่ได้รับผลกระทบเรื่องเสียงหรือความวุ่นวายอยู่ในระดับดีมาก
6. จำนวนผู้นำชุมชนหรือยูทูบเบอร์ท้องถิ่น ที่เข้าร่วมทดลองเล่นและเผยแพร่รีวิวในเชิงบวก อย่างน้อย 3 ราย ต่อไตรมาส

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 จัดกิจกรรมรูปแบบ Pop-up Series ในพื้นที่ปิดที่มีขอบเขตชัดเจนและปลอดภัย อาทิ สวนสาธารณะ และสถาบันการศึกษา โดยจำกัดจำนวนนักกีฬาไม่เกิน 100 - 150 คนต่อครั้ง เพื่อให้บริหารจัดการง่าย ไม่ต้องปิดถนน และใช้เจ้าหน้าที่น้อย โดยลักษณะของกิจกรรมหรือการแข่งขันที่จัดขึ้นจัดภายในแนวคิด Sunday Morning Clinic ที่เน้นการสอนดูแผนที่

โดยใช้ระยะเวลาประมาณ 30 นาที และทดลองวิ่งจริง 30 - 45 นาที ซึ่งเป็นการเน้นความสนุกและเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวมากกว่าการแข่งขันแบบจริงจัง เหมือนการเข้าค่ายลูกเสือครอบครัว อย่างไรก็ตามทุกครั้งที่เกิดกิจกรรมขนาดเล็ก ต้องมีการสอบถามความพึงพอใจจากทั้งผู้เล่นและผู้อยู่อาศัยรอบข้าง เพื่อนำจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องมาปรับปรุงก่อนจัดการแข่งขันขนาดใหญ่

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 สร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์ และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ผ่านกิจกรรม O-Education โดยการเข้าไปจัดกิจกรรมสาธิตในวิชาพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมในเมืองพัทยา โดยใช้แผนที่โรงเรียน (Schoolyard Map) ทำให้นักเรียนเข้าใจกติกาได้ง่ายโดยในช่วงแรกอาจเริ่มจากกิจกรรมการแข่งขันที่ง่ายกว่ามาตรฐานสากล คือการใช้ภาพถ่ายในการหาจุดเช็คพอยท์ แทนการใช้สัญลักษณ์สากลที่ซับซ้อน สำหรับชุมชนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่เมืองพัทยาดำเนินการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นให้แก่ชุมชน เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์ทั้งในมิติของการจัดการแข่งขัน การเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานราก และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อีกทั้งให้ชุมชนเกิดความเข้าใจว่านักกีฬาโอเรียนเทียร์ไม่ใช่คนหลงทางและไม่ได้สร้างความวุ่นวายให้แก่สังคม แต่คือนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่มีคุณภาพ เพื่อลดปัญหาการร้องเรียนเมื่อมีการจัดการแข่งขันจริง

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 ทำให้ชุมชนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์และไม่ต่อต้านเมื่อต้องขยายขนาดการจัดการแข่งขันให้มีขนาดใหญ่ขึ้นในอนาคต โดยการเชิญผู้นำชุมชน ตัวแทนชุมชน หรือยูทูบเบอร์ท้องถิ่น มาทดลองเล่นและรีวิวเพื่อให้คนในพื้นที่เห็นภาพความสนุก และความท้าทายของการผจญภัยในพื้นที่ชุมชนตนเอง รวมไปถึงการผนวกกิจกรรมเพื่อสังคม อาทิ การวิ่งเก็บขยะ เข้ากับกีฬาโอเรียนเทียร์ในช่วงเริ่มต้นเพื่อสื่อสารให้ชุมชนทราบว่ากิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ช่วยให้เมืองสะอาดขึ้นและดีต่อสิ่งแวดล้อม

WT2 ปรับโครงสร้างพื้นฐานและฟื้นฟูขีดความสามารถในการจัดการแข่งขันโอเรียนเทียร์ภายในเมืองพัทยา สู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยมาตรฐานสากล

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมพบข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคสำคัญ คือ ความไม่พร้อมเชิงโครงสร้างและบุคลากร (W5, T6, T7) รวมถึงการขาดแคลนความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนากีฬาใหม่ (W6) หากดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อภาพลักษณ์เมืองพัทยา (T1) และความไร้ประสิทธิภาพในการใช้งบประมาณ (W4) กลยุทธ์นี้จึงมุ่งเน้นการถอยกลับเพื่อตั้งหลัก โดยการชะลอการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์และกิจกรรมผจญภัยเชิง

พาณิชย์ภายนอกทั้งหมด และหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันภายในเมืองพัทยาเป็นลำดับแรก

กลยุทธ์ย่อยที่ 1 จัดตั้งคณะกรรมการเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์ภายในเมืองพัทยา เพื่อกำหนดนโยบายในการดำเนินงานและส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

เป้าหมาย

บูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อกำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินกีฬาโอเรียนเทียร์และมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

ตัวชี้วัด

1. สถานะการแต่งตั้งคณะกรรมการเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ภายในเมืองพัทยา มีองค์ประกอบครบทั้ง 5 ฝ่าย ได้แก่ เมืองพัทยา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยหรือสมาคมกีฬาโอเรียนเทียร์ ผู้แทนสมาคมการค้าธุรกิจท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และภาคเอกชนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมคำสั่งแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ เสร็จสมบูรณ์ 100% ภายในไตรมาสแรกของปีที่ 1

2. การประกาศใช้กฎระเบียบสำคัญ 2 ฉบับ ได้แก่ ประกาศแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัยในเขตเมือง และ มาตรฐานความปลอดภัยสำหรับการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ประกาศใช้และมีผลบังคับใช้ครบทั้ง 2 ฉบับ ภายในปีที่ 1

3. ความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามแผนแม่บท

ปีที่ 1 (ระยะเตรียมความพร้อม) จำนวนบุคลากรที่ผ่านการอบรมองค์ความรู้เฉพาะทางเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์ ไม่น้อยกว่า 50 คน และมีแผนที่ดิจิทัล อย่างน้อย 2 เส้นทาง

ปีที่ 2 (ระยะทดลองตลาด) จำนวนกิจกรรมการแข่งขันขนาดเล็กที่จัดขึ้นเพื่อทดสอบระบบและเส้นทางการแข่งขันไม่น้อยกว่า 4 ครั้ง

ปีที่ 3 (ระยะขยายผลสู่สากล) เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ระดับนานาชาติ อย่างน้อย 1 ครั้ง ที่มีผู้เข้าร่วมจากต่างประเทศ

4. ร้อยละของกิจกรรมและโครงการการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ที่ได้รับการอนุมัติให้จัดการแข่งขัน เป็นรูปแบบ Urban & Garden Orienteering และไม่รุกรานพื้นที่ป่า ร้อยละ 100

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 จัดตั้งคณะกรรมการเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ภายในเมืองพัทยา เพื่อกำหนดนโยบายในการดำเนินงานและส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียน

เทียร์ ซึ่งประกอบด้วย เมืองพัทยา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัย หรือสมาคมกีฬาโอเรียนเทียร์ ผู้แทนสมาคมการค้าธุรกิจท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และภาคเอกชนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 ยกร่างนโยบายและแผนแม่บท โดยกำหนดวิสัยทัศน์ในการ ส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์ร่วมกัน ผ่านการประชุมเพื่อตกลงจุดยืนหรือภาพลักษณ์ของเมืองพัทยาใน การจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ ว่าพัทยาคือจะเป็น Urban Orienteering Hub and Safe Adventure Zone โดยไม่เน้นการใช้พื้นที่ป่า พร้อมทั้งจัดทำแผนแม่บทการส่งเสริมกีฬาโอเรียน เทียร์ในเมืองพัทยาระยะ 3 ปี โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

ปีที่ 1 ระยะเตรียมความพร้อมการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์และการท่องเที่ยว เชิงผจญภัย โดยการมุ่งเน้นพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์และการจัดการความเสี่ยงด้านการผจญภัย รวมไปถึงการจัดทำแผนที่ดิจิทัลสำหรับ เส้นทางผจญภัยในเมือง

ปีที่ 2 ระยะทดลองตลาด เริ่มจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ขนาดเล็กที่มีผู้เข้าร่วม การแข่งขันไม่มากนัก และเปิดทดสอบเส้นทางท่องเที่ยวเชิงผจญภัยนันทนาการ

ปีที่ 3 ระยะขยายผลสู่สากล จัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ระดับนานาชาติที่สามารถ รองรับผู้เข้าแข่งขันทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติจากทั่วโลกได้เป็นจำนวนมาก และเปิดตัวพัทยาใน ฐานะจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเต็มรูปแบบ

นอกจากนี้ ออกบัญญัตินโยบายการส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ใน เมืองพัทยา โดยการออกประกาศเมืองพัทยา เรื่อง "แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย ในเขตเมือง" และ "มาตรฐานความปลอดภัยสำหรับการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง พัทยา" เพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ ผู้จัดการแข่งขัน และผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วน

กลยุทธ์ย่อยที่ 2 ฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียน เทียร์ให้มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถบริหารจัดการกิจกรรมโอเรียนเทียร์และกิจกรรมผจญ ภัยตามมาตรฐานสากล

เป้าหมาย

พัฒนาและยกระดับทักษะให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียน เทียร์ให้สามารถบริหารจัดการกิจกรรมโอเรียนเทียร์และความเสี่ยงในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยตาม มาตรฐานสากล

ตัวชี้วัด

1. จำนวนเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครที่ผ่านการอบรมหลักสูตร Pattaya O-Organizer ไม่น้อยกว่า 50 คน ในปีแรก
2. คะแนนเฉลี่ยของผู้เข้าอบรมจากการทดสอบความรู้เชิงลึก เช่น กติกาการแข่งขัน การวาง Checkpoint และการใช้อุปกรณ์จับเวลา ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85
3. จำนวนบุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่นและได้รับการพัฒนาต่อยอดจนเป็นวิทยากรผู้สอน (Train the Trainer) ได้ จำนวน 5 คน เพื่อเป็นแกนนำในการสอนรุ่นต่อไป
4. สถานะความสำเร็จในการจัดทำคู่มือการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์และมาตรฐานความปลอดภัยภาษาไทยที่เข้าใจง่าย เสร็จสมบูรณ์ 100% พร้อมแจกจ่ายใช้งานจริง
5. ความถี่ที่วิทยากรต้นแบบ (Master Trainers) ของเมืองพัทยาสามารถจัดอบรมให้แก่อาสาสมัครรุ่นใหม่ได้เองโดยไม่ต้องจ้างวิทยากรภายนอก ไม่น้อยกว่า 2 ครั้งต่อปี

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 จัดทำหลักสูตรอบรมเชิงปฏิบัติการ Pattaya O-Organizer เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎกติกาและการดำเนินการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ผ่าน การบูรณาการร่วมกับเครือข่ายพันธมิตร เพื่อให้ใช้งบประมาณในการพัฒนาและยกระดับทักษะ บุคลากรอย่างคุ้มค่ามากที่สุด โดยการประสานขอความร่วมมือจากสมาคมกีฬาโอเรียนเทียร์หรือ สถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์มาเป็นวิทยากรถ่ายทอดองค์ความรู้ และประสบการณ์ โดยเนื้อหาการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการควรครอบคลุมในประเด็น กติกาการแข่งขัน กีฬาโอเรียนเทียร์ การวางตำแหน่ง Checkpoint ที่ถูกต้องและเป็นธรรมต่อผู้เข้าแข่งขัน การปฐม พยาบาลเบื้องต้น การค้นหาผู้หลงทาง และการใช้อุปกรณ์จับเวลา (Sport Ident) และแอปพลิเคชัน จัดการแข่งขัน

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 จัดการแข่งขันจำลองภายในสวนสาธารณะ โดยให้ผู้เข้าร่วม การอบรมเชิงปฏิบัติการผลัดกันเป็นผู้จัดและผู้เล่น โดยมีการจำลองสถานการณ์ต่าง ๆ อาทิ เครื่องจับ เวลาเสีย นักวิ่งบาดเจ็บในจุดอับ บ้าย Checkpoint หาย และสถานการณ์ฉุกเฉินจากกิจกรรมการ พจญภัย และให้เจ้าหน้าที่ฝึกการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาตามคู่มือการปฏิบัติตามหลักสากล ทั้งนี้หาก มีการจัดการแข่งขันโอเรียนเทียร์ในพื้นที่อื่น ๆ ของประเทศไทย ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ แข่งขันโอเรียนเทียร์ไปดูงานและสังเกตการณ์การทำงานของผู้นักจัดมืออาชีพ เพื่อนำรูปแบบและ เทคนิคมาปรับใช้ในพื้นที่เมืองพัทยาได้อย่างเหมาะสม

แนวทางการปฏิบัติที่ 3 สร้างระบบการจัดการความรู้ เพื่อเปลี่ยนความรู้ส่วนบุคคลให้เป็นความรู้ขององค์กรและสร้างมาตรฐานการทำงาน โดยการจัดทำคู่มือการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ และคู่มือความปลอดภัยการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย สำหรับพื้นที่เมืองพัทยา ผ่านการรวบรวมความรู้จากการอบรมและการทดลองจัดการแข่งขันมาเขียนเป็นคู่มือภาษาไทยฉบับง่าย (Handbook) ที่ระบุขั้นตอน A - Z ในการจัดการแข่งขัน ตลอดจนการคัดเลือกผู้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่น 3 - 5 คน มาพัฒนาเป็นวิทยากรต้นแบบ (Master Trainer) เพื่อให้สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่เจ้าหน้าที่รุ่นต่อไปหรือสอนอาสาสมัครชุมชนได้ โดยไม่ต้องเสียงบประมาณจ้างวิทยากรภายนอกอีกในอนาคต

กลยุทธ์ย่อยที่ 3 จัดโครงการนำร่องภายในเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์ทดสอบการจัดการกิจกรรมการแข่งขันและกิจกรรมเชิงผจญภัย และได้เรียนรู้ข้อผิดพลาด โดยไม่ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงของเมืองพัทยาก่อนที่จะเปิดรับนักท่องเที่ยวจริง

เป้าหมาย

ใช้ทรัพยากรภายใน อาทิ นักเรียน/นักศึกษาในพื้นที่เมืองพัทยา และเจ้าหน้าที่เมืองพัทยา เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบระบบการจัดการแข่งขัน และความพร้อมของบุคลากร เพื่อตรวจสอบนโยบายและแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ที่ร่างไว้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงหรือไม่

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของความสำคัญที่ถูกจำลองขึ้นจริงในการทดสอบในโครงการนำร่อง เช่น กรณีเด็กหลงทาง อุปกรณ์ Checkpoint ขัดข้อง และสัญญาณสื่อสารล้ม ร้อยละ 100
2. ระยะเวลาที่ทีมงานใช้ในการแก้ไขสถานการณ์จำลองในโครงการนำร่องจนสำเร็จภายใน 10 นาที นับตั้งแต่ได้รับแจ้งเหตุ
3. ร้อยละของผู้เข้าร่วมทดสอบสามารถอ่านแผนที่ เข้าใจสัญลักษณ์ และค้นหาจุด Checkpoint ได้สำเร็จด้วยตนเอง ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
4. คะแนนเฉลี่ยจากการสำรวจความรู้สึกรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างในมิติของความท้าทายที่เหมาะสม และ ความรู้สึกปลอดภัยตลอดกิจกรรม อยู่ในระดับดี
5. การจัดประชุมถอดบทเรียน (After Action Review) ร่วมกับทีมงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ภายใน 24 ชั่วโมง หลังจบกิจกรรมในโครงการนำร่อง

6. ร้อยละของข้อผิดพลาด จุดอ่อน หรือข้อร้องเรียนที่พบในโครงการนำร่อง ซึ่งได้รับการแก้ไขและระบุวิธีป้องกันลงในคู่มือปฏิบัติงานฉบับปรับปรุง ร้อยละ 100

7. จำนวนนักเรียน/นักศึกษา หรือเจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบการไหลของฝูงชน (Crowd Flow) 50 – 100 คน ต่อครั้ง

แนวทางการปฏิบัติที่ 1 กำหนดพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายในระบบปิด โดยเลือกโรงเรียน/สถานศึกษาในเมืองพัทยาที่มีความพร้อม จำนวน 50 – 100 คน เพื่อทดสอบระบบการจัดการฝูงชน (ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน) และความปลอดภัยในการแข่งขันในสถานการณ์จำลองการผจญภัย ทั้งนี้ให้เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์มาสวมบทบาทเป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อทดสอบความยากง่ายของแผนที่และการสื่อสาร สำหรับการคัดเลือกสถานที่ในการจัดโครงการนำร่องนั้นจะต้องเป็นสถานที่ปิดและมีความปลอดภัยสูง อย่างไรก็ตามการจัดโครงการนำร่องภายในไม่ใช่แค่การจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์แบบจำลองเท่านั้น แต่ต้องมีการจำลองสถานการณ์ฉุกเฉิน อาทิ เด็กหลงทางจากผู้ปกครอง และ จุด Checkpoint มีปัญหา เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์ได้เรียนรู้กระบวนการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการปฏิบัติที่ 2 ถอดบทเรียนและปรับปรุงกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์และการจัดการความปลอดภัยของท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โดยทันทีที่โครงการนำร่องเสร็จสิ้น โดยจัดประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์ เพื่อวิเคราะห์ผลการจัดโครงการนำร่อง สาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น โดยเน้นการเรียนรู้จากจุดแข็งและสิ่งที่ต้องปรับปรุง เพื่อให้ได้แนวทางการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างในโครงการนำร่องในประเด็นต่าง ๆ อาทิ ความชัดเจนของแผนที่ ความสนุก ความรู้สึกตื่นเต้นท้าทาย และความปลอดภัย เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงคู่มือการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ของเมืองพัทยา รวมทั้งปรับปรุงนโยบายในการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์ให้มีความเหมาะสมกับบริบทเมืองพัทยามากยิ่งขึ้น เพื่อลดจุดอ่อนก่อนเปิดการแข่งขันให้นักท่องเที่ยวจริงได้เข้าร่วมกิจกรรม

ภาพที่ 12 ภาพรวมกลยุทธ์การจัดการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง
พัทยา

ตารางที่ 5 สรุปกลยุทธ์การจัดการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์ย่อย	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก	ลำดับ ความสำคัญ ของกลยุทธ์
กลยุทธ์ระยะสั้น (Short-term Strategy: 1 - 2 ปีแรก)			
WT1 วางรากฐานการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์จากภายในเมืองพัทยา เพื่อแก้ไขข้อจำกัดด้านการบูรณาการเชิงนโยบายและการปฏิบัติงานสู่การเป็นต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง	กลยุทธ์ย่อยที่ 1 จัดตั้งคณะทำงานการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยา	1. เมืองพัทยา 2. สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา	1
	กลยุทธ์ย่อยที่ 2 สื่อสารจุดยืนในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ในรูปแบบ Urban & Garden Orienteering อย่างชัดเจน เพื่อสร้างอัตลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบวิถีเมือง	1. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	
	กลยุทธ์ย่อยที่ 3 เริ่มต้นการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ชิงชนะเลิศ เพื่อสร้างรากฐานที่มั่นคง ลดความเสี่ยงจากความล้มเหลวในการจัดงานใหญ่ และสร้างการยอมรับจากสังคมต่อกีฬาชนิดใหม่	1. เมืองพัทยา	

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์ย่อย	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก	ลำดับ ความสำคัญ ของกลยุทธ์
ST4 จัดตั้งกลไกขับเคลื่อนความร่วมมือที่มีเอกภาพ เพื่อทำหน้าที่ปิดช่องว่างหรือข้อบกพร่องเชิงระบบที่เกิดจากความไร้ประสิทธิภาพหรือการขาดการประสานงานของกลไกภาครัฐสู่การเป็นเมืองต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง	กลยุทธ์ย่อยที่ 1 ผลักดันการจัดตั้งชมรมโอเรียนเตียร์กีฬาโดยมีแกนนำเป็นภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา เพื่อเป็นศูนย์กลางเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยและกีฬา	1. เมืองพัทยา 2. สมาคมนักธุรกิจและการท่องเที่ยว 3. หอการค้าจังหวัดชลบุรี	2
	กลยุทธ์ย่อยที่ 2 พัฒนาศักยภาพท้องถิ่นโดยมุ่งเน้นการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ผู้ปฏิบัติงานในระดับท้องถิ่น ให้ความช่วยเหลือด้านการจัดการกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย		
	กลยุทธ์ย่อยที่ 3 การรวมศูนย์การประสานงาน เพื่อใช้ตัวกลางองค์กรเดียวในการเจรจาและจัดการ เพื่อลดภาระงานของเจ้าหน้าที่รัฐและเพิ่มอำนาจต่อรองให้กับภาคเอกชน ในการขับเคลื่อนนโยบายการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	1. ชมรมโอเรียนเตียร์กีฬา	
ST2 สื่อสารเชิงรุกเพื่อสร้างการยอมรับและความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสาธารณชนและบุคลากรภายในเมืองพัทยาเกี่ยวกับ	กลยุทธ์ย่อยที่ 1 ร่วมมือกับสถาบันการศึกษาการจัดกิจกรรมสาธิต เพื่อลดความกังวลและอคติทางความรู้สึกของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมุ่งเน้นการพิสูจน์ให้เห็นศักยภาพของกีฬาโอเรียนเตียร์	1. เมืองพัทยา 2. สถาบันการศึกษาในพื้นที่	4

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์ย่อย	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก	ลำดับ ความสำคัญ ของกลยุทธ์
กีฬาโอลิมปิกเยาวชนไทยในฐานะกิจกรรมการท่องเที่ยวพัฒนาศูนย์เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์	เที่ยวที่มีคามยั่งยืนต่อสิ่งแวดล้อมและเอื้อต่อการเสริมสร้างสัมพันธภาพในครอบครัวอย่างเป็นรูปธรรมผ่านรูปแบบการผลจกญ่เพื่อการเรียนรู้		
	กลยุทธ์ย่อยที่ 2 จัดกิจกรรม Workshop อบรมเจ้าหน้าที่เมืองพัทยา อาสาสมัครจากสถาบันการศึกษา หรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้ม้องค์ความรู้ในการจัดการแข่งขันกีฬโอลิมปิกเยาวชนไทยและการจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	1. เมืองพัทยา 2. สถาบันการศึกษาในพื้นที่	
	กลยุทธ์ย่อยที่ 3 สื่อสารเชิงภาพลักษณ์ของกีฬาโอลิมปิกเยาวชนไทยสู่การเป็นกีฬาเชิงปัญญา และการผจญภัยอย่างชาญฉลาด โดยสร้างการรับรู้ว่กีฬาโอลิมปิกเยาวชนไทยเป็นกีฬาที่เน้นการใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ มีความปลอดภัย และเหมาะสมกับทุกวัย	1. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	
	กลยุทธ์ย่อยที่ 1 จัดตั้งคณะทำงานเกี่ยวกับกีฬาโอลิมปิกเยาวชนไทยในเมือพัทยา เพื่อกำหนดนโยบายในการดำเนินงานและส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเยาวชนไทยและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	1. เมืองพัทยา	3

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์ย่อย	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก	ลำดับ ความสำคัญ ของกลยุทธ์
ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย มาตรฐานสากล	กลยุทธ์ย่อยที่ 2 ฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ให้มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถบริหารจัดการกิจกรรมโอเรียนเตียร์และกิจกรรมผจญภัยตามมาตรฐานสากล	1. เมืองพัทยา	
	กลยุทธ์ย่อยที่ 3 จัดโครงการนำร่องภายในเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์ ทดสอบการจัดการจัดการการแข่งขันและกิจกรรมเชิงผจญภัย และได้เรียนรู้ข้อผิดพลาด โดยไม่ส่งผลกระทบต่อการชื่อเสียงของเมืองพัทยา ก่อนที่จะเปิดรับนักท่องเที่ยวจริง	1. เมืองพัทยา	
	กลยุทธ์ย่อยที่ 1 บูรณาการกีฬาโอเรียนเตียร์เข้ากับโปรแกรมกิจกรรมส่งเสริมสร้างความสามัคคี (Team Building) สำหรับตลาดการจัดประชุมสัมมนา ห้องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า (MICE) ในเมืองพัทยา โดยใช้จุดแข็งด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1. สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ 2. เมืองพัทยา	6

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์ย่อย	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก	ลำดับ ความสำคัญ ของกลยุทธ์
	เพื่อส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์สู่การเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง และสร้างประสบการณ์เชิงการผลงาที่เป็นที่ต้องการของการองค์กร กลยุทธ์ย่อยที่ 2 พัฒนาแคมป์นักศึกษา "Pattaya O-Camp" ผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงการศึกษาและการผจญภัย เพื่อสร้าง นักผจญภัยรุ่นใหม่ (Next Generation Adventurers) กลยุทธ์ย่อยที่ 3 บูรณาการร่วมกับสถาบันการศึกษา พัฒนา หลักสูตรอบรมระยะสั้นสำหรับผู้นำกิจกรรมโอเรียนเตียร์และ ผู้นำกิจกรรมผจญภัย เพื่อเตรียมความพร้อมบุคลากรในการ รองรับตลาด MICE ที่กำลังจะเกิดขึ้น	1. เมืองพัทยา 2. มหาวิทยาลัยเครือข่ายในพื้นที่ 1. สมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์แห่งประเทศไทย 2. สถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญ	
SO2 ปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์การจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์จากการเล่นกีฬาเชิงแข่งขันสู่กิจกรรมนันทนาการเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย เพื่อสุขภาพ	กลยุทธ์ย่อยที่ 1 สร้างความแตกต่างของการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยระดับเริ่มต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ศักยภาพของที่พักแรมและแหล่งนันทนาการ	1. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ร่วมกับเมืองพัทยา	5

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์ย่อย	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก	ลำดับ ความสำคัญ ของกลยุทธ์
	กลยุทธ์ย่อยที่ 2 เจาะกลุ่มตลาดสุขภาพ โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความแตกต่างในการสื่อสาร ผ่านการเปลี่ยนภาพลักษณ์ของกีฬา โอลิมปิกที่ยังจากการแข่งขันสู่กิจกรรมเชิงสุขภาพ ไลฟ์สไตล์ และการพัฒนากีฬาให้เข้าถึงได้ เพื่อตอบโจทย์ความต้องการของ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่ใส่ใจสุขภาพ	1. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2. เมืองพัทยา	
กลยุทธ์ระยะกลาง (Medium-term Strategy: 3 - 5 ปี)			
ST1 ใช้ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เครือข่ายความ ร่วมมือที่เข้มแข็งในพื้นที่ เพื่อบูรณาการ กีฬาโอลิมปิกที่ยังการเข้าถึงกับอัตลักษณ์ของ เมืองพัทยา ในฐานะศูนย์กลางการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิง ผจญภัยที่ทันสมัย	กลยุทธ์ย่อยที่ 1 สร้างพันธมิตรความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการ แข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่ยังในพื้นที่เมืองพัทยาผ่านการเพิ่ขอบ สิทธิประโยชน์ให้แก่นักกีฬาผู้เข้าร่วมการแข่งขัน และเชื่อมโยงสู่ กิจกรรมการพัฒนากีฬาอื่นๆ ในพื้นที่ กลยุทธ์ย่อยที่ 2 บูรณาการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่ยังการให้ เป็นส่วนหนึ่งของเทศกาลขนาดใหญ่ที่จัดในพื้นที่เมืองพัทยา อาทิ เทศกาลดนตรี เพื่อให้ให้นักกีฬาได้สัมผัสประสบการณ์ที่หลากหลาย	1. เมืองพัทยา 2. สมาคมธุรกิจและการ ท่องเที่ยวเมืองพัทยา 1. เมืองพัทยา	4
ST3 กลยุทธ์สร้างความยืดหยุ่นในการ แข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่ยังการ ทำให้สามารถ ปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมหรือสถานที่	กลยุทธ์ย่อยที่ 1 พัฒนารูปแบบการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่ยังการให้ ยืดหยุ่น เพื่อรับมือกับความไม่แน่นอนของสภาพอากาศและ สร้างสรรคูปแบบกิจกรรมการผจญภัยที่หลากหลาย	1. ชมรมโอลิมปิกที่ยังการให้ 2. สมาคมกีฬาโอลิมปิกที่ยังการให้ ประเทศไทย	1

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์ย่อย	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก	ลำดับ ความสำคัญ ของกลยุทธ์
ได้ในทุกสภาวะอากาศสู่การเป็นจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ไร้ขีดจำกัด	กลยุทธ์ย่อยที่ 2 บูรณาการร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวในร่มเพื่อมอบข้อเสนอพิเศษให้แก่นักกีฬาในกรณีที่เกิดกิจกรรมกลางแจ้งต้องถูกยกเลิกกะทันหันเนื่องจากความแปรปรวนของสภาพอากาศ เพื่อเปลี่ยนความผิดหวังเป็นการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงสร้างสรรค์	1. เมืองพัทยา 2. สมาคมนักธุรกิจและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 3. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	
WO3 บริหารจัดการปฏิทินและพื้นที่ในการจัดกิจกรรมโอเอเรียนที่ยิ่งใหญ่ โดยกระจายกิจกรรมไปยังพื้นที่รอง และจัดการแข่งขันในช่วงเวลาที่ไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยวหรือช่วงระยะเวลาที่ไม่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในเมืองพัทยามากนัก เพื่อสร้างมิติใหม่ของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	กลยุทธ์ย่อยที่ 1 จัดกิจกรรม "Sunrise O-Series" ในช่วงเวลาที่มีการจราจรยังไม่หนาแน่น และไม่ทับซ้อนกับอีเวนต์อื่น เพื่อเปิดมุมมองการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยยามเช้า กลยุทธ์ย่อยที่ 2 เปลี่ยนกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์จากการจัดกิจกรรมที่ต้องใช้พื้นที่ขนาดใหญ่สู่การบริหารจัดการพื้นที่จำกัด เพื่อลดผลกระทบจากการจราจรและสร้างประสบการณ์แปลกใหม่ในรูปแบบการผจญภัยในพื้นที่ปิด	1. เมืองพัทยา 2. ชมรมโอเรียนเตียร์วิ่งพัทยา	2
SO5 พัฒนา “Tactical Adventure Orienteering Program” โดยใช้	กลยุทธ์ย่อยที่ 1 พัฒนาหลักสูตร Tactical Navigation & Leadership เพื่อยกระดับทักษะกีฬาโอเรียนเตียร์สู่สู่กิจกรรมเชิงผจญภัย	1. เมืองพัทยา 2. สมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์แห่งประเทศไทย 1. มณฑลทหารบกในพื้นที่ / หน่วยบัญชาการนาวิกโยธิน (กองทัพเรือ)	3

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์ย่อย	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก	ลำดับ ความสำคัญ ของกลยุทธ์
รากฐานกิจกรรมทางทหารสร้างจุดขายใหม่สู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย		2. เมืองพัทยา	
	กลยุทธ์ย่อยที่ 2 จัดกิจกรรมท่องเที่ยว Pattaya Tactical Challenge ในพื้นที่เขตทหารเพื่อเปิดมุมมองใหม่ของการผจญภัยท่องเที่ยวผจญภัย	1. มณฑลทหารบกในพื้นที่ / หน่วยบัญชาการนาวิกโยธิน (กองทัพเรือ)	
	กลยุทธ์ย่อยที่ 3 สร้างภาพลักษณ์เมืองพัทยาในฐานะ Tactical Adventure Tourism Hub ซึ่งเป็นเมืองแห่งการผจญภัยท่องเที่ยวผจญภัยแนวใหม่	2. เมืองพัทยา	
	1. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย		
กลยุทธ์ระยะยาว (Long-term Strategy: 5 ปีขึ้นไป)			
WO1 พัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์รูปแบบใหม่ด้วยนวัตกรรมและเครือข่ายความร่วมมือที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เมืองพัทยาสู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอัจฉริยะ	กลยุทธ์ย่อยที่ 1 จัดทำแผนที่ดิจิทัล (Digital Mapping) หรือใช้แอปพลิเคชัน GPS Orienteering แผนการทำแผนที่กระดาษที่มีต้นทุนสูง ซึ่งจะช่วยให้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงของเมืองที่รวดเร็วและลดข้อจำกัดด้านพื้นที่ของเมืองพัทยา	1. เมืองพัทยา	1

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์ย่อย	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก	ลำดับ ความสำคัญ ของกลยุทธ์
	กลยุทธ์ย่อยที่ 2 จัดทำโครงการนำร่อง เสนอต่อหน่วยงานท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้าใจและผลักดันให้เกิดนโยบายสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเรียนเทียร์และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เมืองพัทยา	1. สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาเมืองพัทยา	
	กลยุทธ์ย่อยที่ 3 พัฒนารูปแบบเส้นทางโอเรียนเตียร์รูปแบบถาวร (Permanent Courses) ในสวนสาธารณะ หรือพื้นที่เอกชน โดยใช้ QR Code หรือแอปพลิเคชัน เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเล่นกีฬาโอลิมปิกเรียนเทียร์ได้ตลอดเวลาโดยไม่ต้องใช้ในการจัดการแข่งขัน และเป็นการสร้างจุดขายใหม่ด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบไม่จำกัดฤดูกาลท่องเที่ยว	1. เมืองพัทยา	
	กลยุทธ์ย่อย 4 พัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวด้านการออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวผจญภัยและการจัดการแข่งขันโดยอาศัยความเชี่ยวชาญของหน่วยทหาร	1. เมืองพัทยา	

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์ย่อย	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก	ลำดับ ความสำคัญ ของกลยุทธ์
WO2 พัฒนาโมเดลธุรกิจใหม่โดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นกลไกหลักในการส่งมอบผลิตภัณฑ์เชิงประสบการณ์และการผจญภัยแบบดิจิทัล เพื่อสร้างรายได้จากกลุ่มเป้าหมายโดยตรง	กลยุทธ์ย่อยที่ 1 สร้างแอปพลิเคชันหรือเว็บแพลตฟอร์มที่เสนอขายแผนที่การเรียนรู้เชิงแบบถาวรในพื้นที่ต่าง ๆ ของเมืองพัทยา เสมือนคู่มือการผจญภัยส่วนตัว	1. เมืองพัทยา	2
	กลยุทธ์ย่อยที่ 2 เชื่อมโยงธุรกิจท้องถิ่นเข้าเป็นส่วนหนึ่งของจุดเช็คพอยต์ (Checkpoint) ในแอปพลิเคชัน Pattaya O-Challenge โดยผู้เข้าร่วมจะได้รับส่วนลดพิเศษ เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชิงผจญภัยวิถีชุมชน	1. เมืองพัทยา 2. สมาคมนักธุรกิจและการท่องเที่ยวเมืองพัทยา	
SO1 พัฒนาเมืองพัทยาให้กลายเป็นศูนย์กลางการแข่งขันโอเรียนเตียร์ริงสมัยใหม่ (Urban & Coastal Orienteering Hub)	กลยุทธ์ย่อยที่ 1 สร้างแบรนด์กีฬาโอเรียนเตียร์ริงที่ยั่งยืน ผ่านการใช้ประโยชน์จากทิวทัศน์ของเมืองพัทยา เพื่อเป็นแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และพัฒนาเมืองพัทยาสู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบวิถีเมือง	1. เมืองพัทยา	4
	กลยุทธ์ย่อยที่ 2 เจาะตลาดกลุ่มเป้าหมายโดยใช้การตลาดดิจิทัลและความพร้อมด้านการตลาดในการประชาสัมพันธ์การแข่งขัน	1. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์ย่อย	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก	ลำดับ ความสำคัญ ของกลยุทธ์
	กีฬาโอเรียนเตียร์ไปยังกลุ่มนักกีฬาและนักท่องเที่ยวดลาดระยะใกล้โดยนำเสนอจุดเด่นเรื่องความสะดวกในการเดินทางและส่งเสริมสภาพลักษณะการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองที่สะดวกสบาย		
	กลยุทธ์ย่อยที่ 3 เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยโมเดล 'Sport-cation Ecosystem' และ 'Adventure-Hub' ซึ่งเป็นจัดทำแพ็คเกจการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ในรูปแบบวิ่ง-เที่ยว-พัก ผลานการผจญภัย	1. เมืองพัทยา 2. สมาคมนักธุรกิจและการท่องเที่ยวเมืองพัทยา	
SO4 สร้างการรับรู้และกำหนดตำแหน่งทางการตลาดของกีฬาโอเรียนเตียร์ในพื้นที่เมืองพัทยา ในฐานะจุดหมายปลายทางโอเรียนเตียร์และศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เข้าถึงง่ายที่สุดสำหรับกลุ่มนักกีฬานานาชาติ	กลยุทธ์ย่อยที่ 1 สร้างแคมเปญการตลาดเพื่อดึงดูดนักกีฬาประเทศที่ได้รับสิทธิกีฬารั้ววิชา โดยเฉพาะตลาดระยะใกล้ โดยนำเสนอจุดขาย "บินตรง ต่อร์รถเพียงชั่วโมงครึ่งสู่การผจญภัย"	1. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	3
	กลยุทธ์ย่อยที่ 2 บูรณาการร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อบรรจุกีฬาโอเรียนเตียร์ของเมืองพัทยาลงในปฏิทินการการท่องเที่ยวและการแข่งขัน	1. เมืองพัทยา 2. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 3. การกีฬาแห่งประเทศไทย	

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์ย่อย	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก	ลำดับ ความสำคัญ ของกลยุทธ์
	นานาชาติ เพื่อยกระดับสถานะสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงผจญ ภัยระดับโลก		

การขับเคลื่อนเมืองพัทยาสู่การเป็นศูนย์กลางการแข่งขันโอเรียนเทียร์ริงสมัยใหม่ (Urban & Coastal Orienteering Hub) คือกระบวนการเปลี่ยนผ่านเชิงยุทธศาสตร์ที่แบ่งออกเป็น 3 ระยะ อย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการสร้างระบบนิเวศการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ยั่งยืนผ่านนวัตกรรมและการบูรณาการ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวางรากฐานและสร้างความเชื่อมั่น (ปีที่ 1-2) ในช่วงเริ่มต้น ยุทธศาสตร์มุ่งเน้นที่การปฏิรูปโครงสร้างและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อแก้ปัญหการทำงานแบบแยกส่วน โดยการจัดตั้งคณะทำงานไตรภาคีและชมรมโอเรียนเทียร์ริงพัทยาเป็นกลไกกลางในการประสานงานและกำกับดูแลมาตรฐานความปลอดภัย ควบคู่ไปกับการสร้างหลักสูตร Pattaya O-Organizer เพื่อผลิตบุคลากรท้องถิ่นและวิทยากรต้นแบบ (Master Trainer) ที่เชี่ยวชาญระดับสากล นอกจากนี้ ยังมีการปรับตำแหน่งทางการตลาด (Repositioning) ผ่านแนวคิด Urban & Garden Orienteering เพื่อเปลี่ยนภาพลักษณ์จากกีฬาท้าทายในป่าลึกสู่กิจกรรมผจญภัยวิถีเมืองที่ปลอดภัย เข้าถึงง่าย และดีต่อสุขภาพ โดยใช้กลุ่มตลาดไมซ์ (MICE) และสถานศึกษาเป็นฐานในการสร้างรายได้หมุนเวียนและตัวอย่างความสำเร็จในระยะเริ่มต้น

ภาพที่ 13 กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์ริงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ระยะสั้น

ระยะที่ 2 การสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์และการบริหารจัดการเชิงระบบ (ปีที่ 3-5) เมื่อรากฐานมั่นคง ยุทธศาสตร์นี้จะยกระดับสู่การสร้าง ความหลากหลายและความยืดหยุ่น โดยนำนวัตกรรมแผนที่แบบผสมผสานมาใช้เพื่อรับมือกับความผันผวนของสภาพภูมิอากาศ ทำให้การผจญ

ภัยไร้ขีดจำกัดไม่ว่าจะในที่ร่มหรือกลางแจ้ง กลยุทธ์ในระยะนี้ยังมุ่งเน้นการกระจายอุปสงค์ไปยังพื้นที่รองและช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (Green Season) ผ่านกิจกรรมสร้างสรรค์ เช่น Sunrise O-Series และการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะด้วย Tactical Adventure" ที่ต่อยอดจากทักษะทางทหารสู่ประสบการณ์ผู้นำระดับสูง ทั้งหมดนี้ถูกบูรณาการผ่านเครือข่าย Pattaya Sport Privilege Consortium ที่มอบสิทธิประโยชน์แบบองค์รวมให้แก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้กีฬากลายเป็นส่วนหนึ่งของไลฟ์สไตล์นักท่องเที่ยวในเมืองพัทยาอย่างแท้จริง

แผนยุทธศาสตร์ระยะกลาง (3-5 ปี): พลิกโฉมพัทยาสู่เมืองนวัตกรรมการผจญภัย (Pattaya Orienteering Strategy)	
กลยุทธ์หลัก (Main Strategy)	กลยุทธ์ย่อย (Action Plan)
 ST1: บูรณาการอัตลักษณ์เมืองกีฬา (Integrate Sports City Identity)	 1. สร้างพันธมิตรบอบลิสต์ประโยชน์แก่นักกีฬาและเชื่อมโยงกิจกรรมผจญภัยอื่นๆ 2. ผนวกการแข่งขันเข้ากับเทศกาลขนาดใหญ่ของเมือง (เช่น เทศกาลดนตรี)
 ST3: การจัดการที่ยืดหยุ่น (All-Weather)	 1. พัฒนารูปแบบการแข่งขันที่ปรับเปลี่ยนได้ตามสภาพอากาศ 2. จัดมือแหล่งท่องเที่ยวในร่มเพื่อรองรับกรณีจัดกิจกรรมกลางแจ้งไม่ได้
 WO3: การกระจายอุปสงค์เชิงพื้นที่และเวลา (Spatial and Temporal Demand Distribution)	 1. จัดกิจกรรม "Sunrise O-Series" ช่วงเช้ามือเพื่อเลี่ยงการจราจรหนาแน่น 2. เน้นการจัดการในพื้นที่จำกัด/พื้นที่ปิด เพื่อสร้างประสบการณ์ใหม่และลดผลกระทบต่อเมือง
 SO5: โปรแกรม Tactical Adventure	 1. พัฒนาหลักสูตร Tactical Navigation & Leadership ยกระดับทักษะผู้นำ 2. จัดกิจกรรม Pattaya Tactical Challenge ในพื้นที่เขตทหาร 3. บินแบบนันทนาการสู่การเป็น Tactical Adventure Tourism Hub

© NotebookLM

ภาพที่ 14 กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ระยะกลาง

ระยะที่ 3 การยกระดับสู่นวัตกรรมดิจิทัลและผู้นำระดับสากล (ปีที่ 5 เป็นต้นไป) ในระยะสุดท้าย ยุทธศาสตร์มุ่งเป้าไปที่การเป็นเมืองอัจฉริยะแห่งการผจญภัย (Smart Adventure City) โดยเปลี่ยนผ่านสู่ระบบดิจิทัลเต็มรูปแบบผ่านนวัตกรรมแผนที่ดิจิทัลและพิกัดเสมือน (Virtual Checkpoints) เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มความยืดหยุ่นในการจัดการเมืองที่เปลี่ยนแปลงเร็ว นอกจากนี้ยังมีการปรับเปลี่ยนโมเดลธุรกิจสู่การเป็นผู้ให้บริการแพลตฟอร์มดิจิทัล (Pattaya O-Challenge) ที่สร้างรายได้ตลอด 24 ชั่วโมงผ่านระบบสมาชิกและการเชื่อมโยงกับธุรกิจท้องถิ่น เป้าหมายสูงสุด คือการสร้างภาพลักษณ์เมืองพัทยาให้เป็น Top of Mind ในระดับนานาชาติ บรรลุสถานะการเป็นศูนย์กลางระดับโลกที่เป็นทั้งต้นแบบด้านองค์ความรู้ นวัตกรรม และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สร้างสรรค์อย่างยั่งยืน

แผนยุทธศาสตร์ 5 ปี+: พัทยาสู่เมืองอัจฉริยะแห่งการผจญภัยระดับสากล

Context Summary: พัทยาจะมุ่งสู่การเป็น Smart Adventure City โดยเปลี่ยนผ่านสู่ระบบดิจิทัลเต็มรูปแบบเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มความยืดหยุ่น พร้อมสร้างภาพลักษณ์ระดับสากล

SECTION 1: นวัตกรรมดิจิทัลและโมเดลธุรกิจอัจฉริยะ (Digital Innovation & Business Models)		SECTION 2: การสร้างแบรนด์และศูนย์กลางระดับสากล (Global Branding & Hub)	
กลยุทธ์หลัก	รายการกลยุทธ์ย่อย (ครบทุกข้อ)	กลยุทธ์หลัก	รายการกลยุทธ์ย่อย (ครบทุกข้อ)
WO1: การเปลี่ยนผ่านสู่ Smart Adventure City พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและเส้นทางทราเวลเพื่อลดข้อจำกัดและงบประมาณ	1. ทำแผนที่ดิจิทัล/GPS 2. โครงการนำร่องผลิตภัณฑ์นโยบายรัฐ 3. สร้างเส้นทางถาวร (Permanent Courses) ด้วย QR Code 4. ออกแบบเส้นทางโดยผู้เชี่ยวชาญ	SO1: Urban & Coastal Orienteering Hub จัดตั้งศูนย์ทริคกีของเมืองพัทยาเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวผ่านโมเดล Sport-cation	1. สร้างแบรนด์ที่ยั่งยืนจากทริคกีเมืองพัทยา 2. การตลาดดิจิทัลเจาะกลุ่มตลาดระยะใกล้ 3. โมเดล Sport-cation Ecosystem (วิ่ง-เที่ยว-พัก)
WO2: โมเดลธุรกิจผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล สร้างรายได้ 24 ชั่วโมงผ่านแอปพลิเคชันและเชื่อมโยงสิทธิ์ประโยชน์กับธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	1. แพลตฟอร์มขายแผนที่ผจญภัยส่วนตัว 2. เชื่อมโยงธุรกิจท้องถิ่นเป็นจุด Checkpoint ในแอปฯ Pattaya O-Challenge	SO4: จุดหมายปลายทางระดับโลกที่เข้าถึงง่ายที่สุด บูรณาการร่วมกับหน่วยงานระดับชาติเพื่อบรรจุพัทยาในปฏิทินการแข่งขันโลก	1. แคมเปญการตลาดกลุ่ม Visa-free 2. บรรจุในปฏิทินการท่องเที่ยวและแข่งขันนานาชาติ (กกท./กกก.)

© NotebookLM

ภาพที่ 15 กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ระยะยาว

4.3 การตรวจสอบความเป็นไปได้ของกลยุทธ์

ภายหลังจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและร่างกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยาในเบื้องต้น ขั้นตอนถัดไปเป็นหัวใจสำคัญก่อนจะนำแผนงานไปสู่ภาคปฏิบัติคือ การตรวจสอบความสมเหตุสมผลและความเป็นไปได้เชิงประจักษ์ เนื่องจากการกำหนดกลยุทธ์ตามกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีมักประสบข้อจำกัดเมื่อนำไปปรับใช้ในบริบทเชิงประจักษ์ที่มีความซับซ้อน ดังนั้น แผนงานเชิงมนทัศน์จึงไม่อาจเป็นหลักประกันถึงผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานจากกลยุทธ์ได้อย่างยั่งยืน หากปราศจากกระบวนการวิพากษ์และกลั่นกรององค์ประกอบอย่างเป็นระบบในหลากหลายมิติ ด้วยเหตุนี้ การได้รับความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญจึงเปรียบเสมือนการสร้างเครื่องกรองความเสี่ยงที่ช่วยเปลี่ยนวิสัยทัศน์ให้กลายเป็นแนวทางที่จับต้องได้จริง โดยในการประเมินความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องจำนวน 13 ท่าน ดำเนินการประเมินความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ พร้อมทั้งกำหนดเกณฑ์การตรวจสอบกลยุทธ์ ตามแนวคิด SFA Framework (Zolfani et al., 2021) เพื่อให้มั่นใจว่ากลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นนั้นมีคุณภาพครบถ้วนในทุกมิติ ได้แก่

1) ความเหมาะสม (Suitability) เพื่อตรวจสอบว่ากลยุทธ์ที่ร่างขึ้นสามารถตอบโจทย์และแก้ไขปัญหาที่ค้นพบจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมได้จริงหรือไม่ และมีความสอดคล้องกับจุดแข็งของพื้นที่เมืองพัทยาน้อยเพียงใด

2) ความเป็นไปได้ (Feasibility) เป็นการประเมินในเชิงปฏิบัติว่า ด้วยทรัพยากรที่มีอยู่ ทั้งใน ด้านงบประมาณ บุคลากร เทคโนโลยี และระยะเวลาที่กำหนด เมืองพัทยามีความพร้อมเพียงพอที่จะ ขับเคลื่อนกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยให้สำเร็จเป็นรูปธรรม ได้หรือไม่

3) ความยอมรับได้และความคุ้มค่า (Acceptability) เพื่อพิจารณาว่าผลลัพธ์ที่ได้จากกลยุทธ์ การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยคุ้มค่าต่อการลงทุนหรือไม่ โดยคำนึงถึง ระดับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การตรวจสอบความสมเหตุสมผลและความเป็นไปได้เชิง ประจักษ์ด้วยการประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้ คะแนนดังนี้

ตารางที่ 6 เกณฑ์การตรวจสอบความสมเหตุสมผลและความเป็นไปได้เชิงประจักษ์

คะแนน	ระดับความเหมาะสม / ความเป็นไปได้	คำนิยามเชิงปฏิบัติการ
5	มากที่สุด	กลยุทธ์มีความชัดเจนสูง สามารถดำเนินการได้ทันทีโดยไม่มีข้อจำกัดสำคัญ
4	มาก	กลยุทธ์มีความชัดเจน มีความเป็นไปได้สูง แต่อาจมีข้อจำกัดเล็กน้อยที่จัดการได้
3	ปานกลาง	กลยุทธ์มีความเป็นไปได้ในระดับหนึ่ง แต่ต้องมีการปรับปรุงหรือหาทรัพยากรเพิ่ม
2	น้อย	กลยุทธ์มีข้อจำกัดค่อนข้างมาก มีความเสี่ยงสูงในการนำไปปฏิบัติ
1	น้อยที่สุด	กลยุทธ์ไม่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หรือไม่สอดคล้องกับบริบทอย่างสิ้นเชิง

ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่มีความเที่ยงตรง ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เพื่อสรุปความพร้อมของกลยุทธ์ก่อนนำไปใช้จริง โดยค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึงมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึงมีความเหมาะสมในระดับมาก ซึ่งถือเป็นเกณฑ์ผ่านที่ยอมรับได้สำหรับการนำกลยุทธ์ไปบรรจุในแผนปฏิบัติการ

ผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลและความเป็นไปได้เชิงประจักษ์ในภาพรวมของกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเมืองพัทยาในมิติด้านความเหมาะสมพบว่า กลุ่มกลยุทธ์เชิงรุก (SO) และกลยุทธ์เชิงรับ (WT) ได้รับคะแนนความเหมาะสมสูงสุดที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 4.62 คะแนน ซึ่งประกอบด้วย SO1 พัฒนาเมืองพัทยาให้กลายเป็นศูนย์กลางการแข่งขันโอเรียนเตียร์สมัยใหม่ ($\bar{X}$ = 4.62) SO2 ปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์การจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์จากการเป็นกีฬาเชิงแข่งขันสู่กิจกรรมนันทนาการเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเพื่อสุขภาพ ($\bar{X}$ = 4.62) SO3 ขยายฐานการตลาดนักกีฬาโอเรียนเตียร์จากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของเมืองพัทยา และสร้างความเชื่อมโยงสู่ตลาดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ($\bar{X}$ = 4.62) SO4 สร้างการรับรู้ และกำหนดตำแหน่งทางการตลาดของกีฬาโอเรียนเตียร์ในพื้นที่เมืองพัทยา ในฐานะจุดหมายปลายทางโอเรียนเตียร์ และศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เข้าถึงง่ายที่สุดสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ ($\bar{X}$ = 4.62) WT1 วางรากฐานการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์จากภายในเมืองพัทยาเพื่อแก้ไขข้อจำกัดด้านการบูรณาการเชิงนโยบายและการปฏิบัติงานสู่การเป็นต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง ($\bar{X}$ = 4.62) WT2 ปรับโครงสร้างพื้นฐานและฟื้นฟูขีดความสามารถในการจัดการแข่งขันโอเรียนเตียร์ภายในเมืองพัทยา สู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยมาตรฐานสากล ($\bar{X}$ = 4.62) แม้ว่าจะมีกลยุทธ์ SO5 พัฒนา “Tactical Adventure Orienteering Program” โดยใช้รากฐานกิจกรรมทางทหารสร้างจุดขายใหม่สู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ($\bar{X}$ = 4.54) ที่มีระดับคะแนนอยู่ที่ 4.54 คะแนน ของกลุ่มกลยุทธ์เชิงรุก

ขณะที่กลุ่มกลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO) และเชิงป้องกัน (ST) มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.54 คะแนน ประกอบด้วย WO1 พัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์รูปแบบใหม่ด้วยนวัตกรรมและเครือข่ายความร่วมมือที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เมืองพัทยาสู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอัจฉริยะ ($\bar{X}$ = 4.54) WO2 พัฒนาโมเดลธุรกิจใหม่โดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นกลไกหลักในการส่งมอบผลิตภัณฑ์เชิงประสบการณ์และการผจญภัยแบบดิจิทัล เพื่อสร้างรายได้จากกลุ่มเป้าหมายโดยตรง ($\bar{X}$ = 4.54) WO3 บริหารจัดการปฏิทินและพื้นที่ในการจัดกิจกรรมโอเรียนเตียร์ โดยกระจายกิจกรรมไปยังพื้นที่รอง และจัดการแข่งขันในช่วงเวลาที่ไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยวหรือช่วงระยะเวลาที่ไม่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในเมืองพัทยานัก เพื่อสร้างมิติใหม่ของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ($\bar{X}$ = 4.54) ST1 ใช้ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวก เครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งในพื้นที่ เพื่อบูรณาการกีฬาโอเรียนเตียร์เข้ากับอัตลักษณ์ของเมืองพัทยา ในฐานะศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ทันสมัย ($\bar{X}$ = 4.54) ST2 สื่อสารเชิงรุกเพื่อสร้างการยอมรับและความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสาธารณชนและบุคลากรภายในเมืองพัทยาเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ในฐานะกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเชิงสร้างสรรค์ ($\bar{X}$ = 4.54) ST3 กลยุทธ์สร้างความยืดหยุ่นในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ ทำให้

สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมหรือสถานที่ได้ในทุกสภาวะอากาศสู่การเป็นจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ไร้ขีดจำกัด และ ST4 จัดตั้งกลไกขับเคลื่อนความร่วมมือที่มีเอกภาพเพื่อทำหน้าที่ปิดช่องว่างหรือข้อบกพร่องเชิงระบบที่เกิดจากความไร้ประสิทธิภาพหรือการขาดการประสานงานของกลไกภาครัฐ สู่การเป็นเมืองต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง ($\bar{X}$ = 4.54)

ข้อมูลในช่วงต้นสะท้อนให้เห็นว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเชื่อมั่นอย่างสูงว่าแนวทางการพัฒนาเมืองพัทยาให้เป็นศูนย์กลางการแข่งขันโอเรียนเตียร์สมัยใหม่ และการวางรากฐานเพื่อแก้ไขข้อจำกัดเชิงนโยบายในการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์สู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในวิถีเมือง เป็นการกำหนดทิศทาง กลยุทธ์ที่เหมาะสมกับบริบทและอัตลักษณ์ของพื้นที่เมืองพัทยามากที่สุด

สำหรับมิติด้านความเป็นไปได้ แสดงให้เห็นถึงความพร้อมหรือความสามารถในการนำกลยุทธ์ที่ร่างขึ้นไปสู่ปฏิบัติการได้จริง โดยกลยุทธ์ SO1 พัฒนาเมืองพัทยาให้กลายเป็นศูนย์กลางการแข่งขันโอเรียนเตียร์สมัยใหม่ ($\bar{X}$ = 4.77) SO4 สร้างการรับรู้ และกำหนดตำแหน่งทางการตลาดของกีฬาโอเรียนเตียร์ในพื้นที่เมืองพัทยา ในฐานะจุดหมายปลายทางโอเรียนเตียร์และศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เข้าถึงง่ายที่สุดสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ ($\bar{X}$ = 4.77) ST2 สื่อสารเชิงรุกเพื่อสร้างการยอมรับและความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสาธารณชนและบุคลากรภายในเมืองพัทยาเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ในฐานะกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ($\bar{X}$ = 4.77) ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงถึง 4.77 คะแนน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมืองพัทยามีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและกลไกการสื่อสารเพียงพอที่จะเริ่มดำเนินการขับเคลื่อนกลยุทธ์ส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์สู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยได้ทันที ทั้งนี้ กลยุทธ์ SO3 ขยายฐานการตลาดนักกีฬาโอเรียนเตียร์จากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของเมืองพัทยา และสร้างความเชื่อมโยงสู่ตลาดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ($\bar{X}$ = 4.69) WO3 บริหารจัดการปฏิทินและพื้นที่ในการจัดกิจกรรมโอเรียนเตียร์ โดยกระจายกิจกรรมไปยังพื้นที่รอง และจัดการแข่งขันในช่วงเวลาที่ไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยวหรือช่วงระยะเวลาที่ไม่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในเมืองพัทยามากนัก เพื่อสร้างมิติใหม่ของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ($\bar{X}$ = 4.69) และ WT2 ปรับโครงสร้างพื้นฐานและฟื้นฟูขีดความสามารถในการจัดการแข่งขันโอเรียนเตียร์ภายในเมืองพัทยา สู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยมาตรฐานสากล ($\bar{X}$ = 4.69) มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.69 คะแนน ในขณะที่ SO2 ปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์การจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์จากการเป็นกีฬาเชิงแข่งขันสู่กิจกรรมนันทนาการเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเพื่อสภาวะ ($\bar{X}$ = 4.62) และ WT1 วางรากฐานการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์จากภายในเมืองพัทยาเพื่อแก้ไขข้อจำกัดด้านการบูรณาการเชิงนโยบายและการปฏิบัติงานสู่การเป็นต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง ($\bar{X}$ = 4.62) มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.62 คะแนน

อย่างไรก็ตาม กลยุทธ์ SO5 พัฒนา “Tactical Adventure Orienteering Program” โดยใช้รากฐานกิจกรรมทางทหารสร้างจุดขายใหม่สู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ($\bar{X}$ = 4.54) WO1 พัฒนา กีฬาโอเรียนเตียร์รูปแบบใหม่ด้วยนวัตกรรมและเครือข่ายความร่วมมือที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เมืองพัทยา สู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอัจฉริยะ ($\bar{X}$ = 4.54) WO2 พัฒนาโมเดลธุรกิจใหม่โดยอาศัยเทคโนโลยีเป็น กลไกหลักในการส่งมอบผลิตภัณฑ์เชิงประสบการณ์และการผจญภัยแบบดิจิทัล เพื่อสร้างรายได้จาก กลุ่มเป้าหมายโดยตรง ($\bar{X}$ = 4.54) ST1 ใช้ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งในพื้นที่ เพื่อบูรณาการกีฬาโอเรียนเตียร์เข้ากับอัตลักษณ์ของเมือง พัทยา ในฐานะศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ทันสมัย ($\bar{X}$ = 4.54) ST3 กลยุทธ์สร้างความยืดหยุ่นในการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ ทำให้สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบ กิจกรรมหรือสถานที่ได้ในทุกสภาวะอากาศสู่การเป็นจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ที่ไร้ขีดจำกัด ($\bar{X}$ = 4.54) และ ST4 จัดตั้งกลไกขับเคลื่อนความร่วมมือที่มีเอกภาพ เพื่อทำหน้าที่ปิด ช่องว่างหรือข้อบกพร่องเชิงระบบที่เกิดจากความไร้ประสิทธิภาพหรือการขาดการประสานงานของ กลไกภาครัฐ สู่การเป็นเมืองต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง ($\bar{X}$ = 4.54) แม้จะได้ คะแนนเฉลี่ยสูงถึง 4.54 คะแนน แต่ยังคงถือเป็นจุดที่ต้องอาศัยการวางแผนการดำเนินกลยุทธ์อย่าง ละเอียดรอบคอบกว่าจุดอื่น เนื่องจากอาจมีข้อจำกัดด้านการจัดหาทรัพยากร เทคโนโลยี หรือการ ประสานงานที่ซับซ้อน ซึ่งผู้วิจัยต้องนำมาเป็นข้อสังเกตในการปรับปรุงแผนดำเนินงานให้มีความ ยืดหยุ่นมากขึ้น

มิติด้านความยอมรับได้และความคุ้มค่า พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยคงที่ในระดับ 4.69 คะแนน ทุกกลยุทธ์ ข้อมูลเชิงประจักษ์นี้ยืนยันว่า ไม่ว่าจะเป็นกลยุทธ์เชิงรุก กลยุทธ์เชิงแก้ไข กลยุทธ์เชิง ป้องกัน หรือกลยุทธ์เชิงรับ ผู้เชี่ยวชาญเชื่อมั่นว่าหากกลยุทธ์ในช่วงต้นถูกขับเคลื่อนอย่างเป็นระบบ จะสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและยกระดับภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมือง พัทยาได้อย่างคุ้มค่าต่อการลงทุนทรัพยากร

จากการพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยจากการประเมิน กลยุทธ์ในทุกรายการมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือมีค่ามากกว่า 3.50 คะแนนในทุก ตัวชี้วัด โดยมีค่าเฉลี่ยเกาะกลุ่มอยู่ในช่วงระดับมากที่สุด ซึ่งข้อมูลเชิงประจักษ์ดังกล่าวเป็นตัวบ่งชี้ สำคัญว่าร่างกลยุทธ์ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงพินิจและมีความสมเหตุสมผลเชิง เนื้อหา ผ่านการรับรองความถูกต้องและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญในมิติของความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความคุ้มค่า ทั้งนี้ผลลัพธ์จากการประเมินความสมเหตุสมผลและความเป็นไปได้เชิง ประจักษ์ไม่ได้สะท้อนเพียงแค่ความเป็นไปได้ทางทฤษฎีเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงศักยภาพและความ

พร้อมในระดับสูงสำหรับการนำกลยุทธ์ไปขับเคลื่อนเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญ
ภัยในเมืองพัทยาให้สัมฤทธิ์ผลอย่างเป็นรูปธรรม

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อธิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีการจัดการกลยุทธ์และสภาพปัจจุบันการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา 2) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา และ 3) เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและแนวคิดทฤษฎี วิเคราะห์สภาพการณ์ปัจจุบันในการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ขั้นตอนที่ 3 การนำร่างกลยุทธ์ไปตรวจสอบและประเมินความเป็นไปได้ และขั้นตอนที่ 4 สรุปและพัฒนากลยุทธ์ รายละเอียดดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

ขั้นตอนแรกของการวิจัย ผู้วิจัยเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการกำหนดกลยุทธ์โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโอเรียนเตียร์ และการสำรวจพื้นที่ภาคสนามด้วยการดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบนโยบายการสนับสนุนและการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย กลุ่มนักวิชาการและตัวแทนจากสมาคมโอเรียนเตียร์ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ผู้ประกอบการธุรกิจ ร้านค้า แหล่งท่องเที่ยว) และกลุ่มนักท่องเที่ยว/นักกีฬาโอเรียนเตียร์ โดยการสัมภาษณ์จะมุ่งเน้นประเด็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและศักยภาพของเมืองพัทยาในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยผ่านกีฬาโอเรียนเตียร์ ประกอบด้วย จุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) อุปสรรค (Threats) และความเป็นไปได้ในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในพื้นที่เมืองพัทยา หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้สังเคราะห์ วิเคราะห์ และตีความ เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) ของการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา โดยได้ผลสรุปว่า เมืองพัทยาประกอบด้วยจุดแข็ง จำนวน 8 มิติ จุดอ่อน จำนวน 7 มิติ โอกาส จำนวน 8 มิติ และอุปสรรค จำนวน 7 มิติ อธิบายได้ดังนี้

1.1 จุดแข็ง

1) ความพร้อมด้านการคมนาคมขนส่ง และการเข้าถึงสถานที่จัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยว โดยเมืองพัทธามีความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ในฐานะเมืองหน้าด่านที่เชื่อมต่อกับศูนย์กลางการบินนานาชาติ ทำให้การเดินทางไร้รอยต่อ และมีระยะเวลาเดินทางที่สั้นเมื่อเทียบกับเมืองท่องเที่ยวอื่น ๆ ส่งผลให้เมืองพัทธามีความสามารถในการดึงดูดนักท่องเที่ยวและนักกีฬาจากทั่วโลกให้เดินทางมาเยือนได้

2) ความพร้อมและความหลากหลายด้านที่พักแรม โดยเมืองพัทธามีที่พักที่ครอบคลุมทุกระดับ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานจนถึงระดับลักซูรี ทำให้สามารถรองรับความต้องการที่หลากหลายของกลุ่มเป้าหมาย ทั้งในด้านงบประมาณและรูปแบบการเข้าพักของนักกีฬา ผู้ติดตาม และคณะผู้จัดการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ภาพลักษณ์และการเป็นที่รู้จักในฐานะเมืองท่องเที่ยวและเมืองกีฬา โดยเมืองพัทธามีภาพลักษณ์ที่เข้มแข็งในระดับนานาชาติ และมีการวางตำแหน่งเชิงกลยุทธ์ในฐานะเมืองกีฬา (Sports City) ที่ชัดเจน โดยมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการแข่งขันและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาที่ได้มาตรฐานสากล

4) ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวในการรองรับนักท่องเที่ยว โดยเมืองพัทธามีความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว ทั้งทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่สร้างขึ้น และกิจกรรมสันทนาการ ซึ่งสนับสนุนให้เมืองพัทธาก่อเกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวต่อเนื่องตลอดทั้งปี นอกเหนือจากการแข่งขันกีฬาในพื้นที่เมืองพัทธายังตอบโจทย์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่ต้องการการพักผ่อนควบคู่กับการเล่นกีฬา

5) ความหลากหลายทางภูมิประเทศ โดยเมืองพัทธามีความโดดเด่นด้านความหลากหลายของพื้นที่ที่มีทั้งบนบก บนอากาศ และในน้ำ ทำให้มีความยืดหยุ่นสูงในการจัดกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย โดยเฉพาะการแข่งขันโอเรียนเทียร์ที่สามารถประยุกต์ใช้พื้นที่ได้ทั้งเขตเมือง (Urban) ป่าธรรมชาติ และพื้นที่ชายหาดหรือเกาะ

6) ทัศนคติที่ดีของคนในพื้นที่ โดยประชาชนและชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่เมืองพัทธามีทัศนคติที่ดีและมีความพร้อมในการเป็นเจ้าภาพต้อนรับนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความยั่งยืนให้แก่กิจกรรมท่องเที่ยว โดยชุมชนมีการยอมรับและพร้อมให้ความร่วมมือในการสนับสนุนการท่องเที่ยวหากมีการบริหารจัดการผลกระทบจากการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม

7) การสนับสนุนจากทุกภาคส่วนและความร่วมมือในพื้นที่ โดยเมืองพัทธามีการบูรณาการอย่างเข้มแข็งระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา โดยภาครัฐเน้นการสนับสนุน

นโยบาย ภาคเอกชนเน้นการสร้างแรงจูงใจทางการตลาด และภาคการศึกษาช่วยสนับสนุนด้านองค์ความรู้และบุคลากรอาสาสมัคร

8) ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานและการตลาดการท่องเที่ยวของเมืองพัทยา โดยเมืองพัทยามีความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ระบบสาธารณสุข และมาตรการความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ ประกอบกับกลยุทธ์การตลาดที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทั่วโลก ซึ่งช่วยสร้างความเชื่อมั่นและยกระดับเมืองพัทยาสู่เมืองท่องเที่ยวระดับสากลอย่างแท้จริง

จากจุดแข็งทั้ง 8 มิติ ที่ได้สรุปไว้ข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพและความพร้อมเชิงโครงสร้างของเมืองพัทยาในลักษณะองค์รวม ซึ่งไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่ทรัพยากรทางกายภาพเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงทุนทางสังคมและกลไกความร่วมมือที่เข้มแข็ง ปัจจัยบวกเหล่านี้จึงถือเป็นรากฐานสำคัญในการกำหนดกลยุทธ์การจัดการกีฬาโอเรียนเตียร์ เพื่อยกระดับและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยาให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นแนวทางในการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันที่ยั่งยืนในระดับสากลต่อไป

1.2 จุดอ่อน

1) ความหนาแน่นและพื้นที่สาธารณะในเขตเมืองพัทยา โดยโครงสร้างทางกายภาพของเมืองพัทยามีความหนาแน่นสูง ผนวกกับลักษณะถนนที่ค่อนข้างแคบและการขาดแคลนพื้นที่จอดรถสาธารณะขนาดใหญ่ ส่งผลให้เกิดข้อจำกัดในการจัดกิจกรรมกีฬาระดับใหญ่ที่จำเป็นต้องมีการปิดการจราจร ซึ่งมักก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบและความขัดแย้งกับวิถีชีวิตปกติของประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่เมืองพัทยา

2) ข้อจำกัดเชิงกายภาพและพื้นที่ขนาดใหญ่สำหรับจัดกิจกรรม โดยองค์การบริหารมีทรัพยากรภายในเมืองพัทยามีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เมืองพัทยขาดแคลนพื้นที่ธรรมชาติขนาดใหญ่ที่เหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมเชิงผจญภัย พื้นที่ว่างส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นสวนสาธารณะมากกว่าพื้นที่ป่า ทำให้มีความเสียเปรียบเมื่อเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ ใกล้เคียงที่มีทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์มากกว่า

3) ความหนาแน่นของกิจกรรมภายในเมืองพัทยา ความถี่ในการจัดกิจกรรมที่สูงมากตลอดทั้งปีของเมืองพัทยา นำไปสู่ภาวะความหนาแน่นของกิจกรรม ซึ่งหากขาดกลไกการประสานงานและการจัดสรรช่วงเวลาอย่างเป็นระบบ จะส่งผลให้เกิดความเสี่ยงในการทับซ้อนกันของกิจกรรม ทั้งในแง่ของกลุ่มเป้าหมาย การใช้ทรัพยากร และการแย่งชิงพื้นที่สื่อประชาสัมพันธ์

4) ข้อจำกัดด้านงบประมาณในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัยของเมืองพัทยา ซึ่งเป็นข้อจำกัดด้านเสถียรภาพทางการเงินและการพึ่งพางบประมาณแบบปีต่อปีหรือโครงการเฉพาะกิจ ถือได้ว่าเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอย่างยั่งยืนของเมืองพัทยา ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงานและการวางแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวที่มีประสิทธิภาพ

5) ขาดนโยบายที่ชัดเจนในการบูรณาการกิจกรรมใหม่ แม้ว่าภาครัฐจะให้ความสนใจในกิจกรรมกีฬาทางเลือกใหม่ ๆ แต่ยังคงขาดนโยบายหรือแผนแม่บทที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมในการบูรณาการกิจกรรมเข้าสู่การส่งเสริมของเมืองพัทยาส่งเสริมอย่างเป็นระบบ ทำให้การใช้ประโยชน์จากกีฬาใหม่ ๆ ในฐานะเครื่องมือส่งเสริมการท่องเที่ยวยังอยู่ในระดับจำกัด

6) ขาดนวัตกรรมการใช้กีฬาเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจ เมืองพัทยายังขาดการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและกลยุทธ์สร้างสรรค์ในการใช้กีฬาเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจท้องถิ่นอย่างเต็มรูปแบบ โดยเฉพาะการเชื่อมโยงและบูรณาการกิจกรรมกีฬาเข้ากับห่วงโซ่อุปทานของภาคธุรกิจท่องเที่ยว เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางและยั่งยืน

7) การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างเมืองและสิ่งปลูกสร้างอย่างรวดเร็ว การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเมืองพัทยาก่อเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและตลอดเวลา ส่งผลให้แผนที่เฉพาะทางสำหรับการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ล้าสมัยอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการระดมทุนในการสำรวจและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งอาจไม่คุ้มค่าต่อการลงทุนในระยะยาวหากไม่มีกลยุทธ์รองรับ

จากจุดอ่อนทั้ง 7 มิติ ที่ได้สรุปไว้ข้างต้น ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหาของเมืองพัทยาเพียงเท่านั้น แต่เป็นการระบุช่องว่างเชิงกลยุทธ์ที่ต้องการการแก้ไขอย่างตรงจุด ดังนั้นจุดอ่อนทั้ง 7 ประการนี้ จึงถือเป็นรากฐานสำคัญในการกำหนดกลยุทธ์การจัดการกีฬาโอเรียนเทียร์ที่มีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับบริบทเฉพาะของพื้นที่ เพื่อเปลี่ยนแปลงข้อจำกัดให้กลายเป็นโอกาสในการส่งเสริมและยกระดับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยาส่งเสริมอย่างยั่งยืนต่อไป

1.3 โอกาส

1) การเติบโตของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่ม Millennials และ Generation Z ที่มุ่งเน้นการแสวงหาประสบการณ์ที่มีความท้าทาย มากกว่าการพักผ่อนแบบดั้งเดิม ส่งผลให้กีฬาผจญภัย อาทิ โอเรียนเทียร์และวินด์เซิร์ฟ กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการดึงดูดกลุ่มตลาดเป้าหมาย

2) กระแสการรักสุขภาพได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น ความตื่นตัวของมวลมนุษยชนทั้งในระดับโลกและภายในประเทศไทยในด้านสุขภาพและการดูแลสุขภาพจิต เป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญที่ทำให้ให้นักท่องเที่ยวแสวงหากิจกรรมเชิงผจญภัยที่ช่วยสร้างแรงบันดาลใจและมอบประสบการณ์ที่ใกล้ชิดธรรมชาติ

3) ภาครัฐให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัยอย่างต่อเนื่อง โดยภาครัฐมุ่งเน้นการส่งเสริมประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Hub) ผ่านการสนับสนุนงบประมาณการจัดแข่งขันระดับนานาชาติ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการประชาสัมพันธ์เชิงดิจิทัลอย่างเป็นระบบ

4) การจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในสถาบันการศึกษา การบรรจุกีฬาโอเรียนเทียร์ริงเข้าเป็นกีฬาสากลชิงเหรียญรางวัลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ถือเป็นโอกาสสำคัญในการยกระดับมาตรฐาน สร้างการรับรู้ และขยายฐานบุคลากรและนักกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในระบบการศึกษาไทยอย่างเป็นรูปธรรม

5) แนวโน้มตลาดนักท่องเที่ยวระยะใกล้และการฟื้นตัวของการท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยนักท่องเที่ยวจากประเทศใกล้เคียงยังคงเป็นตลาดหลักที่มีความแข็งแกร่งและมีศักยภาพในการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทยก็ยังฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องเช่นกัน โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกิจกรรมกลางแจ้ง

6) นโยบายสนับสนุนนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยนโยบายยกเว้นค่าธรรมเนียมวีซ่าและมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวจากภาครัฐ เป็นปัจจัยกระตุ้นที่สร้างแรงจูงใจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเมืองพัทยาในการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติเมื่อเปรียบเทียบกับจุดหมายปลายทางอื่นในภูมิภาคเอเชีย

7) การพัฒนาด้านเทคโนโลยี โดยความก้าวหน้าของเทคโนโลยี แพลตฟอร์มออนไลน์ และโซเชียลมีเดีย ช่วยให้การสื่อสารการตลาดและการสร้างชุมชนนักกีฬา มีประสิทธิภาพสูงขึ้น เกิดการแบ่งปันประสบการณ์การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักท่องเที่ยวสมัยใหม่

8) แหล่งท่องเที่ยวและเขตพื้นที่ทหารในพัทยา-ชลบุรี มีศักยภาพสูงต่อการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์ริง โดยความหลากหลายของภูมิประเทศในจังหวัดชลบุรี เมืองพัทยา และพื้นที่เขตทหารที่มีความปลอดภัยสูง มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และมีความเชื่อมโยงทางประวัติศาสตร์กับจุดกำเนิดของกีฬาโอเรียนเทียร์ริง ถือเป็นทรัพยากรเชิงยุทธศาสตร์ที่หาได้ยาก ซึ่งสามารถพัฒนาเป็นสนามแข่งขันระดับมาตรฐานสากลได้

จากโอกาสทั้ง 8 มิติ ที่ได้สรุปไว้ข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้ออำนวยต่อการยกระดับเมืองพัทยาสู่ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โดยเฉพาะเมื่อนำมาวิเคราะห์ร่วมกับจุดแข็งที่มีอยู่จะกลายเป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญในการกำหนดกลยุทธ์การจัดการกีฬาโอเรียนเตียร์ให้ประสบความสำเร็จและมีความยั่งยืนในระยะยาว

1.4 อุปสรรค

1) อุปสรรคด้านการรับรู้ของสังคมเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ กีฬาโอเรียนเตียร์ยังคงเผชิญกับอุปสรรคด้านการรับรู้ในวงแคบเมื่อเทียบกับกีฬามวลชนประเภทอื่น รวมถึงทัศนคติของสังคมที่ยังมองว่ากีฬาโอเรียนเตียร์ต้องดำเนินการในพื้นที่ป่าเท่านั้น ส่งผลให้เกิดความกังวลด้านผลกระทบต่อระบบนิเวศและการขยายฐานผู้เข้าร่วมในวงกว้าง

2) อุปสรรคด้านกฎหมายและสิ่งแวดล้อมในการใช้พื้นที่อุทยานแห่งชาติ ขั้นตอนการขออนุญาตใช้พื้นที่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานรัฐหรืออุทยานแห่งชาติมีความซับซ้อนและมีเงื่อนไขที่เข้มงวด ทั้งในด้านการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม มาตรฐานความปลอดภัย และข้อจำกัดด้านความจุ (Carrying Capacity) ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการบริหารจัดการการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์

3) การแข่งขันกีฬาเชิงผจญภัยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของประเทศคู่แข่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก่อให้เกิดการแข่งขันอย่างรุนแรงเพื่อแย่งชิงส่วนแบ่งตลาดนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ซึ่งประเทศคู่แข่งของประเทศไทยล้วนแต่มีทรัพยากรธรรมชาติและกลยุทธ์การดึงดูดนักท่องเที่ยวที่โดดเด่นเช่นกัน

4) พฤติกรรมนักท่องเที่ยวยุคใหม่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ซึ่งความต้องการของนักท่องเที่ยวยุคใหม่มีความเป็นปัจเจกสูงและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามกระแสโซเชียลมีเดียและเทคโนโลยี ส่งผลให้รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบเดิมอาจไม่สามารถสร้างความพึงพอใจและประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวในเชิงบวกได้ในระยะยาว หากขาดการปรับปรุงและพัฒนาให้รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวมีความน่าสนใจและตอบสนองความต้องการเฉพาะบุคคลของนักท่องเที่ยวแต่ละคน

5) อุปสรรคด้านสภาพอากาศในการจัดกิจกรรมผจญภัยในเมืองพัทยา โดยสภาพอากาศที่คาดการณ์ได้ยาก ส่งผลโดยตรงต่อการจัดกิจกรรมกลางแจ้ง ทั้งในแง่ของความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ ความปลอดภัยของเส้นทางแข่งขัน และผลกระทบต่อสุขภาพของนักกีฬา

6) ข้อจำกัดด้านบุคลากรและความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ ซึ่งเมืองพัทยายังเผชิญกับภาวะขาดแคลนบุคลากรและอาสาสมัครที่มีความเข้าใจเชิงลึกในกติกาและเทคโนโลยีเฉพาะด้านของกีฬาโอเรียนเตียร์ รวมถึงเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นยังขาดความคุ้นเคยกับการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ ทำให้การขับเคลื่อนในระดับปฏิบัติการทำได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ

7) อุปสรรคเชิงการจัดการและกลไกการประสานงาน แม้จะมีหน่วยงานที่มีศักยภาพหลายแห่งในเมืองพัทยา แต่ยังขาดการบูรณาการในลักษณะเจ้าภาพหลัก ที่ทำหน้าที่ประสานความร่วมมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยผ่านกีฬาโอเรียนเตียร์อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้เกิดภาวะต่างคนต่างทำ ขาดความต่อเนื่องเชิงนโยบาย และไม่สามารถดึงศักยภาพสูงสุดของทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากอุปสรรคทั้ง 7 มิติ ที่ได้สรุปไว้ข้างต้น ถือเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ผู้วิจัยนำมาเป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดกลยุทธ์การจัดการกีฬาโอเรียนเตียร์ โดยมุ่งเน้นการออกแบบแนวทางที่สามารถลดทอนผลกระทบจากอุปสรรคภายนอก และเตรียมความพร้อมเชิงรุกเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยาให้มีความสามารถในการแข่งขันระดับสากลต่อไป

2. กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

ผลจากการพัฒนางานกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา โดยกระบวนการ TOWS Matrix ซึ่งเป็นเครื่องมือวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ที่ต่อยอดจาก SWOT Analysis โดยจับคู่ปัจจัยภายใน (จุดแข็ง/จุดอ่อน) กับปัจจัยภายนอก (โอกาส/อุปสรรค) เพื่อสร้าง 4 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์เชิงรุก กลยุทธ์เชิงแก้ไข กลยุทธ์เชิงป้องกัน และกลยุทธ์เชิงรับเชิง เพื่อให้สามารถเปลี่ยนผลการวิเคราะห์ไปสู่แผนการปฏิบัติจริงได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยประกอบด้วย 14 กลยุทธ์หลัก และ 37 กลยุทธ์ย่อย ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาเมืองพัทยาให้กลายเป็นศูนย์กลางการแข่งขันโอเรียนเตียร์สมัยใหม่ เป็นกลยุทธ์หลักเชิงรุกในการปรับโฉมเมืองพัทยา โดยการนำจุดแข็งด้านภาพลักษณ์เมืองกีฬาและความหลากหลายของภูมิประเทศ ตลอดจนความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานมาผนวกกับโอกาสจากความต้องการกิจกรรมผจญภัยแนวใหม่ของนักท่องเที่ยว กลยุทธ์นี้จะทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการสร้างอัตลักษณ์ใหม่ให้พัทยาเป็นศูนย์กลางการแข่งขันโอเรียนเตียร์สมัยใหม่ที่โดดเด่นที่สุดในภูมิภาคอาเซียน มุ่งเน้นความยั่งยืนผ่านการบริหารจัดการพื้นที่เมืองที่มีอยู่ให้เกิดมูลค่าสูงสุดทางการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย ได้แก่ 1) สร้างแบรนด์กีฬาโอเรียนเตียร์ที่ยั่งยืน ผ่านการใช้ประโยชน์จาก ทิวทัศน์ของเมืองพัทยา เพื่อเป็นแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและเชิงผจญภัย และพัฒนาเมือง

พหุยุทธ์การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบวิถีเมือง โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อสร้างความแตกต่างในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์จากคู่แข่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มักจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ในป่าธรรมชาติ และยกระดับกีฬาโอเรียนเทียร์ให้เป็นเครื่องมือส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เข้าถึงง่าย เพื่อดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ที่แสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ให้มาสัมผัสเมืองพหุยุทธ์ในมุมมองที่แตกต่าง 2) เจาะตลาดกลุ่มเป้าหมายโดยใช้การตลาดดิจิทัลและความพร้อมด้านการตลาดในการประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ไปยังกลุ่มนักกีฬาและนักท่องเที่ยวตลาดระยะใกล้โดยนำเสนอจุดเด่นเรื่องความสะดวกในการเดินทางและส่งเสริมภาพลักษณ์การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองที่สะดวกสบาย โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อเข้าถึงกลุ่มนักกีฬาโอเรียนเทียร์และกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยรุ่นใหม่ผ่านช่องทางที่เหมาะสมกับพฤติกรรมผู้บริโภคและใช้เทคโนโลยีในการกระตุ้นการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเมืองพหุยุทธ์ และ 3) เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยโมเดล “Sport-cation Ecosystem” และ “Adventure-Hub” ซึ่งเป็นจัดทำแพ็คเกจการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ในรูปแบบวิ่ง-เที่ยว-พักผ่อนการผจญภัย โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักร และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนของนักกีฬา โดยเปลี่ยนจากการขายกิจกรรม เป็นการขายประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากการเชื่อมโยงกิจกรรมกีฬาเข้ากับกิจกรรมผจญภัยอื่นๆ ในพื้นที่ เพื่อดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงและชื่นชอบความท้าทาย

กลยุทธ์ที่ 2 ปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์การจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์จากการเป็นกีฬาเชิงแข่งขันสู่กิจกรรมนันทนาการเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเพื่อสุขภาวะ เป็นกลยุทธ์ที่สร้างความแตกต่างที่สำคัญสำหรับการท่องเที่ยวเมืองพหุยุทธ์ โดยการเปลี่ยนกิจกรรมการแข่งขันกีฬาให้เป็นประสบการณ์ด้านสุขภาพ ซึ่งเป็นการตอบสนองต่อโอกาสจากกระแสรักสุขภาพได้อย่างตรงจุด กลยุทธ์นี้ไม่เพียงแต่จะช่วยเพิ่มมูลค่าให้แก่สิ่งอำนวยความสะดวกเดิมที่มีอยู่ในพื้นที่เมืองพหุยุทธ์ แต่ยังเป็นการสร้างอัตลักษณ์ใหม่ให้เมืองพหุยุทธ์โดดเด่นในฐานะศูนย์กลางนันทนาการเชิงผจญภัยเพื่อสุขภาวะที่ตอบโจทย์ความยั่งยืนทั้งในมิติทางเศรษฐกิจและสุขภาพของผู้อยู่อาศัย ซึ่งประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ย่อย ได้แก่ 1) สร้างความแตกต่างของการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยระดับเริ่มต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ศักยภาพของที่พักแรมและแหล่งนันทนาการ โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์โดยผสมผสานกิจกรรมโอเรียนเทียร์แบบผจญภัยเข้ากับบริการสุขภาพและองค์ประกอบของการผจญภัยเชิงนิเวศ และ 2) เจาะกลุ่มตลาดสุขภาพ โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความแตกต่างในการสื่อสาร ผ่านการเปลี่ยนภาพลักษณ์ของกีฬาโอเรียนเทียร์จากการแข่งขันสู่กิจกรรมเชิง

สุขภาพ ไลฟ์สไตล์ และการผจญภัยที่เข้าถึงได้ เพื่อตอบโจทย์ความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติที่ใส่ใจสุขภาพ โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อสร้างการรับรู้แก่สาธารณชนว่ากีฬาโอเรียนเทียร์คือกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต และเป็นการเปิดประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในรูปแบบใหม่ที่ปลอดภัยและสนุกสนาน

กลยุทธ์ที่ 3 ขยายฐานการตลาดนักกีฬาโอเรียนเทียร์จากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของเมืองพัทยา และสร้างความเชื่อมโยงสู่ตลาดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย เป็นกลยุทธ์ที่นำกีฬาโอเรียนเทียร์เข้าไปเสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันให้กับตลาดการจัดประชุมสัมมนา ท่องเที่ยว เพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า (MICE) และตลาดการศึกษา โดยกีฬาโอเรียนเทียร์ไม่เพียงแต่ดึงดูดกลุ่มนักกีฬาโดยตรงเพียงเท่านั้น แต่ยังเป็นกิจกรรมเสริม (Complementary Product) ที่สร้างความน่าสนใจและยืดระยะเวลาการพำนักของนักท่องเที่ยวกลุ่มศักยภาพ ก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ธุรกิจเกี่ยวเนื่องอย่างทั่วถึงและยั่งยืน ซึ่งประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย ได้แก่ 1) บูรณาการกีฬาโอเรียนเทียร์เข้ากับโปรแกรมกิจกรรมเสริมสร้างความสามัคคี (Team Building) สำหรับตลาดการจัดประชุมสัมมนา ท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า (MICE) ในเมืองพัทยา โดยใช้จุดแข็งด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์สู่การเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงและสร้างประสบการณ์เชิงการผจญภัยที่เป็นที่ต้องการขององค์กร โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้มาตรฐานการจัดประชุมสัมมนา ท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า (MICE) และมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โดยใช้ที่พักแรม และพื้นที่สาธารณะของเมืองพัทยาเป็นพื้นที่หลักในการจัดกิจกรรมโอเรียนเทียร์ 2) พัฒนาแคมป์นักศึกษา "Pattaya O-Camp" ผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงการศึกษาและการผจญภัย เพื่อสร้างนักผจญภัยรุ่นใหม่ (Next Generation Adventurers) โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์ในรูปแบบ "O-Camp" ให้เป็นมากกว่าแค่การวิ่ง แต่เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม การใช้ความคิดเชิงวิเคราะห์ และการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ผ่านกระบวนการผจญภัยศึกษา (Adventure Education) และ 3) บูรณาการร่วมกับสถาบันการศึกษา พัฒนาหลักสูตรอบรมระยะสั้นสำหรับผู้นำกิจกรรมโอเรียนเทียร์และผู้นำกิจกรรมผจญภัย เพื่อเตรียมความพร้อมบุคลากรในการรองรับตลาด MICE ที่กำลังจะเกิดขึ้น โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญที่มีทักษะในการนำกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ และทักษะการจัดการความเสี่ยงในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

กลยุทธ์ที่ 4 สร้างการรับรู้และกำหนดตำแหน่งทางการตลาดของกีฬาโอเรียนเทียร์ในพื้นที่เมืองพัทยา ในฐานะจุดหมายปลายทางโอเรียนเทียร์และศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เข้าถึง

ง่ายที่สุดสำหรับกลุ่มนักกีฬานานาชาติ เป็นกลยุทธ์หัวใจสำคัญในการยกระดับเมืองพัทยาสู่ระดับโลก โดยใช้ความพร้อมด้านโลจิสติกส์ ชื่อเสียงของเมืองพัทยาในฐานะจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวและกีฬา และการสนับสนุนจากนโยบายรัฐเป็นตัวเร่งการเติบโต การวางตำแหน่งเป็นจุดหมายปลายทางที่เข้าถึงง่ายจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้เมืองพัทยาสามารถแข่งขันส่วนแบ่งการตลาดนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยจากประเทศคู่แข่งในอาเซียนได้อย่างยั่งยืน ซึ่งประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ย่อย ได้แก่ 1) สร้างแคมเปญการตลาดเพื่อดึงดูดนักกีฬาประเทศที่ได้รับสิทธิ์ยกเว้นวีซ่า โดยเฉพาะตลาดระยะใกล้ โดยนำเสนอจุดขาย "บินตรง ต่อรถเพียงชั่วโมงครึ่ง สู่การผจญภัย" โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อสร้างการรับรู้แก่นักกีฬา/นักท่องเที่ยว ว่าเมืองพัทยาเป็นจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เข้าถึงง่ายที่สุดในภูมิภาคเพื่อดึงดูดให้นักกีฬานานาชาติตัดสินใจเดินทางเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในเมืองพัทยา และ 2) บูรณาการร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อบรรจุกีฬาโอเรียนเทียร์ริงของเมืองพัทยาลงในปฏิทินการการท่องเที่ยวและการแข่งขันนานาชาติ เพื่อยกระดับสถานะสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงผจญภัยระดับโลก โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อสร้างความยั่งยืนในระยะยาวในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริง โดยเปลี่ยนจากการจัดงานอิสระ (Self-Funded Event) สู่การเป็นกิจกรรมที่ได้รับการยอมรับและสนับสนุนจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนา “Tactical Adventure Orienteering Program” โดยใช้รากฐานกิจกรรมทางทหารสร้างจุดขายใหม่สู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย เป็นกลยุทธ์ในการการสร้างนวัตกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่สำคัญของเมืองพัทยา โดยการเปลี่ยนศักยภาพทางการทหารให้กลายเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจ การสร้างโปรแกรมเชิงยุทธวิธีที่เน้นความสมจริงและปลอดภัยจะช่วยให้เมืองพัทยาสามารถรองความเป็นผู้นำในตลาดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่มีคุณค่าสูง สามารถตอบโจทย์ทั้งในมิติการพัฒนาคนในระดับองค์กรและการสร้างความตื่นตัวให้นักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย ได้แก่ พัฒนาหลักสูตร Tactical Navigation & Leadership เพื่อยกระดับทักษะกีฬาโอเรียนเทียร์ริงสู่กิจกรรมเชิงผจญภัย โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อเปลี่ยนรูปแบบการฝึกแบบทหารแบบดั้งเดิมให้เป็นหลักสูตรกีฬาโอเรียนเทียร์ริงที่มีการผจญภัยที่สนุกและท้าทาย โดยเน้นทักษะการอ่านแผนที่ การตัดสินใจภาวะวิกฤต และความเป็นผู้นำ ซึ่งดึงดูดทั้งกลุ่มทหาร นักเรียนนายร้อย นักท่องเที่ยวเชิงผจญภัย นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา และกลุ่มองค์กรต่างๆ 2) จัดกิจกรรมท่องเที่ยว Pattaya Tactical Challenge ในพื้นที่เขตทหารเพื่อเปิดมุมมองใหม่ของการผจญภัยท่องเที่ยวผจญภัย โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยผ่านกิจกรรมการแข่งขันที่ใช้พื้นที่พิเศษของเขตทหาร ซึ่งปกติเข้าถึงยาก ให้เป็นสนามการแข่งขันกีฬาโอ

เรียนเที่ยงที่มีความปลอดภัยสูงและมีทัศนียภาพสวยงาม และ 3) สร้างภาพลักษณ์เมืองพัทยาในฐานะ Tactical Adventure Tourism Hub ซึ่งเป็นเมืองแห่งการผจญภัยท่องเที่ยวผจญภัยแนวใหม่ โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อปรับภาพลักษณ์เมืองพัทยาจากเมืองท่องเที่ยวบันเทิง สู่มืองแห่งกิจกรรมที่มีความท้าทาย และทันสมัย

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์รูปแบบใหม่ด้วยนวัตกรรมและเครือข่ายความร่วมมือที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เมืองพัทยาสู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอัจฉริยะ เป็นกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาด้วยการนำเทคโนโลยีและเครือข่ายความร่วมมือมาเป็นตัวขับเคลื่อนหลัก เพื่อลดข้อจำกัดด้านกายภาพและงบประมาณ การเปลี่ยนปรับเปลี่ยนกีฬาโอเรียนเตียร์รูปแบบดั้งเดิมสู่กีฬาโอเรียนเตียร์ในรูปแบบอัจฉริยะไม่เพียงแต่เป็นการแก้ไขจุดอ่อน แต่ยังเป็นการสร้างนวัตกรรมทางการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเมืองอัจฉริยะและยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวสมัยใหม่ อันนำไปสู่ความยั่งยืนในการบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่ในระยะยาว ซึ่งประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ย่อย ได้แก่ 1) จัดทำแผนที่ดิจิทัล (Digital Mapping) หรือใช้แอปพลิเคชัน GPS Orienteering แทนการทำแผนที่กระดาษที่มีต้นทุนสูง ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงของเมืองที่รวดเร็ว และลดข้อจำกัดด้านพื้นที่ของเมืองพัทยา โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อลดต้นทุนการดำเนินงานที่สูงและความเสี่ยงจากความล้าสมัยของแผนที่กระดาษ โดยการปรับเปลี่ยนไปใช้ระบบ GPS และแอปพลิเคชันที่สามารถอัปเดตแผนที่ได้แบบเรียลไทม์ และสร้างแพลตฟอร์มที่เอื้ออำนวยให้นักท่องเที่ยวสามารถผจญภัยด้วยตนเองได้อย่างสะดวก 2) จัดทำโครงการนำร่อง เสนอต่อหน่วยงานท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้าใจและผลักดันให้เกิดนโยบายสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เมืองพัทยา โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อสร้างความเข้าใจเชิงบวกให้แก่หน่วยงานท้องถิ่น และผลักดันให้เกิดการจัดสรรงบประมาณที่ยั่งยืนในระยะยาว เพื่อพัฒนาเมืองพัทยาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงผจญภัยชั้นนำ 3) พัฒนารูปแบบเส้นทางโอเรียนเตียร์แบบถาวร (Permanent Courses) ในสวนสาธารณะ หรือพื้นที่เอกชน โดยใช้ QR Code หรือแอปพลิเคชัน เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเล่นกีฬาโอเรียนเตียร์ได้ตลอดเวลาโดยไม่ต้องใช้งบในการจัดการแข่งขัน และเป็นการสร้างจุดขายใหม่ด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบไม่จำกัดฤดูกาลท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบดิจิทัล โดยอาศัยความร่วมมือกับเจ้าของพื้นที่เพื่อสร้างความยืดหยุ่นในการจัดการแข่งขัน และ 4) พัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวด้านการออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวผจญภัยและการจัดการแข่งขันโดยอาศัยความเชี่ยวชาญของหน่วยทหาร โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อเพิ่มศักยภาพบุคลากรของเมืองพัทยาให้สามารถออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวและการแข่งขัน วางแผนสนาม และบริหารความปลอดภัยของการ

แข่งขันโอเรียนเตียร์ได้ตามมาตรฐานสากล โดยนำองค์ความรู้ด้านภูมิประเทศ การนำทาง และการปฏิบัติภาคสนามจากหน่วยทหารมาประยุกต์ใช้

กลยุทธ์ที่ 7 พัฒนาโมเดลธุรกิจใหม่โดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นกลไกหลักในการส่งมอบผลิตภัณฑ์เชิงประสบการณ์และการผจญภัยแบบดิจิทัล เพื่อสร้างรายได้จากกลุ่มเป้าหมายโดยตรงเป็นกลยุทธ์ในการสร้างความยั่งยืนทางการเงินในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยผ่านกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา โดยการปรับเปลี่ยนการจัดกิจกรรมจากเงินงบประมาณสู่การสร้างรายได้ด้วยมูลค่าของนวัตกรรม กลยุทธ์นี้ไม่เพียงแต่เป็นการแก้ไขจุดอ่อนการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยาด้านงบประมาณ แต่ยังเป็นการสร้างนวัตกรรมเชิงธุรกิจที่สอดคล้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวยุคดิจิทัล ส่งผลให้กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัยกลายเป็นเครื่องมือขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพและพึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริง ซึ่งประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ย่อย ได้แก่ 1) สร้างแอปพลิเคชันหรือเว็บไซต์แพลตฟอร์มที่เสนอขายแผนที่โอเรียนเตียร์แบบถาวรในพื้นที่ต่างๆ ของเมืองพัทยาเสมือนคู่มือการผจญภัยส่วนตัว โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อพัฒนานวัตกรรมทางเศรษฐกิจโดยการยกระดับแผนที่โอเรียนเตียร์ให้เป็นผลิตภัณฑ์ดิจิทัลที่สามารถขายและใช้งานได้ตลอดเวลา (Permanent Courses) ในหลากหลายสภาพแวดล้อมและเปลี่ยนเมืองพัทยาให้เป็นสนามผจญภัยเสมือนจริง และ 2) เชื่อมโยงธุรกิจท้องถิ่นเข้าเป็นส่วนหนึ่งของจุดเช็คพอยต์ (Checkpoint) ในแอปพลิเคชัน Pattaya O-Challenge โดยผู้เข้าร่วมจะได้รับส่วนลดพิเศษ เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชิงผจญภัยวิถีชุมชน โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อสร้างระบบนิเวศทางเศรษฐกิจที่เกื้อกูลกันระหว่างกิจกรรมกีฬาโอเรียนเตียร์และผู้ประกอบการท้องถิ่น โดยใช้แอปพลิเคชันเป็นตัวกลางในการเปลี่ยนนักวิ่ง/นักกีฬา/นักผจญภัยให้กลายเป็นลูกค้า

กลยุทธ์ที่ 8 บริหารจัดการปฏิทินและพื้นที่ในการจัดกิจกรรมโอเรียนเตียร์ โดยกระจายกิจกรรมไปยังพื้นที่รอง และจัดการแข่งขันในช่วงเวลาที่ไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยวหรือช่วงระยะเวลาที่ไม่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในเมืองพัทยามากนัก เพื่อสร้างมิติใหม่ของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย เป็นกลยุทธ์เชิงบริหารจัดการในการแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างของเมืองพัทยา โดยการเปลี่ยนการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ในพื้นที่และช่วงเวลาที่ไม่แออัดหรือไม่เอื้ออำนวย มาเป็นการสร้างอุปสงค์ใหม่ในพื้นที่และช่วงเวลาที่เหมาะสม กลยุทธ์นี้ไม่เพียงแต่จะลดผลกระทบเชิงลบต่อชุมชน แต่ยังเป็นการสร้างมิติใหม่ให้กับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืนมากกว่าปริมาณ อันเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาเมืองพัทยาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวอัจฉริยะในอนาคต ซึ่งประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ย่อย ได้แก่ 1) จัดกิจกรรม "Sunrise O-Series" ในช่วงเวลาที่มีการจราจรยังไม่หนาแน่น และไม่ทับซ้อนกับอีเวนต์อื่น เพื่อเปิดมุมมองการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยยามเช้า โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อ

บริหารจัดการเวลาในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริง เพื่อเปลี่ยนข้อจำกัดด้านความหนาแน่นของเมืองและตารางกิจกรรมที่ทับซ้อนให้เป็นโอกาสในการสร้างประสบการณ์ใหม่ที่นักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสความสงบและความงดงามของธรรมชาติในเมืองพัทยา และ 2) เปลี่ยนกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงจากการจัดกิจกรรมที่ต้องใช้พื้นที่ขนาดใหญ่สู่การบริหารจัดการพื้นที่จำกัดเพื่อลดผลกระทบจากการจราจรและสร้างประสบการณ์แปลกใหม่ในรูปแบบการผจญภัยในพื้นที่ปิด โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อเปลี่ยนข้อจำกัดด้านพื้นที่ของเมืองพัทยาให้เป็นจุดเด่น โดยใช้หลักการ Sprint & Indoor Orienteering ซึ่งเน้นการตัดสินใจที่รวดเร็วในพื้นที่ซับซ้อนมากกว่าการใช้กำลังในการวิ่งระยะไกล

กลยุทธ์ที่ 9 ใช้ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งในพื้นที่ เพื่อบูรณาการกีฬาโอเรียนเทียร์ริงเข้ากับอัตลักษณ์ของเมืองพัทยา ในฐานะศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ทันสมัย เป็นกลยุทธ์การแข่งขันที่ใช้ศักยภาพเชิงระบบนิเวศการท่องเที่ยวผ่านความครบวงจรของเมืองพัทยาเป็นปัจจัยเริ่มต้นในการพัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์ริง ทำให้พัทยาสามารถสร้างอัตลักษณ์การท่องเที่ยวผจญภัยวิถีเมืองที่โดดเด่นและมีมาตรฐานสูง ซึ่งไม่เพียงแต่จะช่วยป้องกันอุปสรรคจากการแข่งขันของกลุ่มแข่งในอาเซียน แต่ยังเป็นการยกระดับเมืองพัทยาสู่การเป็นต้นแบบของเมืองการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ทันสมัยที่สุดในภูมิภาค ซึ่งประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ย่อย ได้แก่ 1) สร้างพันธมิตรความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในพื้นที่เมืองพัทยาผ่านการเฟื่องมอบสิทธิประโยชน์ให้แก่นักกีฬาผู้เข้าร่วมการแข่งขัน และเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการผจญภัยอื่นๆ ในพื้นที่ โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันโดยการนำเสนอความคุ้มค่า ที่นักกีฬาจะได้รับหากเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในพื้นที่เมืองพัทยา เมื่อเปรียบเทียบกับสนามแข่งขันอื่นในอาเซียน และกระตุ้นให้เกิดการตลาดกิจกรรมผจญภัยหลากหลายรูปแบบที่มีให้บริการในเมืองพัทยา และ 2) บูรณาการการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงให้เป็นส่วนหนึ่งของเทศกาลขนาดใหญ่ที่จัดในพื้นที่เมืองพัทยา อาทิ เทศกาลดนตรี เพื่อให้ให้นักกีฬาได้สัมผัสประสบการณ์ที่หลากหลาย โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อกระตุ้นการปรับเปลี่ยนสถานะจากนักท่องเที่ยวทั่วไปให้กลายเป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรมทางกีฬา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ประสบการณ์ผ่านการสร้างการรับรู้ถึงความคุ้มค่าสูงสุดจากการเข้าร่วมกิจกรรมที่ได้รับทั้งในมิติการแข่งขันและการท่องเที่ยวในครั้งเดียว

กลยุทธ์ที่ 10 สื่อสารเชิงรุกเพื่อสร้างการยอมรับและความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสาธารณชนและบุคลากรภายในเมืองพัทยาเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในฐานะกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงสร้างสรรค์ เป็นกลยุทธ์สำหรับเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรมนุษย์และการสร้างการยอมรับทาง

สังคมเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ โดยการใช้ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ชุมชน และสถาบันการศึกษา เป็นกลไกการสื่อสารเชิงรุกที่สามารถเปลี่ยนความกังวลในด้านต่าง ๆ ให้เป็นความเชื่อมั่นในมาตรฐาน การจัดการการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ การดำเนินกลยุทธ์นี้อย่างต่อเนื่องไม่เพียงแต่จะช่วยลด อุปสรรคเชิงการรับรู้ แต่ยังเป็นการสร้างรากฐานที่เข้มแข็งให้แก่เมืองพัทยาในการเป็นศูนย์กลางการ ท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ได้รับการยอมรับจากทั้งคนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวนานาชาติอย่างแท้จริง ซึ่ง ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย ได้แก่ 1) ร่วมมือกับสถาบันการศึกษาการจัดกิจกรรมสาธิต เพื่อลด ความกังวลและอคติทางความรู้สึกของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมุ่งเน้นการพิสูจน์ให้เห็นถึงศักยภาพของ กีฬาโอเรียนเตียร์ที่มีความยั่งยืนต่อสิ่งแวดล้อมและเอื้อต่อการเสริมสร้างสัมพันธภาพในครอบครัว อย่างเป็นรูปธรรมผ่านรูปแบบการผจญภัยเพื่อการเรียนรู้ โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อสร้างความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียน เตียร์และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบรับผิดชอบ 2) จัดกิจกรรม Workshop อบรมเจ้าหน้าที่เมือง พัทยา อาสาสมัครจากสถาบันการศึกษา หรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ในการจัดการแข่งขัน กีฬาโอเรียนเตียร์และการจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์ เพื่อสร้างความยั่งยืนในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์โดยลดการพึ่งพาผู้จัดงานจากภายนอก และสร้างมาตรฐานการจัดงานที่เป็นของเมืองพัทยาโดยเฉพาะ และ 3) สื่อสารเชิงภาพลักษณ์ของกีฬา โอเรียนเตียร์สู่การเป็นกีฬาเชิงปัญญา และการผจญภัยอย่างชาญฉลาด โดยสร้างการรับรู้ว่ากีฬาโอ รเรียนเตียร์เป็นกีฬาที่เน้นการใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ มีความปลอดภัย และเหมาะสมกับทุกวัย โดย มีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อปรับตำแหน่งทางการตลาดของกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา เพื่อเปลี่ยน ภาพลักษณ์จากกิจกรรมผจญภัยที่มีความเข้มข้นสูง (Hard Adventure) สู่กีฬาเชิงปัญญาที่เน้นย้ำ ความทันสมัย และมีมาตรฐานความปลอดภัยในรูปแบบการผจญภัยที่ใช้ทักษะความคิดมากกว่ากำลัง

กลยุทธ์ที่ 11 กลยุทธ์สร้างความยืดหยุ่นในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ ทำให้สามารถ ปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมหรือสถานที่ได้ในทุกสภาวะอากาศสู่การเป็นจุดหมายปลายทางแห่งการ ท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ไร้ขีดจำกัด เป็นกลยุทธ์ในการสร้างความยืดหยุ่นให้กับอุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยวของเมืองพัทยาผ่านการใช้กีฬาโอเรียนเตียร์เป็นเครื่องมือ โดยการนำความพร้อมด้าน โครงสร้างพื้นฐานมาเป็นเกราะป้องกันอุปสรรคจากสภาพภูมิอากาศ การพัฒนาแผนรองรับ สถานการณ์ฉุกเฉินและการออกแบบกิจกรรมที่ยืดหยุ่น ไม่เพียงแต่จะช่วยรักษาความต่อเนื่องของ ประสบการณ์การท่องเที่ยว แต่ยังเป็นการเน้นย้ำภาพลักษณ์ของเมืองพัทยาในฐานะจุดหมาย ปลายทางแห่งการผจญภัยอัจฉริยะที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ในทุกเงื่อนไขทุกสถานการณ์ นำไปสู่การสร้างรายได้เปรียบทางการแข่งขันที่ยั่งยืนเหนือคู่แข่งรายอื่นในระดับภูมิภาค ซึ่ง

ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ย่อย ได้แก่ พัฒนารูปแบบการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ที่ยืดหยุ่น เพื่อรับมือกับความไม่แน่นอนของสภาพอากาศและสร้างสรรค์รูปแบบกิจกรรมการผจญภัยที่หลากหลาย โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อให้การแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์สามารถจัดการแข่งขันได้ทั้งในสถานการณ์ฝนตกหรือแดดออก โดยการสลับสับเปลี่ยนพื้นที่ในการแข่งขันได้อย่างราบรื่นภายในระยะเวลาอันสั้นเพื่อรักษาความต่อเนื่องของประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และ 2) บูรณาการร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวในร่มเพื่อมอบข้อเสนอพิเศษให้แก่นักกีฬาในกรณีที่กิจกรรมกลางแจ้งต้องถูกยกเลิกกะทันหันเนื่องจากความแปรปรวนของสภาพอากาศ เพื่อเปลี่ยนความผิดหวังเป็นการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงสร้างสรรค์ โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อสร้างความมั่นใจให้นักกีฬา/ผู้เข้าแข่งขันว่าแม้สภาพอากาศแปรปรวน แต่นักกีฬา/ผู้เข้าแข่งขันจะยังคงได้รับประสบการณ์ที่คุ้มค่า

กลยุทธ์ที่ 12 จัดตั้งกลไกขับเคลื่อนความร่วมมือที่มีเอกภาพ เพื่อทำหน้าที่ปิดช่องว่างหรือข้อบกพร่องเชิงระบบที่เกิดจากความไร้ประสิทธิภาพหรือการขาดการประสานงานของกลไกภาครัฐสู่การเป็นเมืองต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง เป็นกลยุทธ์การแก้ไขปัญหาเชิงระบบในการพัฒนาพิภพสู่เมืองท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โดยการนำทุนทางเครือข่าย (Network Capital) ที่เข้มแข็งมาลดทอนจุดอ่อนด้านกลไกภาครัฐ ซึ่งมุ่งเน้นการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์สู่เป็นต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวที่ขับเคลื่อนโดยภาคประชาสังคมและเอกชนอย่างแท้จริง การจัดตั้งกลไกที่เป็นเอกภาพไม่เพียงแต่จะช่วยลดอุปสรรคเชิงการประสานงาน แต่ยังเป็นการสร้างความยั่งยืนที่พร้อมรองรับการเติบโตของกีฬาโอเรียนเตียร์และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในระดับสากลได้อย่างมั่นคง ซึ่งประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย ได้แก่ 1) ผลักดันการจัดตั้งชมรมโอเรียนเตียร์พิภพโดยมีแกนนำเป็นภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา เพื่อเป็นศูนย์กลางเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยและกีฬา โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อสร้างกลไกขับเคลื่อนภาคประชาสังคมให้กิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เกี่ยวข้อง สามารถดำเนินต่อไปได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องพึ่งพางบประมาณภาครัฐเพียงอย่างเดียวและใช้ความคล่องตัวของภาคเอกชนบูรณาการร่วมกับองค์ความรู้ของภาคการศึกษา 2) พัฒนาบุคลากรท้องถิ่นโดยมุ่งเน้นการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ผู้ปฏิบัติงานในระดับท้องถิ่น ให้ความเชี่ยวชาญด้านการจัดการกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อพัฒนาผู้ปฏิบัติงานในระดับท้องถิ่นให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ และมาตรฐานความปลอดภัยในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ถูกต้องตามหลักสากลโดยใช้ความร่วมมือจากสถาบันการศึกษา และ 3) การรวมศูนย์การประสานงาน เพื่อใช้ตัวกลางองค์กรเดียวในการเจรจาและจัดการ เพื่อลดภาระงานของเจ้าหน้าที่รัฐและเพิ่มอำนาจต่อรองให้กับภาคเอกชน ในการขับเคลื่อนนโยบายการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อให้

กลไกการประสานงานในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เกี่ยวข้องมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กลยุทธ์ที่ 13 วางรากฐานการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์จากภายในเมืองพัทยา เพื่อแก้ไขข้อจำกัดด้านการบูรณาการเชิงนโยบายและการปฏิบัติงานสู่การเป็นต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง เป็นกลยุทธ์ในการวางรากฐานการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์จากภายในเมืองพัทยา เพื่อแก้ไขข้อจำกัดด้านการบูรณาการเชิงนโยบายและการปฏิบัติงาน ควบคู่กับการคัดสรรพื้นที่ในการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด เพื่อหลีกเลี่ยงข้อจำกัดด้านกายภาพและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง และเตรียมความพร้อมสู่การเป็นศูนย์กลางกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอย่างยั่งยืน ซึ่งประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย ได้แก่ 1) จัดตั้งคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยา โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างด้านการบริหารจัดการ โดยเปลี่ยนการทำงานแบบแยกส่วน สู่การทำงานแบบบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วนผ่านกลไกกลางที่มีอำนาจตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์และการกำกับดูแลมาตรฐานความปลอดภัยในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย 2) สื่อสารจุดยืนในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ในรูปแบบ Urban & Garden Orienteering อย่างชัดเจน เพื่อสร้างอัตลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบวิถีเมือง โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงโดยการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ในพื้นที่เมืองพัทยาหรือพื้นที่เอกชนเพื่อลดข้อจำกัดด้านพื้นที่ป่า ซึ่งเป็นจุดอ่อนสำคัญของเมืองพัทยาในการจัดการแข่งขันกีฬา โอเรียนเทียร์ และสร้างจุดขายใหม่ในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ปลอดภัยและเข้าถึงง่าย และ 3) เริ่มต้นการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ขนาดเล็ก เพื่อสร้างรากฐานที่มั่นคง ลดความเสี่ยงจากความล้มเหลวในการจัดงานใหญ่ และสร้างการยอมรับจากสังคมตอกีฬาชนิดใหม่ โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อใช้กิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ขนาดเล็ก เป็นเครื่องมือทดลองและประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความพร้อมของบุคลากรและชุมชน ก่อนที่จะขยายไปสู่การจัดการแข่งขันในระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 14 ปรับโครงสร้างพื้นฐานและฟื้นฟูขีดความสามารถในการจัดการแข่งขันโอเรียนเทียร์ภายในเมืองพัทยา สู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยมาตรฐานสากล เป็นกลยุทธ์การสร้างคุณภาพการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์จากภายในเมืองพัทยาด้วยการฟื้นฟูขีดความสามารถของบุคลากรและการปฏิรูปโครงสร้างการทำงานในช่วงเวลาที่ยังไม่มีความพร้อม โดยกลยุทธ์นี้จะเปลี่ยนความเสี่ยงในความล้มเหลวเชิงภาพลักษณ์ ให้กลายเป็นการวางรากฐานแข็งแกร่ง อันจะนำพาไปสู่การเป็นจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่มีมาตรฐานความปลอดภัยระดับโลกและพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว ซึ่งประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย ได้แก่ 1) จัดตั้งคณะกรรมการ

เกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์ริงภายในเมืองพัทยา เพื่อกำหนดนโยบายในการดำเนินงานและส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงเพื่อกำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินกีฬาโอเรียนเทียร์ริงและมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย 2) ฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงให้มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถบริหารจัดการกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงและกิจกรรมผจญภัยตามมาตรฐานสากล โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อพัฒนาและยกระดับทักษะให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงให้สามารถบริหารจัดการกิจกรรมโอเรียนเทียร์ริงและความเสี่ยงในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยตามมาตรฐานสากล และ 3) จัดโครงการนำร่องภายในเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์ริงทดสอบการจัดกิจกรรมการแข่งขันและกิจกรรมเชิงผจญภัย และได้เรียนรู้ข้อผิดพลาด โดยไม่ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงของเมืองพัทยาก่อนที่จะเปิดรับนักท่องเที่ยวจริง โดยมีเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อใช้ทรัพยากรภายใน อาทิ นักเรียน/นักศึกษาในพื้นที่เมืองพัทยา และเจ้าหน้าที่เมืองพัทยา เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบระบบการจัดการแข่งขัน และความพร้อมของบุคลากร เพื่อตรวจสอบนโยบายและแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงที่ร่างไว้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงหรือไม่

สรุปได้ว่า กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์ริงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ประกอบด้วยกลยุทธ์หลัก 14 กลยุทธ์ คือ 1) พัฒนาเมืองพัทยาให้กลายเป็นศูนย์กลางการแข่งขันโอเรียนเทียร์ริงสมัยใหม่ ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย 2) ปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์การจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงจากการเป็นกีฬาเชิงแข่งขันสู่กิจกรรมนันทนาการเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเพื่อสุขภาพ ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ย่อย 3) ขยายฐานการตลาดนักกีฬาโอเรียนเทียร์ริงจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของเมืองพัทยา และสร้างความเชื่อมโยงสู่ตลาดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย 4) สร้างการรับรู้และกำหนดตำแหน่งทางการตลาดของกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในพื้นที่เมืองพัทยา ในฐานะจุดหมายปลายทางโอเรียนเทียร์ริงและศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เข้าถึงง่ายที่สุดสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวนานาชาติ ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ย่อย 5) พัฒนา “Tactical Adventure Orienteering Program” โดยใช้รากฐานกิจกรรมทางทหารสร้างจุดขายใหม่สู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย 6) พัฒนากีฬาโอเรียนเทียร์ริงรูปแบบใหม่ด้วยนวัตกรรมและเครือข่ายความร่วมมือที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เมืองพัทยาสู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอัจฉริยะ ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ย่อย 7) พัฒนาโมเดลธุรกิจใหม่โดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นกลไกหลักใน

การส่งเสริมผลิตภัณฑ์เชิงประสบการณ์และการผจญภัยแบบดิจิทัล เพื่อสร้างรายได้จากกลุ่มเป้าหมายโดยตรง ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ย่อย 8) บริหารจัดการปฏิทินและพื้นที่ในการจัดกิจกรรมโอเรียนเทียร์ โดยกระจายกิจกรรมไปยังพื้นที่รอง และจัดการแข่งขันในช่วงเวลาที่ไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยวหรือช่วงระยะเวลาที่ไม่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในเมืองพัทยามากนัก เพื่อสร้างมิติใหม่ของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ย่อย 9) ใช้ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งในพื้นที่ เพื่อบูรณาการกีฬาโอเรียนเทียร์เข้ากับอัตลักษณ์ของเมืองพัทยา ในฐานะศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ทันสมัย ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ย่อย 10) สื่อสารเชิงรุกเพื่อสร้างการยอมรับและความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสาธารณชนและบุคลากรภายในเมืองพัทยาเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์ในฐานะกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย 11) กลยุทธ์สร้างความยืดหยุ่นในการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ ทำให้สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมหรือสถานที่ได้ในทุกสภาวะอากาศสู่การเป็นจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ไร้ขีดจำกัด ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ย่อย 12) จัดตั้งกลไกขับเคลื่อนความร่วมมือที่มีเอกภาพ เพื่อทำหน้าที่ปิดช่องว่างหรือข้อบกพร่องเชิงระบบที่เกิดจากความไร้ประสิทธิภาพหรือการขาดการประสานงานของกลไกภาครัฐ สู่การเป็นเมืองต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย 13) วางรากฐานการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์จากภายในเมืองพัทยาเพื่อแก้ไขข้อจำกัดด้านการบูรณาการเชิงนโยบายและการปฏิบัติงานสู่การเป็นต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย และ 14) ปรับโครงสร้างพื้นฐานและฟื้นฟูขีดความสามารถในการจัดการแข่งขันโอเรียนเทียร์ภายในเมืองพัทยา สู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยมาตรฐานสากล ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการบูรณาการสู่การปฏิบัติอย่างมีเอกภาพ ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มกลยุทธ์ย่อยตามโครงสร้างองค์ประกอบเชิงกลยุทธ์ 7 มิติ เพื่อให้สะท้อนถึงจุดเน้นด้านกลยุทธ์แต่ละด้านที่แตกต่างกัน แต่สนับสนุนซึ่งกันและกันเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาเมืองพัฒนาสู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยสมัยใหม่ ซึ่งประกอบด้วย นวัตกรรมผลิตภัณฑ์และบริการ (Product Innovation) อัตลักษณ์การผจญภัย (Adventurous Identity) ความเป็นเลิศที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี (Tech-Driven Excellence) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร (Talent Empowerment) การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย (Alliance Governance) ความยืดหยุ่นในการสร้างผลผลิตและรับมือความเสี่ยง (Yielding Agility) และการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (Authentic Engagement) อธิบายได้ดังนี้

1) นวัตกรรมผลิตภัณฑ์และบริการ (Product Innovation) มุ่งเน้นการออกแบบและสร้างสรรค์รูปแบบการแข่งขันโอเรียนเตียร์และกิจกรรมผจญภัยให้กลายเป็นผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูงสามารถดึงดูดกลุ่มเป้าหมายให้เดินทางมายังเมืองพัทยาได้

2) อัตลักษณ์การผจญภัย (Adventurous Identity) การนำวิถีชีวิตหรือภูมิประเทศของเมืองพัทยามาสร้างภาพจำที่มีความโดดเด่น เพื่อสร้างการรับรู้ในระดับชาติและนานาชาติว่าพัทยาคือจุดหมายปลายทางของการผจญภัยวิถีเมือง (Urban Adventure)

3) ความเป็นเลิศที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี (Tech-Driven Excellence) การนำนวัตกรรมดิจิทัล แผนที่อัจฉริยะ และระบบ GPS มาใช้เพื่อลดทอนข้อจำกัดด้านพื้นที่เมืองพัทยาและยกระดับมาตรฐานการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์สู่ความเป็นสากล

4) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร (Talent Empowerment) การสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยด้วยกีฬาโอเรียนเตียร์ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ความเชี่ยวชาญ และมีทักษะการจัดการความปลอดภัยในระดับมืออาชีพ

5) การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย (Alliance Governance) การสร้างกลไกขับเคลื่อนที่มีเอกภาพผ่านความร่วมมือของ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคทหาร และชุมชน เพื่อลดทอนอุปสรรคเชิงระบบและการประสานงาน

6) ความยืดหยุ่นในการสร้างผลผลิตและรับมือความเสี่ยง (Yielding Agility) การออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานที่ยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมโอเรียนเตียร์ตามสภาพอากาศหรือสถานการณ์จราจรได้อย่างรวดเร็วโดยไม่กระทบต่อคประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ดีของกลุ่มเป้าหมาย

7) การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (Authentic Engagement) การบูรณาการระหว่างภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโอเรียนเตียร์ ชุมชน และสถาบันการศึกษา เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่มูลค่าเพื่อให้เกิดการยอมรับและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 7 สรุปกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียตเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยา
ตาม PATTAYA Model

PATTAYA Model	กลยุทธ์ย่อย
นวัตกรรมผลิตภัณฑ์และบริการ (Product Innovation)	1. เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยโมเดล “Sport-cation Ecosystem” และ “Adventure-Hub” ซึ่งเป็นจัดทำแพ็คเกจการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียตในรูปแบบวิ่ง-เที่ยว-พัก ผสานการผจญภัย 2. สร้างความแตกต่างของการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียตที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและนักท่องเที่ยวผจญภัยระดับเริ่มต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ศักยภาพของที่พักรวมและแหล่งนันทนาการ 3. บูรณาการกีฬาโอเรียนเทียตเข้ากับโปรแกรมกิจกรรมเสริมสร้างความสามัคคี (Team Building) สำหรับตลาดการจัดประชุมสัมมนา ท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า (MICE) ในเมืองพัทยา โดยใช้จุดแข็งด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียตสู่การเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงและสร้างประสบการณ์เชิงการผจญภัยที่เป็นที่ต้องการขององค์กร 4. พัฒนาแคมป์นักศึกษา "Pattaya O-Camp" ผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงการศึกษาและการผจญภัย เพื่อสร้างนักผจญภัยรุ่นใหม่ (Next Generation Adventurers) 5. พัฒนาหลักสูตร Tactical Navigation & Leadership เพื่อยกระดับทักษะกีฬาโอเรียนเทียตสู่กิจกรรมเชิงผจญภัย 6. จัดกิจกรรมท่องเที่ยว Pattaya Tactical Challenge ในพื้นที่เขตทหาร เพื่อเปิดมุมมองใหม่ของการผจญภัยท่องเที่ยวผจญภัย 7. บูรณาการการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียตให้เป็นส่วนหนึ่งของเทศกาลขนาดใหญ่ที่จัดในพื้นที่เมืองพัทยา อาทิ เทศกาลดนตรี เพื่อให้ให้นักกีฬาได้สัมผัสประสบการณ์ที่หลากหลาย
อัตลักษณ์การผจญภัย (Adventurous Identity)	1. สร้างแบรนด์กีฬาโอเรียนเทียตที่ยั่งยืนผ่านการใช้ประโยชน์จากทิวทัศน์ของเมืองพัทยาเพื่อเป็นแรงดึงดูดนักกีฬาเชิงกีฬาและเชิงผจญภัย และพัฒนาเมืองพัทยาสู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบวิถีเมือง 2. เจาะตลาดกลุ่มเป้าหมายโดยใช้การตลาดดิจิทัลและความพร้อมด้านการตลาดในการประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียตไปยังกลุ่ม

PATTAYA Model	กลยุทธ์ย่อย
ความเป็นเลิศที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี (Tech-Driven Excellence)	นักกีฬาและนักท่องเที่ยวดลตาตระยะใกล้เคียงโดยนำเสนอจุดเด่นเรื่องความสะดวกในการเดินทางและส่งเสริมภาพลักษณ์การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองที่สะดวกสบาย
	3. เจาะกลุ่มตลาดสุขภาพ โดยมุ่งเน้นการสร้างแตกต่างในการสื่อสารผ่านการเปลี่ยนภาพลักษณ์ของกีฬาโอเรียนเทียร์ริงจากการแข่งขันสู่กิจกรรมเชิงสุขภาพ ไลฟ์สไตล์ และการผจญภัยที่เข้าถึงได้ เพื่อตอบโจทย์ความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่ใส่ใจสุขภาพ
	4. สร้างแคมเปญการตลาดเพื่อดึงดูดนักกีฬาประเทศที่ได้รับสิทธิ์ยกเว้นวีซ่า โดยเฉพาะตลาดตระยะใกล้เคียง โดยนำเสนอจุดขาย "บินตรง ต่อรถเพียงชั่วโมงครึ่งสู่การผจญภัย"
	5. สร้างภาพลักษณ์เมืองพัทยาในฐานะ Tactical Adventure Tourism Hub ซึ่งเป็นเมืองแห่งการผจญภัยท่องเที่ยวผจญภัยแนวใหม่
	6. สื่อสารเชิงภาพลักษณ์ของกีฬาโอเรียนเทียร์ริงสู่การเป็นกีฬาเชิงปัญญา และการผจญภัยอย่างชาญฉลาด โดยสร้างการรับรู้ว่ากีฬาโอเรียนเทียร์ริงเป็นกีฬาที่เน้นการใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ มีความปลอดภัย และเหมาะสมกับทุกวัย
	7. สื่อสารจุดยืนในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในรูปแบบ Urban & Garden Orienteering อย่างชัดเจน เพื่อสร้างอัตลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบวิถีเมือง
	1. จัดทำแผนที่ดิจิทัล (Digital Mapping) หรือใช้แอปพลิเคชัน GPS Orienteering แทนการทำแผนที่กระดาษที่มีต้นทุนสูง ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงของเมืองที่รวดเร็ว และลดข้อจำกัดด้านพื้นที่ของเมืองพัทยา 2. พัฒนารูปแบบเส้นทางโอเรียนเทียร์ริงแบบถาวร (Permanent Courses) ในสวนสาธารณะ หรือพื้นที่เอกชน โดยใช้ QR Code หรือแอปพลิเคชันเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเล่นกีฬาโอเรียนเทียร์ริงได้ตลอดเวลาโดยไม่ต้องใช้งบในการจัดการแข่งขัน และเป็นการสร้างจุดขายใหม่ด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบไม่จำกัดฤดูกาลท่องเที่ยว
	3. สร้างแอปพลิเคชันหรือเว็บไซต์แพลตฟอร์มที่เสนอขายแผนที่โอเรียนเทียร์ริงแบบถาวรในพื้นที่ต่าง ๆ ของเมืองพัทยาเสมือนคู่มือการผจญภัยส่วนตัว

PATTAYA Model	กลยุทธ์ย่อย
การพัฒนาศักยภาพบุคลากร(Talent Empowerment)	1. บูรณาการร่วมกับสถาบันการศึกษา พัฒนาหลักสูตรอบรมระยะสั้นสำหรับผู้นำกิจกรรมโอเรียนเตียร์และผู้นำกิจกรรมผจญภัย เพื่อเตรียมความพร้อมบุคลากรในการรองรับตลาด MICE ที่กำลังจะเกิดขึ้น 2. จัดกิจกรรม Workshop อบรมเจ้าหน้าที่เมืองพัทยา อาสาสมัครจากสถาบันการศึกษา หรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้มีองค์ความรู้ในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์และการจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย 3. พัฒนาบุคลากรท้องถิ่นโดยมุ่งเน้นการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ผู้ปฏิบัติงานในระดับท้องถิ่น ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย 4. ฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ให้มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถบริหารจัดการกิจกรรมโอเรียนเตียร์และกิจกรรมผจญภัยตามมาตรฐานสากล
การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย (Alliance Governance)	1. บูรณาการร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อบรรจุกีฬาโอเรียนเตียร์ของเมืองพัทยาลงในปฏิทินการท่องเที่ยวและการแข่งขันนานาชาติ เพื่อยกระดับสถานะสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงผจญภัยระดับโลก 2. จัดทำโครงการนำร่อง เสนอต่อหน่วยงานท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้าใจและผลักดันให้เกิดนโยบายสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เมืองพัทยา 3. พัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวด้านการออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวผจญภัยและการจัดการแข่งขันโดยอาศัยความเชี่ยวชาญของหน่วยทหาร 4. สร้างพันธมิตรความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ในพื้นที่เมืองพัทยาผ่านการเฟ้นมอบสิทธิประโยชน์ให้นักกีฬาผู้เข้าร่วมการแข่งขัน และเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการผจญภัยอื่นๆ ในพื้นที่ 5. ผลักดันการจัดตั้งชมรมโอเรียนเตียร์พัทยาโดยมีแกนนำเป็นภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา เพื่อเป็นศูนย์กลางเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยและกีฬา

PATTAYA Model	กลยุทธ์ย่อย
ความยืดหยุ่นในการสร้างผลผลิตและรับมือความเสี่ยง (Yielding Agility)	6. การรวมศูนย์การประสานงาน เพื่อใช้ตัวกลางองค์กรเดียวในการเจรจาและจัดการ เพื่อลดภาระงานของเจ้าหน้าที่รัฐและเพิ่มอำนาจต่อรองให้กับภาคเอกชน ในการขับเคลื่อนนโยบายการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย 7. จัดตั้งคณะทำงานการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยา 8. จัดตั้งคณะทำงานเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์ภายในเมืองพัทยา เพื่อกำหนดนโยบายในการดำเนินงานและส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย 1. จัดกิจกรรม "Sunrise O-Series" ในช่วงเวลาที่มีการจราจรยังไม่หนาแน่นและไม่ทับซ้อนกับอีเวนต์อื่น เพื่อเปิดมุมมองการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยยามเช้า 2. เปลี่ยนกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์จากการจัดกิจกรรมที่ต้องใช้พื้นที่ขนาดใหญ่สู่การบริหารจัดการพื้นที่จำกัด เพื่อลดผลกระทบจากการจราจรและสร้างประสบการณ์แปลกใหม่ในรูปแบบการผจญภัยในพื้นที่ปิด 3. พัฒนารูปแบบการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ที่ยืดหยุ่น เพื่อรับมือกับความไม่แน่นอนของสภาพอากาศและสร้างสรรค์รูปแบบกิจกรรมการผจญภัยที่หลากหลาย 4. บูรณาการร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวในร่มเพื่อมอบข้อเสนอพิเศษให้นักกีฬาในกรณีที่กิจกรรมกลางแจ้งต้องถูกยกเลิกกะทันหันเนื่องจากความแปรปรวนของสภาพอากาศ เพื่อเปลี่ยนความผิดหวังเป็นการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงสร้างสรรค์ 5. เริ่มต้นการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ขนาดเล็ก เพื่อสร้างรากฐานที่มั่นคง ลดความเสี่ยงจากความล้มเหลวในการจัดงานใหญ่ และสร้างการยอมรับจากสังคมต่อกีฬาชนิดใหม่
การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (Authentic Engagement)	1. เชื่อมโยงธุรกิจท้องถิ่นเข้าเป็นส่วนหนึ่งของจุดเช็คพอยต์ (Checkpoint) ในแอปพลิเคชัน Pattaya O-Challenge โดยผู้เข้าร่วมจะได้รับส่วนลดพิเศษเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชิงผจญภัยวิถีชุมชน

PATTAYA Model	กลยุทธ์ย่อย
	2. ร่วมมือกับสถาบันการศึกษาการจัดกิจกรรมสาธิต เพื่อลดความกังวลและอคติทางความรู้สึกของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมุ่งเน้นการพิสูจน์ให้เห็นถึงศักยภาพของกีฬาโอเรียนเทียร์ซึ่งมีความยั่งยืนต่อสิ่งแวดล้อมและเอื้อต่อการเสริมสร้างสัมพันธภาพในครอบครัวอย่างเป็นรูปธรรมผ่านรูปแบบการผจญภัยเพื่อการเรียนรู้ 3. จัดโครงการนำร่องภายในเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์ทดสอบการจัดกิจกรรมการแข่งขันและกิจกรรมเชิงผจญภัย และได้เรียนรู้ข้อผิดพลาด โดยไม่ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงของเมืองพัทยาก่อนที่จะเปิดรับนักท่องเที่ยวจริง

สรุปผลจากการสังเคราะห์และบูรณาการข้อมูลเชิงประจักษ์ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบจำลองเชิงกลยุทธ์ภายใต้แนวคิด “PATTAYA Model” ซึ่งเปรียบเสมือนพิมพ์เขียว (Blueprint) สำคัญในการขับเคลื่อนเมืองพัทยาสู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยโดยใช้กีฬาโอเรียนเทียร์เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อน โดยแบบจำลองประกอบด้วยองค์ประกอบเชิงกลยุทธ์จำนวน 7 มิติ ครอบคลุมกลยุทธ์หลัก 14 กลยุทธ์ และกลยุทธ์ย่อยรวมทั้งสิ้น 37 กลยุทธ์ โดยหัวใจสำคัญของแบบจำลองกลยุทธ์ PATTAYA Model มีเป้าหมายสำคัญในการก้าวข้ามขีดจำกัดของการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ในรูปแบบเดิมที่เน้นเพียงผลลัพธ์ระยะสั้นหรือสร้างความน่าสนใจของกิจกรรมโอเรียนเทียร์เพื่อดึงดูดกลุ่มเป้าหมายเพียงเท่านั้น แต่มุ่งเน้นไปที่การปฏิรูปโครงสร้างภายในและการเตรียมความพร้อมเชิงระบบตั้งแต่ระดับฐานราก โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีสมรรถนะสูง (Talent Empowerment) เพื่อให้บุคลากรท้องถิ่นมีความเชี่ยวชาญเท่าทันมาตรฐานสากล ควบคู่ไปกับการประยุกต์ใช้นวัตกรรมดิจิทัล (Tech-Driven Excellence) มาเป็นเครื่องมือหลักในการลดทอนข้อจำกัดเชิงกายภาพและการเปลี่ยนแปลงผังเมืองที่รวดเร็วของเมืองพัทยา นอกจากนี้ แบบจำลองกลยุทธ์ PATTAYA Model ยังให้ความสำคัญกับการปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการภาคีเครือข่าย (Alliance Governance) ที่ก้าวข้ามการทำงานแบบแยกส่วนสู่การบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา หน่วยงานความมั่นคง และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อสร้างความคล่องตัวเชิงปฏิบัติการ (Yielding Agility) ที่สามารถตอบสนองต่อพลวัตความเปลี่ยนแปลงของตลาดการท่องเที่ยวและความแปรปรวนของสภาวะแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ PATTAYA Model ไม่ใช่เพียง

กลยุทธ์เพื่อการจัดการกิจกรรมกีฬาเท่านั้น แต่เป็นการสร้างระบบนิเวศการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยสมัยใหม่ที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงของชุมชน (Authentic Engagement) เพื่อยกระดับสถานะของเมืองพัทยาจากเมืองท่องเที่ยวชายทะเลสู่การเป็นต้นแบบเมืองท่องเที่ยวเชิงผจญภัยวิถีเมืองที่มีความยั่งยืน มีอัตลักษณ์ที่โดดเด่น และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากลอย่างเต็มภาคภูมิ

ภาพที่ 16 กลยุทธ์การจัดการกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยาตาม PATTAYA Model

3. การตรวจสอบความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การจัดการกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

ผลจากการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จากกลุ่มต่าง ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบนโยบายการสนับสนุนและการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย กลุ่มนักวิชาการและตัวแทนจากสมาคมโอเรียนเตียร์

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ผู้ประกอบการธุรกิจ ร้านค้า แหล่งท่องเที่ยว) และกลุ่มนักท่องเที่ยว/นักกีฬาโอเรียนเตียร์เที่ยรึ่จ จำนวนรวม 13 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความยอมรับได้

และความคุ้มค่า ของร่างกลยุทธ์การจัดการกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยาที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการร่างไว้ผ่านเครื่องมือ TOWS Matrix ซึ่งเป็นเครื่องมือวิเคราะห์กล

ยุทธ์ที่พัฒนาต่อยอดจาก SWOT Analysis โดยนำปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกมาจับคู่กันเพื่อสร้างกลยุทธ์ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง โดยผลสรุปจากการประชุมและผลการประเมินแบบประเมินเพื่อรับรองกลยุทธ์ ผู้เชี่ยวชาญทุกภาคส่วนได้ลงความเห็นว่าร่างกลยุทธ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม สามารถตอบโจทย์และแก้ไขปัญหาที่ค้นพบจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม มีความสอดคล้องกับจุดแข็งของพื้นที่เมืองพัทยา รวมไปถึงกลยุทธ์ดังกล่าวมีความพร้อมในการนำไปปฏิบัติจริง กล่าวคือ เมืองพัทยามีความพร้อมเพียงพอที่จะขับเคลื่อนกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยให้สำเร็จเป็นรูปธรรม และผลลัพธ์ที่ได้จากกลยุทธ์มีโอกาสสร้างผลประโยชน์เชิงบวกให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่เมืองพัทยาทุกภาคส่วน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ร่างกลยุทธ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นมีความเหมาะสมและสามารถนำมาพัฒนาเป็นกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยาได้

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

1.1 จุดแข็งของเมืองพัทยา

จากการศึกษาจุดแข็งของเมืองพัทยา พบว่า เมืองพัทยามีความพร้อมในหลากหลายมิติในการยกระดับพื้นที่สู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับสากล โดยเฉพาะในฐานะจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ซึ่งสามารถอภิปรายผลเชิงวิเคราะห์ได้ดังนี้

เมืองพัทยาเป็นมีหลักทางการท่องเที่ยวของประเทศไทยที่มีความพร้อมด้านการคมนาคมขนส่ง และการเข้าถึงสถานที่จัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูงมาก โดยเฉพาะการเชื่อมต่อจากท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิและอยู่ระยะเวลาอันสั้นนั้น ถือได้ว่าเป็นการลดแรงเสียดทานของระยะทาง (Friction of Distance) ที่มีประสิทธิภาพสูง สอดคล้องกับ Prideaux (2000) ที่เสนอว่า ระบบคมนาคมขนส่งทำหน้าที่เป็นกลไกหลักในการตัดสินใจเลือกจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว หากการเข้าถึงจุดหมายปลายทางมีความสะดวกและไร้รอยต่อ (Seamless Connectivity) จะช่วยสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันเหนือคู่แข่งในมิติของค่าใช้จ่ายในการเดินทางทั้งหมด (Total Travel Cost) และยังสอดคล้องกับ Dwyer and Kim (2003) ที่ระบุว่า โครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมเป็นปัจจัยสนับสนุน (Supporting Factors) ที่ช่วยดึงดูดศักยภาพของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวให้มีความโดดเด่นและเข้าถึงได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ Lohmann and Duval (2015) ที่เน้นย้ำว่า การเชื่อมโยงระหว่างการเดินทางขนส่งคมนาคมขนส่งและจุดหมายปลายทาง (Destination-Air Transport Resiliency) เป็นหัวใจสำคัญของการเติบโตในเขต

เศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้าสู่พื้นที่ได้อย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง นอกจากนี้เมืองพัทยายังเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวหลากหลายกลุ่มเป้าหมาย เนื่องจากมีความหลากหลายของอุปทานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งในแง่ของที่พักรวมที่ครอบคลุมทุกระดับราคา และทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งทางธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ดังนั้นจึงเป็นจุดแข็งสำคัญที่ทำให้เมืองพัทยาสามารถบริหารจัดการส่วนแบ่งทางการตลาดได้หลากหลายระดับ (Multi-level Market Segmentation) อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dolnicar (2008) ที่ระบุว่า ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์หรือบริการ ช่วยสร้างความลงตัวระหว่างตลาดและผลิตภัณฑ์ (Market-Product Fit) กล่าวคือ เป็นสถานะที่สินค้าหรือบริการสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดกลุ่มเป้าหมายได้อย่างแท้จริง ทำให้เมืองพัทยาสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทุกระดับตั้งแต่นักกีฬาอาชีพไปจนถึงครอบครัวผู้ติดตาม ซึ่งช่วยกระจายความเสี่ยงทางการตลาดและสร้างความยืดหยุ่นเชิงเศรษฐกิจ (Economic Resilience) ให้แก่พื้นที่ ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับ Cvelbar et al. (2016) ที่ระบุว่า ความหลากหลายของปัจจัยอุปทาน (Supply-side Diversification) คือ ตัวขับเคลื่อนหลักที่ทำให้จุดหมายปลายทางในระดับสากลสามารถรักษาความได้เปรียบเชิงการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีการผสมผสานระหว่างทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีมนุษย์สร้างขึ้น (Man-made) และทรัพยากรธรรมชาติ

สำหรับภาพลักษณ์และการเป็นที่รู้จักในฐานะเมืองท่องเที่ยวและเมืองกีฬา การที่เมืองพัทยาถูกจัดจำในฐานะเมืองกีฬา และมีสิ่งอำนวยความสะดวกเฉพาะทางที่รองรับกิจกรรมกีฬาได้อย่างหลากหลายนั้น สอดคล้องกับ Getz (2008) ที่บ่งชี้ว่า การท่องเที่ยวเชิงกิจกรรม (Event Tourism) มองว่าภาพลักษณ์ของเมืองและขีดความสามารถในการรองรับด้านอีเวนต์ขนาดใหญ่เป็นปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะที่มีกำลังซื้อสูง โดยเฉพาะความโดดเด่นด้านภูมิประเทศที่ยืดหยุ่นต่อการจัดกีฬาผจญภัย เช่น โอเรียนเตียร์ (Orienteering) ทั้งในเขตเมือง ป่า และชายหาด ซึ่งเมืองพัทยาเองก็มีความหลากหลายทางภูมิประเทศสูง สอดคล้องกับทฤษฎีภาพลักษณ์จุดหมายปลายทางของ Higham and Hinch (2002) ที่ระบุว่า ความสอดคล้องระหว่างภูมิศาสตร์ (Geography) กับประเภทกีฬา (Sport Genre) เป็นปัจจัยหลักที่ช่วยสร้างความแตกต่างและมูลค่าเพิ่มให้แก่เมืองท่องเที่ยว ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hinch et al. (2021) ที่อธิบายว่า การเชื่อมโยงระหว่างความรู้สึกผูกพันกับสถานที่ (Sense of Place) และกิจกรรมกีฬาเฉพาะถิ่น เป็นกลยุทธ์สำคัญในการสร้างความยั่งยืนให้กับจุดหมายปลายทางด้านกีฬา นอกจากนี้ Melo and Gomes (2017) ยังยืนยันว่า ภูมิประเทศที่มีความยืดหยุ่นสูง (Geographical Flexibility) มีผลโดยตรงต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่ม

นักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยและกีฬากลางแจ้ง ในส่วนของกลไกความร่วมมือและมิติทางสังคม เมืองพัทยามีความเข้มแข็งของความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ขับเคลื่อนความสำเร็จของการจัดกิจกรรมขนาดใหญ่ สอดคล้องกับ Jamal and Getz (1995) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า การบูรณาการทรัพยากรและอาสาสมัครในพื้นที่เป็นกุญแจสำคัญสู่ความสำเร็จของงานระดับนานาชาติ นอกจากนี้ การที่ชุมชนท้องถิ่นมีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดกิจกรรมกีฬา ภายใต้การบริหารจัดการที่ดีนั้น สอดคล้องกับทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม (Social Exchange Theory) ของ Ap (1992) ซึ่งอธิบายว่า หากชุมชนตระหนักถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและภาพลักษณ์ของเมือง โดยไม่มีผลกระทบต่องิ๊วชีวิตจะนำไปสู่ความยั่งยืนและการเป็นเจ้าบ้านที่ดี เช่นเดียวกับ Nunkoo et al. (2018) ที่พบว่า ความเชื่อมั่นต่อหน่วยงานและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Trust) เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวประสบความสำเร็จในระยะยาว และช่วยลดความขัดแย้งในสังคมเมือง

สำหรับความแข็งแกร่งด้านโครงสร้างพื้นฐานและความปลอดภัย ทั้งระบบสาธารณสุขและการรักษาความปลอดภัยที่เป็นมาตรฐานสากล ถือเป็นปัจจัยที่สร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่ง สอดคล้องกับ Kozak et al. (2007) ที่ชี้ว่า ความปลอดภัยและความพร้อมทางการแพทย์ มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นในการตัดสินใจเดินทางมายังจุดหมายปลายทางที่มีความเสี่ยงจากการทำกิจกรรมสูง โดยรวมแล้ว ความพร้อมในทุกมิติที่กล่าวมาส่งผลให้เมืองพัทยามีสถานะเป็นเมืองสากลที่สามารถรองรับกิจกรรมการแข่งขันระดับโลกได้อย่างครบวงจร สะท้อนผ่านการศึกษาของ Seabra et al. (2020) ที่ระบุว่า การรับรู้ถึงความปลอดภัยและระบบสาธารณสุข เป็นคุณลักษณะหลักที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกจุดหมายปลายทางในกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพมากกว่าปัจจัยด้านราคา

1.2 จุดอ่อนของเมืองพัทยา

จากการศึกษาจุดอ่อนของเมืองพัทยา พบว่า เมืองพัทยายังมีข้อจำกัดในหลายมิติที่มีผลโดยตรงต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยด้วยกีฬาโอเรียนเทียร์ ซึ่งสามารถอภิปรายผลเชิงวิเคราะห์ได้ดังนี้

เมืองพัทยาถือได้ว่าเป็นเมืองเศรษฐกิจระดับต้นของประเทศไทยที่สามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวได้อย่างมหาศาล ทำให้เมืองพัทยามีการขยายตัวด้านสิ่งปลูกสร้างอย่างรวดเร็วซึ่งเป็นเหตุสำคัญที่ทำให้เมืองพัทยาเผชิญกับข้อจำกัดด้านกายภาพอันเนื่องมาจากความหนาแน่นของพื้นที่ในเขตเมือง รวมไปถึงขาดแคลนพื้นที่สาธารณะขนาดใหญ่ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการจัดกิจกรรมขนาดใหญ่ ทำให้เกิดปัญหาด้านการจราจร สอดคล้องกับแนวคิดขีดความสามารถในการรองรับทางสังคม (Social Carrying Capacity) ของ Getz (2008) ที่ระบุว่า การจัดอีเวนต์ในพื้นที่เขตเมือง (Urban

context) มักสร้างผลกระทบเชิงลบ โดยเฉพาะปัญหาการจราจรและการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะ ซึ่งการจัดกิจกรรมเกินกว่าขีดความสามารถในการรองรับของชุมชนจะนำไปสู่ภาวะการต่อต้านจากคนในท้องถิ่นตามทฤษฎี Doxey's Irridex (1975) ดังนั้น ข้อร้องเรียนจากประชาชนในพื้นที่เมืองพัทยาจึงไม่ใช่เพียงปัญหาการจัดการจราจร แต่เป็นสัญญาณของการที่เมืองเข้าสู่ภาวะอึดตัวของกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ขาดการสมดุลระหว่างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของชุมชน สำหรับประเด็นพื้นที่ป่าธรรมชาติในเมืองพัตยาถูกแทนที่ด้วยการพัฒนาเชิงพาณิชย์และอสังหาริมทรัพย์ จนทำให้เหลือเพียงพื้นที่สวนสาธารณะ (Man-made landscape) เช่น เขาพระตำหนัก ซึ่งไม่ตอบโจทย์การแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ของนักกีฬาแบบมืออาชีพนั้น สอดคล้องกับ Hall (2008) เกี่ยวกับผลกระทบของการขยายตัวของเมืองที่ส่งผลต่อการสูญเสียพื้นที่นันทนาการเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดนี้ก็นำไปสู่โอกาสในการปรับรูปแบบกิจกรรมโอเรียนเทียร์จาก Classic Orienteering สู่อารยธรรม Urban Orienteering ซึ่ง สอดคล้องกับ Sportification of the City ตามทัศนะของ Gilchrist & Wheaton (2011) ที่อธิบายว่า เมื่อพื้นที่ธรรมชาติถูกจำกัด กีฬาผจญภัยจะถูกแปรให้กลายเป็นกีฬาไลฟ์สไตล์คนเมือง ซึ่งเน้นการใช้สถาปัตยกรรมและโครงสร้างเมืองเป็นอุปสรรคแทนภูมิประเทศตามธรรมชาติ

สำหรับประเด็นนโยบายและการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ในมิติด้านข้อจำกัดด้านงบประมาณในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัยของเมืองพัทยา การที่เมืองพัทยายังขาดงบประมาณต่อเนื่องและเน้นการดำเนินงานแบบปีต่อปี ขัดแย้งกับแนวคิดการบริหารพอร์ตโฟลิโออีเวนต์ (Event Portfolio Management) ของ Ziakas (2014) ที่ระบุว่า เมืองท่องเที่ยวระดับโลกควรมีการวางแผนอีเวนต์ในลักษณะองค์รวม (Holistic) เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรร่วมกันและสร้างความยั่งยืนเชิงเศรษฐกิจ นอกจากนี้ การขาดการบูรณาการกีฬาใหม่เข้ากับแผนพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ซึ่งส่งผลให้การนำกีฬาใหม่มาใช้เป็นเครื่องมือส่งเสริมการท่องเที่ยวยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับ Weed & Bull (2004) ที่ชี้ให้เห็นว่า ความล้มเหลวในการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานด้านกีฬากับหน่วยงานที่ดูแลพื้นที่ในเมือง คืออุปสรรคสำคัญที่ทำให้กีฬาไม่สามารถขับเคลื่อนห่วงโซ่คุณค่าทางเศรษฐกิจท้องถิ่นได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ สำหรับประเด็นนวัตกรรมและความยั่งยืนของข้อมูล ผลการวิจัยที่น่าสนใจและถือเป็นคุณูปการทางวิชาการใหม่ของการวิจัยนี้ คือความล้าสมัยของแผนที่ (Obsolescence) เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพที่รวดเร็วของเมืองพัทยาทำให้แผนที่กีฬาโอเรียนเทียร์ที่จัดทำขึ้นมีความเสี่ยงที่จะสามารถใช้งานได้นานหรือไม่สามารถใช้งานได้ในครั้งต่อไป หรือมีความคลาดเคลื่อนอย่างรวดเร็ว ดังนั้น การลงทุนในการทำแผนที่เฉพาะทางจึงอาจมีความคุ้มค่าต่ำในระยะยาวหากไม่มีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับ

ข้อเสนอของ Edwards & Griffin (2013) ในเรื่องความซับซ้อนของการท่องเที่ยวเขตเมืองที่สภาพแวดล้อมมีความเป็นพลวัตสูง (Dynamic Environment) ส่งผลให้การลงทุนในทรัพยากรแบบถาวร (Static Resources) มีความคุ้มค่าต่ำ ดังนั้น ผลการวิจัยนี้จึงเสนอแนะให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนวิธีการทำแผนที่แบบดั้งเดิม ไปสู่การใช้นวัตกรรมเชิงพื้นที่ (Spatial Innovation) เช่น GIS หรือแผนที่ดิจิทัลที่สามารถปรับปรุงข้อมูลได้แบบทันทีทันใด เพื่อแก้ปัญหาความคลาดเคลื่อนของข้อมูลและเพิ่มความยั่งยืนในการจัดกิจกรรมในระยะยาว

1.3 โอกาสของเมืองพัทยา

จากการศึกษาโอกาสของเมืองพัทยาในการขับเคลื่อนกีฬาโอเรียนเตียร์สู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย พบว่า เมืองพัทยามีปัจจัยสนับสนุนหลายประการที่จะช่วยส่งเสริมการขยายตัวของฐานตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพที่มีกำลังซื้อสูง และการสร้างอัตลักษณ์ใหม่ ให้กับเมืองพัทยาในฐานะจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในระดับสากล อภิปรายผลเชิงวิเคราะห์ได้ดังนี้

โอกาสของเมืองพัทยาในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยด้วยกีฬาโอเรียนเตียร์ พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มมิลเลนเนียลและเจนเนอร์เรชันซี เปลี่ยนมุมมองจากการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนไปสู่การแสวงหาความท้าทายผ่านกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัย ทำให้มีโอกาสนักท่องเที่ยวเชิงกีฬากลุ่มมิลเลนเนียลและเจนเนอร์เรชันซีตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเมืองพัทยาเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิด Experience Economy ของ Pine and Gilmore (1998) ที่อธิบายว่า ผู้บริโภคในยุคปัจจุบันแสวงหาประสบการณ์ที่มีคุณค่าและสร้างความเปลี่ยนแปลงให้แก่ตนเอง (Transformative Experience) มากกว่าการบริโภคสินค้าหรือบริการเพียงเท่านั้น นอกจากนี้ การที่กลุ่มคนรุ่นใหม่หันมาสนใจกีฬาโอเรียนเตียร์เพิ่มมากขึ้น ยังสอดคล้อง กับงานวิจัยของ Higham and Hinch (2009) ที่ระบุว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่มักแสวงหา Authentic Engagement หรือการมีปฏิสัมพันธ์กับแหล่งท่องเที่ยวผ่านกิจกรรมที่ท้าทาย ซึ่งส่งผลต่อความพึงพอใจและการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวซ้ำ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wolf et al. (2015) ที่ระบุว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมผจญภัยในพื้นที่ธรรมชาตินำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงบวกในระดับบุคคล (Transformative Outcomes) ซึ่งช่วยยกระดับความผูกพันต่อสถานที่ (Place Attachment) และสร้างคุณค่าเชิงประสบการณ์ที่ลึกซึ้งกว่าการท่องเที่ยวทั่วไป

สำหรับกระแสการรักสุขภาพได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น ผลการวิจัยพบว่า กระแสการรักสุขภาพเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญให้คนหันมาทำกิจกรรมกลางแจ้ง สอดคล้องกับแนวคิดของ Chen and Petrick (2013) ที่ระบุว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่ได้ส่งผลดีเพียงแค่สุขภาพกาย แต่ยังทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการคลายเครียด (Stress Relief) และสร้างความสงบสุขทางจิตใจ (Subjective

Well-being) การที่เมืองพัทยาพัฒนาโอเรียนเตียร์ให้สอดคล้องกับแนวคิดนี้ จึงเป็นการตอบโจทย์ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในมิติของการดูแลสุขภาพเชิงรุกที่ผสมผสานการออกกำลังกาย การฟื้นฟู ร่างกาย และการดูแลจิตใจเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างสมดุลชีวิตที่ยั่งยืน (Active Wellness) ซึ่ง Hall and Page (2014) มองว่าเป็นเทรนด์โลกที่นักท่องเที่ยวต้องการบูรณาการการดูแลสุขภาพเข้ากับกิจกรรม นันทนาการที่สร้างความสนุกสนาน (Gamification of Exercise) ซึ่งประเด็นนี้สอดคล้องกับ การศึกษาของ Stamenkovic et al. (2021) ที่ชี้ว่า การออกกำลังกายในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมสุขภาพจิตและสร้างความยั่งยืนให้กับระบบนิเวศของเมืองท่องเที่ยว สำหรับการจัดการแข่งขันโอเรียนเตียร์ในสถาบันการศึกษา ซึ่งถูกบรรจุเป็นกีฬาสีในการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 49 ในปี พ.ศ. 2567 และเริ่มเป็นกีฬาเลือกสากลชิงเหรียญ ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 50 ในปี พ.ศ. 2568 หรือ ธรรมศาสตร์เกมส์ ถือเป็นโอกาสสำคัญที่ส่งผลเชิงบวกต่อการยกระดับสถานะและภาพลักษณ์ของกีฬาในหลายมิติ โดยเฉพาะในด้านการรับรู้ การสนับสนุน และการขยายฐานผู้เข้าร่วมในระบบการศึกษาและสังคมวง กว้าง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการพัฒนากีฬา (Sport Development) ของ Houlihan and Green (2008) ที่ระบุว่า การเข้าสู่ระบบการแข่งขันอย่างเป็นทางการ (Institutionalization) จะช่วยสร้าง โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) และระบบการสนับสนุนงบประมาณที่ยั่งยืน นอกจากนี้ มาตรการ สนับสนุนจากภาครัฐ เช่น นโยบายวีซ่าฟรี (Visa-free policy) ทำให้ประเทศไทยโดยเฉพาะเมือง ท่องเที่ยวสำคัญ อาทิ พัทยา กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ ภูเก็ต มีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยว ต่างชาติมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิด Tourism Governance ของ Hall (2011) ที่ย้ำว่า การเติบโต ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต้องอาศัยกลไกการอำนวยความสะดวกจากภาครัฐ เพื่อลดอุปสรรคในการ เข้าถึงพื้นที่และสร้างรายได้เปรียบเทียบในการแข่งขันในระดับภูมิภาค และยังสอดคล้องกับ Schlemmer and Schnitzer (2020) ที่อธิบายถึงความจำเป็นในการบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงกิจกรรม เข้ากับ แผนพัฒนาเมือง เพื่อลดความซ้ำซ้อนและสร้างระบบสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพระหว่างหน่วยงาน ภาครัฐและผู้จัดการแข่งขัน

สำหรับโอกาสในด้านการพัฒนาด้านเทคโนโลยี พบว่า โซเชียลมีเดียเป็นเครื่องมือสำคัญใน การประชาสัมพันธ์และสร้างคอมมูนิตี้นักกีฬา สอดคล้องกับ Litvin, Goldsmith, and Pan (2008) ที่อธิบายว่า ในปัจจุบันการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวไม่ได้ขึ้นอยู่กับโฆษณาโดยตรงจากรัฐ แต่เกิด จากประสบการณ์ที่ถูกแชร์บนแพลตฟอร์มออนไลน์ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Buhalis and Law (2008) ที่ระบุว่า นักท่องเที่ยวคือผู้ร่วมสร้างภาพลักษณ์ (Co-creator) ให้กับแหล่งท่องเที่ยวผ่านการรีวิวและ แชร์รูปภาพกิจกรรมผจญภัย ซึ่งมีพลังในการโน้มน้าวใจสูงกว่าสื่อแบบดั้งเดิม และยังสอดคล้องกับการ

วิเคราะห์ของ Filo et al. (2015) ที่ระบุว่า การใช้โซเซียลมีเดียในกิจกรรมกีฬา มีผลต่อการสร้างความผูกพันเชิงอัตลักษณ์ (Identity Attachment) และการขยายเครือข่ายสังคมของผู้เข้าร่วม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสื่อสารการตลาดของเมืองท่องเที่ยวในยุคดิจิทัล นอกจากนี้ศักยภาพของพื้นที่เฉพาะเป็นอีกหนึ่งโอกาสสำคัญในการผลักดันเมืองพัทยาสู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยด้วยกีฬาโอเรียนเตียร์ เนื่องจากศักยภาพของพื้นที่ทางทหารในชลบุรี-พัทยา และการเชื่อมโยงกับต้นกำเนิดของกีฬาโอเรียนเตียร์จากสวีเดนนั้น ถือเป็นการสร้างจุดขายในลักษณะ Niche Tourism ที่มีความเฉพาะตัวสูง ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ Novelli (2005) ที่ว่า เมืองท่องเที่ยวควรใช้ Unique Assets หรือสินทรัพย์ที่เป็นเอกลักษณ์ในการสร้างความแตกต่าง สำหรับการนำพื้นที่ทหารที่มีระบบความปลอดภัยสูงมาปรับใช้ (Adaptive Reuse of Land) ในการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการพื้นที่นันทนาการอย่างยั่งยืน โดยมองว่าพื้นที่กึ่งปิดสามารถเป็นสนามแข่งขันที่มีคุณภาพและปลอดภัยสูง ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่นักกีฬาโอเรียนเตียร์ระดับมืออาชีพให้ความสำคัญ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kennell (2016) ที่เน้นย้ำว่าการใช้พื้นที่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ (Niche Spatial Assets) เป็นกลยุทธ์สำคัญในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ยากต่อการลอกเลียนแบบในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระดับโลก

1.4 อุปสรรคของเมืองพัทยา

จากการศึกษาอุปสรรคของเมืองพัทยาในการขับเคลื่อนกีฬาโอเรียนเตียร์สู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย พบว่า เมืองพัทยามีอุปสรรคหลายประการที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย อภิปรายผลเชิงวิเคราะห์ได้ดังนี้

อุปสรรคด้านการรับรู้ของสังคมเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ ซึ่งการที่กีฬาโอเรียนเตียร์ยังเป็นที่รู้จักเฉพาะกลุ่มและมีภาพจำว่าเป็นกีฬาสำหรับพื้นที่ป่าหรือพื้นที่ธรรมชาติเท่านั้น ส่งผลให้ชุมชนเกิดความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์ ดังนั้นการรับรู้และความเข้าใจดังกล่าวจึงเป็นปัจจัยที่จำกัดการขยายฐานผู้เข้าร่วมและการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในวงกว้าง สอดคล้องกับ Rogers (2003) ที่อธิบายว่า นวัตกรรมหรือกิจกรรมใหม่ๆ มักติดอยู่ในช่วงกลุ่มผู้ใช้งานกลุ่มแรก (Early Adopters) ซึ่งเป็นบุคคลที่ยอมรับเทคโนโลยีใหม่หรือทดลองใช้ผลิตภัณฑ์ใหม่ก่อนคนส่วนใหญ่ และเผชิญกับอุปสรรคในการก้าวไปสู่กลุ่มตลาดที่มีสัดส่วนจำนวนมากในสังคมหรือเป็นกลุ่มตลาดที่ใหญ่ที่สุด (Early Majority) หากขาดการสื่อสารที่ชัดเจน นอกจากนี้ ภาพจำของกีฬาโอเรียนเตียร์ในเรื่องการทำลายสิ่งแวดล้อมหรือส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ สอดคล้องกับทฤษฎี Social Representation Theory ของ Moscovici (1984) ที่ระบุว่า สังคมมักจะสร้างชุดความเชื่อจากข้อมูลที่คุ้นเคยในอดีต ซึ่งในกรณีนี้ขัดแย้งกับแนวโน้มการเติบโตของ Urban

Orienteering ในระดับสากลที่เน้นความยั่งยืนและการใช้พื้นที่เมืองเป็นสนามแข่งขันกีฬาเรียนเทียริง และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Bell et al. (2015) ที่ชี้ว่า การรับรู้ของผู้คนต่อกิจกรรมสันทนาการกลางแจ้งมักถูกจำกัดด้วยภาพจำเชิงพื้นที่ในการจัดกิจกรรม (Spatial Stereotypes) แต่การปรับเปลี่ยนพื้นที่กิจกรรมจากพื้นที่ธรรมชาติสู่บริบทเมือง (Urbanization of Nature-based Sports) จะช่วยลดอุปสรรคด้านการเข้าถึงและสร้างการยอมรับในวงกว้างผ่านการสร้างความคุ้นเคยใหม่ในพื้นที่สาธารณะของเมือง สำหรับอุปสรรคด้านระเบียบข้อบังคับและการบริหารจัดการพื้นที่พบว่า การขออนุญาตใช้พื้นที่ป่าหรืออุทยานแห่งชาติ เพื่อจัดการแข่งขันกีฬาเชิงผจญภัยเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต้องปฏิบัติตามระเบียบและข้อกำหนดหลายด้านอย่างเคร่งครัด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Eagles (2009) ที่ระบุว่า ระบบราชการมักมีกฎระเบียบที่เข้มงวดเพื่อการอนุรักษ์ ซึ่งบางครั้งกลายเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการเชิงพาณิชย์ ทั้งนี้ผลการวิจัยในครั้งนี้อย่างชี้ให้เห็นว่าเมืองพัทยายังขาดแนวทางการสร้างความร่วมมือข้ามภาคส่วน (Cross-sectoral Collaboration) ที่เอื้อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากพื้นที่อย่างสมดุล ซึ่งขัดแย้งกับแนวคิดการท่องเที่ยวแบบไร้รอยต่อ (Seamless Tourism Experience) ที่เน้นความคล่องตัวเชิงนโยบายเพื่อดึงดูดอีเวนต์ระดับนานาชาติ ซึ่ง Nordin and Svensson (2017) ได้เน้นย้ำว่า การบริหารจัดการจุดหมายปลายทาง (Destination Governance) ที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องก้าวข้ามระบบราชการแบบดั้งเดิมไปสู่การสร้างโครงสร้างการบริหารแบบเครือข่าย (Network-based Governance) เพื่อลดความซ้ำซ้อนของกฎระเบียบและเพิ่มความเร็วในการจัดการพื้นที่สำหรับกิจกรรมพิเศษ

สำหรับอุปสรรคเกี่ยวกับการแข่งขันด้านกีฬาเชิงผจญภัยและท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่กำลังเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจน ทำให้หลายประเทศให้ความสำคัญกับการพัฒนากิจกรรมเชิงผจญภัยและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อาทิ การแข่งขันวิ่งเทรล ไตรกีฬา โอเรียนเทียริง หรือกิจกรรมกลางแจ้งอื่น ๆ ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวสายกีฬาและนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบประสบการณ์ท้าทาย สอดคล้องกับ Crouch and Ritchie (1999) ที่ระบุว่า ชีตความสามารถในการแข่งขันด้านทรัพยากรธรรมชาติเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ ต้องอาศัยขีดความสามารถในการแข่งขันด้านความสามารถในการจัดการและนวัตกรรมด้วย การที่เมืองพัทยาเผชิญการแข่งขันสูงจากเวียดนามหรือมาเลเซีย สะท้อนว่าหากเมืองพัทยายังติดกับดักการบริหารจัดการแบบเดิม จะส่งผลให้สูญเสียส่วนแบ่งการตลาดในกลุ่มนักท่องเที่ยวสายกีฬาและผจญภัย ซึ่งมีความอ่อนไหวต่อคุณภาพการจัดการแข่งขันสูง สอดคล้องกับการวิเคราะห์ของ

Azzopardi and Nash (2017) ที่ยืนยันว่า ปัจจัยด้านนโยบายและการวางแผนเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลในการกำหนดตำแหน่งการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัยระดับโลก นอกจากนี้เมืองพัทยายังมีอุปสรรคในด้านความเปราะบางจากสภาพภูมิอากาศ (Climate Vulnerability & Risk Management) โดยในบางช่วงเวลามีความผันผวนของสภาพอากาศสูง ทำให้ในแต่ละปียังคงคาดเดาสภาพอากาศได้ยากอาจเกิดฝนตกชุกในช่วงที่ปกติอากาศดี ซึ่งส่งผลต่อการจัดกิจกรรมกีฬากลางแจ้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Scott and Lemieux (2010) ในประเด็น Weather and Climate Information for Tourism ที่ระบุว่า การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ส่งผลโดยตรงต่อการวางแผนการท่องเที่ยวกลางแจ้ง เมืองท่องเที่ยวจึงจำเป็นต้องมีระบบการบริหารจัดการความเสี่ยง และการพยากรณ์อากาศที่แม่นยำ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่าเมืองพัทยาพัทยายังขาด กลยุทธ์การปรับตัวต่อสภาพภูมิอากาศ (Climate Adaptation Strategy) ในการจัดกิจกรรมกีฬาอย่างเป็นระบบ โดย Steiger et al. (2019) ได้ระบุว่า ความล้มเหลวในการบูรณาการข้อมูลด้านสภาพภูมิอากาศร่วมกับแผนการดำเนินงานหรือแผนดำเนินกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวจะเพิ่มความเสี่ยงต่อการมีชื่อเสียงในทางลบของแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้นเมืองท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัยในยุคใหม่จึงต้องพัฒนา กิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่มีความยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับแก่นักกีฬานานาชาติ

อุปสรรคด้านการจัดการและกลไกการประสานงาน แม้ว่าเมืองพัทยามีหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวและกีฬา อาทิ การกีฬาแห่งประเทศไทย เทศบาลเมืองพัทยา และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แต่ปัญหาสำคัญคือ การขาดการบูรณาการร่วมกัน รวมไปถึงขาดกลไกการประสานงานระหว่างหน่วยงานดังกล่าว ซึ่งเป็นสาเหตุที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัยในรูปแบบใหม่ ๆ ของพื้นที่เมืองพัทยา กล่าวคือ เป็นการทำงานแบบแยกส่วน (Fragmentation) ของหน่วยงานภาครัฐ สอดคล้องกับทฤษฎี Collaboration Theory ของ Gray (1989) ที่ระบุว่า การทำงานแบบต่างคนต่างทำ คืออุปสรรคที่ขัดขวางการเกิดนวัตกรรมเชิงกลยุทธ์ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นถึงสถานะที่เรียกว่า ภาวะต่างคนต่างทำ (Policy Silos) ซึ่งขัดแย้งกับแนวคิด Integrated Tourism Planning ของ Hall (2008) ที่เน้นการสร้างกลไกการทำงานร่วมกันผ่านองค์กรกลาง (Lead Agency) เพื่อรวบรวมทรัพยากรและองค์ความรู้เข้าด้วยกัน ทั้งนี้การศึกษาของ McLean et al. (2017) ชี้ให้เห็นว่าการบริหารจัดการกีฬาในระดับเมืองมักล้มเหลวเนื่องจากการขาดการบูรณาการในแนวนอน (Horizontal Integration) ระหว่างหน่วยงาน

2. กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

จากการกำหนดกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา โดยผ่านขั้นตอนการวิจัยตั้งแต่การศึกษาสภาพปัจจุบันและแนวคิดทฤษฎี วิเคราะห์สภาพการณ์ปัจจุบันในการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา การพัฒนากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา การนำร่างกลยุทธ์ไปตรวจสอบและประเมินความเป็นไปได้ จนถึงกระบวนการสรุปและพัฒนากลยุทธ์ ซึ่งผลจากการพัฒนากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบจำลองเชิงกลยุทธ์ภายใต้แนวคิด PATTAYA Model ประกอบด้วย องค์ประกอบเชิงกลยุทธ์ 7 มิติ ที่ครอบคลุม 14 กลยุทธ์หลัก และ 37 กลยุทธ์ย่อย ได้แก่ มิติด้านนวัตกรรมผลิตภัณฑ์และบริการ (Product Innovation) มิติด้านอัตลักษณ์การผจญภัย (Adventurous Identity) มิติด้านความเป็นเลิศที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี (Tech-Driven Excellence) มิติด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร (Talent Empowerment) มิติด้านการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย (Alliance Governance) มิติด้านความยืดหยุ่นในการสร้างผลผลิตและรับมือความเสี่ยง (Yielding Agility) และมิติด้านการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (Authentic Engagement)

จากการพัฒนากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา พบว่า มิติด้านนวัตกรรมผลิตภัณฑ์และบริการ (Product Innovation) เป็นกลไกสำคัญในการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ของกีฬาโอเรียนเตียร์จากการเป็นกิจกรรมกีฬาเฉพาะกลุ่มสู่การเป็นผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่มีมูลค่าสูงด้วยการยกระดับห่วงโซ่มูลค่าผ่านระบบนิเวศการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาเมืองพัทยาสู่ศูนย์กลางการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์สมัยใหม่จำเป็นต้องอาศัยการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยโมเดล “Sport-cation Ecosystem” และ “Adventure-Hub” ซึ่งเป็นจัดทำแพ็คเกจการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ในรูปแบบวิ่ง-เที่ยว-พัก ผสานการผจญภัยถือเป็นการสร้างนวัตกรรมบริการที่บูรณาการระหว่างกิจกรรมกีฬา การพักผ่อน และการพักผ่อนหย่อนใจเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ สอดคล้อง Higham and Hinch (2009) ที่บ่งชี้ว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีประสิทธิภาพในระดับเมืองต้องอาศัยการเชื่อมโยงทรัพยากรด้านที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกเข้ากับอัตลักษณ์ของกิจกรรม เพื่อสร้างความพึงพอใจและดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Hinch และ Higham (2021) ที่บ่งชี้ว่า ความสำเร็จของจุดหมายปลายทางในยุคปัจจุบันขึ้นอยู่กับความสามารถในการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างอัตลักษณ์ของสถานที่กับประสบการณ์เชิงคุณค่าที่ตอบสนองความต้องการนักท่องเที่ยวได้อย่างแท้จริง สำหรับการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์จากกีฬาโอเรียนเตียร์เชิงแข่งขัน สู่กิจกรรมนันทนาการเชิงสุขภาพ

(Wellness Recreation) สอดคล้องกับแนวคิดเศรษฐกิจเชิงประสบการณ์ (Experience Economy) ซึ่งมุ่งเน้นการสร้างคุณค่าที่เหนือกว่าการบริการทั่วไป โดยการเปลี่ยนสถานะของนักท่องเที่ยวให้กลายเป็นผู้แสวงหาประสบการณ์เชิงสุขภาวะ (Pine & Gilmore, 1998) ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์ของ Cooper (2022) พบว่า ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 พฤติกรรมนักท่องเที่ยวได้เปลี่ยนไปสู่การแสวงหาการผจญภัยระยะสั้น (Micro-adventures) ที่เน้นการฟื้นฟูสุขภาพ ซึ่งกิจกรรมกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในพื้นที่เมืองพัทยาถือเป็นรูปแบบกิจกรรมที่ตอบโจทย์แนวโน้มความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในแง่ของการเข้าถึงที่สะดวกและการสร้างเสริมสุขภาพกายและใจไปพร้อมกัน ดังนั้นความสำเร็จของกลยุทธ์นี้เป็นผลมาจากการใช้ศักยภาพ ทรัพยากร จุดเด่น โครงสร้างพื้นฐาน และต้นทุนทางกายภาพของเมืองพัทยามีอยู่ มาเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมและยกระดับกีฬาโอเรียนเทียร์ริงให้ตอบโจทย์กลุ่มนักท่องเที่ยว ซึ่งนำไปสู่การเพิ่มระยะเวลาพำนักรและมูลค่าการใช้จ่ายต่อหัวได้อย่างมีนัยสำคัญ

สำหรับกลยุทธ์บูรณาการกีฬาโอเรียนเทียร์ริงเข้ากับโปรแกรมกิจกรรมเสริมสร้างความสามัคคี (Team Building) สำหรับตลาดการจัดประชุมสัมมนา ท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า (MICE) ในเมืองพัทยา โดยใช้จุดแข็งด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์ริงสู่การเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงและสร้างประสบการณ์เชิงการผจญภัยที่เป็นที่ต้องการขององค์กร และพัฒนาแคมป์นักศึกษา "Pattaya O-Camp" ผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงการศึกษาและการผจญภัย เพื่อสร้างนักผจญภัยรุ่นใหม่ (Next Generation Adventurers) เป็นการขยายฐานอุปสงค์เชิงกลยุทธ์สู่กลุ่มตลาดการจัดประชุมสัมมนา ท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า (MICE) และนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ โดยการบูรณาการกีฬาโอเรียนเทียร์ริงเข้ากับกิจกรรมเสริมสร้างความสามัคคี (Team Building) สำหรับกลุ่ม MICE เป็นการใช้อนุวัตรจากทฤษฎีการสร้างทีมเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive Team Building) เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองต่อความต้องการขององค์กรสมัยใหม่ที่แสวงหาการผจญภัยที่มาพร้อมกับการพัฒนาทักษะมนุษย์ ซึ่งการใช้จุดแข็งด้านโครงสร้างพื้นฐานของพัทยาเพื่อส่งเสริมกิจกรรมนี้ เป็นการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ยั่งยืน สอดคล้องกับ Ziakas (2023) ที่ระบุว่า การบริหารจัดการกลุ่มกิจกรรมเชิงกลยุทธ์ (Strategic Event Portfolios) ของเมืองท่องเที่ยวในยุคใหม่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์จากการจัดอีเวนต์แบบแยกส่วนมาเป็นการบูรณาการกิจกรรมหลากหลายประเภทเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างพลังทวีเชิงกลยุทธ์ โดยเฉพาะการใช้การบริหารจัดการกลุ่มกิจกรรมเชิงกลยุทธ์ (Strategic Event Portfolios) เป็นเครื่องมือดึงดูดกลุ่มองค์กรและนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง ซึ่งจะช่วยสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ยั่งยืนและลดความผันผวนของอุปสงค์การท่องเที่ยว ในขณะที่การพัฒนา Pattaya O-Camp สำหรับกลุ่ม

นักศึกษา ถือเป็นการลงทุนในทุนมนุษย์ระยะยาว เพื่อสร้างฐานผู้บริโภคกลุ่ม Next Generation Adventurers ที่จะกลายเป็นตัวขับเคลื่อนอุปสงค์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยาในอนาคต สอดคล้องกับแนวคิดของ Hall and Page (2014) ที่บ่งชี้ว่า การพัฒนาอุปสงค์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยการปลูกฝังพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยให้กับกลุ่มเยาวชนจะส่งผลต่อความภักดีต่อจุดหมายปลายทาง (Destination Loyalty) ในระยะยาว และยังสอดคล้องกับ Mullins และ Arasli (2021) ที่พบว่า การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Gen Z มีลักษณะของการเป็น การศึกษาเชิงผจญภัย (Adventure Education) มากกว่าเพียงการพักผ่อน โดยมุ่งเน้นการเก็บเกี่ยว ประสบการณ์ที่ช่วยส่งเสริมทักษะด้านอารมณ์และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Soft Skills) เช่น ภาวะ ผู้นำและการตัดสินใจ เพื่อเสริมสร้างความได้เปรียบในการเข้าสู่ตลาดแรงงานยุคใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับ พฤติกรรมที่เน้นการพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์พัฒนาหลักสูตร Tactical Navigation & Leadership เพื่อยกระดับทักษะกีฬาโอ เรียนเทียร์ริงสู่กิจกรรมเชิงผจญภัย และจัดกิจกรรมท่องเที่ยว Pattaya Tactical Challenge ในพื้นที่ เขตทหารเพื่อเปิดมุมมองใหม่ของการผจญภัยท่องเที่ยวผจญภัย เป็นการสร้างความแตกต่างเชิงกล ยุทธ์ด้วยฐานทรัพยากรเฉพาะโดยใช้พื้นที่เขตทหารและองค์ความรู้เชิงยุทธวิธี ถือเป็นจุดแข็งที่เป็นอัต ลักษณ์สำคัญของ PATTAYA Model ซึ่งสอดคล้องกับ Barney (1991) ที่ระบุว่า ความได้เปรียบ ทางการแข่งขันที่ยั่งยืนต้องมาจากทรัพยากรที่มีลักษณะ VRIN ได้แก่ มีคุณค่า (Valuable) หายาก (Rare) ลอกเลียนแบบได้ยาก (Imperfectly Imitable) และทดแทนไม่ได้ (Non-substitutable) ซึ่งพื้นที่เขตทหารในพัทยาถือเป็น พื้นที่สำหรับการพัฒนาเพื่อให้เกิดการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ เลียนแบบไม่ได้ รวมถึงสอดคล้องกับ Smith and Diekmann (2023) บ่งชี้ว่า ในสภาวะการแข่งขันที่ รุนแรงของเมืองท่องเที่ยวระดับโลก การสร้างความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ผ่านกลยุทธ์การ ท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเฉพาะกลุ่ม (Niche Adventure) เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ที่ยากต่อการเลียนแบบ ซึ่งจะช่วยสร้างความแตกต่างที่โดดเด่นให้กับจุดหมายปลายทาง และเป็นเครื่องมือสำคัญในการรักษาและขยายฐานนักท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะที่มีกำลังซื้อสูง (High-yield Niche Market) ที่แสวงหาประสบการณ์อันเป็นเอกลักษณ์และมีคุณค่าเชิงลึก ทั้งนี้ การเปลี่ยน พื้นที่ทางความมั่นคงให้กลายเป็นพื้นที่การเรียนรู้และการผจญภัยผ่านกิจกรรม Pattaya Tactical Challenge ไม่เพียงแต่เป็นการเปิดมุมมองใหม่ทางการท่องเที่ยว แต่ยังเป็นการยกระดับภาพลักษณ์ ของเมืองพัทยาสู่การเป็น Tactical Adventure Tourism Hub ที่มีความแปลกใหม่และ ลอกเลียนแบบได้ยาก ซึ่งถือได้ว่าเป็นอีกหนึ่งกลยุทธ์ที่สามารถสร้างขีดความสามารถด้านการแข่งขัน ของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยให้แก่เมืองพัทยาได้ สอดคล้องกับ Weed and Bull (2004) ที่บ่งชี้ว่า

สถานที่ (Place) และบรรยากาศทางสภาพแวดล้อม (Place ambience) คือปัจจัยดึงดูดที่สำคัญที่สุดของนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่แสวงหาประสบการณ์ที่ท้าทายและไม่เคยสัมผัสมาก่อน และยังสอดคล้องกับ Bridge et al. (2022) ที่ระบุว่า กลยุทธ์การใช้ประโยชน์จากพื้นที่ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ (Leveraging Underutilized Spaces) โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีการควบคุมการเข้าถึงอย่างพื้นที่ทหาร เป็นแนวทางสำคัญในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันให้กับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย เนื่องจากข้อจำกัดทางกายภาพและกฎระเบียบของพื้นที่ช่วยเสริมสร้างความรู้สึพิเศษ (Exclusivity) และความน่าค้นหาให้แก่ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยดึงดูดที่มีประสิทธิภาพสูงสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่แสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่และความท้าทาย

กลยุทธ์บูรณาการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ให้เป็นส่วนหนึ่งของเทศกาลขนาดใหญ่ที่จัดในพื้นที่เมืองพัทยา เพื่อให้ นักกีฬาได้สัมผัสประสบการณ์ที่หลากหลาย เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นการผนวกกีฬาโอเรียนเทียร์เข้ากับเทศกาลขนาดใหญ่ เช่น เทศกาลดนตรี และเทศกาลพลุนาชาติ ถือเป็นการสร้างพลังทวีคูณเชิงกลยุทธ์ (Strategic Synergy) ที่สนับสนุนให้เกิดการรับรู้เกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์เพิ่มมากขึ้น ไม่ใช่เพียงแค่งานที่รู้จักกันเฉพาะกลุ่มเท่านั้น ดังนั้นการนำกีฬามาสผสมผสานกับวิถีชีวิตหรืออีเวนต์ระดับเมืองจึงถือได้ว่าเป็นการสร้างนวัตกรรมบริการ (Service Innovation) ที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายในการท่องเที่ยวคราวเดียว ซึ่งอาจส่งผลต่อความตั้งใจในการกลับมาเที่ยวซ้ำ ตลอดจนเกิดความภักดีต่อเมืองพัทยา (Brand Loyalty) ในฐานะจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผจญภัยระดับสากล สอดคล้องกับ Getz (2008) และ Weed (2006) (อ้างถึงใน Chalip & McGuirty, 2004) บ่งชี้ว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีประสิทธิภาพควรใช้กลยุทธ์การรวมกลุ่มกิจกรรม (Bundling) และการใช้ประโยชน์เชิงกลยุทธ์ (Leveraging) โดยการนำกิจกรรมกีฬาที่มีลักษณะเป็นสินค้าเฉพาะกลุ่ม (Niche) มาผสมผสานกับทรัพยากรหรือกิจกรรมมวลชนของจุดหมายปลายทาง เพื่อสร้างการรับรู้ในวงกว้างผ่านสื่อและดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่หลากหลายไม่ใช่เพียงกลุ่มผู้สนใจเฉพาะทางเท่านั้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Richards and Wilson (2006) ที่เสนอว่า เมืองท่องเที่ยวควรใช้กลยุทธ์การผสมผสาน (Hybridization) และการสร้างความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ (Product Diversification) ผ่านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเดินทางและลดปัญหาการพึ่งพากิจกรรมท่องเที่ยวเพียงรูปแบบเดียว (Product Diversification) นอกจากนี้ Taks et al. (2020) ยังบ่งชี้ว่า ความยั่งยืนของการจัดอีเวนต์กีฬาในระดับเมืองต้องอาศัยกลยุทธ์การใช้ประโยชน์ทางสังคม (Social Leverage) โดยการบูรณาการกิจกรรมกีฬาเข้ากับบริบททางสังคมและอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพื้นที่ ซึ่งนอกจากจะช่วยสร้างความผูกพันของคนในชุมชนแล้ว ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารแบบ

รณด์ของจุดหมายปลายทาง (Destination Branding) ให้มีความชัดเจน และเข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมายได้อย่างยั่งยืน

มิติด้านอัตลักษณ์การผจญภัย (Adventurous Identity) มุ่งเน้นการกำหนดตำแหน่งเชิงกลยุทธ์สู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยวิถีเมืองระดับชาติและนานาชาติ โดยเป็นการสร้างตัวตนให้แก่เมืองพัทยาผ่านกีฬาโอเรียนเทียร์ริงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ซึ่งไม่ใช่เพียงการสื่อสารเพื่อสร้างรับรู้เพียงเท่านั้น แต่เป็นการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ของเมืองพัทยาในฐานะเมืองท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอย่างเป็นระบบ ผ่านกลยุทธ์สร้างแบรนด์กีฬาโอเรียนเทียร์ริงที่ยั่งยืนผ่านการใช้ประโยชน์จากทิวทัศน์ของเมืองพัทยาและพัฒนาเมืองพัทยาสู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบวิถีเมือง การเจาะตลาดกลุ่มเป้าหมายโดยใช้การตลาดดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงไปยังกลุ่มนักกีฬาและนักท่องเที่ยวตลาดระยะใกล้โดยนำเสนอจุดเด่นเรื่องความสะดวกในการเดินทาง และการสื่อสารจุดยืนในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในรูปแบบ Urban & Garden Orienteering อย่างชัดเจน เพื่อสร้างอัตลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแบบวิถีเมือง โดยการใช้ประโยชน์จากทิวทัศน์ของเมืองพัทยา ซึ่งครอบคลุมทั้งพื้นที่เมือง และพื้นที่สวนสาธารณะหรือพื้นที่สีเขียว ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการสร้างอัตลักษณ์ที่โดดเด่น โดยการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริงในรูปแบบ Urban & Garden Orienteering สอดคล้องกับแนวคิดของ Zenker และ Braun (2021) บ่งชี้ว่า การสร้างแบรนด์เมืองในบริบทหลังสถานการณ์วิกฤต (Post-crisis Place Branding) จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์จากการเน้นเพียงการสื่อสารการตลาดภายนอก ไปสู่การค้นหาและตีความอัตลักษณ์ดั้งเดิมของพื้นที่ในมุมมองใหม่ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมและความต้องการที่เปลี่ยนไปของนักท่องเที่ยว โดยเน้นการสร้างคุณค่าที่แท้จริงของสถานที่ (Place Making) เพื่อสร้างความแตกต่างที่ยั่งยืนและเลียนแบบได้ยาก ทั้งนี้การนำเสนอภาพลักษณ์เมืองพัทยาในฐานะศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองที่สะดวกสบายเข้าถึงง่ายในวิถีเมือง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Qu et al. (2011) ที่เสนอแบบจำลองการสร้างแบรนด์แหล่งท่องเที่ยวที่บูรณาการภาพลักษณ์สามมิติเข้าด้วยกัน โดยระบุว่าความสำเร็จในการสร้างแบรนด์ต้องก้าวข้ามการนำเสนอเพียงคุณลักษณะทางกายภาพ (Cognitive Image) ไปสู่การสร้างภาพลักษณ์เชิงความรู้สึก (Affective Image) และความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ (Unique Image) ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการสร้างความแตกต่างทางการแข่งขันและมีอิทธิพลโดยตรงต่อการสร้างความพึงพอใจรวมถึงความภักดีของนักท่องเที่ยวในระยะยาว

สำหรับกลยุทธ์เจาะกลุ่มตลาดสุขภาพ โดยมุ่งเน้นการสร้างความแตกต่างในการสื่อสารผ่าน การเปลี่ยนภาพลักษณ์ของกีฬาโอเรียนเทียร์จากการแข่งขันสู่กิจกรรมเชิงสุขภาพ ไลฟ์สไตล์ และการ ผลิตที่เข้าถึงได้ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่ใส่ใจ สุขภาพ และกลยุทธ์การสื่อสารเชิงภาพลักษณ์ของกีฬาโอเรียนเทียร์สู่การเป็นกีฬาเชิงปัญญา และ การผลิตอย่างชาญฉลาด โดยสร้างการรับรู้ถึงกีฬาโอเรียนเทียร์เป็นกีฬาที่เน้นการใช้ทักษะการคิด วิเคราะห์ มีความปลอดภัย และเหมาะสมกับทุกวัย เป็นการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์กีฬาโอเรียนเทียร์ ที่เป็นการแข่งขันอย่างเข้มข้นสู่กีฬาเชิงปัญญาและกิจกรรมเพื่อสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ Gretzel et al. (2020) ที่ระบุว่า ภายหลังจากสถานการณ์วิกฤต พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่ม Digital Nomad และกลุ่มผู้ใส่ใจสุขภาพได้เปลี่ยนผ่านไปสู่การแสวงหาประสบการณ์การท่องเที่ยวที่เน้นการ เปลี่ยนแปลงตนเอง (Transformative Tourism) โดยมุ่งเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมทั้งสมรรถภาพทาง กายควบคู่ไปกับการใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ (Analytical Thinking) เพื่อตอบสนองความต้องการ ด้านการพัฒนาศักยภาพทางสติปัญญาในระหว่างการเดินทาง ดังนั้นการสื่อสารจุดยืนของกีฬาโอเรียน เทียร์ในฐานะกีฬาเชิงผลิตที่พัฒนาทักษะการคิด ช่วยลดทอนทัศนคติเชิงลบต่อกีฬาโอเรียน เทียร์ว่าเป็นกิจกรรมมีความเสี่ยงสูง และยกระดับสู่กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่เหมาะสมกับทุกเพศทุก วัย สอดคล้องกับ Kleiber et al. (2011) ที่บ่งชี้ว่า กิจกรรมนันทนาการที่มีคุณค่าจะช่วยส่งเสริม คุณภาพชีวิตของคนในเมือง

นอกจากนี้ กลยุทธ์สร้างแคมเปญการตลาดเพื่อดึงดูดนักกีฬาประเทศที่ได้รับสิทธิยกเว้นวีซ่า โดยเฉพาะตลาดระยะใกล้ โดยนำเสนอจุดขาย "บินตรง ต่อรถเพียงชั่วโมงครึ่ง สู่การผลิต" เป็น การวางตำแหน่งทางการตลาดและการสร้างความได้เปรียบด้านความสะดวกในการคมนาคมขนส่ง โดยแคมเปญ "บินตรง ต่อรถเพียงชั่วโมงครึ่ง สู่การผลิต" ถือได้ว่าเป็นจุดขายที่สำคัญยิ่งในเชิงกล ยุทธ์การเข้าถึง (Accessibility Strategy) สอดคล้องกับ Kastenholz et al. (2020) ที่พบว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงผลิตในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับความสะดวกใน การเข้าถึงทรัพยากรการท่องเที่ยว (Ease of Access) ควบคู่ไปกับคุณภาพของกิจกรรม เนื่องจาก นักท่องเที่ยวแสวงหาประสบการณ์การผลิตที่มาพร้อมกับการจัดการที่มีประสิทธิภาพและความ สะดวกสบายในการเดินทาง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้จัดการจุดหมายปลายทางต้องบูรณาการเข้า ด้วยกันเพื่อสร้างความพึงพอใจสูงสุด ทั้งนี้การเจาะกลุ่มตลาดระยะใกล้ (Short-haul Market) โดยใช้ แรงสนับสนุนจากการยกเว้นวีซ่าและการตลาดดิจิทัล เป็นการใช้ประโยชน์จากนโยบายภาครัฐในการ เสริมสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน ของเมืองพัทยาที่มีเหนือจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวเชิง ผลิตในพื้นที่อื่น ๆ ที่มีความห่างไกล ซึ่งมักมีข้อจำกัดด้านการเดินทางและสิ่งอำนวยความสะดวก

สำหรับกลยุทธ์สร้างภาพลักษณ์เมืองพัทยาในฐานะ Tactical Adventure Tourism Hub ซึ่งเป็นเมืองแห่งการผจญภัยท่องเที่ยวผจญภัยแนวใหม่ เป็นการสร้างเอกลักษณ์ของเมืองพัทยาเพื่อครองส่วนแบ่งตลาดใหม่ โดยการยกระดับพัทยาสู่ Tactical Adventure Tourism Hub ถือเป็นนวัตกรรมเชิงอัตลักษณ์ที่สร้างความแตกต่างจากพื้นที่อื่น ๆ ที่มีการจัดกิจกรรมกีฬาโอเรียนเทียร์อย่างชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดของ Hinch และ Higham (2021) ที่ระบุว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในยุคใหม่ต้องมุ่งเน้นการสร้าง ความแตกต่างผ่านทรัพยากรที่ยากต่อการเลียนแบบ (Inimitable Resources) โดยการนำพื้นที่เฉพาะที่มีกฎระเบียบพิเศษ เช่น พื้นที่ทหาร มาสร้างเป็นหมวดหมู่ผลิตภัณฑ์ใหม่ (New Product Category) ที่ผสมผสานทักษะทางยุทธวิธีเข้ากับกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยสร้างเอกลักษณ์ที่โดดเด่นให้กับจุดหมายปลายทาง แต่ยังส่งผลให้สามารถก้าวขึ้นเป็นผู้นำในตลาดเฉพาะกลุ่ม (Niche Market Leader) ได้อย่างรวดเร็วและยั่งยืน

มิติด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร (Talent Empowerment) เป็นการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยด้วยกีฬาโอเรียนเทียร์ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ความเชี่ยวชาญ และมีทักษะการจัดการความปลอดภัยในระดับมืออาชีพ สะท้อนให้เห็นว่า การสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยด้วยกีฬาโอเรียนเทียร์ เป็นกลยุทธ์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของเมืองพัทยา โดยเฉพาะในบริบทของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยซึ่งเป็นการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มที่ต้องอาศัยองค์ความรู้เฉพาะด้าน ทักษะเชิงวิชาชีพ และการจัดการความปลอดภัยในระดับมืออาชีพ สอดคล้องกับ Becker (1993) ที่กล่าวว่า ความรู้และทักษะของบุคลากรถือเป็นทุนทรัพยากรมนุษย์ที่สนับสนุนการสร้างความสำเร็จได้เปรียบในการแข่งขันอย่างยั่งยืน และยังสอดคล้องกับ Jiramahapoka (2019) ที่ระบุว่า การพัฒนาทุนทรัพยากรมนุษย์ในภาคการท่องเที่ยวจำเป็นต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจและสังคม กลยุทธ์ในกลุ่มนี้ประกอบด้วย การบูรณาการร่วมกับสถาบันการศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรอบรมระยะสั้นสำหรับผู้นำกิจกรรมโอเรียนเทียร์ และผู้นำกิจกรรมผจญภัย ซึ่งถือได้ว่าเป็นแนวทางสำคัญในการเตรียมความพร้อมบุคลากรเพื่อรองรับตลาดนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ โดยเฉพาะตลาด MICE ที่เป็นฐานตลาดนักท่องเที่ยวหลักที่มีศักยภาพในการใช้จ่ายของเมืองพัทยา ดังนั้น การฝึกอบรมบุคลากรด้านกีฬาโอเรียนเทียร์จึงเป็นกลไกเชิงกลยุทธ์ในการเชื่อมโยงกิจกรรมกีฬาเข้ากับห่วงโซ่มูลค่าการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาได้อย่างสมบูรณ์ สอดคล้องกับ Boonsri et al. (2025) ที่กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมที่ออกแบบให้เหมาะสม

กับบริบทการทำงานจริง สามารถยกระดับสมรรถนะของบุคลากรและเพิ่มคุณภาพการให้บริการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างมีนัยสำคัญ สำหรับกลยุทธ์ การจัดกิจกรรม Workshop อบรมเจ้าหน้าที่เมืองพัทยา อาสาสมัครจากสถาบันการศึกษา หรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้มียุทธศาสตร์ในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์และการจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ภายใต้กลยุทธ์หลัก สื่อสารเชิงรุกเพื่อสร้างการยอมรับและความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสาธารณชนและบุคลากรภายในเมืองพัทยาเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ในฐานะกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงสร้างสรรค์ เป็นกลยุทธ์ที่มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ในฐานะกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเชิงสร้างสรรค์ สอดคล้องกับองค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ ที่กล่าวว่า การพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยสำคัญต่อการจัดการประสบการณ์นักท่องเที่ยวและการลดความเสี่ยงของกิจกรรมท่องเที่ยว (UNWTO, 2019) ทั้งนี้การสื่อสารเชิงรุกเพื่อสร้างการยอมรับและความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ ไม่ควรถูกจำกัดอยู่เพียงการถ่ายทอดข้อมูล แต่ควรเป็นกระบวนการสร้างความรู้ร่วมของเมืองพัทยา สอดคล้องกับ Zenker and Braun (2021) ที่กล่าวว่า การสร้างความเข้าใจร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเมืองเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาแบรนด์เมือง (Branding) ในบริบทหลังวิกฤต

สำหรับกลยุทธ์พัฒนาบุคลากรท้องถิ่นโดยมุ่งเน้นการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ผู้ปฏิบัติงานในระดับท้องถิ่น ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย เป็นการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ช่วยเปลี่ยนบทบาทของบุคลากรท้องถิ่นจากผู้ทำหน้าที่เชิงปฏิบัติ ไปสู่ผู้จัดการกีฬาโอเรียนเตียร์และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่มีสมรรถนะเชิงกลยุทธ์ (Strategic Practitioners) ทั้งในด้านการออกแบบกิจกรรม การจัดการความเสี่ยง ความปลอดภัย และการมีส่วนร่วมของชุมชน ผ่านการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและการสร้างเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญในการจัดการกีฬาโอเรียนเตียร์ ซึ่งช่วยลดการพึ่งพาผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก และเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมกีฬาโอเรียนเตียร์และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยด้วยตนเองในระยะยาว ทั้งนี้บุคลากรท้องถิ่นไม่เพียงแต่เป็นผู้รับความรู้แต่เป็นยังเป็นผู้ร่วมสร้างองค์ความรู้ (Co-creators of Knowledge) ผ่านการทดลองจัดกิจกรรมโอเรียนเตียร์และนำองค์ความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดมาปรับจริง สอดคล้อง Hall (2008) และ Bramwell and Lane (2011) ที่ระบุว่า การขาดศักยภาพของบุคลากรท้องถิ่นเป็นหนึ่งในข้อจำกัดหลักของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในขณะที่กลยุทธ์นี้ขัดแย้งกับ Buckley (2010) ที่เสนอว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยควรอาศัยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่ความเชี่ยวชาญสูงเพื่อควบคุมความเสี่ยง แต่กลยุทธ์นี้มุ่งเน้นการพัฒนา

บุคลากรท้องถิ่นผ่านระบบนิเวศการเรียนรู้ซึ่งสามารถยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและคุณภาพได้เช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามกลยุทธ์นี้ก็ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรตามมาตรฐานสากล โดยการฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ให้มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถบริหารจัดการกิจกรรมโอเรียนเตียร์และกิจกรรมผจญภัยตามมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ช่วยเสริมสร้างความพร้อมของเมืองพัทยาในการก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยระดับนานาชาติ สอดคล้องกับ Baum (2015) ที่กล่าวว่า การพัฒนาขีดความสามารถภายในองค์กรผ่านการลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์ เป็นกลไกสำคัญในการสร้างขีดความสามารถด้านแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อีกทั้งสอดคล้องกับ UNWTO (2020) ที่กล่าวว่า การมีบุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรมด้านมาตรฐานและความปลอดภัย เป็นเงื่อนไขพื้นฐานของการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว และเป็นรากฐานของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอย่างยั่งยืนในระยะยาว

มิติความเป็นเลิศที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี (Tech-Driven Excellence) โดยการนำนวัตกรรมดิจิทัล แผนที่อัจฉริยะ ระบบ GPS แอปพลิเคชัน และแพลตฟอร์มออนไลน์ มาใช้เป็นกลไกหลักในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โดยสามารถลดข้อจำกัดด้านพื้นที่ของเมืองพัทยาซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงเชิงกายภาพอย่างรวดเร็ว และยกระดับมาตรฐานกิจกรรมกีฬาโอเรียนเตียร์ให้มีความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Gretzel et al. (2015) ที่กล่าวว่า เทคโนโลยีการท่องเที่ยวอัจฉริยะ (Smart Tourism Technologies) ทำหน้าที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานเชิงข้อมูลที่ช่วยให้เมืองท่องเที่ยวสามารถปรับตัวต่อบริบทที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับ Buhalis and Amaranggana (2015) ที่กล่าวว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในแหล่งท่องเที่ยว ไม่เพียงช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการพื้นที่ แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการยกระดับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวผ่านการปรับแต่งบริการให้เหมาะสมกับบริบทเฉพาะของพื้นที่ (personalisation) ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้สะท้อนผ่านการใช้ระบบแผนที่ดิจิทัล และ GPS ในกิจกรรมโอเรียนเตียร์ โดยการจัดทำแผนที่ดิจิทัล (Digital Mapping) และการใช้แอปพลิเคชัน GPS Orienteering แทนแผนที่กระดาษ ช่วยลดต้นทุนการผลิต ลดความเสี่ยงจากข้อมูลล้าสมัย และสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างเมืองพัทยาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Neuhofer, Buhalis and Ladkin (2015) ที่กล่าวว่า เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนประสบการณ์ท่องเที่ยวจากรูปแบบคงที่ไม่หือหาว (static experiences) ไปสู่ประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีความพลวัตและมีปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง (dynamic and

interactive experiences) ในขณะที่ Tussyadiah and Wang (2016) บ่งชี้บทบาทของเทคโนโลยีต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นกระบวนการก่อนการเดินทางท่องเที่ยว แต่กลยุทธ์นี้แสดงให้เห็นว่า เทคโนโลยีไม่ได้มีบทบาทเพียงในขั้นตอนก่อนการเดินทางท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังอยู่ในระหว่างการทำกิจกรรมกีฬาเชิงผจญภัยด้วย

สำหรับกลยุทธ์การพัฒนาเส้นทางโอเรียนเตียร์แบบถาวรในสวนสาธารณะหรือพื้นที่เอกชน โดยใช้ QR Code หรือแอปพลิเคชัน เป็นแนวทางที่ช่วยให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงกิจกรรมกีฬาโอเรียนเตียร์ได้ตลอดเวลา โดยไม่จำเป็นต้องจัดการแข่งขันเป็นครั้งคราว สอดคล้องกับ Weaver (2006) ที่กล่าวว่า การออกแบบกิจกรรมท่องเที่ยวที่ไม่ขึ้นกับฤดูกาล เป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความยั่งยืนให้กับเมืองท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยพบว่า การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยจำนวนมากยังคงเน้นกิจกรรมในรูปแบบอีเวนต์หรือการแข่งขัน (event-based adventure tourism) เป็นหลัก (Buckley, 2012) กลยุทธ์นี้จึงมีความแตกต่างจากการจัดกิจกรรมกีฬาในช่วงที่ผ่านมา แต่การพัฒนากิจกรรมผจญภัยผ่านกีฬาโอเรียนเตียร์ในรูปแบบเส้นทางโอเรียนเตียร์แบบถาวรที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี สามารถสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจและประสบการณ์ได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่เพิ่มภาระงบประมาณของภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้การพัฒนาแอปพลิเคชันหรือเว็บไซต์เพื่อเสนอขายแผนที่โอเรียนเตียร์แบบถาวรในพื้นที่ต่าง ๆ ของเมืองพัทยาเปรียบเสมือนคู่มือการผจญภัยส่วนตัว และเป็นกลไกสำคัญในการสร้างรายได้จากกลุ่มเป้าหมายโดยตรง สอดคล้องกับ Pine and Gilmore (1999) ที่กล่าวว่า ผู้บริโภคในเศรษฐกิจเชิงประสบการณ์ยินดีจ่ายเงินเพื่อประสบการณ์ที่มีความเฉพาะตัวและมีส่วนร่วมเชิงอารมณ์ และยังสอดคล้องกับ Osterwalder and Pigneur (2010) ที่กล่าวว่า เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถเป็นแกนกลางของการออกแบบโมเดลธุรกิจใหม่ โดยเฉพาะโมเดลธุรกิจที่มุ่งส่งมอบคุณค่าเชิงประสบการณ์ (value proposition) ให้กับผู้ใช้โดยตรง โดยงานวิจัยในครั้งนี้ได้พัฒนากลยุทธ์ด้วยการประยุกต์แนวคิดดังกล่าวเข้ากับบริบทของกีฬาโอเรียนเตียร์ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ยังมีงานวิจัยด้านโมเดลธุรกิจเชิงดิจิทัลค่อนข้างจำกัด

มิติการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย (Alliance Governance) สะท้อนให้เห็นว่า การพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา จำเป็นต้องอาศัยกลไกความร่วมมือแบบพหุภาคีที่มีเอกภาพ ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคทหาร และชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหาความซ้ำซ้อนของภารกิจ ข้อจำกัดเชิงระบบ และการขาดการประสานงานเชิงนโยบาย ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวผจญภัยในระดับเมือง สอดคล้องกับ Bramwell

and Lane (2011) ที่กล่าวว่า การกำกับดูแลการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายภาคส่วน และต้องมีโครงสร้างการตัดสินใจที่ชัดเจนเพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความล้มเหลว และยังสอดคล้องกับบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2560) ที่ระบุว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและเชิงผจญภัยจำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการเชิงนโยบายและการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มิฉะนั้นจะเกิดปัญหาการดำเนินงานแบบแยกส่วน/ต่างคนต่างทำ และไม่สามารถสร้างผลลัพธ์เชิงพื้นที่ได้อย่างแท้จริง โดยประกอบด้วยกลยุทธ์การบูรณาการความร่วมมือกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อบรรจุกีฬาโอเรียนเตียร์ของเมืองพัทยาไว้ในปฏิทินการท่องเที่ยวและการแข่งขันระดับนานาชาติ ถือได้ว่าเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับฐานะของเมืองพัทยาสู่การเป็นจุดหมายปลายทางด้านโอเรียนเตียร์และศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยระดับโลก สอดคล้องกับ Chalip (2004) ที่กล่าวว่า การจัดการแข่งขันกีฬาจะสร้างคุณค่าเชิงการตลาดได้สูงสุดเมื่อมีการบูรณาการระหว่างนโยบายการท่องเที่ยวและการตลาดของจุดหมายปลายทาง (destination marketing) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ต้องอาศัยหลาย ๆ ภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการจัดการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Zenker and Braun (2021) ที่ระบุว่า การกำหนดตำแหน่งทางการตลาดของเมือง (place positioning) จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานหลักในระดับชาติและระดับพื้นที่ เพื่อสร้างภาพลักษณ์เมืองที่มีเอกภาพและแตกต่างจากเมืองท่องเที่ยวอื่น

นอกจากนี้ การจัดทำโครงการนำร่องเสนอต่อหน่วยงานท้องถิ่นเพื่อสร้างความเข้าใจและผลักดันให้เกิดนโยบายสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เมืองพัทยา เป็นแนวทางที่ช่วยลดข้อจำกัดด้านความปลอดภัย มาตรฐานการจัดการแข่งขัน และความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สอดคล้องกับณัฐวุฒิ อินทร์แก้ว (2562) ที่ชี้ว่า โครงการนำร่อง (pilot project) เป็นกลไกสำคัญในการสร้างความเข้าใจเชิงนโยบายและลดแรงต้านจากหน่วยงานรัฐ ก่อนการขยายผลในระดับเมือง สำหรับการพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวด้านการออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวเชิงผจญภัยและการจัดการแข่งขันโดยอาศัยความเชี่ยวชาญของหน่วยทหาร จำเป็นต้องขับเคลื่อนผ่านการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย เพื่อบูรณาการบทบาทของเมืองพัทยา หน่วยงานด้านการท่องเที่ยว ภาคเอกชน และชุมชนท้องถิ่นอย่างเป็นระบบเช่นกัน ซึ่งจะช่วยยกระดับมาตรฐานความปลอดภัย การจัดการความเสี่ยง และ ความน่าเชื่อถือของเมืองพัทยาในฐานะจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยวิถีเมือง สอดคล้อง Buckley (2010) ที่ชี้ว่า การใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางช่วยเพิ่มคุณค่าด้านประสบการณ์ให้แก่นักท่องเที่ยว ขณะเดียวกันสอดคล้องกับ Bramwell and Lane (2011) ที่เน้นว่า การกำกับดูแลการท่องเที่ยวผ่านความร่วมมือหลายภาคส่วนช่วยลดข้อจำกัด

เชิงระบบในเมืองท่องเที่ยว ทั้งนี้ การวิจัยในครั้งนี้ได้พัฒนากลยุทธ์การสร้างพันธมิตรความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ในพื้นที่เมืองพัทยา ผ่านการมอบสิทธิประโยชน์ให้แก่นักกีฬา ผู้เข้าร่วมการแข่งขันและการเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการผจญภัยอื่น ๆ ในพื้นที่ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายอย่างเป็นเอกภาพเช่นเดียวกัน กลยุทธ์นี้ช่วยขยายห่วงโซ่คุณค่าทางการท่องเที่ยว เพิ่มระยะเวลาการพำนักรัก และยกระดับภาพลักษณ์ของเมืองพัทยาในฐานะจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย สอดคล้องกับ Alegre and Garau (2010) และ UNWTO (2019) ที่ระบุว่า การมอบสิทธิประโยชน์ แพ้กีฬาเสริม และกิจกรรมต่อเนื่องในจุดหมายปลายทางมีผลโดยตรงต่อการเพิ่มระยะเวลาการพำนักรักและการใช้จ่ายต่อทริปของนักท่องเที่ยว และยังสอดคล้องกับ Buckley (2010) ที่ชี้ว่า การเชื่อมโยงกิจกรรมผจญภัยหลากหลายรูปแบบช่วยเพิ่มคุณค่าประสบการณ์นักท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม กลยุทธ์นี้อาจขัดแย้งกับ Weaver (2011) ที่บ่งชี้ว่า หากการจัดการเครือข่ายขาดความสมดุลจะก่อให้เกิดการเอื้อประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางกลุ่มมากกว่าการกระจายผลประโยชน์สู่ชุมชนท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์การจัดตั้งชมรมโอเรียนเตียร์พัทยาและการรวมศูนย์การประสานงานผ่านองค์กรกลาง ทำหน้าที่เป็นกลไกเชิงสถาบันที่ช่วยลดความซ้ำซ้อนและภาระในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยทำให้การติดต่อ ประสานงาน และการจัดการกิจกรรมกีฬาโอเรียนเตียร์เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีเอกภาพ ในขณะเดียวกัน องค์กรกลางดังกล่าวยังช่วยเพิ่มอำนาจต่อรองของภาคเอกชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ให้สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางนโยบาย และรูปแบบการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยาอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ การมีองค์กรกลางยังช่วยรักษาความต่อเนื่องเชิงนโยบาย ลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างหรือบุคลากรของหน่วยงานรัฐ ส่งผลให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กีฬาโอเรียนเตียร์และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของเมืองพัทยามีความมั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว สอดคล้องกับ Ansell and Gash (2008) ที่กล่าวว่า การบริหารจัดการแบบเครือข่ายความร่วมมือ (collaborative governance) จะประสบความสำเร็จได้ต้องมีตัวกลางที่ได้รับการยอมรับและมีบทบาทชัดเจน และยังสอดคล้องกับกนกพร นาคแก้ว และคณะ (2563) ที่ระบุว่า การมีองค์กรกลางช่วยประสานความร่วมมือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวอัจฉริยะในระดับเมือง

มิติความยืดหยุ่นในการสร้างผลผลิตและรับมือความเสี่ยง (Yielding Agility) สะท้อนให้เห็นว่า การออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานที่มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมโอเรียนเตียร์ตามสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยลดผลกระทบของความ

ไม่แน่นอน ทั้งในด้านสภาพอากาศ การจราจร และการแข่งขันอีเวนต์อื่น ๆ ภายในเมืองพัทยา ในการจัดการเชิงกลยุทธ์ พบว่า ความยืดหยุ่นในการสร้างผลผลิตและรับมือความเสี่ยง ไม่ใช่เพียงแค่การปรับเปลี่ยนกิจกรรมเท่านั้น แต่ยังเป็นกลยุทธ์เชิงระบบที่เชื่อมโยงการบริหารจัดการแข่งขัน การออกแบบกิจกรรมให้รองรับสภาพแวดล้อมได้หลากหลายสถานการณ์ และการสร้างโครงสร้างการแข่งขันที่ยืดหยุ่น ซึ่งสะท้อนถึงแนวคิดความยืดหยุ่นและความรวดเร็วในการปรับตัวขององค์กร (Organizational Agility) ในการท่องเที่ยวและการจัดการกีฬาอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน สอดคล้องกับ Teece (2007) และ Sambamurthy et al. (2003) ที่บ่งชี้ว่า องค์กรที่สามารถตอบสนองต่อความไม่แน่นอนของสภาพแวดล้อมได้อย่างรวดเร็วจะมีความสามารถในการรักษามาตรฐานการบริการและสร้างคุณค่าเชิงประสบการณ์ให้กับผู้ใช้บริการได้อย่างต่อเนื่อง และยังสอดคล้องกับ Gretzel et al., (2015) ที่กล่าวว่า Smart Tourism หรือการนำเทคโนโลยีและแนวคิดการบริหารเชิงยืดหยุ่นเข้ามาใช้ในการจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยว จะช่วยให้องค์กรมีความสามารถตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งประกอบด้วยกลยุทธ์จัดกิจกรรม "Sunrise O-Series" ซึ่งเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นในช่วงเวลาที่ยังไม่มีการจราจรคับคั่ง เป็นกลยุทธ์ที่ช่วยลดปัญหาการจราจรหนาแน่น ลดความซ้อนทับกับกิจกรรมอื่น ๆ และช่วยสร้างมิติใหม่ของประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ยามเช้า สอดคล้องกับ Ram et al. (2013) ที่กล่าวว่า การจัดการปฏิทินกิจกรรมและการใช้พื้นที่อย่างยืดหยุ่นเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มความสามารถของเมืองในการรองรับกิจกรรมหลายรูปแบบโดยไม่เกิดปัญหาความแออัด และยังตอบโจทย์การกระจายรายได้ทางเศรษฐกิจไปสู่พื้นที่รองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ในเชิงประสบการณ์ นักท่องเที่ยวและผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่ได้ลองเข้าร่วมกิจกรรม "Sunrise O-Series" มีแนวโน้มที่สะท้อนความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมในช่วงเวลาเช้าทำให้ได้รับประสบการณ์ที่แตกต่าง สอดคล้องแนวคิดของ Pine and Gilmore (1999) กล่าวว่า การออกแบบประสบการณ์ที่ยึดโยงกับมิติของเวลา (time-based experience) สามารถเพิ่มคุณค่าทางอารมณ์และความพึงพอใจจากการท่องเที่ยวได้มากกว่ากิจกรรมรูปแบบเดิม

นอกจากนี้ กลยุทธ์การพัฒนารูปแบบการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ที่ยืดหยุ่นสามารถช่วยให้กิจกรรมโอเรียนเตียร์สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมหรือสถานที่ได้ตามสภาพอากาศ ซึ่งช่วยลดโอกาสในการยกเลิกกิจกรรมและเพิ่มความต่อเนื่องของประสบการณ์ เช่น การบูรณาการกับแหล่งท่องเที่ยวในร่มในกรณีที่สภาพอากาศไม่เอื้ออำนวยเพื่อดำเนินการแข่งขันโอเรียนเตียร์ในพื้นที่ในร่มต่อ สอดคล้องกับ Sigala (2020) ที่กล่าวว่า ความยืดหยุ่นของกิจกรรมและโครงสร้างบริการเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจท่องเที่ยวสามารถรักษาคุณภาพบริการในสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอนอย่างใดก็ตาม ในการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยการเปลี่ยนแปลงรูปแบบกิจกรรมอย่างต่อเนื่องอาจทำให้

สูญเสียอัตลักษณ์ของกิจกรรมเชิงผจญภัย (Buckley, 2012) ดังนั้น การสร้างรูปแบบกิจกรรมที่ยืดหยุ่นควรคำนึงควบคู่กับการรักษาแก่นแท้ของประสบการณ์เชิงผจญภัยด้วย สำหรับกลยุทธ์การบูรณาการร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวในร่มเพื่อมอบข้อเสนอพิเศษให้นักกีฬาในกรณีที่กิจกรรมกลางแจ้งต้องถูกยกเลิกกะทันหันจากความแปรปรวนของสภาพอากาศ เป็นกลยุทธ์สำคัญในการเพิ่มความยืดหยุ่นในการจัดการประสบการณ์ท่องเที่ยว และช่วยรักษาความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม แนวทางดังกล่าว สอดคล้องกับ Buckley (2010) ที่ระบุว่า การจัดการความเสี่ยงและการมีทางเลือกสำรองช่วยลดผลกระทบเชิงลบต่อประสบการณ์ท่องเที่ยวเชิงผจญภัย อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Pine and Gilmore (1999) ที่ชี้ว่า การออกแบบประสบการณ์เชิงสร้างสรรค์สามารถเปลี่ยนสถานการณ์เชิงลบให้กลายเป็นคุณค่าเชิงประสบการณ์ แต่ขัดแย้งกับ Weaver (2011) ที่บ่งชี้ว่า หากกิจกรรมทดแทนในร่มขาดความเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์การผจญภัย อาจทำให้ประสบการณ์โดยรวมลดทอนความรู้สึกของการเป็นการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอย่างแท้จริง นอกจากนี้กลยุทธ์การเริ่มต้นจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ขนาดเล็กเป็นกลยุทธ์สำคัญในการวางรากฐานเชิงระบบก่อนการขยายกิจกรรมไปสู่รูปแบบการแข่งขันใหญ่ ซึ่งช่วยลดความเสี่ยงจากความล้มเหลวในการจัดกิจกรรมครั้งใหญ่ในอนาคต และช่วยสร้างการยอมรับจากสังคมต่อกีฬาชนิดใหม่ สอดคล้องกับ Paraskevas and Arendell (2007) ที่กล่าวว่า การใช้กิจกรรมขนาดเล็กเป็นกิจกรรมนำร่อง (pilot event) สามารถช่วยเพิ่มความพร้อมขององค์กร ผู้ให้บริการ และชุมชนในการรองรับการจัดกิจกรรมขนาดใหญ่ และช่วยสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

มิติการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (Authentic Engagement) สะท้อนให้เห็นว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยด้วยกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาไม่อาจประสบความสำเร็จได้อย่างยั่งยืน หากขาดการบูรณาการภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ชุมชนท้องถิ่น และสถาบันการศึกษาเข้าเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) การมีส่วนร่วมดังกล่าวไม่เพียงสร้างการยอมรับต่อกิจกรรมรูปแบบใหม่ในสังคม แต่ยังช่วยกระจายรายได้และลดแรงต้านทางสังคม ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในพื้นที่เมืองท่องเที่ยวที่มีความซับซ้อนเชิงโครงสร้างอย่างเมืองพัทยา สอดคล้องกับ Freeman (1984) ที่กล่าวว่า การบริหารจัดการโดยยึดผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นศูนย์กลาง (Stakeholder Approach) จะช่วยเพิ่มความชอบธรรมทางสังคมและลดความขัดแย้งที่เกิดจากการพัฒนาเชิงพื้นที่ และยังสอดคล้องกับ Hall (2008) ที่ชี้ให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่ายเป็นกลไกสำคัญในการทำให้การท่องเที่ยวเติบโตควบคู่กับความยั่งยืน โดยการพัฒนาโมเดลธุรกิจใหม่ด้วยการอาศัยเทคโนโลยีเป็นกลไกหลัก เช่น การเชื่อมโยงธุรกิจท้องถิ่นเข้าเป็นจุดเช็คพอยต์

(Checkpoint) ในแอปพลิเคชัน Pattaya O-Challenge ช่วยยกระดับบทบาทของชุมชนจากผู้ได้รับผลกระทบสู่ผู้ร่วมสร้างคุณค่าในระบบการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย การให้สิทธิประโยชน์ เช่น ส่วนลดพิเศษแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ไม่เพียงสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจ แต่ยังออกแบบเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เชื่อมโยงวิถีชีวิตชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับ Richards (2011) ที่กล่าวว่า การออกแบบประสบการณ์การท่องเที่ยวโดยบูรณาการกิจกรรมทางเศรษฐกิจของชุมชนจะช่วยเพิ่มคุณค่าทางประสบการณ์และสร้างการกระจายรายได้ในเศรษฐกิจฐานราก และยังสอดคล้องกับ Pine และ Gilmore (1999) ที่ระบุว่า ประสบการณ์ที่ผู้บริโภคมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงจะก่อให้เกิดคุณค่าเชิงอารมณ์และความผูกพันในระยะยาว แต่ขัดแย้งกับ Buckley (2012) ซึ่งตั้งข้อสังเกตว่า การเชื่อมโยงกิจกรรมเชิงผจญภัยเข้ากับการพาณิชย์มากเกินไปอาจลดทอนความรู้สึกท้าทายของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

สำหรับกลยุทธ์การร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในการจัดกิจกรรมสาธิตและกิจกรรมการเรียนรู้เชิงผจญภัย มีบทบาทสำคัญในการลดอคติและความกังวลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะความกังวลด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย อีกทั้งการใช้รูปแบบการผจญภัยเพื่อการเรียนรู้ช่วยเปลี่ยนภาพลักษณ์ของกีฬาโอเรียนเทียร์จากกิจกรรมเฉพาะกลุ่ม ไปสู่กิจกรรมสร้างสรรค์ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว สอดคล้องกับ Kolb (1984) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงเป็นกลไกสำคัญในการเปลี่ยนทัศนคติและการรับรู้ และยังสอดคล้องกับ Beames et al. (2012) ที่ระบุว่า กิจกรรมผจญภัยเชิงการเรียนรู้สามารถสร้างทั้งผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้และความผูกพันทางสังคมในระยะยาว ทั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนากลยุทธ์การจัดโครงการนำร่องภายในเมืองพัทยา (Internal Pilot Projects) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์ได้ทดสอบการจัดกิจกรรมและเรียนรู้จากข้อผิดพลาดก่อนเปิดรับนักท่องเที่ยวจริง ถือได้ว่าเป็นกลไกสำคัญในการลดความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์ของเมืองพัทยา และช่วยยกระดับความพร้อมของบุคลากรและระบบการจัดการ สอดคล้องกับ Paraskevas and Arendell (2007) ที่กล่าวว่า การทดลองในวงจำกัดเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารความเสี่ยงของแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะในกิจกรรมที่มีความซับซ้อนและมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวนมาก

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากสภาพการณ์ปัจจุบันและศักยภาพเชิงพื้นที่ พบว่าความสำเร็จในการยกระดับเมืองพัทยาสู่ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยระดับสากล จำเป็นต้อง

อาศัยการปรับเปลี่ยนเชิงโครงสร้างและการสนับสนุนในระดับนโยบายอย่างเป็นระบบ เพื่อเชื่อมโยงจุดแข็งด้านโครงสร้างพื้นฐานเข้ากับนวัตกรรมและทุนทรัพยากรมนุษย์ ผู้วิจัยกำหนดข้อเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อหน่วยงานภาครัฐและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์และการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังนี้

1.1 เมืองพัทยาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เมืองพัทยา ควรดำเนินการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยวิถีเมือง (Urban Adventure Master Plan) โดยบรรจุกีฬาโอเรียนเทียร์เป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์หลักของนโยบายอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้งผลักดันการจัดสรรงบประมาณแบบต่อเนื่องระยะยาวเพื่อเปลี่ยนจากการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์เฉพาะกิจ (Event-based) ไปสู่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกีฬาและดิจิทัลที่ยั่งยืน ซึ่งจะช่วยลดข้อจำกัดด้านเสถียรภาพทางการเงินและสร้างความต่อเนื่องในการยกระดับพัทยาสู่เมืองต้นแบบการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยระดับสากล กล่าวคือ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการจัดทำแผนแม่บทและการจัดสรรงบประมาณระยะยาวจะส่งผลให้เมืองพัทยามีเข็มทิศการพัฒนาที่ชัดเจน ลดความซ้ำซ้อนของโครงการ/กิจกรรม และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ประกอบการภาคเอกชนในการลงทุนพัฒนาบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยและกีฬาโอเรียนเทียร์ในระยะยาว ส่งผลให้สถานะเมืองแห่งกีฬาของพัทยาได้รับการยอมรับในระดับสากลอย่างแท้จริง

1.2 คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ททช.) ร่วมกับหน่วยงานทหารในพื้นที่กรมป่าไม้ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรเร่งจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) เพื่อประกาศจัดตั้งเขตส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงยุทธวิธีพิเศษ (Special Tactical Tourism Zone) โดยการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการใช้พื้นที่อุทยานและเขตทหารสำหรับการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อลดอุปสรรคทางกฎหมายและความซับซ้อนในการขออนุญาตใช้พื้นที่ ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนพื้นที่ธรรมชาติขนาดใหญ่ในเขตเมือง และสร้างจุดขายที่โดดเด่นแตกต่างจากประเทศคู่แข่งในอาเซียน กล่าวคือ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการจัดตั้งเขตส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงยุทธวิธีพิเศษจะช่วยเปลี่ยนข้อจำกัดด้านพื้นที่ป่าให้กลายเป็นจุดขายที่ไม่เหมือนใคร (Unique Selling Point) การเปิดพื้นที่เขตทหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัยสากลจะดึงดูดนักกีฬาระดับโลก และนักท่องเที่ยวผจญภัยจากทั่วโลกที่ต้องการประสบการณ์ใหม่ ทำให้เมืองพัทยาเป็นจุดหมายปลายทางที่โดดเด่นเหนือคู่แข่งในภูมิภาคอาเซียน

1.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะร่วมกับสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (TCEB) ควรประสานนโยบายเพื่อกำหนดมาตรฐานโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลเพื่อการจัดการกีฬาโอเรียนเทียร์ (Digital Orienteering Infrastructure) โดยสนับสนุนให้เมืองพัทยาลงทุน

ในระบบฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศ (GIS) และการสร้างแผนที่ดิจิทัล (Digital Twin) เพื่อใช้ในการออกแบบแผนที่ที่ทันสมัยแบบเรียลไทม์ ควบคู่ไปกับการมอบคุณประโยชน์ทางภาษีหรือมาตรการจูงใจแก่ผู้ประกอบการ MICE ที่บูรณาการกิจกรรม O-MICE (Orienteering Team Building) เข้าเป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและดึงดูดกลุ่มองค์กรที่มีกำลังซื้อสูง กล่าวคือ การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและมาตรการจูงใจกลุ่ม MICE ส่งผลให้เกิดการไหลเวียนของเม็ดเงินจากกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพสูงเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานของเมืองพัทยาเพิ่มมากขึ้น การมีแผนที่ดิจิทัล (Digital Twin) ไม่เพียงแต่ช่วยลดต้นทุนการจัดการแข่งขัน แต่ยังเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่ต่อยอดไปสู่การเป็น Smart Tourism Hub ที่สามารถวัดผลและบริหารจัดการข้อมูลนักท่องเที่ยวได้แบบเรียลไทม์

1.4 กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรมีนโยบายสนับสนุนทุนวิจัยและการพัฒนาหลักสูตรอบรมระยะสั้น (Non-degree) ด้านการจัดการกีฬาผจญภัยและโอเรียนเทียร์ริง โดยความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่เมืองพัทยา เพื่อขับเคลื่อนมิติการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ในการผลิตบุคลากรและอาสาสมัครเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่มีทักษะการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริง และการจัดการความปลอดภัยในระดับสากล ซึ่งจะช่วยปิดช่องว่างเชิงระบบด้านการขาดแคลนผู้ปฏิบัติงานในระดับท้องถิ่น และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่สาธารณชนต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอย่างมืออาชีพ กล่าวคือ การส่งเสริมหลักสูตรระยะสั้นและการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้จะส่งผลให้เมืองพัทยามีบุคลากรระดับมืออาชีพในท้องถิ่นที่สามารถจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ริง และบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างถูกต้องตามหลักสากล ทั้งนี้ยังลดทัศนคติเชิงลบของชุมชนต่อกิจกรรมผจญภัย โดยเปลี่ยนจากการหวาดระแวงด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อม มาเป็นการให้ความร่วมมือในฐานะเจ้าภาพที่ภาคภูมิใจในมาตรฐานความปลอดภัยและความเป็นมืออาชีพของเมืองตนเอง

2. ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัยในการนำผลการวิจัยไปใช้

เพื่อให้ผลการวิจัยในกลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์ริงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา เกิดประโยชน์สูงสุดในระดับปฏิบัติการ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวทางการนำผลการวิจัยไปใช้ โดยมุ่งเน้นการถ่ายทอดองค์ความรู้และนวัตกรรมสู่ผู้ปฏิบัติงานและภาคธุรกิจในพื้นที่เมืองพัทยา เพื่อให้สามารถนำทรัพยากรที่มีอยู่มาสร้างสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์และบริการทางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ตอบโจทย์ความต้องการของนักท่องเที่ยวอย่างแท้จริง โดยข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ มีประเด็นสำคัญดังนี้

2.1 สมาคมโรงแรมไทยภาคตะวันออกและผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในเมืองพัทยา ควรนำโมเดลธุรกิจ Sport-cation มาประยุกต์ใช้อย่างจริงจัง โดยการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่บูรณาการระหว่าง ที่พักแรม-การแข่งขัน-บริการสุขภาพ ในรูปแบบแพ็คเกจเบ็ดเสร็จ (One-stop Service) เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักกีฬาและครอบครัว ซึ่งจะช่วยเพิ่มระยะเวลาการพำนักรัก และเพิ่มค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนของนักท่องเที่ยวได้อย่างมีนัยสำคัญ

2.2 เมืองพัทยา สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรพัฒนาแพลตฟอร์มแอปพลิเคชัน Pattaya O-Challenge ควบคู่ไปกับการจัดทำเส้นทางโอเรียนเทียร์แบบถาวรในพื้นที่สาธารณะ ย่านเศรษฐกิจ และพื้นที่เอกชน โดยติดตั้งระบบ QR Code เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถร่วมกิจกรรมได้ตลอดทั้งปี ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนในการจัดการแข่งขัน และสร้างรายได้หมุนเวียนให้แก่ร้านค้าท้องถิ่นในเส้นทางอย่างต่อเนื่อง

2.3 สถาบันการศึกษาในเมืองพัทยา ร่วมกับหน่วยงานทหาร ควรจัดตั้งแคมป์ฝึกอบรม Pattaya O-Camp และโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงยุทธวิธี (Tactical Adventure) โดยนำองค์ความรู้ด้านการนำทางทางทหารมาปรับเป็นกิจกรรมสันทนาการที่ปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย เพื่อผลิตบุคลากรท้องถิ่นที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และสร้างจุดขายที่แตกต่าง (Unique Selling Point) ที่เลียนแบบได้ยาก

2.4 เมืองพัทยา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรดำเนินแคมเปญสื่อสารเชิงรุกภายใต้แนวคิด Orienteering: The Intelligent Adventure โดยใช้สื่อดิจิทัลและอินฟลูเอนเซอร์สายกีฬา/สุขภาพ นำเสนอภาพลักษณ์กีฬาโอเรียนเทียร์ในฐานะกีฬาเชิงพัฒนาความคิดที่ทันสมัย เพื่อปรับเปลี่ยนการรับรู้ของสังคมสู่กิจกรรมไลฟ์สไตล์เชิงสร้างสรรค์ และขยายฐานตลาดเข้าสู่กลุ่ม Millennials และ Gen Z ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

แม้ว่าผลการศึกษาในครั้งนี้จะทำให้ได้กลยุทธ์การบริหารจัดการกีฬาโอเรียนเทียร์ที่ครอบคลุมมิติต่าง ๆ อย่างเป็นระบบแล้ว แต่เนื่องจากบริบทของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยและเทคโนโลยีทางการกีฬามีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการขยายขอบเขตองค์ความรู้เพื่อปิดช่องว่างทางการศึกษาในประเด็นที่ซับซ้อนและมีพลวัตสูงขึ้นไป เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องทางวิชาการและการพัฒนานวัตกรรมทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ผู้วิจัยจึงกำหนดประเด็นสำคัญสำหรับการศึกษาวิจัยในอนาคต ดังนี้

3.1 ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาการประเมินมูลค่าผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม (SROI) จากการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยด้วยโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาอย่างละเอียด โดยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกด้านการกระจายรายได้สู่ห่วงโซ่อุปทานท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ในการเสนอของบประมาณและดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน

3.2 ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาการพัฒนาแอปพลิเคชันนำทางด้วยเทคโนโลยี AR (Augmented Reality) สำหรับกีฬาโอเรียนเตียร์ในเขตเมืองพัทยา เพื่อแก้ปัญหาลำบากของแผนที่กระดาษและเพิ่มความตื่นเต้นท้าทายให้กับนักท่องเที่ยวยุคดิจิทัล ซึ่งจะช่วยยกระดับพัทยาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวอัจฉริยะ (Smart Adventure Hub)

3.3 ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาแรงจูงใจและปัจจัยการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมผจญภัยของนักท่องเที่ยวกลุ่ม MICE และกลุ่มนักกีฬานานาชาติ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ออกแบบเส้นทางและกิจกรรมเชิงยุทธวิธี (Tactical Program) ให้ตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะบุคคล (Personalization) และสร้างความจงรักภักดีต่อจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอย่างเมืองพัทยา

3.4 ในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยวิถีเมืองระหว่างเมืองพัทยากับเมืองท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก อาทิ สิงคโปร์ และฮ่องกง เพื่อค้นหาโมเดลต้นแบบที่เป็นเลิศ (Best Practice) ในการบริหารจัดการพื้นที่จำกัดและการจูงใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือนเมืองพัทยาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยระดับโลกอย่างยั่งยืน

รายการอ้างอิง

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2023). รายงานประจำปี 2566. <https://www.sat.or.th>
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2567). สถานการณ์การท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรีและเมืองพัทยา ปี 2567. ผู้จัดการออนไลน์. <https://mgronline.com/local/detail/9680000004499>
- ณัฐพันธ์ เชนนันท์. (2552). การจัดการเชิงกลยุทธ์ (ฉบับปรับปรุงใหม่). ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- นพพล อัคราต, อัยวิ วีระพันธ์พงศ์, & ฐาปณีย์ เวสารัชเวศย์. (2562). กลยุทธ์การจัดการแบบเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนบนฐานวัฒนธรรมผู้ไทในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารวิจัยสังคมและปริทัศน์, 42(1), 81–122.
- นลัชนันท์ อัมระนันท์, ธนพล กิจแสงทอง, ชีรวัฒน์ ชีรเสนี, กัญญิตตา เหล่าดี, & ปรียานุช ชูจร. (2565). การจัดการเชิงกลยุทธ์. วารสารวิชาการสังคมศาสตร์เครือข่ายวิจัยประชาชน, 4(2), 113–116.
- ประไพ พิมพิเศษศรี. (2553). การศึกษานโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยจังหวัดเชียงใหม่ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- พรทิพย์ รุ่งเรือง, & ขวลิ้ง ฅกลาง. (2563). การจัดการเพื่อพัฒนาความต้องการของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจในการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงกีฬาจังหวัดนครนายก. วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม, 8(2), 55–62.
- พรหมโชติ ไตรเวช, นาวิณ พรหมใจสา, เลหล่า ตรีเอกานุกูล, & วรณะ รัตนพงษ์. (2559). การพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2. วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ, 9(2), 135–148.
- เมืองพัทยา. (2567). บรรยายสรุปเมืองพัทยา ปี 2567. ฝ่ายวิจัยและประเมินผล ส่วนยุทธศาสตร์การพัฒนา สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ. <http://www.pattaya.go.th>
- รสมารินทร์ อรุณทัยพิพัฒน์. (2566). รูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านสวนปราง. Journal of Sustainable Tourism Development, 5(2), 44–56. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JSTD/article/download/261380/181649/1070740>
- เรณู กากลับสุข, & นฤมล แก้วจำปา. (2567). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวทางธรรมชาติในพื้นที่มรดกโลกกลุ่มป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่. มนุษยสังคมสาร, 21(3), 62–82.
- ศิริรัตน์ ยงค์เจริญ, และคณะ. (2562). การประยุกต์ใช้แนวคิด 4M ในการบริหารจัดการองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 10(2), 45–55.

- ศุภกิตต์ เศษรักษา. (2568). การจัดการเชิงกลยุทธ์. *วารสารนวัตกรรมการจัดการและบริหารธุรกิจ*, 2(1), 1–3.
- สมรศรี คำตรง. (2567). พฤติกรรมนักท่องเที่ยวกลุ่ม Generation Z ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. *วารสารวิชาการเซาธ์อีสท์บางกอก (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 9(1), 93–107.
- สมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์แห่งประเทศไทย. (2021, ธันวาคม 19). *เมืองพัทยา ถูกเลือกให้เป็นสถานที่แข่งขันกีฬาใหม่ ๆ* [Video].
YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=p1Mgv7SeQIM>
- สัญญาธ นาคพิน, ยกสมน เจ๊ะเฮง, สิทธิพรณ ชิตินทร, & ธนาวิทย์ บัวฝ้าย. (2567). รูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านสวนปราง. *วารสารเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน*, 5(2), 43–57.
- สิริพร อิมหุ่น, อำนวย ตันพานิชย์, & อีรณันท์ ตันพานิชย์. (2558). การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย. *วารสารศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ*, 2(2), 202–224.
- สุชาดา ธโนภานุวัฒน์. (2564). แนวทางการจัดการเชิงกลยุทธ์การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวต้นแบบเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*, 15(1), 131–150.
- เอลซีเอชเอ็ม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. (n.d.). *กิจกรรมนันทนาการในชุมชนและสังคม*. สืบค้นจาก
https://elchm.ssru.ac.th/chonlada_ch/pluginfile.php/52/block_html/content/TIM3403%20Material66-2.pdf
- Adventure Travel Trade Association. (2023). *2023 adventure travel industry snapshot*.
<https://cdn-research.adventuretravel.biz/research/64b9e42a905226.17033554/ATTA-Snapshot-Trends-2023-Report.pdf>
- Bangkok Biz News. (2022). ‘วิ่งตามแผนที่’ ป้องกัน ‘สมองเสื่อม’ นักวิทย์ฯ เผย ผักสมองจดจำ-วิเคราะห์. *กรุงเทพธุรกิจ*. <https://www.bangkokbiznews.com/health/well-being/1060642>
- Belias, D., Velissariou, E., Kyriakou, D., Vasiliadis, L., Aspridis, G., Mantas, C., Roditis, A., & Koustelios, A. (2017). Greece as a sports tourism destination. In *Innovative*

- approaches to tourism and leisure* (pp. 507–519). Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-319-67603-6_38
- Buckley, R. (2006). Conclusions. In *Adventure tourism* (pp. 474–484). CABI. <https://doi.org/10.1079/9781845931223.0474>
- Burns, P., MacKenzie, S., & Shen, Y. (2020). Risk perception and management in adventure tourism: A systematic review. *Journal of Outdoor Recreation and Tourism*, 32, 100315. <https://doi.org/10.1016/j.jort.2020.100315>
- Chen, Z., & Tan, J. (2025). A holistic assessment of crisis management in tourism from a demand-supply perspective—Lessons learnt from COVID-19. *Tourism and Hospitality Research*, 14673584241312856. <https://doi.org/10.1177/14673584241312856>
- Doytchev, B. (2021). The impact of orienteering on the environment. *Trakia Journal of Sciences*, 19(1), 535–539. <https://doi.org/10.15547/tjs.2021.01.093>
- Gross, S., & Sand, M. (2020). Adventure tourism: A perspective paper. *Tourism Review*, 75(1), 153–157. <https://doi.org/10.1108/TR-06-2019-0242>
- Helms, M. M., & Nixon, J. (2010). Exploring SWOT analysis – Where are we now? A review of academic research from the last decade. *Journal of Strategy and Management*, 3(3), 215–251. <https://doi.org/10.1108/17554251011064837>
- Hudson, S. (2002). Adventure tourism: A conceptual framework. In R. Harris, T. Griffin, & P. Williams (Eds.), *Sustainable tourism: A global perspective* (pp. 45–60). Butterworth-Heinemann.
- IETA. (2023). Innovation application toward strategic development of Pattaya City administration from viewpoints of visitors visiting Pattaya City, Chonburi Province, Thailand. *International Journal of Sustainable Development and Planning*, 18(6), 1234–1248. <https://doi.org/10.18280/ijstdp.180616>
- International Orienteering Federation. (2023). *About IOF*. <https://orienteering.sport/iof/about-the-iof>
- International Orienteering Federation. (2024). *History of orienteering*. <https://orienteering.sport/iof/history/>

- Janowski, I., Gardiner, S., & Kwek, A. (2021). Dimensions of adventure tourism. *Tourism Management Perspectives*, 37, 100776.
<https://doi.org/10.1016/j.tmp.2020.100776>
- Jenkins, I. S. (2019). Research in adventure tourism. In *Adventure tourism and outdoor activities management: A 21st century toolkit* (pp. 26–37). CABI.
<https://doi.org/10.1079/9781786390868.0026>
- Kim, J. S., Lee, T. J., & Kim, N. J. (2021). What motivates people to visit an unknown tourist destination? Applying an extended model of goal-directed behavior. *International Journal of Tourism Research*, 23(1), 13–25.
<https://doi.org/10.1002/jtr.2385>
- Lanzendorf, T., Högemann, H., & Margaryan, L. (2023). *Review of environmental impacts of outdoor events with a focus on orienteering*. MISTRA Sport & Outdoors.
- Leiber, T., Stensaker, B., & Harvey, L. C. (2020). Bridging theory and practice of impact evaluation of quality management in higher education institutions: A SWOT analysis. In *Impact evaluation of quality management in higher education* (pp. 117–132). Routledge.
- Li, X., & Wang, C. (2023). Understanding the relationship between tourists' perceptions of the authenticity of traditional village cultural landscapes and behavioural intentions, mediated by memorable tourism experiences and place attachment. *Asia Pacific Journal of Tourism Research*, 28(3), 254–273.
<https://doi.org/10.1080/10941665.2022.2162310>
- Martín García, M. del M., Ruiz-Real, J. L., Gázquez-Abad, J. C., & Uribe-Toril, J. (2024). Sports tourism in the new normal. In *Tourist behaviour and the new normal, Volume I* (pp. 187–200). Springer Nature Switzerland. https://doi.org/10.1007/978-3-031-45848-4_11
- Ni, Y., Chen, Y., Ke, H., & Ralescu, D. A. (2018). Models and algorithm for the orienteering problem in a fuzzy environment. *International Journal of Fuzzy Systems*, 20(3), 861–876. <https://doi.org/10.1007/s40815-017-0369-z>

- oorunningblog. (2014, June 30). วิ่งทันโลก 12: มารู้จักโอเรียนเทียร์ริง (Orienteering) กันเถอะ. *Run for Life*. <https://oorunningblog.blogspot.com/2014/06/orienteering.html>
- Orienteering Thailand. (n.d.). *About us*. สมาคมกีฬาโอเรียนเทียร์ริงแห่งประเทศไทย. <https://www.orienteering.in.th/page-37358-about-us.html>
- Ployjun, D. (2024). Exploratory factor analysis of workforce adaptation in hospitality and tourism industry after the COVID-19 pandemic. *Journal of Business Administration and Social Sciences Ramkhamhaeng University*, 7(1), 25–37.
- Prayag, G. (2020). Time for reset? COVID-19 and tourism resilience. *Tourism Review International*, 24(2–3), 179–184.
- Quinta-Nova, L. (2024). Spatial planning of nature sports in cross-border regions with a focus on orienteering. In *Cultural, gastronomy, and adventure tourism development* (pp. 231–243). IGI Global.
- Rantala, O., Hallikainen, V., & Ilola, H. (2021). Safe adventure: The role of risk management in Arctic adventure tourism. *Journal of Outdoor Recreation and Tourism*, 36, 100425. <https://doi.org/10.1016/j.jort.2021.100425>
- Reihanian, A., Mahmood, N. Z. B., Kahrom, E., & Hin, T. W. (2012). Sustainable tourism development strategy by SWOT analysis: Boujagh National Park, Iran. *Tourism Management Perspectives*, 4, 223–228. <https://doi.org/10.1016/j.tmp.2012.08.005>
- Rijal, A. (2024). *Risk management in adventurous sports tourism: A case study of trekking in Nepal*. [Unpublished manuscript or report if not published; adjust if published]
- Rungruang, P., & Na Thalang, C. (2024a). A strategy to develop Nakhon Nayok to become a destination for sports tourism in the adventure dimension. *Srinakharinwirot University Journal of Social Sciences and Humanities*, 16(1), 101–120. <https://ejournals.swu.ac.th/index.php/JOS/article/view/13788>
- Rungruang, P., & Na Thalang, C. (2024b). การส่งเสริมการท่องเที่ยวกีฬาเชิงผจญภัย จังหวัดนครนายก [A strategy to develop Nakhon Nayok to become a destination for sports tourism in the adventure dimension]. *Srinakharinwirot University Journal*

- of Social Sciences and Humanities*, 16(1), 101–120.
<https://ejournals.swu.ac.th/index.php/JOS/article/view/13788>
- Sabbaghi, A., & Vaidyanathan, G. (2004). SWOT analysis and theory of constraint in information technology projects. *Information Systems Education Journal*, 2(23), 1–19.
- Shafie, M. S., Abdul Rasid, A. R., Ab Aziz, M. N., Hashim, M., Antara, P. M., Shafie, N. A., & Delima Mohd Beta, R. M. (2024). Exploring adventure-based tourism digitization for effective marketing strategies. *Global Business & Management Research*, 16(2), [page numbers if available].
- Sharafuddin, M. A. (2015). Types of tourism in Thailand. *e-Review of Tourism Research*, 12(3/4), 210–220. <http://ertr.tamu.edu>
- Shukla, P., Tripathy, P. K., & Bansal, J. (2024). Sports tourism and sustainable development goals. In *Sport tourism, events and sustainable development goals* (pp. 1–10). Routledge. <http://dx.doi.org/10.4324/9781003384786-1>
- Soonthornthum, P., Li, X., & Wang, Y. (2024). Guidelines management for orienteering events competitions in Guangdong province, the People's Republic of China. *International Journal of Sports and Social Research*, 6(4), Article 4854. <https://so07.tci-thaijo.org/index.php/IJSASR/article/view/4854>
- Sport Science SWU. (2024). กีฬาโอเรียนเตียร์. ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. <https://sportsscience.pe.swu.ac.th/th-th/กิจกรรม/ข่าว/ข่าวระหว่างปี/กีฬาโอเรียนเตียร์>
- Takalo, T. (2015). *Massaliikuntatapahtuman osallistujaryhmät ja osallistumisen motiivit: Kainuun rastiviikko ja suunnistuksen MM-kilpailut 2013* [Study in sport, physical education and health, 223]. <https://jyx.jyu.fi/handle/123456789/45795>
- Thailand Adventure and Obstacle Race Sports Association. (2022). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ประเทศไทย 2565–2570. <http://www.taorsa.or.th>
- The Pattaya News. (2025, February 25). Pattaya pushes green initiatives to become a low-carbon tourism city. *The Pattaya News*.

<https://thepattayanews.com/2025/02/25/pattaya-pushes-green-initiatives-to-become-a-low-carbon-tourism-city/>

- Tian, Z., Zhang, Q., & Kim, K. (2024). Experiential value and environmentally responsible behavioral intention in rock-climbing tourism: The role of place attachment and biospheric value. *Journal of Outdoor Recreation and Tourism*, 48, 100829. <https://doi.org/10.1016/j.jort.2023.100829>
- Wang, C., & Yang, Z. (2021). Suitability evaluation for mountain-based adventure tourism: A case study of Xinjiang Tianshan, China. *PLOS ONE*, 16(2), e0247035. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0247035>
- Wang, K. C. (2007, July). A process view of SWOT analysis. In *Proceedings of the 51st annual meeting of the ISSS-2007*, Tokyo, Japan.
- Wilson, E., & Brown, G. (2022). Changing consumer behavior and its impact on adventure tourism development. *Current Issues in Tourism*, 25(8), 1265–1280. <https://doi.org/10.1080/13683500.2021.1878019>
- World Orienteering Day. (2023). Orienteering worldwide. <https://worldorienteeringday.com/about/>
- Wu, J., Zhang, X., & Khan, S. (2022). The green and low-carbon development effect of comprehensive sports events: A quasi-natural experiment from China. *Frontiers in Environmental Science*, 10, Article 946993. <https://doi.org/10.3389/fenvs.2022.946993>
- Xiaosu, W. A. N. G. (2020, July). Orienteering events along South China historical trail promote rural revitalization. In *2020 5th International Conference on Humanities Science and Society Development (ICHSSD 2020)* (pp. 88–92). Atlantis Press. <https://doi.org/10.2991/ichssd-20.2020.17>
- Zhang, X. (2012). Research on the development strategies of rural tourism in Suzhou based on SWOT analysis. *Energy Procedia*, 16, 1295–1299. <https://doi.org/10.1016/j.egypro.2012.01.261>

Zhu, D., & Xu, H. (2022). Novice tourists' play experience in commercial outdoor adventure tourism: The perspective of reversal theory. *Journal of Outdoor Recreation and Tourism*, 39, 100529. <https://doi.org/10.1016/j.jort.2022.100529>.

1. สภาพทั่วไปและข้อมูลลักษณะทางกายภาพ

เขตปกครองพิเศษพัทยา อยู่ในภาคตะวันออกของประเทศไทย อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีพิกัดทางภูมิศาสตร์ คือ เส้นรุ้งที่ 13 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 101 องศาตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร เป็นระยะทาง 150 กิโลเมตรโดยประมาณ มีอาณาเขต ดังนี้ (เมืองพัทยา, 2567)

ทิศเหนือ เริ่มต้นจากบริเวณแนวคลองกระหิงลาย มีอาณาเขตติดต่อกับเขตเทศบาล ตำบลบางละมุง และเขตเทศบาลตำบลหนองปลาไหล

ทิศใต้ จรดพื้นที่ตำบลห้วยใหญ่ มีอาณาเขตติดต่อกับเขตเทศบาลตำบลห้วยใหญ่ และ เขตเทศบาลตำบลนาจอมเทียน

ทิศตะวันออก ขนานไปกับถนนสุขุมวิท มีอาณาเขตติดต่อกับเขตเทศบาลตำบลหนองปลาไหลและเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ

ทิศตะวันตก ขนานกับแนวชายฝั่งทะเลไทย

พื้นที่ทั้งหมด 208.10 ตารางกิโลเมตร (130,162.50 ไร่) ได้แก่ พื้นดิน (รวมเกาะล้าน) 53.44 ตารางกิโลเมตร (33,400 ไร่) พื้นน้ำ 154.66 ตารางกิโลเมตร (96,662.50 ไร่) เกาะล้าน 4.07 ตารางกิโลเมตร (2543.75 ไร่)

2. สภาพภูมิประเทศ

เขตปกครองพิเศษพัทยา มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเนิน มีที่ราบน้อย ซึ่งที่ราบที่สำคัญจะเป็นที่ตั้งของแหล่งการค้า ส่วนพื้นที่ที่เป็นที่อยู่อาศัยของประชารณนั้นจะอยู่ในบริเวณหาดพัทยา ขึ้นไปทางตอนบน โดยพื้นที่ที่เป็นที่ราบนั้นจะถูกล้อมด้วยเนินเขาเตี้ย ๆ ที่มีความสูงไม่เกิน 100 เมตร ระดับน้ำทะเลปานกลาง ตั้งแต่ทิศเหนือลงมาจะเป็นเนินเขาเตี้ย มีความสูงประมาณ 35 เมตร ระดับน้ำทะเลปานกลาง ถัดลงมาจะเป็นเขาน้อย เขาตาโลและเขาเสาธง มีความสูงประมาณ 65 เมตร ระดับน้ำทะเลปานกลาง แนวเขานี้จะแตกตัวออกไปต่อเนื่องกับเขาพัทยา ทางด้านทิศตะวันตก ซึ่งติดกับชายฝั่งทะเล มีความสูงประมาณ 98 เมตร ระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยแนวเขาที่แตกตัวออกไปนั้นจะทำให้เกิดที่ราบระหว่างเชิงเขากับชายฝั่งทะเลอีก 2 แห่ง

ลักษณะทางภูมิอากาศโดยทั่วไปจะแบ่งเป็น 3 ฤดูกาล คือ

- ฤดูหนาว ประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์
- ฤดูร้อน ประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม
- ฤดูฝน ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม

3. สภาพแวดล้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.1 ทรัพยากรน้ำ

เมืองพญาไม่มีแหล่งน้ำธรรมชาติอาศัยน้ำฝนและน้ำจากอ่างเก็บน้ำของอำเภอบางละมุงและแหล่งน้ำที่สร้างขึ้น เพื่อให้มีน้ำพอเพียงแก่การอุปโภคบริโภค การเกษตร และอุตสาหกรรม ประกอบด้วย อ่างเก็บน้ำห้วยขุนจิต ตำบลตะเคียนเตี้ย อ่างเก็บน้ำมาบประชัน ตำบลโป่ง อ่างเก็บน้ำห้วยชากนอก ตำบลห้วยใหญ่ และ อ่างเก็บน้ำหนองกลางดง ตำบลตะเคียนเตี้ย

3.2 ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดชลบุรี มีพื้นที่ป่าที่เป็นป่าสงวนแห่งชาติจำนวน 9 ป่า เนื้อที่รวมทั้งสิ้น 906,396 ไร่ ได้แก่ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบางละมุง เนื้อที่ 103,075 ไร่ ป่าเขาเขียว เนื้อที่ 55,625 ไร่ ป่าท่าบุญมี - บ่อทอง เนื้อที่ 170,625 ไร่ ป่าคลองตะเคียน เนื้อที่ 378,750 ไร่ ป่าแดงและชุมชนกลาง เนื้อที่ 160,625 ไร่ ป่าเขาชมพู่ เนื้อที่ 28,589 ไร่ ป่าเขาพุ เนื้อที่ 5,482 ไร่ ป่าเขาหินดาดและเขาไผ่ เนื้อที่ 2,125 ไร่ และป่าเขาเรือแตก เนื้อที่ 1,500 ไร่ จำแนกเป็น

1. เขตป่าอนุรักษ์ (ป่าโซนซี) เนื้อที่ 196,864 ไร่
2. เขตป่าเศรษฐกิจ (ป่าโซนอี) เนื้อที่ 705,182 ไร่
3. ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตร (ป่าโซนเอ) เนื้อที่ 4,350 ไร่

เมืองพญาจัดอยู่ในพื้นที่เศรษฐกิจ (โซนอี) จังหวัดชลบุรีนั้น มีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าจำนวน 2 แห่ง เนื้อที่รวมทั้งสิ้น 128,812 ไร่ ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาเขียว - เขาชมพู่ เนื้อที่ 90,437 ไร่ ป่าเขาอ่างฤๅไน เนื้อที่ 38,375 ไร่ และมีเขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน 2 แห่ง เนื้อที่รวมทั้งสิ้น 13,899 ไร่ ได้แก่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า อ่างเก็บน้ำบางพระ เนื้อที่ 11,600 ไร่ ป่าเขาชีโอน เนื้อที่ 2,299 ไร่ นอกจากนี้ยังมีวนอุทยาน จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ วนอุทยานน้ำตกเขาเจ้าบ่อทอง เนื้อที่ 19,475 ไร่ พื้นที่ป่าในเขตชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้น 1, 2 เนื้อที่ 75,235 ไร่ และพื้นที่อนุรักษ์และป่าชายเลน เนื้อที่รวมทั้งสิ้น 4,510 ไร่

3.3 ทรัพยากรธรณี ทรัพยากรแร่ที่พบในเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี มีดังต่อไปนี้

- พื้นที่ศักยภาพแหล่งแร่ทองคำ (Au) แหล่งที่พบ คือ บริเวณด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของอำเภอบ่อทอง มีพื้นที่ ประมาณ 97 ตารางกิโลเมตร เป็นแร่ทองคำที่อยู่ในสายแร่ควอตซ์ที่แยกตัวจากหินอัคนีเชิงกรด (Acid Intruding Rocks) แล้วถูกกระแสน้ำพัดพาไปสะสมตามร่องน้ำและบริเวณไหล่เขา มีขนาดตั้งแต่เป็นไรทองคำถึงขนาดโต 3 มิลลิเมตร

- พื้นที่ศักยภาพทองแดง - เหล็ก (Cu-Fe) แหล่งที่พบ คือ บริเวณทิศตะวันออกของอำเภอพนสนิม มีพื้นที่ประมาณ 51 ตารางกิโลเมตร เป็นแหล่งแร่เหล็กแมกนีไทต์
- พื้นที่ศักยภาพพลวง (Sb) แหล่งที่พบ คือ บริเวณทิศตะวันออกของอำเภอบ่อทอง มีพื้นที่ประมาณ 425 ตารางกิโลเมตร ส่วนใหญ่เป็นแร่พลวงทองที่มีลักษณะเป็นลานแร่พลัด ที่เกิดจากการผุพังของสายแร่เค็ม ในพื้นที่เขตเมืองพัทยา จากการสำรวจของทรัพยากรธรณีจังหวัดชลบุรีไม่พบแร่ธาตุที่เป็นประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรมหรือการประกอบการด้านแร่

3.4 ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

- แนวปะการัง บริเวณที่พบแนวปะการังของจังหวัดชลบุรี แบ่งออกเป็น 2 พื้นที่ คือ หมู่เกาะล้าน เมืองพัทยา (เกาะ ล้าน เกาะสาก และเกาะครก) และหมู่เกาะแสมสาร อำเภอสัตหีบ (เกาะแสมสาร เกาะแรด และเกาะขาม) ซึ่งนักดำน้ำส่วนใหญ่ นิยมใช้เป็นที่พักผ่อนดำน้ำ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวทั่วไปที่ดำน้ำแบบสแนลเลน
- แหล่งหญ้าทะเล บริเวณสำคัญที่พบแหล่งหญ้าทะเลคือ บริเวณเกาะคราม เกาะพระ ในพื้นที่อ่าวสัตหีบ หญ้าทะเลที่พบบริเวณชายฝั่งทะเลของจังหวัดชลบุรี มีทั้งหมด 3 ชนิด คือ *Halophila decipiens*, *Halophila minor* และ *Ruppia maritime*

4. แผนพัฒนาและยุทธศาสตร์เมืองพัทยา

พัทยามีวิสัยทัศน์เขตปกครองพิเศษพัทยา คือ “เมืองแห่งโอกาส เศรษฐกิจสมดุล คุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับทุกคน” โดยมีเป้าประสงค์ คือ

1. ประชาชนทุกคนในเมืองพัทยาสามารถเข้าถึงบริการพื้นฐานได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม เคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีการพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง (Resilience) พึ่งพาตนเองได้และเป็นประโยชน์ต่อเมืองอื่นโดยรอบ
2. การพัฒนานวัตกรรมทางเศรษฐกิจของเมืองพัทยาให้เกิดความสมดุล 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกื้อหนุนให้ประชาชนมีโอกาสพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจด้านการขับเคลื่อนนวัตกรรม โดยคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม
3. ประชาชนในเมืองพัทยามีสุขภาวะที่ดี มีการศึกษา มีชีวิตการทำงานและรายได้ที่ดี มีสภาพแวดล้อมในการอยู่อาศัยที่ดี ชุมชนมีความปลอดภัย มีการคมนาคมที่สะดวกปลอดภัย เป็นเมืองที่น่าอยู่ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทางการเมืองและสังคม

โดยพัฒนามีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยดัง ต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมนวัตกรรมทางเศรษฐกิจและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป้าประสงค์

- 1) การเป็นศูนย์กลางด้านสุขภาพที่ทันสมัยแห่งภาคตะวันออก
- 2) การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและการท่องเที่ยวสีเขียว
- 3) การส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

1) ผ่านเกณฑ์การประเมินขั้นต่ำเพื่อการประกันคุณภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3 ด้าน ดังนี้

- 1.1) ด้านสาธารณสุข บริการทางสังคม และคุณภาพชีวิต
- 1.2) ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน อาชีพ การท่องเที่ยว และการลงทุน
- 1.3) ด้านการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาชาวบ้าน และ

โบราณสถาน

2) ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index: HAI) เพิ่มขึ้น 2 ด้าน ดังนี้

- 2.1) ด้านชีวิตการงาน
- 2.2) ด้านรายได้

3) ผ่านเกณฑ์การประเมินการออกแบบเมืองอัจฉริยะ 3 ด้าน ดังนี้

- 3.1) ด้านเศรษฐกิจอัจฉริยะ (Smart Economy)
- 3.2) ด้านสิ่งแวดล้อมอัจฉริยะ (Smart Environment)
- 3.3) ด้านพลเมืองอัจฉริยะ (Smart People)

กลยุทธ์

1) การส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมด้านสุขภาพ เช่น บุคลากร โรงพยาบาล อุปกรณ์ทางการแพทย์ และระบบสารสนเทศสาธารณสุขและสุขภาพ เพื่อให้เมืองพัทยาเป็นศูนย์กลางด้านสุขภาพที่ทันสมัยแห่งภาคตะวันออก และมุ่งสู่การพัฒนาระบบการแพทย์ระดับนานาชาติ

2) การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ ที่มีศักยภาพในการเติบโตสูง

3) การส่งเสริมการท่องเที่ยวสีเขียวใน 2 มิติ ได้แก่ 1) มิติด้านสิ่งแวดล้อม และ 2) มิติด้านศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรม

4) การยกระดับอุตสาหกรรมไมซ์ (Meetings, Incentives, Conventions, Exhibitions: MICE)

5) การส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน การประกอบอาชีพ การสร้างรายได้ ที่สามารถพึ่งตนเองภายใต้ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

6) การส่งเสริมเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

มุ่งเน้นการส่งเสริมนวัตกรรมทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยว เมืองพัทยาเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการเชื่อมโยงความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการฝ่าทุกวิกฤต ยกระดับศักยภาพเศรษฐกิจที่มีโอกาสการจ้างงาน และสร้างรายได้ให้กับภาคประชาชนอย่างทั่วถึง

นอกจากนี้ ผู้บริหารเมืองพัทยาได้ประกาศนโยบาย “Better Pattaya” เป็นแนวทางให้ไปสู่เป้าหมายและสัมฤทธิ์ผลตามเจตนารมณ์ที่มุ่งหวังไว้ร่วมกัน 4 เป้าหมาย เชื่อมโยงกับการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้

เป้าหมายที่ 1 แก้ปัญหาเร่งด่วนเรื่องเศรษฐกิจรายได้ การจ้างงาน

นโยบายที่ 1 ทั่วถึงทั่วถึง อุดหนุนคนพัทยา ร้านค้าขายดี

เมืองพัทยามุ่งสร้างความร่วมมือกับสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจต่างๆ รวมถึงบริษัทท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ นำนักท่องเที่ยวรายใหญ่เข้าสู่เมืองพัทยา และให้มีการลงนามในบันทึกความร่วมมือ (MOU) สามารถส่งเสริม สนับสนุน และกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวมาซื้อสินค้าของคนเมืองพัทยาโดยตรง เพื่อเป็นการกระจายรายได้สู่สังคม

นโยบายที่ 2 เปิดทำเลทอง สร้างพื้นที่ขายของ เพื่อคนพัทยา

เพื่อสร้างโอกาสใหม่ ๆ ในการหารายได้ เพื่อคนพัทยา และสร้าง Landmark ใหม่ ๆ ของการท่องเที่ยว จึงเกิดแนวคิดที่จะเปิดพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว เช่น บริเวณแหลมบาลีฮาย

เกาะล้าน และนาเกลือ โดยเมืองพัทยาส่งสนับสนุนให้คนพัทยา ลงทะเบียนผู้ค้า นำสินค้ามาขายทั้งของที่ระลึก อาหาร ของฝาก หรือผลิตภัณฑ์ชุมชน พร้อมกับช่วยประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้นักท่องเที่ยวเข้ามาจับจ่ายใช้สอย ให้บรรยากาศการท่องเที่ยวกลับมาคึกคักและสร้างรายได้

นโยบายที่ 3 Part-time Center คนพญาไฉ่ฉาน ผู้ประกอบการได้คน

หลังจากเกิดโควิดเพื่อช่วยแก้ปัญหาการว่างงาน และแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานของผู้ประกอบการ เมืองพญาจึงต้องสร้างกลไกใหม่เพื่อเป็นศูนย์กลางรับลงทะเบียนให้กับผู้ต้องการทำงานแบบ

part-time และส่งต่อแรงงาน ให้กับเจ้าของกิจการที่ขาดแรงงาน รวมถึงการฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถให้ตรงกับงาน

นโยบายที่ 4 กิจกรรมท่องเที่ยวหลากหลาย ถูกใจคนไทย ประทับใจชาวต่างชาติ

เพื่อกระตุ้นภาพลักษณ์การท่องเที่ยวให้มีความยิ่งใหญ่ คุ้มค่า เป็นที่สนใจและประสบความสำเร็จ เหมือนกับงานพญานาชาติ ที่ได้รับรางวัลการท่องเที่ยวทางทะเลที่ดีที่สุดเป็นอันดับที่ 3 ของเอเชีย รวมถึงงานจัด ประชุมสัมมนาและท่องเที่ยวเพื่อปลุกเศรษฐกิจให้กลับมามีชีวิตชีวา สามารถสร้างรายได้ให้เท่ากับก่อนเกิดโควิด และขยายต่อยอดให้ดียิ่งขึ้น

เป้าหมายที่ 2 ยกระดับคุณภาพชีวิตคนพญา แก้ปัญหาน้ำท่วม และสิ่งแวดล้อม

นโยบายที่ 1 ระบบขนส่งทันสมัย หลากหลายการให้บริการ

เชื่อมต่อสถานีรถไฟความเร็วสูง ใช้ระบบ Shuttle Bus และขนส่งมวลชนต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อรองรับผู้โดยสารที่เดินทางมาจากสนามบินทั้ง 3 แห่ง คือ สนามบินสุวรรณภูมิ สนามดอนเมือง และสนามบินอู่ตะเภา ที่มาถึงสถานีรถไฟความเร็วสูงแล้วจะเดินทางเข้าสู่เมืองพญา ทำให้ผู้เดินทางมายังสถานีเหล่านี้ สามารถเดินทางเข้าเมืองพญาได้อย่างสะดวกสบาย และจัดการวางแผนการเดินทางได้โดยง่ายด้วยตารางการเดินรถอย่างเป็นระบบ

นโยบายที่ 2 Smart Senior พัฒนาความรู้ เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

เมืองพญามีประชากรที่อายุเกิน 60 ปีขึ้นไปถึง 20,000 คน และกลุ่มผู้ที่จะเข้าสู่ผู้สูงวัยนี้กำลังเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้น การจัดโปรแกรม "Smart Senior" จึงมุ่งให้กำลังใจแก่ผู้สูงวัย สร้างกำลังใจ และเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการจัดกิจกรรมให้เหมาะกับวัย เพื่อให้กลุ่มคนเหล่านี้รู้สึกว่าคุณค่า มีความกระฉับกระเฉง ไม่เป็นภาระต่อลูกหลานและสังคม มีความหวังในการดำเนินชีวิต เพราะสังคมที่ดีต้องมีรากฐานที่มั่นคง สุขของคนในครอบครัว จะสร้างชุมชนที่มีความสุข

นโยบายที่ 3 โครงการต่อเนื่องแก้ปัญหาน้ำท่วมพญาแบบเบ็ดเสร็จ

ตัดทางน้ำเพื่อลดปริมาณน้ำที่จะเข้าเมืองตั้งแต่ทางรถไฟ ป้องกันน้ำที่ไหลมาจากพื้นที่สูง และนำน้ำฝนที่ดีไปสู่อ่างเก็บน้ำเพื่อนำกลับมาใช้ในหน้าแล้ง จะผลักน้ำออกสู่เส้นทางธรรมชาติ ทั้งคลองนาเกลือ และคลองจอมเทียน โดยจัดเส้นทางน้ำลงสู่ท่อที่มีขนาด

ใหญ่พอที่จะรับน้ำและรับแรงดันน้ำปริมาณมหาศาล เพื่อให้การจัดการน้ำที่เหลือเข้าเมืองที่น้อยลง สามารถลงสู่ทะเลได้โดยเร็ว

นโยบายที่ 4 1337 MAX รับฟังทุกปัญหา เดินหน้าแก้ไข

สายด่วนที่รับฟังทุกปัญหาความเดือดร้อนของคนพัทยา ที่ช่วยประสานส่งต่อ และติดตามเพื่อให้การแจ้งเหตุรวดเร็วและได้รับความช่วยเหลือทันทั่วทั้งที่มีประสิทธิภาพ ทั้งเรื่องการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จะน้ำไม่ไหล ไฟดับ ท่อแตก ตัดต้นไม้ สภาพจราจร หรือความไม่สะดวกต่างๆ จะได้รับการแก้ไข

นโยบายที่ 5 ขยายพื้นที่ให้บริการหมอถึงบ้าน

เพิ่มระบบ Telemedicine ปัจจุบันพัทยามีผู้ป่วยสูงอายุและผู้ป่วยติดเตียงจำนวนมาก ที่เข้าไม่ถึงระบบการรักษาพยาบาล หรือไม่สามารถเดินทางไปรับบริการทางการแพทย์ ณ โรงพยาบาล "ระบบสาธารณสุขเชิงรุก" จึงมีความจำเป็นและสิ่งสำคัญยิ่งในการจะให้บริการได้ครอบคลุม ต้องใช้เครือข่ายระบบสาธารณสุข จึงจะทำให้การติดตามดูแลผู้ป่วยสูงวัยและผู้ป่วยติดเตียงทั่วถึงและมีคุณภาพ จากเดิมมีบริการนำร่องเพียงในหมู่ที่ 10 และหมู่ที่ 12 เราจะขยายบริการให้ครอบคลุมทุกเขตพื้นที่ในเมืองพัทยา และเพิ่มระบบ Telemedicine เพื่อติดตามดูแลผู้ป่วยได้อย่างเท่ากัน และขยายศูนย์โรคไตเทียมให้เพียงพอที่จะรองรับผู้ป่วย

นโยบายที่ 6 คลิ๊กเดียวรู้ ทันทุกเรื่อง ในเมืองพัทยา

ผ่าน Pattaya Connect เพียงโหลดไลน์ @PattayaConnect ก็จะช่วยให้ทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารกิจกรรมต่าง ๆ ในเมืองพัทยาได้อย่างง่ายดาย สามารถดูเส้นทางคมนาคม และข้อมูลเมืองพัทยาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพิ่มเติมเรื่องข่าวสารการขุดถนน และโครงการอื่น ๆ

เป้าหมายที่ 3 สานต่อวิสัยทัศน์ “นิโอฟัทยา เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน”

นโยบายที่ 1 มิติใหม่เศรษฐกิจเมืองพัทยา มุ่งหน้าสู่ “อินเทอร์เน็ตเทนเมนต์คอมเพล็กซ์”

ส่งเสริมให้นักลงทุนในโครงการต่างๆ เพื่อพัฒนาให้พัทยาสานต่อระดับสู่การเป็นอินเทอร์เน็ต เทนเมนต์คอมเพล็กซ์ได้อย่างเต็มรูปแบบ เกิดการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมทุกกลุ่มอายุ ทั้งครอบครัว ผู้สูงวัย วัยทำงาน วัยเด็ก ต้องมีกิจกรรมรองรับทุกประเภท มีบริการที่สามารถอำนวยความสะดวกให้กับทุกคน เพื่อให้พัทยากลายเป็น "Smart City" ที่ทำให้นักท่องเที่ยวทุกวัยเข้ามาใช้เวลาในเมืองพัทยานานขึ้น นำรายได้เข้าสู่เมืองพัทยามากขึ้น และสร้างงานให้กับคนในชุมชน

นโยบายที่ 2 เกาะล้านโฉมใหม่ ท่องเที่ยวปลอดภัย ใส่ใจสิ่งแวดล้อม

อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมาพร้อมกับความทันสมัยจัดการขยะเบ็ดเสร็จบนเกาะ มีระบบจัดการน้ำเสีย ปรับปรุงท่าเรือต่าง ๆ ที่ช่วยให้นักท่องเที่ยวเดินลงเรือโดยไม่ต้องลุยน้ำ แยกท่าเรือสาธารณูปโภคให้ ชุมชนถ่ายสินค้าได้อย่างสะดวก กล้องวงจรปิดที่ทั่วถึงรอบเกาะ ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับ นักท่องเที่ยวเพื่อความปลอดภัย เมื่อเจ็บป่วยสามารถเคลื่อนย้ายผู้ป่วยได้รวดเร็วด้วยระบบ "Emergency Refer" ผลักดันประสานให้มีสถานีดารวจบนเกาะเพื่อความอุ่นใจของพี่น้องประชาชน รวมถึงนักท่องเที่ยวที่มาเยือน

นโยบายที่ 3 ตลาดนาเกลือโฉมใหม่ ที่จอตระดงสะดวกสบาย เพิ่มพื้นที่ค้าขาย สร้าง รายได้ชุมชน

พัฒนาพื้นที่ลานโพธิ์นาเกลือ ให้มีความทันสมัยเหมาะกับการต้อนรับนักท่องเที่ยว มี อาคารจอดรถรองรับได้ 239 คัน และยกระดับตลาดอาหารทะเลให้มีมาตรฐาน สะอาดสวยงาม มี พื้นที่สำหรับต้อนรับนักท่องเที่ยวซื้อสินค้าต่าง ๆ มีร้านค้าปรุงอาหารพร้อมพื้นที่นั่งรับประทานอาหารริมทะเล มีสะพานที่เป็นจุดชมวิวอ่าวนาเกลือให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ ที่เปี่ยมด้วยมนต์เสน่ห์ ของอดีตผสมผสานกับความทันสมัย ใครมาพัทยาต้องมานาเกลือ

เป้าหมายที่ 4 พัฒนาเทคโนโลยีและปฏิรูปการศึกษา ที่ตอบโจทย์โลกอนาคต

นโยบายที่ 1 ขยายโรงเรียนต้นแบบ ให้โอกาสทางการศึกษา เตรียมตัวสู่อาชีพในฝัน ขยายโรงเรียนมัธยมให้เพียงพอที่จะรองรับนักเรียนในเมืองพัทยา ให้โอกาสเข้ามา ศึกษาหลักสูตรที่เตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีความสามารถแข่งขันเข้าสู่มหาวิทยาลัย ได้เรียนใน สาขาอาชีพที่ตนใฝ่ฝัน ด้วยการจัดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาตอน ปลาย ถึง 6 สาขาวิชา คือ กลุ่มแพทย์ เภสัชกร พยาบาล วิทยาศาสตร์ สุขภาพ และสาธารณสุข กลุ่ม วิศวกรรมและเทคโนโลยี กลุ่มบริหาร ผู้ประกอบการ การตลาด กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มภาษาศาสตร์ กลุ่มทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์ การแสดง และมุ่งขยายความร่วมมือกับ มหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษาชั้นนำต่างๆ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสในการเข้าเรียนต่อ ดังนั้น พัทยาจะเป็นชุมชนแห่งความรู้ที่มีคุณภาพ สามารถรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ที่เกิดขึ้นในอนาคต (โดยเฉพาะใน EEC) และเป็นแรงงานคุณภาพ ที่สามารถสร้างรายได้เพียงพอที่จะดูแลตัวเองและครอบครัว

นโยบายที่ 2 พัทยาเมืองน่าอยู่ ศูนย์กลาง EEC ครอบคลุม 3 จังหวัดคือ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง

มุ่งเน้นพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ด้านการท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน อุตสาหกรรม บุคลากร การศึกษา การวิจัย ธุรกิจ การเงิน เทคโนโลยี และอีกมากมาย ดังนั้น การผลักดันให้พัทยา

ได้เป็นศูนย์กลางของEEC จะทำให้เราเติบโตได้อย่างก้าวกระโดด เพราะจะสามารถดึงดูดการลงทุนใน
 ทุกๆ ด้านให้เข้ามาสู่เมืองพัทยา เมื่อมีการลงทุนก็จะเกิดการจ้างงาน ทำให้เกิดรายได้หมุนเวียนเข้าสู่
 ชุมชนจากกลุ่มลูกค้าใหม่ ๆ จากกลุ่มธุรกิจ ใหม่ ๆ นอกจากกลุ่มนักท่องเที่ยวเดิม และจากแผนของ
 โครงการ EEC ที่ตั้งเป้าให้อำเภอบางละมุงเป็นศูนย์กลาง

ทางการแพทย์และสุขภาพ หรือ “Medical Hub” ภาคตะวันออก และของประเทศก็จะทำให้เกิดการ
 พัฒนาและต่อยอดพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางของ Health & Wellness Tourism ในระดับโลกได้อย่าง
 แท้จริง

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) สำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ-นามสกุล: _____
2. ตำแหน่ง/หน่วยงาน: _____
3. บทบาทและความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวหรือกีฬาในเมืองพัทยา: _____
4. ประสบการณ์ในการจัดการท่องเที่ยวหรือกีฬา: _____ ปี
5. วันที่สัมภาษณ์: _____ เวลา: _____ สถานที่: _____

ส่วนที่ 2: สภาพปัจจุบันของการจัดกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาในเมืองพัทยา?

2. ในเมืองพัทยามีหน่วยงานหรือองค์กรใดบ้างที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย?

3. ในความคิดของท่านหากจะพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยาควรเป็นกิจกรรมใดบ้างที่เป็นที่นิยม

4. ท่านมีความต้องการให้เกิดการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาหรือไม่อย่างไร?

5. ท่านรู้จักหรือมีความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์หรือไม่อย่างไร?

ส่วนที่ 3: จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา

6. ในความคิดของท่าน อะไรคือจุดแข็งหรือข้อได้เปรียบของเมืองพัทยาในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?

7. อะไรคือจุดอ่อนหรือข้อจำกัดของเมืองพัทยาในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?

8. ท่านคิดว่ามีโอกาสหรือปัจจัยสนับสนุนใดบ้างที่เอื้อต่อการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?

9. อะไรคืออุปสรรคหรือความท้าทายสำคัญในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?

10. ท่านคิดว่าพื้นที่ใดในเมืองพัทยาที่มีศักยภาพในการจัดกิจกรรมโอเรียนเตียร์? เพราะเหตุใด?

ส่วนที่ 4: แนวทางการพัฒนากีฬา

11. ในความคิดของท่าน ควรมีกีฬาหรือแนวทางอย่างไรในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?

12. นโยบายหรือมาตรการใดที่ควรมีเพื่อสนับสนุนการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?

13. หน่วยงานหรือองค์กรใดบ้างที่ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา เพราะอะไร?

14. ท่านคิดว่าควรมีการจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรอย่างไรบ้างเพื่อรองรับการพัฒนา
กีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?

15. ท่านคิดว่าควรมีการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรใดบ้างทั้งในและต่างประเทศ
เพื่อพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?

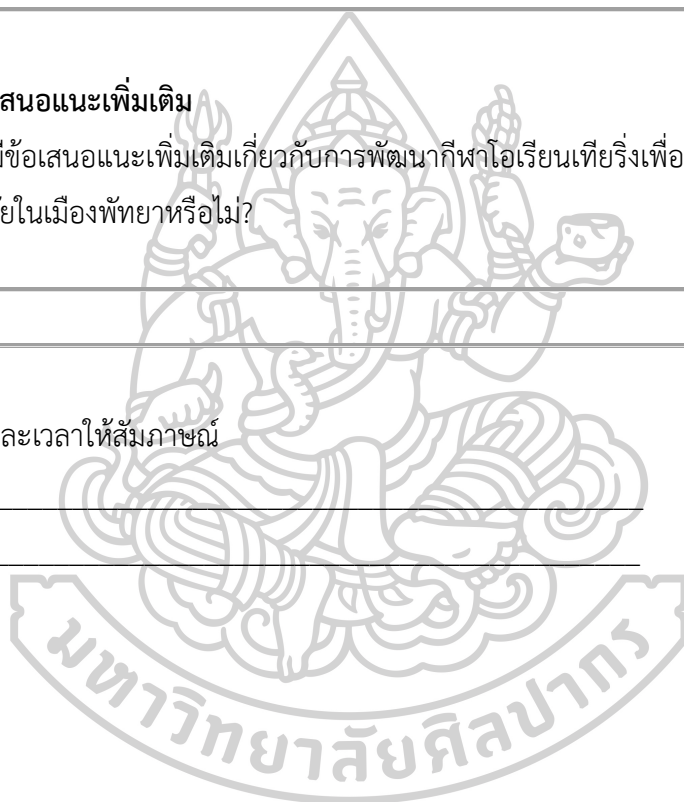
ส่วนที่ 7: ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

16. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
เชิงผจญภัยในเมืองพัทยาหรือไม่?

ขอขอบคุณที่สละเวลาให้สัมภาษณ์

ผู้สัมภาษณ์: _____

ผู้จัดบันทึก: _____

แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group)

เพื่อพัฒนากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

ส่วนที่ 1: ประเด็นคำถามสำหรับการสนทนากลุ่ม

ขั้นตอนที่ 1: ให้ผู้เข้าร่วมร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ของการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา (ประมาณ 30 นาที)

1. การกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision)
 - 1.1 อะไรคือภาพอนาคตที่เราต้องการให้เกิดขึ้นกับกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?
 - 1.2 ในอีก 5 ปีข้างหน้า เราอยากเห็นเมืองพัทยากับกีฬาโอเรียนเตียร์เป็นอย่างไร?
2. การกำหนดพันธกิจ (Mission)
 - 1.3 เมืองพัทยาควรต้องกำหนดพันธกิจไปในทิศทางใดเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้?
 - 1.4 หน่วยงานผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรมีบทบาทอย่างไรในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?
3. การกำหนดเป้าประสงค์ (Goals)
 - 3.1 อะไรคือเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพที่ต้องการบรรลุ?
 - 3.2 ตัวชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ควรเป็นอย่างไร?

ขั้นตอนที่ 2: การพัฒนากลยุทธ์หลัก (Strategic Themes) ร่วมกันโดยใช้ TOWS Matrix (ประมาณ 60 นาที)

1. กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategies): การใช้จุดแข็งเพื่อเก็บเกี่ยวประโยชน์จากโอกาส
 - 1.1 เราจะใช้จุดแข็งของเมืองพัทยายังไงเพื่อคว้าโอกาสในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?
 - 1.2 มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่ควรริเริ่มเพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งและโอกาสที่มี?
2. กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategies): การเอาชนะจุดอ่อนโดยใช้ประโยชน์จากโอกาส
 - 2.1 เราจะแก้ไขจุดอ่อนของเมืองพัทยาโดยใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มีอยู่ได้อย่างไร?
 - 2.2 มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่จะช่วยลดหรือขจัดจุดอ่อนโดยใช้โอกาสที่มี?
3. กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategies): การใช้จุดแข็งเพื่อหลีกเลี่ยงอุปสรรค
 - 3.1 เราสามารถใช้จุดแข็งของเมืองพัทยายังไงเพื่อลดหรือหลีกเลี่ยงผลกระทบจากอุปสรรคภายนอก?
 - 3.2 มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่จะช่วยป้องกันอุปสรรคในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ที่อาจเกิดขึ้น?
4. กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategies): การลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงอุปสรรค
 - 4.1 เราจะลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงอุปสรรคในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาได้อย่างไร?

ส่วนที่ 2: ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อการปรับปรุงร่างกลยุทธ์

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงร่างกลยุทธ์โดยภาพรวม

2. ประเด็นสำคัญที่ยังไม่ได้กล่าวถึงในร่างกลยุทธ์

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ

ขอขอบพระคุณที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการ
ประเมินร่างกลยุทธ์

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบสอบถามในการหาความตรงเชิงเนื้อหา
(รายบุคคล)

เรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา"

คำชี้แจง

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบสอบถามในการหาความตรงเชิงเนื้อหาเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเพื่อการศึกษาตามหลักสูตรหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ซึ่งดำเนินการโดยนางสาวลักษณ สุดประเสริฐ นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิในการแสดงความคิดเห็นต่อแบบสอบถามในการหาความตรงเชิงเนื้อหา และสุดท้ายนี้ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้เกียรติและเสียสละเวลาอันมีค่าในการแสดงความคิดเห็นต่อแบบสอบถามในการหาความตรงเชิงเนื้อหาในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางสาวลักษณ สุดประเสริฐ

นักศึกษาระดับปริญญาเอก

สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา
มหาวิทยาลัยศิลปากร

สถานภาพผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อ - นามสกุล :

ตำแหน่ง :

หน่วยงาน :

คำชี้แจง

ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นของท่านในแบบแสดงความคิดเห็นหาประสิทธิภาพความตรงเชิงเนื้อหาโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

+1 หมายถึง ข้อคำถามหรือข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสมหรือมีความตรงตามเนื้อหา

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามหรือข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสมหรือตรงตามเนื้อหาหรือไม่

-1 หมายถึง ข้อคำถามหรือข้อความดังกล่าวไม่เหมาะสมหรือไม่ตรงตามเนื้อหา

ส่วนที่ 1 แบบประเมิน IOC สำหรับแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

ข้อที่	ข้อคำถาม	ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์					
1.	ชื่อ-นามสกุล	☐	☐	☐	
2.	ตำแหน่ง/หน่วยงาน	☐	☐	☐	
3.	บทบาทและความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวหรือกีฬาในเมืองพัทยา	☐	☐	☐	
4.	ประสบการณ์ในด้านการท่องเที่ยวหรือกีฬา	☐	☐	☐	
5.	วันที่สัมภาษณ์ เวลา สถานที่	☐	☐	☐	
ส่วนที่ 2: สภาพปัจจุบันของการจัดกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา					
1.	ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาในเมืองพัทยา?	☐	☐	☐	
2.	ท่านรู้จักหรือมีความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์มากน้อยเพียงใด?	☐	☐	☐	
3.	ท่านมีความต้องการให้เกิดการพัฒนา กีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาหรือไม่อย่างไร	☐	☐	☐	
4.	ในความคิดของท่านหากจะพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ควรเป็นกิจกรรมใดบ้างที่เป็นที่นิยม?	☐	☐	☐	

ข้อที่	ข้อความถาม	ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
5.	ในเมืองพัทยามีหน่วยงานหรือองค์กรใดบ้างที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย?	☐	☐	☐	
ส่วนที่ 3: จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา					
1.	ในความคิดของท่าน อะไรคือจุดแข็งหรือข้อได้เปรียบของเมืองพัทยาในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?	☐	☐	☐	
2.	อะไรคือจุดอ่อนหรือข้อจำกัดของเมืองพัทยาในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?	☐	☐	☐	
3.	ท่านคิดว่ามีโอกาสหรือปัจจัยสนับสนุนใดบ้างที่เอื้อต่อการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐	☐	☐	
4.	อะไรคืออุปสรรคหรือความท้าทายสำคัญในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐	☐	☐	
5.	ท่านคิดว่าพื้นที่ใดในเมืองพัทยาที่มีศักยภาพในการจัดกิจกรรมโอเรียนเตียร์? เพราะเหตุใด?	☐	☐	☐	
ส่วนที่ 4: แนวทางการพัฒนากลยุทธ์					
1.	ในความคิดของท่านควรมีกลยุทธ์หรือแนวทางอย่างไรในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐	☐	☐	
2.	นโยบายหรือมาตรการใดที่ควรมีเพื่อสนับสนุนการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐	☐	☐	
3.	หน่วยงานหรือองค์กรใดบ้างที่ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา และควรมีบทบาทอย่างไร?	☐	☐	☐	

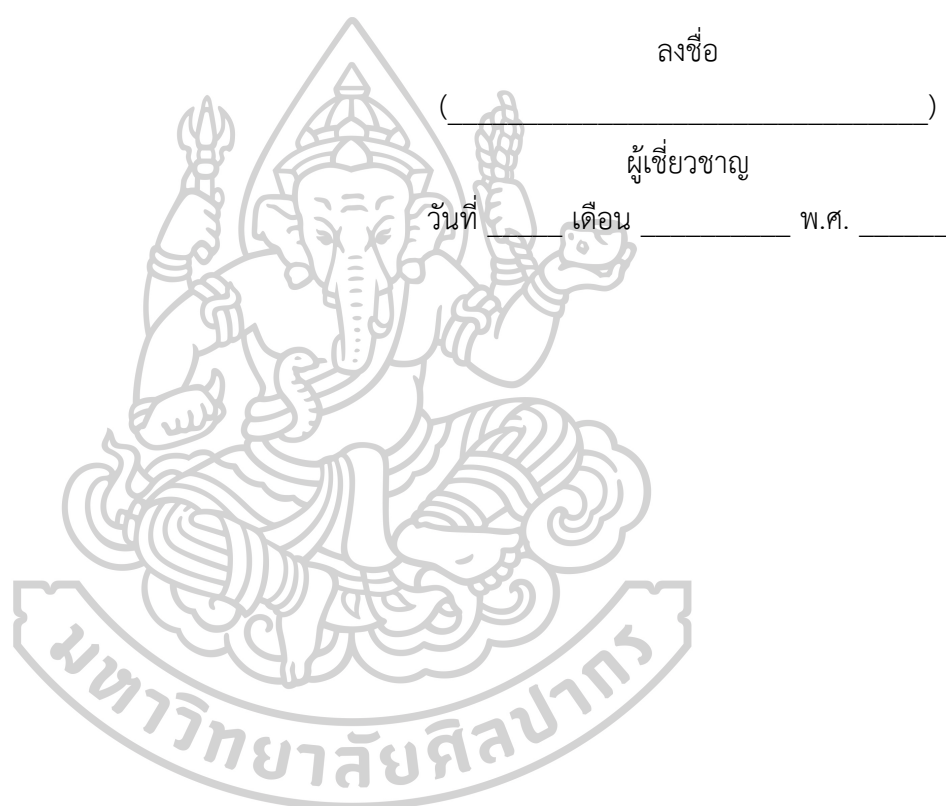
ข้อที่	ข้อความถาม	ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
4.	ท่านคิดว่าควรมีการจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรอย่างไรบ้างเพื่อรองรับการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐	☐	☐	
5.	ท่านคิดว่าควรมีการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรใดบ้างทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐	☐	☐	
ส่วนที่ 5: ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
1.	ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยาหรือไม่?	☐	☐	☐	

ส่วนที่ 2 แบบประเมิน IOC สำหรับแบบสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ข้อที่	ข้อความถาม	ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
ขั้นตอนที่ 1: การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์					
1.	อะไรคือภาพอนาคตที่เราต้องการให้เกิดขึ้นกับกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐	☐	☐	
2.	ในอีก 5 ปีข้างหน้า เราอยากเห็นเมืองพัทยากับกีฬาโอเรียนเตียร์เป็นอย่างไร?	☐	☐	☐	
3.	เราจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้?	☐	☐	☐	
4.	หน่วยงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรมีบทบาทอย่างไรในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?	☐	☐	☐	
5.	อะไรคือเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพที่ต้องการบรรลุ?	☐	☐	☐	

ข้อที่	ข้อความ	ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
6.	ตัวชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ควรเป็นอย่างไร?	☐	☐	☐	
ขั้นตอนที่ 2: การพัฒนากลยุทธ์หลัก (Strategic Themes)					
1.	เราจะใช้จุดแข็งของเมืองพัทยาอย่างไรเพื่อคว้าโอกาสในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?	☐	☐	☐	
2.	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่ควรริเริ่มเพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งและโอกาสที่มี?	☐	☐	☐	
3.	เราจะแก้ไขจุดอ่อนของเมืองพัทยาโดยใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มีอยู่ได้อย่างไร?	☐	☐	☐	
4.	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่จะช่วยลดหรือขจัดจุดอ่อนโดยใช้โอกาสที่มี?	☐	☐	☐	
5.	เราจะใช้จุดแข็งของเมืองพัทยาอย่างไรเพื่อลดหรือหลีกเลี่ยงผลกระทบจากอุปสรรคภายนอก?	☐	☐	☐	
6.	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่จะช่วยปกป้องการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์จากอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น?	☐	☐	☐	
7.	เราจะลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงอุปสรรคในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาได้อย่างไร?	☐	☐	☐	
8.	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่จะช่วยบรรเทาผลกระทบจากจุดอ่อนและอุปสรรคที่มี?	☐	☐	☐	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบประเมินเพื่อรับรองกลยุทธ์

เรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง
พทยา"

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้เป็นการตรวจสอบและประเมินความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ที่ผู้วิจัยได้ร่างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย (Documentary Analysis) ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโอเรียนเทียร์ และการสำรวจพื้นที่ภาคสนาม (Field Trip) โดยดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) ของการจัดกีฬาโอเรียนเทียร์ในเมืองพทยา เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนากลยุทธ์ และจัดทำร่างเอกสารกลยุทธ์ฉบับสมบูรณ์นี้ขึ้น

กรอบการประเมินครอบคลุม 3 มิติ ได้แก่ 1) ความเหมาะสม (Suitability) 2) ความเป็นไปได้ (Feasibility) 3) ความยอมรับได้และความคุ้มค่า (Acceptability) ซึ่งการให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญท่านเป็นอย่างสูง ที่สละเวลาให้ความอนุเคราะห์แสดงความคิดเห็นต่อผลการวิจัยในครั้งนี้

นางสาวลักษณ สุตประเสริฐ

นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยว

และกีฬา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

[illegible]

ส่วนที่ 2: ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อการปรับปรุงร่างกลยุทธ์

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงร่างกลยุทธ์โดยภาพรวม

2. ประเด็นสำคัญที่ยังไม่ได้กล่าวถึงในร่างกลยุทธ์

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ

ขอขอบพระคุณที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการ
ประเมินร่างกลยุทธ์

ข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ (ชื่อ-สกุล)

ตำแหน่งงาน

หน่วยงาน/องค์กร

ภาคผนวก ค
คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบสอบถามในการหาความตรงเชิงเนื้อหา (รายบุคคล)
เรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา"

คำชี้แจง

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบสอบถามในการหาความตรงเชิงเนื้อหาเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเพื่อการศึกษาตามหลักสูตรหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ซึ่งดำเนินการโดยนางสาวลักษณ์สุดประเสริฐ นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิในการแสดงความคิดเห็นต่อแบบสอบถามในการหาความตรงเชิงเนื้อหา และสุดท้ายนี้ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องและเสียสละเวลาอันมีค่าในการแสดงความคิดเห็นต่อแบบสอบถามในการหาความตรงเชิงเนื้อหาในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางสาวลักษณ์ สุดประเสริฐ

นักศึกษาระดับปริญญาเอก

สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา

มหาวิทยาลัยศิลปากร

สถานภาพผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อ - นามสกุล : (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยงยุทธ แก้วอุดม)

ตำแหน่ง : คณบดีคณะการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ

หน่วยงาน :

คำชี้แจง

ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นของท่านในแบบแสดงความคิดเห็นหาประสิทธิภาพความตรงเชิงเนื้อหาโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

+1 หมายถึง ข้อคำถามหรือข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสมหรือมีความตรงตามเนื้อหา

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามหรือข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสมหรือตรงตามเนื้อหาหรือไม่

-1 หมายถึง ข้อคำถามหรือข้อความดังกล่าวไม่เหมาะสมหรือไม่ตรงตามเนื้อหา

ส่วนที่ 1 แบบประเมิน IOC สำหรับแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

ข้อที่	ข้อคำถาม	ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์					
1.	ชื่อ-นามสกุล	☐	☐	☒	
2.	ตำแหน่ง/หน่วยงาน	☐	☐	☒	
3.	บทบาทและความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวหรือกีฬาในเมืองพัทยา	☐	☐	☒	
4.	ประสบการณ์ในด้านการท่องเที่ยวหรือกีฬา	☐	☐	☒	ด้านการตลาดท่องเที่ยว
5.	วันที่สัมภาษณ์ เวลา สถานที่	☐	☒	☐	และกีฬา 4 ชั่วโมง

ส่วนที่ 2: สภาพปัจจุบันของการจัดกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา

1. 1.	ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาในเมืองพัทยา?	☐	☐	☒	
2. 5.	ท่านรู้จักหรือมีความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์มากน้อยเพียงใด? หรือเล่นหรือไม่?	☐	☐	☒	
3. 4.	ท่านมีความต้องการให้เกิดการพัฒนา กีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาหรือไม่อย่างไร	☐	☐	☒	
4. 3.	ในความคิดของท่านหากจะพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ควรเป็นกิจกรรมใดบ้างที่เป็นที่นิยม?	☐	☐	☒	

ข้อที่	ข้อความถาม	ผลการประเมิน	ข้อเสนอแนะ
		-1 0 +1	
5. 2.	ในเมืองพัทยามีหน่วยงานหรือองค์กรใดบ้างที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย?	☐ ☐ ☒	
ส่วนที่ 3: จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา			
1.	ในความคิดของท่าน อะไรคือจุดแข็งหรือข้อได้เปรียบของเมืองพัทยาในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?	☐ ☐ ☒	
2.	อะไรคือจุดอ่อนหรือข้อจำกัดของเมืองพัทยาในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?	☐ ☐ ☒	
3.	ท่านคิดว่ามีโอกาหรือปัจจัยสนับสนุนใดบ้างที่เอื้อต่อการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐ ☐ ☒	
4.	อะไรคืออุปสรรคหรือความท้าทายสำคัญในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐ ☐ ☒	
5.	ท่านคิดว่าพื้นที่ใดในเมืองพัทยามีศักยภาพในการจัดกิจกรรมโอเรียนเตียร์? เพราะเหตุใด?	☐ ☐ ☒	
ส่วนที่ 4: แนวทางการพัฒนากลยุทธ์			
1.	ในความคิดของท่านควรมีกลยุทธ์หรือแนวทางอย่างไรในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐ ☐ ☒	
2.	นโยบายหรือมาตรการใดที่ควรมีเพื่อสนับสนุนการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐ ☐ ☒	
3.	หน่วยงานหรือองค์กรใดบ้างที่ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา <u>และควรมีบทบาทอย่างไร?</u>	☐ ☐ ☒	
4.	ท่านคิดว่าควรมีการจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาคูลากรอย่างไรบ้างเพื่อรองรับการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐ ☐ ☒	

ข้อที่	ข้อความถาม	ผลการประเมิน	ข้อเสนอแนะ
		-1 0 +1	
5.	ท่านคิดว่าควรมีการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรใดบ้างทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐ ☐ ☒	
ส่วนที่ 7: ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม			
1.	ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยาหรือไม่?	☐ ☐ ☒	

ส่วนที่ 2 แบบประเมิน IOC สำหรับแบบสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ข้อที่	ข้อคำถาม	ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
ขั้นตอนที่ 1: การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์					
1.	อะไรคือภาพอนาคตที่เราต้องการให้เกิดขึ้นกับกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐	☐	☒	
2.	ในอีก 5 ปีข้างหน้า เราอยากเห็นเมืองพัทยากับกีฬาโอเรียนเตียร์เป็นอย่างไร?	☐	☐	☒	
3.	เราจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้?	☐	☐	☒	
4.	หน่วยงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรมีบทบาทอย่างไรในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?	☐	☐	☒	
5.	อะไรคือเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพที่ต้องการบรรลุ?	☐	☐	☒	
6.	ตัวชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ควรเป็นอย่างไร?	☐	☐	☒	
ขั้นตอนที่ 2: การพัฒนากลยุทธ์หลัก (Strategic Themes)					
1.	เราจะใช้จุดแข็งของเมืองพัทยายังไรเพื่อคว้าโอกาสในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?	☐	☐	☒	

ข้อที่	ข้อความคำถาม	ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
2.	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่ควรริเริ่มเพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งและโอกาสที่มี?	☐	☐	☒	
3.	เราจะแก้ไขจุดอ่อนของเมืองพัทยาโดยใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มีอยู่ได้อย่างไร?	☐	☐	☒	
4.	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่จะช่วยลดหรือขจัดจุดอ่อนโดยใช้โอกาสที่มี?	☐	☐	☒	
5.	เราจะใช้จุดแข็งของเมืองพัทยาอย่างไรเพื่อลดหรือหลีกเลี่ยงผลกระทบจากอุปสรรคภายนอก?	☐	☐	☒	
6.	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่จะช่วยปกป้องการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์จากอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น?	☐	☐	☒	
7.	เราจะลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงอุปสรรคในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาได้อย่างไร?	☐	☐	☒	
8.	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่จะช่วยบรรเทาผลกระทบจากจุดอ่อนและอุปสรรคที่มี?	☐	☐	☒	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

O.K.
ลงชื่อ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยงยุทธ แก้วอุดม)
คณบดีคณะกรรมการทอมน้ำและอุตสาหกรรมบริการ
ผู้เกี่ยวข้อง

วันที่ _____ เดือน 3 ปี พ.ศ. 2568 พ.ศ. _____

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบสอบถามในการหาความตรงเชิงเนื้อหา (รายบุคคล)
เรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา"

คำชี้แจง

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบสอบถามในการหาความตรงเชิงเนื้อหาเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเพื่อการศึกษาตามหลักสูตรหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ซึ่งดำเนินการโดยนางสาวลักษณสุดประเสริฐ นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิในการแสดงความคิดเห็นต่อแบบสอบถามในการหาความตรงเชิงเนื้อหา และสุดท้ายนี้ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้เกียรติและเสียสละเวลาอันมีค่าในการแสดงความคิดเห็นต่อแบบสอบถามในการหาความตรงเชิงเนื้อหาในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางสาวลักษณ สุดประเสริฐ

นักศึกษาระดับปริญญาเอก

สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา

มหาวิทยาลัยศิลปากร

สถานภาพผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อ - นามสกุล : ธเนตร ตัญญวงษ์

ตำแหน่ง : อาจารย์

หน่วยงาน : ภาควิชาสันนันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง

ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นของท่านในแบบแสดงความคิดเห็นหาประสิทธิภาพความตรงเชิงเนื้อหาโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

+1 หมายถึง ข้อคำถามหรือข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสมหรือมีความตรงตามเนื้อหา

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามหรือข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสมหรือตรงตามเนื้อหาหรือไม่

-1 หมายถึง ข้อคำถามหรือข้อความดังกล่าวไม่เหมาะสมหรือไม่ตรงตามเนื้อหา

ส่วนที่ 1 แบบประเมิน IOC สำหรับแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

ข้อที่	ข้อคำถาม	ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์					
1.	ชื่อ-นามสกุล	☐	☐	☒	
2.	ตำแหน่ง/หน่วยงาน	☐	☐	☒	
3.	บทบาทและความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวหรือกีฬาในเมืองพัทยา	☐	☐	☒	
4.	ประสบการณ์ในด้านการท่องเที่ยวหรือกีฬา	☐	☐	☒	
5.	วันที่สัมภาษณ์ เวลา สถานที่	☐	☐	☒	
ส่วนที่ 2: สภาพปัจจุบันของการจัดกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา					
1.	ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาในเมืองพัทยา?	☐	☐	☒	
2.	ท่านรู้จักหรือมีความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์มากน้อยเพียงใด?	☐	☐	☒	
3.	ท่านมีความต้องการให้เกิดการพัฒนา กีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาหรือไม่อย่างไร	☐	☐	☒	
4.	ในความคิดของท่านหากจะพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ควรเป็นกิจกรรมใดบ้างที่เป็นที่นิยม?	☐	☐	☒	

ข้อที่	ข้อความถาม	ผลการประเมิน	ข้อเสนอแนะ
		-1 0 +1	
5.	ในเมืองพัทยามีหน่วยงานหรือองค์กรใดบ้างที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย?	☐ ☐ ☒	
ส่วนที่ 3: จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา			
1.	ในความคิดของท่าน อะไรคือจุดแข็งหรือข้อได้เปรียบของเมืองพัทยាកในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?	☐ ☐ ☒	
2.	อะไรคือจุดอ่อนหรือข้อจำกัดของเมืองพัทยាកในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?	☐ ☐ ☒	
3.	ท่านคิดว่ามีโอกาสดังต่อไปนี้สนับสนุนใดบ้างที่เอื้อต่อการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาค?	☐ ☐ ☒	
4.	อะไรคืออุปสรรคหรือความท้าทายสำคัญในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาค?	☐ ☐ ☒	
5.	ท่านคิดว่าพื้นที่ใดในเมืองพัทยาคที่มีศักยภาพในการจัดกิจกรรมโอเรียนเตียร์? เพราะเหตุใด?	☐ ☐ ☒	
ส่วนที่ 4: แนวทางการพัฒนากลยุทธ์			
1.	ในความคิดของท่านควรมีกกลยุทธ์หรือแนวทางอย่างไรในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาค?	☐ ☐ ☒	
2.	นโยบายหรือมาตรการใดที่ควรมีเพื่อสนับสนุนการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาค?	☐ ☐ ☒	
3.	หน่วยงานหรือองค์กรใดบ้างที่ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาค และควรมีบทบาทอย่างไร?	☐ ☐ ☒	
4.	ท่านคิดว่าควรมีการจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรอย่างไรบ้างเพื่อรองรับการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาค?	☐ ☐ ☒	

ข้อที่	ข้อความถาม	ผลการประเมิน	ข้อเสนอแนะ
		-1 0 +1	
5.	ท่านคิดว่าควรมีการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรใดบ้างทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐ ☐ ☒	
ส่วนที่ 7: ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม			
1.	ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยหรือไม่?	☐ ☐ ☒	

ส่วนที่ 2 แบบประเมิน IOC สำหรับแบบสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ข้อที่	ข้อความถาม	ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
ขั้นตอนที่ 1: การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์					
1.	อะไรคือภาพอนาคตที่เราต้องการให้เกิดขึ้นกับกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐	☐	☒	
2.	ในอีก 5 ปีข้างหน้า เราอยากเห็นเมืองพัทยากับกีฬาโอเรียนเตียร์เป็นอย่างไร?	☐	☐	☒	
3.	เราจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้?	☐	☐	☒	
4.	หน่วยงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรมีบทบาทอย่างไรในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?	☐	☐	☒	
5.	อะไรคือเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพที่ต้องการบรรลุ?	☐	☐	☒	
6.	ตัวชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ควรเป็นอย่างไร?	☐	☐	☒	
ขั้นตอนที่ 2: การพัฒนากลยุทธ์หลัก (Strategic Themes)					
1.	เราจะใช้จุดแข็งของเมืองพัทยายังไรเพื่อคว้าโอกาสในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?	☐	☐	☒	

ข้อที่	ข้อความ	ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
2.	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่ควรริเริ่มเพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งและโอกาสที่มี?	☐	☐	☒	
3.	เราจะแก้ไขจุดอ่อนของเมืองพญาโดยใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มีอยู่ได้อย่างไร?	☐	☐	☒	
4.	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่จะช่วยลดหรือขจัดจุดอ่อนโดยใช้โอกาสที่มี?	☐	☐	☒	
5.	เราจะใช้จุดแข็งของเมืองพญาอย่างไรเพื่อลดหรือหลีกเลี่ยงผลกระทบจากอุปสรรคภายนอก?	☐	☒	☐	เราสามารถแก้ไขจุดแข็งของเมืองพญา.....
6.	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่จะช่วยปกป้องการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์จากอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น?	☐	☒	☐	
7.	เราจะลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงอุปสรรคในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพญาได้อย่างไร?	☐	☐	☒	
8.	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่จะช่วยบรรเทาผลกระทบจากจุดอ่อนและอุปสรรคที่มี?	☐	☒	☐	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ข้อคำถามในส่วนของการสนทนากลุ่ม ตอนที่ 2 ข้อที่ 4 และ ข้อที่ 8 เป็นคำถามลักษณะใกล้เคียงกัน สามารถปรับเป็นข้อเดียวกันได้

2. ควรเพิ่มข้อคำถามในส่วนของการสนทนากลุ่มที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจ และเป้าประสงค์ เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่สามารถนำมาสร้างหรือพัฒนากลยุทธ์ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเรื่องนี้

ลงชื่อ
()
ธเนตร ตัญญวงษ์

ผู้เชี่ยวชาญ

วันที่ 26 เดือน พ.ค. พ.ศ. 68

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบสอบถามในการหาความตรงเชิงเนื้อหา (รายบุคคล)
เรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา"

คำชี้แจง

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบสอบถามในการหาความตรงเชิงเนื้อหานี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเพื่อการศึกษาตามหลักสูตรหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ซึ่งดำเนินการโดยนางสาวลักษณสุดประเสริฐ นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิในการแสดงความคิดเห็นต่อแบบสอบถามในการหาความตรงเชิงเนื้อหา และสุดท้ายนี้ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องและเสียสละเวลาอันมีค่าในการแสดงความคิดเห็นต่อแบบสอบถามในการหาความตรงเชิงเนื้อหาในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางสาวลักษณสุดประเสริฐ

นักศึกษาระดับปริญญาเอก

สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา
มหาวิทยาลัยศิลปากร

สถานภาพผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อ – นามสกุล : **ผศ.พีรตล เพชรานนท์**

ตำแหน่ง : **รองคณบดี ฝ่ายพัฒนาผู้เรียนและกิจการพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์**

หน่วยงาน : **มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม**

คำชี้แจง

ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นของท่านในแบบแสดงความคิดเห็นหาประสิทธิภาพความตรงเชิงเนื้อหาโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

+1 หมายถึง ข้อคำถามหรือข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสมหรือมีความตรงตามเนื้อหา

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามหรือข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสมหรือตรงตามเนื้อหาหรือไม่

-1 หมายถึง ข้อคำถามหรือข้อความดังกล่าวไม่เหมาะสมหรือไม่ตรงตามเนื้อหา

ส่วนที่ 1 แบบประเมิน IOC สำหรับแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

ข้อที่	ข้อคำถาม	ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์					
1.	ชื่อ-นามสกุล	☐	☐	☒	
2.	ตำแหน่ง/หน่วยงาน	☐	☐	☒	
3.	บทบาทและความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวหรือกีฬาในเมืองพัทยา	☐	☐	☒	
4.	ประสบการณ์ในด้านการท่องเที่ยวหรือกีฬา	☐	☐	☒	
5.	วันที่สัมภาษณ์ เวลา สถานที่	☐	☐	☒	
ส่วนที่ 2: สภาพปัจจุบันของการจัดกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา					
1.	ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาในเมืองพัทยา?	☐	☐	☒	
2.	ท่านรู้จักหรือมีความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์มากน้อยเพียงใด?	☐	☐	☒	
3.	ท่านมีความต้องการให้เกิดการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาหรือไม่อย่างไร	☐	☐	☒	
4.	ในความคิดของท่านหากจะพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา ควรเป็นกิจกรรมใดบ้างที่เป็นที่นิยม?	☐	☐	☒	

ข้อที่	ข้อความถาม	ผลการประเมิน	ข้อเสนอแนะ
		-1 0 +1	
5.	ในเมืองพัทยามีหน่วยงานหรือองค์กรใดบ้างที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย?	☐ ☐ ☒	
ส่วนที่ 3: จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา			
1.	ในความคิดของท่าน อะไรคือจุดแข็งหรือข้อได้เปรียบของเมืองพัทยาในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?	☐ ☐ ☒	
2.	อะไรคือจุดอ่อนหรือข้อจำกัดของเมืองพัทยาในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?	☐ ☐ ☒	
3.	ท่านคิดว่ามีโอกาสดังต่อไปนี้สนับสนุนใดบ้างที่เอื้อต่อการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐ ☐ ☒	
4.	อะไรคืออุปสรรคหรือความท้าทายสำคัญในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐ ☐ ☒	
5.	ท่านคิดว่าพื้นที่ใดในเมืองพัทยามีศักยภาพในการจัดกิจกรรมโอเรียนเตียร์? เพราะเหตุใด?	☐ ☐ ☒	
ส่วนที่ 4: แนวทางการพัฒนากลยุทธ์			
1.	ในความคิดของท่านควรมีกกลยุทธ์หรือแนวทางอย่างไรในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐ ☐ ☒	
2.	นโยบายหรือมาตรการใดที่ควรมีเพื่อสนับสนุนการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐ ☐ ☒	
3.	หน่วยงานหรือองค์กรใดบ้างที่ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา และควรมีบทบาทอย่างไร?	☐ ☐ ☒	
4.	ท่านคิดว่าควรมีการจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรอย่างไรบ้างเพื่อรองรับการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐ ☐ ☒	

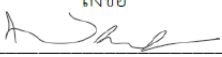
ข้อที่	ข้อความถาม	ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
5.	ท่านคิดว่าควรมีการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรใดบ้างทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐	☐	☒	
ส่วนที่ 7: ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
1.	ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยาหรือไม่?	☐	☐	☒	

ส่วนที่ 2 แบบประเมิน IOC สำหรับแบบสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ข้อที่	ข้อคำถาม	ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
ขั้นตอนที่ 1: การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์					
1.	อะไรคือภาพอนาคตที่เราต้องการให้เกิดขึ้นกับกีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยา?	☐	☐	☒	
2.	ในอีก 5 ปีข้างหน้า เราอยากเห็นเมืองพัทยากับกีฬาโอเรียนเตียร์เป็นอย่างไร?	☐	☐	☒	
3.	เราจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้?	☐	☐	☒	
4.	หน่วยงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรมีบทบาทอย่างไรในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?	☐	☐	☒	
5.	อะไรคือเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพที่ต้องการบรรลุ?	☐	☐	☒	
6.	ตัวชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ควรเป็นอย่างไร?	☐	☐	☒	
ขั้นตอนที่ 2: การพัฒนากลยุทธ์หลัก (Strategic Themes)					
1.	เราจะใช้จุดแข็งของเมืองพัทยาอย่างไรเพื่อคว้าโอกาสในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์?	☐	☐	☒	

ข้อที่	ข้อความ	ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
2.	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่ควรริเริ่มเพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งและโอกาสที่มี?	☐	☐	☒	
3.	เราจะแก้ไขจุดอ่อนของเมืองพัทยาโดยใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มีอยู่ได้อย่างไร?	☐	☐	☒	
4.	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่จะช่วยลดหรือขจัดจุดอ่อนโดยใช้โอกาสที่มี?	☐	☐	☒	
5.	เราจะใช้จุดแข็งของเมืองพัทยายังไงเพื่อลดหรือหลีกเลี่ยงผลกระทบจากอุปสรรคภายนอก?	☐	☐	☒	
6.	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่จะช่วยปกป้องการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์จากอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น?	☐	☐	☒	
7.	เราจะลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงอุปสรรคในการพัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์ในเมืองพัทยาได้อย่างไร?	☐	☐	☒	
8.	มีโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่จะช่วยบรรเทาผลกระทบจากจุดอ่อนและอุปสรรคที่มี?	☐	☐	☒	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ลงชื่อ
()

ผู้เชี่ยวชาญ

วันที่ 16 เดือน มิ.ย พ.ศ. 2568

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยงยุทธ แก้วอุดม

คณบดีคณะการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรตล เพชรานนท์

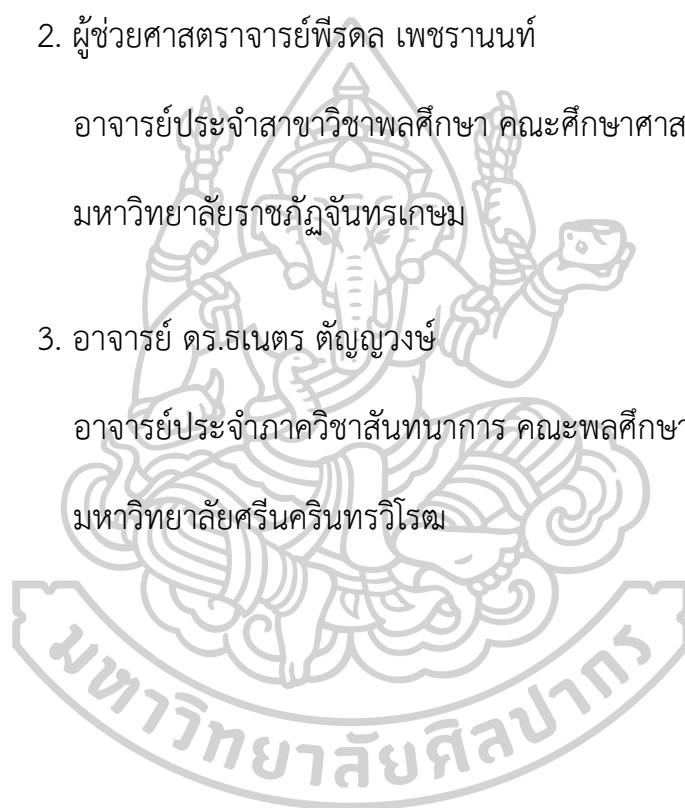
อาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

3. อาจารย์ ดร.ธเนตร ตัญญวงษ์

อาจารย์ประจำภาควิชาสหวิทยาการ คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สรุปข้อมูลผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความสมเหตุสมผล
และความเป็นไปได้เชิงประจักษ์ของร่างกลยุทธ์

ลำดับ	หน่วยงาน	ตำแหน่ง
กลุ่มผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบนโยบายการสนับสนุนและการส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย		
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดชลบุรี	ผู้อำนวยการสำนักงานการกีฬาแห่ง ประเทศไทย จังหวัดชลบุรี
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษ เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การ มหาชน)	เจ้าหน้าที่พัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการ ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เมืองพัทยาและ พื้นที่เชื่อมโยง
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สำนักการท่องเที่ยวและกีฬา เมืองพัทยา	ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาการท่องเที่ยว เมืองพัทยา
กลุ่มนักวิชาการและตัวแทนจากสมาคมโอเรียนเตียร์		
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	หัวหน้าภาควิชาสันตนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7	สมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์แห่งประเทศไทย	นายกสมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์แห่ง ประเทศไทย
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8	สมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์แห่งประเทศไทย	ที่ปรึกษาสมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์ แห่งประเทศไทย

ลำดับ	หน่วยงาน	ตำแหน่ง
กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ผู้ประกอบการธุรกิจ ร้านค้า แหล่งท่องเที่ยว)		
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9	ปราสาทสัจธรรม	หัวหน้าฝ่ายฝึกอบรมปราสาทสัจธรรม
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10	บริษัท ไทยสปาแออนด์เวลเนส จำกัด	- กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไทยสปา แออนด์เวลเนส จำกัด - นายกสมาคมสปาและเวลเนส ภาคตะวันออก
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 11	THE BRICK FITNESS PATTAYA (ธุรกิจฟิตเนส และกิจกรรม Run Club)	ผู้บริหาร THE BRICK FITNESS PATTAYA
กลุ่มนักท่องเที่ยว/นักกีฬา		
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 12	นักท่องเที่ยวอิสระ	นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 13	นักท่องเที่ยวอิสระ	นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา

สรุปข้อมูลกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) ในการสัมภาษณ์เชิงลึก

หน่วยงาน	ตำแหน่ง	รหัสผู้ให้ข้อมูล
กลุ่มผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบนโยบายการสนับสนุนและการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย		
สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา เมืองพัทยา	ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาการท่องเที่ยว	G1
สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา เมืองพัทยา	หัวหน้าฝ่ายการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	G2
สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา เมืองพัทยา	เจ้าหน้าที่กีฬาและนันทนาการ	G3
สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ชลบุรี	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชลบุรี	G4
สมาคมสมาพันธ์ท่องเที่ยวชลบุรี	นายกสมาคมสมาพันธ์ท่องเที่ยวชลบุรี	G5
กลุ่มนักวิชาการและตัวแทนจากสมาคมโอเรียนเตียร์ริง		
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	อาจารย์ประจำสาขาวิชาธุรกิจกีฬา นันทนาการ และเอนเตอร์เทนเมนต์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	A1
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	A2
สมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์ริงแห่งประเทศไทย	นายกสมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์ริงแห่งประเทศไทย	A3
สมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์ริงแห่งประเทศไทย	ที่ปรึกษาสมาคมกีฬาโอเรียนเตียร์ริง แห่งประเทศไทย	A4
กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ผู้ประกอบการธุรกิจ ร้านค้า แหล่งท่องเที่ยว)		
THE BRICK FITNESS PATTAYA (ธุรกิจฟิตเนส และกิจกรรมRun Club)	ผู้บริหาร THE BRICK FITNESS PATTAYA	P1

หน่วยงาน	ตำแหน่ง	รหัสผู้ให้ข้อมูล
เครือโรงแรมแกรนด์ เบลลา	- ผู้บริหารเครือโรงแรมแกรนด์ เบลลา - นายกสมาคมโรงแรมไทย ภาคตะวันออก	P2
บริษัท ไทยสปาแอนด์เวลเนส จำกัด	- กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไทยสปาแอนด์ เวลเนส จำกัด - นายกสมาคมสปาและเวลเนส ภาคตะวันออก	P3
กลุ่มนักท่องเที่ยว/นักศึกษา		
นักกีฬาอิสระ	นักกีฬาโอเรียนเตียร์	T1
นักกีฬาอิสระ	นักกีฬาโอเรียนเตียร์	T2
นักกีฬาอิสระ	นักกีฬาโอเรียนเตียร์	T3
นักท่องเที่ยวอิสระ	นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา	T4
นักท่องเที่ยวอิสระ	นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา	T5

ภาคผนวก จ
หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย สัมภาษณ์
และผู้เชี่ยวชาญรับรองกลยุทธ์

ที่ อว 8612/2853

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยงยุทธ แก้วอุดม

ด้วย นางสาวลักษณีย์ สุดประเสริฐ รหัสประจำตัว 660630031 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทธยา "

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์พันธ์ ดันวิมรัตน์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร

รักษาการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/2852

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

30 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ธเนตร ตัญญวงษ์

ด้วย นางสาวลักษณ สุตประเสริฐ รหัสประจำตัว 660630031 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพญา" "

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศักติพันธ์ ตันวิมรัตน์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร

รักษาการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/2851

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

30 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรพล เพชรานนท์

ด้วย นางสาวลักขณ์ สุดประเสริฐ รหัสประจำตัว 660630031 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา"

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์พันธ์ ดันวิมรัตน์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร

รักษาราชการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๑๕๖1

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

15 ธันวาคม 2568

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน

ด้วย นางสาวลักษณ์ สุดประเสริฐ รหัสประจำตัว 660630031 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพญา" มีความประสงค์ขอเชิญท่าน เข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ในวันพฤหัสบดีที่ 18 ธันวาคม 2568 เวลา 10.00 -12.00 น.รูปแบบออนไลน์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นางสาวลักษณ์ สุดประเสริฐ หมายเลขโทรศัพท์ 095-959-1575 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วัฒนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/ ๒๕๖๙

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

๓๐ พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี

ด้วย นางสาวลักษณ์ สุดประเสริฐ รหัสประจำตัว 660630031 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้สัมภาษณ์แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นางสาวลักษณ์ สุดประเสริฐ หมายเลขโทรศัพท์ 095-959-1575 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

A handwritten signature in blue ink, appearing to be "ดร.คณิต เขียววิชัย".

(ศาสตราจารย์ ดร.คณิต เขียววิชัย)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/2868

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

30 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน นายกเมืองพัทยา

ด้วย นางสาวลักขณ์ สุดประเสริฐ รหัสประจำตัว 660630031 นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้สัมภาษณ์แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นางสาวลักขณ์ สุดประเสริฐ หมายเลขโทรศัพท์ 095-959-1575 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.คณิต เขียววิชัย)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. 0 3425 5095

ที่ อว 8612/2867

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

30 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชลบุรี

ด้วย นางสาวลักษณ์ สุดประเสริฐ รหัสประจำตัว 660630031 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา " มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้สัมภาษณ์แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นางสาวลักษณ์ สุดประเสริฐ หมายเลขโทรศัพท์ 095-959-1575 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.คณิต เขียววิชัย)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/ 2665

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

30 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ดร.เกียรตินิยม ทีปประสาน

ด้วย นางสาวลักษณ์ สุตประเสริฐ รหัสประจำตัว 660630031 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพญา " มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้สัมภาษณ์แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นางสาวลักษณ์ สุตประเสริฐ หมายเลขโทรศัพท์ 095-959-1575 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.คณิต เขียววิชัย)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/2866

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

30 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน นายทรงธรรม ภาควัฒนารกุล

ด้วย นางสาวลักษณ สุตประเสริฐ รหัสประจำตัว 660630031 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้สัมภาษณ์แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นางสาวลักษณ สุตประเสริฐ หมายเลขโทรศัพท์ 095-959-1575 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

A handwritten signature in blue ink, likely belonging to the Dean of the Faculty of Education.

(ศาสตราจารย์ ดร.คณิต เขียววิชัย)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/4010

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

๒๒ สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน นายชัยรัตน์ รัตโนภาส

ด้วย นางสาวลักษณ์ สุดประเสริฐ รหัสประจำตัว 660630031 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพญา" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้สัมภาษณ์แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นางสาวลักษณ์ สุดประเสริฐ หมายเลขโทรศัพท์ 095-959-1575 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. 0 3425 5095

ที่ อว 8612/4009

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

๑๒ สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน นายสรพีพร ศุภบรรเลียม

ด้วย นางสาวลักขณ์ สุดประเสริฐ รหัสประจำตัว 660630031 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทธยา" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้สัมภาษณ์แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นางสาวลักขณ์ สุดประเสริฐ หมายเลขโทรศัพท์ 095-959-1575 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. 0 3425 5095

ที่ อว 8612/4008

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

๒๒ สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน นางสาวมรกต กุลติล

ด้วย นางสาวลักขณ์ สุดประเสริฐ รหัสประจำตัว 660630031 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทธยา" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้สัมภาษณ์แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นางสาวลักขณ์ สุดประเสริฐ หมายเลขโทรศัพท์ 095-959-1575 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร.0 3425 5095

1. ผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลและความเป็นไปได้เชิงประจักษ์ มิติความเหมาะสม

ที่	กลยุทธ์	ระดับคะแนน												
		ความเหมาะสม												
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 11	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 12	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 13
กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategies)														
SO1	พัฒนาเมืองพัทยาให้กลายเป็นศูนย์กลางการแข่งขันโอเรียนเตียร์สมัยใหม่	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	4
SO2	ปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์การจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์จากการเป็นกีฬาเชิงแข่งขันสู่กิจกรรมนันทนาการเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเพื่อสุขภาพ	4	5	4	5	5	5	5	5	5	4	4	5	4
SO3	ขยายฐานการตลาดนักกีฬาโอเรียนเตียร์จากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของเมืองพัทยา และสร้างความเชื่อมโยงสู่ตลาดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	4	5	4	5	5	5	5	5	5	4	4	5	4
SO4	สร้างการรับรู้ และกำหนดตำแหน่งทางการตลาดของกีฬาโอเรียนเตียร์ในพื้นที่เมืองพัทยา ในฐานะจุดหมายปลายทางโอเรียนเตียร์และศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เข้าถึงง่ายที่สุดสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวนานาชาติ	4	5	4	5	5	5	5	5	5	4	4	5	4
SO5	พัฒนา “Tactical Adventure Orienteering Program” โดยใช้รากฐานกิจกรรมทางทหารสร้างจุดขายใหม่สู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	4	5	4	5	4	5	5	5	5	4	4	5	4

ที่	กลยุทธ์	ระดับคะแนน												
		ความเหมาะสม												
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 11	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 12	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 13
กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategies)														
WO1	พัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์รูปแบบใหม่ด้วยนวัตกรรมและเครือข่ายความร่วมมือที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เมืองพัทยาสู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอัจฉริยะ	4	5	5	5	4	5	4	5	5	4	4	5	4
WO2	พัฒนาโมเดลธุรกิจใหม่โดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นกลไกหลักในการส่งมอบผลิตภัณฑ์เชิงประสบการณ์และการผจญภัยแบบดิจิทัล เพื่อสร้างรายได้จากกลุ่มเป้าหมายโดยตรง	4	5	5	5	4	5	4	5	5	4	4	5	4
WO3	บริหารจัดการปฏิทินและพื้นที่ในการจัดกิจกรรมโอเรียนเตียร์ โดยกระจายกิจกรรมไปยังพื้นที่รอง และจัดการแข่งขันในช่วงเวลาที่ไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยวหรือช่วงระยะเวลาที่ไม่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในเมืองพัทยามากนัก เพื่อสร้างมิติใหม่ของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	4	5	4	5	5	5	4	5	5	4	4	5	4
กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategies)														
ST1	ใช้ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งในพื้นที่ เพื่อบูรณาการกีฬาโอเรียนเตียร์เข้ากับอัตลักษณ์ของเมืองพัทยา ในฐานะศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ทันสมัย	4	5	4	5	4	5	4	5	5	4	4	5	4
ST2	สื่อสารเชิงรุกเพื่อสร้างการยอมรับและความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสาธารณชนและบุคลากรภายในเมืองพัทยาเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ในฐานะกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงสร้างสรรค์	4	5	4	5	5	5	4	5	5	4	4	5	4

ที่	กลยุทธ์	ระดับคะแนน												
		ความเหมาะสม												
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 11	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 12	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 13
ST3	กลยุทธ์สร้างความยืดหยุ่นในการจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ ทำให้สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมหรือสถานที่ได้ในทุกสภาวะอากาศสู่การเป็นจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ไร้ขีดจำกัด	4	5	5	5	4	5	4	5	5	4	4	5	4
ST4	จัดตั้งกลไกขับเคลื่อนความร่วมมือที่มีเอกภาพเพื่อทำหน้าที่ปิดช่องว่างหรือข้อบกพร่องเชิงระบบที่เกิดจากความไร้ประสิทธิภาพหรือการขาดการประสานงานของกลไกภาครัฐ สู่การเป็นเมืองต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง	4	5	4	5	5	5	4	5	5	4	4	5	4
กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategies)														
WT1	วางรากฐานการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์จากภายในเมืองพัทยาเพื่อแก้ไขข้อจำกัดด้านการบูรณาการเชิงนโยบายและการปฏิบัติงานสู่การเป็นต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง	4	5	5	5	5	5	4	5	5	4	4	5	4
WT2	ปรับโครงสร้างพื้นฐานและฟื้นฟูขีดความสามารถในการจัดการแข่งขันโอเรียนเตียร์ภายในเมืองพัทยา สู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยมาตรฐานสากล	4	5	5	5	5	5	4	5	5	4	4	5	4

2. ผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลและความเป็นไปได้เชิงประจักษ์ มิติความเป็นไปได้

ที่	กลยุทธ์	ระดับคะแนน												
		ความเป็นไปได้												
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 11	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 12	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 13
กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategies)														
SO1	พัฒนาเมืองพัทยาให้กลายเป็นศูนย์กลางการแข่งขันโอเรียนเทียร์สมัยใหม่	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	4
SO2	ปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์การจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์จากการเป็นกีฬาเชิงแข่งขันสู่กิจกรรมนันทนาการเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเพื่อสุขภาพ	5	5	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4
SO3	ขยายฐานการตลาดนักกีฬาโอเรียนเทียร์จากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของเมืองพัทยา และสร้างความเชื่อมโยงสู่ตลาดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	5	5	5	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4
SO4	สร้างการรับรู้ และกำหนดตำแหน่งทางการตลาดของกีฬาโอเรียนเทียร์ในพื้นที่เมืองพัทยา ในฐานะจุดหมายปลายทางโอเรียนเทียร์และศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เข้าถึงง่ายที่สุดสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	4
SO5	พัฒนา “Tactical Adventure Orienteering Program” โดยใช้รากฐานกิจกรรมทางทหารสร้างจุดขายใหม่สู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	5	5	4	4	4	4	5	5	4	5	5	5	4

ที่	กลยุทธ์	ระดับคะแนน												
		ความเป็นไปได้												
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 11	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 12	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 13
กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategies)														
WO1	พัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์รูปแบบใหม่ด้วยนวัตกรรมและเครือข่ายความร่วมมือที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เมืองพัทยาสู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอัจฉริยะ	5	5	4	4	4	4	5	5	4	5	5	5	4
WO2	พัฒนาโมเดลธุรกิจใหม่โดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นกลไกหลักในการส่งมอบผลิตภัณฑ์เชิงประสบการณ์และการผจญภัยแบบดิจิทัล เพื่อสร้างรายได้จากกลุ่มเป้าหมายโดยตรง	5	5	4	4	4	4	5	5	4	5	5	5	4
WO3	บริหารจัดการปฏิทินและพื้นที่ในการจัดกิจกรรมโอเรียนเตียร์ โดยกระจายกิจกรรมไปยังพื้นที่รอง และจัดการแข่งขันในช่วงเวลาที่ไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยวหรือช่วงระยะเวลาที่ไม่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในเมืองพัทยามากนัก เพื่อสร้างมิติใหม่ของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	5	5	5	4	4	5	5	5	4	5	5	5	4
กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategies)														
ST1	ใช้ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งในพื้นที่ เพื่อบูรณาการกีฬาโอเรียนเตียร์เข้ากับอัตลักษณ์ของเมืองพัทยา ในฐานะศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ทันสมัย	5	5	4	4	4	4	5	5	4	5	5	5	4
ST2	สื่อสารเชิงรุกเพื่อสร้างการยอมรับและความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสาธารณชนและบุคลากรภายในเมืองพัทยาเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ใน	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	4

ที่	กลยุทธ์	ระดับคะแนน												
		ความเป็นไปได้												
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 11	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 12	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 13
	ฐานะกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงสร้างสรรค์													
ST3	กลยุทธ์สร้างความยืดหยุ่นในการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ ทำให้สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมหรือสถานที่ได้ในทุกสภาวะอากาศสู่การเป็นจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ไร้ขีดจำกัด	5	5	4	4	4	4	5	5	4	5	5	5	4
ST4	จัดตั้งกลไกขับเคลื่อนความร่วมมือที่มีเอกภาพเพื่อทำหน้าที่ปิดช่องว่างหรือข้อบกพร่องเชิงระบบที่เกิดจากความไร้ประสิทธิภาพหรือการขาดการประสานงานของกลไกภาครัฐ สู่การเป็นเมืองต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง	5	5	4	4	4	4	5	5	4	5	5	5	4
กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategies)														
WT1	วางรากฐานการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์จากภายในเมืองพัทยาเพื่อแก้ไขข้อจำกัดด้านการบูรณาการเชิงนโยบายและการปฏิบัติงานสู่การเป็นต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง	5	5	4	4	4	5	5	5	4	5	5	5	4
WT2	ปรับโครงสร้างพื้นฐานและฟื้นฟูขีดความสามารถในการจัดการแข่งขันโอเรียนเตียร์ภายในเมืองพัทยา สู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยมาตรฐานสากล	5	5	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	4

3. ผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลและความเป็นไปได้เชิงประจักษ์ มิติความยอมรับได้และความคุ้มค่า

ที่	กลยุทธ์	ระดับคะแนน												
		ความยอมรับได้และความคุ้มค่า												
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 11	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 12	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 13
กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategies)														
SO1	พัฒนาเมืองพัทยาให้กลายเป็นศูนย์กลางการแข่งขันโอเรียนเตียร์สมัยใหม่	5	5	5	4	4	5	5	5	4	5	5	5	4
SO2	ปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์การจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์จากการเป็นกีฬาเชิงแข่งขันสู่กิจกรรมนันทนาการเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเพื่อสุขภาพ	5	5	5	4	4	5	5	5	4	5	5	5	4
SO3	ขยายฐานการตลาดนักกีฬาโอเรียนเตียร์จากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของเมืองพัทยาและสร้างความเชื่อมโยงสู่ตลาดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	5	5	5	4	4	5	5	5	4	5	5	5	4
SO4	สร้างการรับรู้ และกำหนดตำแหน่งทางการตลาดของกีฬาโอเรียนเตียร์ในพื้นที่เมืองพัทยา ในฐานะจุดหมายปลายทางโอเรียนเตียร์และศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เข้าถึงง่าย ที่สุดสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวนานาชาติ	5	5	5	4	4	5	5	5	4	5	5	5	4
SO5	พัฒนา “Tactical Adventure Orienteering Program” โดยใช้รากฐานกิจกรรมทางทหารสร้างจุดขายใหม่สู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	5	5	5	4	4	5	5	5	4	5	5	5	4

ที่	กลยุทธ์	ระดับคะแนน												
		ความยอมรับได้และความคุ้มค่า												
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 11	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 12	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 13
กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategies)														
WO1	พัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์รูปแบบใหม่ด้วยนวัตกรรมและเครือข่ายความร่วมมือที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เมืองพัทยาสู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอัจฉริยะ	5	5	5	4	4	5	5	5	4	5	5	5	4
WO2	พัฒนาโมเดลธุรกิจใหม่โดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นกลไกหลักในการส่งมอบผลิตภัณฑ์เชิงประสบการณ์และการผจญภัยแบบดิจิทัลเพื่อสร้างรายได้จากกลุ่มเป้าหมายโดยตรง	5	5	5	4	4	5	5	5	4	5	5	5	4
WO3	บริหารจัดการปฏิทินและพื้นที่ในการจัดกิจกรรมโอเรียนเตียร์ โดยกระจายกิจกรรมไปยังพื้นที่รอง และจัดการแข่งขันในช่วงเวลาที่ไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยวหรือช่วงระยะเวลาที่ไม่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในเมืองพัทยามากนัก เพื่อสร้างมิติใหม่ของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	5	5	5	4	4	5	5	5	4	5	5	5	4
กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategies)														
ST1	ใช้ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งในพื้นที่ เพื่อบูรณาการกีฬาโอเรียนเตียร์เข้ากับอัตลักษณ์ของเมืองพัทยา ในฐานะศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ทันสมัย	5	5	5	4	4	5	5	5	4	5	5	5	4

ที่	กลยุทธ์	ระดับคะแนน												
		ความยอมรับได้และความคุ้มค่า												
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 11	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 12	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 13
ST2	สื่อสารเชิงรุกเพื่อสร้างการยอมรับและความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสาธารณชนและบุคลากรภายในเมืองพัทยาเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเตียร์ในฐานะกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงสร้างสรรค์	5	5	5	4	4	5	5	5	4	5	5	5	4
ST3	กลยุทธ์สร้างความยืดหยุ่นในการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์ ทำให้สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมหรือสถานที่ได้ในทุกสภาวะอากาศสู่การเป็นจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ไร้ขีดจำกัด	5	5	5	4	4	5	5	5	4	5	5	5	4
ST4	จัดตั้งกลไกขับเคลื่อนความร่วมมือที่มีเอกภาพ เพื่อทำหน้าที่ปิดช่องว่างหรือข้อบกพร่องเชิงระบบที่เกิดจากความไร้ประสิทธิภาพหรือการขาดการประสานงานของกลไกภาครัฐ สู่การเป็นเมืองต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง	5	5	5	4	4	5	5	5	4	5	5	5	4
กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategies)														
WT1	วางรากฐานการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโอเรียนเตียร์จากภายในเมืองพัทยาเพื่อแก้ไขข้อจำกัดด้านการบูรณาการเชิงนโยบายและการปฏิบัติงานสู่การเป็นต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง	5	5	5	4	4	5	5	5	4	5	5	5	4

ที่	กลยุทธ์	ระดับคะแนน											
		ความยอมรับได้และความคุ้มค่า											
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 11	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 12
WT2	ปรับโครงสร้างพื้นฐานและพื้นที่ ความสามารถในการจัดการแข่งขันโอลิมปิก เทียร์ภายในเมืองพัทยา สู่การเป็นศูนย์กลาง การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยมาตรฐานสากล	5	5	5	4	4	5	5	5	4	5	5	5

4. สรุปผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลและความเป็นไปได้เชิงประจักษ์ในภาพรวม

ที่	กลยุทธ์	ระดับคะแนน		
		ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้	ความยอมรับได้ และความคุ้มค่า
กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategies)				
SO1	พัฒนาเมืองพัทยาให้กลายเป็นศูนย์กลางการแข่งขันโอเรียนเตียร์สมัยใหม่	4.62	4.77	4.69
SO2	ปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์การจัดการแข่งขันกีฬาโอเรียนเตียร์จากการเป็นกีฬาเชิงแข่งขันสู่กิจกรรมนันทนาการเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเพื่อสุขภาพ	4.62	4.62	4.69
SO3	ขยายฐานการตลาดนักกีฬาโอเรียนเตียร์จากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของเมืองพัทยา และสร้างความเชื่อมโยงสู่ตลาดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	4.62	4.69	4.69
SO4	สร้างการรับรู้ และกำหนดตำแหน่งทางการตลาดของกีฬาโอเรียนเตียร์ในพื้นที่เมืองพัทยา ในฐานะจุดหมายปลายทางโอเรียนเตียร์ และศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่เข้าถึงง่าย ที่สุดสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ	4.62	4.77	4.69
SO5	พัฒนา “Tactical Adventure Orienteering Program” โดยใช้รากฐานกิจกรรมทางทหารสร้างจุดขายใหม่สู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	4.54	4.54	4.69

ที่	กลยุทธ์	ระดับคะแนน		
		ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้	ความยอมรับได้ และความคุ้มค่า
กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategies)				
WO1	พัฒนากีฬาโอเรียนเตียร์รูปแบบใหม่ด้วยนวัตกรรมและเครือข่ายความร่วมมือที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เมืองพัทยาสู่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยอัจฉริยะ	4.54	4.54	4.69
WO2	พัฒนาโมเดลธุรกิจใหม่โดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นกลไกหลักในการส่งมอบผลิตภัณฑ์เชิงประสบการณ์และการผจญภัยแบบดิจิทัล เพื่อสร้างรายได้จากกลุ่มเป้าหมายโดยตรง	4.54	4.54	4.69
WO3	บริหารจัดการปฏิทินและพื้นที่ในการจัดกิจกรรมโอเรียนเตียร์ โดยกระจายกิจกรรมไปยังพื้นที่รอง และจัดการแข่งขันในช่วงเวลาที่ไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยวหรือช่วงระยะเวลาที่ไม่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในเมืองพัทยานานัก เพื่อสร้างมิติใหม่ของการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	4.54	4.69	4.69
กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategies)				
ST1	ใช้ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งในพื้นที่ เพื่อบูรณาการกีฬาโอเรียนเตียร์เข้ากับอัตลักษณ์ของเมืองพัทยา ในฐานะศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ทันสมัย	4.54	4.54	4.69

ที่	กลยุทธ์	ระดับคะแนน		
		ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้	ความยอมรับได้ และความคุ้มค่า
ST2	สื่อสารเชิงรุกเพื่อสร้างการยอมรับและความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสาธารณชนและบุคลากรภายในเมืองพัทยาเกี่ยวกับกีฬาโอเรียนเทียร์ในฐานะกิจกรรมการท่องเที่ยวผจญภัยเชิงสร้างสรรค์	4.54	4.77	4.69
ST3	กลยุทธ์สร้างความยืดหยุ่นในการแข่งขันกีฬาโอเรียนเทียร์ ทำให้สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมหรือสถานที่ได้ในทุกสภาวะอากาศสู่การเป็นจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ไร้ขีดจำกัด	4.54	4.54	4.69
ST4	จัดตั้งกลไกขับเคลื่อนความร่วมมือที่มีเอกภาพ เพื่อทำหน้าที่ปิดช่องว่างหรือข้อบกพร่องเชิงระบบที่เกิดจากความไร้ประสิทธิภาพหรือการขาดการประสานงานของกลไกภาครัฐสู่การเป็นเมืองต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง	4.54	4.54	4.69
กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategies)				
WT1	วางรากฐานการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโอเรียนเทียร์จากภายในเมืองพัทยาเพื่อแก้ไขข้อจำกัดด้านการบูรณาการเชิงนโยบายและการปฏิบัติงานสู่การเป็นต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมือง	4.62	4.62	4.69

ที่	กลยุทธ์	ระดับคะแนน		
		ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้	ความยอมรับได้ และความคุ้มค่า
WT2	ปรับโครงสร้างพื้นฐานและฟื้นฟูขีด ความสามารถในการจัดการแข่งขันโอ เรียนเทียร์ภายในเมืองพัทยา สู่การ เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงผจญ ภัยมาตรฐานสากล	4.62	4.69	4.69

ภาคผนวก ข
หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์จากผลงานวิทยานิพนธ์

หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์จากผลงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

ข้าพเจ้า นายพีรวัฒน์ มงคลศิลป์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงาน กท. จัหวัดชลบุรี
 หน่วยงาน สำนักงาน กท. จัหวัดชลบุรี สถานที่ตั้ง 111/113 ม.1 ต.หนองไผ่แดง อ.เมือง จ.ชลบุรี
 โทรศัพท์ 086 655 6550 อีเมล

ขอรับรองว่าผลงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา เรื่อง "กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเทียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา" ซึ่งเป็นผลงานของ นางสาวลักขณ์ สุดประเสริฐ รหัสนักศึกษา 660630031 หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สามารถนำมาปรับใช้เพื่อประโยชน์ภายในองค์กร/หน่วยงาน/พื้นที่ของข้าพเจ้าได้ในอนาคต ในด้านต่อไปนี้ (สามารถเลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☒ การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ ☒ การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย
☐ การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ☒ การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุวิธี/รายละเอียดการใช้ประโยชน์)

ช่วงเวลาที่จะมีการนำผลงานฯ ไปใช้ประโยชน์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2569 เป็นต้นไป

ทั้งนี้ ผลจากการที่องค์กร/หน่วยงาน/พื้นที่ ได้นำผลงานวิทยานิพนธ์ดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ คาดว่า จะทำให้เกิดประโยชน์ หรือการเปลี่ยนแปลงที่ดี ทดสอบได้ ดังนี้ สามารถใช้เป็นกิจกรรมท่องเที่ยว
หรือจัดแข่งขัน หรือจัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เพื่อให้นักท่องเที่ยว (ในหัว) ที่สนใจมาชม และนำประสบการณ์ไปใช้ในงาน
ที่ตนเองสนใจ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานของนักศึกษาเรื่องดังกล่าวของมหาวิทยาลัยศิลปากร จะสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง

ลงนาม พ. มงคลศิลป์
 (นายพีรวัฒน์ มงคลศิลป์)
 ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย
 วันที่ 5 / ม.ค. / 2569
 ประทับตราหน่วยงาน (ถ้ามี)

(เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงเอกสารยืนยันการใช้ประโยชน์จากผลงานของนักศึกษานี้เท่านั้น โดยมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า หรืออื่น ๆ
 ที่เกี่ยวข้องกับทางการศึกษา ทั้งนี้ข้อมูลทุกอย่างจะไม่มีผลส่งต่อให้กับผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง)

หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์จากผลงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

ข้าพเจ้า.....นายวิสิฐศักดิ์ วงศ์วรชาติ.....ตำแหน่ง.....ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาการท่องเที่ยว.....
 หน่วยงาน.....เมืองพัทยา.....สถานที่ตั้ง.....171,ม.6,อ.พญาขัน,อ.พนมดงรัก,อ.บึงละหาน,อ.บึงละหาน,อ.บึงละหาน.....
 โทรศัพท์.....083 058 4363.....อีเมล.....WISITSAK4363@gmail.com.....

ขอรับรองว่าผลงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา เรื่อง “กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา” ซึ่งเป็นผลงานของ นางสาวลักขณ์ สุดประเสริฐ รหัสนักศึกษา 660630031 หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สามารถนำมาปรับใช้เพื่อประโยชน์ในองค์กร/หน่วยงาน/พื้นที่ของข้าพเจ้าได้ในอนาคต ในด้านต่อไปนี้ (สามารถเลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☒ การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ ☒ การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย
☒ การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ☒ การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุวิธี/รายละเอียดการใช้ประโยชน์).....

ช่วงเวลาที่สามารถนำผลงานฯ ไปใช้ประโยชน์.....ปีงบประมาณ 2570 - 2572

ทั้งนี้ ผลจากการที่องค์กร/หน่วยงาน/พื้นที่ ได้นำผลงานวิทยานิพนธ์ดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ คาดว่า จะทำให้เกิดประโยชน์ หรือการเปลี่ยนแปลงที่ดี พอสรุปได้ ดังนี้ เมืองพัทยาได้รับชื่อเสียงในด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) ในระดับประเทศ/นานาชาติ และมีนักท่องเที่ยว ร่วมกิจกรรมและเพิ่มจำนวน.....นักท่องเที่ยวในเมืองพัทยาระหว่างการแข่งขัน.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานของนักศึกษาเรื่องดังกล่าวของมหาวิทยาลัยศิลปากร จะสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง

ลงนาม.....
 (นายวิสิฐศักดิ์ วงศ์วรชาติ)
 ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาการท่องเที่ยว
 วันที่ 09 / 01 / 2569
 ประทับตราหน่วยงาน (ถ้ามี)

(เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงเอกสารยืนยันการใช้ประโยชน์จากผลงานของนักศึกษาเท่านั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการอ้าง หรืออื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ทั้งนี้ข้อมูลทุกอย่างจะไม่มีการส่งต่อให้กับผู้ที่ไม่เกี่ยวข้อง)

หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์จากผลงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

ข้าพเจ้า: นาย เกียรติคุณ หักประสงค ตำแหน่ง: นายกสมาคมกีฬาไต่สวน เที้ยวแห่งประเทศไทย
 หน่วยงาน: สมาคมกีฬาไต่สวน เที้ยวแห่งประเทศไทย สถานที่ตั้ง: 478/1 ถนนโศภณคามา ถนนสาย รพท.
 โทรศัพท์: 081906 8585 อีเมล: thaiorienting@gmail.com

ขอรับรองว่าผลงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา เรื่อง “กลยุทธ์การจัดกีฬาโอเรียนเตียร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเมืองพัทยา” ซึ่งเป็นผลงานของ นางสาวลลิกษณ์ สุดประเสริฐ รหัสนักศึกษา 660630031 หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สามารถนำมาปรับใช้เพื่อประโยชน์ภายในองค์กร/หน่วยงาน/พื้นที่ของข้าพเจ้าได้ในอนาคต ในด้านต่อไปี้ (สามารถเลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☒ การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ ☒ การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย
☒ การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ☒ การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุวิธี/รายละเอียดการใช้ประโยชน์).....

ช่วงเวลาที่เราคาดว่าจะมีการนำผลงานไปใช้ประโยชน์.....ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2569

ทั้งนี้ ผลจากการที่องค์กร/หน่วยงาน/พื้นที่ ได้นำผลงานวิทยานิพนธ์ดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ คาดว่า จะทำให้เกิดประโยชน์ หรือการเปลี่ยนแปลงที่ดี พอสรุปได้ ดังนี้

ข้อที่ ๓. การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการฯ ให้ดำเนินการโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามแผนปฏิบัติการฯ ให้ดำเนินการโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการฯ ให้ดำเนินการโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานของนักศึกษาเรื่องดังกล่าวของมหาวิทยาลัยศิลปากร จะสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง

ลงนาม.....
(นาย กิตติคุณ กิ่งประโคน)

ตำแหน่ง นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

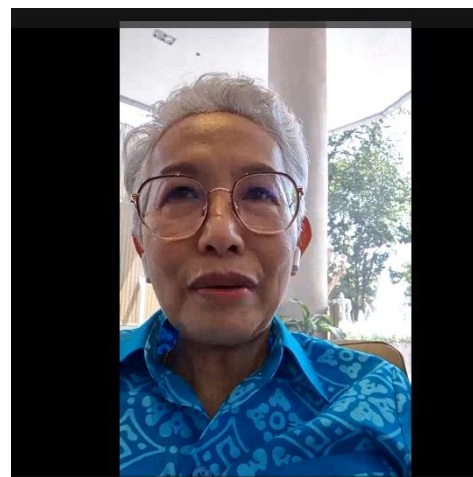
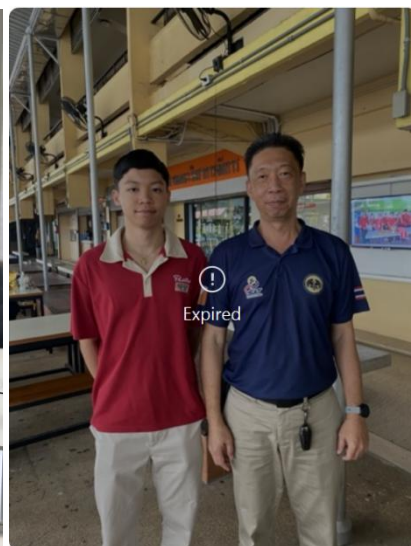
วันที่ 5 / ม.ค. / 2569

ประทับตราหน่วยงาน (ถ้ามี)

(เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงเอกสารยืนยันการใช้ประโยชน์จากผลงานของนักศึกษาเท่านั้น โดยมีได้มีวัตถุประสงค์เชิงการค้า หรืออื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ทั้งนี้ข้อมูลทุกอย่างจะไม่มีการส่งต่อไปกับผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง)

การลงพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย (In-dept Interview)
และการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

การวิเคราะห์ S.W.O.T

S จุดแข็ง

- การคมนาคมสะดวก (ใกล้สุวรรณภูมิ) โครงสร้างพื้นฐาน และการตลาดการท่องเที่ยวพร้อม
- ภาพลักษณ์ "เมืองกีฬา" ระดับนานาชาติ
- ภูมิประเทศหลากหลาย ครอบคลุม 3 บิด (บก-น้ำ-ฟ้า)
- ที่พักและแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย
- ความร่วมมือรัฐ-เอกชน-การศึกษา

W จุดอ่อน

- ความหนาแน่นในเขตเมือง แต่พื้นที่ป่าธรรมชาติขนาดใหญ่มีน้อย
- ขาดงบประมาณ และขาดนโยบายบูรณาการกิจกรรมใหญ่ๆที่ชัดเจนและต่อเนื่อง
- ฝั่งเมืองเปลี่ยนแปลงเร็ว ทำให้แผนการระยะยาวล้าสมัยง่าย

O โอกาส

- กระแสท่องเที่ยวเชิงกีฬาและเทรนด์รักสุขภาพเติบโต
- นโยบาย Free Visa และการสนับสนุนจากภาครัฐดึงดูดนักท่องเที่ยว
- เทคโนโลยีโซเชียลมีเดียช่วย PR ได้ดี
- แรงจูงใจเชื่อมโยงในกีฬาหลายหลาย
- กีฬาจะมีรากฐานจากกิจกรรมการออกกำลังกายเป็นกิจกรรมฝึกทักษะ / Tactical Adventure ได้

T อุปสรรค

- กีฬายังเป็น Niche Market คนทั่วไปไม่ค่อยรู้จัก
- ความกังวลเรื่องสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นเชิงนโยบาย (เวียตนา/มาเลเซีย/อินโดนีเซีย)
- สภาพอากาศในการจัดกิจกรรม ผอณภัยในเมืองกีฬา (ร้อน/ฝน)
- ขาดบุคลากร และขาดกลไกการประสานงานระหว่างหน่วยงาน

1:14:39

Katanyont

Chirat Kantanopas

Kongkiat Tanwong

10

พลิกโอมพิทยา: ศูนย์กลางท่องเที่ยวเชิงผจญภัยด้วยกีฬาโอเรียนเตียร์

วิสัยทัศน์และเป้าหมายหลัก (Vision & Key Goals)

วิสัยทัศน์ 2573:
ศูนย์กลางท่องเที่ยวเชิงผจญภัยระดับนานาชาติ

พิทยาจะเป็นเมืองแห่งกีฬาสร้างสรรค์ที่ทันสมัย ยั่งยืน และทุกคนเข้าถึงได้

เป้าหมายเศรษฐกิจ:
ดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพ 5,000+

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม 5,000+ คนต่อปี และเพิ่มระยะเวลาพักเฉลี่ย 1 คืน

เป้าหมายภาพลักษณ์:
พลิกโอมเมืองแห่งการผจญภัย

เพิ่มการรับรู้ในฐานะเมืองท่องเที่ยวเชิงผจญภัยมากกว่า 80%

3 กลยุทธ์หลักสู่ความสำเร็จ (3 Key Strategies for Success)

สร้างแบรนด์ "Urban & Coastal Orienteering Hub"

ชูจุดเด่นการแข่งขันในเมืองและชายหาด ที่เดินทางสะดวกและแตกต่างจากคู่แข่ง

ใช้นวัตกรรมดิจิทัลแก้ไขจำกัด

พัฒนาแอปพลิเคชัน แผนที่ GPS และเส้นทาง QR Code แบบทาวเวอร์เพื่อลดต้นทุน

ต่อยอดสู่ "Tactical Adventure"

ร่วมมือกับหน่วยงานทหาร พัฒนาโปรแกรมผจญภัยฝึกทักษะเฉพาะทางที่มีเอกลักษณ์

ภาพรวมกลยุทธ์ (TOWS Matrix): ขับเคลื่อนพิทยาสู่ศูนย์กลางท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

SO: กลยุทธ์เชิงรุก (Proactive Strategy)

พันธมิตร "ศูนย์กีฬาเมืองสร้างสรรค์ยั่งยืน"

สร้างเครือข่ายพันธมิตรระหว่างภาคเอกชน ภาครัฐ และสถาบันการศึกษา เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเมืองกีฬาอย่างยั่งยืน

สร้างชุมชนที่แข็งแกร่ง "Sport-cession"

ดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัย 70-80% จากเมืองใกล้เคียง และสร้างประสบการณ์ที่โดดเด่นให้กับนักท่องเที่ยว

WO: กลยุทธ์เชิงรับ (Remedial Strategy)

ก้าวข้ามข้อจำกัดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

ใช้แพลตฟอร์ม Digital Mapping และแอปพลิเคชัน GPS Orienteering เพื่อเพิ่มความสะดวกในการเดินทาง และสร้างประสบการณ์ที่แตกต่างให้กับนักท่องเที่ยว

พัฒนาโปรแกรม "Pitaya O-Challenge"

ออกแบบกิจกรรมการแข่งขันที่ท้าทายและปลอดภัย พร้อมมีมาตรการรองรับกรณีฉุกเฉิน

ST: กลยุทธ์เชิงป้องกัน (Defensive Strategy)

สร้างฐานไม่ได้รับผลกระทบจากเมืองเก่า

จัดตั้งพื้นที่สีเขียว (Green Zone, แหล่งกีฬา, Park) เพื่อลดผลกระทบจากเมืองเก่า และสร้างบรรยากาศที่ดีให้กับนักท่องเที่ยว

จัดการเหตุฉุกเฉิน

ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่กู้ภัย และอาสาสมัครในพื้นที่ เพื่อรับมือกับอุบัติเหตุ และเพิ่มความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

WT: กลยุทธ์เชิงพื้นฐาน (Foundational Strategy)

จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาเมืองกีฬา

สร้างกลไกการดำเนินงานที่ชัดเจน และมีความโปร่งใส เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองกีฬาอย่างยั่งยืน

พัฒนาบุคลากรและเจ้าหน้าที่

จัดอบรมเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครในพื้นที่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ และสร้างประสบการณ์ที่ดีให้กับนักท่องเที่ยว

ใช้ทุนเดิม รุกตลาดใหม่ (The Urban Hub)

ใช้ทุนเดิมที่มีอยู่ (The Urban Hub) เพื่อรุกตลาดใหม่ (The Urban Hub) และสร้างประสบการณ์ที่แตกต่างให้กับนักท่องเที่ยว

ใช้นวัตกรรม ดึงดูดใจ (Digital Transformation)

ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Transformation) เพื่อดึงดูดใจ (Digital Transformation) และสร้างประสบการณ์ที่แตกต่างให้กับนักท่องเที่ยว

สร้างภูมิคุ้มกัน ด้วยพันธมิตร (Sport Ecosystem)

สร้างพันธมิตร (Sport Ecosystem) เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน (Sport Ecosystem) และสร้างประสบการณ์ที่แตกต่างให้กับนักท่องเที่ยว

วางรากฐาน สร้างมาตรฐาน (Foundation & Capacity)

วางรากฐาน (Foundation & Capacity) เพื่อสร้างมาตรฐาน (Foundation & Capacity) และสร้างประสบการณ์ที่แตกต่างให้กับนักท่องเที่ยว

10:41 มอ. 18 เม.ย.

SO2 - ปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์การจัดการแข่งขันกีฬาไอเรียนเกี่ยวกับการเป็นกีฬาเชิงแข่งขันสู่กิจกรรมนันทนาการเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเพื่อสุขภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ 1 : สร้างความแตกต่างของการจัดการแข่งขันกีฬาไอเรียนที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและนักท่องเที่ยวผจญภัยระดับเริ่มต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ศักยภาพของที่พักแรมและแหล่งนันทนาการ

1. ออกแบบกิจกรรม "Gentle-O"

- รูปแบบการแข่งขันที่เน้นการเคลื่อนไหวร่างกาย และการใช้ความคิด ไม่มุ่งเน้นความเร็ว อาทิ เส้นทางในสวนพฤกษศาสตร์ หรือการวิ่งทาง Checkpoint บนเขาหวัดในระยะเวลาสั้น ๆ โดยจัดกิจกรรมในรูปแบบ Morning Flow เพื่อสัมผัสบรรยากาศที่สงบและเป็นส่วนตัว
- มีบริการอื่นๆ ที่สอดคล้องกับสุขภาพ อาทิ เมนูอาหารเช้าที่เป็นสุขภาพ และโปรแกรมผ่อนคลาย อาทิ โยคะยามเย็น หรือ การฝึกสมาธิทาง/สระว่ายน้ำ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมสามารถฟื้นฟูร่างกายหลังแข่งขัน

Sawalak Subpraset (External)

EN English (United States)

11:12 มอ. 18 เม.ย.

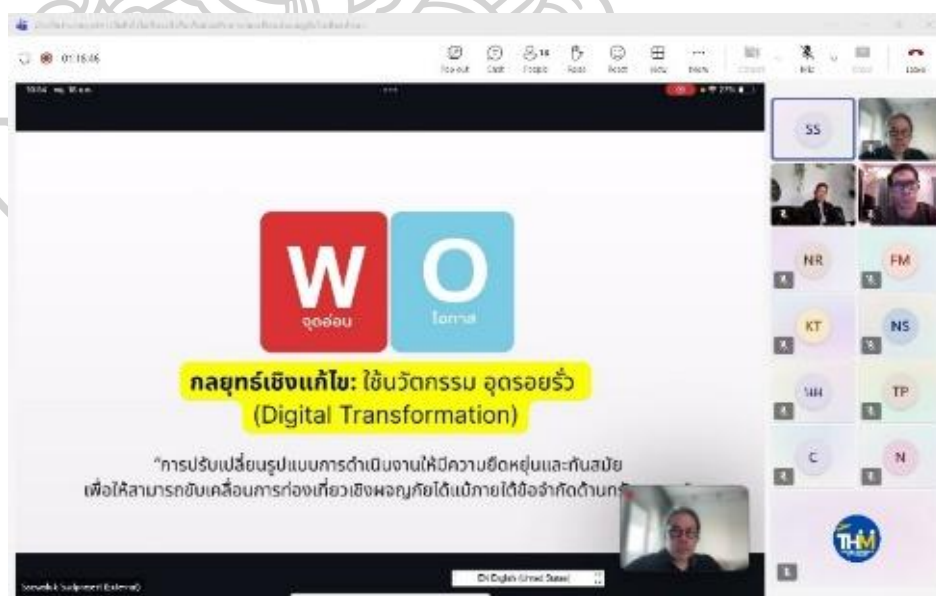
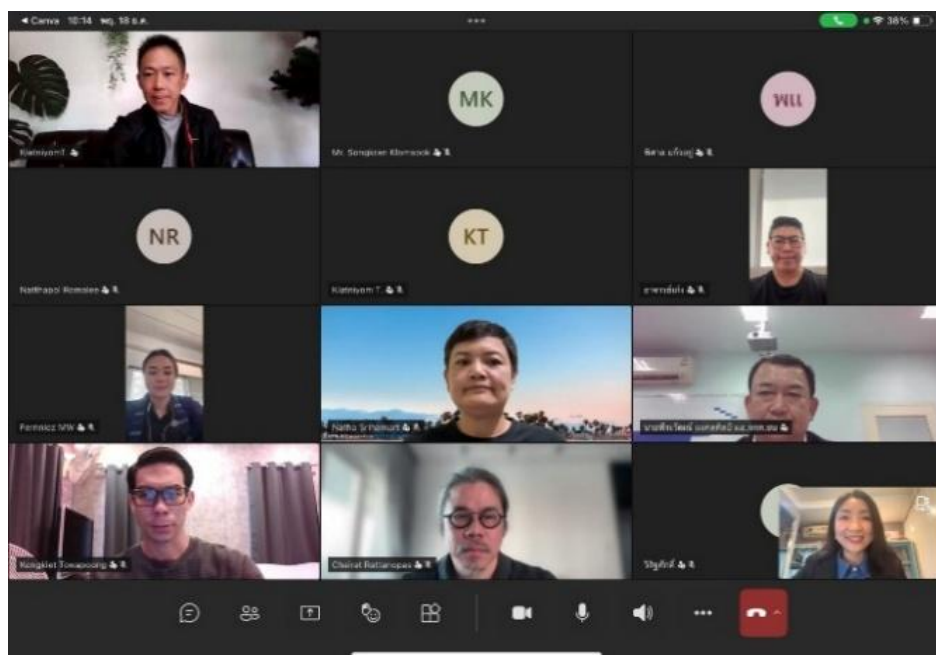
ST2 - สื่อสารเชิงรุกเพื่อสร้างการยอมรับและความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสาธารณชนและบุคลากรภายในเมืองพิทยาสู่เมืองท่องเที่ยวเกี่ยวกับกีฬาไอเรียนที่เป็นกีฬาเชิงนันทนาการที่ปลอดภัยและสนุกสนาน

กลยุทธ์ย่อยที่ 3 : สื่อสารเชิงรุกภาพลักษณ์ของกีฬาไอเรียนที่เป็นการเป็นกีฬาเชิงนันทนาการที่ปลอดภัยและสนุกสนาน โดยสร้างการรับรู้ที่กีฬาไอเรียนที่เป็นการใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ มีความปลอดภัย และเหมาะสมกับทุกวัย

- ปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ของกีฬาไอเรียนที่เป็นการเป็นกีฬาเชิงนันทนาการที่ปลอดภัยและสนุกสนาน โดยสร้างการรับรู้ที่กีฬาไอเรียนที่เป็นการใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ มีความปลอดภัย และเหมาะสมกับทุกวัย
- ทำหมุดตำแหน่งสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนันทนาการที่ปลอดภัยและสนุกสนานในเมืองพิทยาสู่เมืองท่องเที่ยวเชิงผจญภัย
- Pattaya Orienteering: The Sport for Smart People หรือ Chess at High Speed & Adventure of The Min สื่อสารให้สาธารณชนเข้าใจว่ากีฬาไอเรียนที่เป็นการใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ มากกว่าการเป็นเกมกีฬาที่เน้นความเหนือ
- ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่สื่อมวลชนให้มีความรู้เกี่ยวกับกีฬาไอเรียนที่เป็นการใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ มีความปลอดภัย และเหมาะสมกับทุกวัย

Sawalak Subpraset (External)

TH The (Thailand)

ประชุมเชิงปฏิบัติการระดับพื้นที่ในชุมชนเกี่ยวกับผลกระทบทางสุขภาพจากมลพิษทางอากาศในกรุงเทพมหานคร

01:06:05

Pop out Chat People Raise Hand React View More Camera Mic Share Leave

THM NR C FM SS

Saowalak Sudprasert (External)

SO

SO2 - ปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์การจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก การเป็นกีฬาเชิงแข่งขันสู่กิจกรรมนันทนาการเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเพื่อสุขภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ 1 : สร้างความแตกต่างของการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและนักท่องเที่ยวผจญภัยระดับเริ่มต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ศักยภาพของที่พักแรมและแหล่งนันทนาการ

2. ออกแบบโปรแกรมมาตรฐาน 3 วัน 2 คืน ภายใต้แนวคิด รีสตาร์ทร่างกาย และปลุกจิตวิญญาณแห่งการผจญภัย (3D2N Body Restart & Spirit Awakening)

วันที่ 1 : เรียนรู้การสับแผนกไป่องต้น + การเตรียมตัวเดินทาง + ประทานอาหารค่ำเพื่อสุขภาพ

วันที่ 2 : Morning Mindfulness O-Run วิ่งทางอดทนสองเส้นทาง(RC)แบบไม่จับเวลา เน้นผจญภัยเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมอาหารและประเพณีท้องถิ่น สัมผัสจุดชมวิวสวย

ช่วงบ่ายเข้าร่วมโปรแกรมสปาบำบัดกล้ามเนื้อ ร่างกาย และผ่อนคลายจิตใจแบบเย็น

วันที่ 3 : กิจกรรมเก็บเกี่ยวและของรางวัลก่อน Check out จากโรงแรม

EN English (United States)

CR K

Chairat Rat... KiatniyomT...

KT KT

Kongkiet T... Kiatniyom ...

NS นพ

Nattha Srih... นายพิระวี...

SN TP

sumonatre... TUM PISAR...

N

Napittha (...)

Canva 11:35 PM 18 s.k

FM NS

KiatniyomT... Fernniez MW

NR KT

Natthapol Romalee Kiatniyom T...

N

Napittha

Kongkiet Towapoong TUM PISARN

MK นพ

Mr. Songkran Klomsook นายพิระวี... มงคลศิลป์...

Chayath...

ในที่ประชุม (12) ปิดเสียงทั้งหมด

นายพิระวี... มงคลศิลป์... ปิดเสียง

Chayathanan ปิดเสียง

Fernniez MW ปิดเสียง

Kiatniyom T. 04:34 | ผู้ร่วมประชุม ปิดเสียง

KiatniyomT. ปิดเสียง

Kongkiet Towapoong ปิดเสียง

Mr. Songkran Klomsook ปิดเสียง

Napittha ปิดเสียง

Natha Srihamart ปิดเสียง

Natthapol Romalee ปิดเสียง

Microphone

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

ลักษณ์ สดประเสริฐ

วุฒิการศึกษา

ระดับปริญญาโท : วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วท.ม.)

การจัดการนันทนาการการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระดับปริญญาตรี : ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)

การท่องเที่ยวและการโรงแรม คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

